

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tercüme

Heyet

Tashih

Halit

Sayfa Düzeni

Takva Yayınları

Kapak Tasarımı

Takva Yayınları

Baskı

Alioğlu Matbaacılık

3. Baskı

Mart 2015

TAKVA YAYINLARI

(Takva Yayınları

“Billbao Tekstil Yayıncılık Sanayi ve Tic. Ltd. Şti” kuruluşudur)

Adres ve Telefon

Soğanağa Camii Sok. Büyük Tulumba Çıkmazı

Beyem Han No: 1/25 Beyazıt / İSTANBUL

Telefon: (0 212) 638 69 19 Fax: (0212) 516 42 44

فقه الجهاد

Bir Mücahidin
El Kitabı

Ebu Dücâne el-Mısırî

İthaf

Cennet ile mücahid arasında üç yüksek dağ vardır;

1- İlim dağı: İlim dağına sabırla tırmanan **mutlak müctehidler**, *ilim dağının* zirvesindedirler.

2- Davet dağı: Davet dağına sabırla tırmanıp zalim hükümdara hakkı söylerken **seyyid-ul şuheda** listesine adlarını yazdıranlar *davet dağının* zirvesindedirler.

3- Cihad dağı: **Ameliyye istişhadiyye** yapan mücahidler *cihad dağının* zirvesindedirler.

“Her üç dağın zirvesine ulaşmayı hedefine alan mücahid kardeşlerime ithaf ediyorum...”

Duana muhtaç kardeşin;
Ebu Dücan el-Mısri

Unutma ki; Birileri tarafından yapılan nefse ağır gelen bir ibadet, herkes tarafından yapılabilir!

HUTBETUL HACE

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ، نَحْمَدُهُ ، وَنَسْتَعِينُهُ ، وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ
شُرُورِ أَنْفُسِنَا ، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ ، وَمَنْ
يُضِلِّهِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ،
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا . يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
عَظِيمًا.

أما بعد :

فإن أصدق الحديث كتاب الله ، وخير الهدي هدي محمد ، وشر
الأمور محدثاتها ، وكل محدثة بدعة ، وكل بدعة ضلالة ، وكل ضلالة
في النار

Allah-u Teâlâ'ya hamd olsun! O'na şükreder, O'ndan yardım diler, O'nun bağışlamasını isteriz. Nefislerimizin şerrinden, kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah-u Teâlâ kime hidayet ederse onu saptıracak, kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Şehadet ederim ki; Allah-u Teâlâ'dan başka ibadete layık ilah yoktur. O tektir, O'nun ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki; Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- O'nun kulu ve rasulüdür.

"Ey iman edenler! Allah'tan korkulması gerektiği gibi korkun ve sizler ancak müslümanlar olarak ölün!" (Ali İmran: 102)

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının! Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allahtan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten sakının! Şüphesiz Allah sizin üzerinize gözetleyicidir." (Nisa: 1)

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve sözün en doğrusunu söyleyin ki Allah, amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve rasulüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur." (Ahzab: 70-71)

En doğru söz; Allah-u Teâlâ'nın kitabı ve en hayırlı yolu gösteren Rasulünün sünnetidir. En şerli şey; bidat olan şeydir. Her bidat dalalettir. Her dalalet ateştedir.

Önsöz

فَهْمُ الْجِهَادِ

Bir Mücahidin Vasıfları,
Cep Kütüphanesi, ve Yol Haritası

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

İslam'ın zirvesine konan bir konuyu seninle paylaştıran Allah'a hamd ediyorum... Ne mutlu sana ki ümmetin en çok ihmal ettiği bu konuyu gündemine almışsın... Bunu sana nasip eden Allah'a hamd et...

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Bildiğin gibi dinimizdeki ibadetler birbirinden farklıdır. Bir ibadet vardır; o ibadeti eda ettiğinde iki ezan arası aç kalırken¹ başka bir ibadetle de cebindeki paran eksilir.² Yine bir ibadet vardır ki yılda bir defa kurbanlık hayvan kestirtir...

İslam'daki ibadetlerin tamamı ibadet edecek olan kişiden belirlirli bir zaman dilimi ister. Mesela, hac yapmak istersen, ibadet vaktini bekler ve birkaç hafta zaman ayırırsın... Vakti ve yeri bellidir o ibadetin... Gider, ibadetini yapar ve dönersin... Bu arada ölüm vakti gelirse de ruhunu teslim edersin...

Cihad da bir ibadettir³ ve diğer tüm ibadetlerden farklıdır... Yeri önceden bilinmez... Bir bakarsın komşun olan bir ülkede cihad olurken, bir bakarsın, dünyanın öbür ucundan cihad haberi gelmiş, gidersin, cihadını yapar ve dönersin... Ölüm vakti gelirse

¹ Oruç gibi.

² Zekat ve infak gibi... Her ne kadar verdiğin şey eksilmiş gibi gözükse de aslı - da daha da bereketlenir.

³ Fiili cihaddan bahsediyorum.

de ruhunu teslim edersin... Bu açıdan bakıldığında korkulacak bir şey olmadığını görürsün...

Ama cihad ibadeti bir bedel istediği için kalbi hasta olan insanlara pek de sevimli gelmez;

“Hoşunuza gitmediği halde savaşı size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.”⁴

Bir de kalbini cihada hazır hale getirenler vardır;

“İman etmiş olanlar; Keşke cihad hakkında bir sûre indirilmiş olsaydı! derler. Ama hükmü açık bir sûre indirilip de onda savaştan söz edilince, kalplerinde hastalık olanların, ölüm baygınlığı geçiren kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Onlara yakışan da budur!”⁵

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Bu iki ayette gördüğün gibi cihad ibadeti karşısında hazır olan ile hazır olmayan arasında çok belirgin bir fark vardır.

Cihada hazır olmayanlar: Ölüm baygınlığı geçirenler gibi bakarlar.

Cihada hazır olanlar: Cihad hakkında bir ayet değil, bir sure indirilmesini isterler.

Oysaki cihad; namaz gibi, hac gibi bir ibadettir... Fakat babalarımız, dedelerimiz veya yakın akrabalarımız cihad ibadetini yapmadıkları için bu güzel ibadete oldukça yabancılaştık... Ne oldu bize! Neden cihad ibadetini önemsemedik! Ölümden mi korktuk?

⁴ Bakara, 216

⁵ Muhammed, 20

Cihada çıkıldığında ömrümüz mü kılalacak? Cihada çıkmadığımızda ömrümüz mü uzayacak? Hani bizler kadere iman etmiştik?

Yoksa başıboş yaratıldığımızı mı düşünüyoruz? Yoksa oyun ve eğlence olsun diye mi yaratıldık? Ya da cennetle mi müjdelendik!

Allah'ın en sevdiği kullarından olan sahabiler neden doğdukları yerlerde ölmediler? Neden dünyanın en ücra köşesine kadar gidip cihad ettiler?

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Artık, “**cihad**” denilince sadece sahabiler dönemi savaşlarını hatırlar olduk... Oysaki hayat kitabımız olan Kur'an ve hadisler neredeyse birkaç sayfada bir cihaddan bahseder... Kitaplığımız yakın tarih şehidlerimizin kitaplarıyla dolu...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Tarihte hiç görülmemiş müslüman kıyımlarının yaşandığına şahit oluyoruz... Tüm dünyanın gözleri önünde kardeşlerimizin namusları kirletilmekte ve evleri yakılıp yıkılmakta... Ve canlı canlı yakılma görüntülerini internette yayınlayarak, adeta “**Nerede bu ümmetin erkek evlatları!**” diyerek meydan okumaktalar...

Kanları dökülen kardeşlerimizin göğse yükselen sesleri kulağına gelmiyor mu?

“Size ne oldu da Allah yolunda ve ‘Rabbimiz! bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar. Bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!’ diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşıyorsunuz!”⁶

“Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkası (sebebiyle) sorumlu tutulmazsın. Müminleri de teşvik et. Umulur ki Allah, kâfirlerin gücünü kırar (güçleriyle size zarar vermelerini önler). Allah’ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir.”⁷

“Kim iyi bir işe aracılık ederse onun da o işten bir nasibi olur. Kim kötü bir işe aracılık ederse onun da ondan bir payı olur. Allah her şeyin karşılığını vericidir.”⁸

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Cihadı; diğer ibadetlerden farklı olmasını sağlayan etkenler vardır... Cihad ibadetiyle Allah’ı her şeyden çok sevdiğini, gerekirse bu sevgi sonucunda canını bile vermeye hazır olduğunun ispat etme durumu vardır... Bu ibadetin vermiş olduğu bu inanılmaz lezzeti hiçbir şeyden tadamazsın...

Allah-u Teâlâ, cihad ibadetine bambaşka lezzetler vermiştir... O lezzeti tadabilmenin en kısa yolu **cihad ibadetine karar vermektir...** Vereceğin kararla cihadın lezzetinin kokusunu hissedebilirsin... Bu, tecrübeyle sabittir...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad denilince **“kâfirlerin ölümünü gerçekleştiren bir ibadet”** aklına gelsin... Dinimiz, adam öldürmek için değil, ölü kalplere hidayet vermek için vardır... Ve cihadımızın asıl gayesi de budur...

Cihad ibadeti, tıkanan davetin önünü açan en önemli etkenidir... Kış vaktinde davet için bir köye gitmek için yola çıktığını düşün... Köy halkına tevhidi anlatacaksın, fakat kar, yolu tıkamış...

⁷ Nisa, 84

⁸ Nisa, 85

Yağan kar, senin davetine engel olmuş... Sen davet yapamıyorsun. O kar senin davet ecrine engel olmuş olmaz mı?

İnsanların hidayet ile arasına giren o kar, temizlenmezse bu insanlar tevhidle nasıl tanışacaklar?

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Bugün yeryüzünde bazı zalimler insanlara davet etmemizi istemiyorlar... Yola yağan kar gibi davetimize engel oluyorlar... İşte nasıl yoldaki karlara tuz dökerek yollarımızı açıyorsak bu zalimlerle de -tuz misali- cihad ederek yollarımızı açıyoruz...

İşte bu yüzden cihad ediyoruz... Davetimizin önü açılsın da insanlar bu güzel dine girsinler diye...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Bu kitabı, gideceğin cihad beldelerinde **sünnete uygun bir şekilde cihad** edebilmen için hazırladım... Bu kitaptan faydalanman için öncelikle **önsözü** oku, daha sonra kitabın **içindeki** kısına bak, **hangi konuya ihtiyaç hissedersen** okumaya o bölümden başla...

Kitabın kalınca olması seni ürkütmesin... Sen sadece ihtiyaç hissettiğin bölümleri oku... Gün gelecek, kitabın tamamını okumuş olacaksın inşaallah.

BU KİTAP NASIL HAZIRLANDI

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Bu kitabı hazırlarken;

* Farklı uyruklu mücahidlerin cihad tecrübelerinden faydalandım.

* Bizzat cihad beldelerinde bulundum ve mücahidlerin hatalarını tesbit ettikten sonra çözüm formülleri sundum.

* Ev ile şehadet arasında olası korkuların ve şeytanın kandırma taktiklerinin neler olduğunu ve bunların nasıl bertaraf edilebileceğini bizzat yaşayarak ve mücahidlerin bu konudaki tecrübelerinden faydalanarak kaleme aldım.

* Cihad beldelerinde şöhet bulmuş emîrlerin emîrlik tecrübelerinden faydalanarak emîrlere yol haritası sundum.

* Cihad fıkıhıyla ilgili bölümleri dünyanın en meşhur âlimlerinin kitaplarından derledim.

PEKİ, BU KİTAP SANA NELER ÖĞRETECEK?

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Bu kitap sana;

- 1- Cihadın gayesini ve hükümlerini,
- 2- Cihada çıkmaya karar verirken cihadınla arana girecek olan fitnelerin neler olduğunu ve bunlardan nasıl korunacağını,
- 3- Cihad beldelerinde ayakta kalabilmen için gerekli ilmi bilgileri,⁹
- 4- Şeytanın cihad beldelerindeki kandırma taktiklerini ve şeytandan korunma yollarını,
- 5- Emir-komuta zincirinin mükemmel işlenmesinin formüllerini,
- 6- Bol ecir almanın yollarını,
- 7- Cihad beldelerindeki korku türlerini ve bu korkulardan uzaklaşma yollarını,
- 8- Cihad beldelerindeki unutulmaz anıları,
- 9- Mücahidlerin cihad öncesi ve cihad için fedakârlıklarını,

⁹ Tevhid, akide, ihlâs, şirk, bid'at, nefis muhasebesi ve tağut gibi.

10- Esir olma, esirler alma, ganimet, casusluk, cariye gibi konuların anlatımını,

11- Yaralanma durumlarıyla ilgili ibadet fıkıhı, şehadet fıkıhı gibi konuların anlatımını,

12- Ve daha birçok konuları...”

Öğretecektir inşaallah...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Bu kitap sadece **cihad fıkıhı hükümlerinden oluşmuş** bir kitap değildir... Bu kitap; bir mücahidin başına gelebilme ihtimali yüksek olan bazı özel durumlarda yapması gerekeni kendisine hatırlatacak bir yol haritasıdır aynı zamanda.

Gerek cihad beldesindeyken aklına aile fertlerinin gelmesiyle oluşabilecek kalbi sıkıntının giderilmesi için formüller sunan, gerekse yıkık altında kalındığında ne yapılması gerektiğini hatırlatan bir nasihatçı hükmündedir...

Ev ile şehadet arasında bir mücahidin başına gelme ihtimalinden her ne varsa merhale merhale kitabıma aldım... Yüzlerce mücahidin cihad tecrübesinden faydalananarak kaleme alındığı için **‘bir mücahidin yol haritası’** olacağını ümid ediyorum...

BU KİTAP NASIL OKUNMALI?

Bu kitabı okurken karşında ben varmış ve seninle konuşuyormuşum gibi hissederek okumaya çalış... Bunu sağlamak için kitabımda hep **sen** diye hitap ettim...

Bu kitabı yazdıktan sonra cihadı ve cihad beldelerini iyi bilen mücahid kardeşlerime okudum, onların da tecrübelerinden faydalananarak kitabın basımını gerçekleştirdim... Tüm hayırlar Allah’ın kolaylaştırmasıyla olur...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Senin evin ile şehadet arasındaki tüm merhaleleri 60 bölümde incelemeye çalıştım... Cihad düşüncesine niyetlendiğin andan itibaren bu kitabı hep yanında taşı... Ne zaman ihtiyaç hissedersen o an o bölümü oku...

Bu kitap özel hazırlandığı için ihtiyaç hissettiğin bölümü okumaya öncelik ver. Asla bir çırpıda bitirmeye çalışma. Okuduğun bölüm üzerinde detaylı bir şekilde düşün. Bazı notlar al ve kardeşlerinle müzakere yap.

Kardeşler arasında sesli de okuyabilirsiniz. Onların da bilgilerden ve tecrübelerinden istifade edebilirsiniz.

Umarım Rabbim seni faydalandırır... Hadi bismillah diyelim ve seni bu kitabın sayfalarında ağırlayalım.

Rabbim seni muvaffak etsin... Âmin.**Kardeşin Ebu Dücan el-Mısri**

Ey! Allah'ın dininin yeryüzünde hâkim kılınması için yola çıkmaya karar vermiş güzel mücahid!..

Büyük bir cihad için vermiş olduğun bu güzel karara sevin... Bu karar senin hem günahlarının bağışlanmasına hem firdevs cennetine girmene hem de yeryüzünde Allah'ın hükümlerinin uygulanmasına vesile olacaktır inşaallah...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

İster Allah yolunda cihad etmek için niyetlenmiş ister Allah yolunda cihada çıkmış bir mücahid ol, her halükarda karlı bir ticaretin içindesin;

“Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi? Allah’a ve Resûlüne iman eder, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. İşte bu takdirde O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi zemininden ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte en büyük kurtuluş budur.”¹⁰

Bu ticaretle ne kadar çok sevin sen inan az gelir...

Ne mutlu sana ki dünya hayatının geçici olduğunu ve değer verilmeyecek kadar basit olduğunu anlamışsın... Yine ne mutlu sana ki İslam'ın zirvesine konan bir amel işlemeye talipsin.

¹⁰ Saff, 10-12

“Ebu Umame ؓ dan Resûlullah ﷺ’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “İslam hörgücünün zirvesi, Allah yolunda cihaddır. Ona, ancak onlardan efdal olan ulaşır.”¹¹

Sen mutlu olmayacaksın da kim mutlu olacak...

* * *

Sen mutluluğa kanat çırparken etrafındakiler maalesef seni anlayamayacaklar... Verdiğin kararı sert bulup ömrünün kısaltacağını zannedecekler:

“(Eulerinde) oturup da kardeşleri hakkında, ‘Bize uysalardı öldürülmezlerdi’ diyenlere, ‘Eğer doğru sözlü insanlar iseniz, canlarınızı ölümden kurtarın bakalım!’ de.”¹²

Oysa verdiğin cihad kararı ne senin ömrünü kısaltacak ne de seni birçok nimetten mahrum bırakacak... Vallahi her türlü sıkıntıya rağmen cihad meydanlarında alacağın lezzet, yemeklere karıştırılsaydı yiyen herkes obez olurdu...

Senin cihad beldelerinde yaşayacağın olası bir açlık bile tebessümü yüzünden eksik etmeyecektir... Çünkü sen her saniye Allah ile mükemmel bir diyalog içindesin... Seninle diğer insanlar arasındaki ‘Allah ile iletişim farkı’ yerle gök kadardır desem inan abartmış olmam...

Sen günlük rızıkını doğrudan Allah’tan isterken diğer insanlar mutfağa ya da lokantaya girip oradan talep ederler... O an Allah’tan isteme zemini yoktur... Yiyeceğe ulaşım kolaylığı vardır, girersin; yer ve çıkarsın... Ama senin durumun bunlardan farklı... Sen direkt Allah’tan ister ve Allah’ın seni rızıklandırmasını beklersin...

¹¹ Taberani

¹² Tenvbe, 168

Rızık gecikmeli bile gelse bunu da **Allah benimle ilgileniyor** diye yorumlar, mutlu olursun... Her halükarda senin mutluluğun üst düzeydedir...

Allah'ın rızık konusunda yarattığı olağan üstü kerametlere şahit olan bir mücahid kardeşimiz bakın nasıl anlatıyor:

“Çeçenistan’da günlerdir dağlardan dağlara intikal eden bir grup mücahidle aç bir halde bir dağ eteğinde mola verdik... Yanımızdaki yiyecekler tükenmişti... Derken Çeçenistan bölgesinde yaşamayan bir geyik cinsi ağaçlar arasından bize yaklaştı ve durdu... En küçük bir çıtırtıyla kaçan bir geyik nasıl olur da kalabalık karşısında öylece bekler! Hepimiz şaşırдық ve bu saatten sonra ne olacak diye heyecanla bekledik.

Bir gözümüz emîrimizde, diğer gözümüz de bize yakalaşan geyikteydi... O geyik yanımıza kadar geldi ve kesilecek bir koyun gibi önümüze uzandı... “Allah’u ekber!” deyip kestik ve bizi rızıklandırdığı için Allah’a çokça dualar ettik...”

Subhanallah!

Bir geyik kendi ayaklarıyla mücahidlerin yanına geliyor ve kesilmesi için **‘Beni size Allah gönderdi...’** dercesine önlerine uzanıyor... Allah için soruyorum:

“Bu, Allah’ın bariz bir yardımını değil de nedir?”

Günlerce aç kalıp sabretmelerine karşılık önlerine geyik yatan ve o geyikten yiyen kaç insan var bugün şehir hayatında?

Bir mücahidin Allah ile diyalogu, cihad beldelerinde hep üst seviyelerde olmuştur...¹³

¹³ Meselenin farkına varan mücahidler için söylüyorum bunu.

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Çıkacağın ya da çıktığın yolun Allah katındaki önemini bilmen, **cihad öncesi hazırlığın** ne kadar da önemli olduğunu hatırlatır sana...

Bak, Allah bu konuda ne buyuruyor:

“Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir **hazırlık yaparlardı**. Fakat Allah onların davranışlarını çirkin gördü ve onları geri koydu; onlara ‘Oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!’ denildi.”¹⁴

Cihad öncesi yapılacak olan hazırlık, mücahidin meseleyi önemseyip önemsemediği hakkında büyük bir ipucu verir... İşini ciddiye alanla ciddiye almayanların test edildiği bir aşamadır cihad öncesi hazırlıklar...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Allah’ın güzel sözleri ve hükümleri asırlardır bulutların üstünde ve birer yağmur tanesi gibi yeryüzüne inmeyi bekliyor... Allah dilerse yeryüzünün tamamı müslüman olur; buna gücü de yeter... Ama Allah ﷻ bunun **senin ellerinle** gerçekleşmesini istiyor... O elin, çok güçlü ve kararlı olması gerekmez mi?

Ebu Hureyre ؓ’tan şöyle rivayet edilmiştir: Peygamber ﷺ şöyle buyurdu:

“Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mümin toplumun kalplerini ferahlotsın. Ve onların (müminlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hikmet sahibidir.”¹⁵

¹⁴ Tevbe, 46

¹⁵ Tevbe, 14-15

Canım mücahid adayı kardeşim;

Allah yolunda cihada çıkmaya karar verdiğin an karşına birtakım hazırlık aşamaları çıkar... Bu aşamaları başarıyla geçtiğinde “süper güç” denilen kâfirlerle cihad etmen oldukça kolay olur Allah’ın izniyle...

Şimdi bu aşamaları kısaca görelim:

1- NİÇİN CİHAD EDECEKSİN?

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

İnsanlar farklı sebeplerden cihada çıkarlar. Bir müslüman cihad cd'lerindeki mücahidlerin cesaretinden etkilenip cihad etmeye karar verirken biri cd'lerdeki Arapça marşlarından etkilenir... Bir mücahid cennetin zirvesine taliptir, bir diğeri günahlarının tamamınının bağışlanmasını isteyip Allah'ın huzuruna çiçek gibi çıkmak ister...

Bir mücahid de vardır ki kabir azabından emin olup direkt firdevse girip cennet cennet dolaşmak ister...

Kimi de riya amaçlı cihada çıkar... Yani cihada çıkma sebepleri oldukça farklı ve fazladır...

Ama en önemlisi, **cihad niyetine riya mikrobu bulaştır-mamaktır**... Bundan eminsen mesele yok...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad beldelerinde göreceğin birçok mücahidin firdevs merkezli konuşmalarına şahit olursun... Hurilerden bahsederler, cennet nimetlerinden bahsederek moral bulup cihadda kalışını sağlamlaştırırlar... Bunda bir sıkıntı yok... Fakat;

“Sen büyük düşün...”

Çok büyük düşün ve Allah'ın sözlerinin hâkim kılınmasına niyetlen... Firdevs ve içindekileri nasıl olsa seni bekleyecek!¹⁶

Sen büyük düşün ve tüm dünyada tevhid bayrağının sallanmasına katkıda bulunmak için Allah'tan bereketli bir ömür iste...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Sen cihadınla Allah'ı razı edip olası bir şehadetle Rabbini görme umudun olacağı için sevin... Tek bir hedefin olsun:

“Allah'ı razı edecek salih ameller, zafer ve Allah'ı görmek...”

Sana salihlerden bir kıssa anlatayım;

“Cenneti ya da iki rekâtlık namazdan biri için tercihte bulunma durumunda olsan hangisini tercih edersin?” diye sormuşlar. Şu cevabı vermiş o güzel abid:

- ‘Ben iki rekâtlık namazı tercih ederim. Çünkü o iki rekâtta Allah'ın rızası ve hoşnutluğu var. Cennette ise benim hoşnutluğum var...’

Subhanallah! dediğini işitir gibiyim...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Senin cihada çıkma sebebini; Allah'a olan sevgini ispat etmek ve Allah'ın güzel sözlerinin yeryüzüne hâkim kılınması olsun... Allah'ın sözleri yeryüzüne hâkim olduğunda yeryüzü ve içindekiler derin nefes alır ve rahat ederler.

“Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! (İnkâra) son verirlerse şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çok iyi görür.”¹⁷

¹⁶ Eğer şehid olursan tabii.

¹⁷ Enfal, 39

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad denildiğinde akla sadece kıtal gelmez... Allah yolunda cihadın tanımı için âlimlerimiz şunları söylerler:

Sözlükte cihad:

Cihad'ın sözlük anlamı, sözlü ya da fiilî olarak elden gelen bütün gayreti göstermek, çabalamak demektir. Arap dilinde cihadın yirmiden fazla anlamı olduğunu görmekteyiz ki hepsi de cihadın ıstılah anlamına uygun düşmektedir. Bu manaların bazıları şunlardır: Güç, meşakkat, imkân, savaş, mübalağa...

İstilahta cihad:

Şer'î istilahta cihadın iki anlamı vardır:

a) Cihadın genel anlamı:

Bu daha genel ve kapsamlı olup cihadın bütün türlerini içine alır. Yani genel anlamda cihad, dinin tamamını kapsar ve hayatın bütün alanlarını içine alır.

Bu manaya göre; Allah'a iman ve itaat; O'nun emirlerini yerine getirme ve yasaklarından kaçınma; şer, fesat ve sapkınlığa karşı koyma; nefsi Allah'ın dini üzere sabit kılma hususunda nefisle mücadele etme; vesveseleri def etmek için şeytanla mücadele etme; uzak ya da yakın, müslim ya da gayrimüslim kişileri de Allah'a itaate çağırma konusunda gayret gösterme; Allah'ın sözünü en yüce kılmak için kâfirlerle savaşta elinden geleni yapma; diğer salih amelleri işleme ve bütün günahlardan kaçınma konusunda samimi bir müminin göstermiş olduğu bütün gayretler genel cihadın kapsamına girer.

Şeyhulislam İbn Teymiyye *rahimehullah* cihadı şöyle tanımlamıştır: “Cihadın hakikati, Allah'ın sevdiği iman ve salih ame-

li elde etme ve O'nun sevmediği küfür, fasıklık ve isyanı da def etme konusunda gayret göstermektir.”

b) Cihadın özel anlamı:

Allah yolunda cihad denilince kastedilen; müslümanların; kâfir, bağı,¹⁸ mürted ve benzerlerine karşı Allah'ın sözünü yüceltmek ve O'nun dinini yeryüzünde hâkim kılmak için yaptıkları savaşta ellerinden gelen gayreti göstermeleridir.

Cihadın “Allah yolunda” olması, bu cihadın dine uygun olması için şarttır. Dolayısıyla bu şartla birlikte Allah rızası için olmayan bütün çaba ve gayretler bu kapsamın dışında kalmış olur.

Cihadın bu tarifi; dört mezhebe mensup fakihler tarafından da benimsenmiştir.

Hanefi mezhebine mensup âlimlerin kitaplarında cihad şöyle tarif edilmektedir: “Şeriatte cihad, Allah yolunda can, mal, dil vb. ile savaşta, elden gelen bütün gayreti sarf etmek ya da bu konuda mübalağa etmek anlamında kullanılır.” (Bedaiu's-Sanai', 7/79); “Cihad, hak dine çağırarak ve onu kabul etmeyenlerle savaşmaktır.” (İbn Âbidin, Hâşiye, 4/212; Fethu'l-Kadir, 5/436)

Maliki mezhebinde şöyle tarif edilmektedir: “Cihad, müslümanların, Allah'ın sözünü yüceltmek için aralarında anlaşma bulunmayan kâfirlerle savaşmalarıdır.” (eş-Şerhu's-Sağir ala Akrabi'l-Mesalik, 2/267)

Şafii mezhebinde şöyledir: Hafız İbn Hacer Askalanî rahimehullah'ın şöyle belirtmektedir: “Şeriatı göre cihad, kâfirlerle savaşmakta gayret göstermektir.” (Fethu'l-Bari, 6/3)

Hanbeli mezhebinde de cihad şöyle tarif edilmiştir: “Şeriatı göre cihad, kâfirlerle savaşmaktır.” (Metalibu Uli'n-Nuha, 2/497)

¹⁸ Meşru devlet başkanına isyan edip silâhla karşı koyanlar.

CİHAD NE ZAMAN FARZ-I AYN OLUR?:

Âlimlerimiz -Allah onlara merhamet etsin- bu tür cihadın, ancak şu üç durumda farz-ı ayn olacağını söylemişlerdir:

1- Mükellef bir müslüman erkek, savaş meydanında hazır bulunur, iki taraf karşı karşıya gelir ve çarpışmaya başlarsa ona cihad farz olur. Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır: “Ey iman edenler! (Düşman/kâfir) bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah’ı çok anın ki başarıya erişesiniz.” (Enfal, 45)

“Ey müminler! Toplu halde kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkanızı dönmeyin (korkup kaçmayın). Tekrar savaşmak için bir tarafa çekilme veya diğer bölüğe ulaşip mevzi tutma durumu dışında, kim öyle bir günde onlara arkasını dönerse muhakkak ki o, Allah’ın gazabını hak etmiş olarak döner. Onun yeri de cehennemdir. Orası, varılacak ne kötü yerdir!” (Enfal; 15-16)

Ebu Hureyre ؓ’tan şöyle rivayet edilmiştir: Peygamber ﷺ, “Helak edici yedi (büyük günah)tan kaçın!” buyurdu. Sahabiler, “Nedir onlar ey Allah’ın Rasülü?” deyince şöyle buyurdu: “Allah’a ortak koşmak, sihir yapmak, Allah’ın haram/dokunulmaz kıldığı cana haksız yere kıymak, faiz yemek, yetim malı yemek, savaş meydanından kaçmak, iffetli ve mümine kadınlara zina iftirasında bulunmak.” (Buhârî, Müslim)

2- Düşman, İslam yurduna ya da müslüman ülkelerden herhangi birine saldırıp da oranın bir kısmına girmeyi başarır, gücü yeten herkese onlarla savaşmak ve onları oradan çıkarmak farz olur. Hatta kadınlara ve çocuklara bile farz olur. Şayet onlar düşmanı yurtlarından çıkarmaktan aciz kalırlarsa bu durumda diğer müslümanların da o ülkeye yardım etmesi farz olur.

Bu farziyet, o ülkeye en yakın olan müslümanlardan başlayarak devam eder. Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Ey iman edenler! Kâfirlerden yakınınızda olanlara karşı savaşın ve onlar (savaş anında) sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki, Allah muttaki-lerle beraberdir.” (Tevbe, 123)

3- Müslüman yönetici, bütün müslümanların savaşa çıkma-larını isterse cihad herkese farz olur. Allah-u Teâlâ şöyle buyur-maktadır: “(Ey müminler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.” (Tevbe, 41)

“Ey iman edenler! Size ne oldu ki, “Allah yolunda savaşa çı-kın!” denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahi-retin yanında pek azdır.” (Tevbe, 38)

Allah Rasülü ﷺ şöyle buyurmuştur: “Mekke’nin fethinden sonra hicret yoktur. Fakat cihad ve niyet vardır. (Allah yolunda) cihada çıkmaya çağrıldığınız vakit derhal çıkın.” (Buhârî)

KÂFİRLERLE YAPILAN CİHAD İKİ ÇEŞİTTİR:

a) Saldırı cihadı:

Bu, kâfirlerle, kâfirlerin yurtlarında savaşmaktır ve farz-ı kifa-yedir. Farz-ı kifayenin en azı da İslâm devletinin sınır boylarını, oralara müminleri yerleştirerek koruma altına almaktır. Bundaki amaç da Allah düşmanlarının kalbine korku salmak ve muhtemel saldırıları engellemektir.

b) Savunma cihadı:

Bu da kâfirlerle, kendi yurdumuzda savaşmaktır.

Bu tür cihad, şu durumlarda farz-ı ayn olur:

- * Kâfirler müslümanlara ait bir ülkeye/beldeye girdikleri zaman,
- * Müslüman ordularla kâfir ordular karşı karşıya geldiklerinde,
- * Devlet başkanı bazı şahısların ya da toplulukların savaşa çıkmasını isterse onların savaşa çıkmaları farz olur.
- * Kâfirler müslümanlardan bir grubu esir aldığı zaman.

Kâfirler, müslümanlara ait herhangi bir toprağa girip kamp kurarsa, ümmetin âlimleri, bu durumda kâfirlerin saldırıya geçtiği o ülkenin halkına ve onlara yakın olan müslümanlara cihadın farz-ı ayn olduğunda ittifak etmişlerdir.

Öyle ki çocuk, babasından; hanım, kocasından ve borçlu da alacaklısından izin almaksızın cihada çıkabilir. Şayet o ülkenin/beldenin halkı cihadda yeterli gelmez, aciz kalır, tembellik eder ya da cihaddan vazgeçip oturlarsa bu farz-ı ayn hükmü, onlara en yakın olanlardan başlayarak sırayla herkes için geçerli olur. Öyle ki bu, yeryüzündeki bütün müslümanları içine alabilir.

Allame, büyük imam İbnu'l Kayyım el-Cevziyye, Zad'ul Mead isimli büyük eserinde, cihadın mertebeleri hakkında şunları söyler:

CİHADIN MERTEBELERİ

“Cihadın dört mertebesi vardır:

1- Nefis ile cihad:

Bu, şu şekilde olur:

- * Kurtuluşu ve mutluluğu getiren dinî meseleleri öğrenmek.
- * Öğrenilen bilgiyle amel etmek. Amelsiz ilim fayda vermez.

* Basiretli bir şekilde öğrendiklerine davet etmek, onları bil-meyenlere öğretmek, bu uğurda başına gelecek eziyet ve sıkıntı-lara sabretmek ve hepsine Allah için tahammül etmek.

2- Şeytan ile cihad:

Şeytan ile cihad, onun kula verdiği, imanı zedeleyecek türden şüphe ve kuruntuları savmakla ve davet ettiği kötü nefsî arzulara karşı koymakla olur.

3- Kafirlerle ve münafıklarla cihad:

Bunlara karşı cihad; kalp, dil, hâl ve el ile olur. Kafirlerle ci-had, daha çok el ile, münafıklarla cihad da daha çok dil ile olur.

4- Zulüm, taşkınlık, bid'at ve münker ehliyle cihad:

Bunlarla cihad, güç yetiyorsa elle, buna güç yetmiyorsa dille, buna da güç yetmiyorsa kalple olur. Nitekim Peygamber ﷺ şöyle buyurmuştur: “Sizden kim bir münker/kötülük görürse onu eliy-le değiştirsin. Buna güç yetiremezse diliyle (değiştirsin), buna da güç yetiremezse kalbiyle (ondan nefret etsin). Bu ise imanın en zayıf hâlidir.” (Müslim)

Allah katında insanların en mükemmeli, tüm mertebeleri -kâmil manada- yerine getiren kimsedir. İnsanların en mükem-meli ve Allah katında en değerli olanı da Muhammed ﷺ'dir. Çün-kü o, cihad mertebelerinin tümünü kâmil manada yerine getirmiş ve Allah yolunda hakıyla cihad etmiştir.

2- KALBİ HAZIRLIK... (MANEVİ HAZIRLIK)

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Vücudunda bir et parçası var ve o et parçası hakkında bak Allah Resûlü ﷺ ne buyurmuş:

“Şüphesiz ki bedende bir parça vardır; o düzgün olursa bedeninin tamamı düzgün olur, bozuk olursa bedeninin tamamı bozuk olur. Dikkat ediniz ki o kalptir.”¹⁹

Bütün sevgilerin toplandığı yer olan kalpte Allah ve Resûlü dışındakilere, sevginin artmasıyla kalp bozulur ve kararır... Bozulmuş olan hasta kalp, bedeninin Allah yolunda yürüyüşünü yaşılatır... Vücuttaki o küçük et parçası, bir arabanın motoru ya da benzini gibidir adeta...

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Allah senin cesedine bakmaz... Allah'ın senin cesedinde uğradığı tek bir yer vardır, o da kalbindir... Kalbini temiz ve hazır tutarsan, kalbine çokça hayırların aktığını görürsün... Bu sebeple mücahidler kalbi hazırlığa çok önem verirler.

Seni cihad yolunda ayakta tutacak, belki de en önemli etken kalbinin hazır olmasıdır... Aksi halde düşen ilk bombayla -Allah muhafaza- soluğu memleketinde alan bazı mücahidler! gibi olur-sun...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Kalbini Allah'ın ve Resûlü'nün sevgisiyle doldurmaya çalış... Başka hiçbir sevgi seni cihad beldesinde ayakta tutamaz... Allah ve Resûlünün sevgisinin kalbinde iyice yer edebilmesi için de Allah'ın isim ve sıfatlarının tecellilerini evrende okumalısın. Böylelikle Allah'ın varlığını tüm hücrelerinle hissedersin.

Kalbinde Allah sevgisinin yer alması ve kök salması, şeytan ve dostlarının olası saldırılarına karşı seni her daim korur... Her saldırı oku, Allah sevgisine çarpar ve sahibine geri döner...

¹⁹ C. Sağır, 3856, Buhârî, İman 39

Kalbî hazırlık denilince aklına şu konular gelsin ve bu konular üzerinde yoğunlaş:

- * Tam bir teslimiyet.
- * Dünya için hiçbir hesabın kitabın olmasın.
- * İhsan derecesine ulaşmaya bak.
- * Ahiret günü hakkında zerre kadar şüphelen olmasın.
- * Allah'ın vaadinin hak olduğuna tam güven duy.
- * Kader inancın tam olmalı.

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Bu konular hakkında gerekli donanıma sahip olduğunu nasıl anlayacağını da sana söyleyeyim:

- * Asla yerinde duramazsan,
- * Hiçbir kınayanın kınamasından korkmuyorsan,
- * Canını feda etmek çok basit gelir de keşke daha çok başım olsa da feda etsem dersen,
- * Kendini bu dünyada misafir gibi hissetmeye başlamışsan,
- * Dünya merkezli konular sıkıcı gelmeye başlamışsa,
- * İleriye yönelik dünyevî projeler düşünmek bile istemiyorsan,
- * Gaybi konuları gündemine fazlasıyla almışsan,
- * Zenginlere zerre kadar imrenmeyip onlara üzülyorsan,
- * Mücahidlere karşı kalbinde inanılmaz bir sevgi oluşmuş ve onlarla sohbet etmek sana çok sevimli gelmeye başlamışsa,
- * Allah yolunda infak ederken ellerin titremiyorsa,

* Dünya ve içindeki lezzetler tat vermemeye başlamışsa eğer, sen hazırsın demektir... (“Kendimi hazır hissetmiyorum. Ne zaman hazır hissedersem o zaman giderim.” demekle cihad farizasından muaf tutulacağını da zannetme bu arada.)

3- ZİHİNSEL HAZIRLIK

Cihad öncesi, en önemli hazırlık türünden biridir... Sen cihad ibadeti hakkındaki net kararını vermemişsen şeytana açık kapı bırakmışsın demektir. Şeytan o kapıdan girer ve net olmayan kararını senin aleyhine çevirir, cihaddan geri kalmanı sağlar.

Cihadın bütün merhalelerini aşağıdaki resimde görüyoruz:

Ev ile cihad beldesi arasındaki muhtemel fitne adayları

- Anne-Baba
- Eş, çocuk
- Kardeş, akraba
- İş, okul
- Rahatlık ve zenginlik
- Rızık endişesi
- Esaret korkusu
- Yaralanma korkusu
- Ölüm korkusu

“De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah’tan, peygamberinden ve O’nun yolunda cihaddan daha sevgili ise, artık Allah’ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah, fasık topluluğu doğru yola erdirmez.” (Tevbe, 24)

“Kadınlara, oğullara, kantar kantar altın ve gümüşlere, besili atlara, hayvanlara ve ekinlere karşı duyulan aşırı istek, insanlara süslü gösterildi. Oysa bunlar, sadece dünya hayatının geçici malıdır. Varılacak güzel yer ise Allah (cc) katındadır.” (Al-i İmran, 14)

Cihaddaki hızının kesilmemesi için önce evindeki fertleri cihada hazırla... Aksi halde şeytan onları senin üzerine salacaktır... Nice baba, çocuklarını cihad yolunda yakalayıp evine getirdi... Bütün bunlar cihad öncesi ev hazırlığının yapılmamasından kaynaklanıyor.

Peki, evde cihad dersleri nasıl yapılmalı?

Bugün insanların çoğu, “**cihad = ölüm**” olarak algıladıkları ve cihada çıkmak isteyen evlatlarını kurbanlık koyun olarak gördükleri için cihada izin vermek istemiyorlar.

Cihada çıkmadan aylar öncesinde cihad dersleri yapılmalıydı... Cihad derslerinde en önemli konular ise şunlardır;

- * Yaratılış gayemiz.
- * Allah sevgisi ve bu sevginin ispat edilmesi.
- * Efendimiz ﷺ’in cihad hayatı.
- * Sahabilerin cihad için yarışmaları.
- * Şehid âlimlerin hayatı.
- * Ölüm merkezli konular -İnsan, vakti gelince ölür-
- * Bütün musibetler Allah’ın izniyle isabet eder.
- * Allah dilemezse kimse zarar veremez.
- * Allah o zararı dilemişse kimse engel olamaz.
- * Cihada çıkmak ömrü kısaltmaz. Geri durmak ömrü uzatmaz.²⁰
- * Dünya hayatının Allah katındaki yeri ve değeri.
- * Ahiret hayatına önem verilmesi.

* * *

²⁰ İlgili ayet ve hadisleri bul ve onlara anlat.

17 yıldır cihad beldelerinde olan bir mücahid anlatmıştı:

Emîrimden izin alarak evime gelmiştim... Anneme;

- “Teyzem nasıl?” anne dedim...

- “Teyzen vefat etti.” dedi. “Peki, halam?”

- “Halan da vefat etti...” “Peki amcam?”

- “Amcan da vefat etti...”

“17 yıldır benden beklediğiniz ölüm bak bana değil oturanlara uğramış.” dedim.

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihada çıkacağın zaman asla ölüm merkezli konuşmalar yapma... **‘Cihad ibadeti için yola çıkıyorum. İnşallah döneceğim’** de... Böylelikle geride bıraktıklarının imtihanını kolaylaştırmış olursun...

“**Zihinsel hazırlık**” denilince akla sadece ev ahalisine yapacak cihad dersleri gelmemeli... Sen **ev ile düşmanla karşılaşma anı** arasında yapacağın zorlu yolculukları bir film şeridi gibi hâyâl dünyanda izle...

Gece yatağına uzandığında şöyle bir hâyâl kur:

Çanta hazırlığını eksiksiz yapıp ailenle vedalaşmışsın... Ev ile ülkenin sınır kapısı arasında içindeki şeytan dile gelmiş ve zaman kaybetmeden dönmeni istiyor... Sen de;

“Ailemden sanane! Cihad bir ibadettir ve bu ibadet için yola çıktım...” diyerek içindeki şeytanı susturuyorsun...

Sınır kapısında gayet rahatsın ve pasaportun kaşelenirken en ufak bir endişeye dahi mahal vermiyorsun... Ve görmediğin bir ülkenin topraklarındasın... Yer ve gök Allah’ın... Sen bunu biliyor ve asla yabancılik çekmiyorsun...

Bir şekilde eğitim kampına ulaşıyor, farklı ülkelerden gelmiş onlarca mücahid kardeşlerine sarılıyorsun...

Bu filmi defalarca izle... Filmin hangi karesinde kendini yalnız hissediyorsan o kısmı tedavi et... Tekrar tekrar izlediğin bu film, cihad beldelerini çok çekici kılacaktır ve bir an önce kendini oraya atmak isteyeceksin... Zihinsel hazırlıktan kastım buydu...

4- BEDENSEL HAZIRLIK

Cihada çıkmadan önce yapılan bedensel hazırlık, cihad beldelerinde işini kolaylaştırır... Yaşadığı beldede, yaz-kış demeden sabah namazından sonra çantasına taş koyup koşu yapan kardeşler bilirim...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Allah, bedeninin güçlü olmasını ister;

Allah Rasulü ﷺ bak ne buyuruyor:

“Kuvvetli mümin, Allah’a karşı zayıf müminden daha hayırlı ve daha makbuldür. Ama her birinde de hayır vardır. Sana fayda veren şeye karşı hırs göster ve çaba sarf et. Allah’tan yardım dile ve aciz olma!”²¹

Cihad beldelerinde uzun yürüyüşler yapmak ya da yüksek dağlara tırmanmak gerekebilir. Bazen (savaş şartları elvermediği durumlarda) eğitimler de olmayabilir... O an geri kalanlardan olur, üzülürsün...

“Şimdiden bedensel hazırlığa başla!” derim. Yeme ve içmene dikkat et, günlük yapacağın bazı kondüsyon artırıcı egzersizlerin olsun...

²¹ Müslim, Kader, 34

5- MADDİ HAZIRLIK

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Her ibadetin maddi ya da manevi bedelleri vardır... Cihad ibadetinin de maddi bir bedeli vardır. Bu yüzden Allah-u Teâlâ, *“Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın...”*²² der...

Cihad beldelerindeki en önemli ihtiyaçlardan biri de para-dır... Para ile mücahidlerin yeme ve içmesi karşılanırken silah alımları da yapılır... Her operasyonda binlerce dolarlık kurşun giderleri olmakta...

Bu yüzden şimdiden var gücünle maddi hazırlık yapmaya başla... Günlük ekmeğinden, çayından, gazetenden kıs ve para biriktir... Gideceğin cihad beldelerine bol parayla git... Unutma ki senin paranla alınacak silahlar sana ecir olarak dönecektir... Atılan her kurşun senin defterine yazılacaktır... Çok büyük bir ticaret bu...

Bu konuda bak Allah-u Teâlâ ne buyuruyor;

*“...Allah yolunda ne harcarsanız (karşılığı) size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.”*²³

6- CİHAD BELDESİNİN MEKÂNINA GÖRE HAZIRLIK

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad öncesi en önemli hazırlıklarından biri de gideceğin cihad beldesi hakkında geniş malumat sahibi olmandır... Gideceğin cihad beldesinin;

- * Dili,
- * Kültürü,

²² Enfal, 60

²³ Enfal, 60

- * Mevsimlik hava durumu,
- * Coğrafyası, (Gidilecek bölgenin coğrafi haritası yanına alınmalı)
- * Komşu ülkelerinin dili,
- * Düşman askerlerinin askeri kıyafeti,
- * Gelir kaynakları,
- * Geçmiş tarihi,
- * Hangi sebeple direnişin -cihadın- başladığı,
- * O ülkedeki cihadın meşruluğu,
- * Mezhep inancı hakkında bilgi sahibi olmalısın...

Bu bilgilere sahip olarak yola çık derim... Ancak bilinçli yapılan bir amel başarılı sonuçlar verir...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Bugün bütün dünyadaki cihadın iki ortak dili vardır;

- * Arapça
- * İngilizce

Sen şimdiden cihad beldelerinde seni ayakta tutacak bu iki dili öğrenmeye çalış... Arapça ya da İngilizce bilmeyen bir mücahid, operasyonlarda emîrin direktiflerini anlayamaz ve sağlıklı bir cihad yapamaz.

Gideceğin cihad beldesinin dilini öğrenmen, sana hem ulaşım kolaylığı sağlar hem de gerektiğinde insanların konuşmalarına kulak verir, bazı bilgiler edinarsın...

Özellikle Arapça öğrenirsen oradaki takva sahibi Arap kardeşlerle tanışır ve onların hem ilminden hem de tecrübesinden faydalanırsın...

7- İLMİ HAZIRLIK

Canım mücahid adayı kardeşim;

Kendini, gerek cihada çıkmadan öncesi gerekse cihada çıktık-tan sonrası için ilmi açıdan yetiştirmiş olman, sana çokça ecir ka-zandıracağı gibi cihad beldesinde rahat da ettirir... Bugün müslü-manlar ne çekiyorsa ilimsizlikten çekmiyor mu?

Ve örnek bir mücahid olup etrafındaki insanları yetiştirmek istiyorsan acilen sahih ilme ulaşman gerekir... Hemen şimdiden tüm dünyada mücahid âlimlerimizin beğenisini kazanmış olan sağlam ilim adamlarımızın kitaplarından bir hoca gözetiminde faydalanan derim.

Öncelikli bilmen gereken konuları sana maddeler halinde an-latayım:

a. Allah'ı tanı**Sevgili mücahid adayı kardeşim;**

Uğruna canını vereceğin Allah-u Teâlâyı gereği gibi tanıya-mazsan cihaddaki hızın yavaşlar... Seni cihad beldesinde ayakta tutacak bazı isim ve sıfatları bilmen gerekir. Özellikle de;

1- El-Basir: Her şeyi en ince ayrıntısına kadar gören...

2- Es-Semi': Her şeyi en ince ayrıntısına kadar işiten...

3- El-Âlim: Her şeyi en ince ayrıntısına kadar bilen...

4- El-Gaviy; Çok güçlü...

5- El-Hâkim; Her şeye hükmeden...

6- Es-Sabur; Azap etmekte acele etmeyen. Cezayı, bir vakte kadar tehir eden.

Bu isim ve sıfatları hep düşün... Mesela sen şu an bu sayfayı okurken Allah seni görüyor... Neyi okuduğunu biliyor... Kalbinden geçenleri en ince ayrıntısına kadar biliyor...

Bu bilgiler Allah-u Teâlâ'nın varlığını hissetmene yardımcı olacaktır inşaallah...²⁴ Çünkü seni orada ayakta tutacak en önemli etken Allah'ın varlığını ve gücünü bilmendir...

b. Peygamberini tanı

Canım mücahid adayı kardeşim;

Biz her konuda Peygamberimizi örnek alacağımıza dair Allah'a söz verdik... Peygamberlere iman etmek, onları örnek almayı gerektirir:

“Andolsun ki, Resûlullah, sizin için, Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah’ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.”²⁵

Şu an sen cihada çıkmaya karar vermişsin ya da cihad bel-delerinden birindesin; mutlaka Peygamberimizin cihad ahlakını öğren... Yapacağın cihad, Peygamber'in cihad çizgisinden değilse sen Allah'tan sevap bekleme... Sen başkasını örnek almışsın demektir.

c. Cihad fıkhnı bil

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Her ibadetin bir fıkhı vardır. Bunu bilmezsen o ibadeti yapamazsın... Umre ya da hac ibadetini yapmak için yola çıktığını düşün... Kabe'nin karşısında ne yapacaksın! Tavafın nasıl yapılacağını ve neler okunacağını bilmezsen senin bu ibadetin turistik bir gezi gibi olmaz mı?

²⁴ Allah'ın bütün isim ve sıfatlarını okuyup dünyadaki tecellilerini bilmek çok daha güzel olur.

²⁵ Ahzab, 21

Cihad fikhını öğrenmenin çok faydasını görürsün. Hem ibadetlerini bilinçli yapar hem de kardeşlere dersler verirsın...

Bu yüzden “cihad fikhını öğrenerek yola çık!” derim...

d. Zorda kalırsan ne yapacağını bil

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad öncesi bazı bilgilere sahip olman, ihtiyaç anında sana ve birçok kardeşine fayda verecektir inşaallah...

Mesela, “Aç kalındığında ne türden otlar yenir, ormanda kalındığında ağaçtan çadırlar ya da sığınaklar nasıl yapılır.” gibi bilgilere şimdiden ulaşman gerekir...

e. Yön bulmayı öğren

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad ibadetinde olası kaybolma durumları olabilir... Bu sebepten Allah-u Teâlâ, kulunu yalnız bırakmamak için yeryüzünün bir çok yerine pusula görevi yapacak unsurlar yerleştirmiştir... Sen bu bilgileri edindiğinde gitmek istediğin yere rahatlıkla ulaşsın. Aksi halde rotası olmayan bir gemi gibi her rüzgâr seni hedefinden saptırır, bilmediğin yerlere sürükler...

Cihada çıkmadan önce sana yön bulma bilgilerini vermek istiyorum:

Yıl içinde gece ile gündüzün eşit olduğu 21 Mart ve 23 Eylül günlerine Ekinoks denir. Bulunduğumuz yerde Güneş’in doğduğu taraf Doğu’dur. Sağ kolumuzu Doğu’ya doğru uzatırsak, solumuz Batı, önümüz Kuzey ve arkamız Güney yönünü gösterir. Yönlerimiz bu şekilde belirlenmiştir. Belli başlı yön bulma yöntemleri ise şunlardır:

Yön bulma teknikleri:

1- Pusula metodu: Yönümüzü bulmak için en çok pusuladan yararlanırız. Pusulanın bir göstergesi vardır. Bu ibrenin renkli ucu daima Kuzey'i gösterir. (Yakınında bulunan mıknatıs, pusulanın yönünü değiştirir, tam doğru yönü gösterememesine neden olabilir.) Pusulada genellikle yönler İngilizce'de bu anlamdaki kelimelerin baş harfleriyle belirtilir. Kuzey N (North), Güney S (South), Doğu E (East) ve Batı W (West)

2- Çubuk metodu: 1 m uzunluğunda bir çubuğu yere diker, daha sonra gölgesini izleriz. Gölgenin en kısa olduğu andaki(öğle vaktindeki) andaki yönü Kuzey'i gösterir. (Güney Yarımkürede Güney'i). Bunun tam zıt yönü ise Güney yönüdür.

Veya öğle vaktini beklemeden çubuk gölgesinin ilk yerini işaretleriz. Dünya döndükçe, zaman geçtikçe, gölgenin yönü de değişecektir. Daha sonra ikinci bir gölge noktası belirleriz. Birincisine sol, ikincisine sağ ayağımızı basarız. Bu duruşumuzla yüzümüz veya önümüz Kuzey yönü gösterir. Yine bu anda sol ayağımızı bastığımız yerden sağ ayağımızı bastığımız yere çizilen doğru, Doğu'yu gösterir.

3- Camilere bakarak: Camilerde mihrab'ın karşısındaki giriş kapısı Kuzey'i gösterir. Minarelerde Şerefe'ye açılan kapılar (üst kapı) Güney'e bakar. Hristiyanların ibadet yerleri olan kiliselerde ise kilisenin çanı, kilisenin batısındadır.

4- Karınca yuvalarına bakarak: Karınca yuvalarının ağzı Güney'i gösterir... Dökülen kumlar da kuzeyi gösterir.

5- Mezar taşlarına bakarak: Müslüman mezarlarında baş taraf Batı'yı, ayaklar Doğu'yu, yüz ise Güney'i gösterir. Hristiyan mezarlarının baş tarafı Güney'i gösterir.

6- Taşlarda ve ağaçlardaki yosunlara bakarak: Yosunlar taşların ve ağaçların kuzeyinde oluşur/olur.

7- Geceleri ise kutup yıldızı'na bakarak: Kutup Yıldızı'nı gördüğümüzde önümüz Kuzey, arkamız Güney yönünü gösterir.

Kutup yıldızı şu şekilde bulunur: Büyük Ayı ve Küçük Ayı yıldız kümeleri bulunur. Bu yıldız kümeleri geometrik bir diziliş gösterirler. Büyük Ayı Yıldız Kümesi'nin 6. ve 7. yıldızları doğrultusunda çizgi çizilince (takip edilecek doğrultuda) bu iki yıldız arasındaki mesafenin 5 katı kadar ötesinde daha büyük ve daha parlak bir yıldız bulunur. İşte bu, Kutup Yıldızı'dır. Kutup Yıldızı, aynı zamanda Küçük Ayı Yıldız Kümesi'nin de 1. yıldızıdır.

f. Tıbbi eğitim al.

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad beldelerinde, sen ya da bir mücahid kardeşin hastalanabilir... Hastalık anında yapılacak ilk müdahale çok önemlidir... Gerek yapılacak bir iğne, gerek verilecek uygun bir ilaç, hastanın ayağa kalkmasına yardımcı olur.²⁶ Allah'ın izniyle tabii.

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad beldelerinde çok sevap kazanmak istiyorsan her konuda kendini yetiştirmen gerekir... Unutma ki cihad beldelerinde doktorlara çok ihtiyaç oluyor... Birçok yaralı mücahid kardeşlerimiz bakımsızlıktan şehid oluyor...

Senin öğreneceğin azıcık tıbbi bir bilgi bile orada işe yarayabilir... Akan kanın nasıl durdurulacağını bildiğini düşünsene... Nasıl da işe yarar... Bu sebepten şimdiden cihad beldelerinde işine yarayacak bilgileri öğrenmekte acele et...

²⁶ Beraberinde ishal, karın ağrısı, böbrek ağrısı, haşere veya sinek ısırıkları v.b. durumlar için bir miktar ilaç veya koruyucu bulundur.

8- RAHATLIĞI TERK ET!

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Sen, etrafı zorluklarla döşenmiş olan, ama bir o kadar da tat veren cihad beldelerinden birine yola çıkacaksın... Karşılaşacağın zorlukları göğüsleyebilmen için rahatlığı hayatından çıkarman gerekecek...

Sana cihad beldesinde fayda verecek tecrübelerle sabit bazı tavsiyelerde bulunayım:

- * Pazartesi-Perşembe oruçlarını aksatma... Olası açlığa sabrın kolay olur.
- * Bazen sert yerde ve ince bir örtüyü yorgan yaparak uymaya çalış.
- * Sofranda tek çeşit ve az yemek olsun.
- * Karanlıkta tek başına yürü.
- * Doymadan kalk.
- * Çay-çikolata gibi alışkanlıkların varsa azalt.

9- YEMEK YAPMAYI ÖĞREN

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Sen cihad beldesinde ecirler toplayıp cennetteki derecenı artırmak için yola çıkmaya karar vermişsin ya da cihad beldesinde ki güzel bir mücahidsin... Sana mücahid vasfı veren, bu dinin sahibidir... Sakın ola günahlarınla değerini düşürme...

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Cihad beldelerinde nefse ağır gelen ibadetlerden biri de, kardeşine hizmet etmektir... Eğer sen bu işi zevke dönüştürebilirsen en büyük ecirı kapmışsın demektir...

Allah yolunda, kardeşlerinin karnının doymasına katkıda bulunmak ne demektir biliyor musun? Sana maddeler halinde söyleyeyim:

* Karnını doyuran bir mücahid güç kazanır ve bu gücü ibadetlerde harcar.

* Eğitimini aksatmaz.

* Düşmanın karşısına güçlü çıkar.

* Kardeşini sevdiğini Allah’a ispat etmiş olursun.

* Nefsini terbiye edersin.

* Bu hizmetin başka hizmetleri de beraberinde getireceği için ecir üzerine ecir kazanırsın inşaallah.

* Kardeşlerinin gönlünü kazanacaksın.

Gitmeden önce ya da orada bilen birinden yemek yapmayı öğren...

10- YARIM KALAN İŞİN OLMASIN

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Buhârî’de geçen şu hadisi dikkatli oku:

Ebû Hureyre’den nakledildiğine göre Rasûl-i Ekrem ﷺ şöyle buyurmuştur:

“Peygamberlerden birisi savaşa çıkarken kavmine şunları söyledi: ‘Kendisiyle cinsel ilişkide bulunmak istediği bir hanımı olup henüz cinsel ilişkide bulunmayan kimseler benimle birlikte savaşa gelmesin! Kendisine ev inşa edip de henüz çatısını kurmayan kimseler benim arkamdan gelmesin! Bir davar ya da deve sürüsü satın alıp bunların yavrulamasını bekleyenler de peşimden gelmesin.’ Sonra o peygamber kendisiyle gelebilecek durumda olanlarla birlikte savaşa çıktı. İkindi namazı vaktinde veya buna

yakın bir vakitte savaşıacakları yerleşim merkezine yaklaştılar. Bu Peygamber, güneşe şöyle dedi: ‘Sen de Allah’ın emrini yerine getirmekle görevlisin, ben de Allah tarafından görevlendirildim. Allah’ım, güneşi üzerimizde tut!’ Bunun üzerine güneş batmadan bekletildi ve Allah-u Teâlâ onlara fetih nasip etti...”²⁷

Feth-ul Bari sahibi İbn-i Hacer el-Askalani, bu hadisten şu dersleri çıkarır;

1- Dünyanın insanı cezbeden ve imtihan vesilesi olan imkânları kişiyi dünyaya karşı çok düşkün ve hırslı kılar, dünyada devamlı kalma arzusunu artırır. Çünkü cinsel ilişkide bulunma isteği olan veya bu isteğini gidermek üzere ilişkiye hazırlanan bir kimsenin kalbi hep bu düşüncesiyle dolu olur.

Bu yüzden şeytan onun gönlünü ve aklını meşgul ederek itaat etmesine mani olmaya veya bu itaati gönül huzuru içinde yapmasını engellemeye çalışır. Kadın dışındaki dünya nimetleri ve uğraşları için de aynı durum söz konusudur.

2- Çok önemli işler, ancak iç huzuru olan, zihni birçok işle meşgul olmayan kimselere verilmelidir. Çünkü zihni veya gönlü başka düşüncelere ve isteklere takılı olan kimselerin kararlılığı ve direnci kırılır; yapılacak olan itaate karşı rağbeti - isteği azalır. Kısacası kalp ve zihin pek çok düşünce ile meşgul olduğu için dağınık bir halde ise azaların iş yapma gücü zayıflar. Buna karşın kalp sadece tek bir şeye yoğunlaşır ve dağınıklıktan kurtulursa diğer azalar daha güçlü bir şekilde işe sarılır.

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Sen cihad beldesindeyken zihnini meşgul edecek yarım kalan hiçbir işin olmasın...

²⁷ Buhârî, 3124

- * Yakın tarihli bir ödeme sözün olmasın.
- * Borç ödeme sözün olmasın.²⁸
- * Gireceğin ihaleler yakın tarihli olmasın.
- * Okul sınav tarihleri yakın olmasın.
- * Varsa mahkemen yakın tarihli olmasın.
- * Yarım kalan tedavin olmasın.
- * Pasaportunun süresi yakın tarihte bitecek olmasın...
- * Cihada çıkmadan önce adına kayıtlı ev, araba, arazi gibi menkuller varsa; evli isen eşine, değilsen anne ya da babana vekaletini ver. Aksi halde -olası şehadet durumunda- ailen, adına kayıtlı olan mallardan faydalanmakta zorluk çekerler.

11- SENİN EN BÜYÜK DÜŞMANIN OLAN ŞEYTANI TANI

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Sen doğduğun andan beri seni sevmeyen ve seni cehenneme yuvarlamak isteyen, kimsenin gözyaşını takmayan azılı bir düşmanın olduğunu sakın aklından çıkarma...

Savaşacağın insan cinsinden düşmanların, bu büyük düşmanın yanında devede kulak misali gibi küçüktür... İnsan cinsinden küçük düşmanın, senin evinin içine kadar gelip anne-babanı kandırarak cihadına engel olamaz... Ama o büyük düşmanın -şeytan- sen daha evdeyken seni cihaddan alıkoymaya çalışır...

Çünkü sen cihada çıkarken tabiri caizse şeytana; anne-baban, eşin, çocukların, akrabaların ve malını sana karşı kullanması için vermiş oluyorsun... Böylelikle şeytana bir hayli fazla malzeme vermiş oluyorsun.

²⁸ Yani borçlu bir şekilde cihada gitmemeye bak.

Küçük düşmanlarının yapamadığını büyük düşmanın yapar, bunu bil:

Sebre b. Ebu Fakih ؓ'ten rivâyete göre, o şöyle demiştir: Resûlullah ؐ'den işittim şöyle diyordu: “Şeytan, âdemoğlunun her yerde önüne oturur. Müslüman olma yolunda yine önüne oturur, engeller çıkarmaya ve Allah yolundan saptırmaya çalışır ve yeni müslüman olan birine şöyle der:

‘Sen müslüman oldun, babanın ve atalarının dinini terk ettin ha!’ O kimse, şeytanı dinlemez, ona isyan eder ve müslüman olarak kalmış olur. Şeytan hicret eden kimsenin de yolunu keser, önüne oturur ve şöyle der:

‘Kendi vatanını ve yurdunu terk edip nasıl hicret edersin? Hicret etmek, dizginlerinden bağlanmış at gibidir ve çok sıkıntılıdır.’ der. O kimse de ona isyan edip onu dinlemez ve hicretini yapmış olur. Sonra şeytan, cihad yolu üzerine oturur ve şöyle der:

‘Cihad, yorgunluk demektir, hem kendini yorarsın hem de malını kaybedersin. Savaşacak ve öldürüleceksin. Karın başkasına nikâhlanacak, malların taksim edilecek...’ O kimse de şeytanın bu sözlerine kulak vermezse cihadını yapmış olur.” Daha sonra Resûlullah ؐ şöyle buyurdu: “Kim bunları böylece yaparsa, o kimseyi cennete koymak Allah üzerine bir borçtur. Savaşta öldürülse de, boğularak ölse de, hayvanın sırtından düşüp ölse de Allah o kimseyi mutlaka cennetine koyacaktır.”²⁹

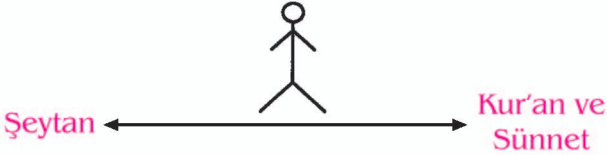
Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Dikkat ettiysen içindeki şeytan, senin hep oturanlardan olmanı istiyor... Sen daha küçük düşmanını bile görmemişsin.’ oysaki. Bu sebeple kalbine gelen vesveselerin şeytandan olup olmadığını bilmen gerekiyor.

²⁹ Nesai, 3083 - Müsned, 15392

Allah, cennete; şeytan ise cehenneme çağırır

“Kim Allah'ın zikrini umursamazsa, ona şeytanı musallat ederiz. O, ona dost olur ve yaptıklarını doğru gösterir.” (Zuhruf Suresi 36)

Değerli mücahid kardeşim: şunu bil ki Allah seni cennete, şeytan ise seni cehenneme davet ediyor. Hangisine yaklaşırsan diğerinden uzaklaşırsın.

12- SENİN İKİNCİ DÜŞMANIN OLAN KÂFİRLERİ TANI**Sevgili mücahid adayı kardeşim;**

Kendisine yapılan bir çağrıya kulak vermeyerek yalanlayan bir kişi kâfir olmuş olur. Allah'ın davetine kulak vermeyen bir insan isterse kabe imamının oğlu olsun o kişi ebediyen cennetin kokusunu alamaz.

Kâfir olmak tam anlamıyla bir kayıptır. Ebediyyen cehennemde kalmak ve ölümün arzulanmasına rağmen ateşler arasında kalarak ölmektir.

Allah'ın davetini kabul etmeyenlerin de ortak özellikleri vardır. Bu hastalıklı insanlar biz müslümanları sevmezler. Bazen dost gibi görünseler bile bu dostlukları köprüyü geçene kadardır. Hemen ilk fırsatta maddi ve manevi zarar vermek için adeta sabırsızlanırlar.

Kâfir olanlar birbirlerini desteklerler. Tek bir hedefleri vardır Allah'ın dinine savaş açmak... Dünyanın her yerinde böyledir bu. Bugün Afganistan'daki müslümanları yok etmek için tüm dünya kâfirlerini bir araya getiren şey nedir?

Kâfirlerin müslamanlar hakkındaki niyetlerini bilmeyen bir insan bir bakmışsın ki kâfirleri dost edinmiş. Allah muhafaza kâfirleri dost edinen bir insan İslam'dan çıkar da kendisini hala müslüman zanneder.

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Sen en büyük düşmanını- şeytanı- tanıdığın gibi, aynı şekilde fiziksel olarak savaşaacağın düşmanını da tanıman lazım... Düşmanın sana bakış açısını bilmezsen cihadını pek de ciddiye almazsın... Bu da seni Allah muhafaza hezimete götürür... Bu bölümde sana kâfirlerin bazı özelliklerinden bahsedeceğim inşaallah.

A- KUR'ANDA KÂFİRLERİN ÖZELLİKLERİ

1. Kâfirler iman etmezler

“Gerçek şu ki, kâfir olanları (azap ile) korkutsan da, korkutmasan da onlar için birdir; iman etmezler.”³⁰

2. Gurur içindedirler

“Rahmân olan Allah’a karşı şu size yardım edecek askerleriniz hani kimlerdir? İnkârcılar ancak derin bir gaflet içinde bulunmaktadır.”³¹

3. Mallarını Allah yolunda engel olmak için harcarlar

“Şüphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklar. Ama sonunda bu, onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlûp olacaklardır. Kâfirlikte ısrar edenler ise cehennemde toplanacaklardır.”³²

³⁰ Bakara, 6

³¹ Mülk, 20

³² Enfal, 36

4. Hakka karşı batılı üstün kılma mücadelesi verirler

“Biz, Resûlleri, sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kâfir olanlar ise, hakkı bâtıla dayanarak ortadan kaldırmak için bâtıl yolla mücadele verirler. Onlar âyetlerimizi ve uyarıldıklarını şeyleri alaya almışlardır. Kendisine Rabbinin âyetleri hatırlatılıp da ona sırt çevirenden, kendi elleriyle yaptığını unutandan daha zalim kim vardır! Biz onların kalplerine, bunu anlamalarına engel olan bir ağırlık, kulaklarına da sağırlık verdik. Sen onları hidayete çağırırsan da artık ebediyen hidayete eremeyeceklerdir.”³³

5. Allah’a zarar veremezler

“(Resûlüm) İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin. Çünkü onlar, Allah’a hiçbir zarar veremezler. Allah onlara, ahiretten yana bir nasip vermemek istiyor. Onlar için çok büyük bir azap vardır. Şurası muhakkak ki, imanı verip inkârı alanlar, Allah’a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elîm bir azap vardır.”³⁴

6. Allah’ın nurunu söndürmek isterler

“Allah’ın nûrunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah, nûrunu tamamlamaktan asla vazgeçmez. O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Resûlünü hidayet ve Hak Din ile gönderendir.”³⁵

7. Anlaşmalarını bozarlar

“Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın, sonra her defasında hiç çekinmeden ahidlerini bozan kimselerdir.”³⁶

³³ Kehf, 56-57

³⁴ Âl-i İmran, 176-177

³⁵ Tevbe, 32-33

³⁶ Enfal, 56

8. Yaratıkların en kötüleridirler

“Allah katında, yürüyen canlıların en kötüsü, kâfir olanlardır. Çünkü onlar iman etmezler.”³⁷

9. Mü'minlerle alay ederler

“Kâfir olanlar için dünya hayatı câzip kılındı. (Bu yüzden) onlar, iman edenler ile alay ederler. Oysaki (iman edip) inkârdan sakınanlar kıyamet gününde onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.”³⁸

10. Kur'an karşısında küfürleri artar

“Ey Kitap ehli! Siz, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni hakkıyla uygulamadıkça, (doğru) bir şey (yol) üzerinde değilsinizdir, de. Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun küfür ve azgınlığını elbette artıracaktır. Kâfirler topluluğuna üzülme.”³⁹

11. Hakkı görmekten mahrumdurlar

“Önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik de onları kapattık, artık göremezler.”⁴⁰

12. Kalpleri mühürlenmiştir

“Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Onların gözlerine de bir çeşit perde gerilmiştir ve onlar için (dünya ve ahirette) büyük bir azap vardır.”⁴¹

13. Tevhidi yalanlarlar

“Ve en güzeli de yalanlarsa, Biz de onu en zora hazırlarız.”⁴²

³⁷ Enfal, 55

³⁸ Bakara, 212

³⁹ Maide, 68

⁴⁰ Yasin, 9

⁴¹ Bakara, 7

⁴² Leyl, 9-10

14. Sapıktırlar

“Ey iman edenler! Allah’a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab’a ve daha önce indirdiği kitaba iman (da sebat) ediniz. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve kıyamet gününü inkâr ederse tam manasıyla sapıtmıştır.”⁴³

15. Kâfirler mucize isterler ama yine de iman etmezler

“O’na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! dediler. De ki: Şüphesiz Allah mucize indirmeye kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler.”⁴⁴

16. Mü’minlerin de inkâr etmelerini isterler

“Allah sizin tevbenizi kabul etmek ister; şehvetlerine uyanlar (kötü arzuların esiri olanlar) ise büsbütün yoldan çıkmanızı isterler.”⁴⁵

17. Kâfirler mü’minlere zarar veremezler

“Size bir iyilik dokunsa, bu, onları tasalandırır; başınıza bir musibet gelse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını çepçevre kuşatmıştır.”⁴⁶

18. Kâfirler birbirlerinin dostudurlar

“Kâfir olanlar da birbirlerinin yardımcılarıdır. Eğer siz onu (Allah’ın emirlerini) yerine getirmezseniz yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur.”⁴⁷

⁴³ Nisa, 136

⁴⁴ En’am, 37

⁴⁵ Nisa, 27

⁴⁶ Nisa, 120

⁴⁷ Enfal, 73

19. Kâfirlerin dostu şeytandır

“Allah, inananların dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlere gelince, onların dostları da tâğuttur, onları aydınlıktan alıp karanlığa götürür. İşte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada devamlı kalırlar.”⁴⁸

20. Mü'minlerin açık düşmanındırlar

“Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kâfirlerin size kötülük etmelerinden endişe ederseniz, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır.”⁴⁹

21. Mü'minlerle alay ederler

“Kâfir olanlar için dünya hayatı câzip kılındı. (Bu yüzden) onlar, iman edenler ile alay ederler. Oysaki (iman edip) inkârdan sakınanlar kıyamet gününde onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.”⁵⁰

22. Kâfirler “ıslah edicileriz” diyerek bozgunculuk yaparlar

“Onlara; ‘Yeryüzünde fesat çıkarmayın’ denildiği zaman, ‘Biz ancak ıslah edicileriz.’ derler. Şunu bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir, lâkin anlamazlar.”⁵¹

23. Kâfirler cehennemi hak etmişlerdir

“Eğer Biz dilemiş olsaydık, her bir nefse, kendi hidayetini verirdik. Fakat benden çıkan şu söz gerçekleşecektir: Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan (İnkâr edenlerle) tamamıyla dolduracağım.”⁵²

⁴⁸ Bakara, 257

⁴⁹ Nisa, 101

⁵⁰ Bakara, 212

⁵¹ Bakara, 11, 12

⁵² Secde, 13

B- KUR'AN'DA MÜŞRİKLERİN ÖZELLİKLERİ

Allah'tan başka varlıklara tapan bir kimsenin İslam dinindeki vasfı '**müşriktir.**' Allah da asla müşriklerden razı olmayacağını bildiriyor. Bu sebepten İslam dinine girmenin ilk şartlarından biri kendisinden başka ne kadar tapınılan ilahlar varsa tamamının bir çırpıda reddedilmesidir.

Bunca uyarılara rağmen bir insan hala şirk koşmaya devam ediyorsa o kişinin kalbi hastalığı vardır. İşte o kalbi hastalığa yakalanan insanların ortak özellikleri olmalı... Eski alimlerimizden biri çok harika bir tesbitte bulunmuş;

“Aynı cins kuşlar birlikte uçarlar.”

Müşrikler de dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar benzer karakterlere sahiptirler. Allah-u Teâlâ müslüman kullarını o kadar çok seviyor ki müşriklerin karakteristik özelliklerini ve müslümanların özelliklerini bizlere bildiriyor.

Bir müslümanın müşrikleri tanınması hem sosyal ilişkilerine dikkat etmesini sağlar hem de İslami davette bulunurken daha tedbirli olmasını sağlar. Çünkü müşrikler ve kâfirler doğru yoldan saptıkları için doğru yolda bulunanlara zarar vermek isterler. Sapanlardan zarar görmemek için şu ilahi ikaza kulak vermemiz gerekir;

“Ey iman edenler! Siz kendinize bakın. Siz doğru yolda olunca sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık O, size yaptıklarınızı bildirecektir.” (Maide, 105)

İman edenlere bir teselli niteliğinde olan bu ayet, doğru yolda olanların, o yoldaki kazanımlarının karşılığını da göreceklerini müjdeler... Bu ayet-i kerime, iman ettiğini zanneden kişilere bir iman testi sunar. Eğer size doğru yoldan sapan bir kimse ya da kimseler zarar veriyorsa ve bu zarara da şahitseniz, bu zarardan

etkilenip akidenizde değişiklikler oluyorsa, imanınızı tekrar gözden geçiriniz...

Yeryüzüne damla olarak düşen insanoğlunun önünde iki ana yol vardır. Biri cennet kapısına kadar uzanan dümdüz bir yol (hak olan yol), diğeri de yüzlerce yolları barındıran ve her yolu virajlı olup cehennem kapısına çıkan batıl yollar...

İşte tam bu yol ayrımında gökten bir söz iner yeryüzüne... Bir yol işareti olur iman edenler için... Hak yolu tercih ettiğini ve o yolda emin adımlarla yürüdüğünü düşünenler hak yoldan sapanların sessiz ve sakın kalacaklarını düşündüğü an yoldan sapmalar ufak ufak başlamıştır...

Hak yoldan çıkmanın ağır bir bedeli vardır; ‘doğru yolda olanlara zarar verme isteği.’ İşte tam bu esnada doğru yolda olanlardan, o yolun hakkını vermesi beklenir...

Hak yol dümdüzdür ama yol kenarlarında eşkıyalar ve düşmanlar hazır kıta beklerler... Dünyanın neresinde olursak olalım doğru yoldan çıktığımız an o yoldakilere düşman kesiliriz. Aman Allah’ım! Şu cezaya bakın!!! İslama düşman olmaya başlayan bir kişi tekrardan eski dinine nasıl dönecek?

Ve hak yolda olanlara mükemmel bir uyarı geliyor: “Ey iman edenler! Siz kendinize bakın...”

Ey iman edenler! Eğer akideniz düzgünse doğru yoldan sapanları tanırırsınız... Size zarar vermek istedikleri noktaları iyi koklarsınız... Ona göre savunmaya geçersiniz... Her an tetikte olmalısınız... Hem bu dikenli ve çok taşlanan yolda sabırla yürümeli hem de zarar verecek etkenleri çok iyi tesbit etmelisiniz...

Hak yolun yolcuları pasif olamaz... Pür dikkattirler... Yoldan sapanlardan hak yolun yolcularının inançlarına saldırılar gece

gündüz gelir... Allah inancımızdan tutun da sünnet inancımıza kadar, kader inancımızdan tutun da ahiret inancımıza kadar her inancımıza şüphe tohumu atmak isteyeceklerdir...

Ve bu iki yolun yolcuları gün gelecek Allah'ın huzurunda toplanacaklar... Doğru yolda olanlar ve onlara zarar vermek isteyenler...

Yol upuzun ama sonsuz değil... Sabır upuzun ama sonsuz değil... Zulüm upuzun ama sonsuz değil... Bu iki farklı yol öylesine, oyun ve eğlence olsun diye yaratılmadı... O yol her saniye kısalıyor...

"...Artık O, size yaptıklarınızı bildirecektir."

Yer ve gökteki tüm zerrelere haberdar olan Allahu Teâlâ her iki yolun yolcularının yaptıklarından da haberdardır... İman edenlerin sabrı ve amelleri tek tek gösterilecektir... Her saniyesinin kayıt altına alındığına şahit olurken burunlarına cennet kokusu gelir... Yoldan kayanlar da Allah'ın huzurunda olup bitenlere şahit olurlar...

Defterleri soldan geldiğinde burunlarına cehennem kokusu gelmeye başlar, "Ne olaydı da hak yoldan sapıp insanları da saptırmasaydık... Ne olaydı da islamın kıymetini bilseydik!" diyecekler...

1- Müşrikler Allah'tan çok putlarını severler

"İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını Allah'a denk tanrılar edinir de onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır. Keşke zalimler azabı gördükleri zaman (anlayacakları gibi) bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu önceden anlayabilselerdi." (Bakara, 165)

2- Müşrikler necistirler

“Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir. Onun için bu yıllarından sonra Mescid-i Haram’a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, (biliniz ki) Allah dilerse sizi kendi lütfundan zengin edecektir. Şüphesiz Allah iyi bilendir, hikmet sahibidir.” (Tevbe, 28)

3- İnsanları ateşe çağırırlar

“İman etmedikçe putperest kadınlarla evlenmeyin. Beğenseniz bile, putperest bir kadından, imanlı bir câriye kesinlikle daha iyidir. İman etmedikçe putperest erkekleri de (kızlarınızla) evlendirmeyin. Beğenseniz bile, putperest bir kişiden inanmış bir köle kesinlikle daha iyidir. Onlar (müşrikler) cehenneme çağırır. Allah ise, izni (ve yardımı) ile cennete ve mağfirete çağırır. Allah, düşünüp anlasınlar diye ayetlerini insanlara açıklar.” (Bakara, 221)

4- Atalarının yolundan giderler

“O halde onların tapmakta oldukları şeylerden (bu şeylerin onları azaba götürdüğünden) şüphen olmasın. Çünkü onlar ancak daha önce babalarının taptığı gibi tapıyorlar. Biz onların (azaptan) nasiplerini mutlaka eksiksiz olarak vereceğiz.” (Hud, 109)

5- Ortak koşmadan inanmazlar

“Onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah’a iman ederler.” (Yusuf, 106)

6- Başkalarını da saptırmak isterler

“Onlar, hem insanları Peygamber’e yaklaşımdan vazgeçirmeye çalışırlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Oysa onlar farkında olmadan ancak kendilerini helak ederler.” (En’am, 26)

7- Mü'minlerle alay ederler

“Zira kullarımdan bir zümre: Rabbimiz! Biz iman ettik; öyle ise bizi affet; bize acı! Sen, merhametlilerin en iyisisin, demişlerdi. İşte siz onları alaya aldınız; sonunda onlar (ile alay etmeniz) size beni yâd etmeyi unutturdu, siz onlara gülüyordunuz. “Bugün ben onlara, sabrettiklerinin karşılığını verdim; onlar, hakikaten muratlarına erenlerdir.” (Mü'minun. 109-111)

8- Anlaşmalarını bozarlar

“Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın, sonra her defasında hiç çekinmeden ahidlerini bozan kimselerdir.” (Enfal. 56)

9- Müşrikler mescidlerde Allah'ın anılmasına engel olurlar

“Allah'ın mescidlerinde O'nun adının anılmasına engel olan ve onların harap olmasına çalışandan daha zalim kim vardır! Aslında bunların oralara ancak korkarak girmeleri gerekir. (Başka türlü girmeye hakları yoktur.) Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük azap vardır.” (Bakara, 114)

10- Mü'minleri ateşe çağırırlar

“Müşrikler, sana vahyettiğimizden başka bir şeyi yalan yere bize isnat etmen için seni, nerdeyse, sana vahyettiğimizden saptıracaklar ve ancak o takdirde seni candan dost kabul edeceklerdi. Eğer seni sebatkâr kılmısaydık, gerçekten, nerdeyse onlara birazcık meyledecektin. O zaman, hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün sıkıntılarını kat kat tattırırdık; sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın.” (İsra, 73-75)

C- KUR'AN'DA MÜNAFIKLARIN ÖZELLİKLERİ

Yeryüzünde dolaşan en şerli, en pislik ve en şahsiyetsiz kâfirler münafiglardır. Münafiglık kalpte gizli olduğu için filan kişi münafigtır diyemiyoruz. Müslümanların Hristiyan ve Yahudilerden daha çok zarar gördüğü bu münafiglar kıyamet gününe kadar nesillerini devam ettireceklerdir.

Kalpten geçenleri bilen Allah, bizlere merhamette bulunarak münafigların vasıflarından ve hakkımızda neler düşündüklerini bizlere haber vererek adeta kendilerini deşifre etmiştir.⁵³

Münafiglar cehennemin en alt tabakasından ebediyen çıkmayacaklardır. Mademki cehennemin en alt tabakasından ağırlanacaklar, o zaman bunların sahip olduğu vasıflardan azami ölçüde uzak durmamız gerekir.

Münafiglık vasfı en berbat vasıflardandır. Hem kendisine hem de karşısındakine zarar veren bir vasıftır. Nereden bakarsan bak tam bir leş kokusu... Rabbim bizleri münafiglık hastalığından ve münafigların şerrinden korusun.

1. Kâfirdirler.

“İnsanlardan birtakımları vardır ki inanmadıkları halde “Allah’a ve ahiret gününe inandık” derler.” (Bakara, 8)

“Kalplerinde hastalık (kâfirlik ve münafiglık) olanlara gelince (bu sure) onların murdarlığına murdarlık katar. Onlar artık kâfir olarak ölürler.” (Tevbe, 125)

⁵³ Münafigların tüm vasfı bilinse ve tüm bu vasıflar bir kişide olsa bile yine de biz o kimseye sen bir münafigsın deyip kendisine hukuki bir ceza veremeyiz. Çünkü bizler kalpten geçenleri okuyamayız.

2. Yalancıcıdır.

“Münafıklar sana geldiklerinde “şahitlik ederiz ki sen Allah’ın peygamberisin.” derler. Allah da bilir ki sen elbette, kendisinin peygamberisin. Allah hiç şüphesiz münafıkların yalancı olduklarına şahitlik eder.” (Münafikun, 1)

3. Nankördürler.

“(Ey Muhammed! O sözleri) söylemediklerine dair Allah’a yemin ediyorlar. Hâlbuki o küfür sözünü elbette söylediler ve müslüman olduktan sonra kâfir oldular. Başaramadıkları bir şeye (Peygambere suikast yapmaya) de yeltendiler. Ve sırf Allah ve Resûlü kendi lütuflarından onları zenginleştirdiği için öç almaya kalkıştılar. Eğer tevbe ederlerse onlar için daha hayırlı olur. Yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de elem verici bir azaba çarptıracaktır. Yeryüzünde onların ne dostu ne de yardımcısı vardır.” (Tevbe, 74)

4. Münafıklar birbirlerine benzerler.

“Münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil), birbirlerindenidir. Onlar kötülüğü emreder, iyilikten alıkor ve cimrilik ederler. Onlar Allah’ı unuttular. Allah da onları unuttu! Çünkü münafıklar fasıkların kendileridir.” (Tevbe, 67)

5. Günah ve küfre koşarlar.

“Ey Resûl! Kalpleri iman etmediği halde ağızlarıyla ‘inandık’ diyen kimselerden küfür içinde koşanların hali seni üzmesin.” (Maide, 41)

“Onlardan birçoğunu günah, düşmanlık ve haram yemede yarışıklarını görürsün. Yaptıkları ne kadar kötüdür.” (Maide, 62)

6. Hilecidirler.

“Çünkü onlar (kendi akıllarında) güya Allah’ı ve mü’minleri aldatırlar. Hâlbuki onlar ancak kendilerini aldatırlar ve bunun farkında değillerdir.” (Bakara, 9)

“Şüphesiz münafıklar Allah’a oyun etmeye kalkışıyorlar. Hâlbuki Allah onların oyunlarını başlarına çevirmektedir...” (Nisa, 142)

7. İkiyüzlüdürler.

“(O münafıklar) mutlaka sizden olduklarına Allah’a yemin ederler. Hâlbuki onlar sizden değildirler. Fakat onlar (kılıçlarınızdan) korkan bir toplumdur.” (Tevbe, 56)

“(Bu münafıklar) mü’minlerle karşılaştıkları vakit “biz de iman ettik” derler. Hâlbuki kendilerini saptıran şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise “Biz beraberiz, biz ancak onlarla (mü’minlerle) alay ediyoruz.” derler. Gerçekte Allah onlarla istihza (alay) eder, azgınlıklarında onlara mühlet verir. Bu yüzden onlar bir müddet başıboş dolaşırlar.” (Bakara, 14-15)

8. Bozguncudurlar.

“Onlara “yeryüzünde fesat çıkarmayın” denildiği zaman; “biz ancak ıslah edicileriz” derler. Kesin olarak biliniz ki onlar ancak kötülük yayan bozguncudurlar. Lakin anlamazlar.(yani yapmakta oldukları kötülüğü fark etmezler.)” (Bakara, 11-12)

9. Kötülüğü emredip iyiliği yasaklarlar.

“(Sizden olduklarına dair yemin eden) münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil) birbirlerindenidir. Çünkü onlar kötülüğü emreder iyilikten alıkoyarlar, (siz ise iyiliği emreder kötülükten alıkoyarsınız) ve onlar ellerini sıkı tutarlar.” (Tevbe, 67)

“Mü’min erkeklerle mü’min kadınlarında bir kısmı bir kısmının velileridir(dostları ve yardımcılarıdır). Onlar iyiliği emreder, kötülükten alıkozarlar.” (Tevbe, 71)

10. Cihaddan geri durup rahatı severler.

“Allah’ın Resûlüne muhalefet etmek için (savaştan) geri kalanlar (münafıklar, sefere çıkmayıp) oturmalarıyla sevindiler, mallarıyla canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler ve (savaşa çıkmak isteyenlere) “bu sıcakta sefere çıkmayın” dediler. “De ki: cehennem ateşi daha sıcaktır. (ona nasıl dayanacaksınız) keşke anlasalardı.” (Tevbe, 81)

13- MÜCAHİDLERİN CİHAD TECRÜBELERİNDEN FAYDALAN

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Başkalarının tecrübesinden faydalanan kimse, başına gelebilecek olası şeyler karşısında daha soğukkanlı olur. Bu da az hata yapmasını sağlar... Bunun dışında birçok hikmeti de vardır. Mesela içinde gizlediğin korkuların giderilmesini de sağlar... ‘Demek ki korkularım gereksizmiş’ dedirtebilir.

Cihadın hangi aşaması seni korkutuyorsa o merkezli sorular sor. Bir mücahid adayı, evinden ayrılmanın zor olacağını düşünüyorsa evinden kolayca ayrılmanın yollarını sorsun. Başka bir mücahid adayı, ‘çatışma anında korkarım’ diyorsa bu konuyla ilgili sorular sorsun ve tecrübesinden faydalansın...

Korkusunu gizleyen bir mücahid, cihadda başarılı olamaz... Korkusunu yenecek formüller bulması gerekir.

14- CİHAD HAKKINDA YAPILAN RÖPORTAJLARI OKU**Sevgili mücahid adayı kardeşim;**

Röportajlar merak ettiğin sorulara cevaplar verir... Bu sebeple cihad hakkındaki röportajları mutlaka oku... Ben sana beğendiğim bir röportajı sunayım, sakın bir ortamda düşünerek oku inşaallah:

As-Sahab Media: *Cihad ayetlerini okuyunca neler hissedersiniz?*

Şeyh Muaz: Cihad ayetleri, imanın gözden geçirilmesi için inmiştir desem sanırım yanılmamış olurum. Çünkü cihad demek kâfir öldürmek demek değildir. Cihad; hidayete giden yollardaki engelleri kenara almak için mücadele etmek demektir... Tabî ki cihad denilince aklıma sadece kıtal gelmez...

As-Sahab Media: *Cihaddan söz ederken imanın gözden geçirilmesinden bahsettiniz... Biraz açar mısınız?*

Şeyh Muaz: Tabî ki... Cihad, başlı başına birçok ibadeti bünyesinde toplayan bir ibadettir... Cihad ibadetinde iddialar ispat edilir. Mesela; “Allah’ın ‘er-Rezzak sıfatına iman ettim’ diyen bir müslüman, cihad ibadetiyle geride bırakacaklarının rızık endişesine düşüp düşmeyeceğiyle sınanır... Yine, ‘Allah’ın takdir ettiği saat gelmeden ölmeyeceğine’ iman ettiğini iddia eden bir insan, ölüm korkusuyla sınanır. Oysaki o korku, sahibine zarar veren bir korkudur... Dünyanın hiçbir yerinde ömrü kısaltan bir cihad yoktur. Ne Filistin’de ne de herhangi bir cihad beldesinde...

Cihad ibadetiyle; Allah’ın vaadlerine olan güvenle sınanır müslüman... Allahu Teâlâ, cihad ibadetiyle sınırsız cennet vaad eder... Bu cihadın meyvesi olarak da şehadet ihtimalinden bahseder. Acı vermeyen bir can verme, kabir azabından kurtulma

garantisi, 72 kişiye şefaath ve 72 huriyle evlilik garantisi... En kötü ihtimal (İhtimal, kötü değil aslında) evine büyük bir ecirle dönme garantisi verir. Tüm bu vaadlere rağmen yerinde oturup oturmakla sınanır müslüman...

Müslüman, başına gelecek her türlü musibetin Allah'ın izniyle isabet edeceğine ve o musibetin ancak ve ancak Allah'ın izniyle kalkacağına iman ettiğini iddia eder... İşte tam burada cihad ibadeti devreye girer ve; 'Madem iman ettiğini iddia ediyorsun, hadi çık yola!' der... Öyle ya, madem tüm musibetler Allah'ın izniyle isabet edecek o zaman düşmandan neden korkulsun ki?

Müslüman, ahirete iman ettiğini iddia eder... Ölüm meleğiyle karşılaşmayla başlayan, cennet ya da cehennem vizesi almakla da biten her aşamaya iman eder... Cihad ibadeti, o müslümanın kuşağına şunları fısıldar: "Çık yola ve bu iddianı ispat et! Çünkü cihad sana hem bu dünyada hem de öteki dünyada mutlak fayda verir!" Eğer gerçekten ahirete iman ediyorsa bir insan, tercihini sıkıntısız bir hayattan yana kullanır... Bu da ancak cihad ibadetiyle mümkündür... Ve daha birçok konuda imanla sınanır müslüman...

As-Sahab Media: Cihaddan korkan bir müslüman, imanını mı yoksa amellerini mi gözden geçirmeli?

Şeyh Muaz: İman ve amel bir bütündür. İman varsa amel vardır. İman yoksa tüm ameller çerçöptür... İman, kişiyi salih bir amelle tanıştırmıyorsa o imanın gücü zayıflamıştır... Kesinlikle iman, gözden geçirilmeli... Cihadı düşünmeyen bir müslüman, aydınlıkta gözlerini kapamış gibidir. Önündeki çukurları göremez ve düşer... Elli adım ötede mayın olduğunu bilen bir insan adımlarına dikkat eder... Şunu anlatmaya çalışıyorum; İnsan bir şekilde ölecek... Bundan kaçış yok. En güzel şekilde şehid olmak varken insan neden -oturarak!- ölümü tercih eder?

İmanı ölüyse ölmek ister!

İmanı diriyeşe şehadeti arzular!

As-Sahab Media: Özel olacak ama sizi cihada teşvik eden neydi? Ve kaç yaşındaydınız?

Şeyh Muaz: Cihad ayet ve hadisleriyle ciddi manada tanışmamıştım. Daha çok Allah sevgisi üzerine duruyordum ki hala bu konuyu çok önemsiyorum... Şu ayeti okuyan bir insan nasıl kadınlar gibi yerinde oturur hala anlayabilmiş değilim:

“Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın.” (Kehf-110)

Dikkat ederseniz; ‘kim Allah’a kavuşmak istiyorsa...’ diyor... Allah’a kavuşmak isteyen bir insan, şu aşamalardan geçmeli diye düşünüyorum:

- * Allah-u Teâlâ’yı tanımaya çalışma,
- * İsim ve sıfatlarının tecellisini tabiatla görmeye çalışma,
- * Dünyanın geçici bir imtihan salonu olduğunu görme,
- * Elindeki tüm varlığın kendisine ait olmadığına inanma,
- * Bedeninin tüm hücrelerinin Allah’a ait olduğuna inanma,
- * Cenneti ve nimetlerini gözler önüne getirme,
- * Cehennemi tüm sıcaklığıyla hissederek okuma,
- * Etrafındaki insanların rol arkadaşları olduğunu ve yarın ahirette herkesin kendi başının çaresine bakacaklarına inanma,
- * Allah sevgisini tüm sevgilerden üstün tutma.

Ben Allah'ı çok seviyorum. Ve Allah'ı gözlerimle görüp: 'Ya Rabbi Seni çok özlemiştim' demek istiyorum...*(Kardeş ağlıyor bunları söylerken)* Ve O'na her şeyimi feda etmek istiyorum... Bu dünyada Allahu Teâlâ'yla tanışmayan bir insan, ne O'nu sever ne de O'na kavuşmak ister...

Beni cihad beldelerine götüren tek bir etken vardı; Allah sevgisi ve Allah'a kavuşma arzusu...

As-Sahab Media: Cihada çıkarken ne tür engellerle karşılaştınız?

Şeyh Muaz: İçimdeki şeytan dile gelip: "Asıl cihad, memleketinde. Ne işin var senin bilmediğin memleketlerde!" dedi... Beni İslami bir davet ibadetiyle kandırmak istedi. Oysaki her ibadet vaktinde güzeldir...

Aile büyüklerime konuyu hafiften açtığımda beni kurbanlık koymuşum sandılar. (Gidersem ölüm haberim gelirmiş. Kalırsam torun sahibi olacaklar!) Oysaki kurban için uzak memleketlere giden hayvanların hepsi kesilmiyor... Usame b. Ladin rahimehullah dağlardayken nice torun sahibi olanlar ortalıklarda can verdiler...

As-Sahab Media: Cihadı düşünmeyenlere cihad nasıl teşvik edilir?

Şeyh Muaz: Balı tatmayan bir insan, balı anlatmakta zorluk çeker... Önce sizin cihad etmeniz gerekir ki cihada çıkmakla ömrün kısalmayacağını pratiğini görmüş olsunlar...

As-Sahab Media: İkinci bir röportaj için söz alabilir miyim?

Şeyh Muaz: Fayda vereceğine inanıyorsanız inşaallah diyelim.

As-Sahab Media: Şahsen ben faydalandım ve fayda vereceğine de inanıyorum inşaallah.

15- MÜCAHİDLERİN HAYATLARINI OKU

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Senin cihad yolunda hızını artıracak en önemli etkenlerden biri mücahidlerin hayatları ve göstermiş oldukları fedakârlıklarıdır... Bu konuda -inşallah şehiddir- Şehid Abdullah Azzam şöyle der;

“Nice ölü kalpler var ki şehidlerin ilginç hayatını dinlemek suretiyle dirilmiştir. Nice kahraman gençler, bir şehidin hayat hikâyesinden etkilenerek birçok olumsuzlukları aşır Afganistan’a gelmiştir. Nice yolunu kaybetmiş kimseler, şehidlerin hayat hikâyesini okuduktan sonra doğru yolu bulmuştur. Nice fasık ve günahkârlar, şehidlerin hayatından etkilenip, Rabbine dönmüştür.”⁵⁴

Okuyacağın her bir şehid hayatı, senin yolunu aydınlatan bir meşale olacaktır... O şehidin hayatından alacağın cesaret, Allah’a yemin ederim ki cihada olan şevkini artıracaktır...

İnsan, etkilenen bir varlıktır... Kiminle arkadaşlık yaparsan onun takvasından ya da günahlarından etkilenirsin... Sana tavsiyem şehid olmuş olan mücahidlerin hayatı senin en yakın arkadaşın olsun...

16- HERKESLE İSTİŞARE YAPMA!

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad için karar aşamasında olan birçok genç, manevi destek alabilmek için önüne gelenle istişare yapar... Bu istişare, muhtemelen şu neticelerle sonuçlanır:

* (Bazı kişiler kendilerince davayı düşündüklerinden! dolayı) o gencin cihad için hazır olmadığını hatırlatarak cihaddan soğutur...

⁵⁴ Abdullah Azzam’ın kaleme aldığı **Hurilerin âşıkları** ismiyle dilimize çevrilen kitabının önsöz yazısından.

* “Cihadın mücahid’e değil de paraya ihtiyacının olduğu” söylenerek cihaddan alıkonulur.

* Asıl cihadın kendi topraklarında olduğu söylenir. Bu da cihada olan hevesi kırabilir.

* Cihad beldelerinin fitne ortamı olduğu söylenir. Oysaki bu tamamen pis bir kuruntudan ibarettir.

* “Şehid gibi yaşarsan ancak cihad için hazır olursun.” denerek takvasının yetersiz olduğu mesajı verilir... (Oysaki takvanın artması için en uygun mekânlardan biri de cihad beldeleridir.)

Canım mücahid adayı kardeşim;

Sen istişareni cihad beldelerini bilen kardeşlerle yap... Kafanın karışmaması için cihadı anlayamayanlarla istişare yapma... Veleve ki kendi ülkenin en iyi âlimlerinden biri olsun... Unutma ki bir mücahidin halinden ancak bir mücahid anlar...

İstişare ve istihareden sonra verdiğin karardan asla dönme ve kararının sonucuna sabret...

Allah âyet-i kerîmede şöyle buyuruyor:

“İş hakkında onlarla danış. Kararını verdiğin zaman artık Allah’a dayanıp güven!” (Âl-i İmrân, 159)

Rabbim kalbini cihad ibadetine karşı yumuşatsın ve cihad ibadetini sana sevdirdirsin...

17- NEFSİNİ TANI

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Arabanın benzininin kontrolü yapılmadan nasıl ki yola çıkılmazsa kendi nefsinin tanımadan da yola çıkılmaz... Öncelikle nelerden korkup nelerden korkmadığını, hangi alanlarda tecrübeli

olup hangi alanlarda yetersiz olduğunu, gerek bedeni gerekse kalbi hazırlık durumunun ne olduğunu bilmeden yola çıkarsan hata edersin...

Sen, cihad beldelerinde emîr olsan, senin şuanki konumunda olan bir mücahidin cihad beldelerine gelmesini ister miydin? İnan ki vereceğin cevap doğruya çok yakındır...

Her insan hangi alanda yeterli ve hangi alanda yetersiz olup olmadığını bilir... Sana tavsiyem, eksik olan yönlerini şimdiden tesbit edip gidermeye bak... Unutmaki doğan her güneş, ömründen bir gün çalıyor...

18 - NEFİSLE CİHAD HAZIRLIĞI YAP

Canım mücahid adayı kardeşim;

Cihad beldelerinde verimli olman için nefisle cihad dediğimiz aşamayı başarıyla bitirmen lazım... Sen, nefisine gerekli dersleri vermişsen eğer, cihad beldelerinde nefsin sana itaat eder ve seni fazla sıkıntıya sokmaz.

Nefisle cihad hazırlığı denilince aklına şu aşamalar gelsin;

* Gece namazını kaçırma.

* Balkona çık, gökyüzüne bakarak ayetleri gör ve o yıldız ile ay ile arkadaş ol... O arkadaşların yarın cihad beldelerinde seni yalnız bırakmayacaktır.

* Bir gün mutlaka öleceğini zikret ve bunu kulağına işittir..

* Ölüm meleğini çok düşün ve onun gelişini hâyâl et... Şok olmamak için ibadetlerine dikkat et ve onunla güzel ortamlarda karşılaşmak için Allah'a dua et.

* Sahabilerin, mücahidlerin ve salihlerin hayatını oku... Onlardaki güzel vasıflarla vasıflanmaya çalış.

* Başını gökyüzüne çevir ve bulutların arkasında devasa bir cennetin seni beklediğini hâyâl et...

* Bazen balkona -dışarı- çık ve üşü...

* Uzun yürüyüşler yap...

* Bazen aç kal...

* Şekersiz çay iç... Kuru ekmek ye...

* Her konuda sabra ihtiyacın olduğu için nefsini sabır konusunda terbiye et. Çünkü bazı durumlarda cihada giden yollarda bazen sıkıntılar olur ve sen bir evde aylarca beklemek zorunda kalabilirsin. Kendi evine yakın bir yerde altı ay boyunca bir evde yol için haber bekleyen mücahid kardeşlerin olduğunu işittim...

Bazen Allah-u Teala cihada çıkacak olan mücahidi evi ile ülke sınırı arasında imtihan eder... Sabredip bekleyecek mi yoksa sabredemeyip geri mi dönecek diye sınar... Maalesef bir çok kardeşimiz cihad öncesi bu gibi sınavlarda başarı örneği gösterememişlerdir...

Değerli mücahid adayı kardeşim;

Sen, Allah'ın en çok sevdiği ibadetlerden birini işlemeye karar verdin ama anne ve baban cihad ibadetini anlayamadıkları için bilmeden sana karşı geliyorlar...

Sen de anne ve babanın üzülmelerine çok üzülüyorsun ve cihad kararını bir daha gözden geçiriyorsun... Ama Tevbe-24. ayet sana ‘aman ha!’ diyor...

Sen de annen ve baban ile Tevbe-24. ayetler arasında kalmış, ne yapacağını düşünüyorsun... İşte tam bu esnada senin ve anne-babanın geleceğini düşünen bir mücahid kardeşimiz, anne-babasını nasıl ikna ettiğini seninle paylaşmak istiyor... Bu sese kulak ver ve annen ile baban üzerinden uygulamaya geç... Umarım fayda verir.

**BİR MÜCAHİDİN ANNE-BABASIYLA
ARASINDA GEÇEN DİYALOĞU**

Anne-baba: Oğlum biz senin cihada gitmeni istemiyoruz. Daha gençsin...

Oğul: Öleceğimden mi endişe ediyorsunuz?

- Evet.

- Ama Allah-u Teâlâ, Kur'an'da demiyor mu kişi vaktinde ölür diye?

- *Diyor ama sen kendi ayaklarınla ölüme gidiyorsun!*

- Şimdi ben gitmezsem ömrüm uzayacak mı? Canım anneciğim-babacığim! İnsanı ne hastalık öldürür ne de savaş öldürür... Ölüme her yer aynı uzaklıktadır... Aç televizyonu ve bak haberlere, her gün kaç kişi ölüyor!... Oysa ki ne savaş var ne de mayınlı bir tarla...

Ölüm tarihimin değişmeyeceğine iman etmiyor musunuz?

- *Elhamdulillah, iman ediyoruz...*

- Yine aynı saatte size iki farklı ölüm haberi geleceğine iman etmiyor musunuz? Yani, size; ya oğlunuz öldü gelin alın denecek, ya da oğlunuz şehid oldu denecek... Hangisinden razı olursunuz?

- *Senin yanımızda ölmeni isteriz.*

- Peki ama neden?

- *Bari emin oluruz...*

- Benim cesedime en fazla bir dakika bakacaksınız... Daha sonra kabrim başında hava kararmadan beni yalnız bırakıp evinize döneceksiniz, değil mi?

- *Evet... Ama hayat böyle bir şey.*

- Size normal bir ölü ile bir şehidin başına neler geleceğini anlatayım, beraberce bakalım hangi ölüm şekli sizi mutlu edecekse ona karar verelim. Bu konuda size söz veriyorum...

Eğer normal bir ölümle ölürsem;

Bana kabirde sorular sorulacak:

* Men rabbuke? Rabbin kim?

* Ma dinuke? Dinin ne?

* Men nebiyyuke? Peygamberin kim?

Bana bu sorulara verilecek cevapları öğrettiniz mi? Ya cevap vermekte zorlanırsam? Yanımda siz de olmayacaksınız! Beni bu sorgunun tam ortasına atıp evinize döneceksiniz! ya cevap veremezsem!

* Kabir azabına muhatap olma ihtimalim olacak...

* Berzah âleminde kıyamet gününü bekleyeceğim...

* Kıyametten sonra mahşerde çırılçıplak hesabımın görülmesi için bekleyeceğim.

* Beklemenin verdiği sıkıntıyla tüm insanlar Âdem (aleyhis-selâm)'a koşacaklar... Ki hesabımızın bir an önce görülmesi için Allah'a yalvarısın. Fakat o bizi başka peygambere gönderecek... O peygamberden o peygambere... O çıplak kalabalık arasında sizler de olacaksınız...

* Ne benim size ne de sizin bana faydanız olacak:(

* Ve siz bana zırnık sevap veremeyeceksiniz... Ve o gün -Allah muhafaza- ateşin kenarına getirildiğinizde kendiniz yerine benim ateşe girmemi isteyeceksiniz:(

Bakın Allah-u Teâlâ o sahneyi nasıl anlatıyor;

*"Dost, dostu sormaz. Birbirlerine gösterilirler (fakat herkes kendi derdindedir). Günahkâr kimse ister ki, o günün azabından (kurtuluş için), oğullarını, karısını ve kardeşini, kendisini koruyup barındıran tüm ailesini ve yeryüzünde kim varsa hepsini fidye olarak versin de, tek kendini kurtarsın. Fakat ne mümkün! Bilinmeli ki, o (cehennem) alevlenen bir ateştir. Derileri kavurup soyar."*⁵⁵

Ne korkunç bir sahne! Öyle değil mi?

Bir de ölüm şeklim de önemli! Araba altında da kalabilirim... Acı çeke çeke de ölebilirim...

Şimdi de size yine aynı saatte öleceğim bir ölüm şeklimden bahsedeyim, sonra beraber kıyas yapalım,

Cihad beldelerinde kazanacağım ecirler

1- Nöbet bekleme ecri... Bu ecir siz oturduğunuz yerde size de yazılacak.

2- Ayağım tozlandığında cehennem ateşinden uzaklaşmış olacağım. Siz de uzaklaşmış olacaksınız.

3- Cihadda bulunduğum her saniye ecirler kazanacağım. Aynı ecir sizlere de yazılacak... Şimdi siz bu ecirleri istemiyor musunuz? Eğer cennetle müjdelenmişseniz haklısınız:)

Eğer -inşaallah- şehid olursam:

- 1-** Acı çekmeyeceğim:)
- 2-** Dökülen ilk kanda günahlarım silinecek:)
- 3-** Kıyameti beklemeden cennetimi göreceğim:)
- 4-** 72 tane gelininiz (hurilerim) olacak:)
- 5-** Başıma taç takılacak.
- 6-** Allah'ın izni ile ehlimden (İnşaallah sizler de dâhil) 72 kişiye şefaahat hakkı tanınacak.

Bu müthiş primden benim mahrum olmamı istemekle bana iyilik yapmış olduğunuzu zannediyorsanız inanın yanılıyorsunuz!

Beni seviyorsanız Allah için kıyas yapın ve karar verin!

Cesedime bir dakikalığına bakmakla neler kaybedeceğinizi düşünebiliyor musunuz?

Bu dünya hayatı geçici bir oyun ve eğlence anne! Doğan her insanı yaşılandırıyor... Üzüyor... Azıcık mutluluk veriyor, hemen arkasından o mutlulukları unutturacak sıkıntılar veriyor...

Ben dünyanın geçici olduğunu hücrelerimle hissediyorum... Asıl mutlu olacağımız yerin ahiret olduğunu birçok ayette Allah söylüyor...

Hem, sizin sevaplarınız bana yazılmazken benim sevaplarım size aynen yazılıyor... Sizin için tam bir sevap makinesi olacağım ama siz istemiyorsunuz:(

Hem kendinize hem de bana yazık etmiş oluyorsunuz:(

Allah-u Teâlâ, mücahidlerin oturanlardan daha üstün olduğunu söylemiyor mu? Niçin benim Allah katında daha üstün olanlardan olmamı istemiyorsunuz? Beni kendi ellerinizle göndermeniz gerekirken bana engel oluyorsunuz:(

Kendi elleriyle evlatlarını cihada gönderen nice anne-baba var! Evladiyla cihada giden nice babalar işittim ben... Siz sanırım beni sevmiyorsunuz:(ben bunu anladım!

Ve kalplere hâkim olan Allah, anne ve babayı ikna ettirir ve evladının cihada çıkmasına izin verirler.

BİR MÜCAHİDİN, EŞİNİ CİHADA İKNA ETME ANISI

- Sen gidersen bize kim bakacak:(

- Ben buradayken sana kim bakmışsa yine o bakacak:)

Bize hep Allah baktı... Allah yedirdi, Allah içirdi... Hepimize hep Allah baktı...

- Ama seni özlerim ben:(

- Ben ölmeye gitmiyorum ki! Cihad beldelerine serpiştirilmiş sevapları toplamaya gidiyorum... Ne kadar çok toplarsam cennetdeki derecem o kadar çok artacak ve orada daha mutlu bir hayat yaşayacağız... Bu dünyadaki mutluluklar geçici değil mi?

Zaten aynı tarihte dul kalmış olacaksın... Ya benden önce sen ölürsen:) Hiçbir ibadet, ölümle anılmamalı... Sahabiler böyle yapmadılar ki...

Ben seninle olan birlikteliğimin ebedi mutluluğa yansımısını istiyorum... Tüm mesele bu...

- Ama çocuklar seni özler ve 'babam niye gelmiyor' derlerse ben ne cevap vereceğim bunlara?

- Çocukların beni sormaları kadar doğal bir şey yok... Onların ağızından çıkacak o sorularla Allah hem senin hem de yakın akrabalarımızın imtihan edilmesine sebep olacak... O çocukların babalarını özlemeleri sizler için tam bir sınav... Buna hazırlıklı olun...

Ben cihaddayken senin arkadaşların, eşleriyle beraber olmuş olacaklar... Sen tam bir sabır nimetinin ortasında olmuş olacaksın... Seni yalnız bırakmayacak ve seninle özel ilgilenecek bir isim vereyim mi:)?

*"Ey iman edenler! Sabır ve namaz ile Allah'tan yardım isteyin. Çünkü Allah muhakkak sabredenlerle beraberdir."*⁵⁶

Allah seninle...

Bu ne güzel bir ayrıcalık...

Allah seninle...

Bu ne güzel bir ilgi...

Eşi cihaddayken imanını artıran bayanları iştirsin... Çünkü tek sığınağı olan Rabbine tam bir teslimiyetle sığınmışlardır... Diğer bayanlar ihtiyaç hissettiklerinde Allah'a sığınırken senin tüm günün Allah ile olmuş olacak...

Aslında benim cihada gitmemle sanki sen de burada bir cihadın içinde olmuş oluyorsun...

Ben nasıl bu dinden sorumluyum sen de sorumlusun... Allah-u Teâlâ cihad ibadetiyle ikimizi de imtihan ediyor... Beni cihad beldelerinde görmek isterken seni de sabreden olarak görmek ister:

"Yoksa Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?"⁵⁷

Bu arada içindeki şeytan seni yalnız bırakmayacak, sana şu sözleri fısıldayacaktır:

ŞEYTANIN, CİHADA ÇIKACAK OLAN MÜCAHİDİN EŞİNE VERECEĞİ MUHTEMEL VESVESELER

- * Eşin ölüme gidiyor.
- * Sen dul, çocukların yetim kalacak.
- * Ailen sana baskı yapacak.
- * Seni hemen bir başkasıyla evlendirecekler.
- * Çocukların kötü yetişecek.
- * Aç kalacaksınız.
- * Evinize icra gelecek.
- * Kimse sizinle ilgilenmeyecek.
- * Eşin yaralı gelecek.

- * Gözü kör, topal ya da yatalak olacak.
- * Ne yap ne et eşine engel ol, ölüme gitmesin!
- * Cihad sana mı kalmış?
- * Sen mi kurtaracaksın?
- * Niye diğerleri gitmiyor?

Sana bu ve benzeri sözler söyleyecektir...

Eşinin şehadet haberi ulaşan bir bayan 4.çocuğuna hamileyken çevresine şu haberi gönderiyor;

“Kim taziye gelmek istiyorsa kapım kapalıdır. Ama kim tebrik etmek isterse kapım ardına kadar açıktır.”

Böyle hanımlar da var... Bundan cesaretlenmen gerek...

* * *

Ve o bayan da eşini kendi elleriyle uğurluyor...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad beldeleri sana Firdevs diploması veren bir okul gibidir adeta... Buralarda alacağın tadı dünyanın hiçbir beldesinde almazsın... Halid b. Velid ؓ'a şu sözü söyleten neydi acaba?

“Ben harp meydanında mücahede ve mücadeleden aldığım zevki, hiçbir zaman zıfak gecesinin keyfinden alamam.” En büyük arzusu cihad meydanlarında şehid düşmekti. İran üzerine yürürken, İranlılara şu haberi gönderdi: “Sizin dünyayı sevdiğiniz kadar ahireti seven bir ordu ile üzerinize geliyorum.”

Cihadda bacağı kopan, kolu kopan bir mücahid, sence neden tekrar gitmek için can atıyor ve gidiyor?

Cihad beldelerini bilen bir mücahid anlatıyor:

“Normal bir protez hastasının protezine adaptasyonu bazen 1-1,5 ay sürer. Çeçenistan şehidimiz komutan Bilal'i bilirsiniz. Protezini yaptırdığı merkezin sahibi şöyle diyor:

- Kendisini tanımakla, protezini yapmakla şereflendiğimiz komutan Bilal, kendisine tecrübe etmek için protezini takar takmaz heyecanla ve sür'atle yürümeye başladı. Derken çevredeki herkesin şaşkın bakışları arasında 'Ben biraz dolaşıp geleyim.' dedi ve çıktı. Birkaç saat sürdü dönmesi. Doğrusu oldukça endişelenmiştik hepimiz. Döndüğünde yüzünde muhteşem bir tebessüm vardı.

İstanbul'da Bahçelievler'den Zeytinburnu'na gitmiş ve dönmüştü yürüyerek. Normal koşullarda benzer durumda bir vaka paralel bar denen 3-4 metrelik bir yürüme platformunda olsa olsa birkaç tur atıp bırakırdı. Komutan Bilal başka bir deneme yapmadan protezini alıp ayrıldı merkezden ve bizlerden.

Ve bir haber geldi Kafkas dağlarından; “Bilal rabbine kavuştu.”

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

“Cihad beldeleri okullarında” sen şu dersleri iliklerine kadar alırsın inşaallah:

CİHAD BELDESİ NELER ÖĞRETİR

- 1-** Üst düzey bir kardeşlik sevgisi kazandırır.
- 2-** Sabrı öğretir.
- 3-** Fedakârlığı öğretir.
- 4-** Allah sevgisini öğretir.
- 5-** Kâfire karşı izzetli olmayı öğretir.
- 6-** Cesaretli olmayı öğretir.
- 7-** İbadeti sevdendir. Özellikle de zikir ibadetini sevdendir.
- 8-** Kader konusunun anlaşılmasını çok çok kolaylaştırır.
- 9-** Gaybi konularda ipuçları verir.
- 10-** Kimi ne kadar sevmen gerektiğini öğretir.
- 11-** Düşmanın gerçek yüzünü gösterir.
- 12-** Küfrün acizliğini gösterir.
- 13-** Allah'tan başkasından korkmamayı öğretir.

- 14- Dünya müslümanlarını tanıtır.
- 15- Çok güzel çevreler edinirsin.
- 16- İnsan tanıma sanatın gelişir.
- 17- Hayata bakış açın güzelleşir.
- 18- Davetine bereket gelir. Tebliğinin önü açılır.
- 19- Sonraki nesillere örnek olursun.
- 20- İnsanların cihad korkularını yenmelerine vesile olursun.
- 21- Müslüman'ı ırkçılık ve milliyetçilikten kurtarır, ümmet bilincine ulaştırır.
- 22- Merhametli olmanı öğretir.

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Bir şehid geliyor, kanını kokluyorsun misk kokuyor... Sanki o elbiseye misk dökmüşler. Normalde kan kokusu misk kokmaz. Kanın ayrı bir kokusu vardır. Subhanallah! İlâhi bir müdahale oraya konmuş...

Allah dilerse o kana **'misk kok!'** der ve o kan misk kokar...⁵⁸
'Leş kok!' der ve anında leş kokar... Ve orada ona Allah'ın müdahalesine şahit olursun...

Ama cihad beldesi dışında ona şahit olamıyorsun... Rüyalar, bir başka güzel rüyalar görölüyor oralarda; cennetleri mi dersin, hurileri mi dersin...

O gayb ile aradaki kalın perde inceliyor... İncecik bir perde takılmış gibi oluyor... O mücahid görüyor bunu!.. İşte onu her görüşünde imanı artıyor... Ama burada, cihaddaki gibi artmıyor.

⁵⁸ Şehid kanında her mücahid misk kokusunu alamayabiliyor. İmtihan vesilesi, bazılarına hissettirirken bazılarına hissettirmez.

O yüzden cihadı tatmış bir mücahidle cihada gitmemiş insan arasında dağlar kadar fark var...

Sen allame-i cihan bile olsan sadece teorik bilgilere sahipsin... Mesela bir düşün: “Kivi yetiştirdiği halde kivinın tadına bakmayan bir insan kivinın tadını nasıl anlatabilir ki?”

Hülasa-i kelim:

“Cihad beldeleri çok şey öğretir; imanı ihsan derecesine çıkarıp tıp Allah’ı görüyormuşçasına ibadet etme derecesine ulaştırır.”

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Hani cihad ibadeti sana ağır gibi gözüktür de cihada çıkmak istemeyebilirsin... Bugün birçok müslüman maalesef cihad ibadetinden mahrum kalmış, **‘yerlerinde oturanlar’** sınıfındadırlar... Hem dünyalarını hem de ahiretlerini sıkıntıya soktuklarının farkına varmış olsalardı sanırım hemen ayağa kalkarlardı...

Senin cihada niyetlenip o güzel ibadeti tatmana katkıda bulunacak bir bölüm hazırladım. Cihaddan mahrum kalınca neleri kaybedeceğine bir bak, eğer çok şey kaybetmeyeceğine inanıyorsan hayatına kaldığın yerden devam et...

CİHAD A ÇIKMADIĞINDA NELERDEN MAHRUM KALACAKSIN?**1- Cihada çıkmadığında Allah katındaki üstünlük derecesinden mahrum kalacaksın.**

“Müminlerden özür sahibi olmaksızın oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. **Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır.** Tümüne güzelliği vaad etmiştir. **Ancak Allah, cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır.** Onlara kendinden dereceler, bağışlama ve rahmet vermiştir. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.”⁵⁹

⁵⁹ Nisa, 95-96

2- Cihada çıkmadığın için bağışlanma garantisinden mahrum kalacaksın.

“Kimin ayakları Allah yolunda tozlanırsa, Allah ona cehennem haram eder.”⁶⁰

“Kim Allah yolunda gider gelirse, bu gidiş gelişlerinde kendisine isabet eden toz kadar kıyamet gününde miske sahip olur.”⁶¹

“Allah yolunda bir gün nöbet tutmak, dünyadan ve dünyanın üzerindeki şeylerden daha hayırlıdır.”⁶²

3- Cihada çıkmadığında Allah katında fasıklardan olma tehlikesi ile baş başa kalacaksın

“De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah’tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah, **fâsiklar topluluğunu** hidayete erdirmez.”⁶³

4- Cihada çıkmadığın için Allah katındaki en faziletli amelden mahrum kalacaksın.

Ebu Hureyre ؓ’den rivayet edildiğine göre, Resûlullah ﷺ’e:

- Hangi amel daha faziletlidir? diye soruldu.
- “Allah’a ve Resûlüne inanmak” buyurdu.
- Sonra hangisi? denildi.
- “Allah yolunda cihad etmek” karşılığını verdi.

⁶⁰ Buhârî, Cumua, (907); Ahmed, (3/479)

⁶¹ İbn Mace, (2775)

⁶² Buhârî, Cihad, (2792)

⁶³ Tevbe, 24

- Bundan sonra hangisi? denilince:
- “Allah katında makbul olan hacdır.” buyurdular.⁶⁴

Ve daha nice nimetten mahrum kalmış olacaksın... Ve sen ki bir daha dünyaya gelmeyeceksin... Nasıl olur da sana gösterecekleri tepkilere yenik düşersin! Bak Allah sana bu tür engeller karşısında nasıl moral veriyor:

“Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisini sevdiği, mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı ise ‘güçlü ve onurlu’, Allah yolunda cihad eden ve **kımayıcının kı-namasından korkmayan** bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah, (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir.”⁶⁵

5- Nifak üzere ölme tehlikesi

“Kim cihad etmeden ve cihada niyet etmeden ölürse, nifaktan bir şube üzere ölür.”⁶⁶

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Sakin bir ortamda bunları düşün... Cihaddan mahrum kaldığında şunu bil ki sen çok şey kaybetmiş olacaksın...

⁶⁴ Buhârî, İmân 18, Hac 4, Tevhîd 47; Müslim, İmân 135. Ayrıca bk. Tirmizî, Fezâilü'l-cihad, 22; Nesâî, Hac 4, Cihad 17

⁶⁵ Maide, 54

⁶⁶ Müslim

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihadı terk etmenin tehlikelerini ve doğuracağı kötü sonuçları bilmenin cihad kararında olumlu katkısı olur diye düşünüyorum. Şimdi sana nelerden mahrum kalabileceğini maddeler halinde anlatayım, bir bak:

Cihadı terk etmek büyük günahlardandır.

Çünkü bu, kişinin, kendini dünya ve ahirette Allah'ın gazabıyla ve cezasıyla karşı karşıya bırakması demektir.

Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Eğer (gerektiğinde savaşa) çıkmazsanız, (Allah) sizi pek elem verici bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir kavim getirir; siz (savaşa çıkmamakla) O’na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir.” (Tevbe, 39)

“De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız, kazandığınız mallar, kesata uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah’tan, Rasûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.” (Tevbe, 24)

İbnu'l-Kayyım -Allah rahmet eylesin-, iyiliği emretme, kötülükten alıkoyma emrini ve Allah yolunda cihadı ihmal edenleri, dini zayıf ve Allah tarafından sevilmeyen insanlar olarak nitelendirmiş ve şöyle demiştir:

“Dindarların çoğu, Allah indinde sevimli olan emirlerden, sadece bütün insanların ortak oldukları emirlere önem verirler. Cihad etmek, iyiliği emretmek ve kötülükten alıkoymak, Allah için, Resûlü için ve Allah’ın kulları için nasihat etmek ve Allah’a, Resûlüne, dinine ve kitabına yardım etmek, bunların hepsi vacip olmasına rağmen, o kimselerin yapmak istemedikleri ve yapmadıkları, hatta akıllarına bile getirmedikleri şeylerdir.

Din bakımından insanların en zayıfı ve Allah katında en sevimlisi -her ne kadar dünyayı tamamen terk edip kendini ibâdete verse bile bu vacipleri terk edenlerdir.

Onların içerisinde Allah’ın yasakları çiğnendiğinde, Allah için yüzleri kızarıp şekli değişenler, öfkelenenler ve Allah’ın dinine yardım etmek için malını harcayanlar pek az görülür. Büyük günah işleyenlerin durumu, Allah katında bunların durumundan daha iyidir.”⁶⁷

Nitekim cihadı terk etmek, dostluk ve düşmanlık akidesini de zayıflatır.

Dostluk ve düşmanlık akîdesi, iyiliği emretmek ve kötülükten alıkoymakla ve Allah yolunda cihad etmekle doğrudan ilgilidir. Kul, cihaddan uzaklaştıkça dostluk ve düşmanlık akîdesi zayıflar. Tehlike olarak bu bile yeterlidir.

Cihadı terk etmekle şirk ve zulüm yayılır

Küfür ve kâfirler hâkim olur, insanlar birbirinin kölesi olur ve insanlar üzerinde bunun sebep olduğu sıkıntı, perişanlık ve büyük bir bozulma görülür. Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “...Eğer Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerleriyle sauması olmasaydı elbette yeryüzü altüst olurdu...” (Bakara, 251)

⁶⁷ Uddetü’s-Sabirin, s. 121

“Eğer Allah, bir kısım insanları (kötülüklerini) diğer bir kısmı ile defedip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah’ın ismi bol bol anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler yıkılır giderdi. Allah, kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir.” (Hac, 40)

Cihadı terk etmek, zillet ve meskenetin sebebidir.

Nitekim Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur: “Eğer cihadı terk ederseniz, öküzlerin kuyruğuna yapışırsanız ve iyne alışverişi yaparsanız, Allah sizin boyunlarınıza öyle bir zillet halkası geçirir ki Allah’a tevbe edinceye ve önceki halinize dönünceye kadar bu halka sizden ayrılmaz.”⁶⁸

Bu, günümüzde müşahade edilen açık bir durumdur. Çünkü bugün müslümanların ülkeleri, kâfirlerin tasallutu altındadır. Müslümanlar toplumun gerisinde yaşamaktadır. Onların servetlerini kâfirler yemektedir. İşlerine kâfirler müdahale etmektedir. Her türlü adilik ve alçaklıkla onlara hâkim olmaktadırlar. Bunun sebebi, Allah’ın hükümlerinin işlevsizleştirilmesinden ve O’nun şeriatının hakemliğinin terk edilmesinden başka bir şey değildir. Cihadın terk edilmesi de buna dâhildir.

Allah rahmet eylesin Seyyid Kutub şöyle der: “Allah yolunda cihad ettiklerinde, işkenceden, ıstıraptan, şehid olmaktan, can, çocuk ve mal kaybindan korkanlar, Allah’tan başkasına boyun eğmenin can, mal, çocuk ve bunların da ötesinde ahlâk ve namus yönünden kendilerine neye mal olacağını düşünmelidirler.

Yeryüzünde bütün tağutlara karşı Allah yolunda cihad etmenin onlara getirdiği yükümlülükler, hiçbir zaman Allah’tan başka-

⁶⁸ El-Fethu’r-Rabbânî li Tertibi Müsnedi Ahmed, 15/44. Muhakkik es-Sââtî bunun senedinin ceyyid olduğunu söyledi.

sına boyun eğmenin onlara yüklediği yükümlülükler kadar değildir. Bütün bunların ötesinde, Allah'tan başkasına boyun eğmek tamamen aşağılık bir davranıştır, çirkeftir ve utanç verici bir durumdur.”⁶⁹

Müslümanların arasına düşmanlık ve tefrikanın girmesi de cihadı terk etmenin bir sonucudur.

Bu, müşahade edilen bir durumdur. Ne zaman ki ümmet, Allah yolunda cihadı terk etmişse o zaman, birbirleriyle uğraşmaya ve süngülerini kendi kardeşlerinin göğüslerine doğru çevirmeye başlamışlardır.

Bu çağdaki durumumuza ve Allah'ın dininin işlevsiz hale getirilmesine baktığımız zaman -ki Allah yolunda cihadın terk edilmesi de buna dâhildir- Müslümanların nasıl parçalandıklarını, hizipleştiklerini ve birbirleriyle uğraşacak şekilde nasıl ihtilafa düştüklerini görürüz. Bu, sadece hak yoldan sapmanın, bu büyük dinî görevi terk etmenin bir sonucudur.

Bunun sonucunda kâfirler, müslüman ülkeleri kontrolleri altına almışlardır. Müslümanların arasında ihtilaf ve hizipçilik ateşini körüklemişler ve tahrik etmişlerdir. Bu, Allah'ın dininden yüz çeviren ve kendilerine verilen öğüdün önemli bir bölümünü unutan herkes hakkında hükmünü icra eden ilahî bir kanundur.

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Cihad ibadetinden uzak kaldığındaki kaybınla, cihad ibadetini tattığında alacağın ecirlerin kıyasını yap ve acilen kararını ver. Unutma ki her geçen saniye ölüme yaklaşıyorsun...

Şimdi de sana cihad beldelerindeki ecir ganimetlerini tek tek sayayım da bu ecirleri oturduğun yerde alabilir misin ona bir bak!

⁶⁹ Fi Zilali'l-Kur'ân, 4/1941

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Her ortamda alacağın ecirler aynı değildir... Mesela, hac ya da umre yapmak istediğinde o bölgede alacağın ecir başka bölgelerde bulamazsın... Tavaf eciri almak için Mekke'ye gitmek zorundasın. Bunun gibi bazı ecir çeşitleri de cihad bölgelerine dikilmiştir... O eciri devşirmek için cihad bölgelerine gitmek zorundasın.

Şimdi sana cihad beldelerindeki ecirleri anlatayım;

CIHAD BELDELERİNDEKİ ECİR KAYNAKLARI

Allah yolunda sınır nöbeti tutmak:

Düşmanların İslam yurduna girmelerinin muhtemel olduğu sınırlarda nöbet tutmak hakkında Allah Rasûlü ﷺ şöyle buyurmuştur: “Geceli-gündüzlü bir günlük nöbet bir aylık nafile oruç ve namazdan daha hayırlıdır.” (Müslim)

Allah yolunda gözcülük yapmak:

“İki göze cehennem ateşi dokunmaz: Biri, Allah korkusundan ağlayan göz, diğeri de Allah yolunda nöbette gözcülük yaparak geceleyen göz.” (Tirmizî)

Allah yolunda gece ya da gündüz yürümek:

“Kulun Allah yolunda (cihad esnasında) yaptığı gece veya gündüz yürüyüşü, dünya ve üzerindeki her şeyden daha hayırlıdır.” (Buhârî)

Allah yolunda ayakları tozlanan kimse:

“Allah yolunda ayakları tozlanan kimseye cehennem ateşi dokunmaz.” (Buhârî)

Cennet kılıçların gölgesi altındadır:

“Bilin ki cennet kılıçların gölgesi altındadır.” (Buhârî)

Cihada denk olan hiçbir amel yoktur:

Peygamber ﷺ'e cihada denk olabilecek bir amel sorulmuş, o da şöyle demiştir: “Böyle bir amel bulamıyorum.” (Buhârî)

Allah yolunda cihad edenlerin dereceleri:

“Cennette yüz derece vardır ki Allah onları, Allah yolunda cihad edenler için hazırlamıştır. Her iki derece arası da gökle yer arası kadardır.” (Buhârî)

Şehidlerin Rableri katında nail olacakları nimetler:

“Allah katında şehid için altı hususiyet vardır: Kanının ilk damlasıyla günahları bağışlanır, cennetteki yerini görür, kabir azabından korunur, (kıyamet günündeki) en büyük korkudan güvende olur, iman ziynetiyle süslenir, hurilerle evlenir ve akrabalarından yetmiş kimseye şefa'at eder.” (İbn Mâce)

Kıyamet gününde şehidin durumu:

“Şehid, kıyamet günü kanı kan rengi, ama kokusu misk kokusu olarak gelir.” (Buhârî)

Şehid (dünyaya dönüp) on kere daha Allah yolunda öldürülmeyi arzu eder:

“Şehid, Allah katında görmüş olduğu ikramdan dolayı dünyaya dönmeyi ve on kere daha öldürülmeyi arzu eder.” (Buhârî)

Şehidlerin ruhları cennette dilediği gibi dolaşır:

“Şehidlerin ruhları, yeşil birtakım kuşların karnındadır. Onların arşa asılı olan kandilleri vardır. Cennette istedikleri yerde dolaşır, sonra da bu kandillere konarlar.” (Müslim)

Şehidin duyduğu ölüm acısı:

“Şehidin öldürülürken duyduğu acı, ancak sizden birini karın-
canın ısırdığı esnada duyduğu acı kadardır.” (Buhârî)

Şehidler, Rableri katında diridirler ve rızıklandırılırlar:

Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Allah yolunda öldürülenleri
sakın ölü sanma. Bilakis onlar Rableri katında diridirler ve rızık-
landırılırlar.” (Âl-i İmran, 169)

Cihad, cennet kapılarından bir kapıdır:

“Allah yolunda cihad edin. Çünkü Allah yolunda cihad, cen-
net kapılarından bir kapıdır ki Allah onun vesilesiyle kulu, tasa ve
kederden kurtarır.” (Ahmed)

Şehidlerin mertebesine ulaştıran yol:

“Kim samimi bir şekilde şehid olmayı Allah’tan dilerse, yata-
ğında ölse bile Allah onu şehidlerin mertebesine ulaştırır.” (Müslim)

Cihad edenlerin etmeyenlere olan üstünlüğü:

“Allah, malları ve canlarıyla cihad edenleri oturanlardan dere-
ce olarak üstün kılmıştır.” (Nisa, 95)

Şehidlerin nail olacağı rahmet ve mağfiret:

“Eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, şunu bilin ki,
Allah’ın mağfireti ve rahmeti onların topladıkları bütün şeylerden
daha hayırlıdır.” (Âl-i İmran, 157)

Allah yolunda öldürülmek, borç dışındaki bütün günahlara kefarettir:

“Şehidin, borç dışında tüm günahları bağışlanır.” (Müslim)

Canı ve malıyla cihad eden, müslümanların en üstünüdür:

Peygamber ﷺ, “İnsanların en üstünü kimdir?” diye sorulunca şu karşılığı vermiştir: “Allah yolunda canı ve malıyla cihad eden mümindir.” (Muttefekun aleyh)

Eviden cihad için çıkan kimse ölürse ecir Allah’a aittir:

“Kim evinden Allah ve Rasulüne hicret için çıkar da yolda ölürse onun ecir Allah’a aittir. Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.” (Nisa, 100)

İslam’ın zirvesi, Allah yolunda cihaddır:

“İşin başı İslam, direği namaz ve zirvesi de cihaddır.” (Tirmizi)

Muhammed ﷺ ümmeti’nin seyahati cihaddır:

“Ümmetimin seyahati Allah yolunda cihad etmektir.” (Ebû Dâvûd)

Allah yolunda ok atmak köle azad etmek gibidir:

“Allah yolunda bir ok atan kimse köle azad eden kimse kadar sevap kazanır.” (Tirmizi)

Cihad, az amelle çok sevap kazanmaya vesile olur:

Savaş esnasında, demir zırha bürünmüş bir adam, Peygamber ﷺ’e geldi ve “Ey Allah’ın Rasûlü! (Sizinle birlikte) savaşıyım mı, yoksa (önce) müslüman mı olayım?” dedi. Resûlullah ﷺ, “Önce müslüman ol, sonra savaş.” buyurdu. Adam, müslüman oldu, sonra da savaştı ve öldürüldü. Bunun üzerine Resûlullah ﷺ, “Az amel etti, çok sevap kazandı.” buyurdu. (Müslim)

Cihada gidenin teçhizatını sağlayan da cihad etmiş sayılır:

“Cihada giden kimsenin teçhizatını sağlayan kimse de cihad etmiş olur. Cihada giden kimsenin ardında bıraktığı ailesine iyi bakan kimse de cihad etmiş olur.” (Muttefekun aleyh)

Evet...

Sevgili mücahid adayı kardeşim;

Sen kısacık ömründe bu ecirleri ancak ve ancak cihad belde-lerinde bulursun...

“Madem bir defa geldim, madem bir daha da gelmeyeceğim, madem bir defa imtihan olacağım; neden bu imtihanda başarılı olmayayım ki” diyorsan eğer, çok büyük bir fırsat ayağına kadar gelmişken değerlendir derim...

1- NİYETİNE RİYA BULAŞMASI

Sevgili mücahid kardeşim;

Rabbim seni şeytanın şerrinden korusun...

Cihad beldesinde olmakla şeytandan uzaklaştığını asla düşünme... Cihad beldesindeki şeytanlar büyük hesaplar yaparlar... Cihad beldesinde çok sevapların olduğunu bilen şeytanlar, kazanaçağın tüm sevaplara göz dikerler... Tüm sevapların bir çırpıda harama dönüşmesi için cihad niyetine **riya virüsü** bulaştırmak isterler...

Bir amelin kabul olması için o amelin ihlâsla yapılması hususunda neler söylenmiş bir bakalım:

Allah ﷻ'nin rızasından başka bir niyetle amel işleyenler hakkında Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: *"İşledikleri amellerin önüne geçip onları havaya saçılmış toz zerrelere (gibi değersiz) yaparız."*⁷⁰

Bu ameller, sünnete uygun yapılmayan veya Allah rızasından başka bir gaye için yapılan amellerdir.⁷¹

Ebu Hureyre ؓ, Resûlullah ﷺ'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: *"Allah-u Teâlâ buyuruyor: Ben, kendisine şirk koşulanlar arasında şirkten en çok müstağni olanım. Kim bir amel işler de o*

⁷⁰ Furkân, 23

⁷¹ Medâricu's-Sâlikin, s. 93

amelinde Bana, başka birini ortak koşarsa, onu şirkiyle başbaşa bırakırım.”⁷²

Allah Rasulü ﷺ şöyle buyuruyor: “Riyâ ile (yani gösteriş için) namaz kılan, şirk koşmuştur. Riyâ ile oruç tutan, şirk koşmuştur. Riyâ ile sadaka veren, şirk koşmuştur.”⁷³

Ebu Hureyre Abdurrahman b. Sahr ؓ’tan şu rivayet edilir: Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu: “Şüphesiz Allah, cisimlerinize de, şekillerinize de bakmaz; fakat kalplerinize ve amellerinize bakar.”⁷⁴

Bu konuyla alakalı hadisler çoktur. Genel olarak, nefsin hoşlandığı ve kalbin meylettiği dünyevî çıkarlardan biri -az ya da çok- bir amelle bağlantılanırsa o amelin saflığını giderir ve ondaki ihlâsı ortadan kaldırır. İnsan çıkarlarına bağlıdır, şehvetlerine düşkündür. Kısa zamanda elde edeceği çıkarlardan ve paylardan uzak bir davranışı ve ibadeti oldukça azdır.⁷⁵

Riya; kişinin, bir ameli, bir şekil üzere yaptığını göstermesidir. Oysa kalbinde başka bir şekil gizlemektedir. Bu kimse kötülenmeyi ve cezayı hak etmiştir. Ancak niyetinin Allah-u Teâlâ için halis olduğu şeylerde ona sevap vardır.

Hafız İbni Hacer şöyle der: “Riyâ; ibadeti insanlara göstermek amacıyla aşikâr olarak yapmaktır. İnsanlar bu ibadet dolayısıyla ona övgüde bulunurlar.”

Sevgili mücahid kardeşim;

Birçok müslümanın arzu edip de gidemediği o cihad belde-lerine gelmişsin, Allah’ın sana bu büyük ikramını n’olursun heba

⁷² Müslim

⁷³ Ahmed, Müsned

⁷⁴ Müslim

⁷⁵ el-İhyâ, (4/400)

etme!... Niyetini muhafaza et ve riyadan uzak bir şekilde, çokça salih amel işlemeye devam et...

Sakin ola cihad beldesindeki gizli amellerini anlatıp da amelini zayi etme... Bosna cihadına katılan bir mücahid şöyle anlatıyor;

“Wc ihtiyacımı gidermek için gece yatağımdan kalktım, bir de baktım ki kalın mont giyip yüzünü atkı benzeri bezle gizleyen bir mücahid, kazanın altını yakmaya çalışıyor. Olur da bir mücahid cünüp olur, sıcak suyla yıkansın... Ve bu mücahidin kim olduğunu öğrenemedim... Salih amelini sadece Allah’ın bilmesini isteyen bir mücahiddi.”

Unutma ki şeytan, salih amellerini anlatmanı isteyecektir... Gerek ülkende işlediğin ameller gerekse de operasyonlardaki cesaretin... Hepsini tek tek anlattırıp sadece Allah’ın bildiği hiçbir amelin kalmayınca dek seni helake sürüklemeyi hedeflemişti... Aman ha dikkat et kendine!

2- GANİMET İÇİN SAVAŞILMASI

Canım mücahid kardeşim;

Bazı insanlar, ganimet elde ettiği anda kalbinde dünya sevgisinin kıpırdadığını ve nefesine hoş geldiğini hissederler... Bu his zamanla Allah yolunda cihaddan soğutarak mücahidlikten savaşçılığa geçirir... Artık o kişi, sadece insanların malını gasp eden silahlı bir hırsız gibi olur...

Ganimet için savaşan bir insanın akıbetini Allah Resûlü bak nasıl haber veriyor;

Abdullah b. Amr’dan gelen rivayet şöyledir:⁷⁶

⁷⁶ Ebu Davud, “Cihad” bahsinde “Allah kelimesi üstün olsun diye savaşan kimse” babında 3/31’de nakletmiştir.

“Ya Resûlallah! Bana savaş ve cihaddan haber ver.” Resûlullah ﷺ şöyle buyurur:

“Ey Amr’ın oğlu Abdullah! Eğer sonunu düşünerek, sabredererek savaşırsan, Allah da seni sabırlı ve güzel sona kavuşmuş olarak haşreder. Eğer riyakâr ve yaptığıı büyüterek savaşırsan, Allah da seni riyakâr ve yaptığıı büyüten olarak haşreder: Hangi hal üzere savaşırsan ve öldürülürsen, Allah seni o hal üzerine haşreder.”⁷⁷

Ebu Hureyre’den gelen bir rivayete göre, bir adam şöyle dedi: “Ya Resûlallah! Bir adam, Allah yolunda cihad etmekle beraber dünyalık da elde etmek istemektedir.” Resûlullah ﷺ, “Onun için ecir yoktur.” dedi. İnsanlara bu çok ağır geldi. Adama dediler ki: “Resûlullah ﷺ’e dön. Belki sen anlamamışsındır.” Adam gelerek “Ya Resûlallah! Adam, Allah yolunda cihad etmekle beraber dünyalık da elde etmek istemektedir.” dedi. Resûlullah ﷺ’e “Onun için ecir yoktur.”⁷⁸ dedi. İnsanlar yine, “Resûlullah ﷺ’e “dön.” dediler. Adam üçüncü sefer sorunca Resûlullah ﷺ yine, “Onun için ecir yoktur.” buyurdu.⁷⁹

3- TOPRAK İÇİN SAVAŞILMASI

Değerli mücahid kardeşim;

Biz, düşmanlarla toprak için değil, bu topraklarda Allah’ın sözlerinin hâkim kılınması için cihad ederiz... Kimin için savaşacaksan yaptığın savaş karşılığında sevabı ondan alırsın... Toprak, en fazla sen ölünceye kadar sana hizmet eder... Ama ahirette

⁷⁷ Ebu Davud, “Cihad” bahsinde, “Allah kelimesi üstün olsun diye savaşan kimse” babında 3/32 No: 2519’da nakletmiştir.

⁷⁸ Bu fazlalık (t) nüshasında geçmektedir. Kitabın aslında yoktur. Ebu Davud ve başkalarının yanındaki rivayetler bunu teyid etmektedir.

⁷⁹ Ebu Davud bu hadisi, Cihad bahsinde “savaşan ve dünyalık isteyen kimse” babında 3/30, No: 2516’da bu lafızla nakletmiştir.

faydası dokunmaz... Ama Allah'ın dininin hâkim kılınması için cihad edersen, işte o zaman Allah ecrini her iki dünyada da sana nasip eder. Okuyalım:

“Ashab-ı kiram Uhud savaşına gidince, Kuzman gitmedi. Kadınlar, **“Anlaşılan senin bizden farkın yok.”** dediler. Bu söz onun nefesine çok dokundu. Gidip savaşa katıldı. Müthiş bir şekilde savaşıyor, **“Kaçıp âleme rezil olmaktansa savaşım ölmek daha iyi”** diyordu. Öyle savaştı ki, müşriklerden yedi kişi öldürdü. Kendisi de yaralandı. Ashab-ı kiramdan bazıları onu savaş sırasında yaralı halde görüp **“şehidlik sana afiyet olsun”** dediler. Bunun üzerine Kuzman şöyle dedi: “Ben din için savaşmadım. Kureys’in galip gelerek hurma bahçelerini harap etmelerinden korktuğum için ‘ve daha başka sebeplerle’ savaştım.”

Yaraları çok acı veriyordu, kılıcını göğsüne dayayıp intihar etti. Sahabeden bazıları onun durumunu bilmedikleri için Resûlullah ﷺ’e, “Kuzman müşriklerden yedi kişi öldürüp şehid oldu.” dediler. Resûlullah, “O, cehennem ehlidir.” buyurdu. Sonra Kuzman’ın gerçek niyetini açıklayıp **“Ben Allah’ın Resûlüyüm, Allahu Teâlâ dilediklerini bana bildirir.”** buyurdu. Bundan sonra Ashab-ı kirama dönüp **“Allahu Teâlâ bu dini elbette facirlerle de kuvvetlendirir.”** buyurdu. (Şevahid-ün-Nübüvve)

4- İRKÇILIK İÇİN SAVAŞILMASI

Sevgili mücahid kardeşim;

Rabbim seni iblisin bu huyundan -ırkçılığından- muhafaza etsin...

Bazı insanlar, kendi ırklarını, diğer tüm ırklardan üstün olduğunu zannederler. Oysaki bu zan Allah’ın adaletiyle örtüşmez. Üstünlüğün ırkta değil takvada olduğunu söyler Allah-u Teâlâ:

“Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır.”⁸⁰

Efendimiz ﷺ şöyle buyurur: “Ey insanlar, dikkat ediniz! Rabbiniz tektir. Arab’ın, Arab olmayana, Arab olmayanın Arab’a, siyahın kırmızıya, kırmızının siyaha, takvadan öte hiçbir üstünlüğü yoktur. Şüphesiz Allah-u Teâlâ katında en üstününüz, Allah-u Teâlâ’dan en çok korkanınızdır.”⁸¹

“İrkçılığa (asabiyyeye) çağıran Bizden değildir; ırkçılık için savaşılan Bizden değildir; ırkçılık üzere, -asabiyye uğruna- ölen Bizden değildir.”⁸²

“Asabiyet (kavmiyetçilik) dâvâsına kalkan, onu yaymaya çalışan, bu dâvâ yolunda mücâdeleye girişen Bizden değildir.”⁸³

Sevgili mücahid kardeşim;

Sakin ola iblisin düştüğü bu büyük tuzağa düşme... İnsanın dünyanın herhangi bir toprak parçasında veya ırkta dünyaya gelmesinin diğer insanlara nazaran nasıl bir üstünlüğü olabilir ki! “Ben müslümanım” diyen akidesi sağlam her insan, senin kardeşindir...

İrkçilik yapan bir insan, tüm kâfirleri de öldürse, yıllarca da savaşıya cahiliye üzerinedir... Rabbim seni ve bizleri bu tür cahil inançlardan muhafaza etsin. Âmin.

⁸⁰ Hucurat, 13

⁸¹ Müsned-i Ahmed b. Hanbel, 5/411

⁸² Müslim, İmâre 53, 57, hadis no: 1850; Ebû Dâvud, Edeb 121; İbn Mâce, Fiten 7, hadis no: 3948; Nesâî, Tahrim 27, 28

⁸³ Ebû Dâvud, Edeb 112

5- AKİDENİN BOZUK OLMASI

Sevgili mücahid kardeşim;

Bir insanın cihad etmek için ülkesinden ayrılıp cihad belde-sine gelmesiyle akidesi düzelmiş olmuyor. Akide ayrı şeydir, ci-had etmek ap ayrı bir şeydir... Akiden bozuksa eğer, milyonlarca müslümanın arasından sıyrılıp cihad beldesine gelmekle Allah katındaki derecen artmaz...

Allah, akide konusuna çok önem verir... Akidesi bozuk olan bir insanın yaptığı kendince salih tüm ameller, Allah katında çer-çöp hükmündedir. Akideni sağlamlaştırmadan cihad beldesine gitmişsen, zaman geçirmeden ilmi yüksek olan bir ilim sahibi mü-cahidin yanına git ve akide dersleri al...

Böylelikle hem akideni test edersin hem de bilmediklerini öğ-renerek cihad beldesinde ecirler toplamaya devam edersin...

6- CİHAD BELDESİNDEKİ HALK İLE İYİ GEÇİNEMEMEK

Değerli mücahid kardeşim;

Bazı mücahidler, bulunduğu beldenin halklarının gelenek-görenek, mezhep ya da dini inançlarını bilmediği için onların davranışlarını garipser ve olmadık anlarda, olmadık hatalar ya-parlar...

Bu gibi olası hatalara düşmemek için o bölgeyi bilen müca-hidlerden halkı tanımak adına geniş bilgiler almak gerekir...

Bir mücahid, halktan biriyle yapacağı ölümle sonuçlanan bir kavgayla çok büyük bir fitnenin fitilini ateşlemiş olur... Bu gibi durumlarda o yörenin münafıkları harekete geçer ve “mücahidler halkı öldürüyor!” diye bir haber yayar. Böylece halkın mücahid-lere olan güvenine gölge düşürmüş olur...

Değerli mücahid kardeşim;

Her ne olursa olsun o yörenin halkıyla güzel geçinmeye bak... Onlara yardım et ve gerekirse hediyeler ver...

7- ARAP MÜCAHİDLERİN BAZI YÖNLERİNİN ÇOKÇA ELEŞTİRİLMESİ**Değerli mücahid kardeşim;**

Bazı siyasi oyunlarla Türklerle Araplar birbirine düşman kılındı... Bir Türk, bir Arab'ı gördüğünde onların kültürünü bilmediğinden dolayı gerek yeme ve içme şekillerine gerekse de temizlik anlayışına aşırı tepki gösterir...

Oysaki o Arap kardeşimizin temizlik konusundaki dikkatsizliği asla akidevi bir sıkıntı değildir... Tamamen kültürel bir durumdur...

Sevgili mücahid kardeşim;

Temizliğine dikkat etmeyen bir mücahid gördüğün zaman onun döküntülerini sen temizle ki büyük bir ecre sahip olasın...

Zengin olan Arapların rahat bir hayat yaşadıklarını ve çok rahat olduklarını görebilirsin... Onların rahatlığı seni asla öfkelen-dirmesin... Onlar sana hesap verecek değiller... Belki de senin o ortamdaki bazı tavırların onların canını sıkıyordur. Ama sana belli etmiyorlardır...

Unutmaki o Arap kökenli kardeşin, büyük fedakârlıklar yaparak o bölgeye gelmiştir...

Onlar da birer mücahiddir ve canlarını feda etmeye hazırdır... Sen onların takva ve cesaretlerini örnek almaya bak...

Ve yine unutma ki dünyanın bütün cihad beldelerine ilk önce Arap kökenli mücahidlerin gittiğini görürsün...

8- SÜNNETE UYGUN CİHAD EDİLMEMESİ

Sevgili mücahid kardeşim;

Bütün ibadetler için peşinden gideceğin tek bir ayak izi var, o da;

“Resûlullah ﷺ’in ayak izi”dir.

*“Andolsun ki, sizin için ve Allah’a ve ahiret gününe (Allah’a ulaşma gününe) ulaşmayı dileyen ve Allah’ı çok zikredenler için, **Allah’ın Resûlü’nde güzel bir örnek vardır.**”⁸⁴*

Namaz kılmayı da, oruç tutmayı da Resûlullah ﷺ’den öğrendin... Elbetteki cihadı da O’ndan öğreneceksin...

Yapacağın cihadın Allah tarafından kabul edilmesini istiyorsan cihadın tüm fıkhnı Allah Resûlünden alacaksın... O nasıl cihad etmişse öyle cihad etmen gerekiyor...⁸⁵

İzzet ve celal sahibi Allah şöyle buyurmuştur:

“Ey iman edenler! Sabredin, düşmanlarınızdan daha sabırlı olun, cihada hazır bulunun, Allah’a karşı gelmekten sakının ki başarıya erişebilesiniz.”⁸⁶

⁸⁴ Ahzab, 21

⁸⁵ Bu kitabı hazırlarken buna çok dikkat etmeye çalıştım.

⁸⁶ Tevbe, 200

Sevgili mücahid kardeşim;

Bak Allah’u Teala bu konuda neler buyuruyor; “İnsanlar, imtihtandan geçirilmeden, sadece ‘İman ettik’ demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar?”⁸⁷

“Andolsun ki, Biz onlardan öncekileri de imtihtandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.”⁸⁸

Sen memleketinden cihad beldelerine gelirken birçok imtihanı Allah’ın yardımıyla başarıyla atlattın... Fakat sınavın henüz bitmiş değil... Her ortamın sınavı farklı olur. Cihad beldesindeki sınavlar, memleketindeki sınavlardan çok daha farklıdır.

Sen cihad beldelerinde nasıl sınanacağını bilmezsen korkarım ki imtihanı kaybedenlerden olursun...

Şimdi sana cihad beldelerinde muhtemelen imtihan edileceğin konuları başarmanın yollarıyla beraber maddeler halinde yazayım. Umarım ki fayda verir:

1- ŞÜPHELERLE İMTİHAN

Değerli mücahid kardeşim;

Damarlarında kan gibi dolaşan şeytanın seni yalnız bırakacağını sakın ola düşünme... O, her an senin gaflete düşmeni saniye saniye beklemekte...

⁸⁷ Ankebut, 2

⁸⁸ Ankebut, 3

Gün gelir operasyona katılman için adın listeye alınır... İşte tam o esnada içindeki şeytanın sesi yükselir ve kalbine şüphe tohumları atar...

Özellikle şu cinsten şüpheler gelir:

Kalbe gelen olası şüphe türleri

* Operasyon öncesi; ‘acaba benim burada olmam doğru mu?’ gibi...

* Sıkıntılar anında ve sonrasında “rahatlığı bırakıp kendi ellerimle geldim. Acaba yanlış mı yaptım?” gibi...

* Cihadın sahih olup olmaması hakkında olası şüpheler.

* Yapılan cihadın ne kadar gerekli olup olmadığı şüphesi.

* İstişhad hakkındaki şüpheler.

Değerli mücahid kardeşim;

Kalbine bu ve benzeri şüphelerin gelmesi kadar doğal bir şey yok... Ama sen her şüpheyi besmeleyle def et... Ve o şüphelerin gitmesi için Allah’ı çokça zikret...

2- KÂFİRLERLE KARŞILAŞMAKLA İMTİHAN

Değerli mücahid kardeşim;

Rabbim senin ayaklarını cihadda da sabit kılsın...

Kâfirlerle karşılaşmak, cihad beldelerindeki en zor gibi gözüken, oysa hiç de zor olmayan meselelerden biridir. Kâfirlerle karşılaşmayanlar için gerçekten de zor bir sahne gibi gözükebilir... Çünkü onun namlusunun sana çevrilmesi demek, olası bir yaralanma ya da şehadet demektir...

Asıl imtihan, kâfirlerle karşılaşmaktır:

“Ey iman edenler! Herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah’ı çok anın ki başariya erişesiniz.”⁸⁹

“Ey müminler! Toplu halde kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkanızı dönmeyin. (Korkup kaçmayın). Tekrar savaşmak için bir tarafa çekilme veya diğer bölüğe ulaşip mevzi tutma durumu dışında, kim öyle bir günde onlara arka çevirirse muhakkak ki o, Allah’ın gazabını hak etmiş olarak döner. Onun yeri de cehen-nemdir. Orası, varılacak ne kötü yerdir!”⁹⁰

Değerli mücahid kardeşim;

Düşmandan korkup kaçan kişi, diğer mücahidlerin de gayri ihtiyari panik yapmalarına yol açabilir. Böyle olunca da düşman cesaret alır ve hücumunu daha da artırır... Düşmanla karşılaşıldığında ayaklarınızın sabit kılınması için Allah’a dua etmelisin.

Değerli mücahid kardeşim;

Ayet-i kerime, sebat etmeyi ve savaştan asla kaçmamayı gerekli kılmıştır, ancak zikri geçen iki istisna olduğu takdirde düşmandan uzaklaşmayı ise caiz görmüştür. Bu istisnalar şunlardır:

* Bir yerden başka bir yere, durum-şartlar gerektirdiği için uzaklaşmadır. Mesela savaşta dar bir yerden daha geniş bir alana çekilmek, açık bir alandan daha üstü kapalı (dağlık) bir bölgeye geçmek ya da alt bölgeden üst bölgeye doğru intikal etmek gibi çekilmeler. Burada savaş harp meydanının pozisyonuna göre en uygun olan hareket izlenir.

* Uzakta olsun yakında olsun, savaşmak da orduya ilhak olmak için diğer müslüman mücahidlerin yanına katılmak şeklindeki çekilme.

⁸⁹ Enfal, 45

⁹⁰ Enfal, 15, 16

İşte bu iki durumun dışındaki çekilme ve uzaklaşmalar, büyük günahlardan sayılan “savaştan kaçmak” anlamına gelir ve bunu yapan da elem verici bir azaba müstahak olur. Peygamber ﷺ şöyle buyurmuştur: “*Yedi helak eden günahıtan sakınınız.*” Sahabe, “Onlar nelerdir? ey Allah’ın Resûlü!” dediler. Şöyle buyurdu: “*Allah’a şirk koşmak, sihir yapmak, Allah’ın haram kıldığı cana kıymak, yetim malı yemek, savaştan kaçmak ve iffetli, hiçbir şeyden haberi olmayan kadınlara iftira atmaktır.*”⁹¹

Düşman iki kat olunca kaçmanın hükmü:

Düşman askerleri iki kat olursa bu durumda savaştan kaçmak caizdir. Ancak bundan daha az olursa, o zaman savaştan kaçmak Yüce Allah’ın şu buyruğu icabınca haramdır: “*Şimdi Allah, yükünüzü hafifletti; sizde zayıflık olduğunu bildi. O halde sizden sabırlı yüz kişi bulunursa, (onlardan) ikiyüz kişiye galip gelir. Ve eğer sizden bin kişi olursa, Allah’ın izniyle (onlardan) iki bin kişiye galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.*”⁹² Bu arada eğer müslümanlar galip gelebileceklerini düşünecek olurlarsa o zaman savaşta sebat etmeleri daha faziletlidir.

el-Hâkim der ki: “Bu konu, savaşan kimselerin zannına ve içtihadına bırakılmış bir husustur. Karşı koyabileceklerine inanıyorsa savaşta kaçmaları helal değildir, helak olacaklarından korkuyorlarsa o zaman –cihaddan tamamıyla soyutlanmayı düşünmeksizin- uzakta da olsa bir topluluğa katılmak için kaçmaları caizdir. Buna hüküm verilirken eşitlik durumu ile zayıflık durumu nun göz önünde bulundurulması icap eder ya da -İmam Mâlik’ten rivayet edildiği gibi- zayıflık, ancak güç ve kuvvetle itibar görür, sayı ile değil.

⁹¹ Buhârî, Kitâbu’l - Vasâya, Bab: 23; Müslim, Kitâbu’l - İmân, Bab: 144

⁹² Enfal, 15, 16

Ancak savaşçı birlikler düzenli bir orduya sahipse ve komutanları deneyimli ise bu o zaman toplu bir şekilde savaşta sebat etmeleri gerekir. Komutanın emri olmadıkça geri çekilmesi caiz değildir.

Buna göre özellikle de günümüz cihadi eğitim kamplarında ve operasyon meydanlarında, Allah ve Resûlüne bağlı emîr ve komutanların, mücahidlere tevdi ettikleri görüş ve emirler kenara atılmamalıdır. Zira Allah ve Resûlüne iman eden bir mücahid, emîre itaat etmenin ardında Allah'ın ve Resûlünün emrine itaat ettiğinin bilincinde ve şuurunda olmalıdır. Yapacağı iş ve amelleri bu doğrultuda yaptığı sürece cihad etmekten de zevk alacak ve ibadet ettiğinin bilincinde olacaktır.

3- KORKUYLA İMTİHAN

Değerli mücahid kardeşim;

Birçok insan korku engeline takıldıkları için bu güzel cihad ibadetinden uzak kaldılar. Oysaki onları korkuyla sınayacak olan, ne kâfirlerdir ne de silahlarıdır... “Korku ile imtihan edeceğim.” diyen, Allah, bizleri korkuyla sınayacak... Madem sınav sorularını Allah-u Teâlâ hazırlıyor, neden sorulardan korkasın ki?

*“Andolsun ki sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma (fakirlik) ile deneriz. (Ey Peygamber!) Sabredenleri müjdele !”*⁹³

Cihad ibadetinden korkarak uzak kalmak zaten günah türlerinden biridir, ama korkuya rağmen bu ibadet işleniyorsa ecir de büyüktür...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen kendi isteğinle cihad beldesinde imtihan olunmaktasın... Şimdi sana karşılaşılabileceğin muhtemel cihad sorularını hatırlatayım. Bu soruları sabırla çözersen şehadetle tanışıncaya kadar ecirleri toplarsın inşaallah.

Cihad beldelerinde korku -imtihan- çeşitleri

1- Düşman korkusu

Sevgili mücahid kardeşim;

Birçok insanın korktuğu düşmanla karşılaşma anının, gerçekte korkulacak gibi olmadığını, gördüğün tüm mücahidlerden öğrenebilirsin... Onların tecrübesinden faydalanan ve kalbinde olası korkuyu sil, at inşaallah...

Başkalarının tecrübesinden faydalanan... Unutma ki yarın düşmanla karşılaştığında tecrübeden faydalanmışsan; nerede, ne zaman, ne yapman gerektiğini bilirsin...

Düşman korkusunu azaltacak formüller

* Düşmanı gözünde basit bir sinek olarak gör ve “ben bir sinek avlamaya gidiyorum.” de.

* Allah senin elinle onları cezalandırmak istiyor. Git ve onları cezalandır.

* Allah asla seni cihad beldelerinde yalnız bırakmayıp melekleriyle yardım edecektir. Buna güvenerek yola çık.

* O da senin gibi et ve kemikten yaratılmış bir canlı... Ondaki pahalı silahlar seni korkutmasın. Allah’ın izni olmadan sana zarar veremezler.

* Düşmanların mikrop gibi varlıklardır. Mikroplar yaşadıkça sen zarar görürsün. Sen mikrop temizlemeye gidiyorsun.

2- Karanlık korkusu

Değerli mücahid kardeşim;

Bugün birçok mücahidin korktuğu bir zaman dilimi olan karanlık, birçok güzelliği de barındırır... Hava karardığı zaman sen pusuya yatar, düşmandan gizlenirsin. Bu karanlık o zaman senin işine yarar.

Karanlıktan korkmaya Allah-u Teâlâ kızmaz, ama karanlığın bahane edilip cihaddaki hızının kesilmesine Allah kızar... Hiçbir şey senin hızını kesmemeli.

Özellikle de bulunduğun bölgeyi gündüzün iyi etüt eder, hafızana resmedersen karanlıkta nerede neler olduğunu bilir, ürk-mezsın...

Değerli mücahid kardeşim;

Unutma ki karanlığın sahibi de Allah! Bütün şerler karanlığa saklanmış olabilir. Bu şer, düşman olabileceği gibi zehirli haşereden tut yırtıcı hayvanlara kadar çok şey olabilir... Bu gibi durumlarda zarar veren etkenlere öldürücü darbe vuran ya da onları kitleyen harika bir savunma mekanizması öğretilmiş bizlere:

“أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ”

“Sözlerinin tamamı (ki sayısızdır) ile yarattıklarının şerrinden Allah’a sığınırım.”⁹⁴

Bu duayı inanarak okuyan bir kimse şerlerden emin olur inşallah... Bu duayı okuyup da akreplerin ve timsahların şerrinden emin olup zarar görmeyen mücahidler işittim... Bu duayı okudular ve yanlarına yandaşmalarına rağmen zarar görmediler... Duanın gücüne iman et ve korkma!

⁹⁴ “Kim akşamladığı zaman bunu üç kere okursa o gecenin humması ona zarar vermez.” Ahmed 2/290, Nesâî, *Amelu'l-Yevm ve'l-Leyle* h.590, İbn es-Sünnî h.68. Bkz. *Sahih-i Tirmizi* 3/187, *Sahih-i İbn Mace* 2/266, *Tuhfetu'l-Ahyar* s.45

3- Yaralanma korkusu

Sevgili mücahid kardeşim;

Rabbim, seni cihadından alıkoyacak yaralanmalardan uzak tutsun...

Cihad beldelerinde mücahidin en çok korktuğu korku türlerinden biri de kendilerini cihaddan alıkoyacak muhtemel bir yaralanmadır...

Cihad beldesindeyken her tür yaralanmaya hazır ol... Bazı kardeşlerin yaralanması cidden çok ağır olur, ölünceye kadar fiili cihaddan alıkoyar... Çeçenistanlı bir mücahid, mayın temizlerken iki dirseğinden itibaren kollarını ve iki gözünü kaybediyor... Ve bir kardeşimiz, bu mücahide destek olmak için hayatını vakfediyor...

Bazı kardeşler omuriliğinden yaralanıp felç oluyor... Bu tamamen bir imtihandır... Cihad beldelerinde hafif yaralarla sıyrılan mücahidler de var elbette ki...

Bir mücahid, şehadet için niyetini halis tuttuğunda bir şekilde Allah ona şehadeti nasip ediyor... Yeter ki sen cihadı kovalamaya devam et...

Sevgili mücahid kardeşim;

Yaralanmanın Allah katındaki değerini bilersen, bunun senin için bir cennet öpücüğü olduğunu anlar, cihadda yaralananlara gıptayla bakarsın... Protez bacaklı bir mücahid gördüğünde ona imrenerek bakarsın... Cihad beldeleri dışında bacağı kopana imrenerek değil, acıyarak bakarsın...

Şimdi bir ara başlık atıp Allah yolunda yaralanmanın ecrine bir bakalım;

Allah yolunda yaralanmanın ecridir

* “Ebu Hureyre ؓ’den; Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu: “Herhangi bir kimse Allah yolunda yara bere alırsa -Allah kendi yolunda yara alanı daha iyi bilir- kıyamet gününde yarası fışkırarak gelir. Rengi kan rengi, kokusu misk kokusu!”⁹⁵

* -Başka bir lafızla-: “Müslümanın aldığı her yara, Allah yolundadır. Sonra kıyamet gününde bu yara, vurulduğu günkü gibi kan fışkıracak. Rengi kan rengi, kokusu (ise) misk kokusu!”⁹⁶

İbn-u Dakik el-İd, Umde’nin şerhinde şöyle der: Kıyamet günü kanın fışkırmasında/akmasında iki şey var: Birincisi: Onu yaralayana/zulmedene şahitlik etmek, İkincisi: Oradaki insanlara, bu güzel koku ile beraber onun şerefini izhar etmektir.”⁹⁷

* “Muaz b. Cebel ؓ’den: Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu: “Kim devenin sütü memelerine gelecek (veya iki sağma arası) kadar sürede Allah yolunda öldürülmek isteyip savaşırsa da sonra ölür veya öldürülürse şehid ecrini alır. Kim Allah yolunda yaralanırsa ya da tökezlerse, kıyamet gününde zaferan renginden daha hoş kokan bir koku ile gelir. Kimin Allah yolunda, üzerinde bir çıban çıkarsa ona şehidlik damgası vurulur.”⁹⁸

* İbni Hibban, Sahih’inde rivayet ediyor: Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu: “Kim Allah yolunda bir yara alırsa, kıyamet gününde onun kokusu misk kokusu, rengi de zaferan renginde, üzerinde de şehidler mührü olduğu halde gelecek. Kim Allah’tan şehadeti dilerse, yatağında da ölürse Allah ona şehid ecrini verir.”⁹⁹

95 Feth’ul-Bari, Kitab’ul-Cihad, Babu men yecrehu fi sebilillah: 6/20

96 Feth’ul-Bari

97 İhkam’ul-Ahkâm, Şerhu Umdet’ul-Ahkâm: 4/515

98 Ebu Davud, senedi de hasendir. Tirmizi, Sünen, Ebvabu Fedail’il-Cihad

99 Mevarid’uz-Zaman, Kitab’ul-Cihad, Babu fi men curiha fisebilillah s: 389

* Ebu Uname ؓ dan: Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu: “Allah’a iki damla ve iki izden daha sevimli bir damla ve iz yoktur. İki damlaya gelince; Allah korkusundan ağlayan gözyaşı ile Allah yolunda akıtılan kandamlasıdır. İki iz ise Allah yolunda savaşanın ayak izi ile Allah’ın farzlarından herhangi birisini yerine getirmek için atılan adımın ayak izidir.”¹⁰⁰

Sevgili mücahid kardeşim;

“Her cihada çıkan yaralanır” diye bir şey yoktur. Allah kimi dilemişse, dilediği tarihte ve dilediği şekilde onu yaralanma ile ödüllendirir... Sen kaderine boyun eğ ve hayırlı bir cihad ameli nasip etmesi için Allah’a dua et...

Bazen yaralanmanın vereceği acı akla gelir ve heves kırılabilir... Yaralanan kardeşlerden istediğine sor, şu cevabı alırsın:

“İlk darbeye acı hissetmiyorsun... Daha sonra müdahaleler yapılıyor, bazen yaranın yeri ve büyüklüğüne göre acılar oluyor. Tabii bu acılar -inşaaallah- günahlarını dökerek Allah katına çiçek gibi çıkmayı sağlıyor...”

4- Esaret korkusu

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah seni ve diğer mücahidleri esaretten korusun. Âmin...

Esaret bir korku türüdür. Çünkü “esaret” denilince akla işkence ve çileli bir ömür geliyor. Oysa her esaret öyle değildir. Esir düşüp ertesi gün Allah’ın yardımıyla kurtarılan ya da bir şekilde kaçan mücahidler işitirsin...

Esaret de bir imtihan vesilesidir. Mücahid ise tüm vesileleri Allah’a güvenerek aşmak için yola çıkan kimsedir...

Esir düşmemek için Allah’a dua et ve korkma...

¹⁰⁰ Tirmizi, *Sünen*, Ebvab’ul-Cihad, 3/109 ve “Hadis, hasen ve gariptir.” demiştir.

5- Aç ya da susuz kalma korkusu

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah’a olan sevgini ispat ederken ve kalbine Allah sevgisi dolacakken aklına açlık gelmez bile... Bugün cihad beldesindeyken açlık ve susuzluktan şehid olmuş hiçbir kardeş işitmedim... Ama çetin susuzluk çeken kardeşleri işittim. Özellikle Afrika ülkelerinden Ogadin cihadında susuzluklar yaşanmış...

Tabî ki bu bir cihaddır. Cihad, zorluklarla mücadele edip Allah’ın rızasını kazanmak için sabretmektir. Ki sen zaten Allah’ın izni ile buna hazırlıklısın... Bu yüzden aklına bu ve benzeri korkular gelmesin. “Hiç ummadığınız yerden rızıklandırırım.” diyor Allah-u Teâlâ;

“Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah’a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur.”¹⁰¹

Cihad beldelerinde kısa bir zaman aç kalıp da mucize gibi önlere rızık gelen ve bu rızıkla imanlarını artıran nice mücahidler bilirim. Ve cihad beldelerinde kaldığın sürece benzer kerametleri inan sen de görürsün...

Sevgili mücahid kardeşim;

Unutma ki Allah seninle...

6- Geri dönememe korkusu

Sevgili mücahid kardeşim;

Bulunmuş olduğun cihad beldesi dünyanın öbür ucunda bile olsa zamanı geldiğinde ailene kavuşacağına adın gibi emin ol. Çünkü Allah-u Teâlâ bu garantiyi bak nasıl veriyor;

¹⁰¹ Talak, 3

“Ebu Hureyre ؓ dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu:

“Allah-u Teâlâ, kendi yolunda cihada çıkan kimseye, “Onu sadece benim yolumda cihad, bana iman, benim Resûllerimi tasdik yola çıkarmıştır.” buyurarak kefil olur. Allah, o kimseyi, şehid olursa cennete koymaya, gazi olursa manevî ecre ve dünyalık ganimete kavuşmuş olarak evine döndürmeye kefil olmuştur.

Muhammed’in canını kudret elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, Allah yolunda açılan bir yara, kıyamet gününde, açıldığı gündeki şekliyle gelir: Rengi kan rengi, kokusu misk kokusudur. Muhammed’in canını kudret elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, eğer müslümanlara zor gelmeseydi, Allah yolunda cihada çıkan hiçbir seriyyenin arkasında asla oturup kalmazdım.

Fakat maddî güç bulamıyorum ki onları sevk edeyim, onlar da bu gücü bulamıyorlar. Benden ayrılıp geride kalmak ise onlara zor geliyor. Muhammed’in canını elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, Allah yolunda cihad edip öldürülmeyi, sonra cihad edip yine öldürülmeyi, sonra tekrar cihad edip tekrar öldürülmeyi çok arzu ederdim.”¹⁰²

Sevgili mücahid kardeşim;

Hangi sahabe doğduğu yerde can verdi? Bu din, dünyanın öteki ucuna gitmeli... Allah bunu senin elinle gerçekleştiriyorsa sen bayram etmelisin... Kalbinde dönememe korkusuna asla yer verme...

Allah, Guantanamo gibi bir yerden bile, mücahidini çıkartıp memleketine gönderiyor... Bu, Allah’a çok kolay...

¹⁰² Müslim, İmâre 103. Ayrıca bk. Buhârî, Cihâd 7 (Hadisin kısa bir bölümü); Nesâî, İmân 24

7- Aile için rızık endişesi ve korkusu

Değerli mücahid kardeşim;

Birçok mücahidi cihad beldesinden alıkoyan sebeplerin en başında belki de bu geliyor... Oysaki cihada gelirken “Ailemi Allah’a emanet etmiştim.” demişti... Ailesinden gelen olumsuz bir haber, birçok kardeşin geri dönmesine sebep oldu... Oysaki Allah, “Rızıkı bazen artırır bazen de azaltırım.” diyor:

“Allah dilediğine rızıkını bollastırır da, daraltır da. Onlar dünya hayatıyla şımardılar. Oysa ahiretin yanında dünya hayatı, geçici bir faydadan başka bir şey değildir.”¹⁰³

Ailen orada imtihan olurken sen burada imtihanı kaybediyorsun... Ailen acından da ölse asla sen sorumlu olmazsın. Çünkü sen bir ibadet halindesin... Ailenin ihtiyaç sahibi olmasının en büyük sebebi, çevrendeki müslümanların şu hadisi önemsememeleridir:

“Kim Allah yolunda cihada gidecek bir kişiyi techiz eder, gerekli ihtiyaçlarını karşılarsa, âdeti cihada gitmiş gibi sevap kazanır. Cihada giden kişinin arkada bıraktığı ailesine güzelce bakıp onların ihtiyaçlarını karşılayan kimse de sanki cihad yapmış gibi sevap kazanır.”¹⁰⁴

Vallahi bir mücahidin evinin ihtiyaçlarını karşılayanın ecrini şöyle bir hesaplasalar bu ecri hiçbir nafile ibadette bulamazlardı... Ama gel gör ki -sevap kazanmaya ihtiyaç hissetmeyen- cennetle müjdelendiğini zanneden nice müslümanlar görüyoruz!

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen, Allah’a güvenerek yola çıktın ve ailene en güzel bakacak olana emanet ettin... Allah aileni bir anlık fakirlikle sınamasıyla sen de sinanıyorsun, bunun bilincinde ol ve cihaddaki hızını kesme...

¹⁰³ Rad, 26

¹⁰⁴ Buhârî, Cihâd, 38; Müslim, İmâre, 135-136

8- Başaramama korkusu

Değerli mücahid kardeşim;

Senin cihad beldesinde kalış sürecin en büyük düşmanın olan şeytanı bir hayli kızdırmakta... Senin dahi aklına gelmeyecek bahanelerle seni memleketine göndermek isteyecektir... Bazen haklı gibi gözüken gerekçelerle, bazen de kendi varlığını hissettirerek yaklaşır...

En tehlikesi de kalbine gelen ilhamın şeytandan olduğunu anlayamamandır...

Şimdi başaramama konusunda kalbine atacağı bazı zarfları sana hatırlatayım:

Şeytanın, mücahidin kalbine atacağı bazı zarflar

* *Sen gerekli hazırlığı yapmadan geldiğin için cihad sana ağır geliyor... Memleketine dön, hazırlığını yap, öyle gel...*

- Asla “burada da gerekli hazırlığı yapabilirsin!” demez.

* *Kilon cihada müsaid değil... Erit, öyle gel!*

- Oysa ki en iyi kilo verme yerleri cihad beldeleridir.

* *Eğitimde çok hata yapıyorsun... Arkadaşların bile sana gü-lüyor... Sen buranın adamı değilsin.*

- Hiç alakası yoktur oysaki... Her insan hata yapar, ama sonunda hatalar minimuma kadar iner...

* *Tecrübeli değilsin. Gelmişsin buralara. Sen burada mücahidlere yük oluyorsun. Senden mücahid çıkmaz!*

- Kimse kimseye yük olmadığı gibi cihad beldeleri kimsenin babasının tapulu malı da değildir... Tecrübe, zamanla kazanılan bir melekedir...

Değerli mücahid kardeşim;

Unutma ki başarı Allah'tandır... Görmüş olduğun en tecrübeli mücahid bile eline silahı alır almaz emîr olmadı... Ya da büyük operasyonları yönetmedi...

Sen rahat ol ve kalbini ferah tut... Sen Allah'ın izni ve yardımıyla birçok şeyin üstesinden gelirsin inşaallah...

4- CİHAD BELDELERİNDE KARDEŞLER ARASI İMTİHAN

Cihad beldesine gelen bir mücahidin; anne, eş, çocuk, akraba ve yakın arkadaşlarından gördüğü sevgiden mahrum kaldığı için farkında olmadan psikolojisi değişebiliyor... Geniş bir çevreden kopup karakterlerini ve kültürünü bilmediği kardeşlerle bir arada kalmanın ortaya çıkaracağı birtakım sıkıntılara karşı hazırlıklı olmazsa eğer hatalar zinciri ortaya çıkar.

Kardeşlerin arasını açmak, hele de cihad beldelerinde şeytan için tam bir çocuk oyuncağıdır... Günün neredeyse 24 saati birlikte olacağın bir kardeşe karşı kalbine bir kin ya da azıcık nefret tohumu atılmışsa bombanın pimi çekilmiş demektir...

Artık kardeşinin her hareketi sana inanılmaz sıkıntı verir... Gün gelir onun yüzünü dahi görmek istemezsin... Bir bakmışsın ki arkasında namaz bile kılmak istemiyorsun...

Kesinlikle abarttığımı sanma!

Emîrine silah çeken mücahidler işittim...

Cihad beldesinde kardeşler arası ilişkileri güçlendirecek formüller üretmezsen en ufak rüzgâra boyun eğersin...

Şimdi de sana cihad beldelerinde kardeşlerle aranda sıkıntı oluşmamasını sağlayacak bazı bilgiler vereyim. Umarım fayda verir.

Cihad beldelerinde kardeşliği sağlamlaştıracak etkenler

- * Kardeşinle asla tartışma...
- * Haklı bile olsan fayda vermeyeceğini hissettiğin an tartışmaya güzelce nokta koy...
- * Kalbinde kardeşin hakkında bir rahatsızlık hissettiğin an, kardeşinin olumlu tarafını düşün hep...
- * Kardeşlerini gördüğünde “**uhibbukum fillahi**” de... (**sizi Allah için seviyorum**) anlamına gelen bir sünnet...
- * Kimi görürsen yüzünde hep tebessüm olsun...
- * Sendeki bazı nimetler bazı kardeşler tarafından kıskanılabılır... Bunu hissettiğin an, o kardeşin yanında, ondaki nimetleri hatırlat.
- * Kimsenin sana darılmasına müsaade etme.
- * Hediyeleş!
- * Birkaç gün arayla namaz sonrası iki dakikalığına söz hakkı isteyip “Kardeşlerim! Kimin kalbini bilmeden kırmışsam özür dilirim.” de.
- * Hakkın çiğnense bile sana yeni bir ecir kapısının açıldığını bil ve tatlı bir dille uyarak sabret.
- * Kardeşliğin Allah katındaki değerini iyi düşün ve kardeşinle arana şeytanı sokmamaya çalış.

5- CİHAD BELDELERİNDE EMİR İLE İMTİHAN

Sevgili mücahid kardeşim;

Diğer bölümlerde genişçe anlattığım emîr ile imtihan hakkında maddeler halinde sana nasihatlerde bulunayım,

Mücahidin, emîri ile imtihanı

- * Emîr, nefsine ağır gelen bir emir vermişse,
- * Emîr, toplum içinde sana kızmışsa,
- * Sen emîrden daha tecrübeli isen,
- * Emîrin adaletsizliğine şahit olmuşsan,
- * Emîrin sana gıcık gittiği zannına sahipsen,
- * Emîrin seni sevmediğini düşünüyorsan,
- * Emîrlikte güven vermiyorsa,
- * Emîrin korkak olduğuna şahit olmuşsan,
- * Emîrin ego yaptığını zannediyorsan,
- * Emîr senden yaşça küçükse,
- * Emîr sorumsuzca davranıyorsa ve
- * Bugüne kadar emir almamışsan, bil ki sen, emirle ciddi bir sınava tabi tutulacaksın...

Ya sabredecek ecir alacaksın ya da içindeki şeytanın sana galip gelecek ve itaatsizliği seçeceksin...

Sevgili mücahid kardeşim;

Bu sıraladığım 12 maddeden illaki bir ya da birkaçını emîrde görebilirsin... Unutma ki emîrin bir melek değil, o da senin gibi her tür hataya açık bir insan... Sen Allah'tan sabır iste ve itaat et...

Bak Allah Resûlü ﷺ ne buyuruyor:

“Eğer üzerinize Habeşî ve burnu-kulağı kesik bir köle, emîr tayin edilse, sizi Allah'ın Kitab'ı (ile sevk ve idare ettiği süreç, onun emirlerini dinleyiniz ve itaat ediniz.”¹⁰⁵ buyurur.

¹⁰⁵ İbn Mâce, Cihad, 39; Buhârî, Ahkâm, 4

Hadiste şöyle buyrulmaktadır:

“Müslüman kişinin, bir günah işlemekle emrolunması dışında, hoşlandığı veya hoşlanmadığı hususlarda müslüman amirine itaat etmesi vaciptir. Bir günah işlemekle emrolunduğu zaman dinlemek ve itaat etmek yoktur.”¹⁰⁶

6- CİHAD BELDELERİNDE ESİR İLE İMTİHAN

Bugün birçok cihad beldelerinde işlenen günahlardan biri de cihadda esirin haklarının bilinmemesidir...

Sevgili mücahid kardeşim;

Yakalamış olduğun esir, bir mücahidin kanını dökmüş ve birçok iğrenç suç işlemiş olabilir... Bu, onun haklarının çiğnenmesine cevaz vermez...

Onların, müslüman esirlere davrandığı gibi biz kötü davranamayız... Bizim her konuda örnek olmamız gerekir... Unutma ki esire davranış fikhını biz nefislerimizden değil, her konuda örnek alacağımızı iddia ettiğimiz Resûlullah ﷺ'den alacağız...

Bu bölümü okumadan önce **“İslam’da kafir olan esirin fikhı”** bölümünü oku derim...

Mücahidin esir ile imtihanı

* Cahil bir mücahidin, esire tekme tokat girmesi... Bu seni, dövmeye teşvik edebilir... Sakin ol...

* Esirin, sevdiğin bir kardeşini şehid ettiğini öğrenmiş olman,

* Esirin, bacılarımıza yapmış olduğu tecavüzleri itiraf etmesi,

* Esirin laubali davranması,

- * Esirin konuşmaması,
- * Esirin o an islam'a hakaret etmesi,
- * Esirin, mücahide hakaret etmesi,

Bu gibi durumlarda mücahid, esir ile sınanmış olur... Ya o an sinirine ve nefesine hâkim olup islam'ın dediği şekilde davranacak ya da nefsinin kurbanı olup esir üzerinden sevap yerine günah kazanmış olacak...

Rabbim sana, -esir üzerinden- sevaplar kazanmanı nasip etsin... Amin.

7- ENSAR İLE İMTİHAN

Değerli mücahid kardeşim;

Sen her an imtihatdasın... Bazen emîrinle, bazen mücahidlerle, bazen de bulunduğun ortamdaki ensar mücahidlerle imtihan edilirsin... Unutma ki sen de, o da birer mücahidsiniz... Onun cihadı ile senin cihadın her ne kadar aynıymış gibi gözüксе de sen oranın bir yabancısısın. Sen misafir bir mücahidsin orada...

Ev sahibi evsahipliğini, misafir de misafirliğini sünnete uygun yaparlarsa hiçbir sıkıntı çıkmaz... Sen muhacirliğini, o da ensarlığını sahabîlerden öğrenirlerse senin ensarla sınavın güzel geçer...

Bazı mücahidler ensardan yoğun ilgi görmek isterler... Sanki kendilerini onlar davet etmişler gibi... Sen Allah için oradaysan kimseden ilgi-alaka bekleme...

Gördüğün her ensar, sahabîlerdeki gibi ensarlık yapamayabilir. Buna hazırlıklı ol ve ensarlara karşı hep sevecenliği tercih et...

8- FİTNELER İLE İMTİHAN

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldeleri yeryüzünün en hareketli beldeleridir... Hesaplar günlük, hatta saatlik değişir... Bugün gördüğün bir mücahidi birkaç saat sonra defnolunurken görebilirsin... Aranızda en hızlı koşan mücahid kardeşini bacağı kopuk bir şekilde kamp yerine getirilirken görebilirsin...

Cihad beldeleri her türlü fitneye açık beldelerdir... Gerek kardeşler arasında, gerek mücahidlerle halk arasında fitneler baş gösterebilir...

Kulağına gelen herhangi bir fitne karşısında şu nasihatlerimi unutma:

Fitne karşısında mücahidin durumu

- * Soğukkanlı ol ve psikolojini bozma.
- * Fitnenin çözümü için ehil değilsen, çözmeye kalkışıp da fitneyi alevlendirme.
- * O fitneyi kimin çözeceğine inanıyorsan ona havale et.
- * Her an tetikte ol.
- * Panik yapma.
- * Net haber alıncaya kadar kimseyi suçlayıp da tavır alma.

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerindeki imtihan soruları bunlarla sınırlı değil kuşkusuz... Ben sadece en çok sorulan soruları seninle paylaştım...

Rabbim seni cihad beldelerinde harama düşmekten muhafaza etsin. Âmin

Şimdi de bir mücahidin bazı konulara bakış açısının ne olması gerektiği hakkında sana bazı bilgiler vereyim inşaallah;

1- MÜCAHİDİN KENDİ BEDENİNE BAKIŞ AÇISI

* Önce ruh olarak yaratıldığına, daha sonra da imtihan olunmak için yeryüzündeki bedene misafir olarak girdiğine inanır.

* Bedenini bir arabaya, ruhunu da o bedeni hareket ettiren bir şoföre benzetir.

* Bedenini Allah'ın dediği güzergâhta kullandığında tam da ruhunun isteklerine cevap veren başka bir bedene geçeceğine inanır...(Cennetteki beden)

* Dünyadaki beden, imtihan edilmek için, isteklere sınırlı cevap verebilecek şekilde yaratılmış olduğunu bilir.

* Bu bilgiler canını kolaylıkla feda etmesini sağlar.

* Yaralandığı zaman da bedeninden dökülen her kan ya da et parçasının cennetteki derecesini artırdığına inandığı için asla cihada çıktığından dolayı pişmanlık duymaz.

2- MÜCAHİDİN DÜNYAYA BAKIŞI

Mücahidle mücahid olmayanın yaşantısı, hayata bakışı, ahirete olan inancı, Allah ile dostluğu ve olası bir şehadette gireceği cennet, birbirinden farklıdır... Mücahid olan kişi, her konuda Allah ve Resûlüne danışır...

Her şeye Allah ve Resûlünün değer verdiği kadar değer verir... Mücahid, dünyanın Allah katındaki değerine bakar ve Allah'ın dünyaya değer vermediğini görür:

Rivayete göre Peygamber Efendimiz ﷺ ölü bir oğlağın yanından geçerken, “Gördüğünüz şu oğlak ölüsünün, sahibi nezdinde bir kıymeti var mı?” diye sorunca, oradakiler; “Kıymeti olmadığı için onu buraya attı.” dediler. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz, “*Nefsim yed-i kudretinde olan Allah’a yemin ederim ki, bu dünya, bu oğlağın sahibi yanında olan kıymetinden ziyade Allah katında değerli değildir. Eğer dünyanın Allah katında sıvrisineek kanadı kadar bir kıymeti olsaydı, Allah ondan kâfire bir yudum su içirmezdi.*”¹⁰⁷

Mücahid, yatırımını asla dünyaya yapmaz. Tüm hesabı- kitabı ahiret içindir... “Allah yolunda nasıl daha çok infak ederim.” diye düşünür...

Mücahidin zenginliği, asla onu cihaddan alıkoymaz... Mücahid, mal varlığının dizginlerini elinde tutar ve asla malın ve paranın kulu olmaz...

3- MÜCAHİDİN, AİLESİNE BAKIŞI

Mücahid, dünya hayatının geçici bir tiyatro sahnesi gibi olduğuna inanır... Ailesini de bu tiyatro sahnesindeki birer rol arkadaşı olarak görür... Rol gereği bir kadına “anne” derken başka bir

¹⁰⁷ Tirmizi, İbn Mâce

kadına da “eşim” der... Yine rol gereği bir erkeğe “baba” derken başka bir çocuk da rol gereği kendisine “baba” der...

Rol arkadaşları tamamen Allah’ın emanetidir... Onları Allah’ın istediği bir hale getirmeye çalışırken ibadetlerinde geri kalmaz:

“Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah’ı anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanlardır.” ¹⁰⁸

Anne-babasına kusursuz itaat eder, ama ibadetle arasına girmelerine asla izin vermez:

“Allah’a ve ahiret gününe inanan bir toplumun -babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa- Allah’a ve Resûlüne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. İşte onların kalbine Allah, imanı yazmış ve katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedî kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah’tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah’ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, kurtuluşa erecekler de sadece Allah’ın tarafında olanlardır.” ¹⁰⁹

“Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi (bile) veli edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.” ¹¹⁰

“Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, kusurlarını örterseniz, bilin ki, Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir. Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır: Büyük mükâfat ise Allah’ın yanındadır.” ¹¹¹

¹⁰⁸ Münafıkun, 9

¹⁰⁹ Mücadele, 22

¹¹⁰ Tevbe, 23

¹¹¹ Teğabun, 14 -15

Mücahid, ailesine de cihad ruhu verir... Sadece kendi ahiretini düşünmez... Haramlardan uzak tutup gerekli ilme sahip olmalarına çalışır...

Ailesine cihadı öğretmede ve teşvik etmede Allah Resûlünü ve sahabîleri örnek alır...

4- MÜCAHİDİN, KARDEŞLERİNE BAKIŞI

Mücahid, kardeşlerini Allah için çok sever ve haklarını korumaya çalışır... Kardeşlerine tebessüm ederek pozitif enerji verir, mutlu olmalarını sağlar... Kardeşlerinin ihtiyacını daha çok önemserken her konuda kardeşlerini nefesine tercih eder...

Kardeşlerini üzecek her türlü şeyden uzak durur... Mücahidin tek bir hedefi vardır:

Allah'a olan sevgisini kardeşi üzerinden ispat etmek... Bunun için kardeşini nefsinden de çok sevmeye çalışır...

Mücahid, kardeşinin hemen arkasında cennetini görür... Kardeşi üzerinden cennetteki derecesini artırmaya çalışır...

Mücahid, kardeşini, bol meyveli güzel bir ağaca benzetir... O ağaçtan bolca meyveler devşirmeye çalışır...

Mücahid, kardeşine;

- * Lakap takmaz.
- * Düşmana teslim etmez.
- * Esir düştüğünde hayatı pahasına da olsa kurtarmaya çalışır.
- * Gıybetini yapmaz.
- * Hatasını gizlemeye çalışır.
- * Toplumda mahcup etmez.
- * Günahını araştırmaz.

- * Selamını en güzel şekilde alır.
- * Hediye verir.
- * Derdiyle dertlenmeye çalışır.
- * Kardeşini el üstünde tutar.

5- MÜCAHİDİN, EMİRİNE BAKIŞI

Mücahid, emîrine itaat ederken Allah’a itaat ettiğinin bilincindedir:

Allah Resûlü şöyle buyurmuştur: “Kim bana itaat etmişse mutlaka Allah’a itaat etmiştir. Kim de bana isyan etmiş ise, mutlaka Allah’a isyan etmiştir. Kim emîre itaat ederse mutlaka bana itaat etmiş olur. Kim de emîre isyan ederse mutlaka bana isyan etmiş olur.”¹¹²

Mücahid, emîrinin fiziğine ve kültürüne bakıp itaatteki azmine gölge düşürmez:

Enes ؓ anlatıyor: Resûlullah ﷺ buyurdular ki:

“Dinleyin ve itaat edin! Hatta üstünüze, başı kuru üzüm dânesi gibi siyah Habeşli bir köle bile tayin edilmiş olsa, aranızda Kitabullah’ı tatbik ettikçe... (itaatten ayrılmayın).”¹¹³

Mücahid, Kur’an ve sünnete önem verdiğinden dolayı aldığı emrin Kur’an ve sünnette olup olmadığına bakar; eğer Allah ve Resûlünün emrine aykırı ise asla itaat etmez:

İbni Ömer ؓ anlatıyor: “Resûlullah ﷺ buyurdular ki: “Müslüman kişiye, hoşuna giden veya gitmeyen her hususta itaat etmesi

¹¹² Buhârî, Ahkâm 1, Cihad 109; Müslim, İmaret 33, (1853); Nesâî, Bey’at 27, (7, 154)

¹¹³ Buhârî, Ahkâm 4, Ezân 54, 56

gerekir. Ancak, masiyet (Allah’a isyan) emredilmişse o hariç. Eğer masiyet emredilmişse, dinlemek de, itaat de yoktur.”¹¹⁴

Mücahid, itaat etmediğinde cahiliye üzerinde olacağını bilir ve azimle itaat eder:

Ebu Hureyre ؓ anlatıyor: “Resûlullah ﷺ buyurdular ki:

“Kim itaatten dışarı çıkar, cemaatten ayrılır ve bu halde ölürse, cahiliye ölümü ile ölür.”¹¹⁵

Mücahid, emrine karşı kibirli olmaz. Ve emîr karşısında gurur yapıp itaatsizlik etmez

Bugün birçok cihad beldesindeki emre itaatsizlik sebeplerine baktığımızda mücahidlerin kendisinden yaşça küçük olan emirlere karşı itaat sıkıntısı çektiğini görüp iştiririz... Oysaki emîr emîrdir... Hiçbir ayet ve hadiste “kendinizden küçük olan emirlere itaat etmeyin.” denmez...

Bu bir imtihandır ki, akıl ve tecrübe yaşta değildir... Velew ki siz emîrden daha tecrübeli olun. İtaat etmek zorundasınız... Cihadının hakkını vermeye çalışan mücahid bu bilinçtedir...

Mücahid, emîrin yükünü hafifletmek için emrine yardımcı olur:

Mücahidlere emîrlik yapmak kolay bir şey değil... Tek tek mücahidlerin ihtiyaçlarını tesbit etmek, sorunlarıyla ilgilenmek ve düşmanı avlamak için plan proje üretmek... Bütün bunlar emîri yorar... Emîrin sağlıklı proje üretebilmesi için görev dağılımı yapıp emîri boşa çıkartmak gerekiyor...

¹¹⁴ Buhârî, Ahkâm 4, Cihad 108; Müslim, İmâret 38, (1839)

¹¹⁵ Buhârî, Ahkâm 4; Müslim, İmâret 53, (1848); Nesâî, Tahrim 28, (7, 123); İbni Mace, Fiten 7, (3948)

Cihadına önem veren bir mücahid, emrini boşa çıkartacak görevler alır...

6- MÜCAHİDİN, ALDIĞI “EMİR” KARŞISINDAKİ TUTUMU

* Mücahid, kendisine verilen her emrin Allah’tan geldiğini bildiği için aldığı emri zevkle yerine getirmeye çalışır.

* Emir nefesine ağır geldiğinde emri eleştirmeyip Allah’tan güç ve kuvvet isteyerek emri yerine getirmeye çalışır.

* Kendisine verilen bir emir karşısında o an Allah ile diyaloga gireceği için çok mutludur. Çünkü Allah kendisine bir ecir fırsatı vermiştir.

* Mücahid, emre itaati bir ibadet olarak algılar ve asla emre itiraz etmez.

* Mücahid, emri dinlerken, mantık yürüterek itirazda bulunmaz.

* Mücahid emre itaat ederken yüzünde bir tebessüm ve hoşnutluk ifadesi belirir.

* Mücahid, aldığı emir Kur’an’a ve sünnete ters düşmediği müddetçe hayatına da mal olsa itaat eder.

* Alınan kararlara harfiyen uyar ve “bir kereden bir şey olmaz.” demez.

Çeçenistan’da şehid olan büyük komutan Hattab, beş mücahidi kışın zor şartlarında uzak bir mesafeye, bir iş için gönderiyor... Yolda iki mücahid donarak şehid olurken bir mücahid donma tehlikesi geçiriyor... Ama buna rağmen emre itaatsizlik yapmıyorlar...

7- MÜCAHİDİN DÜŞMANA BAKIŞI

Mücahid, birine düşmanlık yapmadan önce o kişi ya da grubun Allah katındaki değerine bakar; Allah o kişi ya da gruba düşmanlık ilan etmişse, mücahid için onlar artık birer düşmandır...

Mücahid, Allah düşmanlarına karşı çok serttir:

“Muhammed, Allah’ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler.”¹¹⁶

“Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı alçak gönüllü (şefkatli), kâfirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar (hiçbir kimsenin kınamasına aldırmazlar). Bu, Allah’ın, dilediğine verdiği lütfudur. Allah’ın lütfu ve ilmi geniştir.”¹¹⁷

Mücahidi, kâfirlere olan kini, adaletten alıkoymaz:

“Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi âdil davranmamaya itmesin. Adaletli olun; bu, Allah korkusuna daha çok yakışan (bir davranış) tır. Allah’a isyandan sakının. Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilmektedir.”¹¹⁸

Mücahid, kâfirlerle karşılaştığında asla kaçmaz:

“Ey müminler! Toplu halde kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkanızı dönmeyin. (Korkup kaçmayın).”¹¹⁹

¹¹⁶ Fetih, 29

¹¹⁷ Maide, 54

¹¹⁸ Maide, 8

¹¹⁹ Enfal, 15

Mücahid, düşmanını öldürdüğü zaman alacağı ecir bilir:

Sahih-i Müslim'de Ebu Hureyre ؓ'dan; Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu: “Kâfir ve katili ateşte ebediyyen bir araya gelmezler.”

Ebu Eyyub Halid b. Yezid ؓ'dan; Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu: “Kim düşmanla karşılaşır, öldürülünceye veya galip gelinceye kadar sabrederse kabirde fitneye uğramaz.”¹²⁰

8- MÜCAHİDİN ÖLÜME BAKIŞI

Mücahid, vaktinden ne önce ne de sonra ölmeyeceğini bildiği için cihad beldelerinde korkusuzca dolaşır:

“Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veriz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veriz. Biz, şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz.”¹²¹

Mücahid ölümden korkmaz. Ölümün son olmayacağını bilir:

Mücahid için ölüm, ahirete uzanan kısa bir köprüdür... Asla yok olmak değildir. Mücahid, ölümü, daha güzel bir beden içinde ebedi mutluluğa uçuracak bir kanat olarak algılar...

Asıl hayatın firdevste saklı olduğunu bilir... Bu bilinçle asla cihadından vazgeçmez...

9- MÜCAHİD, ALLAH'TAN BAŞKASINDAN KORKMAZ

Zaten kendisini mücahid yapan da budur... Allah'tan başkasından neden korksun ki? Allah'tan başkaları, Allah'ın kontrolü dışında kıllarını dahi kımıldatamaz... Ancak Allah'ın dilediği kadar zarar verebilirler...

¹²⁰ Taberani, Hâkim rivayet etmiş. Hâkim, “isnadı sahihtir.” demiştir.

¹²¹ Âl-i İmran, 145

Ve hiçbir kınayanın kınamasından da korkmaz:

“Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı alçak gönüllü (şefkatli), kâfirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve **hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar** (hiçbir kimsenin kınamasına aldırılmazlar). Bu, Allah’ın, dilediğine verdiği lütfudur. Allah’ın lütfu ve ilmi geniştir.”¹²²

10- MÜCAHİDİN HATA DÜZELTME METODU

Mücahid, hata yapan bir kardeşini gördüğünde kardeşlerinin arasında eleştiri yapmaz... Kimsenin olmadığı bir yerde, gayet yumuşak bir üslupla, kırmadan ve incitmeden Allah için nasihat eder...

Hata düzeltirken kullanacağı kelimelere çok dikkat eder. Muhatabının anlayacağı bir üslupla anlatmaya çalışır...

Kardeşinin hatasını büyütüpde kardeşine karşı kin beslemez. Affetme yoluna gider... Bilir ki asıl ecir, affetmededir...

11- MÜCAHİDİN BEYTULMAL’A BAKIŞI

* Mücahid için beytulmal, ümmetin malıdır... Beytulmal’dan bir iğneye dahi izinsiz asla elini sürmez.

* Mücahid, beytulmala zarar gelmemesi için olanca gücünü sarfeder.

* Beytulmaldan ihtiyaç fazlasını alarak israf yoluna gitmez. Bilir ki o mallarda kardeşlerinin de hakkı vardır.

* Mücahid, ihtiyaç fazlasını beytulmala vererek cihadın güçlenmesine vesile olur.

* Mücahid, ihtiyacı olan bir şeye, beytulmaldan sorumlu olan bir mücahiddan izin almadan elini dahi sürmez.

* İhtiyacı var, fakat sorumlu yoksa, o an ihtiyaç kadarını alır ve daha sonra sorumluya bildirir.

* Müslümanlardan topladığı parayı, “benim de ihtiyacım var, ben de mücahidim.” deyip kendi adına harcayamaz, beytulmala teslim eder.

12- MÜCAHİDİN CİHAD BELDELERİNE BAKIŞI

Mücahid, yeryüzünün tamamının Allah’ın olduğunu bilir ve Allah’ın güzel sözlerini yeryüzünün tamamına hakim kılmak için yola çıktığının farkındadır...

Mücahid; sadece bir cihad beldesini önemseyip diğer cihad beldelerinden habersiz olmaz. Bir cihad beldesini överken diğer cihad beldesini yermez.

Mücahid; cihad beldeleri hakkındaki haberleri güvenilir kaynaktan alır. Basın-yayın organından öğrendiği haberin aslını öğrenmeden herhangi bir işe girişmez.

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde normalde boş vakit yoktur, ama operasyon ve eğitim dışında zorunlu olarak yapılacak bir iş olmadığı için kalan vakte “boş vakit” diyoruz...

Eğitim dışında cihad merkezli bir işe koyulmazsan, pusuya yatan şeytana kalbinin kapısını açmışsındır demektir... Bu sebeple cihad beldelerinde mutlaka her an bir işte ol...

İmam Şafiî der ki: “Kendisini hak ile meşgul etmeyen kişiyi şeytan, batıl ile çok iyi meşgul etmeyi bilir.”

Şimdi maddeler halinde seni ibadetle meşgul edecek bazı salih amelleri anlatayım:

1- ALLAH'I ZİKREDEREK DİLİNİ ISLAK TUT

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah-u Teâlâ seni, uyuyan bir buçuk milyar arasından seçip en sevdiği beldelerden birine getirdi... Bu, senin için ne büyük bir şeref! Ne büyük bir ıkrım! Bunun için bayram yaparsan, hakkındır...

Sevgili mücahid kardeşim;

Her konuda örnek almamız gereken Efendimiz ﷺ'e bir adam gelip şu soruyu sorar:

“Ey Allah’ın Resûlü! Hayır kapıları çoktur. Hepsini yapmama imkân yoktur. Bana tek bir şey söyle de onu yapayım, çok şey söyleme de unutmayayım.” O da şöyle buyurdu: “*Dilin daima Allah’ın zikri ile ıslak kalsın!*”¹²³

Sen cihad beldesinde ve her saniye Allah’ın yardımına muhtaçsın... Sen Allah’ı zikretmeyeceksin de kim zikredecek!?!...

Cihad beldeleri, Allah’ı zikretmek için her açıdan uygun yerlerdir... Seni meşgul edecek hiçbir dünyevî meşgale yoktur orada... “Yarın” endişesi de yok... Çocukların okulları, dersleri, faturalar, kira ödemeleri, gelen müşterilerle ilgilenmek, trafiğe yakalanmak gibi vaktini alacak etken sayısı hiç yoktur...

Senin cihad beldesinde her saniyen ecir olarak yazılırken bir de iş esnasında Allah’ı zikretmiş olman, ecrine ecir katmış olur...

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah’ın zikredilmesi bu dinin temel taşlarından biridir... Allah-u Teâlâ, ihtiyacı olmamasına rağmen kendisinin zikredilmesini ister:

“Ey iman edenler, Allah’ı çokça zikredin.”¹²⁴

Senin cihadından daha faziletli olan çok kolay bir ameli sana söyleyeyim mi?

Allah Resûlü ﷺ buyurdu ki:

“Rabbinizin katında, derecenizi en yükselten, sizi en temiz kılan, altın, gümüş tasadduk etmekten daha iyi olan, Allah yolunda savaşa çıkıp da düşmanlarla kıyasıya savaşmaktan bile daha üstün olan iyi amelinizi size bildireyim mi?”

¹²³ Tirmizi

¹²⁴ Ahzab, 41

“Evet” dediler.

“İşte o, Allah’ı zikretmektir.” dedi.¹²⁵

Sevgili mücahid kardeşim;

Bugün birçoğumuz Allah’ın zikredilmesinin önemini ve faydasını bilmiyoruz. Zannediyoruz ki öylesine söylenmiş kelimeler ağızımızdan çıkıyor... Asla öyle değil! Ağızdan çıkan her zikir, göğe ulaşır:

“Öyle ise siz Beni (ibadetle) anın ki Ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın Bana nankörlük etmeyin!”¹²⁶

Allah’ın zikredilmemesi durumunda bak neler oluyor:

“Allah kimin gönlünü İslâm’a açmışsa o, Rabbinden bir nûr üzerinde değil midir? Allah’ı anmak hususunda kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte bunlar apaçık bir sapıklık içindedirler.”¹²⁷

“Ama kim Beni zikretmekten yüz çevirirse, onun için dar bir geçim vardır. Kıyamet (Haşr) günü onu kör olarak haşrederiz”¹²⁸

Allah’ın zikredilmesinin önemini gördükten sonra şimdi de maddeler halinde Allah’ı zikretmenin ne türden faydaları varmış bir görelim:

Allah’ı zikretmenin faydaları¹²⁹

1. Fayda: Zikir, şeytanın belini kırar, onu uzaklaştırır ve kovar.

2. Fayda: Zikir, Rahman ﷻ’yi razı eder.

¹²⁵ Tirmizi

¹²⁶ Bakara, 152

¹²⁷ Zümer, 22

¹²⁸ Tâha, 124

¹²⁹ El-Vabil’us-Sayyib, İbnu-l Kayyım el-Cevziyye

3. Fayda: Zikir, gam, keder, üzüntü ve tasayı kalpten tamamen giderir.

4. Fayda: Zikir, kalbe ferahlık, sevinç ve sürûr getirir.

5. Fayda: Zikir, kalbi ve bedeni kuvvetlendirir.

6. Fayda: Zikir, kalbi ve yüzü parlatır.

7. Fayda: Zikir, rızkın bol ve bereketli olmasını sağlar.

8. Fayda: Zikir, zikredeni heybet, tatlılık ve parlaklığa büründürür.

9. Fayda: Zikir, zikreden kimseye, kurtuluşun sebebi olan muhabbeti kazandırır. Şu halde zikir, muhabbetin kapısı, en büyük caddesi ve dosdoğru yoludur.

10. Fayda: Zikir, zikreden kimseye, murakabe duygusu kazandırır. Bu duyguya sahip olan kul, Allah-u Teâlâ'nın, kendisini gözetlediğini hisfeder ve sonunda ihsân mertebesine yükselerek görüyormuşçasına Allah'a ibâdet eder.

11. Fayda: Zikir, zikreden kimseye, Allah ﷻ'ye dönmeyi ve O'na yönelmeyi kazandırır. Zikirle devamlı Allah-u Teâlâ'ya yönelen bir kul, artık bütün hallerinde kalbiyle de Allah'a yönelme mertebesine yükselir. Bu mertebeye yükseldikten sonra kul, korkulu anlarda Allah-u Teâlâ'ya sığınır ve O'nun koruması altına girer; belâ ve mûsibetler geldiği zaman Allah'a kaçır/O'na dayanır ve Allah ﷻ onun kalbinin kıblesi olur.

12. Fayda: Zikir, zikreden kimseye, Allah-u Teâlâ'ya yakın olma vasfını kazandırır. Zira kulun Allah ﷻ'ye yakınlığı, O'nu andığı ve zikrettiği ölçüdedir; aynı şekilde Allah-u Teâlâ'dan uzaklığı da O'ndan gâfil olmasıyla doğru orantılıdır.

13. Fayda: Zikir, zikreden kimseye, büyük bir marifet kapısı açar. Kulun zikri arttıkça da marifeti/Allah'ı tanınması da onunla orantılı bir şekilde artar.

14. Fayda: Zikir, zikreden kimseye Rabbinden korkmayı ve Allah ﷻ'yi yüceltip tazimde bulunmayı kazandırır. Çünkü zâkir olan kimse, sürekli Allah ﷻ'nin huzurundadır. Allah korkusu ve heybeti onun kalbini iyice kuşatmış bulunmaktadır.

15. Fayda: Zikir, Allah-u Teâlâ'nın da kulu zikretmesini/anmasını sağlar. Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır: “Öyleyse Beni anın ki, Ben de sizi anayım.” (Bakara, 152) Eğer zikrin bundan başka bir meziyeti olmasaydı bile, fazilet ve üstünlük olarak bu tek başına yeterli olurdu.

16. Fayda: Zikir, kalbe hayat kazandırır. Ben, Şeyhu'l-İslam İbni Teymiyye'nin (Allah-u Teâlâ Onun rûhunu aziz ve mukaddes kılsın) şöyle dediğini işittim: “Kalp için zikir, balık için su ne ise odur. Sudan ayrıldığı zaman balığın hâli ne olur?!”

17. Fayda: Zikir, kalbin ve rûhun gıdasıdır. Kul ondan uzaklaştığı zaman, kalbi ve rûhu, gıdasından uzak tutulmuş ceset gibi olur. Bir defasında Şeyhu'l-İslam İbni Teymiyye'nin yanında bulunuyordum. Sabah namazını kıldıktan sonra oturup öğleye yakın bir zamana kadar Allah-u Teâlâ'yı zikretti ve sonra bana dönerek şöyle dedi: “Bu benim kahvaltımdır. Eğer ben bu kahvaltıyı yapmayacak olursam, bütün gücüm ve kuvvetim dağılıp gider.” Veya buna yakın bir söz söyledi.

Bir defasında yine bana şöyle demişti: “Ben, sadece biraz istirahat etmek ve nefsimi biraz dinlendirmek için bâzen zikri terk ederim ki; bununla yeni bir zikre hazırlanabileyim.” Veya bu mânada bir söz söylemişti.

18. Fayda: Zikir, kalbin cilâsıdır. Onun pasını giderir ve onu parlatır. Her şeyin bir pası olduğu gibi, kalbin pası da gaflet ve hevâdır. Kalbi parlatan cilâ ise zikir, tevbe ve istiğfardır.

19. Fayda: Zikir, hataları siler ve ortadan kaldırır. Çünkü en büyük hasene, zikirdir. Haseneler ise kötülükleri silerler.

20. Fayda: Zikir, kul ile Rabbi Tebâreke ve Teâlâ arasındaki yabancılığı ortadan kaldırır. Çünkü gâfil olan bir kimse ile Allah ﷻ arasında bir yabancılık mevcuttur ki, bu yabancılık ancak zikirle ortadan kalkar.

21. Fayda: Kulun kendileriyle Rabbi ﷻ'yi zikrettiği hamdetme, tesbih etme ve yüceltme kelimeleri, zorluk anlarında o kelimelerle zikreden kimseyi anarlar/hatırlatırlar.

22. Fayda: Kul, genişlik ve kolaylık zamanlarında Allah-u Teâlâ'yı zikrederek kendini, Allah'a tanıttığı zaman, zorluk zamanlarında da Allah-u Teâlâ onu tanır.

23. Fayda: Zikir, kulu, Allah-u Teâlâ'nın azabından kurtarır. Merfû bir hadiste de şöyle denilmektedir: “Âdemoğlu, Allah-u Teâlâ'yı zikretmekten daha çok kendisini Allah'ın azabından kurtaracak bir amel işlememiştir.”¹³⁰

24. Fayda: Zikir, sekinetin (huzur ve itmi'nanın) inmesinin, rahmetin bürümesinin ve meleklerin zikredeni çepeçevre kuşatmasının sebebidir.

25. Fayda: Zikir, insanın dilinin gıybet, dedikodu, yalan, kötü ve çirkin sözler ve bâtil olan şeylerle meşgul olmamasını sağlar. Çünkü kulun bir şeyler konuşması kaçınılmazdır. Eğer dilini Allah-u Teâlâ'yı zikretmekle ve O'nun emirlerinden bahsetmekle meşgul etmezse, haram olan şeylerin hepsini veya bir kısmını iş-

¹³⁰ Tirmizi, hadis no: 3377; İbni Mâce, hadis no: 3790

lemek durumunda kalacağı muhakkaktır. Dolayısıyla bunlardan kurtulmanın tek ve kesin yolu Allah-u Teâlâ'yı zikretmektir.

26. Fayda: Zikir meclisleri, meleklerin bulunduğu meclislerdir. Gaflet ve boş sözlerin konuşulduğu meclisler ise şeytanların bulunduğu meclislerdir. Artık kul, kendisine daha lâayık olanı ve daha çok hoşuna gideni seçmekte muhayyerdir. Hem dünyada hem de âhirette seçtiği meclisin ehliyle beraber olacağı şüphesizdir.

27. Fayda: Hem zâkir zikretmesi sebebiyle saâdete kavuşur hem de sürekli onunla beraber oturan kimse onun zikrinden dolayı saadeti elde eder. İşte her nerede olursa olsun bu kimse mübârek bir kuldur. Gâfil ve boş şeyleri konuşan kimseye gelince, onun bu durumundan dolayı hem kendisi hem de sürekli onunla beraber olan kimseler şekavet ve bedbahtlığı hak ederler.

28. Fayda: Zikir, kulu, kıyâmet gününde pişmanlık ve üzüntüden emin kılar. Çünkü kulun, noksanlıklardan münezze olan Rabb'ini zikretmediği her bir meclis, kıyâmet günü onun için hasret, hüzn ve pişmanlık sebebi olur.

29. Fayda: Yalnız ve تنها bir halde kulun ağlayarak Allah'ı zikretmesi/anması, Allah-u Teâlâ'nın onu şiddetli sıcaklığın olduğu o büyük günde arşının gölgesinde gölgelemesine sebep olur. İnsanlar mevkipte (hesap vermek için durdukları yerde) güneşin şiddetli sıcaklığı altında erirlerken, dünyada zikirle meşgul olan kul, Rahmân ﷻ'nin arşının gölgesinde gölgelenir.

30. Fayda: Zikirle meşgul olmak, Allah'ın, zikreden kuluna, isteyenlere verdiği şeylerin en üstününü vermesine sebep olur. Ömer b. Hattab'tan rivâyet edilen bir hadis-i şerifte Peygamber ﷺ şöyle buyurmaktadır: “Allah-u Teâlâ şöyle buyurdu (kudsî h -

diste): “Her kimi Beni zikretmesi Benden istemesinden meşgul edip alıkoyarsa; Benden isteyenlere verdiğim şeylerin en üstünü-nü ona veririm.”

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah’ı zikretmenin çok daha fazla faydaları var. İbnu-l Kay-yım rahimehullah yetmişten fazla faydasını yazmış. Ben sadece otuz faydayı seninle paylaştım... Bu kadar fayda veren zikri nasıl önemsemeyiz?

Sen cihad beldelerinde spor yaparken de nöbet tutarken de her an Allah’ı zikredebilirsin... Hiç susma ve sessiz sessiz Allah’ı zikret...

2- KUR’AN’I HEM ARAPÇASINDAN, HEM KENDİ DİLİNDEN YAZILMIŞ AÇIKLAMASINDAN, HEM DE VARSA TEFSİRİYLE BİRLİKTE OKU

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldesinde olmakla Allah’a çok yakınlaştığını unutma... Cihad beldelerinde Kur’an okuduğunda alacağın lezzeti hiçbir yerde bulamazsın... Unutma ki Kur’an okumak da bir zikirdir.

Birçok mücahidin cebinde küçük Kur’an-ı Kerim’ler görürsün... Allah ile diyalogun kuvvetlendiği beldelerde okudukları Kur’an’la hem imanlarını artırırılar hem de kalplerine sukunet inmiş olur...

Ezber yapan mücahidler de görürsün... Her ezberlediği ayet onun cennetteki derecesini artıracaktır. O bunun farkındadır ve sürekli ezberini tekrar eder... Sen de öyle yap... Unutma ki Kur’an okumanın fazileti hakkında çok ayet ve hadisler vardır. Birkaç ayet ve hadis sana okuyayım:

Kur'an okumanın fazileti

1- “Allah’ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah için) gizli ve açık sarfedenler, asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler.”¹³¹

2- Ebu Uname ؓ dan, Resûlullah ﷺ’in şöyle dediği rivayet olunmuştur: “Kur’an’ı öğreniniz. Şüphesiz o, kıyamet günü ehlin için çok iyi bir şefaathane olacaktır.”¹³²

3- En-Nevvas b. Sem’an ؓ anlatıyor: Peygamber ﷺ’i şöyle derken duydum. “Kıyamet günü Kur’an-ı Kerim ve bu dünyada onunla amel edenler getirilirler. Önlerinde de kendilerini arkadaş edinenleri savunan Bakara ve Âl-i İmrân sûreleri bulunur.”¹³³

4- Osman İbn Affan ؓ dan, Resûlullah ﷺ’in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur: “Aranızda en hayırlınız Kur’an’ı öğrenen ve öğretendir.”¹³⁴

5- Aişe ؓ anlatıyor: Peygamber ﷺ, “Kur’an’ı okumak kendisine zor geldiği halde onu takılarak okuyana iki sevap vardır.” buyurmuştur.¹³⁵

6- Ebu Musa el-Eş’arî ؓ anlatıyor: Peygamber ﷺ şöyle buyurdu: “Kur’an okuyan ve okuduğuyla amel eden mü’minin örneği, tadı güzel, kokusu güzel turunç meyvesi gibidir. Kur’an okumayan, ancak onunla amel eden mü’minin örneği de tadı güzel, ancak kokusu olmayan ham hurma gibidir. Kur’an’ı okuyan münâfiğin durumu ise kokusu güzel, tadı buruk reyhâne otu gibidir. Kur’an’ı okumayan münâfiğin durumu ise kokusu olmayan, tadı da buruk olan acı yaban keleşti gibidir.”¹³⁶

¹³¹ Fatır, 29

¹³² Müslim

¹³³ Müslim

¹³⁴ Buhârî

¹³⁵ Buhârî, Müslim

¹³⁶ Buhârî, Müslim

7- Ömer ؓ anlatıyor: Peygamber ﷺ, “Allah-u Teâlâ, bu Kur’an’la bazı kavimleri yüceltir, bazılarını da batırır.” buyurmaktadır.¹³⁷

8- el-Berâ b. Âzib ؓ anlatıyor: Sahabilerden biri, atı yanında iple bağlı olduğu halde Kehf Sûresi’ni okumaya başlar. Derken bir bulut çıkar ve sahabinin üzerine çökmeye yönelir. Hatta atı bu buluttan ürkmeye başlar. Sahabi, sabah olunca Peygamber ﷺ’e gelip durumu anlatır. Hz. Peygamber ﷺ, “O, Kur’an için inmiş huzur bulutudur.” buyurur.¹³⁸

9- İbni Abbas ؓ anlatıyor: Peygamber ﷺ, “İçinde Kur’an’dan bir şey bulunmayan kişi, harabe ev gibidir.” buyurmuştur.¹³⁹

10- Peygamber ﷺ şöyle buyurmuştur: “Kur’an ehline; ‘Kur’an’ı oku ve yüksel, Kur’an’ı tıpkı dünyada okuduğun gibi tane tane tertil üzere oku, zira senin rütben, okuyacağın son âyetin yakının-dadır” denilecektir.”¹⁴⁰

11- İbn-i Mes’ud ؓ anlatıyor: Peygamber ﷺ, “Allah’ın kitabından bir harf okuyanın, okuduğu harfe karşılık sevabı vardır. Bir iyilik on katıyla değerlendirilir. ‘Elif, Lâm, Mîm bir harftir’ demiyorum. Elif de bir harftir, lâm da bir harftir, mim de bir harftir.” buyurmaktadır.”¹⁴¹

Sevgili mücahid kardeşim;

Kur’an’ı her eline alıŖta Allah ile karşılıklı konuştuğunu hâyâl et... OkumuŖ olduğun her bir ayet göklerden indi yeryüzüne... O ayet Resûlullah ﷺ’e okundu... Sahabiler okuyup amel ettiler...

¹³⁷ Buhârî, Müslim

¹³⁸ Buhârî, Müslim

¹³⁹ Hadis hasen-sahih̃tir, Tirmizî

¹⁴⁰ Tirmizî, Ebu Davud

¹⁴¹ Hadis hasen-sahih̃tir, Tirmizî

Ve sen de o sözlere muhatapsın... Çok büyük bir hazine var elinde... Bunun farkına var ve Kur'an okumayı aksatma...

3- GECE NAMAZLARINI KAÇIRMA

Bir mücahid, Suriye cihadında şehadetinden iki gün önce rüyasında Resûlulah ﷺ'i görüyor ve ona şu soruyu soruyor: Ya Resûlallah! Niçin fetihler yapamıyoruz? Resûlullah ﷺ şu cevabı veriyor;

“Gece namazlarını aksatıyorsunuz!”

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde imanın artmasına katkıda bulunacak, seni düşmana karşı ayakta tutacak ve sana ecirler yağdıracak en önemli ibadetlerden biri de gece namazlarıdır... Gece namazının faziletine dair sana bir ayet ve bir hadis okuyayım:

Gece namazının fazileti

“Yoksa geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Rabbinin rahmetini dileyen kimse (inkârcı gibi) midir? (Resûlüm!) De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.”¹⁴²

“Gecenin üçte birisi kalınca her gece Rabimiz Tebâreke ve Teâlâ şafak sökünceye kadar şöyle buyurur: Kim Benden bir şey isterse ona vereyim. Kim Bana duâ ederse onun duâsına icabet edeyim. Kim istiğfar ederse, ona mağfiret edeyim.” Hadisin râvisi Ebû Hureyre şu cümleyi eklemektedir: *“Bunun içindir ki, sahâbiler gece sonunda namaz kılmayı, gecenin evvelinden daha çok severdi.”¹⁴³*

¹⁴² Zümer, 9

¹⁴³ İbni Mâce, İkametü's-Salât, 182

Sevgili mücahid kardeşim;

Gece namazının fazileti hakkında çok hadisler var. Bazı sahabîler gece olduğunda bayram eder gibi sevinir, hava aydınlandığında ise üzülmüşlerdi... Onlar gece vaktinin önemini kavramışlardı...

Düşünsene gecenin bir vaktinde Allah ile sessiz bir ortamda baş başasın... Sen ve seni her an gören bir Allah var...

O vakti ganimet olarak algılıyor ve Allah'tan zafer diliyorsun... Geçmiş günahlarının bağışlanmasını istiyorsun... Yarın, çokça salih amel işlemek için yalvarıyorsun...

Bir de bakmışsın ki imanın zirve yapmış...

Sevgili mücahid kardeşim;

Geceni uykuyla katletme, ne olur... Ümmet yeterince uyuyor, bari sen uyuma!...

4- KARDEŞLERİNE HİZMET ET

Cihad beldelerinde nefse en ağır gelen işlerden biri de kardeşlere hizmet etmektir... Allah'ın bazı mücahidlere kolaylaştırması haricinde birçok mücahidin, kardeşlerine hizmet etmekten kaçındığını görürsün...

Az yapılan ibadet Allah katında çok kıymetli olduğu için, kardeşlerine hizmet etmekten sakın ola geri kalma...

Cihad beldelerinde kardeşlerine hizmet edenlerin genellikle şehid olduğu gerçeği birçok mücahid tarafından bilinir.

Peki, kardeşlere hizmet denilince ne anlıyoruz?

- * Kardeşlerin yemeğini hazırlamak.
- * Yemek nöbeti olan kardeşlere yardımcı olmak.

- * Bulaşıkları yıkamak.
 - * Gerektiğinde elbiselerini yıkamak.
 - * Yorgun olduklarında yerine nöbet tutmak ve işlerini görmek.
 - * Herhangi bir ihtiyaçları olduğunda yardımına koşmak.
 - * Kardeşinin morali bozuk olduğunda moral vermek.
- Ve daha birçok konuda kardeşlerimize hizmet etmek...

Sevgili mücahid kardeşim;

1999 Birinci Dağıstan operasyonunun son şehidi Ebu Gannas'ın mücahidlere olan hizmetini bir mücahid şöyle anlatıyor:

Ebu Gannas, Türklerin bulunduğu bir evde kalıyordu. Ve kardeşlere şöyle seslendi:

“Ben sizin hizmetçinizim!”

Günleri hep mutfakta geçerci. Yemek ve bulaşıkları yıkar, kimseye yıkatmazdı. Bir gün yine mutfakta soğan doğruyor... Yanına yaklaşır; “Ebu Gannas; sana yardım etmek istiyorum. Şu soğanı da ben doğrayayım.” dedim.

“Hayır, sen otur. Ben doğrarım.” dedi. Ona;

“Ben de ecre ortak olmak istiyorum.” deyince sesini çıkarmadı ve başladım soğan doğramaya... Doğradığım soğanlar benim gözümü yaşartıyordu, ama Ebu Gannas zevkle doğramaya devam ediyordu... İkinci soğanı doğrayamadan mutfaktan çıktım... Ebu Gannas hâlâ mutfaktaydı. Anladım ki kardeşlere hizmet etmek Ebu Gannas'a sevdirilmişti...

Ve bir başka şehidimiz, kardeşleri için bak nasıl hizmetlerde bulunuyor;

Afganistan şehidi Emin isimli kardeşimiz, her sabah kalkar, dağdan odun toplar, kardeşlerine banyo suyu ısıtır, bulaşıkları yıkar, kahvaltıyı hazırlardı. (hizmet sırası gelen mücahidler bulaşık yıkarken, “Emin’in hakkını bırakalım, küsmesin bize:”) diye takılırlardı)

Sevgili mücahid kardeşim;

Afgan bir komutan bir gün rüyasında Resûlullah ﷺ’i görür ve ona; “Ben ne zaman şehid olacağım? Diye sorduğunda şu cevabı alır;

“Şehadet, mutfaktan geçer!”

Günlerden bir gün misafirler Afgan komutana gelince evin içindeki gençler hizmet etmeden öylece beklerler. Bu durum misafirleri şaşırtır. Bu gençler neden hizmet etmezler de her şeyi Molla Dadullah hazırlar?

Gençlere sorduklarında ise şu şaşırtıcı cevabı alırlar;

“Emîrimizin emridir bu. Hizmetine yardımcı dahi olmayacağız.”

Subhanallah!

Adam tüm hizmeti üstlenmiş... Ve görüşmelerini de mutfakta yaparmış... Gün geliyor mutfağa bir bomba düşüyor... Ve Afgan komutan şehid düşüyor inşaallah...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen kardeşlerine hizmet ettiğinde içindeki şeytan adeta deliye döner!... Çünkü kibir deneni şeyi ayaklarının altına almış, adeta ezmişsindir...

Çeçenistan cihadındaki Türk komutanlardan Şehid Abdullah, odalarda ve bahçede bulduğu tüm çorapları yıkar, kurutur ve bir köşeye koyarak, “Çorap ihtiyacı olan varsa alsın.” der... Başka bir mücahid, kardeşlerinin iç çamaşırlarını bile yıkarmış... Subhanallah!

Sevgili mücahid kardeşim;

Kardeşlerine olan hizmetten asla geri kalma... Sen kardeşine hizmet ettikçe Allah'ın sevgisini kazanırsın. Kardeşlerine örnek olur, onların da amellerinden ecir olarak faydalanırsın. Her halukarda karlı bir ticaret yapmış olursun.

5- TEFEKKÜR ET

Tefekkür etmek, imanı artıran unsurların belki de en önemlisi-dir... Sen tefekkür ettikçe yapacağın ibadet anlam kazanmış olur. Ve daha bilinçli ibadet etmiş olursun;

“Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde akliselim sahipleri için gerçekten açık ibretler vardır. Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatar-ken (her vakit) Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı hakkın-da derin derin düşünürler (ve şöyle derler:) Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından koru !”¹⁴⁴

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerindeyken ömründe hiç görmediğin sebze, meyve, böcek ya da herhangi bir hayvan sana subhanallah dedirtir... Bu, ilk kez gördüğün içindir. O anı çok iyi değerlendir... Senin için tam bir tefekkür vaktidir...

¹⁴⁴ Âl-i İmran, 190-191

Sen tefekkür ettikçe cihad beldesinde az da olsa yabancılığını üzerinden atmış olursun. Çünkü her yerin sahibinin ve hâkiminin Allah olduğuna dair imanın, iliklerine kadar işlenir...

Sevgili mücahid kardeşim;

Namazlarda okuduğun Kur'an ayetlerinin anlamını tefekkür et... Namazını tefekkürle uzat... Kendini Kabe'nin yanında hissederek tefekkür et...

Sen tefekkür ettikçe dilin Allah'ı zikretmek için harekete geçecektir...

6- ALLAH İLE DİYALOG HALİNDE OL

Cihad beldelerinde seni ayakta tutacak ve imanını yakînileştirecek belki de en önemli etken, Allah ile konuşmandır...

İster yürürken, ister eğitim alırken, ister bulaşık yıkarken istersen de silahını temizlerken Allah ile diyaloga geç:

“Allah'ım! Adına yemin ederim ki şu an Sen beni görüyorsun... Hem de milyarlarca insan arasından... Vallahi beni işitiyorsun... Hem de sesleri karıştırmadan... Vallahi kalbimden geçenleri biliyorsun... Senden hiçbir şey gizli kalmaz.”

Bulunduğum belde sana ait... Beni burada da Sen rızıklandırıyorsun... Düşman uçağı Senin izinle ancak havalanır. Senin izin vermezsen yerinden bile kıpırdayamaz... Düşmanın namlusundan çıkan kurşun da Senin izinle namludan çıkar ve tam Senin dediğin noktaya isabet eder.

Suriye cihadına katılan bir mücahid anlatıyor:

“Askerî havaalanına operasyon yapıyorduk. Kurşunlar havada vızıldıyordu. Bir kardeş yanağından kanas mermisiyle vurulup anında şehid oldu. Bir başka kardeşin tam alınına isabet eden kanas kurşunu bir santim bile yol kat edemedi alnında öylece asılı kaldı...

Kafa kemiğine saplanan kanas mermisi, gören herkesi şaşkına çevirtti. Çünkü Allah o merminin o mesafeye kadar hareket etmesini istemişti...”

“Subhanallah!” dediğini işitir gibiyim... Bu normaldir. Çünkü Allah-u Teâlâ, her şeye hâkim olduğunu bazen bu türden örneklerle gösteriyor...

Çeçenistan’da arabayla ağaçlar arasından birliklerine giden kardeşlerden biri anlatıyor:

“Yoldayken arabanın tavanını delip tam ortamıza bir demir kütlesi düştü... Bir de baktık ki büyük bir bomba... Ama Allah’ın izniyle patlamadı...”

Bir yaprak bile Allah’tan izinsiz düşmezken bir bomba mı Allah’ın izni dışında patlayacak!?

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen her saniye Allah’ın gözetimi altındasın... Bunun bilincinde olman, az hata yapmanı sağlayacaktır... Allah ile diyaloga geçtiğinde ise kendini evindeymişsin gibi hisseder, kalbindeki birçok korkuyu da bertaraf etmiş olursun...

7- SİLAH TEMİZLİĞİNE VE EĞİTİMİNE ÖNEM VER

Cihad beldelerinde eğitim ve operasyonlar dışında kalan vakitlerde ecri en büyük olan ibadetlerden biri de silah eğitimi ve temizliğidir...

Sana zimmetli olan silahın senin en yakın arkadaşın gibidir. Arkadaşını çok iyi tanıman gerekir... Silah eğitimi hakkında geniş bilgiyi emîrlerinden alırsın inşaallah. Bu kitap şimdilik sana sadece bu kadarını söyler:)

8- BULUNDUĞUN BELDEYİ İYİ TANI

Bulunduğu yeri iyi bilen bir kişi, gece karanlığında bile ışığı yakmadan bütün işlerini halleder... Kaldığın yer ile wc/tuvalet arasının kaç adım olduğunu, kaç merdiven basacağı olduğunu, nerelerde ağaç ya da bir çıkıntı-çukur olduğunu bilirsen ışığı yakmadan da ihtiyacını giderirsin.

Olası bir saldırıda sığınak için en uygun yerin neresi olduğunu keşfetmezsen olası bir kaçışta işin zorlaşır...

Suriye cihadında bir kardeşimiz, patlamamış bir bombadan tnt sökmeye çalışırken o bomba, kardeşimizin yüzüne birden alev fışkırtıyor... Kardeş, lavabonun yerini gözü kapalı bildiğinden dolayı hiçbir yere çarpmadan lavaboya kadar ulaşıyor... Daha büyük sıkıntıdan kurtulmasına vesile olan şey ise bulunduğu beldeyi avucunun içi gibi ezberlemiş olması...

9- YABANCI DİL ÖĞREN

Sevgili mücahid kardeşim;

Ana dilin dışında bir dili, özellikle Arapça ve İngilizceyi az da olsa bilmen gerekir... Bu iki dil, cihadın ana dilidir. Bu iki dil ile sen birçok mücahidle diyaloga girmiş olacaksın. Onlarla konuşacak, tecrübelerinden faydalanacaksın. Aksi halde cihad beldelelerinde yalnızlık çekersin.

Bulunduğun beldenin dilini bilirsen halk ile kolay iletişim kurar, İslamî davetini yapmış olursun... Böylelikle bir ayağın cihad-da diğeri davette olmuş olur...

Allah Resûlü ﷺ'in dil konusunu çok önemseydiğini şu hadisten anlıyoruz:

Peygamberimiz Medine'ye teşrif buyurduktan sonra başta ci-vardaki yahudilerden olmak üzere çeşitli milletlerden heyetler ve mektuplar geliyordu. Bu heyetlerin konuştuğunu anlamak, gelen mektuplara aynı dilden cevap vermek üzere vahiy kâtibi Zeyd bin Sâbit ؓ'e İbranice ve Süryaniceyi öğrenmesini tavsiye etmişti. Bu hususta Tirmizî, Ebû Dâvud ve Müsned gibi hadis kitaplarında ve siyer kaynaklarında hadisler bulunmaktadır. Meselâ Müsned'de geçtiği üzere Zeyd bin Sabit bu hususu şöyle anlatır:

“Resûlullah ﷺ Medine'ye teşrif ettiklerinde çocuktum. Beni alıp huzuruna götürdüler. Resûlullah ﷺ beni çok beğendi. Şöyle dediler: ‘Ya Resûlallah, bu çocuk Benî Neccar’dandır. On’dan fazla sûre ezberlemiştir.’ Bu da Resûlullah ﷺ’in hoşuna gitti. Bir seferinde bana şöyle buyurdu:

“Ey Zeyd, yahudilerin yazısını öğren. Çünkü vallahi ben, Yahudilerin bana yazdıklarına güvenemiyorum.” Ben de 15 gece içinde İbraniceyi yazıp okumasını öğrendim. Artık bundan sonra Yahudilerin Resûlullah ﷺ'e gönderdikleri mektupları okuyor, cevapları İbranice yazıyordum.” İhtiyaç olduğu için Zeyd bin Sabit, Süryanice de öğrenmişti.¹⁴⁵

Sevgili mücahid kardeşim;

Sadece kendi dilini bilen mücahidlerin bir köşeye çekilip kendisiyle baş başa kaldığını gördüğünde yabancı bir dilin ne kadar da önemli olduğunu anlarsın...

Cihad beldelerinde Araplarla ya da bulunduğu beldenin mücahidleriyle mutlaka konuşmaya çalış ve onlardan özel dersler al...

145 Müsned, Tirmizî, Ebû Dâvud, İlim, 2

10- BÖLGE HALKINA TEBLİĞ ET**Sevgili mücahid kardeşim;**

Unutma ki sen aynı zamanda bir davetçisin. Nefes alan her insana davetini ulaştırmakla mükellefsin. Senin cihadda olman, davetine asla engel değildir, bunu unutma...

Bulunduğu beldede ensarla ilişkisine dikkat etmeyen bir mücahid faydadan çok zarar verir. Bir yandan ensarla iyi geçinmeye çalışırken diğer yandan onlara islamı anlatabilirsin.

Desbot bir rejimin baskısı altında olan müslümanlar sahih bilgiden uzak olabilirler... Bugün Suriye gibi bir yerde, altmış yaşın altında olan müslümanlara “*hac yasağı*” konulduğunu biliyor muydun?

Selef-i Salihin'den olan alimlerimizin kitaplarının bulunmasının yasak olduğu ve evinde o kitapları bulunduranlara işkence yapıldığını biliyor muydun?

Bu insanlar bu dini nasıl öğrenecekler?

Sevgili mücahid kardeşim;

İlmi iyi olan mücahid kardeşlerinle ensarın evlerini ziyaret et, onlara hediyeler ver ve gönüllerini fethet... Ensarın çocuklarına çikolata, şeker, oyuncak v.s. ver. Mücahidleri sevsinler ve mücahidlere özensinler...

Güzel diyalogun hemen akabinde, onların anlayacağı bir usulpla tebliğ görevini çok kolay bir şekilde eda edersin inşaallah...

Sevgili mücahid kardeşim;

Bu bölüm şeytanın en çok kullandığı yöntemleri içeren ve birçok mücahidi bu yöntemlerle kandırdığı bölümdür... Bu bölümü dikkatli oku ve cihaddan alıkonmaman için Allah'a yalvar...

Cihad beldelerine geldiğinde illaki aile fertlerin aklına gelecek ve onlara karşı bir özlem duyacaksın... Bu özlem normal bir özlemken, bu koru sürekli üfleyip alevlendirecek olan şeytana karşı dikkatli olmazsan bu özlem seni memleketine gönderir haberin olsun...!

1- AKLINA ANNEN GELİRSE...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldesinde Allah'a olan sevgini ispat etmeye çalışırken, damarlarında kan gibi dolaşan şeytanın boş durmayacak ve seni o güzelim beldelerden alıkoymaya çalışacaktır...

Ve seni avlamak için namluya süreceği ilk mermi, senin annen olacaktır. Çünkü insan, annesine karşı çok zayıftır... Asla annesini üzmemek istemez... Bunu şeytan da bildiği için seni annenle avlamak isteyecektir...

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldesinde aklına annenin gelmesi kadar normal bir şey yok... Unutma ki annesini bırakıp da cihad beldelerine gelen

yalnızca sen değilsin... Görmüş olduğun her mücahid, annesini bırakıp gelmiş... Bu sana teselli olmalı...

Sen cihad beldesinde olduğun sürece annenin cennetteki derecesini artırdığını unutma... Senin tüm sevaplarından annen de faydalanıyor... Geri dönerek hem kendine hem de annene zulmetme n'olur!

Annen senin için en fazla bir bardak gözyaşı döker... Sonra ebedi bir mutluluk... Mahşerde rahat edip cennete giriş vizesini aldığında hem annenin hem senin sevincin kim bilir ne boyutta olacak!?

Annen hakkında;

* Annen ağır hasta,

* Annen vefat etti,

* Annen çok üzülüyor,

* Annen hakkını helal etmiyor gibi haberler kulağına gelebilir... Unutma ki bu gibi durumlarda sana ilahî bir imtihan sorusu gelmiştir... İşte tam o an sen sınava alınıyorsun... Sen kendinin ve annenin ebedi hayatını düşünerek bu sınavdan alnı ak çıkma-ya bak inşaallah...

Sevgili mücahid kardeşim;

Geride bıraktıkların hakkında şeytanın sana dramatik bir film izleteceğini unutma... Senaryoyu kim hazırlarsa hedefine o ulaşır... Sen asla senaryoyu, içindeki şeytana yazdırma...! Sen hırıltı ve sen izle:)

Ne zaman annen aklına gelirse, hâyâl dünyanda senaryosunu senin hazırlamış olduğun şu filmi izle: "Sevgili anneciğim şuan, ya buradaki başarım için bana dua ediyor, ya şu an namaz kılıyor

ya da Kur'an okuyor... Asla geri dönmem için kimseleri rahatsız etmiyor..."

Eğer bu filmi/senaryoyu izlersen şeytan, annen için dramatik film izletemez sana...

Sevgili mücahid kardeşim;

Babası vefat eden ve tek kardeşini Irak cihadında şehid veren iki küçük kız sahibi Türkiyeli bir kardeşimiz, annesini yalnız bırakarak Suriye cihadına geldi... Yani sadece sen anneni terk etmiş değilsin...

Cihad eden sahabîleri düşün... Onların anneleri yok muydu?

2- AKLINA BABAN GELİRSE...

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah-u Teâlâ, Tevbe suresi 24. ayette "babanı" zikrederek şöyle buyuruyor;

"De ki; eğer babalarınız..... (Bu boşluğa babanın adını yazıp düşün) Size Allah'tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez."

Allah-u Teâlâ sana diyor ki:

"Ey filan kulum! Beni, Resûlümü ve cihadı mı daha çok seviyorsun, yoksa babanı mı?"

Nasıl olur da hâşâ "Ya Rabbi! Ben babamı daha çok seviyorum!" dersin!? Bu mümkün mü sence?

Sevgili mücahid kardeşim;

Unutma ki sen cihad beldesinde de imtihan olunuyorsun... Aklına baban gelebilir... Az önce dediğim gibi şeytanın babanı kullanarak cihaddaki hızını kesmesine engel olacak filmi izle...

Baban, ya senin için Allah’a dua ediyor ya namaz kılıyor ya da Kur’an okuyor!... Ne zaman aklına baban gelse hep bu filmi izle... Tecrübeyle sabittir ki çok faydasını görürsün...

Bir babanın evladının cihada gitmesine karşı olmasının sebeplerinden biri de evladı üzerinde dünyalık hesap kitap yapmasıdır... Hesap kitabının altüst olacağını zannettiğinden dolayı cihada karşı gelir...

3- AKLINA EŞİN GELİRSE...

Sevgili mücahid kardeşim;

Tevbe suresi 24. ayet hâlâ seninle diyalog halinde...

“De ki: eğer... eşleriniz,..... **(Bu boşluğa eşinin adını yazıp düşün)** Size Allah’tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.”

Allah sana şöyle sesleniyor;

“Ey filan kulum! En çok Beni, Resûlümü ve uğrumda yapacağın cihadı mı daha çok seviyorsun yoksa eşini mi?

Şimdi sen nasıl dersin, “Ya Rabbi! Eşimi daha çok seviyorum!” diye!?”

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldelerinde ebedi mutluluğa erişmek için mücadele ederken şeytan, aklına eşini getirterek hızını kesmek isteyecektir...

Birçok mücahidin kalbine genelde şu türden vesveseler verir:

- Sen şehid olursan eşin bir başkasıyla evlenir.
- Eşin sensiz ne yapacak?
- Şimdi eşin her gün ağlıyordur.

- Ona kim bakacak?
- Ya haramlar işlerse!
- Yarın ahirette bunun hesabı sana sorulur!

Sevgili mücahid kardeşim;

Aklına bu türden vesveseler geldiğinde sen yine senaryosunu hazırladığın filmi izle... Sen cihad beldesinde ecirler toplarken eşin de sabırla imtihan oluyor... Bu dinde sadece sen imtihan oluyorsun... Bak Allah-u Teâlâ ne buyuruyor:

*“Andolsun ki içinizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye ve haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi imtihan edeceğiz.”*¹⁴⁶

Evliliğinin ilk gününde cihada çıkan sahabîyi nasıl unuturuz? Düşünü almadan ertesi sabah cihada çıkarken, bize ne oluyor ki eş engeline takılalım!

Sevgili mücahid kardeşim;

Aklına eşin geldiğinde cennette onunla beraber olacağını ve ebedi bir mutluluğun seni beklediğini düşün...

4- AKLINA KARDEŞİN GELİRSE...

Sevgili mücahid kardeşim;

Bazı insanlar için anne-baba, eş ve çocuklardan uzaklaşmak, kardeşinden uzaklaşmaktan daha kolaydır... Bu gibi durumlarda cihada çıkacak olan mücahid, kardeşiyle imtihan olmakta... Ya şeytanın vesvesesine yenik düşüp kardeş engeline takılıp cihad-dan geri kalacak ya da bu engeli aşır Allah ve Resûlünü kardeşinden daha çok sevdiğini ispat ederek yola çıkacak!..

“De ki: eğer... kardeşleriniz,..... (Bu boşluğa kardeşlerinin adını yazıp düşün) Size Allah’tan, Resûlünden ve Allah yolun-

da cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.”

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldesinde bol bol ecirler toplarken senin bu ecrin olası bir şehadet durumunda geride bıraktığın kardeşinin ebedi bir mutluluğu için çok faydalı olacaktır... Sen hep bunu düşünerek iç âleminde kardeşini karşına al ve şöyle de:

“Sevgili kardeşim!

Beni Allah için çok sevdiğini biliyorum... Ben de seni Allah için çok seviyorum... Şu an ikimiz de imtihandayız ve bu imtihandan alnımızın ak olarak çıkması için takvada yardımlaşmalıyız... Bu geçici dünyadan ebedi mutluluğa kanat çırpma için nefse ağır gibi gözükse de bu güzel ibadeti yapmamız gerekiyor...

Ben Allah'ı ve Resûlünü çok sevdiğimi söylemiştim hep... Allah da bunu ispat etmemi istedi... Ben de bunu ispat etmek için bu beldelere geldim...

Sevgili kardeşim!

Benim doğum tarihime karar veren, ölüm tarihime de karar vermiştir... Benim cihadım asla ölüm tarihimi öne almayacağı gibi cihaddan geri kalmam da ömrümü uzatmayacaktır... Allah'ın dilediği tarihe kadar bu dünyada kardeş olarak yaşayacağız.... Belki de benden önce sen Allah'a kavuşacaksın!:)”

Sevgili mücahid kardeşim;

Kardeşinin ebedi mutluluğunu istiyorsan döktüğü ya da dökeceği gözyaşı senin cihaddaki hızını kesmemeli... İllaki şeytan, kardeşini yalnız bıraktığını, sen olmadan ibadetlerden geri kalabileceğini, yarın ise sorumlusunun sen olacağını bile kulağına fısıldayacaktır...

Allah Resûlü ﷺ'in bizlere öğrettiği en büyük şeytan savar olan euzu besmeleyi okur, yolumuza devam ederiz... Sen rahat bir şekilde yola koyul ve geride bıraktıklarını asla düşünme... Zira sen onları Allah'a emanet ettin...

5- AKLINA ÇOCUKLARIN GELİRSE...

Seni cihaddan alıkoymak isteyen şeytan, ana-baba, eş ve kardeşini devreye koydu, ama başarılı olamadı... Sen bu engelleri aştın... Ve şeytan, son kurşunlarını namluya sürüyor... Bu kez namlunun içinde çocukların var... Birçok mücahid adayını adaylıkta bırakan bir kurşun:

“evlatlar...”

Sevgili mücahid kardeşim;

Çocuklar, babasının gölgesi altında olmak isterler... ve sen normal bir yolculuğa çıkarken bile arkandan ağlarlar.¹⁴⁷ Bu çok normal bir şey... Çocuğun arkandan ağlayacak olması senin için bir imtihan sorusudur...

Çocuk seni yanına çağırırken Allah seni cihad beldelerine çağırıyor... Tabî ki kimi daha çok seviyorsan onun sözüne kulak vereceksin:

*“De ki: eğer... evlatlarınız,.....**(Bu boşluğa çocuklarının adını yazıp düşün)** Size Allah'tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.”*

Böyle bir sınavdasın... Kimi seviyorsan onun sözüne kulak vermen gerekiyor... “Allah'ı, Resûlünü ve cihadı daha çok se-

¹⁴⁷ Çocuklar küçükse eğer.

viyorum.” diyorsan yola çıkarak bunu ispat etmen lazım. Aksi halde Allah katında “yalancılardan” olmakla suçlanırsın...

Sevgili mücahid kardeşim;

Bazı mücahid adaylarının evli olup da çocukları olmayabilir... Bu gibi durumlarda şeytan farklı yaklaşarak, “Bari çocuğun olsun da öyle çık cihada” der... Yeter ki cihaddan geri kal...

Bazen çocuklardan herhangi biri hasta olur, “Çocuğun iyileşsin, sonra gidersin.” der... Şeytanın tek bir hedefi vardır; seni cihaddan alıkoymak...

Ebu Huzeyfe el-Yemeni anlatıyor:¹⁴⁸

“Ne zaman cihada çıkmaya niyetlensem dört erkek çocuğum birden hastalanırdı... Bunun bir imtihan olduğunu anlar, cihaddan geri kalmazdım... Ve aradığımda çocuklarımla iyileştiğini öğrenirdim...”

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihaddaki hızını kesmek isteyen şeytan, çocukların üzerinden seni şöyle avlamak isteyecektir, uyanık ol!

Şeytan şöyle der:

“Sen olmazsan çocuklarına kim bakacak?”

“Beni de “doyuran Allah bakar.” de...

“Çocukların istediğin gibi yetişmeyebilir...”

“Onların iyi yetişmesi için cihada çıkıyorum.” de.

“Eşin evlenirse başkasına baba der... O da öz çocuğu gibi davranmaz, çocuğuna zulmeder!”

148 2000 yılında Çeçenistan’da şehid oldu... İnşallah şehiddir.

- “Kim demiş ki cihada çıkmakla hemen şehid olunuyor! Şehid olursam evlenmek eşimin en doğal hakkıdır... Hem ben ne eşimin evlendiğini göreceğim ne de çocuklarıma olası bir zulmü göreceğim...” de.

“Çocukların daha küçük! Bari biraz büyüsün de öyle cihada çık!”

“Çocuklarımdan sana ne! Beni ibadetten alıkoyacak her ölü, ya da diri fitne adayıdır... Zamanı gelince ailemi Allah’a emanet eder cihadıma çıkarım...” de.

Sevgili mücahid kardeşim;

Unutma ki çocuklarını geride bırakan sadece sen değilsin... Görmüş olduğun birçok mücahid, çocuklarını Allah’a emanet ederek gelmişler...

Ne zaman şeytan, aklına çocuklarını getirirse şu filmi izle:

- Çocuklarım Kur’an okuyor.
- Çocuklarım kitap okuyor.
- Çocuklarım namaz kılıyor.
- Çocuklarım annelerine yardımcı oluyor.
- Çocuklarım derslerine çalışıyor.
- Çocuklarım kur’an ezberi yapıyor.
- Çocuklarım annesine cihaddan sorular soruyor.

Asla dramatik bir film izleme... Unutma ki sen Allah-u Teâlâ’yı, Resûlullah ﷺ’i ve cihadı, evlatlarından bile daha çok sevdiğini iddia etmiştin... Şimdi bu iddianı doğrulamak için o beldelerdesin... Sakın ola Allah sevgisi ispatını yarım bırakarak evlat fitnesine yenik düşme...

Unutma ki evladıyla imtihan olunan tek kişi sen değilsin... Senden önce peygamberler, sahabîler ve salihler de evlatlarıyla imtihan oldular... Sana birkaç tanesini sayayım da teselli bul:

Peygamberlerin evlatlarıyla imtihanı

Resûlullah ﷺ; erkek evlatları daha büyümeden can verdiler. Ölümle imtihan.

Nuh *aleyhisselâm*; gözleri önünde evladı küfür üzere öldü.

İbrahim *aleyhisselâm*; evladı sevicecek çağdayken bıçak altına alma emriyle imtihan edildi.

Yakup *aleyhisselâm*; oğlu Yusuf *aleyhisselâm*'ın kaybolmasıyla imtihan edildi.

Peygamber annelerinin evlatlarıyla imtihanı

Meryem annemiz; babasız çocuk dünyaya getirmekle, evlatla imtihan edildi.

Musa *aleyhisselâm*'ın annesi; evladını nehre bırakarak evlatla imtihan edildi.

Ve sahabîlerden yüzlerce örnekler...

Sevgili mücahid kardeşim;

Senin çocuklarının başına her ne gelirse gelsin asla üzülme ve cihaddaki hızını kesme... Unutma ki sen de evlatlarınla imtihan edileceksin...

6- AKLINA AKRABALARIN GELİRSE...

Anne-baba, eş, çocuk ve kardeşleri olan bir mücahidi cihad-dan geri bıraktıracak en zayıf adaylardan biri akrabalar... Ak-raba engeline takılan bir mücahid işitmedim... Peki, Tevbe suresi-nin 24.ayetinde Allah-u Teâlâ, “De ki: eğer... akrabalarınız,.....

(Bu boşluğa akrabalarının adını yazıp düşün) size Allah'tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.” buyururken, niçin ‘Akrabalarınız’ der?

Allahu âlem bunun hikmetlerinden biri şu olabilir;

Bir mücahid, anne, baba ve eşten yoksun olup dedesi, amcası, dayısı, halası ya da teyzesinin yanında büyümüş olabilir... Gün gelir cihad ibadetine niyetlenir de yola çıkmak isteyebilir... Elbet-te ki şeytan boş durmayıp akrabalarını devreye koyacaktır...

Ya da bir mücahidin cihada çıkmasına engel olmak için anne-babası, evlatlarına engel olmak için üzerinde baskı yapacak akrabalarından herhangi birini devreye koyabilirler... Bu, amca olabileceği gibi dayı da olabilir... Kendisini asla üzmemek istemediği ve çok sevdiği teyzesi olabileceği gibi halası da olabilir... Ama her kim olursa olsun bir mücahid gerçekten de Allah'ı, Resûlünü ve cihadı çok sevdiğini iddia ediyorsa hiçbir kınayıcının kınamasından korkmaz ve yola çıkar...

7- AKLINA İŞİN GELİRSE...

İşvereninden kısa bir süreliğine izin alarak yola çıkmış olabilirsin... Ya da izin almadan da çıkmış olabilirsin... Ya da mağazalar zincirlerini bırakmışsındır... Seni cihaddan alıkoymak için şeytandan, senin kulağına şu sözleri fısıldamasını bekle:

“Zar zor iş bulmuştun... Geri döndüğünde ya işe alınmazsan?”

“Patrona da bana da rızkı Allah verir.” de.

“İşini bırakıp gittin... Sensiz başaramayacaklar ve iflas edeceksin. Yol yakırken dön!”

“Allah dilerse daha da artırır... Endişem yok.” de.

“Zar zor piyasada kendine yer edindin... Sen gidince ticari kaybını düşünebiliyor musun?”

“Rızık musluğu Allah’ın elinde,O dilediği gibi akıtır...” de.

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde, milyon dolarlık servetini bırakıp gelmiş olan mücahidler görürsün... Mücahidler, dünyayı boşamış insanlardır... Cihad bittikten sonra ülkesine dönüp de zenginleşen mücahidler de vardır... Ama bu zenginlik onları asla şımartıp ta cihaddan alıkoymadı.¹⁴⁹

Aklına yarım kalan işlerin ya da projelerin gelirse şu filmi izle:

- Allah’a hamdolsun işlerimde bir aksama olmadı.
- Hatta işlerim daha da arttı.
- Dükkân borçlarım gününde ödeniyor.
- Elemanların hakları tam zamanında veriliyor.
- İşlerim daha da bereketleniyor.

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldelerindeyken kalbini bir anlık Allah’ı zikirden uzaklaştırdığında kalbinin tam kapısının önünde bekleyen fitneler, dönmen için zihnini meşgul edecekler... Alah’u Teâlâ, Tevbe suresi 24. ayette boşu boşuna ev ve iş yerinden bahsetmemiş;

De ki: “Eğer... Kazandığınız malları, bozulmasından korktuğunuz ticareti ve hoşunuza giden evleri, konakları *(bu boşluğa ev ve işyerlerinin resmini koyarak düşün)* size Allah’tan, Resûlünden

¹⁴⁹ Nadiren cihaddan geri kalanlar olur. Bu sana örnek olmasın. Biz güzelleri örnek alınız.

ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu hida-yete erdirmez.”

Beton yığınının ibaret olan ev ve işyerini nasıl Allah Resûlü ve cihaddan daha çok sevebilirsin?

Unutma ki Allah için neyi terk edersen, Allah ondan daha hayırlısını sana nasip edecektir.

8- AKLINA MAL VARLIKLARIN GELİRSE...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen doğduğunda bir çorabın bile yoktu... Allah seni rızıklandırdı ve mal sahibi oldun... Allah seni mal sahibi yaparak imtihan etmek istedi... İmtihan olduğunun farkına varan çok az sayıda insan görürsün.

Sana emanet edilen mallardan zekât verip infak ederek cennetteki derecenı artırırın. Aksi halde mal biriktirip Allah'ın azabına düşer da olabilirsin... Fakat sen akıllıca davrandın ve dünya malını bırakıp yola çıktın...

Sevgili mücahid kardeşim;

Dünyanın tamamına da sahip olsan, dünyanın tamamı kıyamete kadar kalıcı, sen ise gidicisin... Mal varlığın asla sana fitne olmasın... Senin kıldığın iki rekâtlık sabah namazının sünneti, tüm dünyadan daha kıymetlidir:

Resûlullah ﷺ şöyle buyuruyor;

“Sabah namazının iki rekât sünneti, dünya ve dünyadaki her şeyden daha hayırlıdır.”¹⁵⁰

¹⁵⁰ Müslim, Müsâfirin 96

Yine Müslim'in bir rivayetine göre Resûlullah ﷺ sabah namazının sünneti hakkında, “O bana bütün dünyadan daha değerlidir.” buyurdu.¹⁵¹

Sevgili mücahid kardeşim;

Tüm dünyaya da sahip olsan Allah katında fakirsin... Aslında bedeninin de dâhil olmak üzere sana ait hiçbir şey yok... Ne ruhun, ne bedeninin ne de aldığın nefes senin... Tamamen sana ikram edilmiş birer hediye, birer emanettir bunlar...

Kaldır başını ve Allah-u Teâlâ'ya şunları söyle:

“Ya Rabbi! Ben Senin uğruna, bana ikram ettiğin her şeyimi feda etmeye hazırım!

Milyonlarca dünyam olsa, milyonlarca eşim ve çocuklarım olsa, milyonlarca başım olsa hiçbirini Sana değişmem... Hepsi sana feda olsun...”

Bunu duyan şeytan, sessizce yuvasına dönecek ve senin gaflete düşme anını bekleyecektir...

9- AKLINA BORÇLARIN GELİRSE...

Sevgili mücahid kardeşim;

Her insan borç alıp vermiştir... Birçok insan az ya da çok borçludur... Ama borcun zamanında ödenmesi için çokça uyarılar yapılmıştır;

Resûlullah ﷺ buyurdular ki: “Allah-u Teâlâ nazarında, bir kulun Allah tarafından yasaklanan kebirelerden sonra, beraberinde getirebileceği en büyük günahlardan biri, kişinin ödenecek karşılık bırakmadan üzerinde borç olduğu halde ölmesidir.”¹⁵²

¹⁵¹ Müslim, Müsâfirin 97

¹⁵² Ebu Davud, Buyu 9, (3342)

Resûlullah ﷺ buyurdular ki: “Kim ödemek arzusu ile insanların malını alırsa, Allah (onun borcunu) ona bedel eda eder. Kim de telef etmek niyetiyle halkın malını alırsa Allah onu telef eder.”¹⁵³

Meymune ؓ fazlaca borca giriyordu. Ailesi bu yüzden ona müdahale edip ayıpladılar. Şu cevabı verdi: “Borcu bırakmayacağım. Ben, dostum ve can yoldaşım ﷺ’i şöyle söylerken dinledim: ‘Bir borçla borçlanan kimsenin ödeme niyetinde olduğunu Allah bilince, onun borcunu Allah mutlaka dünyada iken öder.’”¹⁵⁴

Resûlullah ﷺ buyurdular ki: “Borcunu ödeyebilecek durumda olan zengin kimsenin ödemeyi geciktirmesi zulümdür. Biriniz bir zengine havale olunursa (havaleyi kabul etsin).”¹⁵⁵

Çıkacağın cihad farzı ayn ya da farzı kifaye bile olsa Allah’ın huzuruna borçlu olarak çıkmamaya çalış... Sen borçlarını ödeme-den cihada çıktığında kalbi hastalıklı olanlar arkandan dedikodu-ya başlayarak senin cihadına gölge düşürmeye çalışacaklardır...

Geride borç bıraktı ya da borçtan kaçtı diyeceklerdir... Cihada niyetlenmeden önce bile borçlu olmamaya bak sen...

Borçlu olduğunda firdevsin kapısında beklersin... Kıyamet gününe kadar o tattan mahrum kalırsın... Sen bir şekilde borç-lularınla helalleş ya cihad dönüşüne ertele ya da ödemedен gitme...¹⁵⁶

* * *

¹⁵³ Buhârî, İstikraz 2

¹⁵⁴ Nesai, Buyu 99, (7, 315); İbni Mace, Sadakat 10, (2408)

¹⁵⁵ Buhârî, İstikraz 12, Havalat 1, 2; Müslim, Müsakat 33, (1664); Muvatta, Buyu 84, (2, 674); Ebu Davud

¹⁵⁶ Özellikle farz-ı kifaye bir cihada çıkacaksan. Ama yine de borçsuz gitmeye gayret et.

10- AKLINA TALEBELERİN GELİRSE...

İnsan neye çok değer verirse, şeytan bu verilen değeri namluya sürer ve mücahidi avlamak ister...

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldesine gelmiş belki de iyi bir ilim adamısınızdır... Onlarca, yüzlerce, belki de binlerce talebeniz vardır...

Siz cihad beldelerindeki mücahidlere moral verirken, geride bıraktığınız talebelere örnek olurken sizin orada bulunmanızdan oldukça rahatsız olan bir düşmanınız var. Vallahi bu düşman, kurşun attığınız düşmandan daha tehlikeli...

İçinizdeki şeytan, tüm şeytanlıklarına rağmen sizi cihaddan alıkoyamayınca geride bıraktığınız talebeler hakkında vesveseler vermeye başlayacaktır...

Kulağınıza şu fısıltıların gelmesi neredeyse yüzde yüzdür;

- O kadar taleben varken gelmişsin buralara. Kimlere faydan var? Düşman öldürmek mi daha faziletli, talebe yetiştirmek mi?

- Talebelerin başka cemaatlere dağılacak... Onca emeğin boşa gitmiş olacak.

- Talebe yetiştirmeyi yarıda bıraktın... Önceki bilgilerin unutulması çabuk olur... Yani tüm emeklerin boşa gidecek...

- Daha çok kitap yazacaktın... (Sanki cihadda yazılmamış gibi)

Sevgili mücahid kardeşim;

Asla unutma ki sen ilminle hem cihaddaki kardeşlerine hem de geride bıraktığın talebelerine faydalı oluyorsun. İlminle amel

ettiğinde davetin, hedefine kısa sürede ulaşacaktır... Ve sen tüm talebelerine örnek olmuş olacaksın... Yapacağın cihad, davetini ummadığın oranda bereketlendirecektir...

Resûlullah ﷺ'i düşün... Sen ondan daha büyük davetçi değilsin... Hiçbir cihaddan geri kalmamaya çalışıp nice talebelerini şehid verdi...

Sen cihad beldelerinde ilmin ile amel ederken aklına talebelerinin gelirse bunları düşün ve içindeki şeytanın sesini kıs...

11- AKLINA RAHATLIĞIN GELİRSE...

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde her zaman rahatlığı bulamayabilirsin... Eksi 20 derece soğukta abdest alma durumuyla karşılaşır, ince bir battaniyeyle geceyi geçirebilirsin... Ve daha nice zorluklar... Unutma ki sen bunlara hazırlıklı olarak geldin...

Cihad beldelerinde her zaman zorluklar yoktur. Bazen çok bolluklarla karşılaşırın... Evinde yiyemediğin güzellikte yemekler sofrana konulur... Ve tadı damağında kalacak güzellikte çaylar...

Allah-u Teâlâ, bazen mücahidi imkânsızlıklarla sınavı sabrını ölçmek ister... İşte tam o esnada içindeki şeytan uyanır ve memleketindeki rahatlığını aklına getirir... Derken sana o an kıyas yaptırır:

“Rahatlığı bırakıp o sıkıntılı bölgede senin ne işin var?” dedirtir... Tek bir amacı vardır ki o da seni ibadetten alıkoymak...

Unutma ki cehennem çok sıcak...

Unutma ki cennet, çok daha serin ve çok daha güzel...

Yine unutma ki sen ebedi bir rahatlığa talipsin...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldesindeyken geride bıraktığın -canlı ya da cansız- her şey aklına gelebilir... Aklına gelenler sakın ola seni cihad ibadetinden alıkoymasın... İki düşmanın olduğunu ve en büyük düşmanın da seni cihaddan alıkoymaya yemin etmiş şeytan olduğunu asla ve asla unutma...

Kalbine hücum eden fitne adayları çoğaldığında Allah'a yalvar ve takva sahibi tecrübeli mücahidlerden psikolojik destek al... Unutma ki sen zayıf yaratılmış bir insansın...

Allah (c.c)

- Anne-Baba
- Eş, çocuk
- Kardeş, akraba
- İş, okul
- Rahatlık ve zenginlik
- Ailenin rızık endişesi
- Borçların
- Mal varlığın
- Talebelerin

Mücahid

Değerli mücahid kardeşim;

Sen cihad beldesinde iken aklına yukarıdaki maddeler geldiğinde (Allah ile arana girdiğinde) sakın ola cihaddaki hızını kesme. Kalbinde asla **“dönsem mi acaba!”** düşüncesine yer verme.

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen Allah düşmanlarıyla savaşmak için cihad beldelerine gelmiş bulunuyorsun... Cihad beldelerindeyken farklı düşmanla savaştığını sakın unutma... Öldürmek istediğin düşmanların senin

için küçük düşman, içindeki şeytanın ise senin en büyük düşmanındır... Yani sen iki düşmanla savaşıyorsun.

Her ortamın şeytanları farklı olur... Şeytan seni cihad beldelelerinde yalnız bırakacak değildir... Hatta şunu çok rahat söyleyebilirim ki içindeki şeytanın sesi en çok cihad beldelerinde işitiliyor...

Şeytan seni asla yalnız bırakmaz... Yaralı olan bir kardeşimiz, yanındaki mücahidlere şöyle diyor:

“Vallahi şu an şeytan bana sağ işaret parmağımı kaldırmamı söylüyor ki şehid olduğumu bilsinler...” Subhanallah! Son anda riya ile cehenneme yuvarlamak istiyor... Rabbim seni şeytanın şerrinden korusun...

Şeytanın seni cihaddan alıkoymak için kimleri namluya sürdüğünü elindeki kitapta genişçe yer vermiştim... Bu başlık altında ise sadece maddeler halinde hatırlatmak istedim.

CİHAD BELDELERİNDE ŞEYTANIN ROLLERİ

- 1- Şeytan, düşmanının dostudur ve senin gücünü kırmak için seninle uğraşır.
- 2- Kardeşlerle aranı bozup gücünün zayıflamasını ister...
- 3- Emîrle arana girip emîrin projelerini aksatmak ister...
- 4- Aklına memleket ve içindekilerini getirip özlem duymanı sağlamak ister...
- 5- Kalbine vesvese vermeye devam eder.

Allah (c.c)

Mücahidler gücünü Allah'tan alır ve Allah'a güvenir

Mücahidler

Şeytan

Kafirler şeytanın yolunda savaşır

Kafirler

“İman edenler Allah yolunda savaşır, inanmayanlar ise tağut (batıl davalar ve şeytan) yolunda savaşır. O halde şeytanın dostlarına karşı savaşın; şüphe yok ki şeytanın kurduğu düzen zayıftır.” (Nisa, 76)

6- İmtihan vesilesi olan korkutucu etkenleri değerlendirerek korkunu uzun tutmanı sağlamaya çalışır.

7- Ailen hakkında hep olumsuz filmler izletir.

8- Gün gelir sana **“Acaba doğru yerde miyim?”** dedirterek cihadına kara bulutlar gönderir.

9- Eğer dönersen, dine daha çok hizmet edebileceğini kulağına fısıldar...

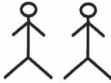
10- Düşmanı gözünde büyüterek korkmanı sağlayabilir.

Değerli mücahid kardeşim;

Şeytanın sana vereceği vesveseler bunlarla sınırlı değil tabî... Ben sadece muhtemel olan kandırma taktiklerini seninle paylaştım... Rabbim, şeytanın şerrinden seni ve diğer mücahid kardeşlerimizi korusun. Âmin.

Allah (c.c)

Şeytan,
Allah ile
mücahidin arasına
girmek ister

Mücahidler

1. adım

Mücahid

Şeytan,
iki mücahidin
arasına girip
güçlerini
zayıflatmak ister

Mücahid

2. adım

Emir

Şeytan,
emir ile mücahidin
arasına girip
emir-komuta
zincirine zarar
vermek ister

Mücahid

3. adım

Herhangi Bir Günah İşlediğinde...

فَقْمَةُ الْجِهَادِ

Bir Mücahidin Vasıfları,
Cep Kütüphanesi, ve Yol Haritası

Değerli mücahid kardeşim;

Cihad beldeleri, günahın çok yoğun işlendiği beldeler değil, ama orada da şeytan boş durmayıp mücahidleri avlamak istiyor...

Sen bir insansın ve günah işlemekten korunmuş değilsin... İllaki bir anlık boşluk anına denk gelecek ve ummadığın bir anda, bir de bakmışsın ki günah işlemişsin...

İşlediğin günah, emîrin ya da bir kardeşin ile alakalıysa hemen onlardan güzel bir üslupla özür dile ve bağışlanman için onlardan da dua talebinde bulun...

İşlenen bir günahın bağışlanmasına sağlayacak formülleri dinimiz bize öğretmiştir:

GÜNAH İŞLEDİĞİNDE YAPMAN GEREKEN

Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

“Ve onlar (takva sahipleri), bir kötülük yaptıkları veya nefslerine zulmettikleri zaman Allah'ı zikrederler, hemen günahları için mağfiret dilerler. Ve Allah'tan başka kim günahları mağfiret eder. Ve onlar, yaptıkları şeylerde (hatalarda), bilerek ısrar etmezler.”¹⁵⁷

¹⁵⁷ Âl-i İmran, 135

Peygamber Efendimiz ﷺ şöyle buyururlar: “Herhangi bir kul, (müslüman) günah işlediği zaman, (erkânına uyarak güzelce) abdest aldıktan sonra iki rekât namaz kılıp Allah’tan af ve mağfiret dilerse Allah onu muhakkak bağışlar.”¹⁵⁸

Değerli mücahid kardeşim;

Allah-u Teâlâ, cihad beldelerinde günah işlendiği zaman zaferi geciktiriyor... Birçok cihad beldesinde bunlar hissedilmiştir. Abdullah Azzam, bunu kitabında şu örneklerle destekliyor:

“Fethedilmesi kolay olan bir yer, bir türlü fethedilemedi... Daha sonra emîrleri, mücahidlerle istişare yaptı ve iki mücahidin birbirleriyle konuşmadığını öğrendi. İki mücahid barıştıktan sonra o bölge fethedildi...”

Değerli mücahid kardeşim;

Kalbin günah işlemeye doğru meylettiği an;

- 1- Allah’ın huzuruna mahcup çıkacağını bil.
- 2- Cennetteki derecenin düşeceğini düşün.
- 3- Zaferin gecikmesiyle maddi kayıpların çoğalacağını gözleminin önüne getir.
- 4- Zaferin gecikmesiyle zulmün devam edeceğini düşün.
- 5- Cihad beldesindeki birçok nimetlerden mahrum kalacağını düşün.

¹⁵⁸ Ebu Dâvud, 2/86, Tirmizi 2/257; el-Elbâni, tashih etmiştir; bkz. Sahih-i Ebi Dâvud, 1/2837

Sevgili mücahid kardeşim;

İnsan bazen ister istemez yalnız kalabiliyor... Bu da bir sınavdır tabi ki... Senin **‘yalnızlıkla’** sorgulandığın bir sınav... Ya panik yapmadan aklın başında hareket edeceksin ya da panikleyip hatalar zincirini oluşturacaksın...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen asla yalnız değilsin... Sen bu satırları okurken sağındaki melek sana sevaplar yazıyor... Solundaki melek inşaallah kalemini oynatmıyor. Ön ve arkanda da iki tane koruyucu melek var. Ve sen dört meleğin tam ortasında bir çiçeksin...

Şimdi sana meleklerle nasıl konuşacağını hatırlatayım:

Meleklerle nasıl konuşulur?**Sevgili mücahid kardeşim;**

Sağ tarafındaki melek karşına geçip kalemiyle seni dürterek, “Bir şeyler söyle de yazayım defterine, cennette rahat edersin...” desin. Sen de ona,

“Ne söyleyeyim ?” de. O, sana, “Allah’a en sevimli gelen zikirleri söyle, ben de yazayım.” desin...

Sen de Allah’ı zikretmeye başla ve sağındaki meleğin yazdığını canlandırarak hissetmeye çalış... Sen her zikredişinde meleğin arkasındaki cenneti gör ve her zikrine karşılık bir villa dikildiğini hâyâl et...

Yine her zikredişte milyonlarca insandan daha dereceli bir cennete gireceğini düşün... Bu, hem sana moral verir hem de yalnızlığını alır... Çünkü sağındaki melek seni hiç yalnız bırakmaz...

Ne zamanki bir günahla burun burunasın, bu kez solundaki meleği karşına al ve o, sana şunları söylesin: “Çabuk buradan uzaklaş...! Bak, yazarsam senin için fena olur bu! Ben mürekke-bimi cehennemden çektim... Yazarsam yanarsın!”...

Sen de hemen oradan ya da o günahtan uzaklaş...

1- DİL BİLMEDİĞİNDEN DOLAYI YALNIZ KALIRSAN

Sevgili mücahid kardeşim;

Yabancı bir belde deysen dil bilmemek çok ciddi bir sorundur... Kalabalık arasında yalnızlık çekersin... Ne nasihat edebilirsin ne de nasihat dinleyebilirsin... Tam bir kayıp...

Bu gibi durumlarda ezberinde olan ayetlerin Arapçalarını bir Arap mücahide oku... O ayetler etrafında konuşursanız eğer konuya vakıf olduğun oranda Arap mücahidin ne demek istediğini anlarsın... Bu şekilde kelime haznen de çoğalmış olur...

Anlayamadığın kelimenin anlamını sormaya çalış. Bunun için de beden dilini devreye koy...

Sakin ola yalnız kalma... “Uhibbukum fillahi” de... Yani seni Allah için seviyorum... Arapça konuşmaya kendini zorla...

Gün gelir başka meseleleri de konuşmaya başlarsın inşaallah... Bunun çok örneklerini görürsün cihad beldelerinde...

* * *

2- YOLDA YALNIZ KALIRSAN

Sevgili mücahid kardeşim;

Yalnız başına yolculuğun caiz olmadığını hatırlatayım. Ama şartlar yalnız yolculuğu gerektirmişse sana şunları tavsiye ederim:

- * Yalnızlığını kimseye hissettirmemeye çalış.
 - * Çok rahat ol.
 - * Sağa sola şüpheyle bakma.
 - * Dikkat çekecek şekilde giyinme.
 - * Gideceğin ortamın örfüne göre giyin.¹⁵⁹
 - * Dilin sürekli zikirle ıslak olsun.
 - * Adres soracağın kişiye dikkat et.
 - * Oranın yabancıysa değilmişsin gibi bir üslupla sor.
 - * Kalabalığın ortasında paralarını toplu bir şekilde çıkartma...
- Sadece yol harçlığını bozuk paralarla karşıla.
- * Daima Allah'ın kontrolü altında olduğunu unutma.
 - * Sana arkadaş olmak isteyenlere karşı dikkatli ol.
 - * Rengini belli etmemeye çalış.

3- KAYBOLDUĞUNDA

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen daim imtihanundasın... Ve Allah-u Teâlâ seni kayıpla da imtihan edebilir... Bu gibi durumlarda asla ümitsizliğe düşüp de gevşeme...

¹⁵⁹ İslam'a uygun olma şartını göz ardı etmemeye çalış.

Afganistan’da dağda kaybolan bir mücahid, başını göğse kaldırıyor ve bir bulutun el işaretiyle kendisine yol gösterdiğine şahit oluyor... Bu Allah’ın bir yardımudur... Bu bir keramettir...

Sen de benzer yardımları Rabbinden ümit et ve dua et...

Kaybolma gibi durumlarda işine yarayacak bazı tavsiyelerde bulunayım:

* Grup olarak hareket edeceksen eğer, kaybolma durumunda nerede bekleyeceğini önceden kardeşlerinle kararlaştır.

* Hava karanlık olmadan kendine bir barınak bulmaya çalış.

* Şehirde kaybolmuşsan, sakın bir yerdeki bir camiye sığın.

* Geldiğin yolu bulmak için şartları zorla.

* Cami cemaatinden yaşlı bir adama adres sorabilirsin.

4- OPERASYONDA YALNIZ BAŞINA KALDIĞINDA

Değerli mücahid kardeşim;

Bu gibi durumlarla imtihan olursan Rabbim yardımcın olsun... Bazı anlar olur, operasyondaki bütün kardeşlerin şehid olur... Sen yalnız kaldığında bir anlık bocalayabilirsin...

Soğukkanlılığını koruyabilirsen o sıkıntıdan kurtulabilirsin inşaallah... Bu gibi durumlarda eğer o an unutmazsan şu nasihatlere kulak ver:

* Mermini bilinçli bir şekilde sayılı kullan.

* Kaç mermin kaldığını bil.

* Gizleneceğin en uygun ortamı bulmaya çalış.

* Asla teslim olma.

* Yanındaki gıdanı idareli kullanmaya çalış.

* Düşman kalabalıkla maceraya girme ve operasyona uzak bir yerde karanlığın çökmesini bekle.

* El fenerini kullanma ve ateş yakma.

5- MUHASARA ALTINDA YALNIZ KALIRSAN

Değerli mücahid kardeşim;

Düşman kalabalıkla sen yalnızsan ve yerin de keşfedilmişse -her zaman olduğu gibi- yine Allah’a dua edeceksin... Sınırlı mer-mi kullanıp havanın kararmasını bekle ve onların tahmin edeme-yeceği bir yerden kaçmanın yollarını ara.

Israrla “Üzerlerine doğru yürüyüp şehadeti aramak istiyo-rum.” diyorsan zaten burnuna cennet kokusu gelmiş demektir... Kutlu yolculuğun caizdir ve şehadet ihtimali çok olduğundan do-layı Rabbim senin şehadetini şimdiden kabul etsin...

Unutma ki bu tür sahneleri görmeyi Allah-u Teâlâ çok sever ve meleklerine seninle iftihar eder:

Resûlullah ﷺ buyurdular ki: “Rabbimiz, Allah yolunda sava-şan şu kimseye taaccüp etmiştir: Arkadaşları hezimete uğra(yıp kaçmış)tır. Ancak o, (kaçmanın haram olduğunu düşünerek) ken-disine düşen sorumluluğun idrakiyle geri dönerek, öldürülünceye kadar düşmanla çarpışmıştır. Bunun üzerine Aziz ve Celil olan Allah, meleklerle (iftiharla) şöyle der: “Şu kuluma bakın, benim nezdimde olan (mükafaat)ı düşünüp katımda olan (cezadan) kor-karak geri döndü, öldürülünceye kadar savaştı.”¹⁶⁰

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen, ölüm saatine kadar asla ölmeyeceksin... Senin kalabalık düşman arasına dalmanla ölüm sana ulaşmayabilir. Rabbim on-

160 Ebu Davud, Cihad, 38

lara seni kalabalık da gösterebilir, hiç göstermeye de bilir... Allah, dilediği gibi seni korumaya güç yetirendir...

Sen her halukarda kazançlısın, bunu unutma...

6- YIKIK ALTINDA YALNIZ KALIRSAN

Sevgili mücahid kardeşim;

Herhangi bir sebeple yıkık altında kaldığında -ki bazı cihad beldelerinde oluyor bunlar- baygın değil de şuurun yerindeyse ve az da olsa hareket edebiliyorsan öncelikle vücuduna bir bak...

Öncelikle kanama olan yeri o şartlar altında durdurmaya çalış... Bu arada da kulağın dışarıdan gelecek seste olsun... Varlığını hissettirecek şekilde bağır...

Ses gelmiyorsa arka arkaya bağırıp da sesini tüketme...

Dilin sürekli zikirle ıslak kalsın... Ve bir meleğin seninle ilgilenmesini dua ederek bekle... Irak cihadında yıkık altında kalan bir mücahidle bir melek ilgilenmiş... Allah'u ekber!

7- SEBEPLER TÜKENİRSE

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldesinde olmakla birçok sıkıntıya muhatap olmaya adaysın demektir... Gün gelir memleketinde görmediğin bollukları ve rahatlığı görürsün, yine gün gelir memleketinde yaşamadığın sıkıntılarla baş başa kalırsın... Bu, cihadın olmazsa olmaz durumlarından biridir.

Gün gelir çatışma altında mermilerin tükenir, yalnız kalırsın... Kaçacak ya da saklanacak yer bulamazsın... Aklına gelecek olan belki de tek şey, **“yoksa esir mi düşeceğim?”** korkusudur.

Rabbim bu gibi durumlarla seni imtihan etmesin! İmtihan edildiğinde ise Resûlullah ﷺ'e, Musa aleyhisselâm'a ve İbrahim aleyhisselâm'a yaptığı yardımın aynısını sana da yapsın... Âmin.

Sevgili mücahid kardeşim;

Gerek operasyonlarda gerek herhangi bir sebeple tutunduğun sebepler tükendiğinde o an aklına, Allah'ın, “keramet” diyeceği-miz yardımının gelmesinin “Allah’a çok kolay” olduğu gelsin ve o an Allah’a en samimi duygularınla yalvar...

Musa aleyhisselâm kıssasından örnek vereyim de teselli bul:

“Derken (Firavun ve adamları) gün doğumunda onların ardına düştüler. İki topluluk birbirini görünce, Musa’nın adamları, ‘işte yakalandık!’ dediler.

Musa: Asla! Dedi. Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir. Bunun üzerine Musa’ya: Asan ile denize vur! Diye vah-yettik. (Vurunca deniz) derhal yarıldı (on iki yol açıldı), her bölük koca bir dağ gibi oldu. Ötekilerini de oraya yaklaştırdık. (Musa ve adamlarının ardından, düşmanlar da bu denizde açılan yollara girdiler.)Musa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık. Sonra ötekilerini suda boğduk. Şüphesiz bunda bir ibret vardır; ama çokları iman etmiş değillerdir.”¹⁶¹

Firavun’un ordusu ile deniz arasında kalırken... Vesileler/se-bepler tükenirken... Geri dönüp teslim olmuyorlar! Ümitsizliğe düşüp panik yapmıyorlar...

Musa aleyhisselâm’ın askerleri ‘yakalandık’ dediğinde kalabalık-tan etkilenmiyor ilahının kendilerini oradan kurtaracağına inanıyor ve Allah’a güveniyor.

¹⁶¹ Şuara, 60-67

“Musa, “Asla!” dedi. Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir...”

Sevgili mücahid kardeşim;

İnan Allah-u Teâlâ seni de yalnız bırakmayacaktır. Yeter ki sen O’na mutlaka güven... Allah, kendine güvenenleri yardımsız bırakmaz...

Birçok cihad beldesinde zor durumda kalan mücahidler, aklın izah etmekte zorlandığı şekillerde kurtuldular:

Afganistan’da yolunu kaybeden bir mücahid, gelen koyun sürüsünden ayrılan bir kuzuyu, Allah’ın kendisi için bir kılavuz olarak seçtiğini düşünüyor ve kuzuyu takip ederek gitmek istediği yolu buluyor... Allahu ekber! Allah dilerse istediği canlıyı yardımcı olarak gönderir.

Yeter ki Allah’a güven ve sadece sebeplere takılma...

Sevgili mücahid kardeşim;

Bedenin dâhil, senin kontrolüne verilmiş her şey, Allah'ın sana bir emanetidir. Bu emaneti Allah'ın dediği şekilde kullanmazsan, emaneti muhafaza edememişsin demektir...

Allah-u Teâlâ insana mal-mülk vermiş, bu malın kullanma kılavuzunu da beraberinde vermiştir... Kullanma kılavuzuna baktığımızda her zaman “israf etme!” uyarısını görürüz... Ürün bize ait olmadığı için israfın her türü bize haram oluyor...

Değerli mücahid kardeşim;

Allah senin dualarına icabet etsin ve seni israftan korusun... Bugün birçok cihad beldelerinde zengin bir sofradan kalkıp gelen ve israfa alışmış mücahidler görürsün. Asla onları örnek alma ve Allah için o kardeşleri uyar.

Cihad beldelerinde muhtemel yapılan israf çeşitlerini maddeler halinde sana anlatayım:

CİHAH BELDELERİNDE MUHTEMEL İSRAFLAR

- 1-** Vakit israfı.
- 2-** Eğitim dışı boşa harcanan mermi israfı.
- 3-** Yıkamaktan aciz olan bazı kardeşlerin atmış oldukları elbise israfı.
- 4-** Fayda vermeyen pahalı ürünlerin alınması.
- 5-** Arta kalan yemeğin dökülmesi israfı.

Sevgili mücahid kardeşim;

Dinimizin temizliğe verdiği önemi bildiğini düşünüyorum... Bir müslümanın, hele de mücahid bir müslümanın her temizliğe çok dikkat etmesi gerekir... Gerek bedeni temizlik, gerekse bulunduğu mekânın temizliği...

Bazı kardeşler temizlik konusunda oldukça titizken bazı kardeşler temizlik konusunda çok da hassas değillerdir... Bu iki tür mücahid bir arada olduğu zaman sıkıntılar baş gösterir...

Temizlik konusunda hassas olamama, bazı mücahid kardeşlerimizin kültürüne işleştirmiştir... Bir bakarsın ayakkabıyla odalarda gezer, bir bakarsın eşyalarını ortalığa atar, bir bakarsın çorabının biri bir yerde, diğeri başka bir yerde...

Sevgili mücahid kardeşim;

Bu gibi mücahidlerle karşılaşırsan, sakın ola onlara karşı sevginde bir azalma olmasın... Onlar hala mücahiddirler...

Bu gibi durumlarda kardeşlerinin döküntülerini toplarsan ecri sen kapmış olursun... Onlara asla kızma... Çok tatlı bir dille, kırmadan ve incitmeden temizlik konusuna değinirsen belki faydasını görürsün...

Cihad beldelerindeyken temizliğe önem vererek onlara örnek olabilirsin... Gerek beden temizliği, gerek mutfak ve oda temizliği, gerek muasker (askerî eğitim alanı) ve silah temizliği... Her konuda temizliğe dikkat etmen lazım...

Değerli mücahid kardeşim;

Bu dinin sahibi, dinini eksiksiz bir şekilde göndermiş ve neyin helal, neyin haram olduğunu bize Resûlullah ﷺ vasıtasıyla bildirmiştir;

Nu'man İbnu Beşir ؓ anlatıyor: Resulullah ﷺ buyurdular ki:

“Şurası muhakkak ki, haramlar apaçık bellidir, helaller de apaçık bellidir. Bu ikisi arasında (haram veya helal olduğu) şüpheli olanlar vardır. İnsanlardan çoğu bunları bilmez. Bu durumda, kim şüpheli şeylerden kaçınırsa, dinini de, ırzını da korumuş olur. Kim de şüpheli şeylere düşerse harama düşmüş olur, tıpkı koruluğun etrafında sürüsünü otlatan çoban gibi ki, her an koruluğa düşebilecek durumdadır. Haberiniz olsun, her melikin bir koruluğu vardır, Allah'ın koruluğu da haramlarıdır. Haberiniz olsun, cesette bir et parçası var ki, eğer o sağlıklı olursa cesedin tamamı sağlıklı olur, eğer o bozulursa, cesedin tamamı bozulur. Haberiniz olsun bu et parçası kalptir.”¹⁶²

Sen şu an cihad beldelerinde Allah'ın rızasını kazanmak için ter döküp uykusuz kalıyorsun... Ecir adına emeğinin boşa gitmemesi için dikkat etmen gereken bazı haramlar vardır... Şimdi

¹⁶² Buharî, İman 39, Büyü 2; Müslim, Müsakat 107, (1599); Ebu Davud, Büyü 3, (3329, 3330); Tirmizî, Büyü 1, (1205); Nesâî, Büyü 2, (7, 241)

karşılaşılabileceğin muhtemel haramları sana maddeler halinde yazayım, umarım haramlardan uzak kalmaya vesile olurum.

Bu sayede Rabbim hem bana hem de sana ecirler verir inşaallah... Biz Rabbimizin çok merhametli olduğuna iman etmişiz...

ÇİHAÐ BELDELERİNDEKİ MUHTEMEL HARAMLAR

- 1- Emre itaatsizlik.
- 2- Kardeşlerden biri hakkında suizan beslemek.
- 3- Gıybet dinlemek ve yapmak.
- 4- Esire kötü muamele yapmak.
- 5- Ganimetten ya da beytulmaldan bir şeyler çalmak.
- 6- Savaştan kaçmak.
- 7- Şer'i bir gerekçe uydurup cihaddan geri kalmak.
- 8- Aç kalındığında bahçe (mal) sahibinden izin almadan israf yapmak.¹⁶³
- 9- Nöbette uyumak.
- 10- Nöbete vaktinde gitmeyip kardeşlerin hakkına girmek.
- 11- Eğitimde canlı hayvanları hedef almak.

¹⁶³ İsrafa kaçmadan yenilebilir.

Sevgili mücahid kardeşim;

- 1- Sabah kalktığında yatağını temizle ve ağzını misvakla.
- 2- Her sabah namazında sabah zikirlerini okumayı ihmal etme.
- 3- El fenerini bilinçli kullan.
- 4- Aramayla vakit kaybetmemek için eşyaların hep aynı yere koy.
- 5- Seni ilgilendirmeyen şeylerden uzak dur.

Ebu Hureyre ؓ rivayet ediyor: Peygamber Efendimiz şöyle buyurdular: “Kendisini ilgilendirmeyen şeyleri terk etmek, kişinin İslamının güzelliğindendir.”¹⁶⁴

6- Arapça ya da Türkçe neşidler okuyan mücahidler görürsün... Neşidler okumak haram değil, bilakis mücahide moral verip cesaretlendirir... Ama sen fazla neşid okuma... Kur'an okumanın önüne geçmesin.

7- Kardeşlerinle iyi geçin.

8- Çok takvalı olan kardeşlerle daha fazla birarada bulun, ama diğer kardeşlerini de üzmemeye bak.

164 Tirmizi, İbn-i Mace

9- Sohbet esnasında hiç kimseye günahlarını anlatma, kardeşinin günahlarını da dinleme.

10- Eğitime dikkat et ve bazı notlar almaya bak.

11- Emîre sorular sormaktan çekinme.

12- Kardeşlerinden biri gaf yaptığında asla gülerek kardeşini mahcup etme.

13- Cihadın ruhsatından faydalanarak bıyıklarını uzatan bir mücahid gördüğünde kızma.

14- Arkadaşının cesedini gördüğünde illa da yüzünde bir te-bessüm olacağını düşünme.

15- Şehidlerin kanlarının hepsinin misk kokacağını zannet-me.

16- Saçını siyaha boyatan bir mücahid gördüğünde “haram-dır.” deme. O, ruhsattan faydalanmıştır.

17- Yanında gıybet edildiğinde uzaklaş ya da konuyu değiştir.

18- Kardeşini haklı çıkarmak için sebepler ara ve aranızın açılmamasını sağla.

19- Yemek kıtlığında kardeşini nefesine tercih ederek Allah'ı çok sevdiğini kardeşin üzerinden ispat et.

20- Ağız temizliğine dikkat et. Arkadaşlarının yanında sesli sümkürme. İnsanların midelerini bulandırmamaya çalış. Aksi hal-de bunu şeytan fırsat bilir ve imanı zayıf olanları sana karşı kulla-nır... Senden rahatsız olmaya başlarlar.

21- Gideceğin cihad beldesinin örfüne göre giyin.

22- Silahını hep yanında taşı. Tuvalet bile gitsen yanına al.

23- Şeytanın müdahale etmediği hiçbir ibadet yoktur.

24- Şeytandan hep Allah'a sığın.

25- Kıldığın namazdan farklı namaz kılanları gördüğünde “**n’oluyoruz?**” deme. Başka mezhep mensubudur, onun mezhebinde o şekilde kılınıyordu.¹⁶⁵

26- Büyük fedakarlıklar yaparak cihada çıkmış olabilirsin. Bunu dile getiripte ihlasına gölge düşürme. Unutma ki senden daha fedakar olan mücahidler var.

27- Cihad beldesinde kendisiyle aranın iyi olmadığı mücahidlerle karşılaştığında geçmişe sünger çekip kardeşini sevmenin yollarını ara.

28- Mücahid kardeşinin senin katındaki yerinden ziyade Allah katındaki değerini düşün. Allah o mücahide çok değer vermiş, sen de değer ver.

29- Olası korkularını emîrinle özel paylaş ve bir an önce korkularını yen.

30- Mücahid olduğunu ve mücahidliğin hakkını vermen gerektiğini asla aklından çıkarma.

31- Cihad beldelerine kimseye yük olmak için gelmediğini aklından çıkarma... Ensarla iyi geçin ve onlardan ilgi bekleme. Onların sana ihtiyacı yok, ama senin onlara yardım etmeye ihtiyacın var. Bunu asla unutma!

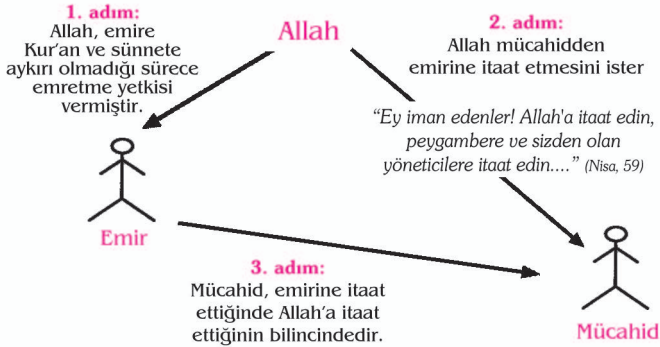
32- Senden sonra yeni gelen mücahidlere çömez gözüyle bakma... Senden daha takvalı ve daha güzel bir mücahid çıkabilir...

¹⁶⁵ Namazda ellerin omuz hizasına kaldırılması gibi.

33- “Cihaddan dönmeyeceğim.” diyerek pasaportunu yırtma... Gün gelir çok pişman olursun. Nice mücahidler bu sebepten çok sıkıntı çektiler. Pasaportu yırtmak şهادeti erken tarihe almıyor, unutmaz!)

34- En büyük düşmanın olan şeytanın cihad beldelerinde bile seni yalnız bırakmayacağını unutma. Aşağıdaki karikatürel anlatımı dikkatle incele;

Emir komuta zincirinin işleyişi ile ilgili karikatürel bir anlatım

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen ki ümmetin en çok ihmal ettiği ibadetlerden biri olan cihad ibadetine talip olmuşsun... Tüm dünya müslümanları senin elinle kazanılacak zaferleri bekliyor... Ve düşmanların da dâhil tüm dünyanın gözü senin üzerinde...

Senin yapacağın bir yanlış hareket ya da amel, birileri tarafından hayırdan ya da şerde kullanılacaktır... Senin her adımın birileri için örnek teşkil ederken birileri onu kesinlikle şer yolunda kullanacaktır... Senin, kâfirlerin bile dikkatini çekecek güzellikte bir ahlaka sahip olman gerekir... Hele de Allah yolunda canını vermeye hazır bir mücahidsen...

Değerli mücahid kardeşim;

Şimdi, cihad beldelerinde gerek Allah'a karşı, gerek emîr ve kardeşlerine karşı, gerekse tüm insanlara karşı ahlakının ve vasıflarının nasıl olması gerektiği hakkında cihad beldelerinin unutulmaz bir tecrübesinin kaleminden sana bilgiler aktaracağım inşaallah...

Bu bölümü, yani **"Mücahidin vasıfları"** bölümünü çok dikkatli bir şekilde okumanı istiyorum. Yazılan bu vasıflar, general rütbesi verilen Ebu Ömer isimli bir mücahidin kalemine nasip olmuştur...

Sözlerin ne kadar kıymetli olduğunu, bu sözlerin yazarını sana tanıttınca sanırım çok daha iyi anlayacaksın:

Kimdir bu General Ebu Ömer?

Ömrünün 27 yılını Afganistan cihad beldesine adanmış ve yüzlerce mücahid komutan yetiştirmiş, tüm müslümanların düşmanı olan NATO'nun en çok arananlar listesinde olan bu büyük mücahid komutan, Pakistan ve Amerika'nın ortaklaşa gerçekleştirdiği operasyonla şehid edilmiştir.

Mücahidlerin vasıfları hakkında tecrübelerini belgelemesini rica eden bir mücahidin, emîri Ebu Ömer'i nasıl tanıttığına bir bak:

“Allah kendisinden razı olsun, inşaallah en yüksek derecede şehid olmuştur. Cihada geldiğim zaman ilmine, yaşantısına, cesaretine, şehadet tutkusuna hayran olduğum emîrimiz Ebu Ömer, cihada adanmış bir hayat yaşayarak ümmetin yiğitlerine örnek olmuştur. Israrlı isteklerimizden sonra Kur'an ve sünnet ışığında kendi cihad tecrübelerinden hareket ederek bizlere bir mücahidin sahip olması gereken vasıfları maddeler halinde yazmıştır.”

Bir kelimesinde dahi değişiklik yapmadan özelde mücahidlere, genelde tüm müslümanlara arz ederim.

Mücahidin Vasıfları

“Dünyada zora göğüs gerip, zorda sabretmeyen, ahiretteki ebedî zorlukla karşılaşır...”

Şehid Ebu Ömer rahimehullah...

Mücahid;

1- Kolaycı değildir.

2- Vakıasını; dini, aklı ve zaman içerisindeki olaylarla tartarak, kendisine bir hedef çizer ve bu hedef doğrultusundaki esaslara sıkıca sarılır.

- 3-** Devamlı, esaslı hareket eder.
- 4-** Sabredicidir.
- 5-** Acele etmez.
- 6-** Nefsî arzu ve isteklerine uyup onlara boyun eğmez.
- 7-** Hoşgörülü olur.
- 8-** Varlıkta ve yoklukta tevekkülün zirvesini yaşar.
- 9-** Zorlukta yılmaz, inadı elden bırakmaz.
- 10-** Sinirden uzaktır.
- 11-** Bütün istek ve arzularını Allah için ve ezilmişlerin zulümünden kurtulması için feda eder.
- 12-** İhlâsı elden bırakmaz. Çünkü ihlâs, salih amellerin kabulü ve kendisine ışık tutan bir kandil gibidir.
- 13-** İbadetlerinde samimidir, daima ideale ulaşmak ister.
- 14-** Kul hakkında hassastır.
- 15-** Boş konuşmaz, boş şeylerden yüz çevirir.
- 16-** Daima; maddî-manevî, faydalı şeyler peşinde koşar.
- 17-** Kimsenin kötülüğünü istemez, iyiliklerini ister.
- 18-** Daima hizmetkârdır. Hizmette zaman, mekân ve sınır tanımaz.
- 19-** Kendisini ilgilendirmeyen konuların peşine düşmez.
- 20-** Devamlı sakin ve az konuşur. Düşünceli olur.
- 21-** Kıskanmaz ve haset etmez.
- 22-** Kin beslemez, kötülüklere iyilikle karşılık verir.

- 23-** Mevcut esaslara harfiyen uyar.
- 24-** Kimseyi küçük görüp kınamaz.
- 25-** Vakıadaki müşkülleri gidermede acele etmez, zamana bırakıp en güzel bir şekilde gidermek ister.
- 26-** Kendisi için istediğini başkası için de ister.
- 27-** Muamele ve şakalaşmada daima dengelidir. Çünkü kişinin manevî durumuna göre şaka, fertler arasında problem çıkaran önemli unsurlardır.
- 28-** İyilikleri kimsenin başına kakmaz.
- 29-** Zanla muamele etmez, zandan kaçınır.
- 30-** Fertler arasında söz taşımaz.
- 31-** Kibirlenmez, kibirle muamele etmez.
- 32-** Bütün hayır işlerinde önde koşar ve yük olmaz.
- 33-** İsrâfçı değildir, israftan kaçar.
- 34-** Fertlerin fitrî yapısına göre muamele eder.
- 35-** Fertlerin, fitraten zayıf noktalarını kimseye açmaz, onları alay konusu yapmaz ve içine (gönlüne) gömer.
- 36-** Muamelede fert seçmez.
- 37-** Muameleden dolayı kızıp tavır takınmaz.
- 38-** Başkalarının fikrine saygı duyar ve bundan dolayı kimseyi küçük görüp ayıplamaz.
- 39-** Bütün yaşamını -İslam'a uygun olursa-, cemaatin yaşantısına uydurur.
- 40-** Ferdî tasarruflardan kaçınır.

41- Fertlerle ilişkilerinde, onları bulundukları hayattan kopartacak söz ve davranışlardan kaçınır. Çünkü söyleyeceği bir söz o kişi için fitne olabilir, o kişinin dönmesine sebep olabilir (Cihad-dan dönmesi).

42- Yersiz ve vakiasız mevzuları tartışmaz.

43- Kardeşi ile tartışırsa veya davalanırsa onun eski hatalarını yüzüne vurarak sayıp dökmez. Çünkü bu hal, münafıklık alame-tidir.

44- Kendisine karşı yapılmış yanlış bir hareket ve davranıştan dolayı kin beslemez, öç almaz.

45- Yalan söylemez.

46- Münakaşa ve cedelden kaçınır.

47- Emanete hıyanet etmez.

48- Verdiği sözde durur.

49- Kardeşlerini kendi nefsine tercih eder.

50- Kardeşinin hoşlanmadığı söz ve hareketlerden hem kaçınır hem de onları terk eder.

51- Nasihat dinler, ibret alarak uyar.

52- Gücü yettiğince ıslah edici olur ve taraf tutmaz.

53- Kimseyi rahatsız etmez, bundan kaçınır.

54- Kimseden bir şey istemez, daima kendi ihtiyacını kendi görür.

55- Konuşurken sesini yükseltmez.

56- Merhamet ve şefkatle muamele eder.

57- Kendi fikrinde ısrar edip inatçı olmaz.

- 58-** Yapacağı işlerde kardeşleriyle istişare eder.
- 59-** Kardeşlerine hastalıklarında hizmet eder.
- 60-** İsteyeni boş çevirmez.
- 61-** Kendisine hizmet edildiği gibi, hizmet ederken de ihtimam eder.
- 62-** Kardeşine lakap takmaz ve lakapla çağırmaz.
- 63-** Maddî ve manevî zorlukta kardeşini yalnız bırakmaz.
- 64-** Zorlukta yılmaz, kolaya kaçmaz.
- 65-** Yapmadığı ve yapmayacağı şeyleri söylemez.
- 66-** Günlük hayatındaki yaşantısında, hayatı kolaylaştırır.
- 67-** Sabır ve sebatıyla, ameli ve kavliyle güven verir.
- 68-** Ahlaka ve örfe aykırı hallerden ve sözlerden kaçınır.
- 69-** Kendi cahiliye hayatında yapmış olduğu yanlış ve hataları zikretmez.
- 70-** Cahilî hayattaki cahilî insanlar, hayatlarını ve bedenlerini küfür yolunda ve Allah'ın haramlarında sarf ederken mücahid, bunları anarak dilini bu konuda kullanmaz.

Şehid General Ebu Ömer / 9.2.2005 Afganistan.

Seni Cihad Beldelerinde Ayakta Tutacak Bazı Konular

فَقُّهُ الْجِهَادِ

Bir Mücahidin Vasıfları,
Cep Kütüphanesi, ve Yol Haritası

Sevgili mücahid kardeşim;

Kutlu yolculuğa hazırlanıyor ya da o güzel beldelerden herhangi birindesin... Şimdiden, Rabbim bol ecirli bir hayat sana nasip etsin...

Gideceğin beldelerde seni psikolojik olarak ayakta tutacak, bilmediğin konularda sana yardımcı olacak, bildiğin konuların sahilik derecesini sana bildirecek, sonra öğrenirim dediğin konuları sana öğretecek ilim adamı ya da iyi bir ilim talebesi olmayabilir...¹⁶⁶

Bu gibi durumlarda “keşke kaynak eserlerim yanımda olsaydı da onlara müracaat etseydim” ya da “keşke hocalarım burada olsaydı da onlara sorsaydım” diye hayıflanırsın...

* * *

“**Amelden önce ilim gelir.**” diyen âlimlerimiz ne güzel söylemişler... Âlimlerimizin bu güzel tespitinden yola çıkarak seni cihad beldelerinde yalnız bırakmayarak o güzel beldelerde sana her konuda fayda verecek bilgileri, dünyanın en meşhur âlimlerinin kitaplarından derleyerek sana sunacağım inşaallah...

Büyük alimlerimizin eserlerinden faydalanarak, seninle onları bu kitabı aracı kılarak buluşturacağım inşaallah...

¹⁶⁶ Ama genellikle ilim talebeleri denk gelir. Bu kez de mezhep farklılığı sorunu - la karşılaşabilirsin.

Canım mücahid kardeşim;

Cihad çağrısına kulak verip o beldelere gelen, tevhid ve akide bilgisinden yetersiz mücahidler görürsün... Akidesi tam anlamıyla oturmamış kardeşleri gördüğünde ya da senin için akidesi oturmamış dendiğinde belki de onları dinlemeyip **tekfirci** olarak suçlarsın... O kardeşler sana nasihat etmek istediklerinde belki de davet üslubuna dikkat etmeden seni tekfir de edebilirler...

Aslında gayet iyi bir niyetle **akidenin düzeltilmesini** istiyorlardır, ama içindeki şeytana bunu izah etmek çok zor olabilir... Onların bu iyi yaklaşımı karşısında iyi bir dinleyici olmazsan belki de doğru bilgilere karşı kulağını tıkayanlardan oluverirsin Allah muhafaza...

Birçok cihad beldesinde **benzer sorunları** işittiğim için cihad beldelerindeki bir **mücahidin** her konuda ihtiyacını giderecek **ilmi bir eser** derlemeye karar verdim...

Cihad beldelerini az çok bilen ve **bir mücahidin ilmi ihtiyaçlarının** neler olduğunu yerinde tespit eden bir müslüman olarak tüm dünyanın kabul gördüğü âlimlerimizin kitaplarından alıntılar yapıp sana sunmayı düşündüm ve Allah'ın izni ve yardımıyla gerçekleştirdim.

Sevgili mücahid kardeşim;

Tevhid, akide, fıkhi bilgiler ve cihad fikhını hangi ilim adamının kitaplarından ya da hangi davetçilerden öğrendiğini bilmiyorum... Şu dakikaya kadar öğrenip amel ettiğin bilgilerini merak edip test edip etmediğini de bilmiyorum... Ama sana tavsiyem, tüm bilgilerini tekrardan gözden geçir... Olası bir hatadan dönmek için fırsat ayağına kadar gelmişken bunu değerlendir...

- Belki de yıllarca hatalı bir şekilde namaz kılan- sahabîlerden biri, bak hatalı kıldığı bir namazı hangi zeminde düzeltiyor, görelim:

Biz mesciddeyken bedevî kılıklı bir adam çıkageldi. Namaza durup hafif bir şekilde (yani rükünleri, tesbihleri kısa tutarak) namaz kıldı. Sonra namazı tamamlayıp Resûlullah ﷺ'e selam verdi. Efendimiz:

“Üzerine olsun. Ancak git namaz kıl, sen namaz kılmadın!” buyurdu. Adam döndü (tekrar) namaz kılıp geldi, Resûlullah'a selam verdi. Aleyhissalatu vesselam, selamina mukabele etti ve:

“Dön namaz kıl, zira sen namaz kılmadın!” dedi. Adam bu şekilde iki veya üç sefer aynı şeyi yaptı, her seferinde Aleyhissalatu vesselam:

“Dön namaz kıl, zira sen namaz kılmadın!” dedi. Halk korktu ve namazı hafif kılan kimsenin namaz kılmamış sayılması herkese pek ağır geldi. Adam sonuncu seferinde:

“Ben bir insanım isabet de ederim, hata da yaparım. Bana (hatamı) göster, doğruyu öğret!” dedi.

Aleyhissalatu vesselam, *“Tamam. Namaza kalkınca önce Allah'ın sana emrettiği şekilde abdest al. Sonra (ezan okuyarak) şehadet getir, ikamet getir (namaza dur). Ezberinde Kur'an varsa oku, yoksa Allah'a hamdet, tekbir getir, tehlil getir, sonra rükuya git. Rükû halinde itmi'nana er (azaların rükûda mutedil halde bir müddet dursun). Sonra kalk ve kıyam halinde itidale er, sonra secdeye git ve secde halinde itidale er, sonra otur ve bir müddet oturmuş vaziyetinde dur, sonra kalk. İşte bu söylenenleri yaparsan namazını mükemmel (kılmış olursun). (Bundan bir şey) eksik bırakırsan namazını eksilttin demektir.”* buyurdu.

Ravi der ki: “Resûlullah ﷺ’in bu sonuncu sözü Ashab’a, öncesi, (Dön, namaz kıl, zira sen namaz kılmadın!) sözünden daha kolay (ve rahatlatıcı) oldu. Zira (bu söze göre), sayılanlardan bir eksiklik yapan kimsenin namazında eksiklik oluyor, fakat tamamı heba olmuyordu.¹⁶⁷

Bu hadiste de gördüğümüz gibi, kıldığı namaz için “sen namaz kılmadın!” sözüne karşılık gurur ya da kibir yapmadan tekrardan gözden geçirilmesini istiyor. Çünkü namaz kılmak, dinimizde çok ayrı yeri olan bir ibadet... İbadetlerine değer veren ve Allah’ın rızasını kazanmak isteyen bu sahabi bu konuda bizler için harika bir misal...

Sevgili mücahid kardeşim;

Senin de bildiğin gibi Allah ﷻ tevhid ve akaid konularına çok önem verir... Bu konulardaki inanç eksikliği, salih amellerimizin kabulünde sorunlar çıkartabilir... Bu yüzden **seninle yolculuğuma öncelikle “tevhid inancımız nasıl olmalı”** konusuyla başlamak istiyorum...

A- TEVHİD

Tevhid İnancım Nasıl Olmalı?

Sevgili mücahid kardeşim;

Öncelikle **tevhid inancının sana getireceği kazançları** hatırlatayım, daha sonra da tevhid konusuna giriş yapalım inşaallah...

Tevhid İnancının Faziletleri

1- Tevhid, dünya ve ahirette sıkıntılardan kurtulmanın, dünya ve ahiret cezasını savuşturmanın en büyük sebebidir.

¹⁶⁷ Tirmizi, Ebu Davud, Nesai

2- Tevhid, cehennemde ebedi kalmaya engeldir. Böyle bir imanın zerre kadarının kalpte bulunması, cehennemde ebedi kalmaya manidir. Tevhid inancı kalpte kemâl derecesine ulaşırsa cehenneme girmeyi tamamen ortadan kaldırır.

3- Tevhid inancına sahip olan kimse, dünya ve ahirette kâmil bir hidâyete ve tam bir güvene erer.

4- Tevhid inancı, Allah-u Teâlâ'nın rızasına ve sevabına nail olmanın yegâne sebebidir. Muhammed ﷺ'in şefaatiyle en ziyade mutlu olacak kişi, ihlâslı olarak can-ı gönülden "la ilahe illallah" diyen kişidir.

5- Açık ve gizli bütün işlerin ve sözlerin Allah katında makbul olması, bunlara sevap verilmesi ve mükemmellik derecesine ulaşması, tevhid inancına bağlıdır. Tevhid inancı güçlendikçe ve Allah için ihlâs kuvvetlendikçe yukarda sözü edilen işler tamam olur ve mükemmelliğe ulaşır.

6- Tevhid inancı kalpte mükemmelleştiği zaman Allah bu tevhidin sahibine imanı sevdirebilir ve güzel gösterir. Kâfir olmayı, fasıklığı ve isyanı sevimsiz göstererek onu doğru yola erenlerden kılar.

7- Tevhid inancı, kulun karşılaştığı güçlükleri hafifletir ve acılarını dindirir. Kul, tevhid inancının kemale ermesi oranında güçlükleri ve acıları geniş bir kalple ve huzurla karşılar. Allah'ın takdiri ile yaşadığı kaderin acılarını teslimiyet ve rıza ile kabul eder.

8- Tevhid inancının en büyük faziletlerinden birisi; insanı, yaratılmışlara köle olmaktan çıkarıp hürriyete kavuşturmasıdır. Ümit ve korkusunu ve yaptıklarını yaratılmışlarla ilintili kılmaz. Gerçek izzet ve yüce şeref işte budur.

9- Tevhid inancına sahip olan kimse, bu sayede sadece Allah’a ibadet eder ve O’nu Rab kabul eder. Olmasını umduğu şeyleri sadece O’ndan umar, ancak O’ndan korkar ve sadece O’na sığınır. Böylece onun kurtuluşu gerçekleşir, felaha erer.

10- Allah, tevhid inancına sahip olanlardan dünya ve ahiret kötülüklerini uzaklaştırır. Onlara iyi bir hayat ve huzur verir. Huzur, Allah-u Teâlâ’yı anmakla gerçekleşir. Bu söylediğimiz ifadelerin delilleri Kur’ân’da ve Peygamber ﷺ’in hadis-i şeriflerinde pek çoktur, bilinen şeylerdendir.

Tevhidin faydalarından sadece on tanesini seninle paylaştım...

Tevhid’den Maksat Nedir?

Şeyhu’l-İslam İbn-i Teymiyye rahmetullâhi aleyh diyor ki:

“Peygamberlerin getirdiği tevhid, ulûhiyetin ancak ve ancak tek olan Allah için sabit olduğunu ihtiva eder. Bu ise kendine ibadet edilecek varlığın sadece Allah olduğuna şehâdet etmekle, ibadeti yalnız O’na yapmakla, sadece O’na tevekkül etmekle, sevdiğini yalnız O’nun için sevip düşmanlık ettiğine yalnız O’nun için düşmanlık etmekle ve yapılan her şeyi ancak O’nun için yapmakla olur.

Tevhidden maksat, sadece Rabbin tek olmasından ibaret değildir. Tevhid ile bağlantısı olmayan amellerin hiçbir değeri yoktur. Allah buyurur ki:

*“Rablerine kâfirlik edenlerin durumu (şudur): Onların amelleri fırtınalı bir günde rüzgârın şiddetle savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi elde edemezler. İşte bu, (haktan) uzak sapıklığın tâ kendisidir.”*¹⁶⁸

TEVHİDİN ÜÇ TÜRÜ VARDIR:

1- Rubûbiyet Tevhidi

Bu, kulları ve rızıklarını yaratanın, onları öldüren ve yaşatanın Yüce Allah olduğuna inanmaktır. Rubûbiyet tevhidi yaratma, rızık verme, yaşatma, öldürme gibi işlerinde Allah'ın tek olduğunu benimsemektir. Esasen bu tür tevhidi Peygamber ﷺ zamanındaki müşrikler, Hristiyanlar ve Yahudiler inkâr etmemiş, kabul etmişlerdir.

Rubûbiyet tevhidini, eski zamanda dehrî/maddeci inkârcılardan, günümüzde ise komünist inkârcılardan başkası inkâr etmemiştir. Bu tevhid beraberinde ulûhiyet tevhidi bulunmadıkça insanın İslam dinine girmesini sağlamaz.

Dünyada kanını ve malını korumaya almaz ve ahirette cehennem ateşinden kurtarmaz. Rubûbiyyet tevhidi doğuştan insanla birlikte vardır. Nitekim hadis-i şerif'te, *“Her doğan fıtrat (tek olan Allah'ı tanıma kabiliyeti) üzere doğar. Daha sonra onu, ana-babası ya Yahudi, Hristiyan veya Mecusî yapar.”* buyrulmuştur.

Rububiyet tevhidine Kur'an'da pek çok kere işaret edilmiştir. Bunlardan birisi şu ayet-i kerimedir:

“De ki: Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlerle (onları yaratmaya) kim kadir olabilir? Ölüden diriyi kim çıkarıyor? Diriden ölüyü kim çıkarıyor? İş i kim idare ediyor? (Onlara bu soruları sorduğunda ‘bütün bunları) Allah (yapıyor)’ diyecekler. De ki: Öyle ise (O'nun azabından) korkmuyor musunuz? İşte kudreti size anlatılan bu zât, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Artık haktan (ayrıldıktan) sonra sapıklıktan başka ne kalır? O halde nasıl (haktan sapıklığa) döndürülüyorsunuz?”¹⁶⁹

169 Yunus, 31- 32

2- Ulûhiyet Tevhidi

Bu, kulların dua, adak, kurban, ümit, korku, tevekkül, istekle yönelme, çekinme ve sığınma gibi işlerini yaparken bu ibadetleri sadece bir ve tek olan Allah için yapmasıdır. Bu tevhidin mahiyeti hem eski, hem yeni zamanda müminler ile müşrikler arasında tartışma konusu olmuştur. Peygamberlerin ümmetlerine getirdiği tevhid işte budur.

Çünkü peygamberler, ümmetlerinin zaten inanmakta olduğu rububiyet tevhidinin doğruluğunu onaylamışlar, onları ulûhiyet tevhidine çağırmışlardır. Allah-u Teâlâ, Nuh peygamberden haber vererek şöyle buyurur:

*“Andolsun ki Biz, Nuh’u, kavmine (peygamber olarak) gönderdik. Onlara ‘Ben (dedi) sizin için apaçık bir uyarıcıyım. Allah’tan başkasına tapmayınız. Çünkü ben size (gelecek) bir azaptan korkuyorum.’ dedi.”*¹⁷⁰

Yine şöyle buyurur:

*“Allah’a ibadet edin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın.”*¹⁷¹

Ulûhiyet tevhidi; Allah’ın kulları üzerinde farz olan hakkı, dinin en büyük emri ve yapılan işlerin esasıdır. Kur’an, bu tevhidin varlığından haber vererek, bunsuz mutluluk ve kurtuluş olmayacağını açıklamıştır.

Değerli mücahid kardeşim;

Ulûhiyyet tevhidi ile birlikte öğrenilmesi gereken bir kavram daha var onu da seninle paylaşmak istiyorum:

¹⁷⁰ Yunus, 25-26

¹⁷¹ Nisâ, 36

3- İsim ve Sıfat tevhidi

Bu tevhid, isimleri ve sıfatları itibariyle Allah'ın, bizzat kendisinin veya peygamberinin lisaniyla kendisinin nasıl olduğunu bildirmişse, Allah'ı öylece benimsemektir. Bunun gerçekleşmesi ise O, kendisini veya O'nun peygamberi O'nu nasıl vasıflandırmışsa hiçbir değişiklik, herhangi bir şeye benzerlik ve keyfiyet söz konusu olmaksızın Allah için var olduğunu benimsemekle olur.

B- TAĞÜT¹⁷²

Değerli mücahid kardeşim;

Bu güzel dinimize tağutu reddederek girileceğini çok iyi biliyorsun... Tağut konusu bu dinin çok önem verdiği bir başka konudur. Ama maalesef birçok kişi tarafından ya anlaşılamamış ya da kasıtlı olarak anlam kaydırması yapılarak anlaşılmaması zorlaştırılmıştır...

Tağutu anlayamayanlar ise Allah'ın ilahlık hakkının gasp edildiğini göremedikleri için kâfirlerle mücadele etmeyi akıllarına getirememişler... Oysaki ellerindeki Kur'an-ı Kerim'i okumuş olsalardı şu ayeti dikkate alırlardı:

*“İman edenler Allah yolunda savaşır, inanmayanlar ise tağut (batıl davalar ve şeytan) yolunda savaşır. O halde şeytanın dostlarına karşı savaşın; şüphe yok ki şeytanın kurduğu düzen zayıftır.”*¹⁷³

Değerli mücahid kardeşim;

Şu an cihad beldesinde kendini ilah yerine koymuş tağutla ve askerleriyle savaşmaktasın... Tağutların Allah katındaki yerini bilmezsen, gücünü toparlayamaz ve tağuta karşı sert olamazsın...

¹⁷² Bu bölüm, Seyyid Kutup'un kitaplarından derlenmiştir.

¹⁷³ Nisa, 76

Tağut konusunu, bunu iliklerine kadar sindiren ve bu uğurda tağuta meydan okuyarak ipte sallanan bir şehidden öğreneceksin inşaallah. Ne mutlu sana ki uzman bir kaleminden öğreneceksin.

Tağut Kimdir?

Tağut, egemenliğini Allah'ın dininden almayan, şeriatı uygun olmayan her türlü yönetim ve hakkı çiğneyen her türlü düşmanlıktır...

Allah'ın egemenliğine, ulûhiyetine ve rububiyetine yapılacak düşmanlık; düşmanlığın en çetini, en adisi ve en azgınıdır. Dolayısıyla bu düşmanlık, onu tağut yapmaya en layık olan bir davranış biçimidir...

Tağut, sağduyuya ters düşen, gerçeği çiğneyen, Allah'ın kulları için çizdiği sınırı aşan düşünce, sistem, kişi, kurum, kuruluş ve ideoloji anlamına gelir. Bu düşüncenin, sistemin ve ideolojinin Allah'a inanmaktan, O'nun koyduğu şeriatından kaynaklanan bağlayıcı bir kuralı yoktur. İlkelerini yüce Allah'ın direktiflerine dayandırmayan her sosyal sistem, yüce Allah'ın buyruklarından kaynaklanmayan her kurum, her düşünce, her edep kuralı ve her gelenek bu kategoriye, bu kavramın kapsamına girer. Kim bütün bunları -her ne hal üzere olursa olsun- inkar edip tek olan Allah'a iman eder ve O'nu hayatında ölçü bilirse kurtuluşa erer.. Kurtuluşu, kopmayan sapasağlam kulpa tutunmakla gerçekleşir.

Tağutun Manası

Arapça bir kelime olan “tağut” kelimesi, **tağa, yetği, tuğya-** **nen** kelimelerinden türetilmiştir. “*Haddini aştı*” anlamına gelir.

Tağut; her sınırı aşan ve şeytan, put anlamında kullanılır. “*Küfürde haddini aşan*” manasına da gelmektedir. Allah'tan başka ibadet edilen her şey tağuttur. Tağut, putlardan olabildiği gibi cin veya insanlardan da olabilir.

Bilinmelidir ki, tağut, Allah'tan başka ibadet edilen her şey olduğuna göre tağutların sayısını belirli bir şekilde ifade etmek kesinlikle mümkün değildir.

İslam âlimleri tağutları şu beş kısımda incelemiştir:

- 1- Şeytan.
- 2- Allah'ın şeriatı dışında hüküm koyanlar.
- 3- Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen hâkimler-yöneticiler.
- 4- Sihirbazlar.
- 5- Kâhinler.

Tağutu İnkâr Etmek ve Allah'a İnanmak, Sapasağlam bir Kulptur

“Dinde zorlama yoktur. Doğruluk ile sapıklık birbirinden kesinlikle ayrılmıştır. Kim tağut’u, azgınlığı reddederek Allah’a inanırsa kopması söz konusu olmayan, sapasağlam bir kulpa yapılmıştır. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi işitir, her şeyi bilir. Allah müminlerin dostu, kayıracısıdır. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin dostları ise şeytan ve yordakçılardır. Bunlar, onları aydınlıktan çıkararak karanlıklara sokarlar. Onlar, orada ebedi olarak kalmak üzere cehennemliktirler.”¹⁷⁴

Değerli mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde seni ayakta tutacak kısa bir **tevhid ve tağut** bilgisi sunmuş oldum... Önceki bilgilerle bu bilgileri karşılaştır ve olası hataların varsa hemen şimdi düzeltmeye çalış; Rabbinin huzurunda tevhid inancından dolayı sıkıntı çekme inşaallah...

¹⁷⁴ Bakara, 256-257

Değerli mücahid kardeşim;

Tevhid ve tağut bilgisinden sonra şimdi de ‘**neye, ne şekilde inanman gerekiyor**’ ona bir bakalım:

C- AKAİD

Değerli mücahid kardeşim;

Akide, bir müslümanın inanç anlayışıdır... Neye ne şekilde inandığının adıdır... Eğer inanç şekillerinde hatalar varsa, “*bu kişinin akidesi bozuktur.*” deriz... Akidenin bozuk olması demek, işlenen salih amellerin Allah katında çerçöp olması demektir.

Sevgili mücahid kardeşim;

Düşünsene; cihad beldelerinde tuttuğun nöbetler, kardeşlere olan hizmetlerin, yaralanmış olman ve çektiğin her türlü zorluk sebebiyle çokça sevap beklerken bir de bakmışsın ki sevapların un ufak olup dağılmış... Çok üzülürsün değil mi? Bu yüzden aki-de konusu senin için hayati bir önem arz ediyor.

Akideyi Öğrenmenin Müslümanın Hayatındaki Önemi:

Akide ilmi, ilimlerin en değerlisidir. Çünkü o, Hayy ve Kayyum olan, *-diri olup tüm varlık âlemini de diri tutan-* Allah’a götürür, O’nu tanıtır.

Akide ilminin pek çok faydalarından bazıları şunlardır:

1- Mü’min; Allah ﷻ’ya bu ilimle daha çok yaklaşır, yüceliğini daha çok idrak edip O’na daha çok tazim ve saygı gösterir.

2- Müslüman; dininin temellerini ve imanının esaslarını bu ilimle bilir.

3- Müslüman, kâfirden; fasık da mü’minden bu ilimle ayırt edilir.

4- Mü'min; ateistlerin şüphelerine, sapıkların yanılgılarına, hakikati yok etmeye çalışanların tevillerine ve şeytanların giriş noktalarına karşı ancak bu ilimle meydan okuyabilir.

5- Mü'min; İslam'daki sapık fırkaların sapık düşüncelerine bu ilimle cevap verebilir.

6- Kalbin sükûnete ermesi, gönlün açılması, nefsin arınması, gönlün temizlenmesi ve Allah ﷻ dostluğuna ulaşılması ancak bu ilim sayesinde olur.

7- İslam düşmanlarının “akide, şeriat ve ahlaki ile İslam” etrafında getirdikleri şüpheleri ancak bu ilim sayesinde def edebiliriz.

8- Bu ilmi öğrendiğimizde uydurma dinlere, tahrif edilmiş semavi dinlere ve sapık fırkalara karşı atağa geçebiliriz.

9- Bu ilim iyice öğrenildiğinde misyonerlerin, laiklerin ve komünistlerin ağaçları kökünden sökülüp yere yıkılır.

10- Salih amellerin korunmuş olur.

Sevgili mücahid kardeşim;

Akide konusunda yazdığı eserle tüm dünyanın beğenisini kazanan, ilmi otoritelerce kabul gören ve dünyanın birçok ülkesinde okutulan büyük bir âlimin kitabından¹⁷⁵ alıntı yapacağım inşaallah.

Şimdi maddeler halinde yazılan akide konusunu senle paylaşıyorum:

AKAİD DERSLERİ

1. Allah'ı birlemek hakkında; yine O'nun tevfiğiyle diyoruz ki: Allah birdir ve O'nun şeriki -ortağı- yoktur.

2. O'nun misli yoktur.

¹⁷⁵ İmam Tahavi'nin *Akidetü-Tahaviyye* adlı eseri.

3. Hiçbir şey O’nu aciz bırakamaz. Yani hiçbir şey O’na güç yetirip, O’nu aciz bırakamaz.

4. O’ndan başka ilah yoktur.

5. Allah, başlangıcı olmayan “kadîm,” bitişi olmayan “daim” dir.

6. Allah, fenâ’ya uğrayıp yok olmaz.

7. Ancak O’nun dediği olur.

8. Hayaller ve kavrayışlar Allah’ı idrak edemez. Yani her ne kadar düşünülürse düşünölsün, düşünceler O’na ulaşamaz.

9. Allah, insanlara benzemez. Hiçbir yaratılmış O’na benzermez.

10. Hayy’dır (diridir), ölmez; Kayyûm’dur, uyumaz; daimdir ve her şeyi kuşatıcı ve gücü yetendir. Her şeyi korur. Kâim’dır.

11. Allah, ihtiyacı olmadan yaratır; yardım almadan, sıkıntı hissetmeden rızık verir. Yorgunluk duymaz.

12. Korkusuz olarak öldürür, zorluk görmeden yeniden yaratır.

13. Hâlihazırda ve yarattıklarından önce de kadim olarak vardır.

14. O, ne yarattıklarını yarattıktan sonra “Yaratıcı” sıfatını almış ne de insanları var ettikten sonra “Bârî” adını almıştır. Bu sıfatlara ezelde de sahipti.

15. O; gökler ve yerdeki tüm mülk ve içindekiler her an yaratılıp, her an diriltiip- öldürölen, her an tüm işleri idare olunup, sevk ve idaresi ile terbiye edilenler (merbub) yok iken de bütün bunları içeren “Rab” sıfatına sahipti. O, onları yaratmadan önce de “Yaratıcı” ismine sahipti.

16. O, ölüleri dirilttikten sonra da dirilticidir, diriltilmeden önce de. Bu ismi, onları yaratmadan önce almıştır. “Yaratıcı” ismini de, o yarattıklarını yaratmadan önce almıştır.

17. O, her şeye güç yetirendir. Her şey O’na muhtaçtır. Her işin sonu O’na dönecektir. O, hiçbir şeye ihtiyaç duymaz.

18. Allah, yarattıklarını ilmiyle yaratmıştır.

19. Yarattıklarına bir kader tayin etmiştir.

20. Onlara bir ecel (zaman, süre) de belirlemiştir.

21. Onları yaratmadan önce de hiçbir şey O’ndan gizli değildi. O, daha onları yaratmadan ne yapacaklarını biliyordu.

22. Kullarına, zatına itaat etmelerini emredip karşı gelmelerini de yasaklamıştır.

23. Her şey O’nun takdiri ve isteği ile olur. O’nun dilemesi olmadan kullarının dilemesi olmaz. Onlar için dilediği olur, dilemediği olmaz.

24. O’ndan bir lütuf olmak üzere dilediğine hidayet verir, dilediğini korur ve afiyet verir. Adaletinin bir tecellisi olarak da dilediğini saptırır, yarımsız bırakır ve belâlara maruz kılar.

25. Hepsinde de O’nun lütfu ve adaleti arasında dilemesi çerçevesinde gider, gelirler.

26. O, kendisine (karşıt) zıtlar bulunmasından ve denkler olmasından pek yücedir.

27. O’nun emrinin vuku bulmasını geri çevirecek ve hükmüne engel olacak hiç kimse yoktur. O’nun emrine üstün gelecek yoktur.

28. Bunların hepsine böylece iman ettik ve hepsinin O’nun katından olduğuna kesin olarak inandık.

29. Ve muhakkak Muhammed ﷺ, O'nun seçilmiş kuludur. Seçkin peygamberidir, kendisinden razı olunmuş Rasûlüdür.

30. O, peygamberlerin sonuncusu, muttakilerin önderi, Rasûllerin efendisi ve âlemlerin Rabb'inin habîbidir.

31. Ondan sonraki, Nebîlik iddialarının hepsi aşırı derecede sapıklıktır, hevaya uymaktır.

32. O, bütün insanlara ve cinlere Hak ile, hidayet ile, aydınlık ile gönderilmiş bir Nebî'dir.

33. Kur'an Allah'ın kalamıdır. Keyfiyetini bilmediğimiz bir biçimde O'ndan sâdır olmuştur. Rasûlüne onu vahiy olarak indirmiştir. Mü'minler de onu hak olarak doğrulamışlardır. Ve onun gerçekten Allah'ın kalamı (konuşması) olduğuna iman etmişlerdir. O, kulların konuşması gibi yaratılmış değildir. Her kim Kur'an'ı iştir de onun insan kalamı olduğunu söylerse, kâfirdir. Allah böylelerini Kitabında kınamış ve onları Sekar (cehennem) ile tehdit etmiştir:

34. Yüce Allah'ı insanlara özgü sıfatlardan birisiyle vafeden bir kimse küfre girer.

35. Cennet ehlinin ru'yeti (Allah'ı görmesi) -ihata edebilmeleri ve bizce keyfiyetini bilebilmek söz konusu olmaksızın- yüce Allah'ın Kitabının dile getirdiği şekliyle bir gerçektir: *“O günde yüzler var ki apaydınlıktır. Rabb'lerine bakıcıdırlar.”* (Kıyamet, 22-23)

Bunun açıklanması ise yüce Allah'ın muradı ve bildiği üzeredir. Resûlullah ﷺ'den bize kadar gelen bütün sahih hadislerde de o nasıl diyorsa öyledir; bu da aynen O'nun murad ettiği mana üzeredir. Bizler bu konuda görüşlerimizle te'villerde bulunarak, hevâlarımıza göre vehîmlere kapılarak yapılacak yorumlara kalkışmayız. Çünkü (bu gibi hususları) Yüce Allah'a ve Rasûlüne

teslim eden, kendisi için müteşabih olanların bilgisini de bilene havale edenler dışında hiçkimse dininde selâmete ulaşamaz.

36. Mirac haktır. Peygamber ﷺ, İsrâ ile (geceleyin) yürütülmüştür. Uyanırken bedeniyle semavata yükseltilmiştir. Daha sonra da Yüce Allah'ın dilediği yüceliklere çıkartılmıştır. Allah, ona dilediği ikramlarda bulunmuş ve vahyettiği şeyleri vahyetmiştir. *“Kalp, gördüğünü yalanlamadı.”* (Necm, 53/11) dünyada da, ahirette de yüce Allah'ın salât ve selâmı ona olsun.

37. Allah-u Teâlâ'nın ona ikram, ümmetine de bir yardım olmak üzere lütfedeceği “Havz” da haktır.

38. Haberlerde rivayet edildiği üzere Resûlullah ﷺ'in ümmeti için sakladığı “şefaât” haktır.

39. Allah'ın Âdem aleyhisselâm'dan ve O'nun zürriyetinden almış olduğu “Misak” haktır.

40. Yüce Allah, cennete gireceklerin sayısı ile cehenneme gireceklerin sayısını bütünüyle ve bir defada bilmıştır. Bu sayıya ne bir şey eklenir, ne de ondan bir şey eksilir.

41. Yine, onların yapacakları fiilleri de aynı şekilde bilmıştır. Herkes ne için yaratılmışsa, ona o kolaylaştırılır. Ameller de sonuçlardır. Mutlu olan kimse, Allah'ın kazası gereği mutlu olandır. Bedbaht olan kimse de Allah'ın kazası gereği bedbaht olandır.

42. Kaderin aslı, Allah'ın, mahlûkatı hakkındaki sırrıdır. Bunun gerçeğine ne mukarreb bir melek, ne mürsel bir peygamber ulaşmıştır. Bu hususta derine dalmak ve üzerinde çokça düşünmek, ilahi yardımdan uzak kalmaya götüren bir yol, Allah'ın rahmetinden mahrumiyete yol açan bir merdiven ve tuğyana ulaştıran bir basamaktır. O bakımdan bu husustaki kıyas, düşünce ve vesveselerden alabildiğine sakınmak gerekir.

Çünkü Yüce Allah, kader ilmini mahlûkatına karşı kapalı tutmuştur. Onda tartışmayı da yasaklamıştır. Nitekim Yüce Allah, Kitabında şöyle buyurmaktadır: “O, yaptığı şeyden sorulmaz; fakat onlar sorulurlar.” Buna göre kim, “Niye yaptı?” diye soracak olursa, Kitabın hükmünü reddetmiş olur. Kitabın hükmünü reddeden de kâfirlerden olur.

43. Levh’e, Kalem’e ve Levh’de yazılan her şeye iman ederiz. Yüce Allah’ın orada, “olacak” diye yazdığı bir şeyin olmamasını sağlamak üzere bütün mahlûkat bir araya toplansalar, buna güç yetiremezler. Aynı şekilde Yüce Allah’ın orada, “olmayacak” diye yazmış olduğu bir şeyin olması için hepsi bir araya gelseler yine buna güç yetiremezler. (Çünkü) Kalem, kıyamete kadar olacak şeyleri yazmış ve artık (mürekkebi) kurumuştur.

44. Öyleyse kulun üzerine düşen, var olacak her şey hakkında Allah’ın ilminin öne geçtiğini bilmesidir. Kul bilmelidir ki, Allah, ilmini, dilemesi ile kesin ve kaçınılmaz bir şekilde takdir etmiştir. O’nun ezeli ilmine dayalı takdirini, mahlûkatından, tehir edecek, giderecek, bozacak, noksanlaştıracak veya fazlaştıracak olan hiçbir kimse yoktur.

İşte bunlar inanılması gereken esaslardan, dinin temellerinin bilinmesi, Allahu Teâlâ’nın birliğinin ve Rububiyetinin itiraf edilmesi kapsamındaki şeylerdir. Nitekim Yüce Allah, Kitabında; “Her şeyi O yaratmış ve bir düzen içinde takdir etmiştir.” (Furkan, 25/2) ve “Allah’ın emri, takdir olunmuş bir kaderdir.” (Ahzab, 33/38) buyurmaktadır.

45. Arş ve Kürsî hakttır.

46. Allah’ın Arş’a da, yarattığı diğer şeylere de ihtiyacı yoktur.

47. Allah, her şeyi kuşatandır ve her şeyin üstündedir. Yaratıklarını ise böyle bir kuşatıcılıktan aciz bırakmıştır.

48. Bizler deriz ki: Muhakkak Allah, İbrahimi’i halil edinmiş, Musa ile özel bir şekilde konuşmuştur. Buna iman eder, tasdik eder ve teslimiyetle kabul ederiz.

49. Meleklerle, Nebilere ve Rasullere indirilmiş olan Kitaplara iman ederiz. Onların apaçık hak üzere olduklarına da şahidlik ederiz.

50. Biz “kıblemiz”e yönelen insanları, Peygamber ﷺ’in getirdiklerini söylediklerini söylediği ve haber verdiği her şeyi tasdik ettikleri sürece müslümanlar ve mü’minler olarak adlandırırız.

51. Ne Allah’ın zatı hakkında, ne de O’nun dini hakkında tartışmaya gireriz.

52. Kur’an üzerinde çekişmeye girmez, onun Âlemlerin Rabbi’nin kelâmı olduğuna tanıklık ederiz. Onu er-Ruhu’l-Emîn indirmiş. Rasullerin efendisi Muhammed ﷺ’e öğretmiştir. O, yüce Allah’ın kelimidir, yaratılanların hiçbir sözü ona denk olamaz. Onun mahlûk (yaratılmış) olduğunu söylemeyiz, müslüman cemaate muhalefet etmeyiz.

53. Kible ehlinde olan bir müslümana, işlediği günahtan dolayı, onu helal addetmediği müddetçe kâfir hükmünü (tefkir) veremeyiz.

54. Ve “imanla birlikte, günah işleyene günahı zarar vermez” de demeyiz.

55. Mü’minlerden ihsan sahibi olanları Allah’ın affedip rahmetiyle cennetine koyacağını ümit ederiz. Bununla birlikte onlar hakkında (azap görmeyeceklerine dair) emin olmayız. Onların

cennetlik olacaklarına da şahitlik edemeyiz. Günahkâr olanların bağışlanmasını diler, onların akıbetlerinden korkarız, ama umutlarını kırmayız.

56. Her halükârda amellerinin kabul edilip cennete gireceğinden emin olmak ve Allah'ın rahmetinden tamamen ümidini kesmek kişiyi dinden çıkarır. Ehl-i kible için hak yol, korku ile ümit arasındadır.

57. Kul, kendisini imana (İslam'a) sokan bir şeyi inkâr etmedikçe imandan (islam'dan) çıkmaz.

58. İman, dil ile ikrar, kalp ile tasdik, azalarla da amel etmektir.

59. Allah Rasûlü ﷺ'den bize sahih rivayetle gelen şeriat ve beyanın (açıklamaların) hepsi haklır.

60. İman birdir. İman ehli, imanın esası bakımından eşittirler. Onlar arasındaki farklılık; Allah'tan korkmaları, takvalı oluşları, hevâlarına uymayıp doğru olana uymalarından ötürüdür.

61. Mü'minlerin hepsi Allah'ın velî kullarıdır. (evliyau'r-Rahman'dır.) Allah katında en üstünleri, Allah'a en çok itaat edenleri, Kur'an'a en çok uyanlarıdır.

62. İman, Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, hayır ve şerriyle, tatlısı ve acısıyla kadere ve (hepsinin) Allah'tan geldiğine iman etmektir.

63. Biz bunların hepsine iman eder ve hiçbir peygamberi diğerinden ayırmayız. Onların getirdiklerinin hepsini tasdik eder, doğrularız.

64. Ümmet-i Muhammed'den kebâir ehli olanlar ebedi olarak cehennem ateşinde kalmayacaklardır. Onlar muvahhid ola-

rak öldüklerinde -tevbe etmiş olmasalar dahi-, Allah’a inanarak ve O’nu bilerek öldükten sonra, bağışlanmaları Allah’ın dilemesi-ne ve hükmüne kalmıştır. Dilerse onları bağışlar.

65. Ehl-i Kible olan -salih olsun, facir olsun- herkesin arkasında namaz kılınacağı ve onlardan ölenlerin cenaze namazının kılınacağı görüşündeyiz.

66. Onlardan hiçbirinin ne cennetlik ne de cehennemlik olduğuna dair kesin tanıklıkta bulunabiliriz. Onlardan birinin ne kâfirliğine, ne müşrikliğine ne de münafıklığına, onlardan böyle bir şey sâdır olmadıkça, tanıklık ederiz. Aksine, onların gizli yanlarını Allah’a havale ederiz.

67. Kılıcı hak eden başka, Ümmet-i Muhammed’den hiç kimseye kılıç çekilmesi görüşünde değiliz.

68. Müslüman emir sahiplerine ve imamlarımıza, -haksızlıkta bulunsalar dahi- karşı çıkıp ayaklanmayı uygun görmeyiz ve onlar aleyhine dua etmeyiz. Onlara itaatten ayrılmayız. Onlar bize günah işlemeyi emretmedikçe, onlara itaati Allah’a itaat daire-sinde farz görürüz. Allah’a karşı gelmeyi emretmedikleri sürece, onlara iyi ve afiyetle olmaları için dua ederiz.

69. Sünnete ve cemaate uyar, tek başına aykırılık, ihtilaf ve ayrılıktan uzak dururuz.

70. Adalet ve emanet ehlini sever, zulüm ve hıyanet ehlini nefret ederiz.

71. İlmi şüpheli görülen şeye, “Allah daha iyi bilir.” deriz.

72. Hadislerde geldiği gibi, hem yolculukta, hem de yolculuk dışında mestler üzerine meshetmeyi caiz görürüz.

73. Hac ve cihad, müslümanların salih ve fâcir emîrleriyle beraber, kıyamete kadar sürecektir. Hiçbir şey bunu iptal edemez-bozamaz.

74. Allahu Teâlâ'nın Kiramen Kâtibîn meleklerini üzerimize koruyucu olarak görevlendirdiğine inanırız.

75. Âlemlerin ruhlarını almakla görevli olan Ölüm Meleğine de inanırız.

76. Kabir azabını hakedenlerin kabir azabı göreceklrine, Münker ile Nekir meleklerinin kabirde insana Rabbi, dini ve Nebi'si hakkında soru soracaklarına dair Allah Rasülü ﷺ'den ve O'nun ashabından gelen haberlere inanırız.

77. Kabir, ya cennet bahçelerinden bir bahçedir ya da cehennem çukurlarından bir çukurdur.

78. Öldükten sonra dirileceğimize, kıyamet günü amellerin karşılıklarının verileceğine, sorgu ve hesaba, herkesin kendi kitabını (amel defterini) okuyacağına, sevaba, cezaya, Sırat'a ve Mizan'a iman ederiz.

79. Cennet ve cehennem yaratılmıştır, ebedî olarak yok olmayacaklardır. Allahu Teâlâ, mahlûkatından hiçbirini yaratmadan cennet ve cehennemi yarattı. Her ikisine onlara girecekleri yarattı. Allah onlardan dilediğini lütfu ile cennete, dilediğini de adaleti ile cehenneme koyar. Herkes gideceği yere göre amel eder. Ve kendisi için yaratılmış olduğu yere doğru gider.

80. Hayır ve şer, Allah katından -yaratılarak- kullara takdir edilmiştir. Hayır ve şerrin her biri Allah'ın hükmü ve kaderi iledir.

81. Fiilin meydana gelmesi için gerekli olan istitaat (kuvvet ve kudret), fiil ile beraber bulunur. Bu kuvvet ve kudret, fiilin mey-

dana gelmesi için kesin başarı açısından söz konusudur. Bununla mahlûkatın vasfolunması caiz değildir. Fakat sıhhat, güç, fiile el-verişli durum ve azaların sağlam oluşu cihetinden sözkonusu olan kuvvet ve kudret, fiilden önce bulunur. Kişiyi sorumlu tutan hitab da bunlara bağlıdır. Nitekim yüce Allah, “*Allah bir kimseyi ancak gücünün yettiği ile mes’ul tutar.*” (el-Mu’minun, 23/62) buyurmuştur.

82. Allah, kullarını, ancak güçleri yettiği kadarıyla yükümlü kılar. Kullar da ancak Allah’ın onlara yüklediklerini taşıyabilirler. “Yüce Allah’ın tevfiği (başarıya ulaştırması) ile olmadıkça da hiçbir kimse Allah’a itaati yerine getiremez, onun üzerinde sebat göstermeye güç bulamaz.” demek istiyoruz.

83. Her şey Allah’ın dilemesi, ilmi, kazası ve kaderiyledir. Allah’ın dilemesi, dilemelerin hepsinden üstündür. Allah’ın kazası (hükmü), bütün iradelerin üstündedir. O, dilediğini yapar. Bununla beraber, Allah aslâ zalim değildir. O, bütün ayıplardan ve eksikliklerden münezzehtir: “*(Allah) yaptığından sorulmaz, onlar ise (insanlar) sorulurlar.*” (el-Enbiya, 21/23)

84. Yaşayanların dua ve sadakalarından ölümler için yararlar vardır.

85. Allah, dualara karşılık verip ihtiyaçları giderir.

86. O, her şeye mâliktir. Fakat hiçbir şey O’na mâlik olamaz. Göz açıp kırpacak bir an dahi Allah’a muhtaç olmamak düşünülemez. Kim göz kırpacak kadar bir süre bile Allah’a ihtiyacı olmadığını düşünse, küfre girer ve helak olanlardan olur.

87. Allah’ın razı olduğu gibi gazab ettiği de olur. Ancak Allah’ın rızası ve gazabı, kulların gazap etmesine veya razı olmasına benzemez.

88. Allah Rasûlünün ashâbını severiz. Onların hiçbirisini sevmeye ifrat etmeyiz ve yine onların hiçbirinden berî olduğumuzu söylemeyiz. Onları sevmeyeni ve kötü bir şekilde zikredeni sevmeyiz. Onları ancak hayırla anarız. Onları sevmek din ve imandır, ihsandır. Onlara buğzetmek nifak, tuğyan ve küfürdür.

89. Allah Rasûlü ﷺ'den sonra ilk halifenin, fazileti ve İslam'da olan öncülüğü ile Ebu Bekir ؓ olduğuna; sonra Ömer İbnu'l-Hattab ؓ, sonra Osman b. Affan ؓ, sonra da Ali ؓ olduğuna inanırız. Onların dördü de Râşid halifeler ve hidayet imamlarıdır.

90. Allah Rasûlü ﷺ'in cennetle müjdelediği on sahabinin cennetlik olduklarına biz de şahidlik ederiz. Ebu Bekir ؓ, Ömer ؓ, Osman ؓ, Ali ؓ, Talha ؓ, ez-Zübeyr ؓ, Sa'd ؓ, Said ؓ, Abdurrahman b. Avf ؓ, Ümmetin emîni Ebu Ubeyde İbnu'l-Cerrah ؓ, cennet ile müjdelenen on sahabîdir.

91. Resûlullah ﷺ'in ashabını ve onun temiz ve mübarek hanımlarını tüm kötülüklerden tenzih edip uzak gören kişi, nifaktan korunmuştur.

92. Önceki selef âlimleri ile onlardan sonra gelen tabiîn'den haber ve eser ehli ile fıkıh ve düşünce ehli ancak güzellik ve hayırla anılırlar. Kim onları kötü bir şekilde anarsa, o mü'minlerin yolu üzerinde değildir.

93. Allah'ın velî kullarından herhangi birini peygamberlerden -Allah'ın selâmı onların üzerine olsun- üstün tutmayız. Biz diyoruz ki, bir tek peygamber dahi, velîlerin hepsinden daha faziletlidir.

94. Onların (veli kulların), güvenilir İslâm âlimlerinden sahih olarak rivayet edilen kerametlerine inanırız.

95. Deccal'in çıkması, Meryem oğlu İsa aleyhisselâm'ın gökten inmesi gibi kıyamet alametlerine inanırız. Güneşin batıdan

doğacağına, Dabbetü'l-Arz'ın bulunduğu yerden çıkacağına da inanınız.

96. Hiçbir kâhini (medyumu), falcıyı ya da Kitab, Sünnet ve Ümmet'in icmasına aykırı iddiada bulunan kimseyi doğrulamayız.

97. Cemaati hak ve doğru; ayrılığı sapıklık ve azap olarak görürüz.

98. Allah'ın yeryüzündeki dini de, semadaki dini de birdir. O da İslam'dır. Allah ﷻ, Kitabında şöyle buyurur: “Allah katında din, ancak İslâm'dır.” (Âl-i İmran, 3/19)

“Ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum.” (Maide, 5/3)

99. Allah'ın dini aşırılıklar ile karşı aşırılıklar arasında (denge), teşbih (Allah'ın sıfatlarını mahlûkata benzetme) ile ta'til (Allah'ın sıfatlarını iptal), cebir ile kadercilik, güven ile korku arasında (denge) bir yoldur.

100. İşte bu, zahirde ve bâtında bizim dinimiz ve itikadımızdır. Bu gördüklerimizi inkâr eden veya O'na karşı gelenden uzak olup Allah'a sığındığımızı ifade etmeliyiz. Allah'tan dileğimiz odur ki, bizi iman üzere sabit kılsın ve bununla hayatımıza son versin.

Lügatçe

Tahrif: Lügate tahrif, bir şeyi, bir kelâmı aslı durumundan ziyade etmek veya eksilterek bozup değiştirmektir.

Ta'til: “Atal”dan alınmıştır. “Atal” da, bir şeyi boş koyup terk etmektir. İstilahta, akide dilinde “Muattıl” deyince, Allah'ın isimlerini ve sıfatlarını işlevsiz kılmak suretiyle inkâr etmek anlaşılr. İmam Ebu Hanîfe şöyle demiştir: “Doğudan bize iki habis (pis, kötü) rey geldi. Birincisi Cehmiyye'nin görüşü, ikincisi de Müşebbihe'nin reyî.” (Bağdadi, Tarihu'l-Bağdad, 13/164)

Temsil: Allah'ın sıfatlarını mahlûkâtın sıfatları gibi kabul etmek demektir. Buna aynı zamanda “teşbih” denir. Allah'ın sıfatlarını mahlûkâtın sıfatlarına benzetme demektir. Allah, teşbihi (Şura, 42/11'de) “O'nun benzeri hiçbir şey yoktur.” buyurarak reddetmiştir. Selef âlimleri, Allah'ın sıfatlarını ne temsil ediyorlardı, ne de ta'til ediyorlardı.

Tekyif: “Tekyif,” ister fiilî, ister Zatî olsun Allah'ın sıfatlarının mahiyeti ve keyfiyeti hakkında yorum yapmaktır. Oysa Ehl-i Sünnet'e göre, Allah'ın sıfatlarını bilmek gerekir, fakat keyfiyeti hakkında herhangi bir fikir ileri sürmek caiz değildir. Tekyifi inkâr etmek, sıfatları inkâr etmek değildir.

* * *

Değerli mücahid kardeşim;

Allah'ın yardımıyla dünyaca meşhur âlimlerimizin kitaplarından **tevhid** ve **akaid** konularını sana özetle sunmuş oldum. İnşallah cihad beldelerinde ilmi ihtiyacını karşılar...

Şimdi de tevhid konusu kadar önemli bir konuyu seninle paylaşayım.

D- İHLÂS

Değerli mücahid kardeşim;

Her müslüman kendince salih ameller işleyerek Allah'ın rızasını kazanmak ister... Gün gelir kıyamet kopar ve herkes hesap gününde yaptığı amellerin Allah tarafından değerlendirildiğini görür... İşlediğin bir amelin kabul edilip edilmeyeceğine de Allah karar verir.

Herkes tarafından takdirle karşılanan bir amelin, bir bakmışsın ki ihlâssız olduğu için Allah tarafından kabul görülmemiş... Çok

üzülür ve hayıflanırsın... Tekrardan yeryüzüne dönüp daha güzel ameller işlemek istersin ama nafile... Bu sınavın tekrarı yok... Bu yüzden ihlâs konusunu çok çok önemsemelisin...

Değerli mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde herhangi bir ibadeti, -ister gizli isterse açık olarak- yapmadan önce kalbinin sesini bir dinle... Niyetine herhangi bir virüs bulaşmış mı, bulaşmamış mı?

Allah ﷻ bir amelin hangi niyetle yapıldığına çok önem verir... O ibadetin, hangi niyetle yapıldığına ve sünnete uygun olup olmadığına bakar...

Niyetin önemi ve etkisi

Enes ؓ şöyle dedi: Peygamber ﷺ ile Tebük Gazvesi'nden döndüğümüz sırada şöyle buyurdu:

“Medine’de bizden geride kalan öyle kimseler vardır ki, bir dağ yoluna, bir vadiye girdiğimizde onlar da bizimle yürüyormuş gibi sevap kazanırlar. Çünkü onları birtakım mazeretleri alıkoymuştur.”¹⁷⁶

Alimlerimiz bir amelin Allah katında kabul olması için üç şeye dikkat çeker:

- 1- Niyette ihlâs.
- 2- Amelin şeriatta olması.
- 3- Sünnete uygun olması.

Bu şartlardan herhangi biri yoksa o amelin akıbeti hayırlı olmaz... Bu yüzden niyetini gözden geçirmelisin...

¹⁷⁶ Buhâri, Megâzi 81, Cihad 35. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Cihad 19; İbni Mâce, Cihad 6

Peygamberlerden sonra Allah’a en sevimli gelen topluluklardan olan sahabîler bak bu konuyu¹⁷⁷ nasıl ciddiye almışlar:

Buhârî ve Müslim, Ebu Musa’dan şöyle rivayet etmektedirler:

“Bir Arap, Resûlullah’a ﷺ geldi ve şöyle dedi: “Ya Resûlallah! Bir adam ganimet için savaşır, biri anılmak için, biri de kendi konumunu görmek için savaşır. Hangisi Allah yolundadır.” Resûlullah ﷺ: “Kim ki Allah kelimesi üstün olsun diye savaşsın, o, Allah yolundadır.” buyurdu.¹⁷⁸

Her üçü de savaş halinde... Üçü de ölümle burun buruna, ama sadece birinin Allah yolunda olduğu kabul görülüyor... Bu sebeple cihada çıkma niyetini tekrardan gözden geçir derim...

Niyette ‘**ihlâs ve riya**’ hakkında âlimlerimiz çok güzel eserler yazmış ve ümmete hediye etmişlerdir... Bu iki konu hakkında çok sayıda eserler kaleme alınmış ama ben daha çok eski âlimlerimizin kitaplarından faydalananarak sana demet demet sunmak istedim... Umarım Rabbim cihad beldelerindeki amellerine ihlâs nasip eder ve riya virüsünden seni muhafaza eder...

İhlâs¹⁷⁹

İhlâs, şüphesiz ki dinin gerçek anlamıdır. Peygamberlerin davetinin anahtarıdır. Allah-u Teâlâ şöyle buyurur: “Onlara ancak, dini yalnız O’na has kılarak ve hanifler olarak Allah’a kulluk etmeleri emrolunmuştu.”¹⁸⁰

¹⁷⁷ Cihad ecrinin zaî olmama konusunu.

¹⁷⁸ Müslim, bu hadisi imaret bahsinde, “Kim ki, Allah kelimesi üstün olsun diye savaşsın, o, Allah yolundadır.” babında 3/1512, No: 1904’de rivayet etmiştir.

¹⁷⁹ Abdülmelik el-Kasım

¹⁸⁰ Beyyine, 5

Allah ﷻ yine şöyle buyurur: “*Dikkat edin! Halis din yalnız Allah’ındır.*”¹⁸¹

“O, hanginizin daha güzel amelde bulunacağını denemek üzere ölümü ve hayatı yaratandır.”¹⁸²

Fudayl b. İyad şöyle der: “En güzel amel, en ihlâslı ve doğru olanıdır.” “Ey Ebâ Ali! en ihlâslı ve doğru olanı hangisidir?” derler. Şöyle der: “Yapılan amel, ihlâs ile yapılır fakat doğru yapılmazsa kabul olunmaz. Doğru bir şekilde yapılır fakat ihlâs ile yapılmazsa, hem doğru bir şekilde hem de ihlâs ile yapılanı kadar, yine kabul olunmaz. İhlâs ile yapılan amel, Allah için yapılandır. Doğru amel ise sünnete uygun yapılandır.” Sonra, Allah-u Teâlâ’nın şu kavlini okur:

“Kim Rabbine kavuşmayı ümit ediyorsa, salih amel işlesin ve Rabbine ibadette kimseyi ortak koşmasın.”¹⁸³

İbni Kesir şöyle der: “Yani, amelini, Rabbi ﷻ’nin rızası için, inanarak ve karşılığını O’ndan bekleyerek yapar.”¹⁸⁴

Niyetin halis olması ve amelin Allah için yapılmasıdır.

Doğru olarak yapmak ise, Allah Rasulü ﷺ’e ve sünnetine tâbi olmak demektir.

İbnu’l-Kayyim şöyle der: “Ameller için, kibirden ve kendini beğenmekten daha kötü bir şey yoktur. Ameller için; kulun, Allah’ın nimetine ve tevfikine şahit olmasından, O’ndan yardım dileyip O’na ihtiyacı olduğunu kabul etmesinden ve amelini O’nun için ihlâs ile yapmasından daha faydalı bir şey yoktur.”¹⁸⁵

¹⁸¹ Zümer, 3

¹⁸² Mülk, 2

¹⁸³ Kehf, 110

¹⁸⁴ İbni Kesir Tefsiri, 1/560

¹⁸⁵ el-Fevâid, sf. 64

Değerli mücahid kardeşim;

İhlâs ile ve sünnete uygun bir şekilde yapılmayan ibadet, torbasını kumla dolduran yolcunun durumu gibidir. Torba ona yük olur ve hiçbir fayda vermez.¹⁸⁶

E- SABIR**Değerli mücahid kardeşim;**

Şimdi de cihad beldelerinde sana çok fayda verecek konulardan biri olan sabır konusuna değineceğim ki bu, senin asla ihmal etmemen gereken bir konudur. Cihad beldelerinde her an sabırla imtihan edilmektesin. Sabrın ne kadar güçlüyle o güzel beldelerde kalışın hem uzar hem de verimli olur...

Bugün birçok müslüman, sabredemediği için hem kardeşleriyle hem emîriyle ilişkilerinde hem de başka sebeplerde gösterdiği sabırsızlıklarıyla sorunlara yenik düşerek günahlar işlemiştir. Bir mücahidin cihad beldelerinde sabra olan ihtiyacı, ekmek ve su kadar önemlidir demiş olsam inan ki abartmış olmam...

Değerli mücahid kardeşim;

Sabır konusunda kaleme alınmış en güzel kitaplardan birini senin için okuyup özetledim... Cihad beldelerinde sabır konusunda seni ayakta tutacak güzel bilgilerle seni baş başa bırakayım. Rabbim sana her durumda sabırlar yağdırsın ve ayaklarını sabit kılsın... Buna çok ihtiyacın var çünkü...

Sabır¹⁸⁷

Kul, hiçbir halde sabırdan müstağni olamaz. Kulun dünyada karşılaştıklarının tümü iki halin dışında değildir.

¹⁸⁶ *el-Mecmuatu's Sa'diyye*, 2/262

¹⁸⁷ Selim el-Helalî, *Sabretmek İstiyorum Ama Nasıl?* isimli kitabından.

Birinci hal:

Kişi, Allah-u Teâlâ'nın kendisine gizli ve açık olarak verdiği nimetlerden dolayı her zaman sabra muhtaçtır. O, kendini nimetlere iyice verip nefsinı kaptırmamalı ve onlara yaslanmamalıdır. Bütün haklara dikkat etmeli ve hakkı olan herkesin hakkını vermelidir.

İkinci hal:

İnsan, etrafını saran musibetlerden dolayı malını ve sevdiklerini kaybedebilir. Bu durumda insan sabra çok muhtaçtır. Bundan dolayı endişe ve kaygıya kapılmamalıdır.

Bu şekilde sabır; insan için bir zaruret ve aynı zamanda şer'i (dini) bir farizadır. Sabır, insana bütün hallerde ve hayatının akışını değiştiren tüm durumlarda eşlik eder.

Bunun için; bu yüce makam ve ulvî hedef, Allah-u Teâlâ'nın kitabı Kur'an-ı Kerim ve Resûlullah ﷺ'in sünneti ışığında beyan edilmelidir.

Sabır Nedir?

Sabır; nefsi Allah'a itaat etmeye hapsetmek ve bu itaate devamlılığını muhafaza etmek, onu ihlâsla kollamak ve ilimle güzelleştirmek.

Sabır; nefsi gûnahtan korumak, şehvî arzulara ve dine karşı bütün sapmalara karşı koyarken sebat göstermek.

Sabır; Allah'ın kaza ve kaderine, hiçbir şikâyetle bulunmaksızın rıza göstermek.

Musibetler, genelde iman ehli için daha hayırlıdır

- * Musibetler müslümanlar topluluğunu temizler.
- * Musibetler müslümanları eğitir.
- * Musibetler mü'minlerin derecelerini yükseltir.

Sabırın Şartları

- 1- İhlâs.
- 2- Allah'ı, kullarına şikâyet etmemek. (“Bana hastalıklar verdi, musibetler verdi.” gibi.)
- 3- Sabır zamanında olması.
- 4- Allah’a davet etmede sabır.
- 5- Şiddet anında sabretmek.
- 6- Çocukları ve eşi için sabretmek.
- 7- Allah için olan kardeşlikte sabretmek.

Sabırın Alanı

- * Dünya belalarına sabır.
- * Nefsin isteklerine sabır.
- * Allah-u Teâlâ’ya kullukta sabır.

İtaatle sabır üç bölümden oluşur.

- * İtaatle niyeti ihlâslı ve doğru kılma ve riya şüphesinden sakınma.
- * İtaat esnasında sabır.
- * Amel ettikten sonrada sabredilmeli.

Sabırın Faziletleri

Allah-u Teâlâ, dünya ve ahiretin hayırlarını sabra göre düzenlemiştir. Bütün hayırlar onun sayesinde ümit edilir ve bütün şerler sabırla insandan uzaklaşırlar.

- 1- Allah sabredenlerle beraberdir.
- 2- Allah-u Teâlâ, sabredenleri sever.
- 3- Allah'ın rahmet ve bereketi sabredenlerin üzerinedir.

- 4- Sabredenlere zafer ve yardım garantisi verilmiştir.
- 5- Liderlik makamına sabırla ulaşılır.
- 6- Sabır, insanı düşmanın hilelerinden korur.
- 7- Sabredenler cennete girmeye hak kazanmıştır ki, bu çok büyük bir başarıdır.

Sabrın Yardımcıları

- * Dünya hayatının tabiatını bilmek.
- * Nefsini tanımak.
- * Kurtuluşa inanmak.

Sabır Yolunda Engeller

- * Acele etmek.
- * Öfke.
- * Darlık.
- * Ümitsizlik.

SABIRLA İMTİHAN EDİLME İHTİMALİ OLAN DURUMLAR

1- Aynı evde uzun süre kardeşleriyle birlikte kalmaya sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Gerek cihad beldelerine yakın bir beldede, gerekse cihad beldelerinde şartlar gereği günlerce, hatta aylarca aynı evden dışarı çıkmadan beklemek zorunda kalabilirsin... Günlerce aynı kişilerle aynı ortamda kalmak nefsine sıkıcı gelebilir... Bil ki tam o an sen sabırla imtihan olunuyorsun...

Bazı kardeşler sabırla imtihan edildiklerini o an unuttuklarından dolayı o evde günlerce beklemenin anlamsız olacağını düşünür ve huzursuzluk çıkartabilir... Bu gibi durumlarda yapman gerekenleri sana maddeler halinde anlatayım:

* Aynı ortamdayken aklına gelen tüm konuları bir kerede paylaşma... Vermek istediğin mesajları günlere böl... Az konuş ki diğer günler konuşacak malzemelerin olsun.

* Kur'an ezberi yapmaya çalış...

* Cihad fıkhi hakkındaki hükümleri ezberlemeye çalış.

* İlmi iyi olan kardeşlerden dersler al.

* Cihadda işine yarayacak bilgiler edinmeye bak.

* Herkesin tecrübesinden istifade et.

* Kardeşlere hizmet etmenin ecrini bil ve onlara hizmet et.

* Daraldığın zaman sesi güzel olan bir kardeşten Kur'an, neşid dinle.

* Günlük egzersizler yap, bedeninin güçlü olsun.

2- Aile ya da akrabalarından birinin ölüm haberi sana ulaştığında sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

İnsanın doğum tarihine karar veren Allah-u Teâlâ, ölüm tarihine de karar vermiştir. İnsan ömrü bir saat pili gibidir. Nerede ve ne zaman biteceği önceden bilinmez, ama Allah o tarihi bilir ve asla öne almaz ya da ileri bir tarihe ertelemes...

Senin cihad beldelerinden birinde olmanla ölümün sana daha erken geleceğini düşünen birini ölüm, bir bakmışsın ki yatağında yakalayivermiş...

1999 yılında 17 Ağustos İzmit depreminde 100 binden fazla insan bir anda yataklarında can verirken dört gün boyunca Dağıstan dağlarında bir elin parmakları sayısınca şehid verilmişti...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldesinde kâfirlerle savaşırken aileden birinin ölüm haberi sana ulaşmış olabilir... Sakın ola bu haber senin hızını kesmesin... “İnna lillahi ve inna ileyhi raciun” de ve yoluna devam et... Unutma ki bu sadece senin başına gelen bir şey değildir.

Bugün cihad beldesinde olup ta ailesinden birçok kişinin ölüm haberi ulaşmasına rağmen cihadından vazgeçmeyen birçok mücahid var...

Sevgili mücahid kardeşim;

Bulunduğun cihad beldesi memleketine yakınsa ve ulaşım sıkıntısı da yoksa emîrinden izin alıp birkaç günlüğüne taziye ziyaretine gidebilirsin.

Kulağına gelen ölüm haberleri seni asla cihad beldelerinden koparmasın. Unutma ki ölen ölmüştür... Sen yoluna emin adımlarla devam et... Ve sabret.

Cihad beldesindeyken ailenle hiçbir şekilde görüşme. Çünkü dönmen için çok sebepler öne süreceklerdir.

3- Nefsine ağır gelen bir emir karşısında sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Bazen emîrin, itaatteki azmini görmek için sana nefsine ağır gibi gözüken bazı görevler verebilir... İşte tam o sırada emîrle arana şeytan girer ve bu emri bazen mantıksızlık olarak bazen de bir ceza olarak algılayabilir... İçinden bir ses ‘**karşı gel**’ der... Bil ki o ses şeytana aittir... Çünkü sen emre itaat etmekle mükellefsin...

Nefsine ağır gibi gözüken bir emir karşısında nefsinin isyanını şu sözlerle bastır:

* Bu emir bana, emîrimiz üzerinden Allah'tan geliyor. Bu emre itaat ettiğimde Allah'a itaat etmiş olacağım. Ne mutlu bana.

* Allah bana emre itaat etme eciri vermek istiyor. Allah'ım Sana hamdolsun.

* Emre itaat etmekle diğer kardeşlere de örnek olacağım. Her itaatlerinde ecirler kazanacağım. Bu ne güzel bir fırsat. Allah'ım Sana hamdolsun.

* Bu emre itaat edersem emîrim beni sever, nefse ağır gibi gözüken bir amel karşısında beni tercih eder ve o ecirlere ben talip olmuş olurum.

* Allah beni, emre itaat edecek mi, yoksa etmeyecek mi diye rek sınıyor. Ben bu sınavı geçmeliyim.

Sevgili mücahid kardeşim;

Emre itaat ederken her neye mal olursa olsun islam'a ters olmadıktan sonra sen itaat et ve sabret... Karşılığında cennetteki derecenı artırmış olursun.

4- Kardeşinin sana karşı yaptığı hatalara karşı sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldesinde sıklıkla karşılaşılan bu durumu fazla dert edinme ve sen hep barışçıl çözümden yana ol... Kardeşlerinden herhangi biri sana hakaret ettiğinde ya da aleyhinde konuştuğunda ya da herhangi bir sebepten dolayı sana tavır aldığında kardeşine kin duymaman için şu sözleri nefesine fısılda:

* Kardeşim, şeytanın bir anlık saldırısına uğradığından bu hatayı yaptı. Ona olumsuz bir tepki vererek şeytanın beni de kandırmasına müsaade etmeyeceğim.

* O kardeşimin kim bilir ne türden dertleri var ki birden köpürdü. Onun derdiyle ilgileneceğim. “*Kardeşinin derdiyle dertlenmeyen bizden değildir.*” hadisiyle amel edeceğim.

* Üç günden fazla küs kalıp günah işlemeyeceğim.

* Kardeşim bir insandır ve melek değildir. İllaki hatalar yapacaktır. Ben de ona küsersem asla barışamayız.

* Kardeşimin kusurlarına sabrederek kardeşlik dersi vereceğim.

* Kardeşime ben sabredersem gün gelir benim de kusurlarıma kardeşim sabreder.

* Burası cihad beldesi ve Allah bu beldelerde günah işlememi istemiyor. Kardeşimin günahının devam etmesine müsaade etmeyeceğim ve gidip gönlünü alacağım.

* Kardeşimin acilen morale ihtiyacı var. Kim bilir bizlerle paylaşmadığı ne gibi dertleri var.

5- Açlık, soğuk ya da sıcak havalarda ve oruç gibi durumlarda sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen Allah'ın rızasına ve Firdevs cennetine talipsin... Talip olduğun yolda zorluklar vardır. Buna hazırlıklı olmalısın... Bu gibi zorluklar karşısında sabra duyduğun ihtiyaç kadar hiçbir şeye ihtiyaç duymazsın.

Unutma ki tenine değen soğuk ya da sıcak hava senin imtihan sorularındır. Onu sana Allah gönderdi. O havanın sıcaklığını ya da soğukluğunu düşmanların artırıp azaltmıyor. O imtihan malzemeleri Allah'a aittir ve yabancı bir yerden gelmiyor...

Sevgili mücahid kardeşim;

Hava şartlarını beğenmeyipde cihada çıkmayanlar için bak Rabbimiz ne buyuruyor:

*“Allah’ın Resûlüne muhalefet etmek için geri kalanlar (sefere çıkmayıp) oturmaları ile sevindiler; mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler; **“bu sıcakta sefere çıkmayın”** dediler. De ki: “Cehennem ateşi daha sıcaktır! Keşke anlasalardı!”¹⁸⁸*

Sıcak havanın bahane edilmesiyle münafıklıkları ortaya çıkmış oldu... Hava şartları seni cihaddan alıkoyar ya da yürüyüşünü yavaşlatırsa¹⁸⁹ imanını tekrar gözden geçir derim.

Bugün bunaltan sıcaklara veya donduran soğuklara sabredermezsün şunu bil ki senden iyi bir mücahid çıkmaz... Firdevs yolunda geri kalanlardan olursun... Bunu iyi düşün ve sabret.

6- Eğitim şartlarının zor olmasına sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerindeki eğitimler, namaz öncesi alınan abdest gibidir... İyi bir eğitimden geçersen dünyanın her yerinde yapılacak cihada beden, taktik ve psikolojik olarak hazır olursun...

Cihad beldelerindeki eğitimlerin ağır şartlar altında olması seni asla yıldırmamalı... Unutma ki Allah senin ellerinle kâfirlere azap etmek istiyor. O elin çok güçlü olması gerekiyor.

Cihad beldelerinde *eğitimi önemseyenlerin* daha başarılı olduğu kimsenin gözünden kaçmaz... Yaralanan kardeşin yardımına ilk o giderken, düşman saldırılarına da yine ilk onun karşılık verdiğini görürsün...

¹⁸⁸ Tevbe, 81

¹⁸⁹ Hava şartlarını bahane ederek geri plana çekilmeyi kastediyorum.

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen bir pikniğe ya da dinlenme tesisine gelmedin. Bulunduğun yer bir savaş bölgesi ve sen de her zaman hazırlıklı olmalısın... Yüzme bilmediği için nehrin karşısına geçemeyip müslümanlara esir düşen düşmanların olduğunu işittim.

Sen her türlü zorluğa hazırlıklı olmalısın... Eğitimin zorluğunu bahane edersen, senin bu bahanen diğer mücahid kardeşlerinin de olası bahaneler sunmasına sebep olur. Sen her halükarda sabretmelisin. Eğer sabır konusunda sıkıntılar yaşama ihtimalin varsa kitaptaki **sabrın fazileti bölümünü** tekrardan oku derim.

7- Muhasara altında kaldığında sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Savaşlarda bazen sizler düşmanı muhasara altına alır, onları ölüm ve esaretle burun buruna getirirsiniz bazen de onlar sizi muhasara altına alırlar. Savaşlarda muhasaralar kaçınılmazdır.

Muhasara altında kalmakla ne ömür kısalır ne de esir düşme- düşmeme garantisi vardır. Bu bir savaş hali imtihanıdır. Ve o an Allah seni kendisine daha çok yakınlaştırmak istemiştir. Bunu fırsat bil ve tüm hücrelerinle Allah'a dua et.

Çeçenistan cihadında, bir Çeçen emîrin başına gelen bir vakıayı sana anlatayım:

“Mücahidler, telsizle gelecek olan beyaz renkli bir taksiyi durdurup arama yapmalarını istemiş... Gelen taksi dağ yolunda durdurulur ve bir Rus ile bir Gürcistanlı generali yakalarlar... Yanlarında da 60.000 dolar para... Bagajı açtıklarında ne görsünler!

“Elleri ve ağızı bandajlanmış Çeçen bir komutan!”

Evet... O Çeçen mücahid esir olarak büyük bir ihtimal kesilmeye giderken Allah onu kardeşlerini vesile kılarak kurtarıyor. Bu kez roller değişiyor ve o iki general, Çeçen komutanın esiri olarak kampa getiriliyorlar...”

Subhanallah!

O Çeçen komutanın aklına gelir miydi ki kendisini esir alanlar kısa bir zaman sonra kendisine esir olacaklar! Hem de yanlarında 60.000 dolar ile...

Ama Allah ﷻ bazen bu gibi durumlarda -birebir yardımlarla- mücahidin imanını üst seviyelere kadar çıkartıyor.

Bu ve benzeri çok kısa hemen hemen her cihad beldesinde yaşanmıştır. Sen boş zamanlarında mücahidlerin bu gibi tecrübelerinden faydalanan ve moral bul.

Sevgili mücahid kardeşim;

Muhasara altında olmak tatlı bir heyecan verecektir şüphe-siz... Ama unutma ki seni o durumla imtihan eden kâfirler değil Allah-u Teâlâdır... Bu sebeple panik yapma ve sabrederek soğukkanlılığını koru.

8- Esaret anında sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah seni ve tüm kardeşleri esaretten korusun ve esir düşen kardeşlerimizi esaretten kurtarsın... Âmin... Savaşlarda esir alı-nabileceği gibi esir de düşülebilir... Eğer esir düşersen yapacağın üç şey vardır:

- a-** Kurtulmaya çalışmak.
- b-** Dua etmek.
- c-** İsyan etmeden sabretmek.

Her üç maddeye de ihtiyacın var. Bu ihtiyacını giderecek olan tek mercî de Allah'tır. Sen her zaman olduğu gibi ellerini yine Allah'a aç ve O'na yalvar.

Esaret anında şu bilgileri hatırlarsan eğer sıkıntıların hafiflemiş olur:

* Musibetler Allah'ın izni ile dir ve ancak Allah'ın sana takdir ettiğı kadar zarar verebilirler.

* Senin onlara esir düşmeni dileyen de, seni oracıktan kurtaracak olan da Allah'tır. Asla ümitsizliğe düşüpde kendini salıverme.

* Esaret altında bile davet yapabilirsin. Bugün Guantanamao daki esir kardeşlerimiz birçok gardiyanın hidayetine vesile olmuşlardır.

* İzzetini korumaya çalış. Her halükarda kazançlı çıkarsın.

* Daha önceden esir düşen kardeşlerinin gerek sorgu anlarındaki tecrübelerinden gerekse işkence altındaki sabırlarından faydalanan.

* Esir düşen diğer kardeşlerine moraller ver. Ve imkân oranında dersler yap.

* Ezberindeki Kur'andan sesli okuyarak da davet yapabilirsin.

* Sabrının artması için Allah'a çokça dua et.

9- Yaralandığın zaman çektiğin acılar karşısında sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldesinde yaralanmana izin veren Allah'a ne kadar hamdedersen azdır... O sana o ecri vermek istedi ve sana o kurşun ya da şarapnel parçasını gönderdi...

Kitabın giriş bölümünde de bahsettiğim gibi cihad beldeleri tam bir ecir deposudur. Kim ne kadar toplarsa o kadar kazançlı çıkar ve cennetteki derecesi artmış olur...

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah yolunda bazı kardeşlerimizin yarası ağır olur ve dayanılması güç gibi gözüken ağrılar çekebilir... O an bir yandan kardeşini tedavi ederken diğer yandan kardeşine moral verip acısını hafifletmeye çalış.

Cihadda yaralanmalar kaçınılmazdır. Bazen eğitim alırken de yaralanabilirsin... Yaralandığın an Allah'ın seninle özel olarak ilgilendiğini sakın unutma... Bu sana inanılmaz mutluluk verir.

Yine Çeçenistan'da cihad etmiş bir kardeşimiz anlatıyor:

“Aynı odada on kadar kardeş oturuyorduk. Tavanı delen bir bomba tam ortamıza düştü ve birçoğumuz yaralandık... Bir kardeşimiz hepimize moral veriyordu... Hem de o bombayla bir bacağı kaybeden kardeş bize moral veriyordu... Onun o sabrı ve daveti karşısında çok güzel moraller bulduk.”

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde protez bacaklı ya da bazı parmakları kopmuş birçok mücahid görürsün. Yaralanmış ya da bazı uzuvlarını kaybetmiş olmalarının, onların morallerini asla bozmadığına cihaddan da vazgeçmediğine şahid olursun.

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldesinde mayın yerleştirirken mayının patlamasıyla iki elini ve iki gözünü kaybeden mücahid gördüm... Yaralandığın zaman onun gibi de olabildin. Bu senin sabrını kolaylaştırmalı.

Cihad beldelerinde yaralanmaların olmasının birçok hikmeti vardır. Bunlardan birkaçını sana söyleyeyim:

Cihad beldelerinde yaralanmaların hikmetleri

* Allah, mücahidlere ecirler vermek istediği zaman yaralanmalarını diler.

* Münafıklar için caydırıcılık olur. Yaralanma korkusuyla cihad beldelerine gitmelerini engelleyebilir.¹⁹⁰

* Yaralanınca kardeşler bir yaralıyla ilgilenme ecrine talip olurlar. Tam bir kardeşlik yaşanır.

* Mücahid, cihada devam mı edecek, yoksa yaralanırım korkusuyla cihaddan geri mi kalacak diye test edilir.

10- Ailene özlem duyduğunda sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Geride bıraktığın aileni özlemiş olman çok normal. Sen bir mücahidsin ve buna alışmalısın. Ailen aklına geldiğinde filmi fazla uzatmadan zihnini başka şeylerle meşgul et. Ya Kur'an oku ya da kardeşlerin yanına git ve nasihatleş...

Şeytan, aileni aklına getirirken dramatik bir tablo çizebilir... Senin cihada çıkman yüzünden ailenin perişan olduklarını kalbine fısıldar. Bu fısıldamaya kulak verdiğin oranda şeytan sesini yükseltir ve **'geri dönsem mi?'** diye düşünmeye başlarsın. Zaten geri dönme fikri aklına düştüğü an Allah'ın yardımını olmazsa kimse tutamaz seni orada...

Ailesini özleyen ve en az altı ay cihad beldelerinde kalan bir mücahidin kıssasını sana anlatayım da moral bul.

¹⁹⁰ Ama yine de gidenler olur. Gidenlerin az da olması tezimize gölge düşümez.

İbn Mübarek, Zühd kitabında Ebu Reyhâne'nin bir kölesinden şöyle rivayet eder: Ebû Reyhâne bir savaştan memleketine döndü. Evine gidip akşam yemeğini yedikten sonra abdest suyu istedi ve abdest aldı. Sonra mescid odasına giderek namaza durdu. Bir sûre, sonra bir sûre daha okudu. Olduğu yerde bu şekilde sürekli okuyor, bir sûre bitince diğerine başlıyordu. Sabah ezanını okununca üzerine örtüsünü çekti. Hanımı geldi ve "Ey Ebu Reyhâne, savaşa gittin ve yoruldu. Sonra yanıma geldin, ama senden yana hiçbir nasibim ve hazzım olmadı." dedi.

Ebû Reyhâne, "Evet vallahi aklıma hiç gelmedin. Aklıma gelseydin gerçekten senin bende hakkın olurdu." dedi. Kadın "Peki senin aklını bu kadar meşgul eden şey nedir?" deyince, "Kalbim Allah'ın anlattığı cennetindeki giysiler, eşler, nimetler ve zevklerde mecnun mecnun dolaştı, kendinden geçti. Bu, ezanı işitene kadar böyle devam etti."

Damra b. Habib anlatıyor: "Ebû Reyhâne cihaddayken sahil-den evine gitmek üzere komutanından izin aldı. Komutanı "Sana ne kadar süre vereyim?" deyince, "Bir gece" dedi. O zaman evi Kudüs'teydi. Gitti ve ailesinden önce mescide uğradı. Namazda bir sureye başladı, sonra diğerini, sonra diğerini okudu ve yerinden hiç ayrılmadan bu şekilde sabah namazına kadar namaz kıldı, evine gitmedi.

Sabah namazından sonra bineğini getirtti ve savaşa gitmek üzere bindi. Ona, "Ey Ebû Reyhâne, sen ailene gitmek için izin aldın. Önce onların yanına gitsen de komutanına sonra gitsen." dediler. Ancak o "Komutanım bana sadece bir gece izin verdi, o da geçti. Yalan da söylemem, verdiğim sözden de dönmem." dedi ve ailesine gitmeyerek karargâha doğru yola çıktı.¹⁹¹

191 Zühd s. 304, 305

Sevgili mücahid kardeşim;

Ailesine dönmek için izin istiyor ve evine gitmeden geceyi mescitte namaz kılarak geçiriyor... Bunu hangi mücahid yapar? Nefsine ve çevrendeki mücahidlere bir sor bakalım!

Unutma ki: “Birileri tarafından yapılan ve nefse ağır gelen bir ibadet, herkes tarafından yapılabilir.”

Sevgili mücahid kardeşim;

Geride bıraktıkların için sakın endişelenme... Sen onları, hiç ölmeyen ve tüm canlıları rızıklandırıp koruyan Allah’a emanet ettin... Kime güveniliyorsa unutma ki ona da rızkı Allah veriyor...

Geride bıraktıkların zaten sana ait değillerdi... Birer imtihan vesilesiyle sana emanet edilmişlerdi. Bak Allah geride bıraktıkların için sana nasıl bir tesellide bulunuyor:

“Kadınlar, oğullar, yük yük altın ve gümüş, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin şiddetle arzuladığı şeyler insana süslü gösterildi. Bunlar dünya hayatının geçimliğidir. Oysa asıl varılacak güzel yer, ancak Allah’ın katındadır.”¹⁹²

Sen cihad beldesinde imtihana tabi tutulurken geride bıraktıkların imtihan edilmekten muaf tutulmuş değildirler... Onlar da imtihandalar... Bu dini yalnızca sen yaşamayacaksın... Sen şu anda bir ibadet halindesin ve ibadetindeki huşuna gölge düşürecek şeyleri asla düşünme...

Sana bir müjde de Allah Resûlü ﷺ’den:

“Allah, kendi yolunda sadece bana iman ve yolunda cihad etmek için çıkan kimseye kefil olmuştur. Hangi şekilde olursa olsun -vefat veya öldürme- ve nerede olursa olsun, onu cennetime

koymayı veyahut içinden çıktığı evine kazandığı ecir veya ganimetle beraber döndüreğine kefil olurum.”¹⁹³

Sevgili mücahid kardeşim;

Ailen aklına geldiğinde nefsine şu sözleri fısılda:

* Ben ailemi Allah’a emanet ettim. Allah’tan başka emanete daha iyi sahip çıkacak kimse var mı?

* Ailem şu an sabrediyor ve sabrın karşılığını Allah’tan bekliyorlar.

* Onlar şimdi çok mutlular!

11- Şehadetin gecikmesine sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldelerindesin ve çok arzuladığın şehadeti beklemektesin. Unutma ki şehadetinin çok geç gelmesini arzu etsen de sen aynı vakitte ecelin gelince can vereceksin... Bu sebeple cihad beldelerinde profesyonelce düşünüp mücadele et...

Vücuduna isabet edecek metal parça kaderinde varsa seni bulur... Sen hiç canını sıkma ve sırasını bekleyenler listesinde olmak için Allah’a dua et.

Belki de yıllardır cihad beldelerinde mücadele ediyor ve bir türlü şehidlerden olamıyorsun... Unutma ki Allah sana çok daha fazla ecir vermek istiyor. Sen bunu böyle bil ve sabırla cihadına devam et...

12- Zaferin gecikmesine sabret

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah’ın takdiri gereği bazen zafer gecikebilir. Bunun birçok sebebi ve hikmeti vardır. Zaferin gecikmesi seni asla ümitsizliğe

¹⁹³ Nesai, 6/16 “Ricali Şeyheyn’in ricalidir.”

sevk etmesin... Yıllarca sürebileceği gibi birkaç ay ya da birkaç gün içinde de zafer gelebilir. Savaşın olası neticelerine hep hazırlıklı ol yeter...

Zaferin gecikmesi senin yeni bir sınava tabi tutulman demektir... Ya sabırla cihadına devam edeceksin ya da ümitsizliğe düşüp geri dönenlerden olacaksın... Sen sabret ve cihad et.

Sevgili mücahid kardeşim;

Mücahidlerin kıssalarını işiten bir mücahid, onların tecrübelerinden üst düzeyde faydalanır... Cihadda sabırsızlık sana hücum ettiğinde, yakın tarihte Çeçenistan'da şehid olan Hattab aklına gelsin...

Cihad beldesinde uzun yıllar cihad etmiş mücahidlerle konuş ve onların da işittiği sabır kıssalarını dinleyerek moral bul...

Sevgili mücahid kardeşim;

Bu sayfaya kadar tevhid-akide-ihlâs ve sabır gibi cihad beldelelerinde çok faydası olan konuları seninle paylaşmış oldum.

Şimdi de yeni bir dosya açarak ertesi gününü bereketlendirecek bir konuyu seninle paylaşayım inşaallah:

F- NEFİS MUHASEBESİ

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah cihadını mübarek kılsın ve senin ellerinle kâfirlere azap etsin... Cihad beldelerinden herhangi birindesin ve oturanlardan üstün tutulmuşsun. Allah'a hamdet ve bu üstünlüğünü günahlarınla düşürme...

Sevgili mücahid kardeşim;

Nefis muhasebesi yapmak birçok günahdan alıkoyacağı gibi olası bir harama bulaşmanın da önünü tıkar. Bu yüzden selef âlimlerimiz nefis muhasebesine oldukça önem vermişler.

Nefis muhasebesinin ibadetlerine etkisi

Nefsin arındırılması temizlenmesi, onu hesaba çekmeye bağlıdır. Hiç kuşku yok ki, nefis, hesaba çekilmeksizin ne arınır ne de ıslah olur. O ancak hesaba çekildiğinde eksiklerini ve kusurlarını fark eder ve böylece onları düzeltme yolunda çaba harcaması mümkün olur.¹⁹⁴

İmam Ahmed, Ömer İbnu'l-Hattab رضي الله عنه'ın şöyle dediğini aktarır: “Hesaba çekilmeden önce nefislerinizi hesaba çekin, tartılmadan önce onları tartın. Nefislerinizi bugün hesaba çekmeniz, yarın hesapta size kolaylıktır. Hesaba çekileceğiniz gündeki o büyük arz için süslenip hazırlanın; o gün her şeyiniz ortaya dökülür ve hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.”

Hasan el-Basri'den ise şunu aktarır: “Mü'mini hep nefisini şöyle sorgularken bulursun: “Şu sözünle ne kastettin? Şu yiyeceği yemenle ne amaçladın? Şunu içmendeki niyetin neydi?” Facir de nefisini sorgulamaksızın yolunda ilerler.”

Nefis muhasebesi'nin çeşitleri

Nefis muhasebesi iki şekilde olur:

Birisi amelden önce, diğeri amelden sonra.

Birinci tür muhasebe:

Bir şeyin yapılmasının tasarlandığı ve ona niyetlenildiği ilk anda duraklamak ve hangi amacın ağır bastığını anlayana dek o ameli işlemeye girişmemek.

¹⁹⁴ Medaricu's-Salikin, 1/520

Hasan el-Basri *rahimehullâh* bu konuda şöyle der: “Bir şeyi yapmayı tasarladığında duraklayan ve eğer niyeti Allah rızasıysa devam eden, değilse erteleyen kula Allah rahmet etsin.”

İkinci tür muhasebe:

Amelden sonraki muhasebedir ki bu da üç çeşittir:

1- Nefsin, Allah'ın hakkı noktasında kusurda bulunduğu ve gereği gibi yerine getirmede bir itaatten dolayı muhasebesi.

Allah'ın, kendisine itaat konusundaki hakkı ise altıdır:

- * Amelde ihlâs
- * Allah'a samimiyetle bağlılık
- * Peygamber'e tabi olma
- * O amelde Allah'ın ihsanını görebilme
- * O amelde Allah'ın nimetini görebilme
- * Tüm bunların ardından da o ameldeki kusurunu görebilme.

Böylece kişi, bu aşamaların hakkını vererek, işlediği bu itaatte bunları yerine getirdi mi diye nefsinı sorgular.

2- Terki, işlenmesinden hayırlı olan her amel için nefsi hesaba çekmek.

3- Mübah ya da alışılacelmış şeylerde nefsi hesaba çekmek: Bunu neden işlemiştir? Bununla Allah'ı ve ahiret'i amaçlayıp kazanç mı elde etmiş, yoksa dünyayı ve peşin karşılığı amaçlayıp zarar etmiş de zaferi mi kaçırmıştır? bu sebeple en zararlı şey, muhasebeyi bırakarak nefsi kendi haline terk etmek ve onu ihmal etmektir ki bunlar, kişiyi sonunda helâke götürür. Bu durum, aldanmışların düşeceği bir durumdur.

Katade şöyle der: “Rabbiniz, kıyameti yaklaştıra yaklaştıra, yarın kadar yakın kılacaktır.”

Dolayısıyla, kalbin salahı nefsin sorgulanmasıyla, fesadı ise, onun ihmali ve kendi haline bırakılmasıdır.

Nefsin sorgulanmasında bazı maslahatlar vardır:

Onun kusurlarını fark etmek. Bunu yapamayan, bu kusurları ortadan kaldırma imkanına sahip olamaz. Kişi, nefsinin kusurlarını fark ettiğinde, Allah için bunlara öfkelenmelidir.

İmam Ahmed, Ebu'd-Derda'nın şöyle dediğini rivayet eder: “Kişi, Allah için insanlara öfkelenmedikçe, ardından nefsine dönüp ona daha fazla kızmadıkça, gerçek anlamda fıkıh sahibi olmaz.”

Mutarriif İbn Abdullah ise şöyle der: “Eğer nefsimde olanları bilmesem, insanlardan nefret ederdim.”

Sevgili mücahid kardeşim;

Rabbinle baş başa kaldığın saatlerde şunları yap:¹⁹⁵

- * Allah'ın haklarına riayet edip etmediğini düşün!
- * Kardeşlerine olan davranışlarını düşün!
- * Ertesi günkü çalışmalarını düşün!
- * Düşmana daha fazla nasıl zarar verebileceğini düşün ve formüller bul!
- * Kardeşlerin olası hataları konusunda onları kırmadan nasıl uyarabileceğini düşün!
- * Uyku öncesi zikirleri oku!
- * Allah'ı zikrederek uyu!

¹⁹⁵ Gerek uyku öncesinde, gerek yalnızken.

* Cennet ve cehennemi düşün!

Allah’a yemin ederim ki çok faydasını görürsün... Ertesi güne varsa ömrün çok hayırla karşılaşırsın, günün çok bereketli geçer.

G- ALLAH’A TEVEKKÜL ETMEK

Sevgili mücahid kardeşim;

Kalbe ait bu amel, kul için ve -özellikle de mücahid veya Allah yolunda cihada hazırlanan kimse için- çok faziletli ve çok faydalı bir ameldir. Tevekkülün gerçek manası; emredilen sebeplere yapışarak -fakat sebeplere güvenmeden ve bağlanmadan- Allah’a dayanmak ve O’na güvenmektir. Bu, büyük bir ibadettir.

Bu ibadetin içinde hem işleri Allah’a havale etmek vardır, hem O’na karşı hüsnü zan beslemek vardır, hem O’nun rahmetini ve yardımını ummak vardır, hem de sadece O’ndan korkmak vardır. Çünkü fayda ve zarar O’nun elindedir. Hiçbir canlı yoktur ki Allah-u Teâlâ onu perçeminden tutmuş (hükmü altına almış) olmasın.

Bu sebepledir ki bir mücahidin, bu ibadeti kalbinde güçlendirmesi ve kendisine samimi bir şekilde tevekkül etmeyi nasip etmesini Rabbinden istemesi gerekir. Bu ibadetin sırf bir ilim ve inanç olması, bir amele ve kendisini harekete geçirecek, tehlikelere, musibetlere ve düşmanlara karşı koymayı sağlayacak bir hale dönüştürecek sebeplere sarılması gerekir. Çünkü burada tevekkülü bilmek ve tanımakla, tevekkülün bir amel ve hal olması arasında fark vardır.

Sevgili mücahid kardeşim;

Hayatın boyunca unutamayacağın mükemmel bir tevekkül örneği sana anlatacağım... Sakin bir ortamda oku ve kendine güzel dersler çıkar inşaallah.

Mükemmel bir tevekkül dersi

Dubai'de zengin bir adam yemek yedikten sonra evinden dışarı yürüyüşe çıkar. Biraz yürüdükten sonra iki rekât namaz kılmak için bir mescide girdiğinde o mescidin bir köşesinde bir adamın hıçkırarak ağladığına şahit olur. Dayanamaz ve o adamın neden ağladığını sorar.

5.000 riyal (yaklaşık 2.000 tl.) borcunun olduğunu ve bu sıkıntıdan kurtulmak için Allah'a yalvardığını söyler.

Zengin olan iş adamı, bu rakamın kendisi için sorun teşkil etmeyeceğini bildirir ve cebinden 5.000 riyal çıkarıp verir. Para ile birlikte olası ikinci bir ihtiyaç durumunda kendisini araması için kartvizitini adama uzatır.

Adam, parayı alır, ama kartı iade eder. Sebebini sorması üzerine ömür boyu unutamayacağı şu harika sözünü işitir:

“İkinci kez ihtiyaç hissettiğimde yine Allah'a yalvaracağım. Seni aramayacağım. Çünkü seni bana gönderen, senden başkasını da gönderir!”

Subhanallah!

O kıssayı dinledikten sonra uzun uzun düşündüm ve bazı dersler çıkardım.

* O adam, Allah'ı görür gibi iman etmiş ve ihsan derecesini yakalamış.

* O kartviziti almamakla Allah'a olan tevekkülünü ispat etmiş oldu.

* O kartvizitin kendisine uzatılması tam anlamıyla bir imtihandı. Ve o imtihanı başarılı bir şekilde geçti.

* Allah dualara icabet edendir.

* “Ummadığınız yerden rızıklandırıyorum.” ayetinin tecellisini görmüş olduk.

Bu kez de, o kartviziti almış olsaydı neler olabileceğini düşündüm;

* Yalancı bir ağlama olduğu kanaatine varırdım.

* Kartviziti veren kişi mescidden çıkınca düşünür ve üçkâğıtçı olduğunu zannedebilirdi.

* İkinci aramasına cevap vermeyebilirdi. Ya da ona “Neden Allah’tan istemiyorsun?” derdi.

* Kartviziti alınca o an aldatıldığını zanneder, belki de 5.000 riyalı geri isterdi.

Ama o adam tevekkül imtihanını Allah’ın yardımıyla başarılı bir şekilde verdi...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen Allah’a tevekkül ederek cihad beldelerine geldin... Allah ile arana sakın ha sakın bir kartvizit bile girmesin!

Unutmaki Allah-u Teâlâ bazen sebepleri ortadan kaldırarak seni sınayabilir... İştâ o an Allah ile dostluğunu kuramamışsan büyük bir ihtimalle tevekkül dersinden sınıfta kalırsın ve Allah seni o sebeple başbaşa bırakır ve kalbine anlam veremediğin korkular gelir...

Şimdi de sana tevekkülün olmazsa olmazlarından bahsedeyim:

Allah’a tevekkülün olmazsa olmazları şunlardır: Allah’ı yakinen tanımak, kendilerine emredilen sebeplere sarıldıktan ve bu konuda bütün güçlerini sarf ettikten sonra, O’nun, mü’min

kullarına yardım edeceğine, destekleyeceğine ve kâfir düşmanlarının kalplerine korku salacağına kesin olarak inanmak.

H- ALLAH SEVGİSİ

Sevgili mücahid kardeşim;

Seni cihad beldelerine sürükleyen etken, Allah sevgisi ve Allah'ın sevgisini kazanmaktan başka bir şey değildir... Sen sadece Allah'ın sevgisini kazanmayı arzuladığından dolayı kalbini riya mikrobuna kapalı tuttun...

Sevgili mücahid kardeşim;

“Allah'ın rızası nasıl kazanılır?” sorusunu kendi akıl ve mantığımıza sunarsak hata ederiz... Bu sevginin nasıl kazanılacağına biz değil Allah karar verir... O'nun sevgisini celbetmenin yolunu tabii ki Allah daha iyi bilecektir...

Allah'ın sevgisini kazanmaya giden yolun nereden geçeceği bilgisi, bak bizlere nasıl verilmiş:

“De ki: Allah'ı seviyorsanız bana uyun. Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah affeder ve merhamet eder.”¹⁹⁶

Bugün Hristiyanlar da “Biz Allah'ı seviyoruz.” derler, ama Allah onları sevmez... Onların Allah'ı sevmeleri hiçbir işe yaramamış olur...

Madem Allah'ın sevgisini kazanmaya giden yol Allah Resûlüne uymaktan geçiyor, o zaman her işimizde Resûlullah ﷺ'i örnek almamız gerekecek...

Resûlullah ﷺ'i sevmek ve örnek almaya çalışmak, bak nasıl bir netice veriyor?

Enes bin Mâlik'in naklettiği bir rivayete göre bedevînin biri, Resûl-i Ekrem ﷺ'e:

“Kıyamet ne zaman kopacak?” diye sordu.

Efendimiz, “Kıyamet için ne hazırladın?” buyurdu.

Bedevî:

“Allah ve Resûlünün sevgisini.” dedi.

Bunun üzerine Peygamber ﷺ,

“O hâlde sen, sevdiğin ile berabersin.” buyurdu.

Bu hadis-i şerifi duydukları zaman Ashab-ı kiram da çok sevinmişlerdi. Hatta Enes رضي الله عنه’in söylediğine göre, İslamiyet’le şeref-
lendikten sonra hiçbir şeye böylesine sevinmemişlerdi. Enes رضي الله عنه
sevincini şöyle dile getirmişti:

“Ben Allah’ı, Resûlü’nü, Ebu Bekir’i ve Ömer’i seviyorum. Onların yaptığı ibadetleri ve hayırlı işleri yapamasam bile onlarla beraber olmayı umuyorum.”¹⁹⁷

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah seni sevsin ve kalbine Allah’ın sevgisini yerleştirsin... Ve bunu sana hissettirsin. Âmin.

Şimdi de Allah’ın kimleri sevdiğini maddeler halinde sana söyleyeyim de o vasıflara sahip olmaya bak inşaallah:

Allah-u Teâlâ’nın sevdiği vasıflar

* “Şüphesiz Allah, kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.”¹⁹⁸

* “Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların) dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever.”¹⁹⁹

¹⁹⁷ Müslim, Birr, 163

¹⁹⁸ Saff, 4

¹⁹⁹ Âl-i İmran, 134

- * "...Allah, sabredenleri sever."²⁰⁰
- * "...Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever."²⁰¹
- * "...Şüphesiz Allah, muttaki olanları sever."²⁰²
- * "...Allah arınanları sever."²⁰³

Değerli mücahid kardeşim;

Allah'ın sevmediği vasıflardan uzak durman Allah'ın sevgisini kazanmana yardımcı olacaktır... Şimdi de sana Allah'ın sevmediği vasıfları hatırlatayım:

Allah'ı Teâlâ'nın sevmediği vasıflar

- * "De ki: 'Allah'a ve elçisine itaat edin.' Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz Allah, kafirleri sevmeyiz."²⁰⁴
- * "İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmeyiz."²⁰⁵
- * "...Allah, günahkâr kâfirlerin hiçbirini sevmeyiz."²⁰⁶
- * "Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ilerlemiş günahkârı sevmeyiz."²⁰⁷
- * "Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzemez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyecek ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmeyiz."²⁰⁸

²⁰⁰ Âl-i İmran, 146

²⁰¹ Âl-i İmran, 159

²⁰² Tevbe, 4

²⁰³ Tevbe, 108

²⁰⁴ Âl-i İmran, 32

²⁰⁵ Âl-i İmran, 57

²⁰⁶ Bakara, 276

²⁰⁷ Nisa, 107

²⁰⁸ En'am, 141

* “Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri severmez.” ²⁰⁹

* “Allah’ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah’ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez.” ²¹⁰

* “Allah’a ibadet edin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşla, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez.” ²¹¹

* “Şüphesiz Allah, onların saklı tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez.” ²¹²

* “Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez.” ²¹³

* “Şüphesiz Allah, (müşriklerin saldırı ve sinsi tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah, hain ve nankör olan kimseyi sevmez.” ²¹⁴

* “Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez.” ²¹⁵

* “Rabbimize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez.” ²¹⁶

²⁰⁹ A’raf, 31

²¹⁰ Kasas, 77

²¹¹ Nisa, 36

²¹² Nahl, 23

²¹³ Hadid, 23

²¹⁴ Hac, 38

²¹⁵ Enfal, 58

²¹⁶ A’raf, 55

Değerli mücahid kardeşim;

Sahabîler Allah'ın sevgisini celbetmeyi çok önemsedikleri için sık sık şu soruyu sorarlar:

Ebu'l-Abbas Sehl bin Sad es-Saidi ؓ'dan, şöyle dediği rivayet edildi: Bir adam, Peygamber ﷺ'e geldi ve dedi ki:

“Ey Allah'ın Resûlü, yaptığım zaman beni Allah'ın ve insanların seveceği ameli bana bildir.” Bunun üzerine Peygamber ﷺ şöyle buyurdu: *“Dünyada zahid ol ki Allah seni sevsin, insanların yanındakine karşı zahid ol ki (onlarda bulunanı isteme ki) insanlar seni sevsin.”*²¹⁷

I- KARDEŞ SEVGİSİ

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah sevgisinden sonra belki de en önemli sevgi türüne **-kardeş sevgisine-** ihtiyacın var senin...

“kardeş sevgisi...”

Eğer kardeş sevgisi konusunu önemsemezsen birçok nimetten mahrum kalacağını sana hatırlatayım... Seni cihad beldelerinde ayakta tutacak en önemli sevgi türlerinin biridir... Bunu asla aklından çıkarma...

Kardeş sevgisi, kişiye hem dünyada hem kabirde hem mahşerde hem de cennette fayda verecek bir sevgi türüdür...

Sevgili mücahid kardeşim;

Şu an senin memleketine dönmen için belki de aile ve akrabaların dua ederken sadece mücahid kardeşlerin cihad beldelerinde kalman için sana dua eder!... Nasıl olur da kardeş sevgisi konusu önemsenmez-unutulur!

* Sen aç kaldığında kendi payını sana verecek olan mücahid kardeşindir.

* Yaralandığında ilk müdahaleyi yapacak olan, senin mücahid kardeşidir.

* Yeri geldiğinde mayınlı tarlada ayak izine basarak muhasaradan kurtulmak için canını feda edecek olan yine senin mücahid kardeşidir.

* Moralinin bozuk olduğu anlarda sana moral verecek olan da mücahid kardeşidir.

* Yeri geldiğinde yol harçlığını sana verecek olan yine o mücahid kardeşidir.

* Seni mahşeri kalabalık arasında o sıkıntıdan kurtaracak en önemli sebeplerden biri de kardeş sevgisidir...

Cihad beldelerinde kardeş ve düşmandan başka kimseleri göremezsin... Ve sen cihad beldelerinde kaldığın müddetçe hep kardeşlerinle olacaksın. Kardeş sevgisinin önemini bilirsen kardeşlerinin üzerinden dünyanın ganimetini kazanabilirsin...

Sevgili mücahid kardeşim;

Senin cihad beldelerine gelmeden önce çok iyi bildiğin bir konu hakkında fazla konuşmak -yazmak- istemiyorum ama cihad beldelerinde ihmal edilebilen konulardandır kardeş sevgisi...

Bir kardeş üzerinden toplayacağın ecirleri bir hesaplarsan valahi tam bir ganimet olduğunu görürsün... İstersen bir başlık atayım ve tek tek notlayayım;

Kardeş ağacındaki meyveler

* Selam verirsin... Selam verme eciri alırsın.

* Selamına karşılık verirsin; ecir alırsın.

* Cemaatle namaz kılarırsın, kardeşinin vesilesiyle bir ecrin yirmi yedi kata çıkar.

* Allah için sevdiğini söylersin; ecir alırsın.

* Hasta olur, ziyaret edersin, ilgilenirsin; ecir alırsın.

* Derdiyle dertlenirsin; ecir alırsın.

* Kavgalı durumlarda aralarını bulursun; ecir alırsın.

* İşlerinde yardımcı olursun; ecir alırsın.

* Öfkesine sabredersin; ecir alırsın.

* Şehid olursa defnedersin, defin ecir alırsın.²¹⁸

Ve daha sayamadığım nice ecirler...

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde mücahidlerin gücünün azalması için kâfirlerden daha çok çalışan bir şeytan var ve o şeytan da senin kardeşinin üzerinden kazanacağın ecirlere gözünü dikmiş pusuda bekliyor... Senin o güzel beldelerde kardeşlerinle birlikte huzurlu yaşaman şeytanın işine gelmeyeceğinden dolayı kardeşlerinle arana girip kardeşliğine zarar vermek ister... Kardeşliğine zarar verince de o güzelim beldede kardeşinin yüzünü bir daha görmek istemezsin...

Kardeşinin varlığı senin öfkeni artırır ve bir şekilde oradan uzaklaşmak istersin... Kalbine şeytanın kardeşine karşı attığı kin ve nefret büyür de büyür... Bu, hem senin ihlâsına zarar verir, hem diğer kardeşlerin gruplaşmasına vesile olur hem de kardeşinin üzerinden alacağın ecirden seni mahrum eder...

Kardeşliğine zarar verebilecek muhtemel etkenleri bilirsen, zararın önüne geçebilirsin... Bir başlık atalım ve kardeşliğe zarar verebilecek muhtemel etkenleri görelim:

²¹⁸ Yalnız başınayken bir kardeşin şehid olursa defni nasıl yapman gerektiğini şimdiden öğren. Çünkü şehidin defni farklıdır.

Kardeşliğe Zarar Veren Etkenler

1- Yanlış anlaşılmalara.

Kardeşliğe en çok zarar veren etkenlerden biri, yanlış anlaşılmalardır... Siz bir söz söylersiniz fakat kardeşiniz sizin kastettiğiniz şekilde anlamaz ve anladığıyla hükmederek size karşı olumsuz bir tavır alır... Aradan zaman geçer ve meselenin çok basit bir yanlış anlaşılmalardan kaynaklandığı ortaya çıkar.

Bu gibi durumlarda kardeşimizin sözünden ne anladığımızı kardeşimize teyit ettirmezsek yanlış anlamış olabiliriz...

Kardeşimizin bir konuşması veya bir davranışı karşısında kalbimize olumsuz bir servis yapılıyorsa bilin ki o an şeytan iş başında... Kardeşinizi haklı çıkaracak etkenleri çoğalttığınız an, kardeşinize olan sevginizde azalmalar olmayacaktır... Bu gibi durumlarda şu sözleri kulağınıza fısıldayın:

* Kardeşimin bir şeye canı sıkılmış, davranışlarına bir anlık hâkim olamadı.

* Kardeşim, anladığım anlamda söylemedi.

* Kardeşim beni seviyor.

* Allah'a olan sevgimi kardeşim üzerinden göstereceğim için kardeşime kıyamam.

* Kardeşimin kusurlarına sabredersem Allah'ın sevgisini kazanırım.

* Kardeşime iyi davranarak diğer kardeşlerime örnek olacağım.

2- Toplumda mahcup düşürülmek

Kardeşliğe zarar veren etkenlerden biri de kardeşler arasındayken kardeşlerden birinin gayri ihtiyari mahcup düşürülmesidir...

O an kardeşinize karşı sevginiz bir anda sıfırlara kadar iner... Bunun da önüne geçemezseniz o topluluktan hiç kimseyle görüşmek istemezsiniz... Tamamen kendinize zarar verirsiniz... Olası bu gibi durumlarda şu sözleri kulağınıza fısıldayın:

- * Kardeşim bir anlık boşluğa düşerek beni mahcup etti.
- * Mahcup olacağımı düşünemedi.
- * Kardeşlikle imtihan ediliyorum.
- * Çok da önemli bir durum yok. Kısa zamanda unutulur.

Özellikle de eğitim alırken kardeşlerden birinin eğitimdeki hatalarını şeytan şer olarak kullanır... Sanki kendisi dört dürtlükmüş gibi kardeşinin hatalarına güler. Oysa ki her insanın hata yapma olasılığı vardır ve normaldir... Kesinlikle kardeşini hem alaya almamak hem de sesli bir biçimde kardeşine gülmemek gerekir.

Sevgili mücahid kardeşim;

Herhangi bir kardeşinin gülmene sebep olabilecek bir hareketini gördüğün ya da işittiğin an zihnini dağıtacak formüller bulmaya çalış. Mesela şöyle düşünebilirsin:

* Allah, “Beni zikredin.” buyuruyor. O an Allah’ı zikretmem gerekir.

* Allah işitendir... O an kardeşime gülemem.

* Eğer kardeşime gülersem kardeşimin içindeki şeytanı uyardırır olurum.

3- Kıskançlıklar

İnsanlar farklı karakterlerde yaratılmışlardır. Bazı kardeşler görürsün sende bulunan bazı nimetleri ya da yetenekleri kıska-

nabilir... Senin yapman gereken ilk şey, kardeşinin kıskançlığının giderilmesi için çözümler üretmektir;

Kıskançlığın giderilmesi için muhtemel çözümler

* Kardeşindeki kıskançlığın giderilmesi için kalplere hâkim olan Allah’a dua etmek.

* Sende bulunan tüm nimetlerin Allah tarafından verildiğini dile getirmek.

* Kardeşlerde bulunan nimetleri hatırlatmak... Özellikle sizi kıskandığını düşündüğünüz kardeşinize, kendisinde bulunan nimetleri hatırlatmak.

* “Sendeki şu nimet birçok kardeşimde yok.” demek.

* Seni kıskandığını düşündüğün kardeşinin yanında sessizce Allah’ı zikretmek...

* Kendisine tebessüm ederek Allah için sevdiğini söylemek.

* Kıskançlığını artıracak zeminin oluşmaması için gayret göstermek.

* Seni kıskanan kardeşinle aranda kıs kıs gülen şeytanın varlığını hissetmek.

Sevgili mücahid kardeşim;

Sakin ola kardeşinde bulunan bir nimetten dolayı onu kıskanma... Onu kıskanmanın, Allah’ın ona bahsettiği nimetten yoksun kalması demek gibi bir şey olduğunu sakın unutma... Allah ona nimet verirken seni unutmuş değildir... Sana da ona vermediği nimetler vermiştir. Allah için kendindeki nimetleri gör ve Allah’a hamd et...

4- Kardeşlerden birinin emre itaat etmemesi ya da verilen görevleri ihmal etmesi

Sevgili mücahid kardeşim;

Unutma ki şeytan seni cihad beldelerinde yalnız bırakmayacaktır... Kardeşinin başkasına olan hatalarını bile sana karşı kullanacaktır... Çünkü o, senin apaçık düşmanıdır...

Cihad beldelerinde bazen emre itaatsizliklere şahid olabilirsin... Bu gibi durumlarda şeytan, emre itaat etmeyene karşı kalbine kızgınlık tohumu atıp kızgınlıktan nefrete dönüştürebilir... Oysa ki o, onun günahıdır... Seninle hiç alakası yoktur...

Emre itaatsizlik gibi durumlarda kesinlikle şeytanın kardeşinle aranızı girmesine müsaade etme... Kardeşinin ihmal ettiği işi sen yap... Kardeşine sen moral ver... Onu da şeytanıyla baş başa bırakma... Ve ona, usulüne uygun nasihatlerde bulun.

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde kardeşlerin ve düşmanlarından başka kimseleri göremezsin... Senin gününün büyük bir kısmı kardeşlerinle beraber geçecek... Onlar senin sevgi ihtiyacını karşılayacak... Onlar üzerinden ecirler alacaksın. Onlar çok kıymetli varlıklardır...

Allah, o mücahid kardeşine çok değer vermiştir ve senin de çok değer vermeni ister. Bunu asla unutma...

Ne zaman bir köşeye çekilmiş mücahid bir kardeş görürsen, yanına yaklaş ve derdiyle dertlenmeye çalış... Asla onu yalnız bırakma.

* * *

İ- GÜNAHLARIN ZARARLARI

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen ve cihad beldesindeki mücahid kardeşleriniz, günahlardan korunmuş birer masum melek ya da peygamber değilsiniz. Her an, her türden hata ve günah işlemeye meyyal yaratılmışsınız. Ve günahlar işleyeceğiz.

İbnu'l-Kayyim rahimehullâh şöyle diyor:

Bilinmesi gerekli olan noktalardan biri de günah ve isyanların zararlı olduğudur. Gerçekten de günahların kalplere verdiği zarar, zehirin vücuda verdiği zarar gibidir. Bununla birlikte bu zararın derecesi farklı farklıdır. Dünya ve ahiretteki şerlerin, hastalıkların günah ve isyanlardan başka bir sebebi var mıdır? Âdem ile Havvâ'yı lezzet, nimet, güzellik ve mutluluk diyarı cennetten çıkarıp acı, keder ve bela yurdu olan dünyaya getiren nedir?

İblisi gökler âleminden çıkaran, kovulup lanetlenmesine, iç ve dış âleminin mahvolmasına, dış görünüşünün en çirkin ve en iğrenç hale gelmesine, içininse dışından da beter olmasına sebep olan nedir?

Onun hakkında Allah'a yakınlığın uzaklığa, rahmetin lanete, güzelliğin çirkinliğe, cennetin alev alev yanan ateşe, imanın küfre, zengin ve övgüye layık olan Allah'ın dostluğunun en büyük düşmanlığa, tesbih, takdis ve tehlil sözcüklerinin küfür, şirk, yalan, iftira ve çirkin sözlere, iman elbisesinin küfür, fık ve isyan elbisesine dönüşmesine sebep olan nedir?

Allah'ın, gözünden büsbütün düşmesine, rahmetinden tamamen uzaklaşmasına, gazapların en büyüğü olan Allah'ın gazabının üzerine çökmesine ve böylece de helak olmasına yol açan nedir?

Günah ve isyanların dünyadaki cezaları

- 1- Kalbin tersyüz olması.
- 2- Kul ile Allah ve müminler arasında uzaklık ve soğukluk olması.
- 3- Günahları küçümseyip hafife almak.
- 4- Kul, Allah'ın ve insanların yanında itibarını kaybeder.
- 5- Günahlar insanı alçaltır.
- 6- Günahlar insanın içini sıkır.
- 7- Günahlar kalbi karartır.
- 8- İlim nurundan mahrum olmak.
- 9- İbadetten mahrum olmak.
- 10- Günah kalpteki izzetinefis/kıskançlık²¹⁹ ateşini söndürür.
- 11- Günah kalbe hayat veren hayâyı yok eder.
- 12- Günahlar kula kendini unutturur.
- 13- Günahlar kulu, eğer küçük iseler ihsan mertebesinden iman mertebesine, büyük iseler iman mertebesinden İslam mertebesine indirir.²²⁰
- 14- Günahlar (İbnu'l-Kayyım'ın dediği gibi) kalbin Allah'a ve ahirete olan yürüyüşünü yavaşlatır ve durdurur. Onun Allah'a doğru bir adım bile atmasına müsaade etmez. Tabii ki günahlar, kula, Allah'a sırt çevirtmemişse...

²¹⁹ Burada kastedilen kıskançlık hased/çekememezlik gibi kötü anlamda bir kıskançlık değildir. Zira böyle bir kıskançlık, kesinlikle haramdır. Burada kastedilen kıskançlık insanın insanlık, şeref, onur ve haysiyetini koruması, insanı zillete düşmekten alıkoyan iyi nitelikler ve izzetinefis/özsaygı anlamındadır.

²²⁰ Şayet büyük günahlar, şeriatla alay etmek, dinin kesin emirlerinden birini reddetmek ve dine sövmek gibi iman ilkelerini yıkacak cinsten olursa, insanı İslam mertebesinden de dışarı çıkarır. Verilen nimetin geri alınmasından ve imandan sonra küfre düşmekten Allah'a sığınırız.

- 15-** Günahlar başka günahları doğurur.
- 16-** Günahların çoğu işleyeni Peygamber'in ﷺ ya da meleklerin lanetine maruz bırakır.
- 17-** Karada ve denizde düzenin bozulması.
- 18-** Günahlar nimetleri götürür belaları getirir.
- 19-** Günahlar -İbnu'l-Kayyim'in dediği gibi- sahibinin güzel isimlerle anılmasını engeller ve ona kötü isimler takılmasına yol açar.
- 20-** Fert ve toplumlarda huzur ve emniyetin kalmaması.
- 21-** Geçmişte mevcut olmayan hastalıkların baş göstermesi.
- 22-** Günahlar bereketi yok eder.
- 23-** Günahlar sahibinin işlerinin zorlaşmasına ve elini attığı her işte önünün tıkanmasına neden olur.
- 24-** Günahlar, çeşitli varlıkların sahibine küstahça davranmasına yol açar.
- 25-** Günah işleyenin nefsi, en muhtaç olduğu anda ona ihanet eder.
- 26-** Günahlar yere batma, yaratılışın değişmesi, deprem ve volkan patlaması gibi felaketlere neden olur.
- 27-** Günahlar aklın nurunu giderir.
- 28-** Günahlar şer'î cezaları gerekli kılar.

J- ŞİRK

Değerli mücahid kardeşim;

Büyük bir ihtimalle cihada gelmeden önce şirk konusunu öğrenmiş ve şirke düşmekten Allah'a sığınmışsındır... Bundan şüp-

hem yok, ama yine de hatırlatmanın fayda vereceğini düşünerek özetle şirk konusunu seninle paylaşayım inşaallah.

Şirk koşulan alanlar

Bazı askerî sahalarda ‘Dikkat mayın var!’ levhalarını görürüz. Bu ne demektir? “Bu alanda dolaşma! Ya da çok dikkatli ol.” Aynı mantıktan yola çıkarak diyoruz ki, bir insan şirk virüsünün konakladığı alanları bilmezse gerekli tedbirleri alamaz...

Bu dosyamızda şirkin en yaygın bir şekilde işlendiği alanları masaya yatıracağız...

Şirkin türleri ve her birinin tanımı

Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymin -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Şirk, iki türlüdür.”

1- Dinden çıkaran büyük şirk.

2- Dinden çıkarmayan küçük şirk.

Birincisi:

Dinden çıkaran büyük şirk: Kur’an ve sünnetin şirk olarak adlandırdığı ve insanın dininden çıkmasını içeren şirktir.

Allah ﷻ’ye yapılması gereken ibadet çeşitlerinden herhangi birisini Allah-u Teâlâ’dan başkasına yapmak gibi... Örneğin Allah-u Teâlâ’dan başkası için namaz kılmak, Allah-u Teâlâ’dan başkası için oruç tutmak, Allah-u Teâlâ’dan başkası için kurban kesmektir.

Aynı şekilde Allah-u Teâlâ’dan başkasına yalvarıp yakarmak da büyük şirktendir. Kabirde yatan ölüye yalvarıp yakarmak veya Allah-u Teâlâ’dan başka hiç kimsenin gücünün yetmediği bir konuda hazırda olmayan bir kimseden yardım istemek ve medet ummak gibi.

İkincisi:

Dinden çıkarmayan küçük şirk: Kur'an ve sünnetin şirk olarak adlandırdığı, fakat insanı dinden çıkarmayan bütün sözlü veya fiilî ameller.

Allah-u Teâlâ'dan başkası adına yemîn etmek gibi...

Nitekim Peygamber ﷺ bu konuda şöyle buyurmuştur:

“Kim Allah’tan başkası adına yemîn ederse, kâfir olur veya Allah’a ortak koşmuş olur.” (Ebû Dâvûd, Tirmizî)

Azamette/büyüklikte Allah-u Teâlâ'nın bir benzeri olmadığına inanmasına rağmen Allah-u Teâlâ'dan başkası adına yemîn eden kimse, küçük şirke düşmüş olur. Kendisi adına yemin edilen insan da, ister tazim gösterilen kimse olsun, ister olmasın, bu hükümdedir. Bu sebeple Peygamber ﷺ, bir reis, Kâbe veya Cibrail adına yemin etmek caiz değildir. Çünkü bu şirktir. Fakat bu şirk, dinden çıkarmayan küçük şirktir.

Küçük şirkin çeşitlerinden biri de riya'dır.

K- RİYA

Riya; bir ameli, Allah-u Teâlâ için değil, insanlar görsünler diye işlemektir.

İbadetleri boşa çıkarmasından dolayı riya iki kısma ayrılmaktadır:

Birinci kısım:

Riyanın, ibadetin özünde olmasıdır. Yani sadece riya için ibadet etmektir. Bu kimsenin ameli batıldır (geçersizdir) ve kendisine iade olunur.

Nitekim Ebu Hureyre'nin rivayet ettiği hadis-i kudsi'de Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“Allah-u Tebareke ve Teâlâ buyurdu ki: Ben, ortak olduklarını iddiâ edenlerin şirkinden (ortak koştukları şeyden) müstağniyim. Kim, bir ameli işler ve Benimle başka birisini ona ortak ederse (hem Benim için, hem de başkası için bir amel işlerse), onu ortak koştuğu şeyle başbaşa bırakırım (onun amelini kabul etmem).” (Müslim, Kitabu’z-Zühd, Hadis no: 2985)

İkinci kısım:

Rıyanın, ibadetin içine sonradan yerleşmesidir. Yani ibadetin özünün Allah-u Teâlâ için yapılması, fakat rıyanın daha sonra o amele girmesidir.

Bir kimsenin, ibadet yaparken rıyayı kendisinden def edip savuşturması, ameline herhangi bir zarar vermez.

Örneğin bir kimse namazın ikinci rekâtını kılarken bazı kimseler gelip arkasında namaza dursalar, o sırada onun da kalbinde rükû veya secdeyi uzatmak veya kıraat sırasında ağılar halde görünmek gibi bir şey hâsıl olsa, bunu defedip savuşturabilirse, ameline herhangi bir zararı olmaz. Yok, eğer içine riya giren bu ameline devam ederse, riyadan doğan her ameli batıl olur. Kıyamı veya secdeyi uzatmanın veya kıraat sırasında kendisini ağılar gibi göstermenin hepsi batıldır. Fakat geçersiz olması, o ibadetin tamamını kapsar mı?

Deriz ki bu, iki halden birinin dışına çıkamaz:

Birinci hal:

İbadetin son kısmının ilk kısmına bina edilmesi ile son kısmının fesada uğramasıdır ki bu durumda ibadetin tamamı geçersiz olur.

Bu, aynı namaz gibidir. Örneğin namazın sonunun bozulması, başının bozulmaması gibi bir durum söz konusu olamaz. O halde namazın tamamı geçersizdir.

İkinci hal:

Başının geçerli, sonunun ise geçersiz olacak şekilde, ibadetin başının sonundan ayrı olmasıdır. Buna göre, riyadan önce yapılan ibadet geçerlidir. Riyadan sonra yapılan ise geçersizdir.

Örneğin bir kimsenin yanında 100 riyali varsa ve bu paranın 50 riyalini sadaka olarak iyi niyetle verdikten sonra geri kalan 50 riyali riya amaçlı verse, birinci verdiği sadaka makbuldur, ikincisi ise makbul değildir. Çünkü ikinci sadaka, birincisinden ayrıdır.²²¹

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihaddaki amellerini kimseye anlatma... Çünkü kişinin cihad sahasında yapmış olduğu salih ameller onun özel hayatı hükmündedir. (Mahremidir.) Bunu kimseye anlatmaması gerekir. Şeytan, birçok kişinin amellerini bu şekilde zayi eder de mücahidin haberi bile olmaz...

L- BİD'AT

Bid'atı üç bölümde incelemek gerekir:

1- Bid'atın ölçüsü

2- Bid'atın kısımları

3- Bid'at işleyen kimsenin hükmü; Bid'at işleyen kimse kâfir olur mu?

Birincisi: Bid'atın ölçüsü

Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymin -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

Bid'atın terim olarak ölçüsü (tanımı); Allah-u Teâlâ'ya, O'nun meşrû kılmadığı şekilde ibadet etmektir. Buna dilersen

²²¹ Mecmûu Fetâvâ ve Resâil İbni Useymin' ile el-Kavlu'l-Mufid Şerhu Kitâbi't-Tevhid', 1/114

şöyle de diyebilirsiniz: “Allah-u Teâlâ’ya, Peygamber ﷺ ve Râşid Halifeleri’nin üzerinde bulundukları yoldan başka bir yol üzere ibadet etmektir.”

Birinci tanım, (Allah-u Teâlâ’ya, O’nun meşrû kılmadığı şekilde ibadet etmek), Allah-u Teâlâ’nın şu sözünden alınmıştır:

“Yoksa onların (müşriklerin) Allah’ın izin vermediği bir dini meşrû kılan ortakları mı var? Eğer Allah’ın süre tanıyarak onlara dünyada azap etmeyeceğine dâir kazâ ve kaderi olmasaydı, onların aralarında derhal azap etmek sûretiyle hüküm verilirdi. Şüphesiz ki zâlim (kâfir)ler için (kıyâmette) acıklı bir azap vardır.” (Şûrâ, 21)

İkinci tanım, (Allah-u Teâlâ’ya, Peygamber ﷺ ve Râşid Halifeleri’nin üzerinde bulundukları yoldan başka bir yol üzere ibadet etmek), Peygamber ﷺ’in şu sözünden alınmıştır:

“Sizden kim benden sonra yaşarsa, (dinde) çok ihtilaflar görecektir. Bu sebeple benim sünnetime ve benden sonraki, doğru yolu bulmuş râşid halifelerimin sünnetine uyun. Azı dişlerinize tutarcasına onlara sımsıkı sarılın. Dine sonradan sokulan şeylerden şiddetle sakının. Çünkü dine sokulan her yenilik bid’at, her bid’at ise dalâlettir.”²²²

Bu sebeple kim Allah-u Teâlâ’ya, O’nun meşrû kılmadığı bir şekilde veya Peygamber ﷺ ve Râşid halifelerinin üzerinde bulundukları yoldan başka bir yol üzere ibadet ederse, -bu ibadet, ister isim ve sıfatları konusunda olsun, isterse Allah-u Teâlâ’nın koyduğu hükümler ve meşru kıldığı şeylerle ilgili olsun-, o kimse bid’atçıdır.

²²² Ahmed, Ebu Dâvûd, Tirmizî ve İbn-i Mâce rivâyet etmişler, Elbânî de “hadis sahihtir” demiştir.

Gelenek ve göreneklere tâbi olan dünyalık şeylere gelince, -lûgat olarak bid'at olarak adlandırılrsa bile-, bunlara dinimizce bid'at denilmez. Bunlar, Peygamber ﷺ'in dinde şiddetle uyardığı bid'at değildir. Dinde, “**bid'at-ı hasene**” diye bir şey kesinlikle yoktur.”

İkincisi: Bid'atın kısımları

Bid'at iki kısma ayrılır:

1- Küfre götüren (dinden çıkaran) bid'at

2- Küfre götürmeyen (dinden çıkarmayan) bid'at

O halde “Küfre götüren (dinden çıkaran) veya küfre götürmeyen (dinden çıkarmayan) bid'atın ölçüsü nedir?” diye sorulacak olursa, bunun cevabı şöyledir:

Değerli âlim Hâfız el-Hakemi -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Küfre götüren (dinden çıkaran) bid'atın ölçüsü şudur: Dince üzerinde ittifak edilip mütevâtir olan ve kesin delillerle bilinen bir farzı inkâr etmek, farz olmayan bir şeyi farz kılmak, haramı helâl kılmak, helali haram kılmak, nefy (inkâr) ve isbat (kabul) gibi, Allah-u Teâlâ, elçisi Muhammed ﷺ'e ve Kur'an-ı Kerim'in tenzih ettiği bir şeyin aksine inanmaktır. Çünkü bu davranış, Kur'an-ı Kerim'i ve Allah-u Teâlâ'nın, elçisi Muhammed ﷺ gönderdiği şeyi yalanlamak demektir.

Buna örnek olarak şunları verebiliriz:

Allah-u Teâlâ'nın sıfatlarını inkâr eden, Kur'an-ı Kerim'in mahlûk (yaratılmış) olduğunu veya Allah-u Teâlâ'nın sıfatlarının mahlûk (yaratılmış) olduğunu söyleyen Cehmiyye'nin bid'atı gibi...

Allah-u Teâlâ'nın ilim ve fiillerini inkâr eden Kaderiyye'nin bid'atı gibi...

Allah-u Teâlâ'yı, O'nun kullarına benzeten Mücessime'nin bid'atı gibi...

**2. Küfre götürmeyen (dinden çıkarmayan) bid'atın öl-
çüsü ise şudur:** Kur'an-ı Kerim'i ve Allah-u Teâlâ'nın peygam-
berlerine gönderdiği bir şeyi yalanlamayı gerektirmeyen bid'attır.

Buna örnek olarak şunları verebiliriz:

Bazı namazları son vaktine kadar geciktiren, bayram namazı hutbesini namazdan önceye alan, Cuma ve bayram namazların-
da hutbe verirken oturan Mervâniyye bid'atı gibi...

Nitekim sahâbenin fazîletlileri, bu davranışlarından dolayı onları reddetmişler, bunu onaylamamışlar, fakat bununla birlikte onları herhangi bir şeyle tekfir etmemişler ve bu bid'at sebebiyle onlardan el çekmemişlerdir (onlara itaatsizlik etmemişlerdir).²²³

Üçüncüsü: Bid'at işleyen kimsenin hükmü:

Bid'at işleyen kimse kâfir olur mu?

Bu sorunun cevabı detaylıdır:

Eğer işlenen bid'at, küfre götüren bid'at ise, bid'at sahibi şu iki halin dışına çıkamaz:

Birinci hal:

Bid'atçının kastının, İslâm dininin temellerini yıkmak ve müs-
lûmanları dinlerinde şüpheyi düşürmek olduğunun bilinmesidir.
Bu kimsenin kâfir olduğunda şüphe yoktur. Hatta bu kimsenin
İslâm ile bir alakası yoktur, İslâm düşmanlarından biridir o.

²²³ Meâricu'l-Kabul, cilt: 2, sayfa: 503-504

İkinci hal:

Bid'atçının aldatılmış ve bâtılın kendisine hak olarak gösterilmiş olmasıdır. Bu kimseye hüccet ikâme edildikten ve hakka dönmesi istendikten sonra bid'atında ısrar ederse, onun küfrüne hükmedilir. Eğer işlenen bid'at, küfre götüren bid'at değil ise, kâfir olmaz. İslâm üzere kalır, fakat büyük bir münker işlemiş olur.

“Bid'atçılara nasıl davranmamız gerekir?” diye soracak olursanız, şöyle cevap verebiliriz:

Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymin -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir: “Her iki kısımdaki -küfre götüren ile küfre götürmeyen- bid'atları işleyen- İslâm'a mensup kimseleri hakka davet etmemiz gerekir. Bid'atlarını hedef alarak ve onlara saldırmadan hakkı açıklamamız gerekir.

Çünkü Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Onların Allah'tan başka yalvardıkları putlara sövmeyin ki, onlar da haddi aşarak bilmeden Allah'a sövmesinler! İşte Biz, her ümmete, yaptıkları işi güzel gösterdik. Sonra dönüşleri yalnızca Rablerine olacak ve O da yaptıklarını onlara haber verecektir.” (En'am. 108)

Onlarda, hakka karşı büyüklenme ve hakkı kabul etmeme gibi bir durumu görürsek, bu takdirde onların batıl olan davranışlarını açıklarız. Çünkü onların batıl olan şeylerini açıklamak dinen farzdır.

Onları terk etmeye gelince, bu, onların bid'atına göredir. Eğer işledikleri bid'at, küfre götüren (dinden çıkaran) bid'at ise, onları terk etmek gerekir. Yok, eğer onların bid'atı küfre götüren bid'at değil ise, onları terk etmek konusunda düşünürüz: Eğer terk etmekte fayda varsa, bunu yapar ve onları terk ederiz. Eğer onları

terk etmekte fayda yoksa veya bid'at, o kimsede günahların artmasına ve haddi aşmasına sebep oluyorsa, ondan uzak dururuz. Çünkü faydalı olmayan şeyden uzaklaşmak da mü'min için fayda sayılır. Zirâ aslanan, mü'minin mü'min kardeşini terk etmesinin haram oluşudur.

Nitekim Peygamber ﷺ şöyle buyurmuştur:

“Bir kimsenin, mü'min kardeşini üç günden fazla terk etmesi (ona dargın kalması), ona helâl olmaz. Kim, üç günden fazla kardeşini terk eder (ona dargın kalır) ve (tevbe etmeden bu hal üzere) ölürse cehenneme girer (cehenneme girmesi ona gerekli olur).” (Ebu Dâvûd)

M- TEKİR KONUSU

Değerli mücahid kardeşim;

Tekfir konusu en hassas konulardan biri olmasına, ilim adamlarımızın ve kadıların ilgileceği konulardan biri olmasına rağmen iki kitap okuyup da onu bunu tekfir eden mücahidler! görebilirsin o güzel beldelerde...

Savaşacakları düşmanlarına daha çok nasıl zarar vereceğini düşünmeden önüne gelen mücahidin akidesini sorgularlar... Bir kaç ayeti ve tefsirini adeta ezberlerler ve bu ezber bilgisiyle seni ikna etmek isterler... Allah muhafaza, bir anlık gafletle onlara hak verdiğin an mücahidlere bakış açın otomatikman değişir ve aranızda gruplaşmalar başlar...

Düşmanınızın yapamadığını o tekfirci yapmış ve düşmanların ekmeğine yağ sürmüş olur... Dinimizde tekfir yoktur demiyorum... Vardır, ama bu senin ve benim işim değildir. Bu tamamen âlimlerin ve kadıların işidir.

Değerli mücahid kardeşim;

Düşün ki sen bir komşunu islam'a davet ediyorsun... Bir haber geldi; arkadaşın bıçaklanmış... Haberi alır almaz hastahane-ye koşmaz mısın? Acil serviste masada yatan arkadaşına doktor tarafından ilk müdahale yapılırken hastanın yanında bulunan polis memuru eşgal tesbit etmeye çalışırken yaraya bakmaz bile...

Doktor ve polis memuru görevlerini yapıyor... Rollerini değiştirelim bakalım neler oluyor:

Polis memuru, hastanın yarasıyla ilgilenmeye çalışsa o hastanın durumu ne olur acaba? Ya da doktor, eşgal tesbit etmeye çalışsa o bilgi ne işine yarayacak ve ne derece başarılı olacak? Herkes işini yapmalı değil mi?

Eşgal tesbiti yapan polis, suçluyu bulup mahkemeye sevk etmeye çalışır... Bir şekilde bulunan suçlu, hâkim karşısına çıkar... Çıkan sonuç, polisi veya doktoru hiç ilgilendirmez, merak dahi etmezler.

Neden sence?

Çünkü herkesin bir işi var ve kimse kimsenin işine karışmaz-karışamaz...

Tekfir konusu da aynen böyledir... Sen bir davetçisin ve sen ölünceye kadar, nefes alan her insana davet edeceksin. Bu senin olmazsa olmaz görevlerinden biridir.

Ama bazı durumlarda muhatabının akidesini öğrenmek ve ona göre hukuk belirlemek zorundasın... Mesela biri senin ailen-den birine taliptse o kişinin akidesini öğrenmeden kız veremezsin...

Sevgili mücahid kardeşim;

İsteseydim tekfir konusunu ve tekfirin şartlarını sana anlatırdım. Ama bu konuyu alimlerin bilmesi ve o bilgiler doğrultusunda hareket etmeleri gerektiği için seninle paylaşmadım...

Unutma ki;

“Senin insanlar hakkındaki hükmünü Allah’u Teala asla dikkate almaz... Hiç kendini yorma!”

Tekfir konusu hassas bir konu. Sen şu an savaştığın kâfirleri yok etmek için uğraş... Kardeşlerini tekfir ederek ayrılıklara sebep olma...

Sevgili mücahid kardeşim;

Elinden geldiğince, tekfir konusu açıldığında ya orayı terk et ya da konuyu değiştir... Tekfir konusu açıldığında çok büyük oranda kalplerin kırıldığını ve insanların birbirlerini tekfir ettiklerini görürsün...

Sevgili mücahid kardeşim;

Her beldenin unutulmaz anıları vardır... Bazı anılar vardır ki asla unutulmaz ve hatırlandıkça yüze bir tebessüm ve neşe verir... Bazen de güzel dersler verir... Senin de bazen neşelenmeye ihtiyacının olduğunu biliyorum ve bu yüzden işittiğim birkaç anıyı seninle paylaşmak istiyorum.

Özbekistanlı bir mücahid anlatıyor:

Bir cihad beldesindeydik. Yaklaşık on tane mücahid bir odada kalıyoruz... Uykuyu biraz fazla kaçırınca emîrimiz gelip “Fazla uyumadınız mı? Ümmet, siz uyuduğunuz için bu hallerde!” dedi. Bu fırçadan sonra emîre dönüp tebessüm eder bir şekilde, “Ahi! Ashab-ı kehf’i meşhur eden uyku değil miydi?” deyince hepimiz iyi bir güldük...

Bosna cihadının emîrlerinden Ebu Leys anlatıyor:

Operasyon listesini hazırlamış, gerekli hazırlığı yaparken Ebu Abdullah el-Yemeni geldi ve “Ben de bu operasyona katılmak istiyorum.” dedi. Ona, “Seni başka operasyona düşünüyorum.” desem de ikna edemedim. “Ben senin emîrin değil miyim?” dedim... “Evet, Emîrimsin...” dedi.

“İtaat etmen gerekmez mi?” dedim... Bana, “Allah ‘Şehidin bütün günahlarını affederim.’ demiyor mu? Bunu da affeder.”

dedi ve izin almadan girdiği operasyonda şehidler arasında onu gördüm... İnşaallah şehiddir...

Ebu Halit et-Türki isimli bir mücahidin arkadaşı anlatıyor:

Ebu Halid et-Türkî, Afganistan'a gitmek için bir yerde mücahidlerle bekliyordu... Bir mücahid kardeşimizin acilen memleketine dönmesi gerekiyordu, fakat paraya ihtiyacı vardı... Ebu Halid isimli mücahid kardeşimiz cebindeki tüm parası olan 300 doları çıkarıp kardeşe verdi...

Ertesi sabah cebine baktığında 500 dolar olduğunu gördü... Kim, ne zaman koydu bilmiyordu...

Subhanallah!

Allah'a tevekkül edince tevekkülün karşılığını işte böyle alıyor...

Suriye cihadında acıkan bir mücahid anlatıyor:

Suriye cihadında, ramazan ayında, eğitimden gelen bir mücahid, bir kardeşe, "Canım acaip cacık istiyor." diyor... O gün de aşçı pilav ve cacık yapıyor... Yanlışlıkla tüm tabaklara cacık konuyor. Kardeş yemek için odaya geldiğinde sofrada 12 tabak cacık görüyor. Sofra sanki ona özel hazırlanmış...

Anlıyoruz ki Allahu Teâlâ, mücahidlerin isteklerini geciktirmiyor...

Çok uyuma sebebi bakın neymiş:)

Halepte düşmana yakın bir bölgede pusu kuran mücahidlerden Ebu Habib et-Türki kardeşimiz ramazan orucunun vermiş olduğu yorgunluktan olsa gerek gündüzleri uyuyarak geçirir... Çok uyumuyor musun? sorusuna tebessüm ederek şu yanıtı verir;

“Uyuyunca ruhum Allah katına çıkıyor... Bu bedenim ruhumu yeterince sıktı. Allah katında olunca rahat ediyorum:)”

Suriye cihadında mücahidlere ateş etmeyen bir pilot

Suriye cihadında kendilerini görmelerine rağmen hep başka yerlere bombalar yağdıran uçağa bakıp bunun bir keramet olduğunu zanneden kardeşler daha sonra kendi saflarına katılan pilottan şu gerçeği işitirler;

“Sizi ben görmüştüm. Size zarar vermemek için başka yerleri bombaladım:)”

Bu pilot, kardeşlerimize katılmadan önce hatasından dönen Suriyeli bir askerdi...

Çeçenistan cihadı ve deprem haberi...!

Ebu Furkan anlatıyor;

17 Ağustos 1999 yılında Çeçenistan'daydık...Bize deprem haberi Arap bir mücahidin dinlemiş olduğu radyo haberlerinden geldi. İlk gelen haberde 10.000'den fazla ölünün olduğuydu... Mücahid kardeşlerimizden birinin evi depremin çıkış merkezindeydi... Kardeşimiz, haberi alır almaz dönme hesapları yapmaya başladı...

Ebu Furkan kardeşimiz kendisinin dönmesiyle ailesine pek faydalı olamayacağını anlattıysada o gün pek etkili olmadı...

Bu kez farklı bir metotla kardeşimize yaklaşarak bazı sorular yöneltti;

Ebu Furkan;

"- Ahicim şu an ailen hakkında net bir haber gelmedi. Sana muhtemel sonuçları hatırlatayım;

1- Ailene hiç birşey olmadı... Gitmene gerek yok.

2- Ailenden bir ya da birkaçı vefat etti... Sen gidinceye kadar zaten defnederler... Yine gitmene gerek yok.

3- Ailen yıkık altında ve hala canlılar... Sen gidinceye kadar ya kurtulurlar, ya da vefat ederler... Yine gitmene gerek yok.

Onların cesetlerini görmenin sana pek de faydası olmayacak.

Gider gitmez çok pişman olursun... Bizleri çok özlersin, sana söylüyeyim... İçindeki şeytan sana hep git diyecek. Ama gitme sen...!”

Ve o kardeşimiz Allah'ın yardımıyla dönmekten vaz geçti... İlk Dağıstan operasyonundan sonra memleketine döndü ve ailesinden hiç bir kimsenin burnunun bile kanamadığını gördü...

Suriye cihadında ferace giyen bir hizbullat:)

Mücahidlerin bulunduğu bölgelerde rahat dolaşmak için ferace giyen bir hizbullat askeri esen bir rüzgarın azizliğine uğruyor ve yüzünü örten bezin altından sakalları ortaya çıkınca mücahidler yakalıyorlar... Sorgulamadan sonra lübnandan gelen hizbullatın askeri olduğu ortaya çıkıyor.

Kafirler istediği kadar tuzaklar kursunlar... Esen bir rüzgarla tuzakları boşa çıkar.

(Çeçenistan'da casus anısı) Bir mücahid anlatıyor:

Kampta yakalanan bir casus, infaz edilip gömülüyor. Ertesi gün kamp emirlerin Ebu Ömer, casusun öldürülmeden önce iman ettiğini, ama buna rağmen infaz edildiğini öğrenince infaz edenlere çok kızıp kabirden cesedi çıkarttırıyor ve güzelce yıkıyor... Daha sonra cenazesini kıldırıp defnediyor.

Mücahidleri ziyaret etmek için Afganistan'a giden bir Müslümanın ilginç anısı!

Ziyaret sonrası dönme hazırlığı yapınca mücahid kardeşlerimizden biri, “İstersen yarın birlikte operasyona gidelim! Gelmişken kafire bir kurşun da sen sık!” diyor. Kardeşimiz de ona, “Ölürük, mölürük, boşver:)” diyor...

Yemek öncesi ilginç bir dua:)

Ebu Habib et-Turki anlatıyor;

2013 Yılında Suriye cihadında akşam yemeği için sofraya oturmuş yemek yiyorduk... Tabağımızdaki yemek öğlen yediğimiz yemekten arta kalanla ekmek kırıntılarının karıştırıldığı garip bir yemektir... Yemekten tat alamayan bir mücahid kardeşimiz ellerini açıp sessizce, “Allah'ım sen bu yemeğe tat ver!” diye dua etti...)

Zayıflamama sebebi bak bakalım neymiş:)

Afganistan cihadında kilolu bir mücahid, kendisi için zayıflamasını tavsiye edenlere; “İstişhad ameliyesi yapacağım inşaallah. Vücudumdaki etler ve yağlar birer şaziyye (şarapnel parçası) görevi yapacak ve bolca kafir öldürecek:)” demiş...

İstişhad'ını yapmış ve Allah'ı teala o operasyonu bereketlendirmiş... Rabbim şehadetini kabul buyursun...

Evlat olsa sevilmezmiş:)

16-17 yaşlarında Türkiyeli, Yasir isimli mücahid bir kardeşimiz, kendisinden en az 8 yaş büyük olan bir mücahid kardeşimize takılarak;

- “Evlat olsan sevmeyiz... mücahidsin diye seviyoruz:)” der ve kardeşlerin gülmelerine sebep olur.

Esaret anındaki sözleri...

Afganistan'da Amerikalı askerlerle girdiği çatışmada mermileri tükenince iki el bombasını eline alıp askerlerin gelmelerini bekliyor... Geldikleri anda patlatıp onlardan da bir kaçını avlamak istiyor... Esir düşmeyi aklının ucundan bile geçirmeyen bu mücahid kardeşimizin yakınına düşen bir bombadan çıkan şarapnel parçası her iki koluna isabet edince el bombalarını patlatamıyor ve yaralı olarak yere yığılıyor...

Kendisine yaklaşan askerleri görünce göğre bakıp;

“Allah’ım bu senin kaderin ve ben de razıyım!” diyor ve esir düşüyor.

Suriye’de Nusret cephesi’nden bir mücahid anlatıyor

Müslüman bir kadın, ailesinin hepsi şehid olduğu için tek başına yaşamaktaydı. Bu kadının nusayri bir komşusu vardı. Bu adam daima müslüman kadını taciz etmekteydi.

Müslüman kadın bu nusayriden çok eziyet çekmekteydi. Yaşadığı bölgede hiçbir mücahid varlığı bulunmadığından mücahidlerin bulunduğu en yakın bölgeye doğru yola çıktı. Bölgeye varınca yolda mücahidleri beklemeye başladı ta ki bir savaşa gitmekte olan mücahidleri görene kadar. Sonra emîrin arabasını durdurup derdini anlattı.

Emîr, operasyonu iptal edip kadının evine doğru yola çıktılar. Birkaç mücahid tepeden tırnağa silahlı olarak kadının evine girdi ve saklanmaya başladılar. Bir süre sonra birde baktılar ki nusayri adam müslüman kadını taciz etmek için kapıyı çalıyor. Kapı hemen açıldı adam eve girince mücahidler bu nusayriyi yakalayıp bağladılar.

“Sonra mücahidler sustu ve ‘Zerkavi’nin bıçağı’ konuşmaya başladı.”

Yaralı bir mücahidin hastanede yaşadıkları

Afganistan’da yaralanan bir mücahidi hastaneye kaldırıyorlar. Ağır yaralı olan mücahid kardeşimiz hemen yanı başındaki hemşireye bakıp; “Vallahi kazandım! Vallahi kazandım!” diyor... Kardeşimiz hemşireyi huri’si zannediyor:)

İngiliz bir mücahidin verdiği ders!

Körfez ülkelerinden biri doğumlu, İngiltere’de yaşayan çarşafly bir bacımızı gören bir İngiliz vatandaşı yüzünü dahi görmediği o bayanla evlenmek ister. O bacımız da iman etmeden evliliğin olamayacağını hatırlatır ve bu İngiliz vatandaşını imana ve ilme yönlendirir.

Gün gelir iyi bir araştırır ve hem imanı hem de bilgisi artar. Ve bir şekilde evlenirler. Bu kez bacımız cihad ayetlerini hatırlatarak eşini Afganistan’a cihada gönderir.

Afganistan’a gelen bu İngiliz mücahid, mücahidlerden biri ile sohbeti esnasında Türki cumhuriyetlerinden biri doğumlu bir mücahide ne zamandan buyana müslüman olduğunu sorar... “Ben hep müslümandım” cevabını alan mücahidimiz, bu kez de kaç yıldır Afgan cihadında olduğunu sorar. On yıldır devam eden cihada yaklaşık birbuçuk yıl önce geldiğini söylemesi üzerine altı aylık müslüman olan İngiliz mücahidimiz;

“Sen nasıl müslümansın! On yıldır cihad var ve sen gecikmeli gelmişsin! Sen hiç Enfal ve Tevbe surelerini okumadın mı?” demiş...

Yani, sonradan iman edenler hakikaten iman ediyorlar!

Kur'anına saplanan mermi

Ebu Cevher anlatıyor;

Operasyondan dönüp dinlenmek için evimize geldiğimizde Ürdünlü kardeşimiz sesli bir şekilde Allahu ekber! diye bağırdı... Şaşkınlıkla yanına geldiğimizde cebindeki kur'anı kerime saplanan kurşunu bize gösterdi...

Allah dilemedikten sonra o kurşun asla isabet etmez...

Evladını cihada gönderen bir annenin mektubuna yazdıkları.

Genç çocuğunu Irak cihadına gönderen bir anne mektuba şu notları yazıyor:

“Öldür, öldür gel! Öldür öldür gel! Asla geri durma. Senden şehadet haberi bekliyorum!”

Yıllar sonra Afgan cihadında istişhad yapıyor bu gencimiz...

Yaşlı bir mücahidin eğitim anısı

Yaşlı bir mücahid kardeşimiz eğitimde fazla süründürülünce eğitimi veren genç bir mücahide; “Bak genç! Ben sana sadece Allah için katlanıyorum:)” demiş. Genç kardeşimiz de Sürünme pozisyonundaki yaşlı mücahidimizin sırtına sağ ayağını koyarak; “Ben de seni Allah için katlıyorum:)” demiş.

(Katlama espirisinde sanırım yüzüstü uzanan mücahidin ayaklarından tutup ikiye katlamaya çalışmış olabilir.)

Bir mücahidin duasını henüz diline dökmeden önce Allah'ın o mücahidin ihtiyacını karşılaması

Ebu Habib anlatıyor;

2012 yılında ramazan ayında Suriye cihadına gitmiştim. Gece eğitiminde spor ayakkabım biraz yıpranınca içimden şu düşünceler geçti;

“Türkiyedeki kardeşlere haber gönderip sağlam bir ayakkabı istetsem mi acaba...!”

Bu düşünceler içimden geçtiğinde nöbetteyken yanıma gelen bir kardeş bana, ‘Ben yarın Türkiye’ye gidiyorum. İstersen yeni aldığım ayakkabıyı sana vereyim...!’

Subhanallah! dedim ve az önce içimden geçenleri kardeşe söyledim... Vallahi Allah kalplerde geçenleri biliyor..

Yedek kafalı bir esir:)

Suriyeli bir mücahid, yakalanan esiri görünce ailesine yapılan işkenceyi bir anlık gözleri önüne getiriyor. O anki hırsıyla dayanamayıp sert bir yumruk atıyor...

Yüzü anında şişen şebbiha askerini gören bir mücahid kardeşimiz; “Meğersem adamın yedek kafası varmış. Bak nasıl da ortaya çıktı:)” demiş... Kardeşleri kahkahaya boğan bu kardeşimiz mücahidlere pozitif enerji vermeye devam etmiş.

Vörd belgesindeki isim

Ebu Habib isimli mücahid kardeşimiz anlatıyor;

Cihad hazırlığı yapan bir kardeşimizi evime misafir etmiştim... Kendisini cihada götürecek bir kardeşten haber bekliyor ama bir türlü kendisine ulaşamıyordu... Yapmış olduğum bir çalışmayı kendisine göstermek için bilgisayarımı açtım ve vörd belgesi üzerinden yazdıklarımı sesli okudum... Bitmiş bir paragrafın hemen altına;

“Ebu Cendel’den yazı gelecek” diye bir not yazmışım... Ebu Cendel yazısını görünce, bana dönüp;

“Ebu Cendel’i tanıyor musun?” dedi... ‘Sen nerden tanıyor-sun?’ dediğimde ‘ona ulaşmam lazım. Günlerdir ona ulaşamıyo-rum.’ dedi.

Hemen Ebu Cendel’i aradım ve bir kaç gün içinde cihad bel-desine yolculuğunu gerçekleştirmiş oldu...

Subhanallah! Yeter ki Allah bir kuluna yol göstermek istesin... Yarattılan her şey O’nun emrine amade bekler... Ve hiç ummadı-ğın yerden sana yardımının ulaştığını görürsün...

Sigara haram akhi:)

Suriyede bir mücahid bakkala girip bir sigara ve bir paket bis-küi almak istiyor. Bakkal sahibi poşete tam sigarayı koyarken tanı-dık başka bir mücahid içeri giriyor... Sigara aldığını bilmesin diye bakkala, “Sigara haram akhi...! Sigara almam ben...:)” diyor...

Evet... Bir insan mücahid de olsa şeytan onun yakasını asla bırakmaz...

Operasyonda çok ilginç bir soru:)

Ebu Habib anlatıyor;

2013 Yılında ramazan ayında Halepte gece operasyonda ya-nımdaki emire, ‘Düşmana yakın yerde pusuya yatan Doçka Ham-zaya güzel bir şaka yapalım mı?’ dedim... Şakayı seven emirimiz , ‘tabiiki’ dedi ve eline telsizi alarak sessizce;

- Doçka hamza! Doçka Hamza!
- Dinliyorum abi!
- Ebu habib diyor ki oy kullanmak küfür mü?

Mor oldum ama bir sünnet öğrendim:)

Ebu Habib anlatıyor;

Birliğimize yeni gelen biri İngiliz diğeri Amerika'lı iki mücahide Ebu Hattab tatlı ikram etmek istediğinde İngiliz vatandaşı olan mücahid kardeşimiz diğer kardeşlerin de yemesi durumunda yiyebileceğini aksi halde yemeyeceğini söyledi... Ve şu güzel bilgileri verdi;

Adamın biri Ebu Bekir radiyallahu'ya, "Selmun aleyke!" diyor... Ebu Bekir radiyallahu diğer kardeşlerimize de selam verirken selamına karşılık veririm diyor ve selamını almıyor..."

Bu sebepten tatlıyı yemek istemediğini söyleyince Ebu hattab yanıma kadar gelip;

"Tatlıyı almayınca mor oldum ama bir sünnet öğrendim:)" dedi.

Ebu Halid et-Turki Pakistan istihbaratçısını rezil ediyor

Yaklaşık altı ay İslamabad'da tutuklu kalan Ebu Halid kardeşimiz son kez sorguya alınıp gönderilmek üzereyken istihbaratçıdan;

- Bizden bir talebin var mı? diye ihtiyacı sorulur... Ebu Halid kardeşimiz zindanda tanıştığı güzel müslümanlardan ayrılacak olmanın hüznü ile;

- 'Her yıl en az bir ay zindanlarınızda kalmak isterim.'der... Aldığı cevaba şaşırان istihbaratçılar bunun nedenini sorarlar... Başlarını öne eğdiren şu cevap gecikmez;

- 'Dünyanın en güzel mücahidleriyle tanışma fırsatı buldum... Bizlerin bir araya gelmesine vesile oldunuz. Buradan aldığım lezzeti hiç bir yerde bulamam...!'

Allah sana merhamet etsin Ebu Halid... Ne güzel cevap verdin...

Amerikalı bir anne iki çocuğunu sınıra kadar getiriyor

Ebu Cevher anlatıyor;

Amerikalı mücahid bir kardeşimiz şehid düşmüştü...Şehadet haberi Amerikaya ulaşınca şehidimizin annesi kalan diğer iki oğlunu da cihad beldesine getirdi...

Subhanallah...! Rabbim böyle imanlı insanların sayısını çoğaltsın...

Canım mücahid kardeşim;

Cihada niyetlenen bir mücahid, bir anda kendini yoğun bir imtihanın içinde bulur... O an anlar ki Rabbi onu sınıyor... Rabbi onun cihada olan niyetini test ediyor... Ya bu engelleri aşarak Rabbine olan sözüne sadık kalacak, ya da engellere takılarak cihad isteğinin bir anlık heves olduğu ortaya çıkacak...

Elbette ki Allahu Teâlâ, o kulunun her şeyini en ince ayırın-tısına kadar biliyor. Buna şüphemiz yok, lakin O, bir sınavdan geçirteceğini hatırlatıyor...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad yolculuğuna henüz çıkmadığın için başına gelecekler karşısında nasıl tepkiler vereceğini bilmiyorsun... Bu sebeple kalbine anlam veremediğin korkular geliyor... Bu korkuları yemenin bir yolu da; “Mücahidlerin cihada karar vermesiyle, şehadet arasındaki zaman diliminde göğüs gerdikleri sıkıntıları” bilmiş olmandır.

Bu bilgiler sana bir teselli ve cesaret verecektir bunu unutma...

Hemen ara başlıkları atarak sana mücahidlerin göstermiş oldukları fedakârlıkları²²⁴ hatırlatayım;

²²⁴ Daha geniş bilgi için Abdullah Azzam'ın dilimize çevrilen *Hurilerin Âşıkları* isimli kitabı tavsiye ederim.

Şehid Ebu Huzeyfe'nin²²⁵ çocuklarının hastalanması

Yemen asıllı Ebu Huzeyfe anlatıyor:

“Ne zaman cihada çıksam dört erkek çocuğum aniden hastalanıyorlar... O an anlıyorum ki Rabbim beni imtihan ediyor... Bunun imtihan olduğunu anladığım için cihada gitmekten asla vazgeçmedim... Ve gittikten kısa bir zaman sonra aradığımda dördünün de iyileşmiş olduğunu öğreniyorum...”

Ebu Huzeyfe'nin eşinin ağlaması

Ebu Huzeyfe'nin arkadaşı anlatıyor;

Ebu Huzeyfe ile Ugadin'de cihaddaydık... Etiyopya hristiyanlarıyla savaşıyorduk... Bir ara Ebu Huzeyfe'nin ağladığını gördüm... Yanına gittim ve yoğun ısrar sonucu ağlama sebebini öğrendim. Eşiyle görüşmüş; eşi, Ebu Huzeyfe'nin bir akrabasında dört çocuğuyla kalıyormuş. Kaldıkları evin hanımı, bunlardan rahatsız olduğunu hissettirmiş... Ve bunu ağlayarak Ebu Huzeyfe'ye anlatınca Ebu Huzeyfe de üzüntüsünden ağlamış...

Ama bu ağlama onu asla cihad yolundan alıkoymadı...

Ebu Huzeyfe'ye ortaklık teklifi

Ebu Huzeyfe *rahimehullah* anlatıyor:

“Ben fakirdim... İlk cihada çıkacağım zaman zengin bir kardeş bana kendi şirketine karşılıksız ortak edeceğini söyledi... Vallahi anladım ki bu bir imtihan... Kabul etmeyip cihada çıktım...”

Eşi kanser olan bir mücahid, Bosna'ya gidiyor.

Bosna cihadına gitmeye karar verme aşmasında olan bir mücahid, eşinin kanser haberiyle sınanıyor... Eşine, “Ben cihada gideceğim ve o güzel topraklarda iyileşmen için dua edeceğim.”

²²⁵ 16.3.2000 tarihinde Çeçenistan'da şehid düştü. İnşallah şehiddir.

diyor ve cihada gidiyor. Döndüğünde eşinin iyileşmiş olduğunu görüyor...

Esaretini bakın neye bağlıyor!

Sabah-akşam zikirlerini hiç aksatmayan bir mücahid biranlık gafleti sonucu o gün zikirlerini aksatıyor... Çıkan bir çatışmada esir düşüyor ve dört yıl esaretten sonra Allah'ın yardımıyla esaretten kaçmayı başarıyor... O mücahid kardeşimiz esaretini aksatmış olduğu zikre bağlıyor...

Kendisi cihaddayken annesi vefat eden Ebu Dücan, cihadına devam ediyor.

Suriye cihadındayken annesinin hastalandığı haberi gelmesine rağmen cihaddaki kardeşlerini yalnız bırakmayıp cihadına devam eden mücahid kardeşimiz... Gün geliyor kardeşimiz Ebu Dücan'ın annesi vefat ediyor...

Bu kardeşimiz annesinin vefat haberini dahi alamadan amelî istişhad yaparak Rabbine kavuşuyor...

Ebu Said el-Yemenî'nin nişanlısına teklifi

Ebu Said el-Yemenî... Nişanlıyken Bosna cihadı haberini alıyor... Nişanlısına, “Ben cihada gideceğim inşaallah... Sabreder sen dua ederim. Ama sabre demem diyorsan da nişanı bozalım...” diyor. Ve o bacımız da sabre demem deyince nişan bozuluyor...

Allah için nişanlısını terk eden Ebu Said kardeşimiz, cihadına sabre edecek bir bacımızla evleniyor...

Ebu Faruk, cihadına sabre demem diyen eşini boşuyor.

Ebu Faruk... Bir Çeçenistan şehidi... İngiltere'deyken bir mücahidin islama davetiyle iman ediyor... Bu imanı kendisini cihad

beldelerine sürüklemek isterken Allahu Teâlâ onu eşiyle imtihan ediyor...

“Ne cihadına sabrederim ne de müslüman olurum.” diyen eşini anında boşuyor ve Çeçenistan cihadına gidiyor...

Ebu Furkan’ın çocuğunun hastalanması

Sabah namazından sonra arkadaşlarıyla buluşup Çeçenistan’a yola çıkacakken küçük çocuğu, yatağından hiç kalkmadığı bir saatte gelip babasına sıkıca sarılıyor... Çocuğun gözlerinin içi kıpkırmızı... Belli ki doktorluk... Eşine şunları söylüyor, “Vallahi bu bir imtihan! Ya çocuğumun hastalığını bahane edeceğim, cihada çıkan kardeşlerime yetişemeyeceğim ya da bu engeli atlatıp kardeşlerimle cihada çıkacağım... Vallahi hastalık da Allah’tan, şifa da Allah’tan. Benim burada olmam, çocuğuma şifa verecek değil...”

Ve bu kardeşimiz, kardeşleriyle birlikte Çeçenistan’a yolculuğa çıkıyor... Geldiğinde çocuğunun iyi olduğunu görüyor...

Ebu Hamza’nın eşinin sabrı

Yemenli Ebu Hamza... Milletvekili kızı bir bayanla evli ve dört çocuğu var... Bu kardeşimizin şehadet haberi ulaşınca Ebu Hamza’nın eşi hemen bir şükür secdesi yapıp akrabalarına haber gönderiyor:

“Kimse bana taziye gelmesin! Kim tebrik etmek istiyorsa kapım ardına kadar açıktır!”

Ebu Hafs’ın annesinin cihad sevgisi

Ebu Hafs... Mısırlı ve Tacikistan cihadına katılmış bir mücahid... Gün geliyor annesi, babasına, “Eğer oğlumuz Ebu Hafs’ı

cihada göndermezsen ben giderim!” diyor... Ebu Hafs’ın babası, ona 4.000 dolar veriyor ve cihada gönderiyor... 1999 Eylül ayında Çeçenistan’a giden Ebu Hafs, 2000 yılına girmeden şehid düşüyor... İnşallah şehiddir.

Afganistan mücahidi Cezayirli Ebu Abdurrahman’ın eşlerinin cihad sevgisi

Bir bacağına Afganistan’da kaybediyor... Gün geliyor Bosna cihadına gidiyor... Ve orada iki şehid hanımıyla evleniyor... Bu iki bacımız Ebu Abdurrahman’a cihada gitmesini söylüyor ve Çeçenistan’a yolcu ediyorlar...

Ağabeyi şehid düşen yetim bir gencin fedakârlığı

Şeddad kod adlı Türkiyeli bir mücahid... Babasını küçük yaşta kaybeden Şeddad’ın ağabeyi Irak cihadında Ameliyye istişadiyye yaparak Rabbine kavuşuyor... Şeddad kardeşimiz yıllar sonra kendisinin de cihada gitme vaktinin geldiğini hissediyor ve iki küçük kızı, eşi ve annesini bırakarak Suriye’deki kardeşlerinin yanına gidiyor...

2013 yılı Ramazan ayının ortalarında Şeddad da şehid düşüyor...

Küfre askerlik yapan oğlunu, talibana ihbar eden Afgan’lı bir anne!

O bir anne... Ama dinini evladından daha çok seven bir anne... Kendi eliyle evladını ölüme gönderen bir anne... Hangi anne bu fedakarlığı yapar?

Evinin kapısından tekrar cihada dönen bir mücahid

Üç yıl boyunca Afganistan topraklarında cihad eden bir mücahid, emîrinden izin alarak memleketine geliyor... Evinin bahçe kapısında bir anlık duraklıyor: “Şimdi ben eve girersem, korkarım

ki bir daha dönemem!” diyor ve bahçe kapısından geri dönüp cihad beldesine gidiyor...

Bu kardeşimiz bir buçuk yıl daha cihad ederek Rabbine kavuşuyor... İnşallah şehiddir.

Kilolarca altına dokunmayan bir mücahid

2013 Suriye cihadında fethedilen yerlerdeki ev aramalarında boş bir evde yaklaşık 25-30 kilo altın gören bir mücahid kardeşimiz “Belki müslüman birinindir!” diye düşünüp altınlara dokunmadan emîrine haber veriyor... Araştırmaları neticesinde ehli sünnet bir aileye ait olduğu anlaşılınca çağrılıp altınlar teslim ediliyor. (Kuyumculukla meşgul olan birinin eviymiş.)

Tacikistan cihadında fedakar kadınlar

Tacikistan cihadında mücadele eden Ebu Hafs anlatıyor;

“Köylü kadınlar mücahidlerin elbiselerini yıkamak için adeta yarışıyorlardı. Kadının biri çamaşır yıkayan bir kadının yanına gelip leğenin içindeki elbiselerden birkaçını aniden aldığı gibi boş olan leğenine koyup yıkamaya başlıyor... Tam bir ecir kapma yarışı yapıyorlardı...”

Ferrariye dokunmayan bir mücahid

2013 Suriye cihadında terk edilmiş bir eve giren mücahidler üzeri ağaç dallarıyla kaplanmış birşeylerin gizlendiğini hissediyorlar... Ferrari ve 1974 model Ford Mustang marka iki arabayı buluyorlar... Maddi değeri yüksek olan o iki arabaya dokunmadan sahibini bulmaya çalışıyorlar ve bir şekilde sahibine ulaşıyorlar...

- 1-** Cihad, imanın çekapıdır. (check-up, yani alametidir)
- 2-** Yer yüzündeki her kâfir, davet ve cihad sorusudur.
- 3-** Kefen, korkakları seven bir bez parçasıdır.
- 4-** Cihadda bütün gecikmeler tehlikelidir.
- 5-** Cihadda başarı kazanmak için manevî gücün rolü dörtte üç, maddî gücün rolü dörtte birdir.
- 6-** Cihadda zafere giden yollardan biri de düşmanın niyetini anlamaktır.
- 7-** Pimi çekilmiş bir mücahidi ancak ve ancak firdevs cenneti sakinleştirebilir.
- 8-** Cihad, insan öldürmek için yapılmaz... Cihad, kalbe giden yollardaki molozları temizlemek için yapılır.
- 9-** Cihad, kimi daha çok sevdiğini kulağına fısıldayan bir ibadet şeklidir.
- 10-** Cihad, adı gibidir; birilerini korkutur.
- 11-** Cihad, ancak “*sabır denizinde*” batmadan yüzer.
- 12-** Cihad beldelerine serpiştirilmiş sevapları toplayan kimseye “mücahid” derler.
- 13-** Ecri büyük amellere talip olduğunda şeytanların genaralleri ön cephede savaşır...

- 14-** Kafirler, sorudurlar. Mücahid ise soruyu çözendir.
- 15-** Kurban bayramı ve cihad bayramı... Her iki bayramda kanlar dökülür... Ama Allah’a sadece takva ulaşır...
- 16-** Çok çetin bir sınavdayız... İnfak ve cihad soruları ardı ardına geliyor...
- 17-** Kafirler, müslümanlar için tam bir imtihan sorusudur.... Asıl şeref soruda değil soruyu çözmeye çalışandadır...
- 18-** Biz tetikçi değil, mücahidiz. (Şhd.General Ebu Ömer)

Sevgili mücahid kardeşim;

Bize sapasağlam bir din koyan ve dosdoğru yola hidayet eden Allah'a hamd olsun. Salât ve selam, insanlığın öğreticisi, mahlûkatın en hayırlısı ve ademoğlunun efendisi üzerinedir. En faziletli salâtlar ve en kâmil selamlar ona, ailesine ve tüm ashabı üzerine olsun. Kuşkusuz her menhelin değişmezleri ve değişebilir olan şeyleri vardır. Zamanın, mekânın veya şahısların değişmesiyle değişmeyen ve etkilenmeyen sabitler...

Bundaki kanaat ve kesin inanç, sabit delillere ve şüphenin sızamayacağı sabit naslara dayanır. Bunların değişmesi veya farklılaşması asla mümkün değildir. Bu sabitler, köklü dağlar gibi olmuştur. Bunlar, yolda yürüyen herkesin rehberi olacak açık işaretlerdir.

Değişebilenler ise sabitlerin tam aksinedir. Bunlar, menhec ve ilkelerde ikincil durumda olan meselelerdir. Ve yine bunlar fûrûlardan sayılır, asıllardan değil. Zamanın, mekânın veya şahısların değişmesiyle değişirler. Bunun, genel şer'i ölçüleri vardır. Detayları ise müçtehitlerin deliller çerçevesindeki içtihatlarına göre değerlendirilir. Tartışma ve münazaralara açıktır.

Bizi burada ilgilendiren -özellikle de bugünlerde- şer'i nasların cihad yolunda belirlediği değişmezleri/sabitleri zikretmektir. Bugün bu sabitlerin zikredilmesine, neşredilmesine ve anlaşılmasına

çok daha fazla ihtiyaç vardır. Bizler bugün, ümmetin bu yaralı durumunda, cihaddan soğutan bazılarının, bunları değişkenlere çevirmek için sözler ekledikleri değişmezlerimize dönmeye haki-katen ihtiyaç duymaktayız.

Sevgili mücahid kardeşim;

Şimdi burada bizlere cihadın yolunu belirleyecek bazı değişmezleri/sabitleri zikredeceğiz. Bu değişmezleri yazmaktaki amacımız, cihad menhecini zulüm ve yalanla giydirilen kayıt ve bağlardan kurtarmaktır. Bugün cihad menheci, hiçbir şer'i delil olmadan onu söndürmeye, sınırlamaya ve kayıt altına almaya çalışan söylemlerin sıkıntısını çekmektedir.

Belki bu söylemlerin bazıları, bu şiarları söyleyen bazılarını yanlış anlamalarından, onları yanlış uygulamalarından kaynaklanabilir. Bunun engellerinden biri de fıkha intisap eden bazılarının bilmişlik taslayarak daha önce imamlardan hiçbirin getirmediği şartlar ortaya atmalarıdır. Bir engel de İslam'a intisap etmekle birlikte cihaddan soğutanların, her mecliste cihadın zamanımızda uygun olmadığını söylemeleridir. Başka bir engel de -ki en önemlilerindendir- savaşını bu şiarı karşı sürdüren haçlı ittifakıdır. Zira bu şiar, sömürgeci Amerika'nın dünya ülkelerini sömürme çıkarıyla çatışmaktadır.

Bu yazıda, cihad yolundaki değişmez/sabit işaretlerin açıklanması ve cihadı eleştiren iddialara reddiye maksadıyla, haksız yere cihada eklenen bazı olumsuzlukların ortadan kaldırılacağı değişmez bazı esasları ele alınacaktır.

1. Esas: Cihad, Kıyamet Gününe Kadar Devam Edecektir

Kuşkusuz bugün tüm dünya -ancak Allah'ın rahmet ettikleri hariç- akidevî, siyasî, iktisadî, basın, kültür ve sosyal olarak

tüm imkân ve güçleriyle hanif dinimizin şiarlarından bir şiarının karşısında durmaktadırlar. Bu, Allahu yolunda cihad şiarıdır. Bu, Allahu Teâlâ'nın, şu buyruklarıyla bizlere farz kılmış olduğu şiarıdır:

“Savaş, hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.”²²⁶

“Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yataktır o!”²²⁷

Kâfirler, bu şiarı, terör ve cürüm olarak; cihad edenleri de teröristler, aşırılar, devrimciler olarak nitelemişlerdir. Aynı şekilde münafıklar da bu şiarın çirkin gösterilmesinde ve farklı şeytanî yollarla sınırlandırılmasında onlara yardımcı olmuşlardır.

Bazen cihadın yalnızca savunma cihadı olduğunu, saldırı cihadı olmadığını söylerler. Bazen yalnızca ihtilal edilen yerleri özgürlüklerine kavuşturmak için meşru olduğunu söylerler. Bazen Yahudi ve haçlıların uşağı olan bir yöneticinin emriyle olması gerektiğini söylerler. Bazen de, Resûlullah ﷺ'in vefatıyla sona erdiğini veya barış ve yeni dünya düzeni olan çağımıza cihadın uygun olmadığını söylerler. Sapıklıklardan Allah'a sığınırız. Cihad şiarlarının silinmesinin gerekçeleri, nedenleri ve nifak ve küfür ıstıhlaları ne şekilde olursa olsun, gözler önünde olan hakikat şudur: Resûlullah ﷺ'in döneminden beri bu ümmete cihad yolu açık olmuş, işaretleri belirlenmiş, mefhumu ve fıkhi açık bir hale gelmiştir.

²²⁶ Bakara, 216

²²⁷ Tevbe, 73

Bizler, doğudan veya batıdan gelip cihad olgusuna yeni mefhumlar eklenilmesine muhtaç değiliz. Bizim mirasımız bunlara ihtiyaç duymayacak kadar zengindir. Cihadın rükünlerini, şartlarını, vaciplerini ve sünnetlerini buradan alırız. Yine aynı şekilde cihadın meşru oluşunun nedenlerini ve gerekçelerini de buradan alırız. Tüm bunların üzerinde, Allahu Teâlâ ve Resûlü, cihadın, yeryüzü ve içindekilerin alınana kadar devam edeceğini haber vermiştir. Bu haber, Allah ve Resûlünün bu hakikati tekit etmelerinden sonra şüphe etmeyeceğimiz değişmezler arasına girmiştir.

Kitap ve sünnette bununla ilgili birçok delil vardır: Mesela Allahu Teâlâ'nın şu buyruğunda olduğu gibi: *“Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir.”*²²⁸ Allahu Teâlâ'nın *“Allah yolunda cihad eden”* buyruğu, sürekliliğin delilidir. Ayetin siyakı, Allahu Teâlâ'nın, bu vasfı terk edenlerin yerine, Allah'ı seven ve Allah'ın da onları sevdiği özellikte bir topluluk getireceğine delildir.

Cihadın devam etmesiyle ilgili sünnetten deliller ise daha fazladır:

Bu hadislerden biri, bir topluluğun Urve El-Bariki'den rivayet ettikleri, Resûlullah ﷺ'in şu buyruğudur: *“Kıyamet gününe kadar atın altında hayır bağlanmışdır. Bu, ecir ve ganimettir.”* İbn Hacer rahimehullâh, Fethu'l-Bari adlı kitabında, Buhârî'nin bu hadis, cihadın iyi ve facir insanlarla devam edeceğine delil getirmesiyle

ilgili olarak şöyle der: “İmam Ahmed de bu hadisle aynı istidlale gitmiştir. Çünkü Peygamberimiz ﷺ, kıyamet gününe kadar atın alnında hayrın baki kalacağını söylemiş ve bunu ecir ve ganimet olarak açıklamıştır. Atta ecirle birlikte olan ganimet ise ancak cihad ile olur.

Hadiste, at ile savaşa teşvik vardır. Yine hadiste İslam’ın ve İslam ehlinin kıyamet gününe kadar baki kalacağını müjdesi vardır. Çünkü cihadın baki kalmasının gereği, mücahidlerin de baki kalmasıdır ki bunlar da müslümanlardır. Bu, şu hadis gibidir: “Ümmetimden bir taife, hak üzerine olmaya devam edecektir...” Nevevi rahimehullâh, *Muslim Şerhi*’nde bu hadise talikte bulunarak şöyle söyler: Peygamberimizin “*Kıyamete kadar atın alnında hayır bağlanmış*” buyruğunun tefsiri, sahih olan başka bir hadiste gelmiştir: “*Ecir ve ganimet.*” Hadiste İslam’ın ve cihadın kıyamete kadar devam edeceğine delil vardır. Maksat, kıyametten biraz öncedir. Yani -sahihi bir hadiste sabit olduğu üzere- şöyledir: “*Yemen tarafından gelen güzel bir rüzgâr, her müminin ve müminenin ruhunu alana kadar cihad devam edecektir.*”

2. Esas: Cihad, Şahıslara Bağlı Değildir

Bugün müşahade edilen durumda; İslam ümmetinin -diliyle olmasa da- lisan-ı haliyle cihadı şahıslara bağladığı gözlemlenmektedir. Belki müslümanların birçoğu sana şöyle diyebilir: “Din Allah’ın dinidir. Bu dinin hizmetçileri öldüklerinde, Allah bu dini himaye edecek başka hizmetçiler yaratacaktır.” Fakat bu sözü vakıaya uygulamak söz konusu olduğunda, henüz bu menheci hayatımıza tatbik etmenin adımlarına ulaşamadığımızı göreceğiz. Bugün edebiyatları ve hutbeleri açısından ümmetin haline bakan bir kimse görecektir ki; insanlar arasında hafife alınmayacak bir kitle, olayları şahıslara bağlamaktadırlar. Bu, yalnızca cihad

alanında böyle değildir. Bilakis davet, ıslah, emr-i bi'l-ma'ruf ve nehy-i ani'l-munker alanlarına da ulaşmıştır.

Bu bölümde değineceğimiz konu, cihadın ne komutanlara ne de fertlere bağlı olduğudur. Cihadın -ister komutanlara ister mücahidlere bağlanmış olsun- şahıslara bağlanması, müslümanlarca cihad akidesinin köklerini sarsacak büyük bir afet sayılır.

Yine cihadın şahıslara bağlanması, cihadın devam edeceği ve tüm zamanlarda geçerli olacağı kanaatini de zayıflatır. Hatta cihad yolunda yürümek ve kendini bu büyük şîara adamak isteyenler için en büyük psikolojik ve menhecî engel olacaktır. Allah Subhanehu ve Teâlâ, Muhammed ﷺ'in ashabını, yalnızca kendisine ve dinine bağlanmaları üzerine yetiştirmiştir.

Ve onlara, şahıslara bağlanmanın batıl bir menhec olduğunu, işin o kişiye bağlanmasına neden olacağını, bazen de o şahsın bitmesiyle o işin de biteceğini beyan etmiştir. Allah Subhanehu ve Teâlâ, sahabîlerin, onların misli gibi bir şahsa bağlanma hakkında, nehyin gelmediği şahıslara bağlanmalarını nehyetmiştir. Aslında onların, şîarlarını, Allahu Teâlâ'nın yarattığı en şerefli mahlûkuna -Muhammed b. Abdullah ﷺ'e- bağlamalarını bile nehyetmiştir. Kuşkusuz cihadı veya çatışmayı şahıslara bağlamak, kaçınılmaz bir hezimetle sonuçlanacaktır. Hatta bu sahada maddî yenilgi olmasa da manevî bir yenilgi olacaktır. Ve bu da müslümanların ancak onun vasıtasıyla zafer elde ettiklerini düşündükleri komutanlarını yitirdikleri anlarda cihadın durmasıyla neticelenecektir. Bu nedenle insanların, şahıslara veya komutanlara bağlanmaları hatadır. Cihad şîarının, belirli rumuzlara bağlı kalmaktan kurtarılması gerekir. Evet, mücahidleri tutabilmek ve planlar kurup işleri düzenleyebilmek için komutanlara ihtiyacımız vardır. Lakin komutanların yitirilmesi, müslümanlar ile cihad şîarı arasındaki

bağların kopması anlamına gelmemelidir. Cihad sahaları böyle komutanlar çıkarmışsa, ileride de çıkarmaya devam edecektir.

Nebi ﷺ'den sonraki tüm asırlarda bu dini savunacak aslanların çıktığına tarih şahitlik etmektedir. Öyle ki, onları duyanlar, ümmette onların emsalleri olmadığını zannederler. Müslümanların kadınları, Ömer, Ali, Halid, Miktad, İkrime, Selahaddin ve Kutz gibilerini doğurmaktan aciz kalmamışlardır. Bu ümmet yağmur gibidir, hayrının başında mı, sonunda mı olduğu bilinmez. Cihadı belirli rumuzlara bağlamama üzerine yetişen müslümanların komutanlarının öldürülmesi, onların ilkelerinde ve yollarında ısrarla yürümelerini artıracaktır. Çünkü onlar cihadın Rabbine ibadet etmektedirler, cihadın komutanlarına değil!

Savaş topraklarında da komutanlar vardır ve savaşta herhangi bir asker gibi onlar da ölümle karşı karşıyadırlar. Hatta komutanlar şehadeti ararlar ve hurilerle birlikte olacakları ve âlemlerin Rabbini görmekle şereflenecekleri günü beklerler. Onların hepsi de o gün için hırslıdırlar, onun için çabalar ve onu temenni ederler.

Neticede; bizler tüm İslam evlatlarını, cihadı belirli rumuzlara veya şahıslara bağlamaktan sakındırıyoruz. Bu, batıl bir menhectir; hem dini hem de dünyayı ifsat edecek büyük bir şerdir. Cihad, Allah'ın şiarlarından biridir. Ve bizim değişmezlerimizden biri de onun kıyamet gününe kadar devam edeceğidir. Nebi ﷺ vefat etti ve cihad hakkında sahabilerin menhecleri değişmediği gibi fetihleri daha da arttı. Ebu Bekir ؓ vefat etti ve İslam devleti genişlemeye devam etti ve cihad şiarı bundan etkilendi. Ömer ؓ öldürüldü ve müslümanlar yeryüzünde daha da yayılmaya başladılar. Ve müslümanların durumu nesilden nesile böyle devam etti.

Bizim değişmezlerimizden biri de; cihadın ne şahısların ne de komutanların yitirilmesiyle değişmeyecek ve sarsılmayacak kadar büyük bir şiar olduğudur. Allahu Teâlâ'dan bizleri dosdoğru yola iletmesini, ümmetin şerefini yüceltmesini ve diğer tüm küfür ümmetlerine karşı aziz kılmasını diliyoruz. O, bunun yetkilisidir ve buna gücü yetendir.

3. Esas: Cihad Bir Yere Bağlı Değildir

Cihad şiarının her zaman için uygun olduğunu ve Allah'ın, Nebisi Muhammed ﷺ'e cihadı meşru kılmasından kıyamete kadarki tüm zamanlarda, Allah yolunda çekilmiş cihad sancaklarının olduğu, hiçbir zaman diliminde bunun eksik olmayacağıyla ilgili geçen iki bölümde bazı delilleri aktardıktan sonra bu bölümde cihadın -sebepler oluşup maniler de ortadan kalktıktan sonra- bir yere mahsus olmadığını ispat eden delilleri sunmamız uygun olacaktır. Hatalı olan düşüncelerden ve bu şiarın tahrif olmasını sağlayan sebeplerden biri de, cihad ibadetinin belirli bir bölgeye bağlanmasıdır. Bu bölge yitirildiği veya harap olduğu zaman -kuşkusuz bu anlayışın zorunlu neticesi olarak- bu, bu ibadetin ilga edilmesine, bundan geri durulmasına ya da henüz zamanı olmadığı iddialarının ortaya çıkmasına sebep olacaktır. Cihad ibadetine başlamadan önce, bu şiarı yerine getirebilmek için -kişide- büyük bir anlayışın yerleşmesi gerekir.

Bu, cihadın evrensel olduğu, şartlarla, hudutlarla ve engellerle sınırlanamayacağıdır. Ve bir müslüman, eğer Allahu Teâlâ'nın dinini tebliğde ve insanların, Rablerine kul olmalarını istemede ısrarlıysa bu ibadete ihtiyaç duyacaktır. Tıpkı sahabîlerin yeryüzünün doğusunu ve batısını dolaşırken yaptıkları gibi... Rüstem, 'Sizleri buralara getiren nedir?' diye sorduğunda Rib'i b. Amir,

şöyle demiştir: “Allah bizleri, dileyenleri kullara ibadetten Allah’a ibadete, dünyanın darlığından genişliğine, dinlerin zulmünden İslam’ın adaletine çıkarmak için göndermiştir. Bizleri, diniyle insanları O’na davet edelim diye göndermiştir. Bunu kabul edeni biz de kabul ederiz, onu ve topraklarını bırakırız. Bunu kabul etmeyenlerle ise, Allah’ın vaadine ulaşana kadar savaşırsınız!” Rüştem, “Allah’ın vaadi nedir?” diye sorunca ise şöyle cevap vermiştir: “Bunu kabul etmeyenlerle savaşta ölenlere cennet, kalanlara ise zafer!”

Sahabîler yeryüzünü fethetmek için kılıç ve Kur’an’la geldiler. Müslüman, Muhammedî risaleti taşımaya devam ettiği gibi, cihadın her zaman ve her mekân için elverişli olduğu mefhumunu da taşımalıdır. “Cihad her mekân için elverişlidir.” sözümüzün anlamı, müslümanın tek derdinin, yeryüzünün her yerinde savaş kıvılcımları tutuşturmak olması anlamında değildir. Asla... Lakin cihad, şartlarının olduğu ve engellerinin kalktığı her mekân için uygundur. Bu şartların ve manilerin de şer’i kuralları vardır.

Sözün özü, cihadın kıyamete kadar devam edeceği ve her zaman var olacaktır. Bu kanaat bizleri zorunlu olarak cihadın bugün yeryüzünün bir yerinde veya birden fazla yerinde kesin olarak var olduğu neticesine götürecektir. Bunun anlamı, cihadın bir yere bağlı olmadığı, bilakis bazı şartlara bağlı olduğudur. Bu şartlar ister meşru olmasının sebepleri olsun, isterse de bu eylemin temelleri olsun fark yoktur. Ancak bu da manilere bağlıdır. Şartlar gerçekleştiğinde ve maniler de ortadan kalktığında, kuşkusuz cihad, bir veya birden fazla olumlu neticeyle sonuçlanacaktır. Cihadın meşru olmasının ve temellerinin olduğu bir yer ise her zaman var olacaktır. Cihad şiarını uygulamak için bu anlayıştan yola çıkarak şunu

belirtebiliriz: Kul bu ibadeti tatbik etmede özgürdür ve belirli bir yerle sınırlı değildir.

Cihad belirli bir beldeye bağlanamaz, bilakis cihad şartlarına ve manilerine bağlıdır. Şartlar ne zaman oluşur ve maniler ne zaman kalkarsa, mekân bu şiarı uygulamak için o zaman uygun olacaktır.

Hülasa; cihadın bir yere bağlanması düşüncesi batıl bir düşüncedir ve bu yer olmadığında bu şiarın atıl kalmasıyla sonuçlanacaktır. Bu da cihadın ilga olmasına neden olacaktır. Özellikle anlaşılması gereken noktalardan biri de, hiçbir zamanın cihad sancağından hali olmamasıdır. Kim cihadı bir yere bağlarsa “Bu yer olmadığında cihad da olmaz.” demesi kaçınılmaz olacaktır.

4. Esas: Cihad Belirli Bir Savaşa Bağlı Değildir

Birçok insanın cihadla ilgili akidesindeki bozukluklardan biri de cihad şiarını belirli bir savaşa bağlamalarıdır. Eğer bu savaşta zafer elde edersek, bu, bu ilkelerin ve temellerin doğruluğuna delalet eder. Eğer mağlup olursak bu, bu ilkelerin ve temellerin batıllığına delalet eder. Bu itikat, hem şer’an hem de aklen batıldır. Ve bu, yenilgi ruhundan, iman noksanlığından ve sabrın ve sabırda yarışmanın azlığından kaynaklanır.

Aklen batıl oluşuna gelince; mantikî ve aklî olarak ilke ile netice arasında bir bağlantı yoktur. Neticelerin başarısız oluşu asla temellerin batıl veya hatalı oluşuna delalet etmez. Şer’an batıl oluşuna gelince; Sahihayn’da geldiği üzere Nebi ﷺ şöyle buyurmuştur: “Bana ümmetler arz olundu. Bir (veya iki) peygamber geçiyordu ve yanlarında bir grup vardı. Bazı peygamberlerin yanında ise hiç kimse yoktu.” Beraberinde hiç kimsenin bulunmadı-

ğı halde gelen peygamberler, davetlerinin hiçbir neticesi olmadan gelmemiştir.

Onlarla birlikte hiçbir müslümanın olmaması, davetlerinin batılığına veya gönderildikleri zamanın ve mekânın hatalı oluşuna delalet etmez. Allah bundan münezzehtir. Böyle bir şeye ancak bir zındık inanabilir.

Tarihte başarısızlıkla sonuçlanan öyle savaşlar olmuştur ki, bir müslüman, bundan sonra İslam'ın bir daha doğrulamayacağını tasavvur eder hale gelmiştir. Bu savaşların en şiddetlilerinden biri, İslam'ın ve müslümanların hezimete uğradıkları h. 656 senesinin başlarındaki Tatar savaşlarıdır. Irak ve Şam beldelerine saldırdıklarında, Irak'ta kırk gün içinde bir milyondan fazla kişiyi katletmişlerdir.

Yani günlük ortalama 3 bin kişi... Fesatları daha da arttı, İslam beldelerinin çoğuna saldırdılar ve müslümanlara karşı girdikleri tüm savaşlarda galip oldular. Allahu Teâlâ'nın müslümanları ayıklamasından, onların da O'na yakarmalarından sonra Müslümanlarla Ayn Calut savaşında karşı karşıya gelen Tatarlar çok kötü bir hezimete uğradılar. Oysaki daha önceki savaşlarda galip gelmişlerdi. Ayrıca eski durumlarından çok daha kuvvetliydi; müslümanlar da Tatarların Bağdat'a girmelerinden önceki hallerinden çok daha zayıftılar.

Hicri üçüncü asrın başlarında Karamitilerin Irak ve Hicaz beldelerine saldırmalarındaki durum da aynı olmuştur. Daha önce Uhud'da da aynı durum olmuştu. Müslümanlar Uhud'da kâfirler karşısında yenilgiye uğramışlardı. Ondan sonra gelen Ahzab savaşında başlarına büyük sıkıntılar, zorluklar ve sarsılmalar gelmişti. Ancak onlar Ahzab savaşından sonraki savaşlarında galip olmaya başlamışlardır. Bunların en büyüğü ise Mekke'nin fethidir.

Cihad şiarını bir savaşa bağlamak, psikolojik yenilginin en büyük etkenlerinden ve bugünkü müslümanların zafiyetinin en büyük nedenlerindendir. Çünkü bizler ne geçmişte ne de hâlihazırda düşmanlarımıza karşı ne sayımızla ne de hazırlığımızla savaştık. Savaşlarımızda maddî kıstaslara dayanmamız asla mümkün değildir. Hazırlıkta gücümüzü ortaya koyduğumuz zaman, -başarı-sızlıkla sonuçlansa da- zimmet berî olmuştur.

5. Esas: Zafer Yalnızca Askerî Galibiyetle Değildir

Müslümanlardan birçoğu, cihad farizasını yerine getirenlerin mutlaka hissî olarak meydan galibiyetini elde etmesi gerektiğini ve Allahu Teâlâ'nın cihadı meşru kılıp onun için yalnızca hissî zaferi vereceğini zannederler. Çünkü birçoklarına göre zafer kavramı, askerî galibiyet ve meydan zaferiyle sınırlıdır. Allah Subhanehu ve Teâlâ bizlere bu şiarı meşru kılmış ve onun korkularını tadanlara galibiyeti garanti etmemiştir. Bilakis bazı zamanlar müslümanların askerî yenilgilerinden bahsetmiştir.

“Eğer bir yara aldıysanız, o kaume de benzeri bir yara deymiştir. İşte o günleri Biz insanlar arasında devrettirip dururuz.” (Âl-i İmran, 140)

Bu ayet, bu kuralın geçerli olduğunu tekit için nazil olmuştur. Bu kevnî kuralın pekiştirilmesiyle ilgili inen bu ayet, Uhud ehlînin uğradığı askerî hezimetten sonradır. Eğer insanların idrakleri genişler ve zaferin ne anlama geldiğini anlarsa, İslam'ın zirvesi olan bir ameli işleyenin asla zarar etmeyeceğini kesin olarak bilirler. Bilakis bu kimse -esir olsa da, öldürülse de- her halükarda galiptir. Eğer zafer kavramının hakkını ve hakiki kadrini verecek olsak -ki bu, Kitap ve sünnetin delillerini düşünme neticesinde olacaktır- tüm İslam ümmetinin cihad ile zarar etmelerinin mümkün olmayacağını görürüz. Bilakis cihad, her haliyle kârdır. Her ne kadar bazen meydanda bunun aksi gözükse bile.

Zaferin türleri/anlamları:

Kelimelerin yeterli olamayacağını bilmekle birlikte Kitap ve sünnette gelen zaferin bazı anlamları üzerinde durabiliriz. Aslında bu, uzun açıklamalara ihtiyaç duyar, lakin hepsine ulaşılamayana hepsi terk edilmez.

Zaferin 1. anlamı/türü:

Kuşkusuz zaferin en büyük türlerinden biri ki bu -ister fert bazında ister ümmet bazında olsun- bu her mücahid için gerçekleşir. Mücahid; cihada çıktığı zaman, kendi nefsine, şeytanına, -Allahu Teâlâ'nın, ayette zikrettiği- sevilen sekiz şeye ve onlardan kaynaklanan ve nefse hoş gelen diğer şeylere karşı zafer elde etmiştir. Dünyanın bu cezbedici şeyleri karşısında müslümanların birçoğu başarısız olmuştur. Hatta ümmetin tümü bunlara karşı zafer elde etmede başarısız olmuştur. Allahu Teâlâ bunu şu buyruğunda zikretmiştir:

“De ki: Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimliyse, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet etmez.”²²⁹

Kul, sevilen bu sekiz şeyi terk edip cihada çıktığında, nefsine ve şehvetine karşı bu cezbedici şeylere rağmen zafer elde etmiştir. Bu zaferle birlikte başka bir zafer daha elde etmiştir ki bu, birincisinden daha büyüktür. Bu, fık ehlinde olmadığını ve ayetin sonunda zikredilen Allah'ın tehdidi ve korkutmasıyla muhatap

olmadığının sabit oluşudur. Tüm bu zaferler, amelî olarak Allah'ı, Resûlünü ve O'nun yolunda cihadı sevdiğini ispat etmesiyle gerçekleşmiştir. Bu, ne kadar büyük bir zaferdir!

Zaferin 2. anlamı/türü:

Kul, cihada çıktığında başka bir zafer daha elde eder. Lakin bu seferki zaferi, onu gözetleyen ve her türlü yollarla onu cihaddan engellemeye çalışan şeytanına karşıdır. *Sahih-i Buhârî*'de Ebu Hureyre ؓ'dan geldiği üzere, Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur: “Şeytan, ademoğlunun iman yoluna oturur ve ona şöyle der: ‘İman edip dinini ve babalarının dinini terk mi edeceksin?’ O, ona muhalefet eder ve iman eder. Sonra onun hicret yoluna oturur ve şöyle der: ‘Hicret edip malını ve aileni terk mi edeceksin?’ O, ona muhalefet eder ve hicret eder. Sonra onun cihad yoluna oturur ve şöyle der: ‘Cihad mı edeceksin? Öldürüleceksin, eşinle evlenilecek ve malın paylaştırılacak!’ O da ona muhalefet eder, cihad eder ve öldürülür. Böyle bir kimseyi cennete sokmak, Allah üzerine bir haktır.” Cihad, şeytana karşı bir zafer gerçekleştirir ve bu sayede kul, Rahman'ın cennetine nail olur.

Zaferin 3. anlamı/türü:

Mücahid cihada çıktığında bir zafer gerçekleştirmiştir. Çünkü o, Allahu Teâlâ'nın şu buyruğunun ehlinde olmuştur: “*Bizim uğrumuzda cihad edenlere, şüphesiz yollarımızı gösteririz.*”²³⁰ Şeytana karşı elde edilecek en büyük zafer, hidayettir. Allah Subhanehu ve Teâlâ tarafından en büyük ihsan ise, muvaffakiyet vermesidir. Kim cihad ederse, hidayetle zafer elde etmiş ve Allah tarafından özel destek olunan muhsinlerden olmuş olur. Bu destek; yardım, başarı, hidayet ve ıslahtır.

Eğer ümmetin tümü cihad edecek, gerçekten cihada iştirak edecek olsalardı, hidayet olunan ve özel bir şekilde destek olunan bir ümmet olurlardı. Tıpkı sahabe ve tabiîn döneminde muvaffak, galip ve yardım olunan bir ümmet olduğu gibi...

Zaferin 4. anlamı/türü:

Kul, cihada çıkmakla, kendi soyundan ve kendi dilini konuşup onu cihada gitmesini engellemeye çalışanlara karşı zafer elde etmiştir. Hatta onların bazıları ümmeti cihaddan soğutmak için bazı nasları bile kullanmaya çalışırlar. Allahu Teâlâ şu buyruğuyla onların rezilliklerini ortaya çıkarmıştır: *“Eğer içinizde (onlar da savaşta) çıksalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmazdı ve mutlaka fitne çıkarmak isteyerek aranızda koşarlardı. İçinizde, onlara iyice kulak verecekler de vardır. Allah zalimleri gayet iyi bilir.”*²³¹

Mücahid cihada çıktığında geride kalan cihaddan soğutuculara karşı zafer elde etmiştir. Nefsine, şehvetine, dünyasına karşı zafer elde ettikten sonra şeytanına karşı da zafer elde etmiştir. Ve yine kendi dilini konuşup cihaddan soğutan soydaşlarına karşı da zafer elde etmiştir.

Zaferin 5. anlamı/türü:

Kuşkusuz -başına gelen zorluk, sıkıntı ve ağırlaştırmalara rağmen- mücahidin cihad yolundaki ve bu şiarın ilkeleri üzerindeki sebatı, evet, bu bile yalnız başına bir zafer sayılır. Nitekim Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: *“Allah, iman edenlere dünya hayatında da, ahirette de sağlam söz üzere sebat verir. Zalimleri de şaşırtıp saptırır. Allah, dilediğini yapar.”*²³²

²³¹ Tevbe, 47

²³² İbrahim, 27

Cihad yolunda sebat edip bu şiarı eda etmede istikrarlı davranan, bu ayetin ashabından olmuştur. Bu, onun için bir zafer sayılmaz mı? Allah'a yemin olsun ki evet!

Cihad edip meydanlarda zafer elde eden, fakat ilkeleri hezimete uğrayan, kanaatleri değişen ve cihad yolunda oluşanlardan ötürü şehvetine ve dünyasına hizmet eden nicelerini gördük. Başkalarının başına gelen zorluk ve sıkıntı başlarına gelmediği halde cihad etmede sebat edemeyen nicelerini de gördük. Onlar meydanda yenilgiye uğramadılar. Lakin dünya onların ilkelerini ve kanaatlerini yenilgiye uğrattı. Bozuk akımlar onları kendi taraflarına çekti de onlara hizmet eder hale geldiler. Cihaddan soğutmaya ve kanaatlerinin yenilgisi için binlerce bahaneler getirmeye başladılar. Bu yenilgi değil midir? Buna karşılık ilkeler üzerinde sebat etmek hakiki bir zafer değil midir?

Zaferin 6. anlamı/türü:

Kul, cihada çıkmakla başka bir zafer daha elde eder. Bu, canını, vaktini ve malını; ilkeleri uğruna, itikadını ve dinini desteklemek için ortaya koymasıyladır. Kuşkusuz -galibiyet ister onun, ister düşmanlarının olsun- bu din için fedailik başlı başına bir zaferdir. Yine ilkeleriyle yücelmesi, onların uğruna savaşması ve canını bunların uğruna ucuz bir şekilde vermesi -meydanda yenilgiye uğrasa da- gerçek bir yüceliktir. Allahu Teâlâ, Uhud'da yenilgiye uğradıklarında Resûlüne ve ashabına şöyle demiştir:

“Gevşemeyin, üzülmeyin. Üstün olanlar sizlersiniz.” Yetmiş kişi öldürüldü ve onlara müslu yapıldı. Resûlullah ﷺ yaralandı, diğerleri kaçtılar. Ve sonra Allah onları bağışladı. Ancak bu hakikatten hiçbir şeyi değiştirmez, bilakis tüm bunlara rağmen onlar üstündüler. Mücahidin üstünlüğü, çatışma sahasına girmesi ve İslam'ın sava-

şına katılmasıyla gerçekleşmiştir. Onun üstünlüğü budur ve bu üstünlüğü ile düşmanlarına karşı zafer elde etmiştir.

Terk edilmiş, çok az bir silaha sahip, fakir ve sayıca az olan ve yanlarında inançlarından başka bir şeyleri olmayanlar savaşılabiliyorsa, bu ümmet, -sayı ve hazırlık bakımından daha az olan ümmet- düşmanlarına karşı ne uğruna savaşacaktır? Yalnızca maddî kıstaslara göre değerlendirildiğinde yenileceği kesin gibi gözüken ümmet, düşmanlarına karşı ne uğruna savaşacaktır? Ümmetin, düşmanlarına oranla maddî bir güce sahip olmaması ve gücü nispetince hazırlık yapmasından sonra onlarla yüzleşmesi; yalnızca çatışmaya başlamasıyla muzaffer bir ümmet olmuş olmaz mı?

Kuşkusuz en modern silah ve teçhizatlarla donatılmış düşmanlarına karşı imanı ile karşı koyan bir ümmet, yüceliği ve ilkeleriyle muzaffer bir ümmettir. Sayısı, hazırlıkları ve sahip oldukları teknolojileriyle madden üstün olan dünya devletleriyle karşılaşması yücelik ve zafer olarak sayılmaz mı? Burada kul, akidesi uğruna canını hafife almıştır. Evet, Allah'a yemin olsun ki, sonları şehadet de olsa tarih bu kahramanların hayatlarını yazacaktır. Dünyada onlardan daha fazla kalıp zillet içinde yaşayanları ise tarih anmayacak, aksine yerecektir. Âlemlerin Rabbi katında, bu ikisi arasındaki fark ne kadar da büyüktür!

Zaferin 7. anlamı/türü:

Zaferin anlamlarından biri de Allahu Teâlâ'nın, kullarına hüccet ve beyan ile zafer vermesidir. Bu, önceki anlama yakındır, ancak ondan farklıdır. Şöyle ki; burada galip gelen ilke, yalnızca zafer kazananla sınırlı değildir. Bilakis -ister ölsün ister ölmesin diğerlerine de ulaşır. Önemli olan, onun hüccetinin ulaşması ve birtakım insanları ikna etmesidir. Bunlar sahada herhangi bir zafer elde etmeyen mustaz'aflar bile olsa...

Tıpkı Allahu Teâlâ'nın, tartışmalarından sonra İbrahim aleyhisselâm'ın hüccetinin kavmine galip gelmesi hakkında söyledikleri gibi: *"Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir."*²³³

Yüceltme, zafer vermedir. Yine Nemrut ile tartışmalarında da Allahu Teâlâ, İbrahim aleyhisselâm'a galibiyet vermiştir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: *"Allah, kendisine mülk verdi diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim, 'Benim Rabbin diriltir ve öldürür.' demişti. O da 'Ben de öldürür ve diriltirim.' demişti. (O zaman) İbrahim, 'Şüphe yok ki, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir.' deyince, o kafir böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez."*²³⁴

Ashab-ı Uhdud kıssasında, gencin ilkelerinin galibiyeti, ilkelerin zaferiyle ilgili açık bir delildir. Genç öldürüldü, lakin onun hücceti ve ilkeleri kralın küfrü karşısında zafer kazandı/galip geldi ve insanlar müslüman oldular.

Gencin öldürülmesi ve ölmeden önceki sebatı sebebiyle hüccetin zaferi açık bir galibiyet halini almıştır. Küfrün sahip olduğu güç ve otorite; bu sebat, ilke ve büyük akide karşısında yerle bir olmuştur.

Resûlullah ﷺ, Taifetu'l-Mansura'nın var olacağını ve galip geleceğini haber vermiştir. -Sahihayn'da olduğu üzere- Resûlullah ﷺ şöyle buyuruyor: *"Ümmetimden bir taife hak üzere galip olmaya devam edecek ve onları yüzüstü bırakanlar onlara bir zarar veremeyecektir. Allah'ın emri gelinceye kadar bu böyle devam*

²³³ Enam, 83

²³⁴ Bakara, 258

edecektir.” Bu galibiyetin en alt derecesi hüccet ve beyan galibiyetidir. Bazen bununla birlikte devlet ve yönetim de olur. Lakin ümmetin onları yüzüstü bırakmalarına ve düşmanlarının onların üzerine toplanmalarına rağmen onlar galiptirler.

Zaferin 8. anlamı/türü:

Allah’ın mücahidlere zafer verme türlerinden biri de düşmanlarını kendi katından bir azap ile helak etmesidir. Bu azabın sebebi, mücahidlerin cihadıdır. Bazen mücahidler meydanda düşmanlarını yenilgiye uğratmaktan aciz kalabilirler. Ve bu, genellikle savaşta eşitsizliktendir. Lakin Allahu Teâlâ, güçlü ve azizdir. Mücahidler sebepleri değerlendirip ellerindeki kuvvet ve imkânlarınca düşmanlarına savaş için hazırlık yaptıklarında, Allah onların bu basit çabaları ve bu zayıf haldeki yüzleşmelerini, kendi katından, düşmanlarının helak sebebi kılacaktır.

Allahu Teâlâ bunu şu buyruğuyla tekid etmektedir: “*Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa, Allah’ın izniyle galip gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir.*”²³⁵ Firavun’un helak oluşu, Musa aleyhisselâm ve beraberindekilerin cihadı sebebiyle olmuştur. Kuşkusuz ki Allahu Teâlâ, Musa aleyhisselâm gelmeden önce veya gelmesinden sonra veya Firavun’un ilk yüz çevirisi ve kibirlenişinde Firavun’u helak etmeye kadirdir. Lakin O; azgınlaşıp kibirlenerek atlıları ve piyadeleriyle nurunu söndürmek için çıkan Firavun ve askerlerini meydanda helak etti. Ve bunun sebebi Musa aleyhisselâm idi. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: “*Bunun üzerine Musa’ya, ‘Asanla denize vur.’ diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu.*”²³⁶

²³⁵ Bakara, 249

²³⁶ Şuara, 63

Bir ayette ise şöyle buyurmaktadır: “Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik.”²³⁷ Nebi ﷺ’in cihadının başlaması ve Kureys’in hakka boyun eğmekten yüz çevirmesinden sonra, Nebi ﷺ’in emrine boyun eğmeleri için Allahu Teâlâ onlara azabını musallat etti.

Zaferin 9. anlamı/türü:

Zaferin türlerinden biri de cihadın, kâfirlerin fakirleşmelerine, küfürleri üzerine ölmelerine ve hidayet bulmamalarına sebep olmasıdır. Bu da zaferin en büyük türlerinden biridir. Onların dine savaş açmaları ve mücahidlerin karşılarında durmaları, onların dalaletlerine ve ölene dek küfre batmalarına sebep olmaktadır. Bu, Musa ve Harun aleyhisselam’ın Firavun ve kavmi hakkın-da dua etmiş oldukları şeydir:

Musa şöyle demişti: “Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun’a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalplerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler.”²³⁸

Musa aleyhisselâm’ın böyle dua etmesi, bunların gerçekleşmesinin hakiki bir zafer olduğuna delalet eder. Elim olan azap ile karşılaşana kadar Allah’ın kafirlerin kalplerini bağlamasından daha büyük bir hezimet olabilir mi? O zaman, bu durum karşısında müminler sevinecekler ve küfrün önderlerine şöyle denilenecek: “(Azabı) Tad; çünkü sen, (kendince) üstün ve onurluydun.”²³⁹

Onların şımarmaları, azgınlıkları, özgürlük ve medeniyeti savunma iddiaları ve terörle savaşları; tüm bunlar, geçen ömürle-

²³⁷ Araf, 137

²³⁸ Yunus, 88

²³⁹ Duhan, 49

rinden daha az kalan ömürlerinin bitmesiyle son bulacaktır. Ve bundan sonra onlara şöyle söylenildiğinde, Allah'ın müminlerin kalplerini rahatlatacağı bir konuma geçilecektir: “Sizler (onun şimdi ne durumda olduğunu) biliyor musunuz?” Derken, bakı-verdi, onu ‘çılğınca yanan ateşin’ tam ortasında gördü...”²⁴⁰

Zaferin 10. anlamı/türü:

Zaferin türlerinden biri de Allah'ın, kulları arasından şehidler almasıdır. Allahu Teâlâ için çalışıp yorulan herkes, bunları cennete girmek için yapar. Bu nedenle Allahu Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri Biz insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip ayırması ve sizden şehidler edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmeyiz.”²⁴¹ Şehadet, Allah'ın kulları arasındaki bir seçimdir.

Ve Allah kimi bu derece için seçerse, kuşkusuz bu kimse kurtulmuş ve zafer elde etmiştir. Şehadet bizzat istenilen bir gayedir. Çünkü Allah katından bir seçimdir. Çünkü Resûlullah ﷺ üç kere bunu temenni ettiğini söylemiştir. Sahihayn'da Ebu Hureyre رضي الله عنه'dan rivayet olunduğuna göre, Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

“Allah yolunda öldürülmeyi, sonra diriltilmeyi, sonra tekrar öldürülmeyi sonra tekrar diriltilmeyi, sonra tekrar öldürülmeyi isterdim...”

Allahu Teâlâ, bu zaferi tekid ederek şöyle buyurmuştur: “Allah yolunda öldürülenleri sakın ‘ölüler’ saymayın. Hayır, onlar Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadır.”²⁴²

²⁴⁰ Saffat, 54-55

²⁴¹ Âl-i İmran, 140

²⁴² Âl-i İmran, 169

“Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere ‘ölüler’ demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz.”²⁴³

Zaferin 11. anlamı/türü:

Zaferin türlerinden biri de, meydan ve savaş zaferidir. Bu anlamı neredeyse insanların tümü bilirler. Onların birçokları ise, zaferi bununla sınırlı tutarlar. Oysa bu, kavramlardaki bozukluktur. Meydan zaferi, ancak zaferin türlerinden biridir. Resûlullah ﷺ, ömrünün sonunda bununla sevinmiş ve ölümünden önce Allah ona bu zaferi göstermiştir.

Allahu Teâlâ, ona minnette bulunarak şöyle buyurur:

“Allah’ın yardımı ve fetih geldiği zaman ve insanların Allah’ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde, hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O’ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.”²⁴⁴

Bunlar, zaferin türlerinden bazılarıdır. Aslında bunun sınırlandırılması da mümkün değildir. Fakat bizler, hepsi Allah Subhanehu ve Teâlâ’nın şu vaadi altına giren bazı örnekler verdik:

“Şüphesiz Biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz.”²⁴⁵

“İman edenlere yardım etmek ise Bizim üzerimizde bir haktır.”²⁴⁶

İdraki, zaferin manalarını anlamaktan aciz kalan bir kimse şöyle diyebilir: “Nasıl olur da Allah, resullerine ve müminlere yar-

²⁴³ Bakara, 154

²⁴⁴ Nasr suresi

²⁴⁵ Mü’min, 51

²⁴⁶ Rum, 47

dımı kendi üzerine bir hak görürken resullerden öldürülenler, hiç bir yönetim sahibi olmayanlar ve beraberinde hiçbir müslüman bulunmayanlar olabilir?”

Zaferin manalarını anlayan bir kimsede ise bu problemler kal-
kar.

Şunu da kesin olarak bilmekteyiz ki, otorite, galibiyet ve yönetim zaferleri, İslam ümmetinin nihayetinde elde edeceği zaferlerdir. Eğer bu, bizim dönemimizde gerçekleşmezse hiç şüphesiz bizden sonrakilerde gerçekleşecektir. Resûlullah ﷺ'in, yeryüzünde otorite sağlanacağı müjdeleri ve vaatleri, ancak meydan zaferine, askerî galibiyete ve yeryüzünde otorite elde etmeye yorulur. Buna delalet eden birçok nas bulunmaktadır. Bunlardan biri, İmam Ahmed'in ve diğerlerinin Temim ed-Dari ؓ'dan rivayet ettikleri hadistir: Resûlullah ﷺ'in şöyle dediğini işittim: “Bu iş, gece ve gündüzün ulaştığı her yere ulaşacaktır. Çamurdan ve yünden yapılmış ne kadar ev varsa Allah hepsine bu dini sokacaktır. Ya azizin izzeti ya da zelilin zilletiyle. Allah'ın İslam'ı izzetlendireceği izzetle ve küfrü zelil kılacağı zilletle.”

Kişinin, zaferin geleceği hüccetine dayanarak ameli terk etmesi -hiç şüphesiz- asla doğru değildir. Bilakis zaferin manalarını anladıktan sonra bunlarda öncü olmalıdır. Zira ümmet zafer elde eder ve bu zaferde kişinin bir çabası olmazsa, kuşkusuz hüsrana uğrayanlardan olur. Allah'ın vaadi olan meydan zaferi gelene dek, zaferin diğer anlamlarını gerçekleştirmek için çalışılmalıdır.

“Ve o gün mü'minler sevineceklerdir. Allah'ın yardımıyla. O, dilediğine yardım eder. O, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir.”²⁴⁷

6. Esas: Müslümanın yenilgisi, öldürülmesiyle değildir.

Zaferin zikredilen manalarını düşünen hemen herkesin zihnine şu tür sorular gelecektir: “Eğer kafirin müslümanı öldürmesi yenilgi olarak sayılmıyor, bilakis müslümanın zaferi sayılıyorsa, bu durumda müslümanın savaşta yenilgiye uğradığını bileceğimiz sıfatları nelerdir?”

Gerçek şu ki bu sorunun cevabı uzundur. Ancak bizler bu bölümde, müslümanın yenilgisinin anlamının anlaşılması ve bunun, onun ölümüyle olmadığının, -diri, soylu ve lider olarak kalsa bile- başka nedenlerle olduğunun açığa çıkması için yenilginin bazı anlamlarını sunacağız.

Yenilginin en önemli manalarını tekid etmek için belirtmeliyiz ki; yeryüzünde insanlar arasındaki bu çatışma, halkların fiili çatışmaya döndürdükleri ilkeler çatışmasıdır. Özellikle de müslümanlar ile kafirler arasında... Bununla birlikte fiili çatışma da Allah tarafından bize bir emir olarak gelmiştir. Çatışmanın aslı ilkeler ve akide savaşı olduğuna göre, bu ilkelerden ve itikatlardan vazgeçmek -bedenler kalsa bile- yenilgi sayılır. Zaten ilkeler ve akide yok olduktan sonra bedenlerin kalmasında da bir fayda yoktur.

Yenilginin anlamları

Yenilginin 1. anlamı/türü;

Kâfirlerin dinlerine ve hevalarına tabi olmaktır.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: “Dinlerine uymadıkça Yahudiler de, Hristiyanlar da asla senden hoşnut olmazlar. De ki: ‘Allah’ın hidayeti, işte doğru yol ancak odur.’ Andolsun ki sana gelen bunca ilimden sonra onların heveslerine uyacak olursan, Allah’ın azabından seni koruyacak hiçbir dostun ve hiçbir yardımcıncın olmaz.”²⁴⁸

²⁴⁸ Bakara, 20

Başka bir ayette de şöyle buyurmaktadır: “*Andolsun ki sana gelen bunca ilimden sonra onların heva ve heveslerine uyarsan, o zaman muhakkak zulmedenlerden olursun.*”²⁴⁹

Bir Müslüman, irtidat ederek, Yahudi ve Hristiyanlara veya laik, Baasçı, sosyalist veya yenilikçi herhangi bir küfür milletine tabi olduğunu ilan ettiğinde; -bu tâbi olma ister kısmen olsun ister tamamen olsun fark etmez- kuşkusuz bu durum, yenilginin en büyük türü olarak kabul edilir.

Hatta tâbi olan kimse, Yahudilerin, Hristiyanların ve diğer küfür milletlerin rızasını kazansa ve onların dinlerine tabi olmadan gerçekleştiremeyeceği servet, riyaset ve liderlikleri gerçekleştirse bile...

Dine tabi olmada mürtedin, diliyle onların dinlerine tabi olduğunu ilan etmesi şart değildir. Böyle bir şeyin tarih boyunca vuku bulması çok nadirdir. Eğer bir dine tabi olmak, yalnızca dille ilan etmekle sınırlı olsaydı, münafıkları, kafirlerin dinlerine tabi olmakla niteleyemezdik. Kafirlerin dinlerine tabi olmada dil ile ilan şart olmadığını belirten hususlardan biri de ehl-i sünnetin imana getirmiş oldukları tanımlardır. Bidatçıların aksine ehl-i sünnet şöyle der: “İman, söz ve ameldir.” Yani kalp ve dilin sözü; kalp, dil ve uzuvların amelidir. Kafirlerin dinine tabi olmak, bazen yalnızca sözle, bazen yalnızca amelle bazen de yalnızca itikatla olur.

Bunların arasında hiçbir şekilde bir bağ yoktur. Küfür sözünde veya küfür amelinde -Mürcie, Cehmiyye vb. haricinde- hiç kimse itikat etmeyi şart koşmamıştır. Özetle, Yahudi ve Hristiyanların dinlerine tabi olmak söz, amel veya itikat ile olur. Bu nitelemeyi göz önüne aldığımızda, müslüman evlatlarından yenilgiye uğra-

²⁴⁹ Bakara, 145

yanların ne kadar da çok olduklarını görürüz. Özellikle de bu seferki azgın haçlı saldırıları karşısında...

Yenilginin 2. anlamı/türü:

Kâfirlere yumuşak davranmaktır.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: “Şu halde yalanlayanlara itaat etme. Onlar senin kendilerine yumuşak davranmanı arzu ettiler; kendileri de bunun üzerine sana yumuşak davranacaklardı.”²⁵⁰ Allahu Teâlâ’nın, “Yalanlayanlara itaat etme” buyruğu, Allah Subhanehu ve Teâlâ tarafından Resûlüne, yalanlayanlara itaat etmesini yasaklamadır. Bunlar, hakka muhalefet eden Mekke kâfirleridir.

Kurtubi *rahimehullah*, tefsirinde şöyle der: “Onu, müşriklere meyletmekten nehyetmiştir. Onlar, ondan ellerini çekebilmeleri için, onu kendilerinden el çekmeye çağırıyorlardı. Bunun üzerine Allahu Teâlâ, onlara meyletmenin küfür olduğunu beyan etmiştir: “Eğer Biz sana sebat vermemiş olsaydık, onlara az kalsın biraz meyledecektin.”²⁵¹

Şevkani *rahimehullâh*, *Fethu’l-Kadir* adlı tefsirinde şöyle der: “Şu halde yalanlayanlara itaat etme.” Allah subhanehu onu müşriklere meyletmekten nehyetmiştir. Bunlar, Mekke kâfirlerinin liderleridir. Çünkü onlar onu babalarının dinine çağırıyorlardı. Bunun üzerine Allahu Teâlâ onu, onlara itaatten sakındırdı. Ya da ayet, diğerlerini ima ile kâfirlere itaatten sakındırmaktadır. Ya da itaatten maksat, kalpte olanın zıddını izhar ederek yalnızca mudaratta bulunmaktır.

²⁵⁰ Kalem, 9

²⁵¹ İsra, 74

Yenilginin 3. anlamı/türü:

Kâfirlere ve batıl sahiplerine yönelme ve meyletmedir.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: “Neredeyse seni bile, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı uydurasın diye, fitneye düşüreceklerdi. O takdirde seni dost edineceklerdi. Ve eğer Biz sana sebat vermemiş olsaydık, onlara az kalsın biraz meyledecektin. O takdirde Biz sana hayatın da kat kat azabını, ölümün de kat kat azabını tattıracaktık. Sonra bize karşı hiçbir yardımcı bulamayacaktın.”²⁵²

Bu ayetlerin sebab-i nüzulünde ihtilaf edilmiştir: Şankıtı rahimehullâh, Edvau’l-Beyan adlı tefsirinde, bu ayetin nüzul sebebi ile ilgili bazı görüşleri aktardıktan sonra şunları söyler: “Ve ayetin iniş sebebiyle ilgili diğer görüşler... Her halükarda itibar, lafzın genel oluşunadır, indiği sebebe has değildir. Ayet-i kerimenin manası ise kâfirler neredeyse onu fitneye düşüreceklerdi, şeklin-dedir. Yani, buna yakınlaştılar. Fitneye düşürmelerinin anlamı ise şöyledir: ‘Sana vahyetmediğimiz başka şeyleri bize iftira ile isnat etmen için, seni, sana vahyettiğimiz şeyden saptıracaklardı.’ İlim ehlinde bazıları şöyle derler: Buna, kendi zanlarınca yaklaştılar hakikatte değil. Şöyle de denilmiştir: Peygamberimiz ﷺ, onların İslam’a girmelerine çok istekli olduğundan, onları İslam’a çekebil-mek için sevdikleri bazı şeylerde onlara uymayı aklına getirdi...”

Şevkani rahimehullâh, Fethu’l-Kadir’de şunları da söyler: “On-lara az kalsın biraz meyledecektin.” ayetinde geçen “rukun” ke-limesi, biraz meyletmektir. Bu nedenle “biraz” denilmiştir. Lakin Peygamberimizin ismet sıfatı, meyletme bir yana meyletmenin en düşük derecesini bile ondan uzaklaştırmıştır. Sonra Allahu Teâlâ, bunda ona en şiddetli tehditlerinden birini yöneltmiştir: “O

takdirde Biz sana hayatın da kat kat azabını, ölümün de kat kat azabını tattıracaktık.” Yani eğer onlara meyletmeye yaklaşacak olsaydın...

Yani iki darda da (dünyada da, ahirette de) bu fiilî işleyenin göreceği azabın iki katını... Mana şöyledir: Dünya hayatında azabın kat be katını, ölümden de azabın kat be katını... “Şu ayet de geçen ayetle aynı anlamdadır: “*Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi ‘istek ve tutkularına (hevasına)’ uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme.*”²⁵³

Kim kâfirlere veya zalimlere meyleder veya itaat ederse; ahirette ateş ve azap ile tehdit edilmesine rağmen onlara meylini ve itaatini aşikâr bir şekilde ilan edebiliyorsa, bu, en kötü yenilgidir; tutunmuş olduğu ilkeleri de bu meyil ve itaatinden sonra yok olup gitmiştir. Sözleriyle ilkelerinden geri adım atmadığını iddia etse de, zalimlere veya kâfirlere gösterdiği bu meyli ve itaati onu yalanlayacak ve yenilgiye uğradığını ortaya çıkaracaktır.

Amel yalanladıktan sonra ilkelerin hiçbir anlamı olmayacaktır. Bunlar, boş iddialar ve kâğıt üzerindeki mürekkep olmaktan öteye gidemeyecektir. Ağız şişirerek ilkelerden bahsetmek, sonra da istediklerinde zalimlere ve kâfirlere meyletmek asla doğru olmayacaktır. Bu, yüz kızartıcı bir yenilgiden başka bir şey değildir.²⁵⁴

²⁵³ Kehf, 28

²⁵⁴ Şeyh Yusuf El-Uyeyri

Sevgili mücahid kardeşim;

Seni zafere götürecek sebepleri bilmenin yeterli olmayacağını düşündüğüm için bu dosyayı hazırladım... Hezimetle biten savaşlardan dersler çıkarılarak hata oranı minimuma indirilir... Bu açıdan bakıldığında masrafsız bir tecrübeye sahip olmuş olacaksın...

Bu dosyayı cihad beldesini bilen bir âlimin²⁵⁵ kitabından aktarıyorum:

Şahsiyetini kazanan, kuvvetlerini bir araya getiren ve Allah'ın kendisi için razı olup seçtiği bu dosdoğru yola/dine erişen ümmetimizin uzun tarihi boyunca kazandığı zaferler, rastgele ve ansızın olmamış, “*belirli bir metod ve esaslar çerçevesinde*” gerçekleşmiştir.

Ümmetimizin kazandığı zaferler, kontrolden çıkmış bir kuvvet patlaması değildi. Bu zaferler, patlayıp önüne gelen her şeyi silip süpüren ve sonra da peyderpey sönen ve yok olan bir kuvvet değildi.

Hiç şüphesiz ki tarih boyunca bizim kazandığımız zaferler, sınırları tayin edilmiş belli esaslar çerçevesinde gerçekleşmiştir ve gerçekleşmektedir. Ümmetimiz bu esaslara tutunduğu zaman zafer gerçekleşmiş; bu esaslardan uzaklaştığı veya bu esasların

²⁵⁵ Tarih Boyunca Müslümanların Kazandığı Zafer ve Yenilgilerin Sebepleri, s: 38. Şevki Ebû Halil, Şam/Suriye

tatbikinde bozukluklar ortaya çıktığı zaman da hezimet meydana gelmiştir.

Bunun, Allah'ın, geçerli kanunları bozarak mucizevî zaferler gerçekleştirmedeği anlamında anlaşılmaması gerekir. Ancak bu mucizevî zaferler, tâbi olunması gereken bir kural değildir; henüz maddî güçleri kemale ermemiş İslam ümmetinin ilk oluşumu döneminde gerçekleşmişti. Bu zaferler, yok olmaları halinde artık Allah'a hakkıyla ibadet edilemeyecek güzel ve bitmeye/yetişmeye elverişli çekirdekleri yerleştirip kökleştirmek içindi.

Hicretin ikinci senesinde gerçekleşen büyük Bedir savaşı, mucizevî bir zaferdi. Zira Bedir savaşına katılanlar cihad için çıkmış değillerdi. Onlar sadece Kureys'te şekillenen putperestliğe karşı iktisadî bir savaşa girmek için çıkmışlardı. Onlar Kureys'e ait bir kervanı ele geçirmek için harekete geçmişlerdi. Ancak kervan kaçıp savaş, müslümanlara farz kılınca mucize olay gerçekleşti. Bu hususta Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

*“Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da ‘Muhakkak Ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediyorum.’ diye duanıza karşılık vermişti.”*²⁵⁶

*“Andolsun ki, siz zayıfken Allah size Bedir’de yardım etmişti. O halde Allah’tan sakının ki, şükretmiş olasınız. Hani sen mü’minlere, ‘İndirilen üç bin meleklerle Rabbinizin size yardım etmesi size yetmez mi?’ diyordun. Evet, siz sabreder ve sakınırsanız; bunlar da ansızın üstünüze gelecek olurlarsa Rabbiniz, işaretlenmiş beş bin meleklerle size yardım edecektir.”*²⁵⁷

Bedir... Burada müslümanlar kırılmayı ve yenilmeyi taşıyabilecek durumda değillerdi. Bundan dolayı da Peygamber ﷺ savaştan önce Rabbine münâcaatta bulunup şöyle diyordu:

²⁵⁶ Enfal, 9

²⁵⁷ Âl-i İmrân, 123-125

“Allah’ım! Eğer bugün bu cemaat yok olacak olursa, artık Sana ibadet edilmez.”²⁵⁸

İşte bundan sonradır ki mucize gerçekleşti. Böylece mü’minler, Allah’ın gerçekten kendileriyle beraber olduğunu hakkıyla bildiler. Aynı şekilde kâfirlerle ilk silahlı karşılaşma olan Bedir’de kazanılan zafer, müslüman ümmetin temellerini sağlamlaştırılmaya sevk edecek manevî bir ruh/güç oluşturdu.

İman eden toplum iyice anlamalıdır ki, zafer kazanmanın bazı sebepleri vardır. Mucizevî zaferler her zaman gerçekleşmez. Hele, özellikle İslam’ın sınırlarını çizdiği İslâmî stratejide bir bozukluk olduğu zaman...

İşte mü’minlerin bunu iyice kavraması için Bedir zaferinden sonra Uhud hezimetini gerçekleştirdi. Bu savaşta müslümanlar gözleriyle zaferi gördükten sonra, galibiyet ellerinden çekilip alındı. Böylece ümmet iyice anladı ki, Allah’ın emirlerine tâbi oldukları ve O’nun metodunu tatbik ettikleri oranda Allah onları destekler. Nitekim yüce Allah şöyle buyuruyor:

“De ki: ‘Allah’a da itaat edin, Rasûlüne de itaat edin.’ Eğer yüz çevirirseniz ona düşen, ancak ona yükletilen (tebliğ)dir. Size düşen de size yükletilen (ona itaat etmeniz)dir. Ona itaat eder-seniz hidayet bulursunuz. Peygamber’e düşen de ancak apaçık tebliğdir. Allah, içinizden iman edip salih amel işleyenlere va’detti ki: ‘Onlardan öncekileri halife yaptığı gibi -andolsun ki- onları da muhakkak yeryüzünde halife kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini onlar için iktidar yapacak, önceki korkularını güvene çevirecektir.’ (Böylece) onlar Bana hiçbir şeyi ortak koşmak-sızın ibadet etsinler. Bundan sonra artık kim kâfir olursa, onlar fâsıkların tâ kendileridir.”²⁵⁹

²⁵⁸ Sîretü İbni Hişam, 2/196; Sîretü Halebiyye, 2/173

²⁵⁹ Nûr, 54 -55

Hiç şüphesiz ki sadece İslam'a mensup olmakla zafer elde edilmez. Fakat zafer, İslam'ı tatbik etmekle elde edilebilir. Sadece imanı iddia etmekle zaferin kazanılamayacağı muhakkaktır. Ancak iman kelimesinin gerektirdiği şeylere ve içerdiği mânalara mü'minlerin uymasıyla zafer kazanılabilir.²⁶⁰

Resûlullah ﷺ İslam ordusuna dahilken Uhud'da yenilginin gerçekleşmesi, kıyamete kadar gelecek olan bütün mü'minlerin, zaferin kurallarını ihlâl ettikleri zaman zaferin gerçekleşmeyeceğini bilmeleri içindi.

Huneyn savaşında, çokluklarıyla övünme duygusu mücahidlerin içlerine yerleşip, bu duygu onların, "Artık bugün azlıktan dolayı yenilgiye uğramayız." sözlerinde kendisini gösterince; Allah-u Teâlâ onlara, Allah'a karşı bu çokluğun kendilerine hiçbir fayda sağlamayacağını gösterdi. Böylece zaferin, sayının çokluğuna bağlı olmadığı ortaya çıktı. Allah-u Teâlâ, Peygamberine ikramda bulunup onun ayaklarını sabit kıldı. Böylece zafer gerçekleşti. Bu zaferi gerçekleştirmede bir avuç toprak, bir ordudan daha etkili oldu. Çünkü Allah-u Teâlâ, o bir avuç toprak için böyle olmasını dilemişti. Uhud savaşındaki bu ders/ibret, müslümanlar için yerlidir.

Hiç şüphesiz ki dersler ve ibretler çıkaran araştırmacı bir gözle tarihi incelemek, hem zaferin, hem de yenilginin sebeplerinin bulunduğunu, zaferi gerçekleştiren ve yenilgiye sebebiyet veren bazı etkenlerin var olduğunu göstermektedir.

²⁶⁰ Kur'an-ı Kerim'de "hezimetler," "arazi ve vatanın zarar" ve "düşmanın İslam memleketlerine girmesi" gibi sûreler mevcut değildir. Bilakis "en-Nasr/zafer," "el-Enfal/ganimetler" gibi sûreler mevcuttur. Zaten "el-Enfal" sûresinin ismi bile buna delâlet etmektedir. Bu sûre, savaşlarda yenilgiyi ve düşmana sırtını dönüp kaçmayı bilmeyen komutanlardan bahseder. Bu komutanlar, savaş zafer ve ganimetler olarak algırlar; hezimet ve başarısızlık nedir bilmezler, bilakis zaferden sonra elde edilen ganimetleri bilirler.

Evet... Hezimetin sebepleri olduğu gibi zaferin de birtakım kanunları vardır. İşte zafer elde etmenin bu kanunları, İslam'a göre, hiçbir zamanda ve zeminde değişmez.

Hezimete uğramanın da birçok farklı sebepleri bulunmaktadır. İşte bu sebeplerden biri gerçekleşip, zafer elde etmenin sabit olan etkenlerinden uzaklaştığında hezimet gerçekleşir.

Hiç şüphesiz ki Yermük, Kadisiye, Nihavend, Zellaka, Hittin, Aynçalût ve benzeri yerlerde elde edilen zaferler; İslam'ın çizmiş olduğu belli esaslar çerçevesinde gerçekleşmişti.

Aynı şekilde Huneyn, Cisir, Buvatiye, İkâb ve benzeri savaşlarda meydana gelen hezimet; İslam'ın belirttiği zafer sebeplerinde oluşan bir bozukluğun neticesiydi.

Müslümanların hezimete uğrama sebeplerini kısaca şöyle sıralayabiliriz:

- 1-** Komutanın emrine muhalefet ederek askerî planın bozulmasına sebep olmak,
- 2-** Allah'ı unutup çoklukla övünmek,
- 3-** Komutanın, danışmayıp sadece kendi görüşüyle hareket etmesi ve aşırı derecede atılğan olması,
- 4-** Münafıklar,
- 5-** Cahiliye taassub, kibir ve gururu,
- 6-** İrkçılık ve milliyetçilik,
- 7-** Ganimet sevgisi,
- 8-** Kuvvetlerin dağılması ve birliğin parçalanması,
- 9-** İlmî ilerlemeyi takip edememek (donukluk).

Değerli mücahid kardeşim;

Takva Yayınları olarak bu bölümün de kitapta olmasının uygun olacağını düşündük:

1. Makale: Küçük cihad yoktur...

Her ne zaman Çeçenistan'daki ya da herhangi bir cihad bel-desindeki cihad haberlerini gazete sayfaları arasında ya da internet sitelerinde görsem, Nisa suresinin 75. ayetinin alt yazı olarak haberin altında geçtiğini hissederim... Mazlumların sesi olan ve mücahidleri yurtlarından çıkartan bu ayet aklıma geldikçe kendimden utanırım...

Şu an sıcacık odamda, parmaklarım klavye tuşlarına korkusuzca giderken Kafkaslardaki kardeşlerimizin parmakları soğuktan buz kesmiş durumda... Dondurucu soğuktan ayakları kesilen ya da donarak şehid olan kardeşleri işittim... Bu küçük cihad öyle mi? Mayın tarlasında bacaklar havaya uçuşurken; “acaba önce sağ bacağım mı uçacak?” düşüncesiyle adımlarını yavaşça atan kardeşlerim, onlarca şehid vererek kuşatmayı yaracak, tam bir can pazarı yaşanacak ve bu cihad da küçük cihad olacak öyle mi?

Biz lokantalarda yemek çeşitleri karşısında seçim yapmakta zorlanırken kardeşlerimiz yeşil yaprak yiyecekler, hem de günlerce... Ve bunlar küçük cihad yapmış olacaklar! Eşlerinden, çocuk-

larından, anne-babalarından ve işlerinden uzak kalıp her an yaralanma, esir düşme, kaybolma, aç ve susuz kalma gibi imtihanlarla burun buruna kalacaklar ve bu, küçük cihad olacak!?

“Allah’tan kork!” denir adama! Bakın bakalım cihada hangi amel denkmış:

Ebu Hureyre ؓ anlatıyor: Resûlullah ﷺ’e bir gün, “Ey Allah’ın Resûlü! Allah yolunda yapılan cihada hangi amel denk olur?” diye sordular.

O da “(Başka bir amelle), ona güç yetiremezsiniz!” dedi.

Soruyu soranlar tekrar tekrar -iki, hatta üç kez- sordular. Resûlullah ﷺ her seferinde aynı cevabı verdi: “(Bir başka amelle) ona güç yetiremezsiniz!” Sonra da şunu ilâve etti:

“Allah yolundaki mücahidin misali, (gündüzleri ve geceleri hiç ara vermeden oruç tutup namaz kılan, Allah’ın ayetlerine de itaatkâr olan ve Allah yolundaki mücâhid cihaddan dönünceye kadar namaz ve oruçtan hiç gevşemeyen kimse gibidir.” (Buharî, Müslim)

* * *

Mücahidler Allah’a olan imanlarını ispat için her cinsten kurşunlara göğüslerini açtılar... Gözyaşları, sabır ve zorluklar... Böyle bir güzergâhta imtihan edilmek istediler... Elbette ki zor soruların mükâfatı değerli olur:

“Mü’minlerden özür olmaksızın oturanlarla Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri, oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va’detmiştir; ancak Allah, cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır.” (Nisa, 95)

Mücahidler günün her saati kardeşleriyle birlikte dirler... Onlarla oturur, onlarla kalkarlar... Kalplerini kaplayan tüm sevgileri vatan sınırına bırakmış, kalplerinin tümünü Allah'a tahsis etmişlerdir... O kalpler her atışında cennete bir adım daha yaklaşırlar... İmanın ve cihadın doruğuna çıkıp biz geride kalanlara şöyle seslenirler:

“Nasıl ölmek isterseniz öyle yaşarsınız...”²⁶¹

2. Makale: Evinde ölü bulundu, dağda şehid bulundu

“Evinde ölü bulundu” başlığı altında adının geçmesini istemiyordu... “Doğduğu yerde ölenler listesinde olmak, arka vagona binmek gibi bir şey” diyordu... Çoğu insan gibi torun sevgisini tadararak ölüm meleğinin kendisine uğramasını da istemiyordu... Çoğunluğa inat, bedeninin ter ve kan kokulu bir şekilde defnedilmesini istiyordu... Kefeni hiç sevmediği gibi “kefene dürüm yapılmaktan da Allah'a sığınırım.” derdi...

Yatağına uzanırken dağda geceleyen kardeşlerini düşünürdü... Aynı ay ışığı altında geceleme sıkıyordu kendisini... Ay, sıcak yatağında olmasına şahitti... Ay, utandırıyor onu...

Mahçuptu...

Ayak bağlarını çözüp dağlara kanat çırpın kardeşlerin, imanın zirvesinde gecelediklerini düşündü... Hepsi bir ağızdan, “Sen neden burada değilsin?” demişler gibi yüzü kızardı...

Ağlayamıyordu da! “Ne oldu bana?” deyip bir ok gibi fırladı yatağından... Akrep iki ile üç arasında yorgun bir mücahid gibi ağır ağır yol alıyordu... Balkona çıktı ve siyah yorgan altında geceleyen kardeşlerini üşüten rüzgâra göğsünü açtı...

261 Feyzullah Birışık

Derecesini düşüre düşüre gelen rüzgâr, selam getirmişti... “Aleykümselâm” dedi gözyaşlarını şahit tutarak... Sulu gözleri onlarca yıldız ev sahipliği yapmıştı... “Küçük cephem” dediği balkon dar gelmeye başlamıştı... “Size ne oluyor ki?” ile başlayan ayet, yatağından kalkmasına yetmişti... Ama hâlâ “yerlerinde oturanlar” safındaydı...

Üşüyordu...

Hayata bağlayan resimleri tek tek gözler önüne getirdi... Kimler yoktu ki... Her bir resmi firdevs ile arasına koydu... “Baba!” dedi, ilk resim... “Ne zormuş evlatla imtihan” diye mırıldandı... İkinci resim, çocuğunu kucaklayarak, “Ben dul, çocuğumuz yetim mi kalsın?” dedi ağlamaklı bir şekilde... “Aman Allah’ım! Bunlar neler söylüyorlar?” dedi...

(Tevbe, 24), diğer resimleri bir bir çağırıyordu... Et, kan ve deriden oluşan resimlere beton yığınları da eklenince firdevs ile arasında kalın bir duvar örülmüş gibi oldu... (Tevbe, 24), kâğıt üstünde durduğu gibi durmuyordu...

(Tevbe, 24)’e hazırlıksız yakalanmıştı... Yıllarca tefsir dersi yapmışlardı oysaki... Bu ayet, yaşanarak tefsir edilirdi ancak... (Tevbe, 24)’ün kıskacına girmişti bir defa... Çıkmak ne mümkün!

Her resim birer ayak bağıydı... Sünnete uygun bir şekilde çözümlenmesi gerekiyordu... Nereden başlayacağını bilmiyordu... Resimler çok canlıydı... Dokunabiliyordu... Firdevs resimleri soyuttu... Bir türlü can veremiyordu firdevs resimlerine... “İşte sıkıntı burada.” dedi.

Kalp atışları hızlandıkça ayak bağında gevşemeler olduğunu hissetti... (Tevbe, 24) tebessüm etmeye başlamıştı...

“Hoşlanmasanızda...”nın muhatabı olmak istemiyordu... Başını göğe kaldırdı ve “Rabbim!” dedi... Kendini Allah’a hiç bu kadar yakın hissetmemişti...

Her gece küçük cephesinde “Rabbim!” demenin tadını çıkarıyordu... Gece bir bereketti onun için... Milyonların uyuduğu saatte Rabbi, sanki kendisine özel bir vakit ayırmış gibi mutluydu... Küçük cephesi her geçen gün sevimli gelmeye başlamıştı...

Hiçbir cihada küçük demiyordu... “Sadece cepheler küçük ya da büyük olur.” diyordu... “Cihad bir okuldur. Diplomasını alan her mezun, staj yapmak için çıkıyordu imanının zirvelerine...” diyen arkadaşına hak veriyordu...

Hazırlık sınıfı olarak algılıyordu küçük cephesini... Gök aynı göktü... Ay ve yıldızlar aynıydı... Hazırlık sınıfının zemini yumuşak, rüzgârı serin, soruları zordu... Küçük cephesinde Rabbine saygıyla secdeye vardı... Burnu ayaklarıyla aynı düzlemdeydi... Gözyaşları sünnete uygun bir şekilde yuvasını terk ederken, “Rabbim! ‘Evinde ölü bulundu’lar listesinde olmaktan Sana sığınırım... Sen beni ‘dağda şehid bulundular’ listesine al! Sana tüm güzel isminle yalvarıyorum.” dedi ve sabah namazına uyanmak için gözlerini geceye yumdu...

Rabbim, kardeşimizin duasını kabul etsin... Bizlere de kâfirlere bayram yaptırarak şehadetler nasip etsin...²⁶²

3. Makale: Cezayirli... Afganistan ve Bosna mücahidi...

Sol bacağını Afgan topraklarından firdevse göndermiş... Aynı bacağını bu kez Sırp kurşunu yoklamış...

İki şehid hanımıyla evli... Eşleri kendisine; “Senin yerin dağlar!” demiş... O da “Peki,” demiş ve Çeçenistan yollarına düş-

müş... Ve bir fidan gibi Çeçen topraklarına dikilmiş... Allah şehadetini kabul etsin...

O kardeş diyor ki: Cihad beldelerinde şehadete giden yol altı merhaleden geçer:

- 1- Cihad beldelerinde az konuşup çok iş yapacaksın.
- 2- Pazartesi ve Perşembe oruçlarını kaçırmayacaksın.
- 3- Gece namazına önem vereceksin.
- 4- Dilin sürekli zikirle ıslak kalacak.
- 5- Kur'an okuyacaksın.
- 6- Kardeşlere hizmet edeceksin.

Afganistan ve Bosna tecrübesini Türkiyeli bir mücahidle paylaşan Cezayirli kardeşimizin gözlemleri neticesinde ulaştığı maddeleri sizinle paylaşmak istedim...

Cihad beldelerindeki mücahidler firdevsin kapısında kamp kurmuş birer cennet sevdalılarıdır... İmanları bir mıknaş gibi çekmiştir onları; sevdiklerinden, en sevdiklerinin yanına... Kalplerindeki tüm eş, çocuk, anne-baba, mevki, makam ve dünya sevgisini memleketlerine bırakmış, kalplerini sadece Allah sevgisine tahsis etmişlerdir...

Cihad beldeleri, imanın ve Allah sevgisinin ispat edildiği güzel topraklardır... İmanın zirveye çıktığı o beldelerde küfür, bir sineğin kanadı kadar güçsüzdür... Bu, dağlardan net izlenir...

Cihad beldelerinde kardeşliğin doruğa çıktığına şahit olursun... Gece tuvalet ihtiyacın için kalkıyorsun ve kapta sıcak su buluyorsun... Kim koymuş bilmiyorsun... 6. maddeye yazdığımız harfiyyen işlenir... Mutfak çok hareketlidir... Ciddi bir hizmet yarışı... Ve operasyonlarda ilk firdevs yolcuları genelde aşçılar olur...

Cihad beldelerinde gece...

Gündüz savaşçıları enerjilerini gece depolarlar... Gecenin sessizliğini gözyaşlarının karıştığı hıçkırıklar bozar... Aman Allah'ım! Firdevs bu kadar mı yakın! Okunan her ayet firdevse yaklaştırır...

Dün aynı sofrada kahvaltı yaptığın bir kardeşinin cansız bedenini az önce kampa gelmiş... Sanki huriler gıdıklamış... Sanki rüya görüyor da melekler güldürüyor... Kardeşinizin cesedi sıcacık... Vallahi ölü diyemiyorsun...

Bedene isabet eden her şarapnel parçası adeta gıdıklamış onları... Yüzlerindeki her tebessüm; ölümün şehide vermiş olduğu acının haşere ısırması gibi olduğu hadisini ne kadar da doğruluyor...

Cihad beldelerinde şehid olan kardeşlerin çoğu bu altı merhaleden başarıyla geçerek firdevs diplomalarını almışlardır. (İnşaallah)

Anlattıklarını kanıyla ispatlayan Cezayirli kardeşimizden sizlere aktarmış bulundum... Şimdi boş bir dosya kağıdına şunları yazalım ve cevabı üzerinde uzun uzun düşünelim:

- * Niçin yaşıyorum?
- * Nasıl ölmek istiyorum?
- * Ölüm seçeneğim, nasıl yaşamamı gerektirir?
- * Hangi etkenler firdevs düşüncesine engel oluyor?
- * Eş, çocuk ve dünya malıyla nasıl imtihan oluyorum?
- * Kalbimdeki bu sevgileri nasıl minimum düzeye indiririm?
- * Allah sevgisini nasıl artırırım?
- * Ölüm korkumu nasıl yenerim?

Not: Şehadete giden yol illa da bu 6 merhaleden geçmez tabî ki... Bazen ikisi bile yeterli olurmuş...

Rabbim firdevslik bir hayat ve ölüm nasip etsin... Âmin.²⁶³

4. Makale: 4. Yolda Ölme!

İnsan ömrü saat pili gibidir... İnsan, nerede, ne zaman ve ne şekilde öleceğini önceden bilemez... Ölüm tarihinin insanoğluna bildirilmemesi büyük bir nimet... Ama insan ne şekilde ve hangi güzergâhta öleceğini az çok tahmin edebilir... Bu tahmin -büyük bir olasılıkla- doğruya yakın çıkar...

Ölüm tarihinden ziyade ölüm şeklini kişinin inancı ve hayat-taki hedefleri belirler... Bu belirleme sadece ihtimaldir, ama kuvvetli bir ihtimaldir... Hani “nasıl yaşarsan öyle ölürsün” derler ya onun gibi...

Tersten de okuyabiliriz: “Nasıl ölmek istersen öyle yaşarsın...”

Bu yazımda hepimiz için hayatî önem taşıyan ölüm hakkında konuşmak istiyorum...

Şimdi...

Memleketiniz, cinsiyetiniz ve kültürünüz ne olursa olsun... Her insanın bir hayat planı/projesi olur... Bazı insanlar hiçbir sıkıntı yaşamadan emekliye ayrılarak bahçesinde çiçek sulayıp ölüm meleğinin kendilerine elden ayaktan düşme vaktinde gelmesini arzu ederler... Büyük bir olasılıkla bu türden insanların ölüm şekilleri, istedikleri gibi olur...

Şehid olmak isteyen bir mücahidin hayat projesinde, emeklilik yaşına kadar yaşama düşüncesine yer yoktur... Uzun yıllar ci-

had beldelerinde dolaşıp da şehid olan mücahid sayısı hakikaten çok azdır... Genelde büyük komutanlara nasip olur bu nimet... Tarihte örneği çoktur bunun... Burada tek tek zikretmek istemiyorum. En yakın tarihten örnek isterseniz Ruslara kan kusturan Hattab rahimehullah'tan bahsedebiliriz... Rabbim sayılarını artırsın, âmin...

Şimdi...

İnsanoğlunun hayat projelerine baktığımızda karşımıza 4 ayrı yaşam şekli çıkıyor... Dünyadaki tüm insanların yaşam şekilleri ve hedefi bu dört seçenekten biridir.

1. Yol: Cihad yolu: Bu yolu seçen bir mücahid, ölüm meleighiyle bu yolda tanışmak ister. Bu güzergâhtaki her türlü ölüm şekli şehadetle sonuçlanıyor... (inşallah) Bu yol, yolların en güzeli... Bakınız Allahu Teâlâ ne buyuruyor:

“Ama Bizim uğrumuzda cihad edenleri elbette ki kendi yollarımıza eristireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah, iyi davrananlarla beraberdir.” (Ankebut, 69)

2. Yol: İlim yolu: Bu güzergâhtakiler için bakınız Allah Resûlü ﷺ ne diyor:

*“Her kim din ilmini tahsil için yola koyulur ve her sebebe başvurursa Allah, cennete varan yolu onun için kolaylaştırır.”*²⁶⁴

Emr-i bi'l-ma'ruf nehy-i ani'l-münker yapanlar da ilim yolundadırlar... Bu konuda İbnu'l Kayyım'ın enfes bir yazısını sizlerle paylaşmak isterim. İbnu'l Kayyım diyor ki:

İyiliği emredip kötülükten alıkoyma emrini ve Allah yolunda cihadı ihmal edenler, dini zayıf olan ve Allah tarafından se-

vilmeyen insanlardır... Dindarların çoğu, Allah indinde sevimli olan emirlerden, sadece bütün insanların ortak oldukları emirlere önem verirler. Cihad etmek; iyiliği emredip kötülükten alıkoy-mak; Allah için, Resûlü için, Allah'ın kulları için nasihat etmek ve Allah'a, Resûlüne, dinine ve kitabına yardım etmek, bunların hepsi vacip olmasına rağmen, o kimselerin yapmak istemedikleri ve yapmadıkları, hatta akıllarına bile getirmedikleri şeylerdir.

Din bakımından insanların en zayıfı ve Allah katında en se-vimsizi, her ne kadar dünyayı tamamen terk edip kendini ibadete verse de bu vacipleri terk edenlerdir. Onların içinde Allah'ın ya-sakları çiğnendiğinde, Allah için yüzleri kızarıp şekli değişenler, öfkelenenler ve Allah'ın dinine yardım etmek için malını harca-yanlar pek az görülür. Büyük günah işleyenlerin durumu Allah katında bunların durumundan daha iyidir.

Dolayısıyla Allah yolunda cihadı terk etmek, dünya ve ahiret-te helak olmanın sebebidir.²⁶⁵

3. Yol: Hicret yolu: Bu güzergâhtaki yolcular için bakın yüce Rabbimiz ne buyuruyor:

“Allah yolunda hicret eden kişi, yeryüzünde çok bereketli yer ve genişlik bulur. Evinden, Allah’a ve Peygamberine hicret ederek çıkan kimseye ölüm gelirse, onun ecrini vermek Allah’a düşer. Allah bağışlar ve merhamet eder.” (Nisa, 100)

4. Yol: Bu 3 yol dışındaki tüm yollardır: Bu üç yol dı-şındaki yollar çok da cazip değil... Elbette ki 4. yolda Allah ve Resûlünün dediği gibi yaşayanlar. (Allah ﷻ’ın rahmetiyle tabîi ki...) mutlu sona kavuşacaklardır.

Diyorum ki:

²⁶⁵ Sabredenlerin Azığı isimli kitaptan.

Dünyaya bir defa geliniyor... Ölüm meleğiyle karşılaşmamızın süresi aynı ve değişmeyecek... Hangi yolda olursak olalım ölüm tarihimizde değişiklik olmayacak... Allah katında çok güzel ağırılanmak istiyorsak 4. yoldayken ölmeyelim...

4. yol hakikaten de riskli bir yol... İlk 3 yolun herhangi birinde ölüm meleğiyle karşılaşmamız duasıyla...²⁶⁶

5. Makale: Bir mücahidin ayı ile imtihanı

Kosova savaşı sonrası ülkemize gelen Kosovalı bir mücahidle tevafuk eseri Beyazıt meydanında tanıştım... İyi bir Arapçası olan Kosovalı kardeşimiz bir adres sormuştu, ben de kendisini o adrese götürceğimi söyledim ve gideceği adrese kadar sohbet ettik... Kardeşi Allah için çok sevdim ve ertesi gün misafir etmek istediğimi söyledim, sağ olsun kırmadı ve misafirim oldu... Evimizin balkonunda geç saatlere kadar sohbet ettik...

Sohbetimizin konusu Kosova'daki müslümanların durumu ve dünya müslümanlarının Kosova halkına olan destekleriydi... Daha önce Bosna savaşına katılan mücahid kardeşimize Allah'ın Bosna'daki mücahidlere olan yardımlarını sorduğumda gözleri dolu bir şekilde "Subhanallah!" dedi ve anlatmaya başladı... Bu yazımızda onun anlattığı ilginç bir kıssayı sizinle paylaşacağım inşallah:

Mücahidlerin emîri, iki mücahid kardeşimizden, Sırpların olduğu karargâh sınırına kadar gizlice gidip askerî güçlerini tesbit etmelerini istemiş... Ve "Onlar ateş etmeden kesinlikle ateş etmeyeceksiniz." demiş...

İki kardeş o kadar hassas davranmışlar ki, yerdeki kuru yapraklara basıp ses çıkartmamak için kurumuş yaprakları elleriyle

kaldırıp öyle yürümüşler... Sırpların kampına yaklaşıırken ağaçlar arasında bir ses işitmişler... Namlularını o sese çevirmişler, fakat kendilerine ateş edilmeden ateş etmeyeceklerini de unutmamışlar... Ağaçlar arasında Sırp askerlerinin çıkmasını beklerken hiç tahmin etmedikleri bir hayvanla karşılaşmışlar... Üzerlerine doğru gelen bir ayı ve ateş etmeme emri... Ve Allah o iki mücahidi ayı ile sınamış... Normalde insana saldırmaması beklenen ayının kardeşlere dokunmaması, sadece koklayıp yoluna devam etmesi kardeşleri oldukça sevindirmiş...

Kosovalı kardeşimizin anlattığı kıssa bu... Yaklaşık on üç yıl kadar önce dinlediğim bu kıssadan çok güzel dersler çıkardım. Çıkardığım dersleri maddeler halinde sizlerle paylaşayım:

* Ölünceye kadar imtihan devam eder.

* Allah dilemezse hiçbir güç zarar veremez.

* Göklerin sahibi olan ve tasarrufu da elinde olan Allahu Teâlâ, yeryüzünün de sahibidir ve yerde olanların da tasarrufu O'na aittir... Ayının saldırmasına O, izin vermemiştir.

* “Sizden olan emir sahibine de itaat edin.” ayetinin bir pratiği yaşanmıştır. Burada mücahid kardeşlerimizin emre itaatteki azmini görüyoruz.

* Allah’a güvenen kişi, bu gibi sınavlarda panik yapmaz.

* Mücahid olmak, sınavlardan muaf kılmaz.

* İman arttıkça imtihanlar da şiddetlenir.

* Her an sınavda olduğumuzu unutmamalıyız.

* Sınavda olduğunu gören ya da hisseden bir insan, sorunun yarısını çözmüş demektir.

* Allah, mücahidlerin yardımcısıdır.²⁶⁷

267 Feyzullah Birişik

6. Makale: 3 şıklı kâfir sorusu

Üniversite sınavına giren bir öğrenci, sınav soru kitapçığının sayfasını açtığı anda birbirlerinden tamamen farklı sorularla karşılaşır... Ne fizik sorusu edebiyat sorusuna benzer, ne de matematik sorusu İngilizce sorusuna...

Fizik dersine hiç çalışmamış bir öğrenci için sorulan her fizik sorusu öcü gibidir... Öğrencinin kalemni dahi oynattırmaz... Birbirlerine sadece bakarlar... Bir grafik ve o grafiğin altında rakamlar ve soru işareti... Ne soruyu anlamıştır ne de grafiğe bir anlam vermiştir... O soru karşısında sadece terler ve “keşke dersime çalışsaydım” der...

Fizik dersine çok iyi çalışan bir öğrenci için aynı sorular “Kek sorular” sınıfına girer... Sorular adeta doğru cevabın hangi şıkta olduğuna işaret eder...

Değerli okuyucu kardeşlerim! Şu an İslam âlemine “kâfir” sorusu sorulmakta... Allah katında kâfirin değeri nedir? Kâfirler hakkında Allahu Teâlâ ne der? Kâfirlerin gözünde müslümanın değeri nedir? Kafirler niçin zulmederler? Kafirler niçin bebeklere bile işkence ederler? Allahu Teâlâ neden bunlara müsaade eder? Bunlar ve benzeri suallerin cevabını öğrenmeyen bir müslüman, kâfir sorusu karşısında dona kalır...

Dünyanın bir ucunda bir kâfir, müslümanı yakıp şehid ederken başka bir ucunda başka birisi sopalarla şehid ediyor... Bir başkası insansız hava uçaklarıyla müslümanı firdevse gönderiyor... Bu kâfirlere ne oluyor da namlularını müslümanlara çevirmişler? Fizik sorularına ne oluyor da sınav kitapçığında öğrenciyi terletiyor?

O sorular asıl kaynaklarında sessizce ve yıllarca bekletilmişti... İlkokula başlayan bir öğrenci, yaklaşık on iki yıl sonra o sorularla karşılaştı... Başka bir tabirle fizik soruları on iki yıl boyunca sessizce muhatabını bekledi...

Ve hocalar geldiler, o soruları on iki yıl sonra uyandırdılar... Böylece öğretmenlerle öğrencilerin arasına sorular girdi...

Aynı şekilde Allahu Teâlâ, üç şıklı kâfir sorularını uyuyan İslam âlemine sordu...

Cevap şıkları:

- a-** Bana dokunmayan yılan bin yaşasın.
- b-** Davet ve cihad.
- c-** Hiçbiri.

Öğrenci, sorusunu çözer ve imtihanı kazanır... O soru, görevini yapmış bir şekilde o yıla veda eder... Primi öğrenci alırken fizik soruları, ne işe yaradıklarını bir türlü anlayamazlar...

İslam âlemine sorulan kâfir soruları da fizik soruları gibidir... Dersine çalışmayanlar imtihanı kaybederken dersine çalışanlar, kâfir soruları üzerinden cenneti kazanırlar... Kâfirler ise fizik sorularında olduğu gibi çalışkan öğrencileri sevindirirken tembel öğrencilerin canını sıkırlar...

Kâfir soruları da fizik soruları gibi her türlü övgüden uzaktır... Müslümanlar için sınav soruları olmak dışında hiçbir işe yaramazlar...

Fizik soruları çöpe atılırken; kâfir soruları cehenneme atılır... Şu an İslam âleminde “kâfir soruları” cirit atıyor... 3 şıktan birini işaretlememiz isteniyor... Ne mutlu imtihanda olduğunun farkına varıp doğru seçeneği işaretleyene...²⁶⁸

²⁶⁸ Feyzullah Birşık

7. Makale: Bir İsraili ile bir mikrobun inanılmaz benzerliği

Diş ağrısını iyiden iyiye hissetmeden doktora gitmeyen, yağmurdan ıslanmadan şemsiye almayan bir toplumuz maalesef... Acı, bir nimettir... Vücudun herhangi bir yerindeki bir sıkıntıyı bize önceden bildirir. Aksi halde ne böbreğimizdeki taşlardan habirimiz olurdu ne de dişimizi çürüten bakterilerden...

Yahudileri birer mikrop olarak algılıyorum... Normal mikrop-lardan yalnız iki farkları var; biri, şekil olarak insanlara benzemesi, diğeri de yaptıkları tahribatlardan sorumlu olmaları... Aksi halde hiçbir fakları yoktur mikrop-lardan...

Bugünlerde yahudiler, ümmete sanki şöyle sesleniyor: Ey dünya müslümanları! Dünyayı sevmenizden ve cihadı gündemi-nize almayışınızdan dolayı Allah, kalplerinize korku saldı... Sizle-rin amansız düşmanları olan bizler, Hristiyanlarla birlikte sizleri parçalara ayırdık ve aranızda kalın duvarlar ördük... Birbirinizi ta-nıyamaz oldunuz... Bir mikrop, canlı bir hücreye nasıl acımazsa bizler de müslümanlara, özellikle de Filistinlilere öyle acımayız... Yaptıklarımıza bakıp da “Bunu insan yapamaz!” demeyin... Biz-ler insanız... Bizleri anlamanız için din değiştirmeniz lazım...

Bizler, siz müslümanlar için çok önemliyiz... Müslümanları şehadete uğurlayan bizlerin kurşunları değil mi? Allah içinizden şehidler almak istemiyor mu? Allah hanginizin daha güzel amel işleyeceğini görmek istemiyor mu? Uğrunda cihad edenlerle otu-ranları ayırmak istemiyor mu?

Can ve mal ile cihad ibadetini yapabilmeniz için bizler birer fırsatsız. Varlığımız sizin bu ibadetleri tatmanız için güzel bir fırsat değil mi?

Oruç ibadeti yılda bir ay, hac ibadeti ömürde bir kez... Kur-ban ibadeti yılda bir kez... Mal ve can ile cihad ibadeti ise yılın

her günü... Çeçenistan'da... Afganistan'da, Irak'ta... Patani'de...
Ve bizlerin başlattığı Filistin'de...

Tüm dünya müslümanlarına cihad ayetlerini, gece namazlarını, gözyaşlarıyla süslenen içten duaları hatırlattık... Milyonlarca müslümanın imanlarını sorgulanmalarına vesile olduk... Bunun bir bedeli olmamalı mı? Her ibadetin maddî ve manevî bir bedeli vardır... Cihadın da bedeli kan, gözyaşı, yetim ve dul kalmalar ile yaralanmalar... Filistin'e üzülmeyin! Siz sadece Filistin sorununu çözemediğinize üzülmün... Allah'ın, ölümünü takdir ettiği canları avlıyoruz biz... Allah'ın dilemediği cana kurşun atamayız... Başınıza gelen her musibetin, Allah'ın izniyle olduğunu yazmıyor mu kutsal kitabınız! İnsan, vaktinde ölür... Filistin halkının ecelini öne almak gibi bir gücümüz olsaydı Fırat'a kadar olan bölge çoktan bizdeydi...

Filistin'den sonra mutlaka size de uğrayacağız... Şimdiden düğün hazırlığınızı yapın... Sizden öncekilerin başına gelenler sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi sanıyorsanız uyumaya devam edin...

Sizleri meydanlarda görmek ve bizlere lanetler okumanız sizleri üzmüyor... Siz toplanan kalabalıklar, bir günlük yevmiyelerinizi mal ile cihad ibadetine kullanmış olsaydınız işte o zaman bir kaşık suda boğardınız bizleri... Sizleri şimdilik kuru kalabalık olarak algılıyoruz... Ne zaman ki kalplerinizden dünya sevgisini çıkarır ve “Müslüman” olmaya karar verirsiniz, işte o zaman zaferler kazanmanız kolay olur... Bizim firmaların ürünlerini almaya devam edin... Her kurşunuzu birer kurşun olarak Filistinli kardeşlerinizin göğüslerine birer fidan gibi dikmeye devam ederken, sizler de ekran karşısında bizleri “Ah! Vah!” diyerek izleyin...²⁶⁹

Sevgili mücahid kardeşim;

Düşmanını tanımayan bir insan, merhamet edeceği yerde sertleşir; sert olması gerektiği yerlerde de yumuşak tavır sergileyebilir... Yine düşmanını tanımayan bir insan, onu dost da zannedebilir...

Bugün dünyanın birçok beldesinde müslümanların kanını akıtan birkaç büyük düşmanımız vardır... Diğerleri onların yardımcı askerleridir...

Bu kitapta dinimize düşman olan bazı devletleri ve kuruluşları sana kısaca anlatacağım inşaallah.

DÜNYA SİSTEMİ ÜZERİNE

Dünya tarihi, ara vermeksizin devam eden bir hak-batıl mücadelesidir. Bu mücadele, tarih boyunca yaşanan hemen hemen bütün savaşların, siyasî ve sosyal hareketlerin temel nedenidir.

Çatışma, otoritenin kimde olacağı ile ilgilidir. İman edenler, yaratıcının murad ettiği ölçülere göre bir yaşam sürmek, buna göre bir dünya kurmak, yeryüzünü bu inanca göre imar ve inşa etmek isterler. İnkâr edenler ise Allah'ın, kulu üzerindeki ege-menliğini reddeden bir sapmayı hâkim kılmayı hedeflerler. Bu sapma, insan fitratının aksine inancı devre dışı bırakan bir yaşamı önceler.

Dünya tarihini gerçekçi bir bakış açısıyla inceleyenler, bu tarihi belirleyen asıl unsurun barış değil savaş olacağını göreceklardır. Savaş her ne kadar tüm inanç ve dinlerde insan doğasına aykırı bulunsa da, her ne kadar barış hep tercih edilen durum olsa da insanlık tarihi bir savaş arenasından ibarettir.

İnananlara göre bu savaş, hak ile batılın savaşıdır. Hakkın taraftarları yeryüzünde ilahî kanun ve öğretilerin egemenliğini talep ederler. Yaşamı, ölümü, barışı, savaşı, politikayı ve dünya siyasetini yönlendirmesi gereken asıl gücün İslamî değerler olması gerektiğini savunurlar.

Budistler hayatın iyi ile kötünün mücadelesinden ibaret olduğunu, dünyada iyilik yapan insanların ruhlarının iyi bir rolde başka bedenlere hulul edeceğini savunurlar.

Sosyalistler, hayatın proletarya ile elit kesim arasındaki güç ve serveti bölüşme mücadelesi olduğunu savunurlar. Herkes iyiliğin, kendisinde olduğu düşüncesindedir. Dünya her zaman iyiler ile kötüler arasındaki mücadelede bir savaş alanıdır. Herkes kendi dünya görüşünün en iyi olduğuna inanır ve bunu geçerli kılmak için de kıyasıya bir mücadeleye girer.

İslam, insanların dünyasını da, ahiretini de cennete ve saadet yurduna çevirmek için gönderilmiş tevhid dinidir. Bu tevhid dini kendi içerisinde siyâsî ve sosyal birliği de sağlar.

Siyasî birlik, İslam hilafeti ile şekillenir, Ehlu’-Hal ve’l-Akd ismi verilen bir şura meclisi ile de kontrole tabi tutulur.

İslam’da sosyal birlik, “Müminler ancak kardeşirler.” ayeti mucibince gerçekleştirilir. Buna göre müslümanlar bir buçuk milyarlık bir ailedir. Irklar, renkler ve uluslar fazla bir anlam ifade etmezler. Onlarca farklı kültürde halk, bir ümmet olur. İşte sos-

yal birlik budur. İslam'ın kurallar birliği ise İslam Şeriatı ile gerçekleştirilir. Bu sayede doğudan batıya herkes adaleti en yüce olan hakemin kanunlarına göre yaşar.

Yukarıda saydıklarımızın tümü Allah'ın yaratan ve yöneten olmasıyla alakalıdır. Allah hem yaratır hem de şariat belirleyerek yönetir. İslam bir inanç ve hayat nizamıdır. Bununla beraber İslam'ın hayat veren nizamına karşı alternatif kurum ve nizamlar oluşturmaya çalışan dinler de mevcuttur. Bu dinler -ki laiklik, demokrasi, liberalizm ve komünizm gibi- Allah'ın, yarattığı kulları üzerindeki egemenliğini önce kendilerinden başlayarak reddeder, sonra iman edenlerin de büyük bir sapkınlık ile sapmalarını isterler.

Günümüz dünyasında birbirinden uzak coğrafyalarda devam eden çatışmalar, savaşlar, ekonomik ve bilimsel rekabet ve çıkar çatışmaları büyük oranda inanca dayalıdır. Dinin hayatı ve insan davranışlarını değiştiren, beşikten mezara kadar bütün hayatın merkezinde olan konumu dolayısıyla devam eden çatışmalara “inanç çatışması” demek hatalı bir tespit sayılmaz.

İslam dünyasının politik birliğini bozulup eskiden tek olan İslam coğrafyası birçok sunî sınırlarla paramparça edilerek ulus devletler inşa edilmiştir. Aynı dine inanan müslümanların, hatta aynı kavimden insanların birbirinden ulusal sınırlar yoluyla ayrılması, aslında önce bu toplulukların arasına ayrılık tohumlarının büyük bir özenle serpiştirilmesi yoluyla gerçekleşmiştir. Bu şekilde İslam dünyasının kardeş halklarını onlarca devlete psikolojik olarak hazırlayan dünyanın etkin güçleri, aslında bu coğrafyaları paylaşıp bölüşme noktasında yaşadıkları tartışma ve çekişmeler nedeniyle başlayan Birinci Dünya Savaşı sonrasında İslam dünyasında onlarca farklı zayıf ülkenin daha kurulmasını sağlamışlardır.

1. Dünya Savaşı sonrası yapılan paylaşımın Almanya başta olmak üzere birçok ülke tarafından kabullenilmemesi üzerine 2. Dünya Savaşı başlamış ve daha sonraki süreçlerde de iki savaşta Batı insanının ödediği bedeller adil ve nazik bir paylaşımın yapılabilmesi için farklı bir dünya sisteminin gerektiği fikrinin doğmasını sağlamıştır. Bu sistemin ismi “Yeni Dünya Düzeni”dir.

Yeni Dünya Düzeni, 2. Dünya Savaşı’nda zafer kazanan ülkelerin diğer ülkelere de çatışma çıkarmayacakları kadar haklar tanıyarak patronluk yapacakları bir dünyanın tasarlanmasıdır.

Birleşmiş Milletler (BM) bu sistemin en tepesinde yer alan kurum olarak görülse de aslında gerçek böyle değildir. BM’de bulunan 5 güçlü ülke, veto yetkisine sahiptir ve bu o ülkelere diğer ülkelere göre ayrıcalıklı bir konum sağlamaktadır. Bu ülkelerin üzerinde ise Yeni Dünya Düzeni’nin lideri olan Amerika Birleşik Devletleri bulunmaktadır.

Genel olarak Anglo-Amerikan olarak tanımlanan İngiltere-Amerika ittifakının şekillendirdiği Dünya Düzeni; İsrail, Fransa, Rusya ve Çin gibi ülkelere de çeşitli ayrıcalıkların verildiği güçlü devletlerin zayıf devletleri sömürdükleri bir kurumdur.

Bu kurumun başında bulunan Birleşmiş Milletler, aslında adaletsiz bir kurum olduğunu yaklaşık 60 yıldır devam eden Filistin çatışmasında bugüne kadar İsrail aleyhine hiçbir karar çıkarmasıyla ortaya koymuştur. BM, kendi çatısı altında Güvenlik Konseyi ve çeşitli kültürel alanlarda çalışmalar yapan misyonları barındıran çatı bir örgüttür.

Dünya milletlerini siyasi açıdan terbiye eden BM’nin yanı sıra dünya ekonomisini elinde tutan ve tefeciliği kurumsallaştıran çeşitli birimler de vardır. Uluslar arası Para Fonu (IMF), zengin ülke-

lerin fakir ülkeleri sömürdüğü Yeni Sömürge Yöntemi'dir. Eski zamanlarda işadamlarıyla fakir halk arasında sürdürülen faiz sistemi 20. yüzyılın modern dünyasında zengin devletlerle fakir devletler arasında sürdürülmektedir.

Modern dünya düzeni, Protestan ahlak üzerine bina edilen, ancak dini sadece halkları kontrol etme ve devletin bir din devletine dönüşmesine müsaade etmeden dinin halkları sosyal açıdan rahatlatan ve toplumun ahlak düzeyini iyileştiren özelliğinden faydalanan bir yapıdadır. Ancak bu modern dünya sistemi, laikliği esas alır ve devletin din ile birbirinden kesin çizgilerle ayrılması gerektiğini savunur.

Laik dünyanın işleyişinin bu şekilde gerçekleşmesinin garantisi ise liberalizm ve demokrasidir. Demokrasinin olmazsa olmaz kurallarından biri de laikliktir. Laiklik, demokrasiyle beraber modern sistemin sacayağını oluşturur.

Laiklik ve demokrasinin şekillendirdiği toplumlarda kimsenin birbirine karışmadığı liberal bir anlayış insanların kendi heva ve heveslerine göre yaşamalarının garantisidir. Yani Allah'ın kurallarını yaşamın temel kuralı olarak kabul etmeyen çağdaş insan, dünyevî eğilimlerini destekleyen yeni bir kurallar bütünü oluşturmuştur. Bu kurallar bütünü kendi içinde tutarlıdır, ancak yaradılış gayelerine aykırı olması, hakikatin tersine bina edilmesi, insanın fitratını çoğu zaman gözardı etmesi açısından bugün dünyada yaşanan adaletsizlik, fesat ve zulmün temel nedenidir ve bu anlamda tutarsızdır.

Müslümanlar, fitne kalkıp yeryüzünde din yalnızca Allah'ın oluncaya kadar mücadele ederler ve inkâr edenlerin Allah'a rağmen insanlar üzerinde kurdukları şirk hâkimiyetini reddederler. BM, ABD, İngiltere, Fransa, Rusya ve Çin gibi ülkelerin or-

tak özelliği, Allah'ın yeryüzündeki egemenliğini reddetmeleri ve materyalist bir dünyanın oluşması için iman edenlerle mücadele etmeleridir. Günümüzde Fransa, Mali'de; ABD, Afganistan başta olmak üzere birçok İslam ülkesinde; Rusya, Kafkasya'da; Çin, Doğu Türkistan'da sadece bu bölgelerin halkları İslam'ın gölgesinde yaşamak istedikleri için mücadele etmektedirler.

Modern dünya, işgal bölgelerinde müslümanlardan aldığı tepki ve yaşadığı fiyaskolar yüzünden İslam topraklarını işgal etmek konusunda istekli değildir. Sömürü dönemlerinin kaba askerî işgal orduları artık geride kalmış ve 20. yüzyılın son döneminde İslam ülkelerinden çekinen Batılı güçler, işgal ve sömürü projelerini “soft power” olarak tanımlanan yumuşak yöntemlerle yürütmeye başlamışlardır. Batılılar, İslam ülkelerindeki ordularını çektikten sonra müslüman halkların başına birtakım azınlık elitleri musallat etmiş ve bu elit kuklaları maddî ve askerî destekle donatmışlardır. İslam dünyasında yaşanan acılarda büyük rol oynayan bu kuklalar, en büyük desteği Batılı güçlerden almaktadırlar.

İslam dünyasında müslüman halkları kendi halkları gibi çürütmek, ahlaken çökertip direncini kırmak ve neslini ifsad etmek isteyen Batılı güçler, medyayı ve yazılı yayın (kitap, dergi gibi) hayatını da kullanmakta, hatta el-Ezher gibi yüzlerce yıllık İslamî eğitim kurumlarında müfredatları bile değiştirmektedirler.

Düşman, İslam ülkelerinde çocuklarımızın okuduğu kitaplardan, haberleri aldığımız medyaya kadar hemen her alanı kontrol eden bir sistem kurmuştur. UNESCO aracılığıyla tüm dünyada literatürü ve bilimi de kontrol altına almaya çalışan Yeni Dünya Sistemi, kurduğu ve desteklediği her biri bir devlet gücünde olan ve kapitalizmin temel aktörleri olan çok uluslu şirketler aracılı-

ğıyla fakir ülkeleri modern yöntemlerle sömürürler. Bu şirketler, girdikleri ülkelerde zamanla edindikleri ayrıcalıklı konumlarla bir baskı mekanizması oluştururlar. Baskının temel amacı ise 2. ve 3. dünya ülkelerinin “açık pazar ekonomisi”ne dayalı bir model izlemeleri ve sömürülmeyi kanuna bağlamalarıdır.

Bu sayede eskiden büyük fizikî güçlerle kontrol edilen ülkeler zamanımızda sadece lobi faaliyetleri ve ekonomik tehditlerle kontrol edilebilmekte ve sömürülebilmektedir.

Düzenledikleri İslam dışı ve beşer ürünü kanunları halklarımıza dayatan Batılı güçler, günümüzde ABD öncülüğünde hareket etmektedir. Bir zamanlar Rusya’ya karşı kurulan NATO gibi uluslar arası askeri işbirliği teşkilatları günümüzde Allah’ın sözünün yeryüzünde egemen olmaması için kullanılan polis güçlerine dönüşmüştür. Rusya, Çin, Hindistan, Fransa gibi birbirinden farklı dil, din ve kültüre sahip ülkeler, hatta birbirine düşman ülkelerin arasını birleştiren tek şey, İslam’a ve Allah’ın arzında O’nun kanunlarının yürürlükte olmasına yönelik ortak düşmanlıklardır.

Günümüzde İslam dünyası, Batılı toplumlar tarafından mustaz’af halkların kanları ve terleri üzerine inşa edilen bu dünya nizamını reddetmekte ve sadece İslam’ın egemen olduğu bir dünya için mücadele etmektedir. “La ilahe İllallah” sözüyle başlayan tevhidî duruş, Allah’ın arzında O’nun kanunlarını reddeden bu sapkın düşünceye meydan okumaktadır. ABD liderliğindeki modern Batı’nın oluşturduğu İslamî olmayan ve zulüm üzerine bina edilen bu düzen, tüm müslümanlara, kendisi gibi olmamızı dayatmakta, İslamî kimliğimiz ve inancımız ise buna karşı cihadı ve mücadeleyi bizlere farz kılmaktadır. (incanews.com sitesinden alıntıdır.)

BATIL İNANÇLARDAN BİRKAÇI**1- Hıristiyanlık**

Hıristiyanlık, bugünkü dünya coğrafyasının hemen her bölgesinde mensubu bulunan, temelde vahiy ve mukaddes kitap ile tektanrıcılığa dayanan bir dindir.

Hıristiyan kelimesi Yunanca “khristianos” kökünden gelir. İsa’nın adı bu dilde Khristos olarak geçer. Bu kökten çıkan “khristianos” ve “khristian” kelimeleri de, İsa’ya bağlanan, onun yolundan giden anlamına gelmektedir. Hıristiyanlık, Filistin bölgesinde doğmuştur. Nasıralı İsa’yı merkez alan bir yahudi-mesihî harekettir. İsa, İsrail’i, gelecek Tanrı Krallığına hazırlamak istemiştir. Ancak bugünkü hıristiyanlık İsa’nın havarilerinin arasına sonradan giren Pavlus’un yorumlarıyla değişik bir hüviyet kazanmıştır.

İsa, soy itibarıyla yahudidir ve Mesih olduğunu açıklamıştır. İsa, kendinin bir peygamber olduğunu, insanları doğruluk, kardeşlik ve hak yola çağırarak için geldiğini açıklaması yahudilerin işine gelmemiştir.

Hıristiyanlık monoteist bir dindir, incillerde ve diğer mukaddes metinlerde bu anlayışı destekleyen ifadeler mevcuttur. Ancak yine aynı metinlerde ve kilisenin sahih kabul ettiği incil metinlerinde İsa için “Tanrı’nın Oğlu,” Allah için de “Baba” terimlerinin kullanıldığı görülmektedir. Hıristiyanlığın mukaddes kitabında geçen “Ben ve Baba biriz,” “Babanızın Ruhu,” “Allah’ın Ruhu” gibi deyimler, İslamî çevrelerce teslis olarak yorumlanmaktadır.

Hıristiyanlıktaki iman ikrarına giren esasların nelerden oluştuğu incil metinlerinde açık bir şekilde yer almamakla beraber, bu prensiplerin ilk Havariler Konsili’nden itibaren tesbite başlandığı, son şeklini ise IV. ve V. yüzyıldaki konsillerde aldığı yaygın bir

kanaat halindedir. Bununla beraber inançlar konusunda gerek kiliseler, gerek mezhepler arasında bazı ortak ana unsurlar bulunduğu gibi farklı anlayışlar da vardır. Günümüz Hristiyanlarının da hemen büyük bir kesiminin kabul ettiği Havariler inanç sistemi şu maddelerden oluşmaktadır:

- 1- Ben, Tanrı ya da Kudretli Baba'ya,
- 2- Biricik oğlu Rab İsa'ya,
- 3- İsa'nın Bakire Meryem ve Ruhü'l-Kuds'ten doğduğuna,
- 4- Pilatus zamanında çarmıha gerilerek gömüldüğüne,
- 5- Ölümler arasından üçüncü gün dirildiğine,
- 6- Göklere yükseldiğine,
- 7- Baba'nın sağında oturduğuna,
- 8- Ölüleri ve dirileri yargılamak üzere oradan ineceğine,
- 9- Ruhü'l-Kuds'e,
- 10- Mukaddes Kilise'ye
- 11- Günahların bağışlanacağına,
- 12- Bedenin dirileceğine inanırım.

Hristiyan Mukaddes Kitabı'nda "teslis" kelimesi veya ona iman etmeye çağıran açık bir ifade mevcut değilse de İsa'nın, "Baba, Oğul ve Ruhü'l-Kuds ismiyle vaftiz eyleyin." şeklinde Havarilere emir verdiği bilinmektedir. Ancak ilk konsillerde bu konu tartışılmış, İznik Konsili'nde Ruhü'l-Kuds'ün tanrılığı karara bağlanmıştır.

Bazı Dinler tarihçilerine göre, monoteizm inancının hâkim olduğu yahudi çevresinde çıkmış olan "teslis" inancı, büyük bir ihtimâlle İsa'nın tanrılaştırılmasının tabii bir sonucu telâkki edil-

melidir. Bunun yanında Ruhü'l-Kuds'ün de ayrı bir ilâhî varlık sayılması üç ayrı tanrı anlayışına zemin hazırlamıştır. Daha sonrakî dönemlerde birtakım kelâmî ifadelerle açıklanmaya çalışılan teslisin üç unsuru (Baba, Oğul, Ruhü'l-Kuds) bir ulûhiyetin üç ayrı görüntüsü olan bugünkü formülün benimsenmesiyle noktalınmıştır.

Hristiyanlara göre teslis öyle büyük ve gizemli bir kavramdır ki sırf insan aklı onu derinliği ve şümulü ile kavrayamaz. Bu bakımdan, mahiyet ve köklerini araştırmaya girişmeksizin insanın O'na inanması gerekir. Bununla beraber Hristiyanlık'taki inanç esaslarının bütün mezheplerce aynı şekilde benimsendiğini söylemek mümkün değildir. Protestanlığın inanç esasları ise şunlardır:

- 1- Mukaddes kitaplara iman,
- 2- Uluhiyete iman,
- 3- İnsanın günahsızlığına iman,
- 4- Günahların keffaretime iman,
- 5- Ahirete iman.

Bu konuya son vermeden önce hristiyanlıktaki melek inancı na birkaç cümleyle değinelim. Hristiyanlık'taki melek inancının temeli onların masum ve ruhanî varlık oluşlarıdır. Ancak kilise bu ruhanî varlığı cisimlendirerek açıklamaktadır. Onlara göre melekler Allah'a yardımcı olmakla görevlidirler. Ancak bazı Hristiyan mezheplerinde melekler, insanlar gibi günah işleyebilir olarak algılanmıştır. Onlardan bazılarına “Tanrı'nın Kızları” adı verilmiştir.

2- Yahudilik

Musevîlik, kurucusu Musa'ya izafetle bu adı almıştır. Yahudi, İbrani ve İsrail terimleriyle de Musevîlik kastedilir. Musevîliğin tek tanrıcılığın saf bir şekli olduğu söylenmekle beraber O, yalnız ba-

şına ne bir mezhep ne bir ırk, ne de modern bir millettir. Yahudiler dünyanın en eski tarihî, dinî cemaatini meydana getirmişlerdir. Dinler tarihinde özel bir yeri bulunan yahudilik, kutsal kitaplarında Ahd'e geniş yer ayırmasından dolayı bir Ahid dini olarak da telâkki edilmektedir.

Babil Sürgünü'nden sonra millî din haline getirilen yahudilik, bir ırka tahsis edilmek suretiyle ilâhî dinlerden ayrı bir konumda ele alınmıştır. Onu millî dinlerden ayıran bir başka özellik de, tek tanrı, vahiy, kutsal kitap ve peygamberlere inanç sistemi içinde değişik konumlarda da olsa yer almış bulunmasıdır. Gerçekte Dinler tarihçileri yahudiliğin bir millet, bir ırk veya bir din olup olmadığı konusunda görüş birliğine varmış değillerdir. Tevrat'a dayanarak kendilerini dünya milletleri arasından seçilmiş kavim olarak gören yahudiler, Allah'ın Sina'da bu kavmi muhatap aldığını, Tevrat'ı Musa'nın şahsında onlara gönderdiğini iddia ederler.

Tahrip edilmeden önce Ahid Sandığı'nın da içinde bulunduğu Kudüs'teki Mabed, yahudiliğin odak noktasını teşkil etmektedir. Yahudiliğin sembolleri arasında en önemli yeri Yedi Kollu Şamdan ile Altı Köşeli Yıldız işgal eder.

Sami olmayan dinlerden farklı olarak Musevîlik, vahiyle gelmiş bir dindir. Musevîlik, yalnız kendi ailesinin dinleri olan Hristiyanlık ve Müslümanlıktan değil, vahye dayanmayan doğu dinlerinden, yani Ari ve Moğol dinlerinden daha eskidir. Takriben İsa'dan sekiz asır önce kurulmuştur. Yahudiler daha çok, bugünkü İsrail'den ayrı olarak Avrupa ve Amerika'ya dağılmışlardır. Çok eskiden beri Filistin'de yaşamış olan yahudiler, Babil, Asur, Fenike ve Araplar gibi Sami ırktan gelirler. Yahudiler göçebeyken "Habiri" diye anılırlardı. İsrâiloğulları en parlak devirlerini kralları Süleyman zamanında yaşamışlardır.

İnanç ve İbadet Sistemi

Yahudilikte en önemli iman esasını, Allah'ın varlığına ve birliğine olan inanç teşkil eder. O'nun birliği, yaratılmamışlığı, evvelinin ve sonunun bulunmayışı, her şeyi bilişi, bütün varlıkların Yaratan'ı oluşu vb.gibi Allah inancı vardır.

Daha çok günlük hayat ve ibadetlerde belirginleşen yahudi inancını detaylı olarak Tanah'da bulmak mümkün değildir. Onlar için önemli olan Tevrat'ta bildirilen şeriatın yaşamasıdır. İnançlarına göre Tanrı'nın en sevgili milleti yahudilerdir. Bunun en büyük delili, Tanrı'nın İsrailoğulları ile Musa'nın şahsında Sina'daki ahitleşmesidir. İnançlarına göre Tanrı, insanlığı aydınlatmak ve mutlu kılmak için İsrailoğulları'nı seçmiş, “nebi”lerini görevlendirmiştir. Bu konuda Musa'nın önemli bir yeri vardır. Çünkü Tevrat O'na verilmiştir. Tanrı, evreni devamlı olarak idare etmektedir. O'nun gücünün yetmeyeceği hiçbir iş yoktur. Mesih'le kurulacak Tanrı'nın evrensel devletinde bütün haksızlıklar ve zulümler ortadan kalkacaktır. Bu inanç yahudilerin ümit kaynağı olmuştur.

Yahudilik'te ahiret inancı tarihi bir gelişme izlemiştir. Tevrat'ın bazı hükümlerinde ahiret inancına dair işaretler bulunmaktadır. Bazı Dinler Tarihçilerine göre, yeniden dirilme ile ilgili metinler günümüze kadar ulaşmadığı için Yahudiler bu tür inançları İran'dan almışlardır.

Eski yahudilikte iyi, kötü, ölen bütün insanlar “Şoel” adı verilen bir yere gidecekler, orada kederli bir şekilde varlıklarını sürdürecektler, ruhları da mezarda kalacaktır. Yahudilikte ahiret inancı konusunda, daha sonraki dönemlerde birtakım gelişmeler olmuş, yeniden dirilme, ebedî hayat, yargılanma, cennet, cehennem vb. inançlar ortaya çıkmıştır. Yahudilikteki cennet, cehennem, hüküm günü vb. ile ilgili emirleri Talmud açıklamıştır. Yahudilerin,

Müslümanlık ve hristiyanlıkta olduğu gibi belli başlı iman esaslarına kavuşmaları filozof Rabbi Moşe ben Maymon (Maymonides (1135-1204)'le mümkün olabilmıştır. Onun meydana getirdiği günümüze ulaşan inanç sistemi şudur;

- 1-** Allah var olan her şeyi yaratmıştır.
- 2-** Allah birdir.
- 3-** Allah'ın bedeni yoktur, tasvir edilemez.
- 4-** Allah'ın başlangıcı ve sonu yoktur
- 5-** Yalnız Allah'a dua etmeliyiz.
- 6-** Peygamberlerin bütün sözleri doğrudur.
- 7-** Musa, bütün peygamberlerin en büyüğüdür.
- 8-** Elimizdeki Tora, Allah tarafından Musa'ya verilen ve günümüze kadar değiştirilmeden gelen kitabın aynıdır.
- 9-** Dinimiz ilâhî bir dindir.
- 10-** Allah, insanların bütün hareket ve düşüncelerini bilir.
- 11-** Allah, emirlerine uyanları mükâfatlandırır, uymayanları cezalandırır
- 12-** Allah, Mesih'i gönderecektir.
- 13-** Ruhum ölümsüzdür. Allah dilediğinde ölüleri diriltecektir.

Yahudiler ibadetlerini “sinagog”larda (Bet ha Kneset) yaparlar Sinagoglarda rulo halinde el yazması Tevrat tomarlarının saklandığı, Aron ha/Kodes denilen, Kudüs'e yönelik kutsal bir bölme vardır. Sinagoglarda Yedi Kollu Şamdan (Menora) da bulunur. Bundan ayrı olarak Kral Davud'un mührü kabul edilen iki üçgen-den meydana gelmiş Magen David denilen altı köşeli bir yıldız da vardır.

Yahudiler sinagoglarda Tevrat'tan bazı parçaları sesli bir şekilde okurlar. Tevrat rulolarının bohçalardan çıkarılarak haham tarafından okunması, ibadetin en önemli anıdır. Yahudiler sinagog dışında evlerde de ibadet ederler. Nitekim evlerde giriş kapısının arkasında “Mezuza” denilen, rulo haline getirilmiş “Tevrat cümleleri”nin yazılı olduğu mahfazalar asılıdır. Eve giriş çıkışta Yahudiler bu mahfazaya dokunarak parmaklarını öperler. İbadet, Kudüs’e yönelerek yapılır. Başa takke, sırtı cüppe alınır. Kadınlar ibadete katılamaz, ancak başları örtülü olarak ibadeti seyredebilirler.

Yahudi dininin esasını ilâhiler teşkil eder. İbadet esnasında okudukları bazı klişeleşmiş dua ve ilâhiler vardır. Dua, dindar Yahudinin hayatında önemli bir yer işgal eder. Yahudilikte ibadet günlük ve haftalık olmak üzere ikiye ayrılır. Günlük ibadet sabah, öğle ve akşam yapılır. Haftalık ibadet ise Cumartesi (Sabbat, yevmu's-sebt) günü havra (sinagog)'da icra edilir.

Yahudiler sabah ayininde bir dua atkısı (Tallit) alırlar. Sabah ayininde, sol pazu ile alna birer dua kayışı bağlanır. Dualar ayakta, oturarak vücudu sallayarak ve secdeye kapanmak suretiyle okunur. Geleneklerine bağlı yahudiler bu esnada özel bir elbisede giyerler. Toplu dualar 13 yaşına girmiş en az 10 kişinin iştirakiyle yapılır.

Cumartesi ibadeti, cuma akşamı güneşin batmasıyla başlar, cumartesi akşamı sona erer. Bu ibadet sinagogta yapılır. Bu maksatla cumartesi günü ateş yakmak, çalışmak, taşıt kullanmak vb. yasaktır.

Musevîlik'te Yahve ve Elohim adında iki Tanrı'nın varlığından söz edilmekle beraber ağırlık Yahve'dedir. Bu bakımdan menşesinde İsrail Dini, tek Allah'a inanmaya değil, tek Allah'a ibadet

etmeye dayanıyordu. Yehova Musevîlerinin millî ve hâkim bir Tanrısı'dır. İnsan da O'nun kulu durumundadır. İnançlarına göre Yehova sadece İsrâiloğullarına şefaât eden, kışkaç bir Tanrı'dır. İsrâiloğulları yabancı bir ülkede de O'nun tarafından korunacaktır. O, İbrahim, İshak ve Yakub'un Tanrısı'dır.

3- Yehova Şahitliği

Yehova Şahitleri'nin inanç ve adetlerini maddeler halinde şöyle sıralayabiliriz:

1- Mukaddes Kitap, Tanrı'nın sözüdür ve hakikattir. Mukaddes Kitaba her türlü insan sözünden daha çok güvenilir. “Yeni Ahit,” ruhi İsrailîlerle yapılmıştır. Tanrının Kanununa insanların kanunundan ziyade itaat edilmelidir. Yehova Şahitleri, bütün insanlara, Mukaddes yazılardaki hakikati bildirmek sorumluluğu altındadır. Mukaddes Kitabın ahlak standartlarına uyulması şarttır.

2- Tanrı tektir ve ismi Yehova'dır. Tanrı, dünya üzerindeki kötü sistemi Armagedon Harbi ile ortadan kaldıracaktır. Tanrı, her fert için kader ve alın yazısı çizmemiştir; herkes davranışlarında bizzat sorumludur.

3- İsa Mesih, Tanrı tarafından mucizevi olarak doğması sağlandığından, Tanrı'nın Oğlu'dur ve Tanrı'ya eşit değildir. İsa'nın insan öncesi hayatı vardır; Tanrı'nın yarattığı ilk varlıktır. İsa Mesih; bir haç üzerinde değil bir direk üzerinde ölmüştür. İsa, hayatını, insanlığın kurtuluşu için gerekli olan fidye olarak ödemiştir. Kurtuluş için İsa'nın kurbanlığı yeterlidir. İsa Mesih, ölümünden sonra ruhi bir şahıs olarak yaşamaktadır. İsa'nın yönetimindeki “Gökteki Tanrısal Krallık,” yeryüzünü adaletle ve sulh içinde yönetecektir. Bütün milletlerden seçilen ve sayıları 144.000 olan sadece küçük bir sürü, İsa Mesih ile birlikte hüküm sürmek üze-

re “Göge” gidecektir. İsa, cemaati kendi üzerine bina etmiştir (Petrus’un üzerine değil). Dua, tanrı Yehova’ya ancak İsa Mesih vasıtasıyla yapılır. İsa, Tanrı’ya hizmet etmekte takip edilmesi gereken bir örnek bırakmıştır. İsa’da ilahî tabiat bulunmaz.

4- İlahi Krallık, yeryüzüne insan için en iyi hayat standardını getirecektir. Yeryüzüne asla imha veya yok edilmeyecektir. Kötülük ebediyen yok edilmiş olacaktır. Hayata götüren yol, ancak bir tanedir. Şimdi biz son günlerde yaşamaktayız.

5- İnsanlık, Ademin günahlarından dolayı ölmektedir. İnsan onu, ölümle birlikte yok etmektedir. Ölüler, insanlığın müşterek mezarına gidecektir. Ölümden kurtulmak için yegane ümit, diriltilmektir. Bu da Yehova şahidi olmaya bağlıdır. Adem’den miras alınan günah sona erecektir. İnsan, tekamül etmemiş, fakat yaratılmıştır.

6- Cehennem diye insanların ruhlarının azap çektikleri bir yer yoktur.ve kadere inanmazlar.

7- Din, sadece Yehova şahitlerinininkidir. Diğerleri sahtedir.

8- Şeytan, bu dünyanın görülmez yöneticisidir.

9- Tapınmada suret, resim, haç, tespih, mum kullanılamaz.

10- Ruh çağırarak, fal bakmak, büyüculük, ispiirtizma yasaktır.

11- Yehova şahidi, dinlerarası işbirliği faaliyetlerine katılamaz. Yehova Şahidi, kendini bu dünyadan uzak tutmalıdır. Yehova Şahidi, Yehova’nın askeridir, askerlik yapmaz, bayrağı put olarak görür.

12- Ağızdan veya başka bir yolla bedene kan almak “Tanrı’nın Kanunu”nun ihhlalidir.

13- Yehova Şahitleri, millî marşı, millî duyguları ve millî sınırları kabul etmez.

14- Sebt Günü, sadece yahudilere verilmiştir ve Musa'nın Kanunu ile birlikte son bulmuştur.

15- Ruhanî sınıfı, dinî rütbe veya unvanlar Kutsal Kitaba uygun değildir.

16- Sakramentlerden sadece vaftiz ile Ekmek, Şarap Ayini, "Hatıra Yemeği" şeklinde nitelendirilerek kabul ederler. Vaftizin, çocuklara değil, yetişkinlere ve tamamen suya daldırmakla olacağına inanırlar.

17- Kendini Yehova Şahitlerine adama (vakıf), vaftiz vasıtasıyla sembolize edilir.

18- Yehova Şahidi olmayan herkes "keçi"dir ve onlara karşıdır.

19- Yehova Şahitleri prensip olarak yaşadıkları ülkede siyasi ve politik yapılanmayı, devlet sistemini kabul ederler. Hiçbir şekilde siyasetle ilgilenmezler

Günümüzde Yehova Şahitleri

Hemen hemen dünyanın tüm ülkelerinde taraftara sahip bir dini akım halini almıştır. Bir çok ülkede ibadetlerini gerçekleştirdikleri ve ibadetlerinin başında gelen Kitab-ı Mukaddes tetkiklerini yaptıkları "ibadet salonları" bulunmaktadır.

Yehova Şahitleri bazen 100.000'e yakın kişinin katıldığı stad veya salonlarda düzenledikleri ibadet toplantılarıyla da günümüzde dikkat çeken dinî harekettir.

Her Yehova Şahidinin dinleri gereği yapması gereken şahitliğin anlatımı, yani ev ev de olmak üzere hiç tanımadıkları insan-

lara Kitabı Mukaddes tetkiki yapmak üzere yayım faaliyetlerine her ülkede rastlanılabilir. Bu nedenle Yehova Şahitliği diğer yeni uzlaşmacı dini hareketlere göre daha hızlı yayılmaktadır. Yehova Şahitleri bu yönüyle taraftar sayısına göre yayıcısı ve yayın sayısı oransal olarak en fazla olan dini hareketlerin başında gelir.

Yehova Şahitleri ayrıca yılda bir kez anma yemeği düzenlerler. Bu anma yemeklerine inananları ve sempatizanları katılır.

Günümüzde 5.881.000 civarında olan Yehova Şahitlerine (Gözcü Kulesi, 1 Ocak 2002) birçok ülkede rastlanmasına rağmen en fazla bulundukları ülkeler ise şöyledir: ABD 945.000, Meksika 535.000, Brezilya 525.000, İtalya 236.000, Nijerya 235.000, Japonya 218.000, Filipinler 135.000, Almanya 161.000, Arjantin ve İngiltere 120.000'er kişi...

Türkiye'de ise 1933'de 5, 1950'de 60 kişi olan Yehova Şahitlerinin sayısı 2002'de 1.600 kişidir. Ülkemizde yaklaşık 25-30 cemaatleri vardır ve ayrıca İbadet Salonları da mevcuttur. Yargıtay'ın 1986'daki kararıyla Yehova Şahitliği farklı bir din olarak kabul edilmiş ve ibadet özgürlükleri Anayasa güvencesi altına alınmıştır. Yehova Şahitleri ülkemizde son yıllarda artan oranda örgütlenme faaliyetine başlamış olup "Uyan" adlı aylık "Gözcü Kulesi" adlı 15 günlük 2 düzenli dergi yayınlamaktadırlar. Ayrıca "Kule Yayınevi" adı altında bir de yayınevleri vardır

4- Nusayrilik

İslam mezhepleri tarihinde aşırı ve batınî fırkalar arasında sayılan Nusayriliğin kurucusu Ebû Şuayb Muhammed b. Nusayr en-Nemîrî'dir. Diğer batınî fırkalar gibi Nusayriliğin de tarihi oldukça gizlidir. Ancak, muhtelif nedenlerle eserlerinden bir kısmı elde edilebilmiş ve kısmen de olsa görüşleri tanınabilmektedir. Şîa

kaynaklarında verilen bilgilere göre İbn Nusayr, İsnâaşeriyye imamlarından Ali en-Nakî, Hasan el-Askerî ve Muhammed el-Mehdî'nin imamet dönemlerine yetişmiş ve 270/883-884 yılında vefat etmiştir. Ali en-Nakî devrinde (250-254/835-868) adı geçen imamın ilahlığını, kendisinin onun tarafından gönderilmiş bir peygamber olduğunu ileri sürdüğü, guluv ve tenâsuhe yöneldiği, haramları helal saydığı nakledilmektedir.²⁷⁰

Ali'nin ulûhiyetini iddia eden Nusayrılık, İslâm'ın dışında hıristiyanlık başta olmak üzere pek çok kültürden etkilenmiştir. Nusayriliği, batınî yorumların yoğunlukla bulunduğu ve mücessime ve müşebbihenin tipik bir örneği olarak görmek mümkündür. Bu itibarla Nusayriliğin görüşlerini İslâm'ın temel esasları ile bağdaştırmak ve telfik etmek mümkün görünmemektedir. Ancak şu da bir gerçektir ki, dayanmış oldukları gizlilik ilkesinden hareketle İslâm toplumu içinde gerçek inançlarını izhar etmedikleri bilinmektedir.

Bu açıdan da yakın zamanlara kadar Nusayrilikle ilgili bilgiler son derece yetersiz iken, değişik nedenlerle kendi içlerindeki bazı kopmalardan dolayı yeni bilgilere ulaşılabilmiştir. Her ne kadar bu bilgilere de ihtiyatla yaklaşmak icap eder ise de, bizim konumuz açısından tereddüt etmeden ifade edebileceğimiz husus; onların, Ali'ye ulûhiyet isnatlarından dolayı antropomorfik bir inanca sahip oldukları ve İslâm'ın özü ile ayrılığa düştükleridir.²⁷¹

5- Yezidilik

Yezidilik; eski putperestliğe, zerdüştlüğe (iyilik ve kötülüğün mücadelesi), maniliğe (İrfan), yahudiliğe (Beslenme ile ilgili hükümler, haram yiyecekler), hıristiyanlığa (Vaftiz, nikahta ekmek

²⁷⁰ Nevbahtî, Fıraku's-Şîa, İstanbul 1931, s. 78

²⁷¹ Nusayrilerde Hızır İnanç, İstanbul: Ütopya Yayınevi, 2002

ve şarap ayini, evlenmelerde kiliseleri ziyaret, şarap içmek), İslamiyet'e (Sünnet, oruç, kurban, hac, mezar taslarında İslamî kitabeler), sufi rafiziliğe (İnancın gizliliği, vecd, şeyhe saygı), sabiiliğe (tenasuh ve ruh göçü), şamaniliğe (gömmme adeti, rüya tabiri ve dans) ve paganizme (Ay ve güneşe tapma) ait bazı unsurları ihtiva eden ve kökeni pek açık olmayan bir inanç sistemidir.

Yezidilik inancında Tanrı, dünyanın koruyucusu değil sadece yaratıcısıdır. O, faal değildir ve dünya ile ilgilenmemektedir. Tanrı iradesinin faal ve yürütücü uzvu, Tanrı'nın ikinci şahsiyeti olan "Melek Tavus"tur. Melek Tavus, Tanrı ile bir, çözülmez bir şekilde Tanrı'ya bağlıdır. Bu anlamda Yezidiler, tek tanrılı olarak kabul edilebilirler. Ancak Yezidî inancında, Tanrı ile insan arasında vasıta olarak hizmet gören yarı-ilahlar bulunmaktadır. Yezidilere göre; Melek Tavus, bir iyilik tanrısıdır.

Yezidiler şeytana, tevbe etmesi sebebiyle Tanrı tarafından bağışlanan gözden düşmüş bir melek olarak bakarlar. Şeytanın adının, Tanrı olarak söylenmesi yasaktır. Yezidiler, dışarıdan anlaşıldığı manada ne cehenneme, ne cehennem azabına ne de şeytana inanırlar. Yezidi inancına göre; ruh, ölümden sonra başka gövdelere geçerek varlığını sürdürmektedir. Güneş, ay ve yıldızlar ışık saçtıklarından dolayı kutsaldır. Çünkü Melek Tavus da bir ışık kaynağıdır.

Yezidi topluluğu, Adem ile Havva soyundan değil Cebbar bin Sehid adlı başka bir yüce varlıktan türemiştir. Yezidiler her çağda yeni bir peygamber gönderileceğine, her yerde bulunan Melek Tavus'un bütün Yezidileri koruyacağına ve kurtaracağına inanmaktadırlar.

Mashaf-i Res'te, "Tanrımız Şeytanın adını ya da onu anımsatan sözcükleri zikretmek yanlıştır." buyrulduğundan Yezidiler,

Tanrı-melek mertebesine koydukları “Şeytan”ın adını anmadan, onun için “İsmi güzel melek” derler. Ayrıca “kaytan, şer, melun, lanet” gibi kelimeleri de kullanmazlar.

Yezidiler için ateş; nur, yani ışık saçan bir kaynak olduğu için kutsanır ve ona asla tükürülmez.

Yezidiler, bazı besin maddelerini yemez, bazı renkleri tercih ederler. Beyaz, kahverengi, kırmızı, yeşil ve siyah kutsal sayılmakta; mavi renge ise itibar edilmemektedir.

Beyaz giysi, temizliği simgelemekte; kadınlar mutlaka beyaz iç çamaşırı giymekte; erkekler öldüklerinde yüce makama temiz çıksınlar diye beyaz giysiyle gömülmektedirler.

Yezidilerde temel haram yiyecek, maruludur. Buna börülce, salatalık, lahana gibi sebzeler ile balık, geyik ve horoz eti de eklenebilir.

6- Budizm

Budizm’in kurucusu Budha (Guatama, Gotama) (MÖ. 563-483) Kuzey Hindistan’da Lumbini koruluğunda doğmuş bir filozoftur. Budha, “aydınlanmış” anlamına gelir. Budizm’in en güçlü yayılma dönemi Hint hükümdarlarından Aşoka (MÖ. 273-236) zamanına rastlar. Aşoka zamanında Budizm; Hindistan, Suriye, Mısır, Makedonya ve Yunanistan’a kadar yayılmıştır. Aşoka’dan sonra da yeni krallar Budizm’e girmiş, yayılmasını sağlamış, hatta Çin, Moğolistan ve Japonya’nın ileri gelen devlet adamlarının Budizm’e hizmet etmesini sağlamışlardır.

Budizm; MS 1. yy’da Türkistan, 4. yy’da Kore, 6. yy’da Japonya ve 7. yy da ise Tibet’te yayılmaya başlamıştır. Günümüzde Güney, Doğu; Güneybatı ve Orta Asya’da çok sayıda taraftarı olan Budizm, Avrupa ve Amerika’da da yayılmaya ve taraftar bulmaya başlamıştır.

Budizm’de inancın temelini “Budha’ya sığınırım, Dharma’ya (dine, doktrine) sığınırım, Sangha’ya sığınırım (Rahipler Cemaati, dünyanın en eski bekar rahipler topluluğu)” cümlesi oluşturur. Bunlardan birini inkar eden kişi budist sayılmaz ve Budizm’e girmek için yukarıdaki cümleyi söylemek gerekir. Sangha’ya giren rahip ve rahibeler evlenemezler.

Budizm’de mabetlere “Vihara” denir. Budistler Karma’ya/Ruhgöçü’ne inanırlar. Vihara’da ayda 2 kez bir araya gelen rahipler yaptıkları hataları itiraf ederek benliklerini öldürürler. Bazı dinlerde olduğu gibi Budizm’de de bir kurtarıcı bekleme inancı vardır. Kurtarıcının ismi Metteya veya Maitreya’dır. inançlarına göre Metteya tüm dünyayı düzeltmek olarak gelecek ve Buda’nın tamamlamadığı dini tamamlayacaktır.

İbadet, Stupa denilen mabetlerde yapılır. Stupalar helezoni yapıda inşa edilmiştir. ibadet için Stupaya giren budist, önce Budha’nın heykeline saygı gösterisi yapar; ona çiçek ve tütsü sunar, Budistler kendi evlerinde de bir köşede korudukları Budha heykeline tazimde bulunarak ibadet ederler. İbadetlerinde klişeleşmiş dua ve söz yoktur.

7- Dürzilik

Dürzilik, Fatimî halifesi Hakim Biemrillah’ı tanrı olarak kabul eden ezoterik bir inanç akımıdır. 11. yüzyılda Suriye’de ortaya çıkan bu akımın, adını kurucularından Ebu Abdullah Muhammed bin İsmail Anustegin ed-Derezi’den aldığı ileri sürülmektedir. Kimi araştırmacılar Dürziliği İslam’ın Batınî akımları arasında saymalarına karşın, Sünnî şeriatıyla olduğu kadar Şii-Batını anlayışla da çatışan tarafları vardır.

Dürzilerin ırk olarak kökenleri konusu tartışmalıdır ve oldukça farklı köken kuramları ileri sürülmüştür. Bir görüşe göre Dürzilerin kökeni Hititler'e ya da Galatlar'a kadar geri götürülür. Bazı araştırmacılar, eski İran kavimlerinden Perslerin ve Medlerin inançları olan Mazdeizm ile Dürzilik arasındaki benzerlikleri kanıt sayarak, Dürzilerin bu kavimlerin soyundan geldiklerini ileri sürerler. Kimi etnograflar ise Dürzilerin, Asurlular tarafından sürgün edilmiş barbar bir kavmin devamı olduklarını savunurlar.

Dürziliğin inançsal kökeni Mısır'daki Fatımî devletine dayanmaktadır. Araştırmacılar Dürziliğin tarih sahnesine çıkışını, Fatimî halifesi Hakim Biemrillah'ın Tanrı olduğunu ileri sürdüğü 1017 yılı olarak kabul ederler. Bu yıl Dürzilerce takvim başlangıcı olarak değerlendirilir. Hakim'in veziri olan Hamza bin Ali, Hakim'in tanrılığına dayanan bu yeni inancı yaymak görevini üstlenir ve Hakim'in imamlığını ve Tanrılığını savunan iki risale kaleme alır.

Bu risalelerde Allah'ın yedi imama hulul ederek insan biçimine büründüğünü, Hakim'in, özünde Allah'ı bulunduran son imam olduğunu iddia eder. Hamza, Hakim'in tanrılığının yanı sıra, kendisinin de peygamber olduğunu ortaya atar. Hamza bu yeni inançları yayması amacıyla Anustegin ed-Derezi'yi Suriye'ye gönderir.

Anustegin, Suriye ve civarında yaptığı propagandalarda oldukça başarılı olur. diğer taraftan 1020 yılında Hamza, Kahire'de bir camide inançlarını açıkça duyurur ve bunun üzerine Hamza karşıtı büyük bir ayaklanma başlar. Hamza, bir süre Hakim tarafından korunur ve sonra ortadan yok olur. Halife Hakim ise, giderek genişleyen ayaklanma karşısında özellikle Fustat kentine karşı müthiş bir intikam hareketine girişir.

Ne var ki tam bu sırada halife Hakim de 23 Şubat 1021 gecesi esrarengiz biçimde ortadan kaybolur. Hakim ve Hamza'nın yandaşları Mısır'ı terk etmek ve Suriye'de Anustegin ed-Derezi tarafından oluşturulan topluluklara katılmak zorunda kalırlar.

Değerli mücahid kardeşim;

Bugün dünyanın her tarafında İslam ve batıl dine mensup insanlarla karşılaşsın. Muhatabının hangi batıl dine mensup olduğunu bilmiş olman, hem davetinin önünü açar, hem de onlardan gelecek olası zararlara karşı önlem almanı sağlar.

Değerli mücahid kardeşim;

Nihayet beklediğin gün geldi... Sen eğitimi almış, Allah'ın düşmanlarının karşısına çıkıp kahramanca cihad etmeye hazırsın artık... Operasyon öncesi bilmen ya da unutmaman gereken bazı bilgileri seninle paylaşmak istiyorum.

Bu bilgilere kulak verirsen, umarım ki Rabbim sana başarı verir...

OPERASYON ÖNCESİ UNUTMAMAN GEREKEN BİLGİLER**1- Gereken hazırlığını eksiksiz yapman lazım.**

* Operasyona çıkmadan önce niyetini tekrardan gözden geçir... Çünkü Allah'u Teala amelinden önce niyetine bakar.

Operasyon öncesi silahını kontrol et ve bakımını asla aksatma.

- * Mermi hazırlıkların eksiksiz olsun.
- * Ayakkabıların ayaklarını rahatsız eden cinsten olmasın.
- * Uykunu almış olarak sabahla.
- * Abdestli ol.
- * Karnını doyur.
- * Tuvalet ihtiyacını gider. Aksi halde sıkıntılar çekersin.
- * Mataranı kontrol et.
- * İki rekât namaz kıl ve secdede, başarı için Allah'a dua et.
- * Operasyon bölgesi hakkında geniş malumat sahibi ol.
- * Ekipteki kardeşlerini iyi tanı.

- * Verilen görevi unutmamaya çalış.
- * Düşmanla karşılaştığında yapacağın duaları ezberle.²⁷²
- * Emîrin operasyon öncesi talimatlarına kulak ver.
- * Emirînin operasyon planını beğenmemezlik yapıp ta olası bir fitne çıkarma... Operasyon planı hakkında emirine görüş bildirebilirsin.
- * Cebine kuru gıda koy. Çikolata ve hurma gibi.
- * Kardeşlerinle helalleş.
- * Gece ateş yakma. Ateş yaktığında alevler görmeni engelleyecektir. Düşmanın yanına kadar geldiğini göremezsin.
- * Bir an için anlam veremediğin bir korku gelebilir:
 - Benim burada ne işim olabilir?
 - Her taraf barut kokuyor... Firdevs bunun neresinde?
 - Ya yaralanırsam!
 - Ya ölürsem! gibi...

Değerli mücahid kardeşim;

Bazen bu ve benzeri anlık korkular gelebilir... Bunu normal karşıla... Çünkü şeytan, son kurşunlarını, vargücüyü sana karşı kullanıyor... Bu, birçok mücahidin başına gelmiştir... Sen zan-netme ki sadece senin başına geliyor...

Bu ve benzeri vesveseler kalbine hücum ettiğinde hemen Rabbine sığın... Bak, Allah-u Teâlâ, kurtuluş formülünü sana nasıl veriyor:

“Takvâyâ erenler var ya, onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğunda (Allah’ın emir ve yasaklarını) hatırlayıp hemen gerçeği görürler.”²⁷³

²⁷² Kitabımızın 52. bölümündeki günlük sabah akşam zikirleriyle 53. bölümde düşmanla karşılaşınca okuyacağın zikirlerle bak.

²⁷³ Araf, 201

Rabbini sürekli zikrederek o an cenneti ve cennette göreceğin peygamberleri, sahabîleri ve şehid olmuş kardeşlerini göreceğini düşün...

Kaldır başını göğe ve bulutların hemen arkasından o güzel insanların -peygamberlerin, salihlerin ve şehidlerin- sana el salladıklarını hâyâl et... Bu, sana büyük bir moral verecektir... Canım mücahid kardeşim, inan ki bu, tecrübeyle sabittir, rahat ol!..

2- Emre itaat et.

Emir-komuta zincirinin zayıfladığı bir zaman dilimi olarak;

“Operasyon” zamanı...

Savaşın kızıştığı anlarda tecrübeli olmayan mücahidler, iradelerine hâkim olamayabiliyorlar. Bir bakmışsın ki emîrine karşı gelip fırça atmaya başlamış... O an emîrin vermiş olduğu emri mantık süzgecinden geçirmeye başlamış... Tecrübesiz olan bir mücahidin mantığı ne derece belirleyici olabilir ki?

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen Kur'an ve sünnete aykırı olmadığı müddetçe ecri ancak ve ancak emre itaat ederek alırsın... Uhud savaşında bir anlık emri unutan okçuların kıssasını sanırım çok iyi biliyorsun...

3- Kardeşini yalnız bırakma.

Savaşlarda yaralanmalar olduğu an kardeşinin yardımına koşarken çok dikkatli ol... Bazen düşman, yaralı olan mücahidi hemen öldürmek istemez... Yardımına gelecek olan mücahidleri de avlayarak bir taşla iki kuş vurmak ister...

Bir gözün düşmandayken diğeri de emîrinde ve diğer kardeşlerinde olmalı...

4- Korktuğun zaman Allah'a sığın, kaçma!

Savaşın kızışması, kardeşlerinin cesetlerinin parçalanması ve bomba sesleri, kalbine bir anlık korku verebilir... İyi bil ki sen o an sınanıyorsun... Ayaklarının sebatı için Allah'a dua et ve asla kardeşlerini yalnız bırakıp kaçarak o büyük günahı işleme...

5- Mermini bilinçli kullan.

Düşmanı görmeden ateş etme... Unutma ki atacağın her mermide ümmetin hakkı var...

6- Ateş etmeden önceki zikrini aksatma.

(وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى) ayetini okuduktan sonra düşmana karşı tetiğe bas inşaallah... Rabbim isabet ettirsin.

*"Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı (onu)."*²⁷⁴

7- Düşmanla karşılaşırsan sabret.

Değerli mücahid kardeşim;

Düşmanı, öldürülmeyi hak etmiş bir böcek gibi gör... Asla korkma! Unutma ki Allah'ın dilemesi ile ancak sana zarar verebilir... O düşmanlar ki Allah'ın sözlerini hiçe sayıp inkâr ettiler... Onlar sadece barutun gücüne iman ediyorlar. Sen ise baruta o gücü verene iman etmişsin...

Allah'a iman edenlerle şeytana iman edenlerin savaşındır bu... Sen Allah'a iman edenler safındasın, her halükarda sen öndesin...

8- Emîrinden izinsiz bir adım bile atma

Sevgili mücahid kardeşim;

Operasyonlarda kimin nerede duracağına emîr karar verir. Senin bir gözün emîrde diğer gözün düşmanda olsun. Emîrinden izin almadan atacağın her adım emrinizin operasyon taktiğine zarar verir.

²⁷⁴ Enfal, 17

9- Emîrin operasyonda şehid düşerse sabret.

Sevgili mücahid kardeşim;

Düşmanın, mücahidlerin psikolojisi bozulsun diye önce emîri ni öldürmek ister... Emîr, bir tesbihin imamesi gibidir... Emîriniz şehid olduğu an, yardımcısına kulak ver... Asla moralini bozma.

Belki de yeni emîrin, şehid olan emîrinizden daha iyi emîrlik yapacak ve Allah-u Teâlâ, yeni emîrinizle sizlere fetihler verecektir...

10- Savaşan kafirle savaşmayan kafirleri ayırd et.

Sevgili mücahid kardeşim;

Düşman topraklarında gördüğün her insan senin düşmanın değildir. Savaşan asker ile savaşmayan, kendi halindeki halkı karıştırmaman lazım.

Bosna cihadında bazı cahil Bosnalılar baskın yaptığı Sırp köylerindeki bazı sivilleri öldürmüşler... Bu, tamamen haram bir durumdur...

11- Cihad beldeleri, firdevsin bekleme salonlarıdır...

Adı okunan şehid olur

Cihad beldeleri özellikle de operasyon bölgeleri, Firdevs cennetinin adeta bekleme salonları gibidir...

Mücahidlerin yaralanmasına ya da şehadetine düşman asla karar veremez... Bir mücahid, ancak ve ancak Allah'ın dilemesiyle yaralanır ya da şehid olur...

Suriye cihadında bir mücahidin alnına kanas mermisi isabet ediyor ama o mermi sadece kafatasını çok az delip orada kalıyor. Kardeşimiz, kurşunu eliyle çıkararak savaşmaya devam ediyor...

“Subhanallah!” dediğini iştir gibiyim inan...

Yine birçok cihad beldeğinde benzeri durumlar iştirsin... Mesela Çeçenistan cihadında Rusların attığı mermiler Hattab'ın ko-

mutanlarından Ebu Velid *rahimehullah*'ın vücudunda sadece kızarıklıklar yapıp dökülüyor! Asla deriyi delmiyor... Sence neden?

Çünkü Allah o mermilere de hâkim... Her yerde ve her zaman Allah'ın dediği olur... Bir mücahid, bu gerçeğe iman ettiği için cihad beldelerinde korkusuzdur...

Firdevsin bekleme salonlarında Hattab 17 yıl dolaştı...

Abdullah Azzam kim bilir kaç yıl dolaştı... Adını bilmediğimiz nice mücahid yıllarca adlarının okunması için sıra beklediler;

*“Müminler içinde Allah’a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehidliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir. Çünkü Allah sadakat gösterenleri, sadakatarı sebebiyle mükâfatlandırarak, münafıklara -dilerse- azap edecek ya da (tevbe ederlerse) tevbelerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.”*²⁷⁵

Sevgili mücahid kardeşim;

Operasyon bölgesinde olman, ömrünü ne kısaltır ne de uzatır... Sen o an operasyonun başarılı olması için mücadele et... Hedefin büyük olsun... Eğer şehadet yakınsa bil ki adının yazdığı kurşun kasadan çıkıp düşman şarjörüne yerleştirilmiştir...

Kâfirler sanki Firdevs'in nakliyecileri gibidirler... Şehid olacak olanlara tam isabet edilir. Bu isabeti de Allah dilemiştir. Çünkü Allah ölüme karar verir... Tam Allah'ın dediği yerde, tam Allah'ın dilediği zamanda ve tam Allah'ın dediği yere isabet eder...

²⁷⁵ Ahzab, 23-24

GERİLLA HARBİNE DAİR

* Gerilla harbinde çoğunlukla sistematik yani harp kurallarına uygun bir çatışma takip edilemez. Bu harpte; vur-kaç taktikleriyle düşmanın dikkati dağıtılır.

* Gerillalar; günlerce düşmana kendilerini aratarak düşman kuvvetlerini zayıf düşünmek hedefini tutan yıpratma harp usulünü çok rahat uygularlar. Diğer taraftan düşman içerisinde çeşitli propaganda vasıtalarıyla düşmanı harpten bezdirmek, korkutmak ve onu taarruza uygun bir hale getirmek için düşman maneviyyatına karşı sinir harbi uygulayarak, şartlar gerilla güçlerinin istediği olgunluğa getirilir.

* Düşmanın böyle bir panik anında, küçük gruplara ayrılan kuvvetleri mücahid gerillalar tarafından rahatlıkla imha edilir. Yine panik anında bir araya toplanan düşman kuvvetleri büyük bir hedef olacağından çok rahat avlanabilirler.

* Gerilla harbi, imanın ameleyle yansımasından başka bir şey değildir. Hiçbir zaman unutulmamalıdır ki, inanan insandan daha büyük bir silah icat edilmemiştir ve tarihin hiçbir döneminde de edilemeyecektir.

ASKERİ HAZIRLIK

* Harplere askeri hazırlıkları da; kadın-erkek, genç-ihtiyar diye ayırmadan bütün tarafların hazırlanması ordunun yani bizatihi silâhındaki mücahidlerin hazırlanması diye ikiye ayırabiliriz.

* Tarafların savaşa hazırlanmalarının bir zaruret olduğu tartışma götürmeyen bir gerçektir. Bu hazırlığa tarafların iman, azim ve moral (maneviyat) 'lerinden başlamak gerekir. Zira elde ne kadar iyi imkan, silah ve vasıtalar olursa olsun moral bozulmuş yani maneviyat çökmüş ise bunlar kullanılamaz ve bunca imkana rağmen yok olmak içten bile değildir.

* Şu da göz ardı edilmemelidir ki harpler, yüksek bir maneviyatın yanında bütün maddi varlıkların da ortaya konulmasını gerektirir. Savaşa; ziraat, ticaret, sanayi, sağlık, ulaştırma v.b. bütün teşkillere hazırlanmak gerekir. Ta ki savaşın en kritik anında ikmal kaynakları kurumasın.

* Gerilla hareketi düşmanı ençok yıldıran, korkutan ve bıktıran bir harekettir. Zira düşman ne yapacağınızı bilebilir; ama nerede, ne zaman, ne ile ve nasıl yapacağınızı bilemez. Siz düşmanı tanır-sınız ama düşman sizi tanımaz. Bunun için hep güçlü durumda, avantajlı durumda olan gerillalardır.

* Gerillacık ta kır ve şehir gerillacılığının yanında psikolojik (sinir) harbinde uygulanması başarının yüzde yüz artmasına etki eder.

* Şimdi müslümanın yöntemi; siyasi oyunlarla demokratik tatminlerle sistemin emniyet sibopluğunu yapmak, onun batıl rejimine meşruiyet kazandırmak değil, bir an önce Şer'i Şerif'e uygun meşru hareketin başlatılmasıdır.

* Strateji olarakta; gerillacılığın planlanması ve hazırlanması, bu safhadan sonra gerilla hareketinin başlatılması ve aynı zamanda insanımızı İslam'ı bir idareye hazırlamak düşünülmelidir. El-bette bu zaman alacak bir olaydır.

* Bir gecede savaşçı yetiştirilemez. Bunun yanında kendi silahını kendisi üretecek teknisyenle ve modern silahları kullanabilecek elemanlara da ihtiyaç vardır.

* Bizim şehir gerillasından da kır gerillasından da kastımız asla ve asla bir eşkiya, bir haydut, başına buyruk hoyrat, zibidi bir talancı değildir.

* Gerilla (mücahid), Allah (c.c) rızası için kâfire, tağuta karşı Şer'i şerife uygun ve kendisine has metodlarla savaş veren kimse dir.

* Gerillanın en büyük özelliği imanı, ahlakı, risaleti ve kararlılığıdır. Bu, hem şehir hem de kır gerillası için böyledir. Silah, cepheane v.b. imkansızlıklarını imanı, zekası ve kararlılığıyla dengelemelidir.

* Kâfirin her türlü imkanı vardır. Silahı, cephanesi, ulaşım araçları, yiyeceği, giyeceği ... Yalnız mücahidde olupta onda olmayan bir şey vardır ki, o da mücahidin imanıdır.

* Bugüne kadar inanan insandan daha büyük, daha güçlü ve daha etkili silah yapılamamıştır. Ne mutlu ki bu güçlü silahta, imanlı bir mücahid gerillada mevcuttur.

* Silah ve cepheane bakımından tağuttan zayıf olan şehir gerillası iman, azim ve normal bakımından kat kat üstünlüğe sahiptir. Şehir gerillası her şarta uyabilme özelliğine sahip olmalı ve insiyatifi hiçbir zaman elden bırakmamalıdır.

* Düşmanın istediği zaman ve zeminde düşmanla karşı karşıya gelmemelidir. Olaylar karşısında hiçbir zaman şaşırıp kalmamalıdır. Ortaya çıkacak her sorun karşısında hemen harekete geçmeli asla ihmalkâr olmamalıdır.

* Mücahid gerillalar sıcağa da, soğuğa da dayanıklı, gizlenmeyi bilen, tedbirli, hiçbir zaman tehlikeden korkmayan, hep temkinli olan, aceleci olmayan son derece sabırlı, en kötü şartlarda bile sükûneti kaybetmeyen kimsedir.

* Şehir gerillası, içinde yaşadığı halkın yaşantısına, normal şehir hayatına, halkın kılık kıyafetine aykırı düşmemeye dikkat göstermelidir. Bu, milyonlarca insan içerisinde en iyi gizlenme şeklidir. Giyim ve kuşam şekillerinin değiştiği bölgelerde, orman halkının giyimine uymaya dikkat etmelidir.

* Şehir gerillasının iyi bir gözlemci olup, hemen her konuda düşmanın hareketleri hakkında çok iyi bir bilgiye sahip olmalıdır. Ancak bu şekilde düşmanın oyunlarını bozar ve kendi istediği sonuca ulaşabilir.

* Şehir gerillası, yaşamını ve mücadelesini idame ettirebilmek için ihtiyaç duyduğu bütün lojistik desteğin finans kaynağını Müslümanların infakı, zekâtı ve elde edeceği ganimetlerle sağlar. Bu gelirler sadece gerilla hareketi için harcanmaz. Şehid düşen mücahid gerillanın dul ve yetimleri, müslümanların eğitimi, ihtiyaç duyulan silahların üretimi ve mustaz'afaların kurtarılması içinde harcanacaktır.

TEKNİK HAZIRLIK

* Şehir gerillasının teknik hazırlığı fiziki eğitimden geçip, her konuda yeteneğe ve özellikle el ustalığına kadar uzanır. Ancak düzenli bir talim yaparak sağlam bir fiziki dayanıklılık kazanılabilir. Eğer savaş sanatı öğrenilmezse iyi bir savaşçı olunamaz. Bu yüzden şehir gerillası, kavganın, saldırının ve savunmanın çeşitli biçimlerini öğrenmeli ve talim etmelidir.

* Uzun yürüyüş yapmak, kamp kurmak, ormanda yaşamaya çalışmak, dağa tırmanmak, kürek çekmek, yüzmek, dalış yapma, kurbağa adam eğitimi, balık tutmak, zıpkıncılık, avcılık, her türlü büyük ve küçük sporlar da, fiziki hazırlanmanın diğer faydalı biçimleridir.

* Allah Rasulü aleyhisselamın “sağlam mü’min zayıf mü’minden daha hayırlıdır.” (Müslim) mübarek sözü hiçbir zaman akıldan çıkartılmamalıdır.

* Mücahid gerilla için araba kullanmak, uçak pilotluğu, motorlu yada yelkenli deniz aracı idare etmek, makinelerden, radyodan, telefondan, elektrik ve elektronikten anlamak çok önemlidir.

* Topografik bilgi sahibi olmak, bulunduğu yeri kestirebilmek, mesafeleri hesaplayabilmek, harita plan ve krokiler yapabilmek, pusula ve benzeri ölçek aletlerini kullanmak ta çok önem arzeder.

* Gerilla, savaşıacağı düşmanı iyi tanıyabilmek için sahte bilgilerle onun içine girmeli ve sahte belge kullanmasını bilmelidir.

* Tıbbi yardım gereken durumlarda hiç değilse ilk yardım, iğne yapma, pansuman yapma, hafif cerrahi ve ilaçlardan da anlamalıdır.

* Çok önemli diğer bir teknik hazırlıkta şüphesiz makineli tüfek, otomatik tüfek, çeşitli bombalar vb. silahlar, çeşitli cephaneler, patlayıcı maddeler hakkında bilgi sahibi olmaktır. Silah yapımı ve onarımı, Molotof kokteylleri, el bombaları, mayınlar, çeşitli tahrip aletleri nasıl imal edilir ve onarılır, köprüler nasıl uçurulur, tren yolları nasıl tahrip edilir... Bütün bunlar bir gerillanın teknik hazırlık safhasında öğrenmesi gerekli olan hususlardır.

SİLAH

* Şehir Gerillasının kullanacağı silah, kolayca taşınabilen, hafif silahlardır. Zira hafif silahların çabuk hareket ettirebilme ve kolay taşınma gibi avantajları vardır. Hafif silahlar genellikle kısa namlulu, silahlardır. Bu sınıfa birçok otomatik ve yarı otomatik silahlarda girer ve bu silahlar şehir gerillasının savaş gücünü iyice artırır.

* Yalnız unutulmamalıdır ki iyi eğitimsiz gerillalar çok miktarda cephane kaybına neden olurlar. Bunun içindir ki mücahid gerillalar bu silahları çok iyi kullanmasını bilmelidirler.

* Gerek standardize edilerek üretimin kolaylaştırılması ve gerekse silahların üretiminin, bakım ve onarımının sürat kazanması ve gerekse bütün gerilla erlerinin aynı anda çabuk eğitilebilmesi için, tek tip silah imalatının gerçekleştirilmesi gerilla harekâtının başarısını arttıracaktır.

ÇARPIŞMA, ATIŞ

* Özellikle şehir gerillacılığında çarpışma yakın mesafede, hat-ta burun buruna olur. Hayatını kaybetmemek ve cemaatin gücünü zayıflatmamak için şehir gerillası atışta tam isabet kaydedecek ve attığı düşmanı vuracak yetenekte olmak zorundadır.

* Lojistik imkânları sınırlı olacağından cephanesini asla israf etmemelidir. Dikkat edilmesi gereken konulardan birisi de şehir gerillasının sürekli ateş ederek cephanesini bitirmemesi gerektiğidir.

* Eğer düşman ateşe mukabele etmiyorsa bu gerillanın cephanesinin bitmesini beklemesinden ve gerillanın yerini tam olarak tespit etmek içindir. Böyle durumlarda gerilla kendi yerini belirtmemeli ve cephanesini asla boşa harcamamalıdır. Bunu

uygulayabilmesi içinde kendinden emin, kararlı olmalı ve heycanlanmamalıdır.

* Düşmanla karşı karşıya kaldığı zaman da sık sık pozisyon değiştirmelidir. Zira sürekli aynı pozisyonda kalmak düşmana sabit bir hedef teşkil eder ve gerillanın vurulma ihtimali artar.

* Mücahid gerillanın hayatı, Allah (c.c)'ın izniyle atıcılığına, silah kullanma kabiliyetine ve vurulmaktan kaçabilmesine bağlıdır. Vurulursa ne olur? O vurulursa muhakkak ki şehittir. Buna inancımız sonsuzdur.

* Yalnız yeryüzünden zulmün kalkması, dinin yalnız Allah (c.c)'nın olması ve insanların kullara kulluktan kurtulup, yalnızca Allah (c.c)'a kulluk etme zamanına kadar onun yaşaması lazımdır. Şahadet gibi çok ulvi bir makam bile bunca mazlumun, zulmün elinden kurtarılmasından ve zalimlerin cezalandırılmasından sonra istenilmelidir.

* Sevgili peygamberimiz tarafından çocuk yaşlardan itibaren yavrularımıza atıcılığın ve biniciliğin öğretilmesi emri boşuna değildir. Müslüman o kadar adil bir atıcı olmalıdır ki Cenabı Mevlamız zalimleri bizim ellerimizle cezalandırsın.

* Şehir gerillacılığında ateş grupları mümkün olduğu kadar az kişiden oluşturulmalıdır. Gerçekleştirilecek olayın ehemmiyeti ve hacmine binaen bu sayı tespit edilebilir. Ama mümkünse bir grup dört ya da beş kişiden fazla olmamalıdır.

* Yalnız genel komutan tarafından her ildeki bu ateş grupları arasında sıkı bir koordinasyon sağlanması gereklidir.

* Bunun yanında yiyecek, giyecek, yakıt, donatım, cephane, ilaç ve diğer sağlık malzemeleri gibi lojistik ikmalin de kesinlikle ihmal edilmemesi gerekir.

* Şehir gerillasının lojistik faaliyetleri daha zordur. Çünkü şehir gerillası küçük silahlı gruplardır. Ne doğru dürüst taşıtları ne de sabit üsleri vardır.

* İkmal kaynakları yetersizdir. Herhangi bir evde kurulmuş küçük bir atölyeden başka hemen hiçbir şeyi bulunmayan ve küfrü yıkmaya yönelmiş hareket ve taktiklerin beslenmesi ve desteklenmesidir.

* Sıfırdan başlayacak bir gerillacılık hareketine göre mekan (üs), bulmak gerekir; burası karargahtır. Sabit olması şart değildir ve her an taşınabilir durumda olmak mecburiyetindedir.

* Motorize olmak, para, cephane, silah, sağlık malzemeleri, ilk andan itibaren ihtiyaç duyulan ikmal malzemeleridir.

* Motorize olmak, hiç şüphesiz hareketin hızını çok çok arttıracaktır. Ve her gerilla bir makineli tüfeği kullanmaktaki mahareti kadar, şoförlük yeteneğine de sahip olmalıdır. Eğer usta bir şoför olmazsa, tutukluk yapan bir silahla düşmanın karşısına çıkmak gibidir ki, her an düşmana yem olmak kaçınılmazdır.

* Para, silah, cephane, otomobil, sağlık gereçleri, ilaç v.b. maddeleri, Müslümanların infakları ve ganimetlerle elde edilebilir. İnfak ve ganimetleri, Müslüman gerillanın lojistik organizasyonunun ilk ve tek adımıdır.

* Düşman bütün yolları tutsa bile elde edilen ganimetler, herhangi bir şekilde Müslüman mustaz'aflara ulaştırılmalıdır. Bütün bu işlemler için de şehir gerillasının bölgeyi ve eylem alanını çok iyi tanınması ve ganimet olarak ele geçirdiği araçları çok iyi bir şekilde kullanması, başlattıkları bu şerefli ve çetin işin zafere ulaşabilmesi için çok elzem olan konulardan biridir.

TAKTİK

* Şehir gerillası, teknik ve taktik olarak saldırgan konumda olmak mecburiyetindedir. Zira düşman silah, araç, gereç, eleman vb. bakımdan çok güçlü durumdadır. Böyle bir güç karşısında savunmaya çekilmek ölümü peşinen kabullenmek demektir. Bunun içindir ki belli bir yerde asla ve kat'a çakılıp kalınmamalıdır.

* Kuvvetlerimizi ve avantajımızı koruyabilmek için vur-kaç taktiği çok iyi uygulanmalıdır. Bununla düşman kuvvetleri yıpratılır, morali bozulur ve hatta saf dışı bile bırakılır.

* Daha önce de belirttiğimiz gibi Müslüman grupların dinamiği uyuşukluktan kurtulması ve bütün gurupçukların birbirleriyle sürtüşmelerinin, çekişmelerinin sona erdirilmesi, şer'i şerife uygun bir hareketin başlatılması ile mümkündür.

* Böyle bir hareket, müslümanların içinde bulundukları zilletten kurtulmalarının ilk adımı olacaktır. Yalnız şunu da hemen belirtelim ki bu hareket kesinlikle hissi olmamalıdır.

* Gale yana gelerek atılan üçbeş slogan hareket değildir. Bu tür davranışlar düşmanı uyarmak ve şimşekleri Müslümanların üzerine çekmekten başka bir işe yaramaz. Sonra düşman bu hareketlerin benzerini kendi elemanlarına yaptırır ve böyle bir provakasyonla pek çok suçsuz müslümanı katleder.

* Düşman daima beklemede, gerilla ise daima saldırı durumundadır. Düşman, gerillayı tanıyamaz ama gerilla düşmanını tanır.

* Zaman ve zemini düşman değil gerilla belirler. Düşman, gerillayı halktan ayıramaz; çünkü gerilla, düşmanın ekmek aldığı imanlı bir fırıncı, traş olduğu imanlı bir berber, elbisesini diktirdiği imanlı mücahid bir terzidir.

* Şehir gerillası bütün bu avantajların yanında düşmana karşı hep sürpriz yapma avantajına da sahiptir. Ve bu avantajlar gerillaya yapmak istediği fırsatı ve imkanı verirken düşmanında moralmen çökmesine, şaşkınlık içine düşmesine ve böylece gerilla hareketinde başarıya ulaşmasına imkan sağlar.

* Çeşitli istihbaratlar vasıtasıyla düşman gücü, morali, durumu, imkanları bilinir. Ama düşman bizim gücümüzü ve durumumuzu bilemez.

* Saldıran biz olacağımız için eğer eylemin, aleyhimize zuhur edeceği zannı galip gelirse, o an için eylemden vazgeçeriz. Çünkü saldırının yeri, günü, saati, gayesi bizim tarafımızdan biliniyor düşman tarafından ise bilinmesi mümkün değildir.

* Şehir gerillasının çok iyi bilmesi gereken şeylerin birisi de eylem alanıdır. Eğer başarmak istiyorsa eylem alanını çok çok iyi bilmelidir.

* Bir noktada hem başarısı hem de kaçıp kurtulması buna bağlıdır. Yollar, gizlenme yerleri, çıkmaz sokaklar, polis noktaları, askeri bölgeler, köprüler, işaretler... bunların hepsi iyi bilinmeli ki herhangi bir hata yapılmısin.

* Unutulmamalı ki gerilla tarafından yapılabilecek her hata, düşman tarafından mazlumların zulmünün biraz daha artması demektir. Bunun içindir ki şehir gerillası eylem yapacağı şehri çok iyi tanımalıdır.

* Dışarıdan gelen bir gerilla o şehri çok iyi tanıyıncaya kadar ciddi eylemlere sokulmamalıdır.

* Bunun yanında düşman içinde eleman (casus) bulundurmamak gerilla hareketinin başarısına katkı edecek en büyük faaliyetlerdendir. Düşmanın gücü, haberleşmesi bu yolla öğrenilir ve istenildiğinde bu güç, mücahid gerillanın lehine döndürülebilir.

* Düşmanın haberleşme ve ulaşımının kesilmesi de mücahid gerillalar için çok büyük avantajlar sağlar. Bu işlemler düşmanın telsiz frekansına girerek, telefon ve faks hatlarını iptal ederek, düşmanın ulaşım, devriye ve haberci araçlarını başka bir araçla çarpıştırmak, yollara hendekler açmak, köprüleri uçurmak, sahte trafik işaretleri yerleştirmek v.b. şeyler yapmak suretiyle düşmanın sağırlaşması ve elinin kolunun bir süre bağlanması gerilla için küçümsenmeyecek hareketler ve avantajlardır.

* Düşman helikopterleri gerilla için büyük bir dezavantaj olabilir. Yalnız düşman silahlı gücü, halkın içindeki gerillalara halktan ölenler olabilir düşüncesiyle ateş açmayabilir. Bu ve benzeri durumlar gerilla tarafından değerlendirilir.

* Ayrıca helikopter de mücahid gerillanın açacağı ateşle devre dışı bırakılabilir. Böyle durumlarda gerilla mümkün olduğunca helikopterin inebileceği alanlardan uzak durmalı bina aralarına dalarak gizlenmeye çekilmelidir. Zira düşman yalnızca helikopterle saldırmayıp karadan da o bölgeyi kuşatabilir. Böyle konumlar da gerilla süratle ric'at etmeli ve izini kaybederek gizlenmelidir.

İSTİHBARAT

Özellikle gerillacılıkta hatta sistemli savaşlarda bile hiç unutulmaması gereken bir olay vardır, o da istihbarat ve istihbarata karşı koymadır. Gerillaya doğru gelen istihbarat ona çok büyük üstünlük koyacaktır.

* Cenabı mevlamızın ve Peygamberimiz (sav)'in, Müslüman olup Mekke'den Medine'ye hicret etmeyenler (fetihten önce) müşriklerden olmakla itham edilirken, Peygamberimiz (sas)'in amcası Hz. Abbas(ra)'ı Mekke'de kendi casusu olarak bırakıyor ve bu Hz. Abbas'ın verdiği istihbarata göre strateji oluştuyordu.

* Yalnız unutmamalıyız ki düşman da bizim nasıl davranacağımızı, hareketimizi öğrenmek ve bu bilgiler sayesinde icabımıza bakmak için aralıksız çalışmaktadır.

* Düşmanın bizim aramıza casus yerleştirmesi her zaman mümkündür. Bu tür olaylara meydan vermemek için cemaat içinde istihbarata karşı koymak için her türlü eğitim ve tedbir alınmalıdır.

* İnsanlarla kurulan diyaloglarda, toplumla olan ilişkilerde son derece tedbirli ve dikkatli olunmalıdır.

* Şehir gerillası istihbarat ve istihbarata karşı koymanın birinci şartı olan tedbiri hiçbir zaman elden bırakmamalıdır. Her yere gözü kapalı dalınmamalıdır, her haberi araştırmadan inanmamalı (fasığın haberi araştırılmalıdır) ve başına her an bir şey gelecekmiş gibi dikkatli olunmalıdır. Bu asla korkaklık değildir. Bilakis tedbirin ve harcanmamanın en güzel yoludur. İstihbarat ve istihbarata karşı koymadaki başarı, mücahid gerillanın üstünlüğünün şartlarındandır.

* Gerillacılıkta kararlılık başarıya etki eden önemli faktörlerdendir. Zira bir hareket ne kadar mükemmel planlanırsa planlansın, onu uygulayacak gerilla tedirgin, kararsız ve çekingen ise mümkün değil başarıya ulaşamaz.

* Hareket başarılı bir şekilde başlamış olsa, eğer gerilla duruma hâkim olup, isabetli ve kesin karar veremiyorsa, emir vermede ve verdiği emri uygulatmada tereddütlü ise sonuç başarısız olmaya mahkûmdur. İşte bu durumda gerilla arasında şaşkınlık ve panik belirir, bu da düşmanın ekmeğine yağ sürmektir.

* Hareket ne kadar zor veya kolay olursa olsun başarı onu uygulayacak gerillaların imanına ve kararlı hareketlerine bağlıdır.

Bu insanları yapacakları hareketlerinde organize edecek, isabetli kararlar verecek şecaatli bir liderin seçilmesi en önemli ve öncelikli konudur. Çünkü bu harekette hareketi gerçekleştirecek mücahidlerin idaresi de bir emanettir ve bu emanetinde ehline iade edilmesi gerekir.

* Bunun yanında gerilla adaylarının da bir hazırlık aşamasından, bazı test ve eğitimlerden geçirildikten sonra onları cemaat içerisinde başarı ve becerilerine göre istihdam edilmelidir.

* Rahatlarına düşkün; geveze, geçimsiz, sabırsız, olur olmaz her şeye sinirlenen, buluşmalara geç gelenler, unutkan olanlar, beceriksiz olanlar, karar vermede güçlük çeken ve kararsızlıkları sabit olanlar, ilerde cemaatin topyekün bir başarısızlığa uğraması için gerilla hareketinden derhal uzaklaştırılmalı ve kabiliyetlerine göre başka sahalarda istihdam edilmelidirler.

* Kararlı olmak; uygulanması kararlaştırılan herhangi bir planın inançla, cesaretle ve sağlamlıkla uygulamaya sokabilmektir.

ŞEHİR GERİLLACILIĞINDA HEDEF

* Mücahid şehir gerillalarının hedefi; devamlı saldırıyla karşı-sında tağutun emniyet ve muhafaza sistemini zaafa uğratmak ve tağutun güçlerini savunma durumunda bırakarak, düşmanı hareketsiz bir durumda kalmaya mahkum etmek, nereden, ne zaman ve nasıl geleceğini bilmeyen saldırılarla düşmanın stratejik sinir merkezlerini tahrip ederek zayıflatmaktır.

SÜRPRİZ PUSU

* Önemli olan odur ki, Allah'ın emri ve Rasulü'nün yolu olan bu hak davaya Müslüman kitlenin de katılımını sağlamaktır.

* Eğer inanan halk tağuta karşı çıkarsa, işte o an tağut bitti demektir. Çünkü tağutun ordusu, polisi, zabıtası hep bu Müslü-

manların evlatları, kardeşleri, babaları... bu insanlar inanan hal-kın yanına geçtiğinde batıl zail olur; çünkü hak gelmiştir. Başarı-mız, bu hak davaya insanların inanç ve güvenini sağlamaktır. O zaman tetik çekmeye dahi gerek kalmayacaktır. Fakat insanımızı bu duruma getirebilmek bu güveni verebilmek için gerilla hareka-tının önemi hiçbir zaman inkar edilemez.

Şehir gerillasının istemeyerekte olsa düşebileceği hatalar:

Hatasız kul olmaz. Bu nedenledir ki Cenab-ı Mevlamız da o yüce tevbe kapısını açık bırakmıştır. Kurtuluşun, hatadan çıkışıdır bu kapı. Önemli olan hatanın anlaşılması ve bu hataların tekrar-lanmamasıdır. Bu hatalarda ısrar edilmemesidir.

Normal insan olarak bir gerillanın yapabileceği hataları şöyle sıralamak mümkündür.

Tecrübesizlik:

* Düşmanı aptal yerine koymak, yeteneklerini küçümsemek, yapacaklarını basit bulma ve buna bağlı olarak feci sonuçlar do-ğuracak izler bırakmak.

* Aynı tecrübesizlik gerillayı, düşmanlarını olduğundan büyük görmeye de götürebilir. Kendine güvenini, kararlılığını cesaretini yitirebilir, yılgınlığa uğrayabilir.

Boş boğazlık:

Gerillanın yaptığı ve yapacağı her şeyi olur olmaz yerde ko-nuşması ve kendini bu şekilde piskolojik olarak tatmin etmesi.

Kır gerillacılığını küçümsemek:

Şehir gerilla hareketini tek hareket olarak görüp burada ka-zandığı başarıdan dolayı, sarhoşluğa kapılarak kır gerillacılığının eylemlerini düşünmemek ve küçümsemek.

Ölçüsüz hareketler

Mevcut olan lojistik imkanları dikkate almadan ölçüsüzce hareketlere girişmek.

Sabırsızlık

Sabırsızlık, sinirlenme ve büyük kayıplara sebebiyet verecek aşırı acelecilik.

Gereksiz saldırı

Özellikle düşmanın en saldırgan ve hırslı olduğu anda gereksiz yere düşmanın üzerine gitmek.

Hazırlıksız hareket

Planlama yapmadan hazırlıksız harekete geçmek

Bu ve benzeri hatalara düşülmediğinde gerillanın yakayı ele vermesi pek düşünülemez. Bunları terk etmek aslında o kadar zor bir iş değildir. Birazcık dikkat ve tedbir gerekecektir.

GERİLLALARIN GÜVENLİĞİ

* Şehir gerillası daima tutuklanma, tevkif edilme, zindana düşme gibi tehlikelerle karşı karşıyadır. Bu durumlara düşmemek için mümkün mertebe istihbarata karşı koyma kurallarına riayet etmek gerekir.

* İçimizde her an için düşmanın bir ispiyoncusunun olabileceği düşünülmelidir. Yalnız bu, kesinlikle arkadaşlar arasında şüpheciliğe götürülmemelidir.

* Düşmanın casusluğunu önlemenin en iyi yöntemi, giriş işlemlerinde tedbirli davranmak, farz olan ibadetlerin yanında, bazı nafile ibadetlerinde yapılmasının istenmesi ve bu ibadetlerin yerine getirilip getirilmediğinin kontrol edilmesi v.b.

* Ayrıca şehirdeki bütün mücahid gerillaların birbirlerini tanımalarına ve her şeyden haberdar olmalarına fırsat verilmemelidir. Kimse görevinin tamamlanmasına ilişkin bilgilerden başkasını bilmemelidir.

* Düşman eline düşen kardeşlerin düşman tarafından işkence edilirken (tağut işkenceyi çok iyi biliyor ve uyguluyor... lanetullahi aleyh) mümkün olduğunca sır vermemeli ve düşman yanıltılmalıdır.

* Hangi şart ve durumda olursa olsun yaralı kardeşler asla düşmana bırakılmamalı, mutlaka karargahına taşınıp tedavi edilmelidir.

Psikolojik harp (soğuk savaş=sinir harbi)

Düşman askeri birliklerinin ve milletin direnme gücünü zayıflatmak, sivil halkla silahlı kuvvetlerin arasını açmak için, düşüncelere etki yapmak suretiyle uygulanan askeri hareketi destekleme savaşdır.

Psikolojik Harp Başlıca Üç Kısımda Uygulanır :

a- Stratejik sahada psikolojik harp:

Düşman bölgesindeki sivil ve askeri personele yöneltilmelidir.

b- Taktik Sahada Psikolojik Harp :

Savaş alanındaki düşman askeri personeli ile bu bölge içindeki sivil personele yöneltilir.

c- İdari Maksatlar İçin Yapılan Harp

Psikolojik Harbin Gayeleri

Gerek gerilla hareketi anında ve gerekse savaş anında olsun psikolojik harbin 3 gayesi vardır :

1- Düşmanın siyasi, ekonomik, sosyal ve moral zafiyeti istismar edilerek, onun savaş ve dayanma gücünü zaafa uğratmak.

2- İşgal edilen veya kurtarılan bölgelerin askeri ve sivil işler idaresiyle birlikte, teşkilatlandırılması ve kontrolün kolaylaştırılması.

3- Düşmanın mağlubiyetine yardım etmek gayesiyle hedefin (düşmanın) fikir, heyecan, temayül, ve davranışları üzerinde yoğun etkiler yapmaktır.

Paikolojik Harbin Görevleri

a- Düşman birlikleri arasında kargaşalık, memnuniyetsizlik ve teslim olma temayülü oluşturmak

b- Düşman komutanları, silah ve teçizatı hakkında itimatsızlık meydana getirmek

c- Düşman harp maksatlarının doğruluğu hakkında şüphe oluşturmak

d- Düşmanın nihai zaferi hakkındaki inancını sarsmak

e- Düşman hükümetinin siyasi ideolojisi aleyhinde muhalefet yapmak,

f- Düşman idaresi ile halkın arasını açmak

g- Muayyen düşman grupları arasında memnuniyetsizlik oluşturmak ve onları birbirine düşürmek

h- Düşman işgali altındaki taraftarların mukavemetlerini teşvik etmek,

i- Düşman işgali altındaki bölge halkının taraftarımızla işbirliğini teşvik etmek

j- İşgal ettiği veya kurtardığı bölgede düşman taraftarı halk ile düşmanın, işbirliğine mani olmak,

k- Müttefikler arasındaki dostluk ve işbirliğini arttırmak

l- Tarafsız gruplarla iyi niyet ve dostluk kurmak

Psikolojik Harp İstihbaratı

İstihbarat; düşmanın hareket alanları hakkında, psikolojik harp istihbaratı ise düşmanın manevi cephelerine ait bilgilerine dayanır.

Psikolojik harp istihbaratı, hedef grubun (düşmanın) ekonomik, siyasi, sosyolojik ve askeri hareketleri ile bunlarla ilgili faktörlerin tahlili neticesinde psikolojik zaafiyetlerin meydana çıkarılmasını sağlar. Buna göre düşmana etki edecek psikolojik harp şekil ve yöntemleri belirlenir ve uygulanır.

Psikolojik harp istihbaratının görevleri:

a- Düşman moralinin başlıca zayıf tarafları ile bu zayıf tarafların istismarına imkan verecek bilgilerin sağlanması

b- Propagandayı tam zamanında kullanabilecek durum ve fırsatların önceden belirlenmesi

c- Düşmanın bize karşı yöneltmiş bulunduğu propagandanın etkisini ölçmek için bilgi toplamak ve bunu etkili bir şekilde karşılamanın usul ve vasıtalarının sağlanması.

Psikolojik Harp Vasıtaları

* Psikolojik harpte radyo, televizyon, kitap, gazete, teksirler, el ilanları, gezici radyo istasyonları, broşürler v.b. vasıtalar kullanılacağı gibi en önemli vasıta da “fısıltı gazetesi” dir. Bu casuslar vasıtasıyla düşman hâkimiyeti altında bulunan halk arasında ve düşman emniyet güçleri arasında asılsız, moral bozucu dedikodular yaymaktır.

* Telefon veya mektupla asılsız ihbarlar yapmak, saatli bomba yerleştirildiğine, önemli bir kişinin kaçırılacağına, suikast yapılacağına dair uydurma bilgiler vererek tağutun güçlerinin bir hiç için seferber olmasını, zaman kaybetmesini ve her şeyden kuşku lanmasını sağlamak.

* Asılsız hücum planlarını polise ulaştırmak, aslı olmayan dedikoduları, v.b. haberleri yaymakta kullanılacak olan her türlü araç psikolojik harbin vasıtalarıdır.

* Hayatımızın her sahasında ve her noktasında olduğu gibi “Psikolojik Harp” sahasında da sevgili Peygamberimizin, bizatihi mübarek direktifleriyle uygulamalarını görmekteyiz.

Sevgili mücahid kardeşim;

Sana zafer ya da şehadet verecek olan tek bir güç vardır;

“Allah”

Eğer Allah-u Teâlâ, “Zaferi Ben veririm.” diyorsa eğer -ki diyor- o zaman şu soruyu sormak zorundayız:

“Ya Rabbi, zafere ulaşmak için ne yapmalıyız? Çünkü güç ve kuvvet Sende... Senin iznin olmadan, düşman kılını dahi kılmı-datamaz!”

Çok merhametli olan Allah-u Teâlâ, zaferin formülünü vermiş bizlere:

1- İman ve salih amel: Allah müminlere, düşmanlarına karşı apaçık bir zafer vaad etmiştir. Bu, dinlerini üstün kılması ve düşmanlarını -eninde sonunda- helak etmesiyle gerçekleşir. Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Şüphesiz Biz, dünya hayatında elçilerimize ve iman edenlere yardım edeceğiz.” (Mümin, 51); “Mü’minlere yardım etmek Bizim üzerimize haktır.” (Rum, 47)

2- Allah’ın dinine yardım etmek: Söz, inanç, amel ve davet yönünden bu dinin gereklerini yerine getirmek. Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Allah, şüphesiz kendisine yardım edenlere yardım eder. Allah güçlüdür, kudret ve izzet sahibidir. Onlar öyle kimselerdir ki yeryüzünde onlara iktidar verirse namazı dosdoğ-

ru kılar, zekâtı verir ve iyiliği emredip kötülükten sakındırırlar. İşlerin sonu Allah'a aittir." (Hac, 40-41); "Şüphesiz galip olanlar Bizim askerlerimizdir." (Saffat, 173)

3- Allah'a tevekkül etmek ve sebeplere sarılmak: Bu, zaferi sağlayan en büyük etkenlerinden biridir. Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır: "Eğer mümin iseniz yalnızca Allah'a tevekkül edin." (Maide, 11); "Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın." (Enfal, 60)

Tevekkül; Allah'a dayanmak, O'nun vaadine ve yardımına güvenmek, aynı zamanda da meşru sebeplere sarılmak demektir. Nitekim Peygamber ﷺ, "(Önce) deveyi bağla, sonra tevekkül et." buyurmuştur. (Tirmizî)

4- İslam Ordularını Düzenlerken Sorumlu Kimselerle İstişare Etmek: Nitekim Peygamber ﷺ de akılcı olgun ve görüş açısından da isabetli bir kimse olmasına rağmen ashabıyla istişare ederdi.

5- Düşmanla Karşılaşınca Sebat Etmek, Dağılıp Kaçmamak: Peygamber ﷺ bütün savaşlarında sebat etmiş, geri adım atmamıştır. Onun ardından ashabı da aynı tavrı sergilemiştir.

6- Cesur, Kahraman ve Fedakâr Olmak: Çünkü cihad, ölümü ne erkene alır ne de erteler. Önderimiz Peygamber ﷺ de en büyük savaşlarda insanların en cesuruydu: "O, aramızda düşmana en yakın olandı ve o, (savaş) günü insanların en sert çarpışanıydı." (Ahmed)

7- Çokça Dua ve Zikir: Galibiyette rol oynayan en büyük ve en güçlü etkenlerden biri de Allah'tan yardım istemektir. Çünkü çok güçlü olan Allah, düşmanlarını hezimete uğratmaya ve dostlarına yardım etmeye kadirdir. Nitekim şöyle buyurmuştur:

“Hani Rabbinizden yardım istiyordunuz da O da size karşılık vermiş (dualarınızı kabul etmiş)ti.” (Enfal, 9)

Peygamber ﷺ de savaşlarda Rabbine dua eder ve O’ndan yardım dilerdi. Allah da ona yardım eder ve -Bedir gününde olduğu gibi ordularıyla onu desteklerdi.

8- Allah’a ve Rasûlüne İtaat Etmek: Bu, zaferi sağlayan en kuvvetli etkenlerdendir. O nedenle Allah yolunda cihad eden herkesin göz açıp kapayacak kadar dahi olsa Allah’a isyan etmesi gerekir. Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Allah’a ve Rasulüne itaat edin.” (Nisa, 59); “Kim Allah’a ve Rasulüne itaat eder, Allah’tan korkar ve takvâ sahibi olursa işte kazananlar onlardır.” (Nûr, 52)

9- Birlik Olmak ve Çekişmeye Girmemek: Özellikle de Allah’a dayanmak, omuz omuza vermek ve ayrılığa düşmemek gerekir. Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Aranızda çekişip ayrılığa düşmeyin, yoksa zaafa uğrarsınız, gücünüz kaybolur.” (Enfal, 46); “Hep birlikte Allah’ın ipine sarılın ve ayrılığa düşmeyin.” (Âl-i İmran, 103)

10- Sabır ve Metanet: Sabır, her işte gerekli olmakla birlikte özellikle Allah ve Rasûlünün düşmanlarıyla savaşırken çok gereklidir. Sabır üç kısımdır: Allah’a itaatte sabır, Allah’ın takdir ettiği acılara sabır ve haramlardan uzak durmada sabır.

Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Ey iman edenler! Sabredin, (düşman karşısında) metanet gösterin, cihada hazır bulunun ve Allah’a karşı gelmekten sakının ki başarıya erişebilirsiniz.” (Âl-i İmran, 200)

11- İhlâslı Olmak: İhlas olmadan cihad olmaz. Mücahidin niyeti, Allah yolunda cihad olmalıdır. Zira Peygamber ﷺ şöyle

buyurmuştur: “Kim Allah’ın sözü yüce olsun diye savaşırsa işte o, Allah yolundadır.” (Muttefekun aleyh)

12- Allah Katındaki Nimetlere ve Lütüflara Arzu Duy-mak: Allah Rasûlü ﷺ cihada teşvik ederken şöyle buyurmuştur: “Genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun.” (Müslim)

13- Komutayı İman Ehli Kimselere Vermek: Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Allah katında en üstününüz, en takvalı olanınızdır.” (Hucurat, 13) Allah, takva sahiplerini sever. Allah’ın bir kulunu sevmesi de o kulun başarıya ulaşmasında ve düşmanları-na karşı galip gelmesinde en önemli etkenlerden biridir.

14- Helake, Yenilgiye ve Azabın İnmesine Karşı Kur-tarıcı Etkenlere Sığınmak:

- *Bütün günahlardan tevbe ve istiğfar etmek:* Tevbenin şartları şunlardır: Günahı derhal terk etmek, o günahı bir daha işlememe hususunda kararlı olmak ve onu işlemiş olmaktan dolayı pişmanlık duymak.

- *Allah’tan korkmak (Takvalı olmak):* Takva, Allah’a itaat etmek, bütün farzları yerine getirmek, farzları nafilelerle takviye etmek, iyiliği yaymak, kötülüğe engel olmak, tüm inanç, söz ve fiillerde Peygamber ﷺ’i örnek almak, Allah’a dua edip yakarmak vb. suretiyle kulun, kendisi ile Rabbinden yana korktuğu şeyler ve O’nun gazabı arasına bir siper koyması demektir.

Allah’ım! Bize cihadı sevdirdi, Senin yolunda cihad etmeyi her şeyden üstün tutanlardan olmamız için yardım et. Bizi, kalbiyle, diliyle, hâliyle ve eliyle cihad edenlerden eyle. Allah’ım, Senin yolunda cihad etmeyi ve bu uğurda şehid olarak cennetine kavuşmayı bizlere nasip eyle!

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah’a olan sevgini ispat etmek için gelmiş olduğun cihad bel-desinde senden çok daha ilimli ve takvalı mücahidler görürsün... Kimi hafızdır, sürekli Kur’an okuyarak ezberini gözden geçirir; kimi abiddir, geceleri namaz kılar ve sessizce bir köşede gözyaş-ları döker; kimi de tüm servetini beyt’ulmala bağışlamıştır, ama kimsenin haberi olmamıştır...

Ve sen cihad beldesinde de mücahidlerle hayırda yarış halin-desin... İbadetlerle birlikte şehadet şekliyle de yarış halinde ola-cağını unutma sakın...

Aynı safta namaz kılan iki mücahidden huşu içinde kılan daha ecirli bir ibadet yapmış olur... Hatta mescide önce gelen, daha sonra gelenden ön safta olan, olmayandan daha fazla ecir alır... İbadetlerdeki ecir oranının farklı olması yarışmayı tetikler. Aksi halde yarıştan söz edemeyiz... Bak Resûlullah ﷺ ne buyuruyor:

“Cuma gününde, her mescidin bütün kapılarında melekler bu-lunur. İlk önce gelenleri yazarlar. İmam minbere oturduğu zaman sayfalarını dürerler de hutbeyi dinlemeye gelirler. Sevap olarak önce gelenlere bir deve kurban etmiş gibi, ondan sonra gelene bir inek kurban etmiş gibi, ondan sonra gelene bir koç kurban etmiş gibi, ondan sonra gelene bir tavuk sadaka vermiş gibi, ondan son-ra gelene de bir yumurta sadaka vermiş gibi sevap yazarlar.”²⁷⁶

²⁷⁶ Buhârî

Şehadetteki dereceler de böyledir:

Resûlullah ﷺ şöyle buyuruyor:

“Allah, mücahidler için cennette yüz derece hazırlamıştır, her iki derece arası yer ve gök arası kadardır.”²⁷⁷

Şimdi sana şehidlerin derecelerinden bahsedeyim de kendine bir hedef seç:

ŞEHİDLİĞİN DERECELERİ

Fadale İbni Ubeyd anlatıyor: “Ömer ؓ’ı dinledim: “Peygamber ﷺ’den işittim.” diyerek şu hadisi rivayet etti:

Dört çeşit şehid vardır:

1- “İmanı kavi mü’min bir kişi düşmanla karşılaşır, öldürülünceye kadar Allah’a sadık kalır. İşte bu, kıyamet gününde, insanların gıpta ile gözlerini kaldırıp bakacakları gerçek şehiddir. (Bunu yaparken başını kaldırır ve kalansuvesi²⁷⁸ yere düşer- (Fadâle der ki:.) “Bu, Ömer’in kalansuvesi mi idi, yoksa Resûlullah ﷺ’in kalansuvesi mi idi anlayamadım.”)

2- İmanı sağlam (ancak önceki kadar şecaat sahibi olmayan) bir mü’min, düşmanla karşılaşır. Korkudan vücudu -talh ağacının dikenini batmış gibi- titrer. Bu sırada gelen serseri bir ok darbesiyle hayatını kaybeder. Bu, ikinci derecede bir şehiddir.

3- İyi amelle kötü ameli karıştırmış mü’min bir kişi, düşmanla karşılaşır. Bu karşılaşma esnasında (sabır ve şecâatte, şehidliğin mükâfaatını beklemekte) Allah’a sâdık kalır. Öldürülünce üçüncü mertebede bir şehid olur.

²⁷⁷ Buhârî, 2790

²⁷⁸ Takke, külah ya da kavuk anlamına gelen bir kelime.

4- *Günahkâr bir mü'min, düşmanla karşılaşır, ölünceye kadar Allah'a sâdık kalır. Bu da dördüncü derecede bir şehid olur.*"²⁷⁹

Abdu'l-Habîr İbni Kays İbni Sabit İbni Kays İbni Şemmâs ؓ anlatıyor:

"Resûlullah ﷺ'e Ummu Hâlid adında bir kadın, yüzü örtülü olduğu halde gelerek Allah yolunda öldürülmüş olan oğlu hakkında sormak istedi. Ashab'tan biri, kadına, "Sen, yüzü örtülü olduğun halde gelip oğlundan mı soracaksın?" dedi. Kadın, "Oğlumu kaybettiysem de hayâmı kaybetmedim." dedi.

Resûlullah ﷺ kadına, "Oğlun iki şehid mükâfatı elde etmiştir!" dedi. Kadın: "Bunun sebebi nedir, ey Allah'ın Resûlü?" diye sorunca şu cevabı verdi: "Çünkü onu ehl-i kitap öldürdü!"²⁸⁰

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah yolunda şehid olanların dereceleri bir olmaz... Hafız olan, olmayandan daha derecelidir. Vakit bulabiliyorsan hafızlardan olmaya bak:

Cabir ؓ anlatıyor:

"Resûlullah ﷺ, Uhud şehidlerini (defin sırasında), her iki kişinin (cesedini) bir giysiye koyuyor, sonra da "Kur'an'ı hangisi daha çok almıştı?" diye soruyor, onlardan birine işaret edildiği takdirde, onu öne koyuyordu. Sonra da "Ben bunlara şahidim!" diyordu. Onları kanlarıyla defnetmelerini emretti. Onlara cenaze namazı kılmadı, onları yıkamadı da."²⁸¹

²⁷⁹ Tirmizî, Fedailu'l-Cihad 14, 1644

²⁸⁰ Ebu Davud, Cihad 8, 2488

²⁸¹ Buhârî, Cenaiz 73, 74, 75, 76, 79, Megazî 26; Ebu Davud, Cenâiz 31, (3138); Tirmizî, Cenâiz 46, (1036); Nesâî, Cenâiz 61, (4, 62)

Değerli mücahid kardeşim;

Unutma ki;

- * Kendi paranla yapmış olduğun cihad daha faziletlidir.
- * Ön saftaykenki şehadet, arka saftayken şehid olmaktan daha faziletlidir.
- * Cihada çıkıp şehid oluncaya kadar cihad beldesinde kalan, derece bakımından daha faziletlidir.
- * Suda boğularak şehid olan bir mücahid daha derecelidir.
- * Zalime hakkı söylerken şehid edilen bir mücahid, “seyyidul şuheda”lardan olur.
- * Kur’andan kim daha çok ayet ezberlemişse o daha faziletlidir.
- * Evli bir şehid, bekar bir şehidden daha derecelidir.

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen en zirvesine talip olmaya bak! En azından niyet ecri alır, derecenı daha da artırırın inşaallah...

Sevgili mücahid kardeşim;

Rabbim seni şehidler kervanına katsın... Âmin.

Dünyadaki son nefeslerini cihad beldelerinde tüketen bir mücahid için mutlu sona az kalmıştır... Şehadet tarihi yaklaşmışsa gördüklerim ve işittiklerim bana şu cümleyi yazdırıyor:

“Şehadeti yaklaşan kişi, bunu bir şekilde hissediyor...”²⁸²

Ve sen de firdevsin bekleme salonu dediğimiz bu cihad bel-desinde şehadeti yana yana aramaktasın... Rabbim seni cihad beldelerinde yorsun...

Şehid ve şehadet konusuna dair

“Şehîd” tabiri, “şuhûd” kelimesinin *feil* kalıbında gelen mefûl şeklidir. (Yani kendisine şahitlik edilen kimse demektir). Çünkü melekler ona şahitlik etmiş, türlü nimet ve kerametlerle onu müjdelemiş olarak yanı başında hazır durumdadırlar.

“Şehîd” tabiri, fail (özne) anlamında da kullanılmaktadır. Çünkü O, Rabbi ile karşılaşan ve O’nun katında hazır bulunan kimsedir. Yüce Allah’ın buyurduğu gibi: “Rableri yanında özü sözü doğru olanlar ve şehidlik mertebesine erenlerdir...”²⁸³

“Bilakis şehidler Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar.”²⁸⁴

²⁸² Ya günler önce ya da saatler kala, bir şekilde hissediyor... Allahu Âlem.

²⁸³ Hadid, 19

²⁸⁴ Âl-i İmran, 169

“Şehîd” tabiri, “şehadet” kelimesinden de alınmış olabilir. Çünkü şehîd, canını vermiş olmakla iman ve itaatte samimiyetini tescil edip doğrulamış demektir. Bu tabirin kıyamet gününde ümmetlere karşı “şahit olma” anlamında peygamberin peşini izleyen kimse veya cennete “şahid olmuş kimse” anlamına gelmesi de ihtimal dairesindedir. Bu tabirin bütün bu anlamları içine almasını engelleyecek herhangi bir şey yoktur.

Şehîd’in terim anlamı ise, İlâ-i Kelimetullah yolunda Allah için öldürülen kimsedir. ²⁸⁵

Allah yolunda şehadetin fazileti ve şehidlerin konumu:

Bu bölümde Allah yolundaki şehadetin faziletiyle şehidlerin konumuna dair Yüce Allah’ın kitabından ve O’nun Rasulünün ﷺ sünnetinden iktibas edilen bazı ayet ve hadisler verilecektir:

Kur’ân-ı Kerim’den ayetler:

* Allah-u Teâlâ buyurdu ki: “Allah yolunda öldürülenlere ‘ölüler’ demeyin. Bilakis onlar diridirler, lâkin siz anlayamazsınız.”²⁸⁶

* “Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar. Allah’ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehid kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar. Onlar, Allah’tan gelen nimet ve kerem; Allah’ın, müminlerin ecrini zayi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler. Yara aldıktan sonra yine Allah’ın ve Peygamber’in çağrısına uyanlar (özellikle) bunların içlerinden iyilik yapanlar ve takvâ sahibi olanlar için pek büyük bir mükâfat vardır.”²⁸⁷

²⁸⁵ El-Müfredat, 392-395; Lisan’ül-Arab, 3/238-243

²⁸⁶ Bakara, 154

²⁸⁷ Âl-i İmran, 169-172

* “Allah müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler, ölürler. (Bu), Tevrat’ta, İncil’de ve Kur’an’da Allah üzerine hak bir vaaddir. Allah’tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır! O halde O’nunla yapmış olduğunuz bu alışverişinizden dolayı sevinin. İşte bu, (gerçekten) büyük kazançtır.”²⁸⁸

* “O halde, dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse Biz ona yakında büyük bir mükâfat vereceğiz.”²⁸⁹

* “Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. Allah onları, herhalde memnun kalacakları bir yere gindirilecektir. Allah, kesinlikle tam bir bilgi sahibidir, halîmdir.”²⁹⁰

* “Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmaz. Allah onları muratlarına erdirecek, gönüllerini şâdedecek.”²⁹¹

Peygamber ﷺ’den Hadisler:

Şehidlerin makamı ve konumu:

* Semure ؓ’den rivayete göre Allah’ın Rasulü ﷺ şöyle buyurmuştur: “Bugün gece rüyamda iki adam gördüm. Yanıma geldiler ve beni bir ağaca çıkardılar, sonra da bir eve götürdüler. Zira o ev, şimdiye kadar benzerini hiç görmediğim güzellikte ve ihtişam-

²⁸⁸ Tevbe, 111

²⁸⁹ Nisa, 74

²⁹⁰ Hac, 58-59

²⁹¹ Muhammed, 5

da idi. Sonra o iki kişi bana, ‘Bu eşsiz ev, şehidler köşküdür.’ dediler.”²⁹²

Rabbim seni o eşsiz güzellikte olan köşkte ağırlasın... Sabret mücahidim, sabret... O güzel günler yakındır inşaallah...

* Enes ؓ'dan rivayet edildiğine göre, Ummu Hârise İbni Sürâka diye bilinen Ummu Rübeyyi' binti Berâ, Peygamber ﷺ'in yanına geldi ve “Ey Allah'ın Rasulü! Bana Hârise'den haber verir misiniz? (Öyle ki Hârise Bedir Savaşı'nda şehid düşmüştü.) Şayet o cennette ise sabredeceğim; böyle değilse ona ağlamaya çalışacağım.” dedi. Bunun üzerine Peygamber ﷺ, “Ey Ummu Hârise! Şüphesiz cennetin içinde de cennetler vardır; senin oğlun bunların en yücesi olan Firdevs cennetindedir.” buyurdu.²⁹³

* Câbir b. Abdullah ؓ'dan nakledildiği üzere, kendisi şöyle dedi: “Babamın müsl'e yapılmış bedeni getirilip Allah'ın elçisinin ﷺ önüne konuldu. Yüzünü açmak üzere ona doğru gittim, ama oradaki topluluk bana mani oldular. Bunun üzerine Allah'ın elçisi, “Melekler ara vermeksizin onu kanatlarıyla gölgelendiriyorlar.” buyurdu.”²⁹⁴ Yani melekler onun (şehidin) bedenini şereflelendirmek için ikramda bulunuyorlar.

Şehidlerin berzah hayatında emniyette oldukları:

* Enes ؓ'dan rivayet edildiğine göre, Allah'ın peygamberi ﷺ şöyle buyurdu: “cennete giren hiç kimse, dünyaya geri dönmeyi arzulamaz, yeryüzünde olan her şey orada vardır. Ancak şehid böyle değildir zira o, mazhar olduğu ikram ve nimetler sebebiyle yeryüzüne dönüp on kere şehid olmayı temenni eder.”²⁹⁵

²⁹² Buhârî, Cihad, Bab: 4, Hadis: 2791

²⁹³ Buhârî

²⁹⁴ Buhârî ve Müslim ittifak etmiştir.

²⁹⁵ Buhârî ve Müslim ittifak etmiştir.

Yüce Allah'ın şehidlere yardımında bulunması ve onların şehid olurken çok az acı çekmiş oldukları:

* Peygamber ﷺ şöyle buyurdu: “Sizden biriniz karıncanın ısırmasından ne kadar acı duyarsa, şehid olan kimse de ölümden ancak o kadar acı duyar.”²⁹⁶

Mücahidlerin düşmanla savaştıkları vakit başlarına gelen zorluk ve sıkıntıları ne kadar büyük olursa olsun, kuşkusuz Yüce Allah onlardan yardımını esirgemez, onlardan şehid olanlar, bu ölümlerinden ancak bir karıncanın ısırığından hissettiği acı kadarını hissederler.

Şehidlerin ecir bakımından en üstün olanı:

* “Şehidlerin en üstün olanı, kanı dökülen ve iyi cins atı yara-lanan mücahidin cihadıdır.”²⁹⁷ Çünkü ecir ve mükâfat, çekeceği sıkıntıya ve makamı da imtihanın ölçüsüne göre belirlenir.

Şehidliği istemenin müstehap oluşu:

* Müslim'in Sahih'in de Enes b. Malik ؓ'dan gelen rivayete göre, kendisi şöyle dedi: Bana Peygamber ﷺ şöyle buyurdu: “Her kim gerçekten de şehid olmayı isterse bu, kendisine isabet etmese de bunun sevabı kendisine verilir.”

Bu hadisile anlaşılan şu ki; bir kimse yatağında ölmüş olsa dahi, şehid olmayı arzuluyorsa buna nail olacağı ya da bunun mükâfatının kendisine verileceği müjdelenmektedir.

* Yine Müslim'de Sehl b. Hanif'den rivayet edildiğine göre, Peygamber ﷺ şöyle buyurdu: “Kim Allah'tan samimi bir şekilde şehidliği isterse yatağında ölmüş olsa dahi Allah onu şehidlerin derecesine yükseltir.”

²⁹⁶ Nesai, Tirmizi, İbn Mace

²⁹⁷ Ahmed

* Ebu Davud'un Sünen'inde ve Tirmizi ile İbn Mace'de Muaz ؓ'dan nakledilen bir rivayette; kendisi, Peygamber ﷺ'in şöyle buyurduğunu işitmiştir: *"Kim Allah-u Teâlâ'dan samimi olarak kendi canının katledilmesini (şehid olmasını) isterse sonra ölür ya da öldürülürse, kuşkusuz ona şehid sevabı vardır."*²⁹⁸

Şehidler ve bu konumda olanlar:

* Ebu Hureyre ؓ'dan nakledildiğine göre, Allah'ın Rasülü ﷺ bir defasında, *"Siz kimleri şehid sayıyorsunuz?"* diye sordu. Sahabe-i Kiram, *"Ey Allah'ın Rasülü! Kim Allah yolunda öldürülürse o şehiddir."* dediler. Bunun üzerine Peygamber ﷺ, *"Öyleyse ümmetimin şehidleri oldukça azdır."* buyurdu. Sahabe, *"O halde kimler şehiddir, ey Allah'ın elçisi!"* dediler. Allah'ın peygamberi de, *"Allah yolunda öldürülen şehiddir; Allah yolunda ölen şehiddir; bulaşıcı hastalıktan ölen şehiddir; karın ağrısından ölen şehiddir; boğularak ölen şehiddir."* buyurdu."²⁹⁹

Buna ek olarak bazı rivayetlerde, göçük altında kalanlar, doğum sonrası kanama sebebiyle ölen kadınlar, zâtulcenb (verem, zaturiye vb...) hastalığından ölenler ve yanarak ölenler de şehid sayılmaktadır.

Şehidlerin kısımları:

Şehidler üç kısma ayrılır:

1- Hem dünya hem de ahirette şehid sayılanlar: Bunlar kâfir düşmanlara karşı savaş esnasında öldürülen kimselerdir. Makam ve derece olarak şehidlerin en üstünü olup sevabı ve ecri de en çok olanlardır. Diğer şehidler asla bunların seviyesine ulaşmazlar.

²⁹⁸ Tirmizi, "Hadis hasendir, sahihtir." demiştir.

²⁹⁹ Müslim

2- Ahirette şehid sayılıp dünyada şehid sayılmayanlar: Geçen hadiste ³⁰⁰ zikredilen kısımdakiler buna dâhildir.

3- Dünyada şehid sayılıp ahirette şehid sayılmayanlar: Bunlar ganimet malından çaldığı halde şehid düşen ya da savaştan kaçarken şehid olanlardır.

Sâdık Hasan Hân şöyle demiştir: “Şehidle kastedilen bu sayılanların hepsidir, ancak Allah yolunda... Yani savaşırken şehid olup öldürülen başka (onunki gerçek şehidliktir). Bu şehidlere Yüce Allah ahiret gününde lütf-u keremi ile muamelede bulunup mükâfat verecektir.”

Filan kimse hakkında “şehiddir” denilmesi konusu

İbn Hacer,³⁰¹ “*Filanca kimse hakkında ‘şehiddir, şehid oldu’ denilmez.*” buyruğu hakkında, “(Şehid olduğuna dair) hakkında vahiy gelmemiş kimselere kesin olarak bu şekilde bir ifade kulanılamaz.” demiştir. Sonra İbn Hacer, savaşta güzel bir şekilde savaşan ve kimi sahabîlerin işlediği zahiri birtakım güzel amel-lerini gördüklerini ve onu hayırla övdüklerini, ancak Peygamber ﷺ’in kendisini cehennem ehlinde nitelediği bir adamın kıssasına işaretle bulunarak, Allah’ın elçisinin ﷺ haber verdiği bu hakika-
tin doğru çıktığı, çünkü o adamın intihar ettiğinin ortaya çıktığını bildirmiştir.

Bundan dolayıdır ki biz de elbetteki müslüman olduklarını bil-
diğimiz ve cihad etmek için meydanlara çıkmış cemaat ve fertler hakkında “şehiddir” derken, zann-ı galibimize göre hüküm veri-
yoruz, yoksa gerçekte kimin ne olduğu bilgisi ancak yüce Allah katındadır.

³⁰⁰ f- maddesinde yer alan Ebu Hureyre hadisi.

³⁰¹ *Fethu'l-Bâri*, 6/89, 90; Yine Megâzi bölümünde Buhârî'nin sözüne bakınız.

Dolayısıyla Allah yolunda savaşıp öldürülen kimseler hakkında kullanılan “şehîd” kelimesini, burada bizim tevhid üzere öldürüldüklerine şahitlik ettiğimiz müslüman ölümler için aynı hükmünde kullanmamız, sözümüzde bir çelişki oluşturmamaktadır. Onlar da zahiri İslam hükümlerine tabi olduklarında, onları yıkayıp kefenliyoruz, cenazelerini kılıyoruz, müslümanların mezarına defnediyoruz ve vasiyetlerini gerçekleştirip mallarını mirasçılarına veriyoruz.

Şehidin üzerinden neler çıkarılır?

Fakihler, savaş aletlerinin -silah, zırh gibi- defin anında şehid-den çıkarılmasında ihtilaf etmişlerdir. Hanefîler ile Şafiîler, “çıkarılır” derken Malikîler, “beraberinde gömülür.” demişlerdir.

Hanefî ve Şafiîlerin görüşü, şeriatın ruhuna daha yakın görülmektedir. Çünkü şehidle beraber gömülmelerinde değerli malzemenin telef olması söz konusudur. Telef ise şeriatta yasaklanmıştır.

Mürses: Cihaddan yaralı olarak çıkan mücahidin hükmü

Mürses, yaralı olarak savaş meydanlarından taşınan kişidir. Fakihler, yaralanıp sonradan ölene, şehide yapılan uygulamanın aynısının yapılmamasında ittifak etmişlerdir. Resûlullah ﷺ’in Sa’d b. Muaz’a, sahabenin Ömer b. Hattab’a yaptığı gibi...

Fukahanın çoğunun görüşü şu şekildedir: Savaş alanından yaralı olarak taşınan (mürses); yemek yemek, vasiyet yazmak gibi yaşayanların yaptığı bir şeyi yapan ya da aklı başındayken üzere-rinden bir namaz vaktine ulaşmış edasına gücü yeten kişidir. Fakat bunları savaş devam ederken, savaş alanında yaparsa o zaman mürses değildir.

Dolayısıyla mürsesin şartları şöyledir:

- 1- Savaş alanından yaralı olarak taşınması.
- 2- Yaşayanların yaptıklarını yapması; -yemek, alışveriş- gibi...
- 3- Öldürücü yarasının olmaması.
- 4- Baygın olmaması.

Eğer bu dört şart bir arada bulunmazsa ona şehid muamelesi yapılır.

Savaşta ölü olarak bulunan bir müslümanın durumu

Eğer savaştan sonra bir müslüman ölü olarak bulunursa ve üzerinde savaş eseri varsa yıkanmaksızın şehid muamelesi yapılacağına dair dört mezhebin ittifakı vardır. Bir eser -bir alamet bulunmasa bile Şafiî ve Malikîlere göre şehid muamelesi yapılır. Hanefî ve Hanbelîlerde ise şehid muamelesi yapılmaz.

Ölü ya da şehidin bir başka yere nakli

Ölü, ya şehiddir ya da değildir. Dört mezhebin fukahası, şehidin defnedilmeden önce nakledilmesini mekruh saymışlardır. Definden sonraki durumu konusunda ise, fukahanın kahir ekseriyeti hariç naklinin haram olduğu görüşündedirler.

Hicri 46 senesinde Muaviye devrinde nehir taşıdığı şehidlerden birisinin nakledildiği gibi...

Şehidin öldürüldüğü yere defnedilmesi müstehabdır.³⁰²

İmam Ahmed'in, Cabir ؓ'dan rivayetine göre Nebi ﷺ şöyle buyurmuştur: "Ölüleri savaştıkları yere defnedin."

Hanefî fukahasından Ali el-Kari'ye göre; "Eğer naklinde fayda varsa mekruh değildir. Ancak nakledilmemesi konusunda nass-delil varsa o ve onun benzeri durumundaki şehidlerin nakli mekruhtur.

³⁰² El-Muğni, 2/389

Şehidlerin savaşıp da oldukları yere defnedilmeleri ve başka bir yere nakledilmemeleri sünnettir. Sahabîlerden bazıları ölülerini Medine'ye naklettiler. Bunun üzerine Allah'ın Resûlü ﷺ birisini göndererek; ölülerin, savaşıp da öldükleri yere gömülmesini emretti.³⁰³

Ölünün definden sonraki nakli

Hanefî ve Şafiîler bunu men etmiş, Malikî ve Hanbelîler ise caiz görmüşlerdir. Hanefî fukahâsından Kemal İbni Humam, *Feth ul-Kadir* isimli kitabında şöyle zikretmiştir: “Kadının birisi başka bir yerdeyken oğlu defnedildi. Kadın sabredemedi ve oğlunun cesedini yakın olacağı bir yere nakletmek istedi. Fakat bundan men edildi.”

Malikîler ve Hanbelîler, maslahat gereği ölünün nakline cevaz verdiklerini söylemişlerdir.

Şehidin cenaze namazı:

Şehid, Allah yolundayken kâfirlerin eliyle öldürülen kimsedir. Kendisi savaş içerisinde ölmüşse yıkanmaz ve cenazesi de kılınmaz. Bunun yanında kefenlenmez ve elbiseleriyle defnedilir, üzerinde silahı varsa çıkarılır. Şehidin yıkanmayacağı ve cenazesinin kılınmayacağına dair birçok sahih hadisler vardır. Bunlardan biri de Buhârî'nin Cabir'den yaptığı rivayettir: “Peygamber ﷺ, Uhud savaşında şehid olanların kanlarıyla defnedilmesini emretti, onları yıkatmadı ve cenazelerini de kılmadı.”

Şehidlerin bir kabre gömülmeleri

Şehidlerin sayısı bir cemaat gibi çoksa, bu durumda hepsini bir kabre defnetmek caiz kılınmıştır. Çünkü Uhud şehidleri de

bu şekilde defnedilmişlerdir. Öyle ki; her iki şehid topluca kabre konulmuş ve en çok Kur'ân ezberi olan öncelikli olarak yerleştirilmiştir. Bunun yanında şehid oldukları için -bu, savaş yahut da yolculuk sebebiyle de olmuş olsa- defnedilmelerinde bir sakınca yoktur.

Şehidlere ait kabirlerin temyiz edilmesi konusu

Her ne kadar aslolan (farklı) din sahiplerinin kabirlerinin temyiz (ayır) edilerek defnedilmesi ise de, kendilerini özgü kılacak bir yer bulunamadığı takdirde, gayri müslimlere ait ölümlerin bulunduğu bir yere yakın da olsa mazeret olması açısından şehidlerin kabirlerinin onların yanındaki bir alana defnedilmesinde bir günah yoktur.

Savaşta yara almış ancak sonrasında hayatına devam etmiş kimse

Savaşta yara almış ve ardından normal hayatına dönüp yaşamış bir kimse ölecek olursa o zaman yıkanır ve cenazesi de kılınır. Bu kimse her ne kadar şehid olarak itibar görse de şüphesiz Peygamber ﷺ, eline isabet eden ok parçası sonucu mescide taşınan ve orada günlerce kaldıktan sonra yarasının kötüleşmesi nedeniyle ölüp şehid düşen Sâd b. Muaz ؓ'ın cenazesini bizzat kılmıştır. Şayet bu kimse aldığı yaradan sonra fazla yaşamamış, biraz konuşmuş ya da su içmişse, ardından da hemen ölmüşse o zaman (hemen şehid olduğundan dolayı) yıkanmaz ve cenazesi de kılınmaz.

Cihad etmek, şehid olmak ve kul borçları

Kul, şehid olduğu vakit kul borçları hariç tüm günahları dökülür. Çünkü Müslim ve diğerlerinin Ebu Katâde'den yaptıkları rivayete göre, adamın birisi gelip “Ey Allah'ın Resûlü! Ne dersin,

Allah yolunda savaşırsam günahlarım bağışlanır mı?" dedi. Allah Resûlü ﷺ, "Evet, sabreder, mükâfatını Allah'tan bekler, savaştan kaçmaksızın cihada yönelirsen, kullara olan borçların hariç tüm günahların bağışlanır. Çünkü bunu bana Cebrail haber verdi." buyurdu.

Buna benzer bir rivayeti Ahmed ve Nesai de Ebu Hureyre'den nakletmişlerdir.

Yine Müslim ve başkalarının Abdullah b. Ömer'den naklettikleri bir hadise göre, Allah'ın elçisi ﷺ şöyle buyurdular: "Allah şehid olan bir kimsenin bütün günahlarını bağışlar, ama kul hakları hariç. Zira bunu bana Cebrail haber verdi." ³⁰⁴

Bu kul haklarına, insanoğlunun kan, ırz ya da mal gibi her türlü hakları da kapsama dâhildir, çünkü aralarında bir fark yoktur.

Biz bu bağlamda mücahid kardeşlerimize Allah'tan korkmalarını, bir daha günaha dönmek için tevbe etmelerini ve imkânları ölçüsünde hakkına girdikleri kimselerin tüm kul haklarını ödemelerini tavsiye ediyoruz.

Buna ek olarak Allah yolunda iyilik yapanlara, infak edenlere, hayır kuruluşlarına, özellikle de İslam devletlerine tavsiyemiz; Allah yolunda ruhlarını feda eden bu mücahidlerin -eğer geride kalan varsa- borçlarını, şehid oldukları vakit, kendilerine vasiyet ettikleri doğrultuda ödemeleridir. Nitekim bu şekilde belli olan borçları gün yüzüne de çıkabilmektedir. Dolayısıyla vasiyeti bulunan herkesin bu konuda Allah'tan korkmaları ve Allah ile güzel bir şekilde karşılaşmaları için doğru beyan vermeleri gerekmektedir.

³⁰⁴ Tirmizi rivayet etmiştir. Enes'ten naklettiği bu hadisi hasen saymıştır.

Sevgili mücahid kardeşim;

Her mücahid gibi sen de şehadete talipsin... Senden daha takvalı olanların şehid olması “Acaba sadece takvalılar mı şehid oluyor?” diye seni ümitsizliğe düşürmesin... Cihad beldelerinde “Bundan şehid olmaz.” dediğin nice kişi şehid oldu ve oluyor... “Bu kesin şehid olur.” dediğin mücahidlerin ise hâlâ yaşadığına şahid olursun...

Ama bu, şehidlerin ortak özellikleri yok demek de değildir... Onlarca mücahid kardeşin şehadetini gören ve bazılarının defnini yapan bir müslüman olarak şehidlerin ortak özelliklerini sana anlatayım:

Şehidlerin ortak özellikleri

- 1-** Allah'ı çokça zikrederler.
- 2-** Kardeş sevgileri üst düzeydedir.
- 3-** Fedakardırlar.
- 4-** Sabırlıdırlar.
- 5-** Mütevekkildirler.
- 6-** Nafile ibadetlere önem verirler.
- 7-** Ahirete iman konusunda en küçük bir şüpheleri bile yoktur.
- 8-** Kararlıdırlar.

- 9-** Şehadet için sırasını beklediklerini hissettirirler.
- 10-** Şehadetinden günler ya da saatler önce şehid olacağını -geneli- hisseder ve hissettirirler.
- 11-** Hissettirecek şekilde veda konuşmaları yaparlar.
- 12-** Kimsenin kalbini kırmayıp helallik dilerler.
- 13-** Çok güzel rüyalar görmeye başlarlar.
- 14-** Simaları farklılaşır... Daha nurlu olurlar.
- 15-** Dünyada bir misafirmiş gibi yaşarlar. Ve sen de bunu hissedersin.
- 16-** Dünya merkezli konuşmazlar.
- 17-** Firdevs nimetlerinden bahsederler.
- 18-** Malayani konuşmazlar.

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah-u Teâlâ'yı görme dışındaki en büyük cennet nimetlerinden biri de cennette sana ebedi olarak eş olan hurilerdir...

Huriler, cennet nimetlerinin süsüdürler... Hiçbir insan ve cinin görmediği, sana özel yaratılmış varlıklardır...

Sen de birçok mücahid gibi cennetteki eşlerini tanımak istersin. Bunun kadar doğal bir şey yok... İnsanlar herhangi birşey talep ederken en ince detayına kadar inceliyorlar...

Hurilerin yaratılışını ve cennetteki rollerini ve evlilik hayatının nasıl olacağını bizler, ancak ve ancak ayet ve hadislerden öğreniriz... Çünkü cennet ve huriler gaybi konulara girer. Hiçbir akıl ve zekâ, deliller olmadan yorum yapıp hüküm koyamaz.

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen hurilerine kavuşmak için cihad beldesine gelmiş değilsin... Senin cihadın, “hurilerine kavuşma cihadı” olmamalı... Sen Allah'ın sözlerinin hâkim kılınması için cihad ediyorsun, bunu sakın aklından çıkarma!

Buhârî ve Müslim, Ebu Musa'dan şöyle rivayet etmektedirler: Bir Arap, Resûlullah ﷺ'e geldi ve şöyle dedi: “Ya Rasulallah! Bir adam ganimet için savaşır, biri anılmak için, biri de kendi konumunu görmek için savaşır. Hangisi Allah yolundadır.” Resûlullah

ﷺ, “Kim ki Allah kelimesi üstün olsun diye savaşırsa, o, Allah yolundadır.” buyurdu.

Değerli mücahid kardeşim;

Ahirete kavuşmayı tetikleyecek bir etki olarak huriler hakkında bilgi edinmek ayrı bir şey, mücahidler arasında hep hurilerden bahsetmek ayrı bir şeydir... Hurilere kavuşmayı isteyen mücahidler iyi düşünemiyorlar; “Nasıl galip geliriz, düşmanı nasıl hezimete uğratarız da Allah’ın sözlerinin hâkim kılınmasını sağlarız.” diyemiyorlar, öncelik sırasını yanlış yapıyorlar.

Mücahid elbette ki firdevsi ve hurileri düşünebilir ama sürekli dillendirmemesi gerektiğini söylüyorum.

Evet... firdevste mücahidini bekleyen hurilerin genel özelliklerini şimdi öğrenelim:

1- HURİLERİN YARATILIŞI

Huriler, beşer cinsinden varlıklar değildir... Çünkü huriler cennette yaratılmış varlıklardır.

İsnat açısından zayıf da olsa bazı hadisler, sahabe ve tabiin sözleri, hurilerin zaferandan yaratılmış olduğunu ifade etmektedir. Büyük alim Mücahid, “Huriler zaferandan yaratılmışlardır.” demiştir. Aynı ifade, İbn Abbas’tan da rivayet edilmiştir.

Ebu Seleme b. Abdurrahman şöyle demiştir: “Allah’ın dostları için cennette, Âdem ve Havva’dan olmayan, zaferandan yaratılmış gelinler vardır.”³⁰⁵

Topraktan yaratılmış olan insanın sureti dahi eşsiz bir güzellikte olabiliyorsa, zaferandan yaratılmış olan varlıkların güzelliğini var sen düşün!³⁰⁶

³⁰⁵ İbn Kayyım, *Hâdi'l-Ervâh*

³⁰⁶ İbn Kayyım, *Hâdi'l-Ervâh*

Yüce Allah, cennet hurilerini en güzel sıfatlarla nitelemiş, en güzel takılar bezemiş ve mümin kullarda hurilere karşı öyle bir arzu uyandırmıştır ki, onlar da sanki ‘bizzat gözleriyle görüyor-muşçasına’ şevke gelmişlerdir.

Allah, o cennet gelinlerini “hur” olarak nitelemektedir. Bu nitelik, onların renklerinin ve beyazlıklarının ne derece güzel olduğunu ifade eder.

“Hur,” “havra” kelimesinin çoğuludur. “Havra” ise, rızaya ve övgüye neden olacak tüm güzel vasıflara sahip olan, beyaz tenli, kara gözlü, güzel genç kadın anlamına gelmektedir.³⁰⁷

2- HURİLERİN DERECELERİ

Hûrilerin, biri diğerinden üstün olan farklı dereceleri vardır. Kimileri diğerlerine göre çok daha üstün, çok daha güzel ve mü-kemmeldirler. Her Allah dostu, yüce Mevlasına itaati ve ibadeti nispetinde hûrilere kavuşur. Âlemlerin Rabbinin huzuruna çıkacakları günde hesap verememekten korkan ve her türlü hayırda öncü olan ve böylece Allah’a yaklaşan (mukarrabin-i sabikîn) kullar, öncü olamayan diğer erdemli (ashab-ı yemin) kullara göre çok daha üst derecelerdeki güzel ve değerli hûrilere kavuşurlar. Rahman suresindeki şu ayetleri hatırlayalım:

“Rabbinin huzurunda durmaktan korkan kimselere iki cennet vardır. Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz? İki cennet de çeşit çeşit ağaçlarla doludur. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? İkisinde de akıp giden iki kaynak vardır. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? İkisinde de her türlü meyveden çift çift vardır. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? Hepsisi de örtüleri atlastan minderlere yaslanırlar.

³⁰⁷ İbn Kayyım, Hâdi'l-Ervâh

İki cennetin de meyvesinin devşirilmesi yakındır. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? Oralarda gözlemini yalnız eşlerine çevirmiş güzeller vardır ki, bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmuştur. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? Sanki onlar yakut ve mercandırlar. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? İyiliğin karşılığı, iyilikten başka bir şey midir? Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?”³⁰⁸

Bu ayetlerde hûrilerin, bakışlarını sadece kocalarına odakladıkları, şeffaflık, güzellik ve parlaklıkta yakut ve mercan gibi oldukları ifade edilmektedir.

Ashab-ı yeminin kavuşacakları hûrilerin özellikleri ise şöyledir:

“İçlerinde huyu güzel, yüzü güzel kadınlar vardır. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? Otağlar içinde sahiplerine tahsis edilmiş hûriler vardır. Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? Bunlara, onlardan önce ne bir insan ne bir cin dokunmuştur.”³⁰⁹

Bu ayetlerde ise ashab-ı yeminin hûrilerinin “hayrâtun hisân”, yani hem huylarının hem de tüm bedenlerinin güzel olduğu, bir başka deyişle hem batınî hem zahirî güzelliklere sahip oldukları belirtilmiştir. Bu özellikler, önceki grubun, yani mukarrabinin hûrileri hakkında da zikredilmişti.

Fakat ikinci gruptaki hûriler hakkında “maksûrâtun fi'l-hıyâm” yani “çadırlara kapatılmış, üzerleri örtülmüş” ifadesi kullanılmıştır. İlk gruptaki hûriler “Kendi kendilerini eşlerine hasretmiş, onlara adanmış olan hûriler” iken ikinci gruptakiler “Başkaları tarafından çadırlara kapatılan, hasredilen hûriler” dir.

³⁰⁸ Rahman, 46-61

³⁰⁹ Rahman, 70-74

Bu da ilk gruptaki hûrilerin ikinci gruptakilerden daha üstün olduklarını göstermektedir. Ayrıca ilk gruptaki hûrilerin yakut ve mercan gibi oldukları ifade edildiği halde ikinci gruptakiler hakkında böyle bir ifade kullanılmamıştır.

Tüm bunlar da ilk grubun çok daha üstün olduğunu, mukarrabinin hûrilerinin, ashab-ı yemin'in hûrilerinden daha yüce olduğunu, ashab-ı yeminin derecesinin “genel” bir derece, mukarrabinin derecesinin ise “özel” bir derece olduğunu göstermektedir. Mukarrabin içinde de öyle bir grup vardır ki onların sahip oldukları hûrilerin derecesine hiçbir hûri ulaşamaz.

İmam Evzaî'nin Hassan b. Atiyye'den naklettiğine göre, İbn Mesud şöyle demiştir:

“Cennette ‘Luabe’ denen bir hûri vardır ki cennetteki bütün hûriler ona imrenir, ellerini onun sırtına vurarak ‘Müjdeler olsun sana! Sana kavuşmayı arzulayanlar seni tanımış olsalardı, çok daha büyük bir çaba ve gayret sarf ederlerdi.’ derler. Luabe’nin iki kaşı arasında şunlar yazılıdır: Kim benim gibi birisine kavuşmayı istiyorsa, Rabbimin rızasını kazanmaya çalışsın!”³¹⁰

3- HURİLERLE İLK BULUŞMA ANI

Allah dostu olan kişi kabrinden çıkınca kendisini güzide dilberler karşılar. Cennetin kapısına varıncaya dek bineğine biner, yiyip içer. Daha sonra cennet çeşmelerinden iki çeşme görür. Çeşmelerin birinden içer, diğerinden de abdest alır. Birdenbire Âdem (a.s.) gibi altmış zira boyuna ulaşır: Eyyub’un sabrına ve Yusuf’un güzelliğine sahip olur. Orada yaşı tıpkı İsa’nınki (a.s.) gibi otuz üçtür. Ahlakı ise Muhammed’in ﷺ ahlakı gibidir.

³¹⁰ İbn Kayyım, *Hâdi'l-Ervâh*, 214, 215

Cennetin kapısından girerken hûrilerden olan hanımları, şarkılar söyleyerek ve sarılıp öperek onu karşılarlar. Ali ؑ'a;

*“Takvâ sahiplerini heyet halinde, çok merhametli olan Allah’ın huzurunda toplayacağımız gün...”*³¹¹ ayetinde geçen “heyet”in ne olduğu sorulmuş, o da şöyle demiştir: “Bu heyetten kasıt, kermandır. Canım elinde olan Allah’a yemin olsun ki takva sahipleri, kabirlerinden çıktıklarında karşılarında, kanatları ve altından yapılmış eyerleri olan beyaz develerin bulunduğunu görürler. Cennet ehlinin ayakkabılarının bağları, ışıldayan bir nurdur. Develerinin her bir adımı, gözlerinin görebildiği en uzak noktaya kadardır. Nihayet cennetin kapısına gelirler. Kapının halkası, altından bir levha üzerine tutturulmuş kırmızı yakuttur. Kapının yanı başında, dibinden iki pınarın fışkırdığı bir ağaç vardır. Pınarların birinden içince yüzlerini nimetlerin parıltısı kaplar. Diğer pınardan içince ise artık ebediyen saçları bozulmaz ve eskimez. Sonra kapının halkasını vururlar. (-Ah, ben de o halkanın tınlamasını duyabilsem!..) Bütün hurilere, kocalarının geldiği haberi ulaşır. Hepsini bir telaş aliverir ve alelacele hazırlanıp hizmetçilerini kapıyı açmaya gönderirler ve nihayet kapı açılır. Şayet Allah, o hizmetçiye, gelenin kim olduğunu daha önceden bildirmiş olmasaydı, hizmetçi, gördüğü nur ve güzellik sebebiyle gelen o kişiye secde ederdi! Hizmetçi, kapıyı açarak, gelene, “Ben, emrinize verilen hizmetçinizim.” der.

Cennet ehlinden olan o muttaki zat, hizmetçinin peşinden gider ve hanımının bulunduğu yere varır. Hanımı telaş ve heyecan içinde çadırdan çıkar ve onun boynuna sarılarak şöyle der: “Ben senin sevgilim, sen de benim sevgilimsin! Ben hep hoşnut olanım, asla darılmam! Hep nimet ve bolluk içinde olanım, asla

sıkıntı ve darlık çekmem! Hep senin yanında olacak, asla göçüp gitmeyeceğim!”

Daha sonra o kişi evine girer ve biri diğerine benzemeyen ev eşyaları arasından ve yollardan geçer, bir divanın yanına gelir. O divanın üzerinde öyle bir yatak vardır ki üzerinde yetmiş döşek, her döşegin üzerinde yetmiş hanım, her hanımın üzerinde de yetmiş kat elbise vardır ve tüm bu elbiselerin üstünden dahi bacağının içindeki iliği görünür. Bir gecelik süre içinde bile hepsiyle ilişki de bulunur.

Evlerinin altından, haddi hududu olmayan, bozulmayan berak su nehirleri, arıların karnından çıkmış olmayan süzme bal nehirleri, insanların ayaklarıyla ezip de suyunu çıkardıkları üzüm-lerden yapılmış olmayan ve içenlere lezzet veren şarap nehirleri, hayvanlardan sağılmış olmayan ve tadı hiç bozulmayan süt nehirleri akmaktadır.

Canları bir şey yemek istediği vakit yanlarına beyaz bir kuş gelip kanatlarını kaldırır, onlar da onun sağından solundan yerler. Hangi meyveyi isterlerse orada yiyebilirler. Hem de ister ayakta ister yastıklarına yaslanarak! Bu, şu ayette ifade edilen durumdur: “İki cennetin de meyveleri sarkmıştır, devşirmesi kolaydır.”³¹²

Bir rivayette ise şu ifadeler geçmektedir: “Muttakiler bölük bölük Rablerine doğru sevk edilirler. Nihayet cennet kapılarından birinin önüne gelir ve orada dibinden iki çeşmenin aktığı bir ağaç görürler. Âdeti bir yerden emir almışlar gibi o çeşmelerden birine yönelir ve ondan içerler. Karınlarındaki bütün kir ve pislikler yok olur. Sonra diğer çeşmeye yönelir ve orada yıkanır.

Üzerlerinde nimetlerin ışıltısı parıldar ve bundan sonra asla ciltleri eskikip pörsümez, saçları bozulmaz, her zaman bakımlı ve

güzel kalır. Sonra cennetin bekçilerinin yanına gelirler. Bekçiler onlara, “Selam size! Tertemiz geldiniz; artık ebedî kalmak üzere girin buraya!”³¹³ derler. Peşi sıra hizmetçileriyle karşılaşırlar. Hizmetçileri onlara -tıpkı dünyada hizmetçilerin yaptığı gibi- eşlik eder, yol gösterir ve “Müjdeler olsun size! Allah’ın sizin için hazırlamış olduğu şeylere sevinin!” derler.

Hizmetçilerden biri onun hurilerden olan hanımlarının yanına gider ve kocasının adını söyleyerek “Filan kişi geldi” der. Hûri, “Sen gerçekten onu gördün mü?” diye sorar, o da “Tabiki gördüm, o benim eşliğimde buraya geldi.” der. Hûri, sevinçten coşar, telaşla kapının eşliğine çıkar.

Muttaki zat avluya girince evlerin neyden yapılmış olduğuna bakar ve yeşil, sarı, kırmızı ve rengârenk inciden taşlarla yapılmış olduğunu görür. Başını kaldırıp yukarı bakar ve ansızın bir şimşek çakar. Bu şimşek, Allah’ın hükmü ve koruması olmadığı takdirde insanın gözünü kör edecek bir şimşektir.

Daha sonra sağına soluna bakar, hanımlarını, dolu dolu bardakları, sıra sıra yastıkları ve serilmiş halıları görür. İşte böyle, tüm cennet ehli bu sonsuz nimetlere bakar, karşılıklı olarak koltuklara yaslanır ve şöyle derler: “Hidayetiyle bizi (bu nimete) kavuşturan Allah’a hamdolsun! Allah bizi doğru yola iletmeseydi kendiliğimizden doğru yolu bulacak değildik. Hakikaten Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler.”³¹⁴

Sonra şöyle bir ses duyulur: “Hep yaşayacak, hiç ölmeyeceksiniz! Hep cennette kalacak, hiç ayrılmayacaksınız! Hep sıhhat ve afiyette olacak, hiç hastalanmayacaksınız!”³¹⁵

³¹³ Zümer, 73

³¹⁴ A’raf, 43

³¹⁵ İbn Ebi’l-Dünya rivayet etmiştir. Bakınız: *et-Terğib ve’t-Terhib*, 4/243, 440.

Sevgili mücahid kardeşim;

Tüm bu güzelliklere kavuşabilmenin tek bir yolu var; Tevhid-den şaşmadan ve niyetine riya mikrobunu bulaştırmadan Allah'ın rahmetiyle şehadeti beklemektir...

4- HURİLERİN NİTELİKLERİ

Sevgili mücahid kardeşim;

Şimdi kalbini bana çevirip kulaklarını bana aç ki sevgi ve hasretle, hep beraber, Rahman-ı Rahim'in, cennet bahçelerinde yaratmış olduğu güzel hurilerin vasıflarını öğrenelim!

Onlar, gençliklerinin baharında olan, birbirine yaşıt kızlardır. Uzuvarlarında hâlâ gençlik suyu dolaşmaktadır. Yanakları gül ve elma, göğüsleri nar, dişleri ise dizi dizi inciler gibidir. Belleri ince ve narindir. Bir huri dışarı çıktığında, yüzünün güzelliğiyle adeta bir güneş doğar! Gülüverince dişlerinin arasından adeta bir şimşek parıldar! Sevgiliyle buluşunca tıpkı güneş ve ay buluşmuş gibi olur!

Onunla muhabbet ettiği zamanı düşün; iki sevgilinin muhabbeti ne kadar güzel olur! Sevgilisinin onu kucakladığını düşün; iki dalın birbirine dolaşması nasıl olur! Sevgilisi, tıpkı bir aynaya bakıyormuş gibi, onun yanaklarında kendi yüzünü görür! Etinin altındaki iliği dahi görünür de ne deri ne kemik ne de elbiseler o iliğin görünmesine engel olur!

Şayet bir tek hûri bile dünyaya inmiş olsaydı, yer ve gök arasını o güzel kokusuyla doldurur, bütün mahlûkat, tehlil, tekbir ve tesbihlerle onu karşılar, dünyanın dört bir yanı onun için süslenir, gözler ondan başka bir şeye dönüp bakmaz, onun güzelliği karşısında güneşin ışığı, -tıpkı bir yıldızın ışığı gibi- sönükleşir ve dünya üstündeki her varlık, Allah-u Teâlâ'nın sonsuz kudretine iman ederdi!

Başındaki örtüsü dahi dünyadan ve dünyadaki her şeyden daha değerlidir; ona kavuşmak, dünyanın bütün zevklerinden daha tatlıdır! Yılların geçip gitmesi onun sadece ve sadece güzellik ve zarafetini; geçen her gün, onun kocasına karşı muhabbet ve hasretini arttırır! Ne gebe kalır ne de çocuk doğurur. Ne hayız ne de nifas görür. Her türlü kir, sümük, akıntı, dışkı ve benzeri pisliklerden uzaktır. Gençliği hiçbir zaman yok olmaz.

Elbiseleri ne eskir ne de güzelliğini kaybeder. Onunla birlikte olmaktan asla bıkmaz. Bakışlarını kocasına odaklar, ondan başka hiç kimseye tamah etmez. Kocasını da gayet büyük bir muhabbetle bakışlarını ona odaklar, ona baktıkça içi sevinçle dolar. Hûri, kocasının hiçbir emrine karşı çıkmaz, hep itaat eder. Kocasını evde yokken kendine sahip olur, kocasının yolunu gözler. Kocasını da aynı şekilde ona kavuşacağı anı gözler. Ona, kocasından önce ne bir insan ne de bir cin dokunmuştur. Ona baktıkça kocasının içi içine sığmaz, neşeyle dolup taşar.

Hûrinin söylediği her söz, kocasının kulaklarını adeta sıra sıra inci taneleriyle doldurur. O kendisini gösterince, tüm saray ve köşkler nurla dolar!

Onların yaşlarını sorarsan eğer, bil ki onlar gençliklerinin en güzel yaşlarında olan -aynı yaşda olan- kızlardır. Yok, eğer güzelliklerini soracak olursan, sana “Arada herhangi bir engel olmaksızın hiç güneş ve aya baktın mı?” diye sorarım.

Gözbebeklerini sorarsan eğer, bil ki en güzel ve en net beyazlığın içindeki en güzel siyah renge sahip, muhteşem uyumlu gözbebekleridir, onların gözbebekleri! Endamlarını sorarsan eğer, en güzel ağaç dallarını hatırla!

Göğüslerini sorarsan eğer, bil ki, iyice belirginleşmiş ve harika narlar gibi kabarmıştır! Tenlerinin rengini sorarsan eğer, bil ki, ya-

kut ve mercan gibidirler! Ahlaklarının güzelliğini sorarsan eğer, bil ki onlar, güzel huylu ve güzel yüzlü dilberlerdir; güzelliği de, iyiliği de kendilerinde toplamışlardır; onlara hem zahirî hem de batınî güzellik verilmiştir! Ruhların huzuru, gözlerin nurudur onlar!

Onların, kocalarına karşı davranışlarını sorarsan eğer, bil ki onlar, kocalarına karşı ruha ruh katacak, onları kendilerine âşık ettirecek kadar sevecen, hoş sohbet ve kibardırlar. Her bir huri, öyle bir kadındır ki kocasının yüzüne gülünce, onun bu gülüşüyle tüm cennet aydınlanır! O, bir köşkten diğer bir köşke giderken, “Güneş bir burçtan diğer bir burca gidiyor!” dersin!

Ah, ne güzeldir onun kocasıyla muhabbeti! Ne tatlıdır, ne güzeldir birbirlerinin boynuna ve beline sarılmaları! O şarkı söylediği zaman, ne muhteşem bir zevktir onu izleyip dinlemek! Kocasına yanaşıp da onunla oynadığında ne tatlıdır onun oynayıp eğlen-dirmesi! Öptüğü vakit, kocası için onun öpmesinden daha tatlı ve daha zevkli hiçbir şey yoktur!

Kendisini kocasına sunduğunda, onun bu sunuşundan daha lezzetli hiçbir şey yoktur!³¹⁶

Hadi öyleyse, hem Allah’ın hem de Peygamber’in ﷺ sana tanıttığı hurilerin vasıflarına kulak ver! Gücümüz yettiğince ve kaynaklarda ulaşabildiğimiz oranda, azar azar, yukarıdan aşağıya doğru onların niteliklerini sana anlatalım:

Onların boyları, sevgililerinin boylarıyla, tenleri de onların tenleriyle uyumludur. Üzerlerindeki elbiseler, yeşil ve kırmızı renkli, şeffaf, ince veya kalın cennet ipeğinden yapılmıştır: “İnce ve kalın dîbâdan yeşil elbiseler giyecekler.”³¹⁷

³¹⁶ İbn Kayyım, *Hâdi'l-Ervâh*, 251, 252

³¹⁷ Kehf, 31

“Üzerlerinde yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır.”³¹⁸

“Orada giyecekleri elbiseleri de ipektir.”³¹⁹

Daha önce de verdiğimiz bir rivayette şu ifadeler geçmişti: “Adam etrafına bakar ve ansızın divanın bir tarafında ahu gözlü bir hûrinin oturmuş olduğunu görür. Hurinin üzerinde, hiçbirinin rengi diğerinin aynısı olmayan yetmiş kat elbise vardır. Tüm bu elbiselerin, etin, kemiğin ve kanın üstünden baktığı halde onun bacağındaki iliği dahi görünmektedir.”³²⁰

Bahsettiğimiz bu elbiseler yakut, zebercet ve incilerle süslenmiştir. Hurilerin başlarındaki taçlar ise dünya ve üstündeki her şeyden daha üstündür. Peygamber ﷺ şöyle buyurmuştur:

“Onun başındaki tacı ise dünya ve üstündeki her şeyden daha hayırlıdır.”³²¹ Bu taç, üzerinde rengârenk nice mücevherler bulunan bir taçtır. Başlarındaki örtüler de dünya ve üstündeki her şeyden daha üstündür. Saçları ise insanı büyüleyen bir güzelliğe ve uzunluğa sahip olup o saçlardan, çok güzel kokular yayılmakta, nur ve güzellik fışkırmaktadır. Nitekim Peygamber ﷺ de şöyle buyurmuştur: “Onun saçının bir tutamı bile dünyaya görünse, doğuyla batı arasını o güzel kokusuyla doldururdu.”³²² Diller onun yüzünün güzelliğini anlatmaktan aciz kalır; sözler kâfi gelmez; akıl onun güzelliğini tasavvur dahi edemez! İbn Abbas ؓ şöyle demiştir:

“Bir gün Ka’b’ın yanında oturuyorduk. O, Bir huri, elini dünya semasına doğru sarkıtsaydı, elinin ve yüzüklerinin güzelliği ve ışıltı-

³¹⁸ İnsan, 21

³¹⁹ Fatır, 33

³²⁰ İbn Ebî’l-Dünya rivayet etmiştir. Bakınız: et-Terğib ve’t-Terhib, IV, 249

³²¹ Taberani rivayet etmiştir. Bakınız: et-Terğib ve’t-Terhib, IV, 263

³²² Taberani, Mu’cemu’l-Evsat.

tısıyla bütün dünya, tıpkı güneşle aydınlanmış gibi aydınlanırdı.” dedi. Ben de ‘Eli dahi böyleyse, yüzünün beyazlığı ve güzelliği, tacı, yakutları, incileri ve zebercetleri kim bilir nasıldır!’ dedim.”³²³

Yine İbn Abbas ؓ şöyle demiştir: “Bir huri, yüzünü dünyaya gösterseydi, onun güzelliği gökle yer arasını doldururdu.”³²⁴

Peki, ya hurilerin alınlarının genişliğini ve güzelliğini, gözlerinin nasıl olduğunu biliyor musunuz? Onlar, ahu gözlü hurilerdir! Gözlerinin beyazı bembeyaz, siyahı ise simsiyahtır. Onun gözlerine bakanlar, gözlerini ondan ayırıp da başka tarafa bakamazlar! Gözleri iridir. Tüm bu güzelliklerinin yanında, bakışlarını da sadece kocalarına odaklar, başkasına bakmazlar!

Kaşları ise ince, uzun ve simsiyahtır. Ufak ağızlı, ufak burunludurlar. Bütün güzellikler onlarda bir araya gelmiştir. Güzel dudaklı, güzel dişli, güzel sesli ve güzel nağmelidirler.

İbn Mesud ؓ şöyle demiştir: “Cennette aniden bir nur parıldar. Cennet ehli başlarını kaldırıp yukarı doğru bakarlar. O da ne? Kocasına tebessüm eden bir hurinin dişlerinin parıltısı!”³²⁵

Yezid er-Rakkaşî, “Bana ulaşan bir habere göre cennette bir nur parıldar ve bu nurun girmediği hiçbir köşk kalmaz.” demiş, kendisine, “Bu nurun kaynağı nedir?” diye sorulunca da “Kocasına tebessüm eden bir hurinin dişlerinin ışıltısıdır.” demiştir. Yezid’in bu sözlerini rivayet eden Salih el-Merrî şöyle demiştir: “Onun bu sözleri üzerine onu dinleyenlerden biri çılgık atmaya başlamış ve bu şekilde bağırarak ölmüştü.”³²⁶

³²³ İbn Ebi’-d-Dünya rivayet etmiştir. Bakınız: et-Terğib ve’t-Terhib, IV, 265

³²⁴ İbn Ebi’-d-Dünya rivayet etmiştir. Bakınız: et-Terğib ve’t-Terhib, IV, 265

³²⁵ Ebu Nuaym rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, Hâdi’l-Ervâh, 214

³²⁶ İbn Ebi’-d-Dünya rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, Hâdi’l-Ervâh, 215

Ahmed b. Ebi'l-Havari şöyle demiştir: Cafer b. Muhammed şöyle dedi: “Bir arif başka bir arifle karşılaşınca ona ‘Ceylan gözlü hurileri özlüyor musun?’ diye sormuş, o “Hayır!” deyince arif, “Onları özle! Çünkü onların yüzlerinin nuru, Allah-u Teâlâ’nın nurundandır.” demiş, bunu duyan diğer arif bayılıp düşmüştü. Biz, bir ay boyunca onu (hasta yatağında) ziyarete gidip geldik.”³²⁷

Hurilerin tükürükleri bile baldan daha tatlı, miskten daha hoştur! Enes b. Malik ؓ şöyle demiştir: “Bir huri denize tükürse, onun tükürüğünün tatlılığıyla bütün deniz tatlanırdı.”³²⁸

İbn Abbas ؓ ise şöyle demiştir: “Cennet ehlinde bir kadın yedi denize tükürseydi, yedi deniz de baldan daha tatlı olurdu.”³²⁹

Hûrilerin sözleri ise adeta bir büyüdür. Fakat onlar lüzumsuz konuşmaz, dillerine sahip olurlar. Onların sesleri ve nağmeleri ise o kadar güzeldir ki, Allah cennetteki veli kulları için ölümsüzlük hükmünü koymuş olmasaydı, hurilerin seslerinin güzelliğinden dolayı hepsi ölüverirdi! Ne harikadır, ne muhteşemdir onların nağmeleri! Ağzı kokuları ise hadis-i şerifte belirtildiği gibi eşsiz güzelliğindedir:

“Cennet ehlinde bir kadın dünyaya görünseydi, tüm yeryüzünü misk kokusuyla doldurur, onun parlaklığı karşısında güneş ve ayın ışığı sönük kalırdı.”³³⁰

Peki, ya boyunlarının güzelliği? Ebu Said el-Hudrî ؓ, “Sanki onlar yakut ve mercandırlar.” (Rahman, 58) ayeti hakkında şöyle demiştir: “Kocaları o hanımların boyunlarında kendi yüzlerini, aynada gördüklerinden çok daha net bir şekilde görebilirler. On-

³²⁷ İbn Ebi'd-Dünya rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, *Hâdi'l-Ervâh*, 215

³²⁸ İbn Ebi'd-Dünya rivayet etmiştir. Bakınız: et-Terğib ve't-Terhib, IV, 265.

³²⁹ İbn Ebi'd-Dünya rivayet etmiştir.

³³⁰ Taberani ve Bezzar rivayet etmiştir. Bakınız: et-Terğib ve't-Terhib, IV, 263

ların üzerlerindeki bir tek inci bile doğu ile batı arasındaki her şeyi aydınlatmaya yeter. Bir hanımın üzerinde yetmiş kat elbise olduğu halde kocasının bakışları, onun bacağındaki iliğe kadar nüfuz eder.”³³¹

Onların göğüsleri ise Allah-u Teâlâ’nın bildirdiği gibidir: “Göğüsleri tomurcuk gibi kabarmış yaşıtlı kızlar...”³³²

Hurilerin göğüsleri asla sarkmaz, daima elma gibidir. Ciğerleri ise görüntüyü çok net bir şekilde yansıtan bir ayna gibidir.

Nitekim bir rivayette şu ifadeler geçmektedir: “Cennette, kocasının ciğeri hanımı için bir ayna, hanımın ciğeri kocası için bir aynadır.”³³³

Hûrilerin göğüs kısmı, karın kısmı, göbeği, göbeğin üstü, altı, baldırı, omuzu, pazusu, dirseği, kolu, dizi ve ayağı ise insanın aklının alamayacağı, hâyâl dahi edemeyeceği kadar güzeldir. Ne Allah ﷻ ne de Elçisi ﷺ, bu uzuvlarla ilgili herhangi bir nitelemede bulunmuştur.

Hûrilerin parmaklarının bir tanesi bile güneş ve ayın ışığından çok daha güzel ve güçlüdür. Nitekim bir hadis-i şerifte şu ifadeler mevcuttur: “Onun bir tek parmağı dahi dünyaya görünseydi, ışığı, güneş ve ayın ışığına baskın gelirdi.”³³⁴

Onların bacakları ise o kadar beyazdır ki elbisenin altından dahi bu beyazlık görülebilir. İbn Mesud ؓ şöyle demiştir: “Cennet ehlinde olan kadının, yetmiş kat elbisenin üstünden bakıldığında bile bacağının beyazlığı, hatta iliği görünür.”³³⁵

³³¹ İbn Vehb rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyim, *Hâdi'l-Ervâh*, 211

³³² Nebe, 33

³³³ Ebu Ya'lâ, Beyhaki

³³⁴ Taberani, *Mu'cemü'l-Evsat*; Bakınız: *et-Terğib ve't-Terhib*, 4/263

³³⁵ Tirmizi, İbn Hibban. Bakınız: *et-Terğib ve't-Terhib*, 4/263

5- HURİLERİN ŞARKILARI VE EĞLENCERİ

Cennete giren mümin erkekler, cennetin kapısına varınca hûrilerin şarkılarını dinleyecekler. Yahya b. Ebi Kesir şöyle demiştir: Ceylan gözlü hûriler, kocalarını cennetin kapısında karşılar ve şöyle derler: “Sizi beklemek ne kadar da uzun geldi bize! Biz hoşnut olanlarız, asla kızmayız! Kalıcılarız, asla gitmeyiz! Ebedileriz, asla ölmeyiz!”

Hûriler, daha güzeli iştirilmemiş olan en güzel seslerle bunları söyledikten sonra her biri kendi kocasına şöyle der: “Sen benim sevgilimsin, ben de senin sevgilin! Sen yanımda olduktan sonra, ne gam var benim için, ne de keder! Asla senden başkasına meyletmek yok benim için!”³³⁶

Allah dostu cennetteki sarayına girince, oranın gece eğlencelerinde, ahu gözlü hûrilerin şarkılarını dinler. Tirmizî, Ali عليه السلام Resûlullah ﷺ’den şunu naklettiğini bildirmiştir:

“Cennette ahu gözlü hûrilerin toplanma günleri olur. Mahlûkatın bir benzerini daha duymadığı eşsiz güzelliikteki bir sesle şöyle derler: “Bizler, ebedileriz, asla yok olmayız! Nimetler içindeyiz, asla sıkıntı çekmeyiz! Hoşnut olanlarız, asla kızmayız! Müjdeler olsun, kendileri bizim için var olan ve bizim de kendileri için var olduğumuz erkekler!”

Allah dostu, cennet nehirlerinin kıyısında nimetlerden yiyip içerken bir de şarkı dinlemenin zevkini tadar.”

Ebu Hureyre رضي الله عنه şöyle demiştir: “Cennette, cennet boyunca akıp giden ve her iki yakasında dizilmiş, karşılıklı bir şekilde huriler sıralanmış olan bir nehir vardır. Bu huriler, mahlûkatın, daha tatlısını duymadığı bir sesle şarkılar söylerler... Söyledikleri

³³⁶ İbnu'l-Mübarek. Bakınız: İbn Kayyim, *Hâdi'l-Ervâh*, 216

şarkılar, Allah'ı yüceltmek, övmek ve O'na hamd etmekle ilgili olacaktır inşaallah.”³³⁷

Sevgili kardeşim! Cennetteki hanımlarının haftalık toplantıları, şarkı ve eğlence günü var!

Ebu Nuaym, Peygamber ﷺ'in şöyle dediğini rivayet etmektedir: “*Cennet ehlinde olan her erkek, dört bin bâkire, sekiz bin dul ve yüz tane hûriyle evlendirilir. Bu hanımlar her hafta toplanır ve mahlûkatın, bir benzerini daha duymadığı eşsiz güzellikteki bir sesle şöyle derler: 'Bizler, ebedileriz, asla yok olmayız! Nimetler içindeyiz, asla sıkıntı çekmeyiz! Hoşnut olanlarız, asla kızmayız!*

Kalıcılarız, asla göçüp gitmeyiz! Müjdeler olsun, kendileri bizim için var olan ve bizim de kendileri için var olduğumuz erkeklerle!’”

Cennet ehlinin zaman zaman birbirleriyle buluşacakları bir başka yer de, altında türlü sesler, çeşit çeşit beste ve nağmelerle şarkılar söyleyen güzel kızların bulunduğu ağaçların yanıdır.

Kureyşli bir adam, İbn Şihab'a, “Ben çalgı ve eğlenceyi çok seviyorum; cennette bunlar olacak mı?” diye sormuş, İbn Şihab da şöyle demiştir: “İbn Şihab'ın canını elinde bulunduran Allah'a yemin olsun ki evet, orada bunlar da olacak! Cennette öyle bir ağaç var ki, onun meyvesi inci ve zebrecettir. Ağacın altında ise şarkılar söyleyen gencecik kızlar vardır. Onlar ‘Nimetler içindeyiz, asla sıkıntı çekmeyiz! Bizler ebedileriz, asla yok olmayız!’ derler. Onların bu sözlerini duyan ağaçlar da alkış tutarak onlara eşlik eder. Allah'ım, bilemiyorum, o kızların mı sesleri daha güzel, yoksa ağaçları mı?” “

Hûrilerin bu harika sesleri, cennetteki bütün ağaçları etkiler. Onların, Allah'ı öven ilahilerini işiten bütün ağaçlar çiçek açar.

³³⁷ Beyhaki. Bakınız: *et-Terğib ve't-Terhib*, 4/267

Yahya b. Ebi Kesir şöyle demiştir: “Ceylan gözlü hûrilerden biri dahi Allah’ı övse, cennette çiçek açmayan bir tek ağaç bile kalmaz!”³³⁸

6- HURİLERLE CİNSEL TEMAS

Cennete giren erkek, aydan daha güzel ve kocasını cezbedecek her türlü vasma sahip olan kadınlara kavuşur. Kendisine yüz erkeğin cinsel gücü verilir. Zeyd b. Erkam ؓ şöyle anlatıyor: “Ehl-i Kitaptan olan bir adam, Peygamber’e ؐ geldi ve ona, “Ey Ebu’l-Kasım, sen cennet ehlinin yiyip içtiğini mi iddia ediyorsun?” diye sordu. Resûlullah ؐ, “Muhammed’in canını elinde tutan Allah’a yemin olsun ki evet! Hatta cennet ehline, yeme, içme ve cinsel ilişki konularında yüz erkeğin gücü verilecektir.” buyurdu. O adam, “Bir şeyler yiyip içen kişinin mutlaka tuvalet ihtiyacı olur. Fakat cennette hiçbir sıkıntı yoktur, nasıl olacak?” diye sorunca, Resûlullah da ؐ şöyle buyurdu: “Orada tuvalet ihtiyacı diye bir şey yoktur. Yedikleri şeyler, misk kokulu bir ter şeklinde derilerinden dışarı sızıverir; böylece mideleri boşalmış olur.”³³⁹

Cennet ehline, hem yüz erkeğin şehveti hem de yüz erkeğin cinsel gücü verilir. Hatta hanımıyla olan bir tek cinsel birleşmesi bile kırk yıl süresince devam eder de bu süre zarfında onun şehveti hiç tükenmez.

Yahudilerden bir adam, Resûlullah ؐ’in yanına geldi ve “Ey Ebu’l-Kasım, sen cennet ehlinin orada yiyip içtiklerini iddia ediyorsun, değil mi?” diye sordu. O yahudi, Resûlullah ؐ’e gelip bu soruyu sormadan önce, kendi taraftarlarına, “Muhammed, bu dediğim şeyi onaylarsa, ben bunu onun aleyhine kullanıp onunla tartışacağım.” demişti. Resûlullah ؐ ona, “Muhammed’in canını

³³⁸ İbn Kayyım, *Hâdi'l-Ervâh*, 216

³³⁹ Ahmed, Nesâi ve Taberani. Bakınız: *et-Terğib ve't-Terhib*, 4/258-259

elinde bulunduran Allah'a yemin olsun ki, cennet ehlinde her bir kişiye, yeme, içme, şehvet ve cinsel ilişki konularında yüz erkeğin gücü verilecek!" diye cevap verdi. Bunun üzerine yahudi, "Ama bir şeyler yiyip içenin tuvalet ihtiyacı olur?" deyince Resûlullah ﷺ de şöyle buyurdu: "Onlar bu ihtiyaçlarını derilerinden misk kokulu bir terin çıkmasıyla giderirler. Bu ter çıkınca karınları boşalır ve rahatlar."³⁴⁰

Ebu Nuaym, Enes b. Malik ؓ'in şu sözlerini rivayet etmiştir: "Resûlullah ﷺ "Cennette her müminin yetmiş hanımı olacak" buyurdu. Biz, "Ey Allah'ın Elçisi, o müminin bunların hepsiyle birlikte olmaya gücü yeter mi?" diye sorduk. O da "Ona yüz adamın gücü verilecek" buyurdu."³⁴¹

Taberani, Ebu Hureyre ؓ'dan şunu nakletmiştir: "Bir keresinde Resûlullah ﷺ'e "Ey Allah'ın Elçisi, cennette hanımlarımızla ilişkiye girecek miyiz?" diye sorulmuş, o da şöyle buyurmuştu: "Cennetteki her adam, günde yüz bakireyle birlikte olacak."³⁴²

Ebu's-Şeyh, İbn Abbas ؓ'dan şunu nakletmiştir: "Resûlullah ﷺ'e, "Ey Allah'ın Elçisi, tıpkı dünyada olduğu gibi cennette de hanımlarımızla ilişkide bulunacak mıyız?" diye soruldu, o da şöyle buyurdu: "Muhammed'in canını elinde tutana yemin olsun ki her adam sadece bir sabah vaktinde bile yüz bakireyle birlikte olacak."³⁴³

Peki, Allah dostlarının cennetteki şehvî arzularının nasıl olduğunu biliyor musunuz? Onların ilişki sırasındaki şehvetleri yetmiş yıl kadar devam eder de ne yorgunluk ne de zorluk hissederler. Said b. Cübeyr şöyle diyor: "Cennetteki müminlerin sadece bir

³⁴⁰ İbn Hibban, Nesâi ve Hâkim

³⁴¹ İbn Kayyim, *Hâdi'l-Ervâh*, 211

³⁴² İbn Kayyim, *Hâdi'l-Ervâh*, 211

³⁴³ İbn Kayyim, *Hâdi'l-Ervâh*, 212

ilişki sırasındaki şehveti bile yetmiş yıl kadar sürer de sürekli zevk alırlar. Onlar buna rağmen cünüp olmaz ve temizlenmeye ihtiyaç duymazlar. Ne zayıflık ne de takatten düşme vardır. Onların ilişkileri sırf zevk ilişkisi ve faydalanmadır. Hiçbir şekilde bir sıkıntısı ve sorunu yoktur.”³⁴⁴

Peki, cennet ehlinin, sevgilileriyle birlikte oldukları zamanki şehvetlerinin asla kesilmediğini duydunuz mu? Taberani, Ebu Üame rah’dan şunu nakletmektedir: “Resûlullah rah’e, “Cennet ehli cinsel temasta bulunacak mı?” diye sorulunca şöyle buyurdu: “*Evet, hem de hiç bıkmayan bir erkeklik organı ve son bulmayan bir şehvetle, zorlaya zorlaya!*”³⁴⁵

Ebu Üame rah’dan gelen bir başka rivayete göre ise Resûlullah rah’e “Cennet ehli, ilişkide bulunacak mı?” diye sorulmuş, o da şöyle cevap vermiştir: “*Hem de en zevkli şekilde! Fakat orada, ne meni (sebebiyle gebeliğe sebep olma) ne de meniyye (ölüm) vardır!*”³⁴⁶

Ah, bir görürse gözlerin! Ne ilginç haller, ne harikalar var orada! Hûriler, hâyâl dahi edemeyeceğin sırlarla dolu! Bu sırları açıklamaya çalışsan, aciz kalırsın! Örneğin onlar, sen onlarla ilişkide bulunduktan sonra, aynen ilk baştaki gibi yeniden baki-releşiyorlar. Hem de eskisinden çok daha güzel bir şekilde! Ebu Hureyre rah, cennetin Serveri rah’ne “Ya Resûlallah, cennette cinsel temasta bulunacak mıyız?” diye soruyor, O rah de şöyle buyuruyor: “*Canım elinde olan Allah’a yemin olsun ki evet! Hem de en zevkli şekilde, zorlaya zorlaya! Hatta ilişkiden sonra kadın hemen yeniden tertemiz bir bakireye dönüşüverecek.*”³⁴⁷

³⁴⁴ İbn Ebi’l-Dünya rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, *Hâdi’l-Ervâh*, 219

³⁴⁵ Taberani rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, *Hâdi’l-Ervâh*, 218.

³⁴⁶ Taberani rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, *Hâdi’l-Ervâh*, 218

³⁴⁷ İbn Vehb rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, *Hâdi’l-Ervâh*, 217

Bir rivayette ise şöyle buyuruyor: “Cennet ehli, hanımlarıyla ilişkide bulunduktan sonra hanımlar tekrar bakire olacaklar.”³⁴⁸

İnsanı şaşırtan bir başka şey ise şudur: Cennetteki hanımlar, cünüplükten uzak, tertemiz kadınlar olacaklardır. Necasetten, idrardan, dışkıdan, hayız ve nifastan, her türlü kirden uzak, tertemiz kadınlar! Meniden, meziden ve vediden arındırılmış, tükürükten, balgamdan ve sümükten temizlenmiş, kocasından başkasına bakmayan, arsızlıktan ve hayâsızlıktan, lanet etmek ve sövmekten, kötü ahlaktan, çirkin vasıflardan ve dünyadaki kadınlarda bulunabilen her türlü kir ve rahatsızlıktan uzak olan pampak, tertemiz kadınlar! Cenab-ı Hak şöyle buyuruyor: “İman edip iyi davranışlarda bulunanlara, içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele! O cennetlerdeki bir meyveden kendilerine rızık olarak yedirildikçe, ‘Bundan önce dünyada bize verilenlerdendir bu.’ derler. Bu rızıklar onlara (bazı yönlerden dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için cennette tertemiz eşler de vardır. Ve onlar orada ebedî kalıcıdır.”³⁴⁹

“(Resûlüm!) De ki: Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takvâ sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan, ebediyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah’ın hoşnutluğu vardır. Allah, kullarını çok iyi görür.”³⁵⁰

“İnanıp salih ameller işleyeni de, içinde ebediyen kalmak üzere girecekleri, zemininden ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Orada onlar için tertemiz eşler vardır ve onları koyu (tatlı) bir gölgeye koyarız.”³⁵¹

³⁴⁸ Taberânî rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, Hâdî'l-Ervâh, 217

³⁴⁹ Bakara, 25

³⁵⁰ Âl-i İmrân, 15

³⁵¹ Nisâ, 57.

İbn Abbas رضي الله عنه, ayetlerde geçen “tertemiz kadınlar” ifadesini “her türlü kir ve sıkıntıdan uzak tutulup tertemiz kılınmış kadınlar” şeklinde tefsir etmiştir. Büyük alim Mücahid, “hayızdan, idrar ve dışkıdan, sümük ve tükürükten, meniden ve gebelikten korunmuş kadınlar” şeklinde tefsir ederken Katade ise “pislikten ve günah-tan arındırılmış kadınlar” şeklinde tefsir etmiş, bir rivayete göre ise “hayzı ve hiçbir sıkıntısı olmayan kadınlar” demiştir. ‘Atâ, Hasan-ı Basri, Dahhak, Ebu Salih, Atiye ve Süddî’den de yukarıdaki ri-vayetlere benzer rivayetler gelmiştir.³⁵² Hûriler nasıl tertemiz kılın-mışlarsa, onların kocaları da tertemiz kılınmış, her türlü hastalık ve sıkıntıdan uzaklaştırılmıştır. Onlar, milyonlarca kez ilişkide bu-lunsalar dahi ne zayıflık hisseder ne de takatten düşerler.

Onların ilişkileri her yönüyle bir zevktir, nimettir ve hiçbir şekilde sıkıntı ve eziyete sebep olmaz. Onların şehvetleri daima güçlüdür. Ne cünüplük vardır ne de bıkkınlık! Hanımlarıyla bir-likte olmaları, onlara verilmiş bir meşguliyet, diğer ebedi cennet nimetleri gibi daima istifade ettikleri bir nimettir. Rab Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

*“Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, sevinç ve mutluluk dolu bir meşguliyet içindedirler. Onlar ve eşleri, gölgeler altında tahtlara kurulurlar.”*³⁵³

Abdulah b. Mesud, İbn Abbas, Said b. el-Müseyyeb, İkrime, Hasan-ı Basri, Katade, A’mes, Süleyman et-Teymî ve Evzaî, Ya-sin suresindeki bu ayetlerde geçen “Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, sevinç ve mutluluk dolu bir meşguliyet içindedirler” ifadesi hakkında şöyle demişlerdir: “Onların meşguliyeti, bakirelerle iliş-kiye girmektir.”³⁵⁴

³⁵² Tefsîru İbni Kesir, 1/363. Bakara, 25. ayetin tefsiri

³⁵³ Yâsîn, 55-56

³⁵⁴ Tefsîru İbni Kesir, 3/575

Refah, bolluk ve mutluluğun bütün vesileleri kendisine bahşedilmiş olan, her türlü afet, eksiklik, sıkıntı, bıkkınlık ve yorgunluktan ebediyen korunmuş olan bir insan, gam ve kederden, dert ve tasadan, bela ve musibetlerden, cehennem ehlinin azabından ve onların içinde bulundukları acı hallerden nasıl yüz çevirmesin, nasıl uzak olmasın!?

Böyle bir insan, nasıl olur da ahu gözlü hurilerle birlikte olmak istemez! Zira onlarla birlikte olmaya kendisini sevk edecek bütün sebepler mevcut! Gönlü rahat, kalbi huzurlu, derdi tasası yok, bedeni güçlü, yüz erkeğin cinsel gücüne sahip ve sadece bir ilişki-deki şehveti bile yetmiş yıl sürmekte, hiç kesilmemekte!

O güzelliğe, o cazibeye sahip olan hurilerle nasıl olur da ilişkiye girmez!? O huri ki bir tek elini dahi dünyaya uzatsa, elinin güzelliği bütün mahlûkatı meftun etmeye yeter! Üzerindeki incilerin en küçüğü dahi dünyaya görünse, doğudan batıya her yanı aydınlatır! Dünyaya inse, yeryüzünü o güzel kokusuyla doldurur! Kat kat elbiselerin altında da olsa, bacaklarının güzelliği görülebilir! Çünkü onlar, ceylan misalidir. Peki, ya huriler kendi kocalarıyla nasıl meşgul olmasınlar!?

O kocalar ki Yusuf (a.s.) güzelliğindeler! Henüz bıyıkları dahi çıkmamış, kara gözlü, hep genç kalan ve elbiseleri de hiç eskimeyen gencecik erkekler! Kalpleri Eyyub (a.s.)'ın kalbi! Boyları, babaları Âdem (a.s.)'ın boyu gibi altmış arşın olan, otuz üç yaşındaki taze gençler!

Ahiretin bu büyük lezzetini en güzel şekilde tadacak olanlar, bu dünyada, zinadan, livatadan, evli olmadığı kişilere sarılıp öpmek ve onlara dokunmaktan uzak duran, şehvetle bakmaktan ve onlarla tokalaşmaktan kendilerini en çok koruyanlardır.

7- ERKEKLERE VERİLECEK HURİ SAYISI

Allah yolunda şehid olan kişiye, yetmiş iki huri verilecektir. Peygamber ﷺ şöyle buyurmuştur: “Allah katında, şehidin altı özel-liği vardır: (Darbe aldığı) ilk anda günahları bağışlanır; cennetteki yerini görür; iman takısını takınır; bir tek yakut bile, dünya ve üzerindeki her şeyden daha değerlidir; ceylan gözlü muhteşem güzellerden yetmiş iki tanesiyle evlendirilir; kendi yakınlarından yetmiş kişiye şefaati olur.”³⁵⁵

Vermiş olduğumuz bu sahih hadisler, cennette her mümine iki eş, şehidlere ise yetmiş iki eş verileceğini göstermektedir. Bazı rivayetlerde ise her mümine dört bin bakire, sekiz bin dul ve yüz huri verileceği belirtilmektedir. Ebu Nuaym ﷺ şöyle rivayet ediyor: “Cennet ehlinden her bir kişi, dört bin bakire, sekiz bin dul ve yüz hûrî ile evlendirilir. O kadınlar her yedi günde bir toplanır ve mahlûkatın, bir benzerini daha işitmediği güzel seslerle şöyle derler: ‘Bizler, ebedileriz, asla yok olmayız! Nimetler içindeyiz, asla sıkıntı çekmeyiz! Hoşnut olanlarız, asla kızmayız! Bizler kalıcılarız, asla göçüp gitmeyiz! Müjdeler olsun, kendileri bizim için var olan ve bizim de kendileri için var olduğumuz erkeklere!”³⁵⁶

Sevgili mücahid kardeşim;

Ne zaman ki bir anlık boşluğa düştün, geride bıraktıkların aklına geldi ve zorlanıyorsun, cennetteki hurilerini aklına getir... Başını kaldır gökyüzüne ve hemen bulutun arkasında olduklarını hâyâl et... Bu seni ayakta tutacaktır inşaallah... Görür gibi olma-ya çalış!

³⁵⁵ Ebu Nuaym rivayet etmiştir. Bakınız: İbn Kayyım, *Hâdi'l-Ervâh*, 211.

³⁵⁶ İbn Kayyım, *Hâdi'l-Ervâh*, 228

Cihad bölgelerinde görülen rüyalar genelde Firdevs merkezli olur... Kimi ebediyen beraber olacağı hurisini görür, kimi cennetini görür, kimi de şehadete giden yolların müjdesini alır efendimizden...

Cihad beldeleri çok farklı yerlerdir... Bir tadan kolay kolay bırakamaz... O beldelerin çok etkili bir havası vardır... Vallahi cihaddan alınan lezzet cennette olsa, bu bile cennetliklere yeter...

Mücahidlerin görmüş olduğu salih rüyalar hem kendilerinin imanını artırır hem de diğer mücahidlere güzel moraller verir... Hele de görülen rüyalar harfiyen çıkmışsa... İşte o zaman iman tavan yapar.

Sevgili mücahid kardeşim;

Şimdi sana, görmüş ve işitmiş olduğum seçkin rüyaları anlatayım, daha sonra da kerametlerden bahsedeyim... Allah'ın mücahidlere olan yardımının esirgenmediğini göreceksin, imanını arttıracaksın inşaallah.

CİHAD BELDELERİNDE GÖRÜLEN SALİH RÜYALAR VE KERAMETLER

Bosna cihadında görülen bazı rüyalar

* Rüyasında nasıl şehid olduğunu sorduğunda şehidden şu cevabı alır:

“Yürüyordum... Ağaç üzerinde çok güzel bir kız beni çağır-
dı... Şeytanın fitnesi sandım ve yürümeye devam ettim... Fakat
dayanılmayacak güzellikteydi. Dayanamayıp baktım ve ona
doğru yöneldim... Daha sonra onunla göğe çıkarken bedenimin
yere yığıldığını gördüm...”

Subhanallah! Ne kurşunu gördü ne de acı hissetti... Allahu
âlem...

* Şehadet öncesi, “Allah’ım, beni bedenimle birlikte cennete
al.” diye dua eden bir mücahid şehid oluyor... Fakat kardeşler
cesedini bulamıyorlar. Bir kardeş o şehidi rüyasında görüyor.
Rüyasında ona nasıl şehid olduğunu soruyor. Ondan şu cevabı
alıyor:

“Elimde kaleşnikof, bir baktım cennetteyim.”

Allah dualara icabet edendir...

* Bosna’da rüya gören bir Cezayirli anlatıyor:

Gördüğüm rüyayı bilen bir kardeşe anlattığımda şu yorumu
yaptı:

“Sen Türkiye’ye gideceksin. Bir Türkle evleneceksin. Daha
sonra da ilk cihad ettiğin beldede şehid olacaksın...”

Vallahi bu rüyayı bana³⁵⁷ anlatmıştı... Hatta onu şehid olma-
dan önce ben de rüyamda bacağı kanlı şehid olarak gördüm ve
kendisine söyledim... Ve rüyalar sahih çıktı... Türk bir bacımızla
evlendi, Afganistan’a gitti ve şehid oldu... İnşallah şehiddir.

Bosna cihadında görülen bazı kerametler

* Almanya’dan Bosna cihadına giden bir Alman mücahid, hiç
yolu bilmemesine rağmen bir şekilde mücahidlerin kampına ula-

³⁵⁷ Bu kitabı hazırlayan.

şıyor. Kamp emîri buraya kadar nasıl geldiğini sorduğunda resmi elbiseli bir memura sorduğunu söylüyor.

“O resmi memur, bir Sırp polisi!

Subhanallah!

Allah dilerse düşmanı bile yardımcı olarak gönderir.

* Cezayirli bir mücahid, bacağından yaralanıyor... Otobüsle şehre inip tedavi olması gerekiyor... Şoför yanlışlıkla Sırpların olduğu bölgeye götürüyor... Sırp askeri otobüsü durdurunca kardeş başlıyor şehadet şarkılarını söylemeye (Dua ediyor...) Kardeşimizin pasaportunu da alıp aşağı iniyor... ‘Birazdan çağırırlar beni.’ diye düşünen kardeşimize pasaport iade ediliyor ve otobüs yoluna koyuluyor...

Kardeşimiz hem Arap hem de yaralı... Kim bilir Rabbim onu kendisine nasıl gösterdi!

* Kısa boylu Yemenli bir mücahid kardeşimiz, 6-8 kadar Sırp esir alıp kampa getiriyor... Kamp emîri, Sırp esirlere, “Siz bir kişiye nasıl esir düştünüz?” diye soruyor... Esirler, “Bir kişi değillerdi ki! kalabalıklardı! Diye cevap veriyorlar... Oysaki tek bir mücahide esir düşmüşler!..

* Sırp askerlerinden biri dürbünle mücahidleri gözetliyor... Mücahidler ellerinde kocaman ağaç dallarıyla dişlerini keskinleştiriyorlarmış! Bir şekilde esir düşen o sırp askeri mücahidleri görünce;

“Nerede o dev yapılı mücahidler!” demiş.

Subhanallah!

Allahu Teala mücahidleri dev gibi, misvağı da bir ağaç dalı büyüklüğünde göstermiş...

Çeçenistan cihadında görülen bazı rüyalar

* Kalbinden yaralanan Ebu Mus'ab et-Tebüki, telsizle komutanlara cennetini gördüğünü söyleyip helallik diliyor...

Ebu Mus'ab'ın şehadetinden yirmi gün kadar önce kendisini ilk gördüğümde “Vallahisen şehid olacaksınız!” diye yemin etmişim...³⁵⁸ Allah yeminimi boşa çıkarmadı... İnşaallah şehiddir.

* Mısırlı Ebu Hafs daha Çeçenistan'a gitmeden önce, annesi, görmüş olduğu rüyayı kendisine anlatıyor:

“Rüyamda Hafsa annemizi gördüm ve ona “Benim oğlum Ebu Hafs hala Çeçenistan'a gidemedi...” dedim. Bana, “Gel sana oğlun nerede göstereyim.” dedi ve cennet bahçelerinde seni oynarken gördüm...”

Ebu Hafs, şehid olacağını rüyasında görüyor ve mücahidlere; “Vallahi 2000 yılına girmeden önce şehid olacağım.” diyor... Bu rüya 2000 yılından bir gün önce görülen bir rüya... Ve Ebu Hafs, dediği gün şehid oluyor. İnşaallah şehiddir.

* Ağabeyi şehid olan bir mücahid, gördüğü rüyayı şöyle anlatıyor:

“Beyaz bir atı süren ağabeyim ve iki kişilik bir eyer... Umarım ki ben de şehid olurum ve o boş yere ben otururum diyor...” Ve o mücahid de şehid oluyor... İnşaallah şehiddir.

Çeçenistan cihadında görülen bazı kerametler

* İstişad için kamyonla yola çıkan bir mücahid, patlatmayı yapmadan kampa geri dönüyor... Kardeşler, bir anlık korktuğunu zannederken, o, kardeşlerimize şu harika sözü söylüyor:

“Kardeşler! Ben cennetimi gördüm! Size haber vermek için geldim ve şimdi gidiyorum!”

Subhanallah!

Kardeşlerine müjde vermek için cennet yolundan bir anlık geri kalan bir mücahid... Ve onun o anki fedakârlığı bakın tüm dünyaya nasıl yayılıyor;

* Ağır yaralı bir mücahide; “Acı hissediyor musun?” Diye soran bir mücahide; “Hissetmiyorum... Fakat çok güzel mekânlar görüyorum!” diyor ve şehid düşüyor... İnşallah şehiddir...

* Omzundan yara alan Mısırlı bir kardeşi sedyeyle dağdan indirirlerken Mısırlı kardeşimiz gökyüzüne doğru el sallıyor ve kardeşlere diyor ki; “Ebubekir’i evlendirmeye götürüyorlar... Ebubekir size selam söylüyor.”

Ebu Bekir isimli Türkiyeli kardeşimizin şehid düşme anından sonraki sahneyi anlatıyor bize...

* İki Özbek mücahid kardeşimiz, kardeşlerimize defin zahmeti vermemek için Allah yolunda unufak olup parçalanmaları için dua ediyorlardı...

Allahu Teala kardeşlerimizin duasına icabet ediyor ve iki kardeşimizin arasına bir havan mermisi düşüyor. Ve kardeşlerimiz çok arzuladıkları şehadete tam da istedikleri gibi ulaşıyorlar... İnşallah şehiddirler.

* Bir ormanda aç kalan bir grup mücahid, ağaçlar arasında kendilerine yaklaşan bir geyik görüyorlar. O geyik cinsi o bölgenin geyiklerinden değilmiş... Geyik, kardeşlere yaklaşıyor ve yere uzanıp kesilme pozisyonu alıyor... Kardeşler o geyiğin kendilerine Allah’ın bir ikramı olduğunu anlıyor ve o geyiği kesip yiyorlar...

Subhanallah! Allah dilerse en küçük bir sesten kaçan geyiği mücahidlerin ayağına kadar korkusuzca getirtir... Bu, Allah’a çok kolaydır...

* Çeçen mücahid Ebu Ömer anlatıyor:

Ebu Mus'ab et-Tebuki ilmi ve ahlakıyla örnek bir şahsiyetti. Kimseyi kırmaz ve kızgınlığını belli etmezdi. Cematle namaz kıldırırken cemaatin tamamına yakını ağlardı. Çok etkili bir sesi vardı. O imamlık yaptığında herkes mendilini hazırlardı. Bambaşka âleme giderdik onun arkasında namaz kılarken.

Dağıstan'a girişimizin onuncu gününde yoğun bombardımana tutulduk... Ebu Mus'ab sürekli dua ediyordu. Hemen yanıma düşen bir bombadan gelen şarapnel parçası Ebu Mus'ab'ın kalbine isabet etmişti... Alel acele dağdan indirip köye getirdik. Ebu Mus'ab'ın şuuru yerindeydi... Bizden telsizi istedi ve komutanlardan Hattab, Ebu Hâkim, Ebu Cafer, Ebu Velid ve diğer komutanlara, Allah bana cennetimi gösterdi. Allah-u Âlem şehid olacağım. Hepiniz hakkınızı helal edin. Sizleri Allah için çok seviyorum. İnşallah cennette görüşürüz' dedi ve yarım saat kadar sonra şehid oldu. Allah şehadetini kabul etsin.

* Mısırlı mücahid Ebu katade anlatıyor;

Grozni kuşatmasında en az 3500 mücahid sıkışıp kalmıştık. Ruslar havaya iz mermileriyle gösteri ateşi yapıyorlardı. Çoğumuz birbirlerimizle helalleştik... Yardımlarını esirgemeyen Allah, daracık bir yol nasip etmiş ve o güzergâhta yaklaşık 600 şehid vererek çıkmıştık. Kuşatmayı yararken yolun sağında ve solunda boyunları ve parmakları kesilmiş özel omon birliklerini gördük. Sırayla dizilmişlerdi. Kuşatmadan kurtulduktan sonra birbirimize sorduk. "Bu, Rus omon birliklerini kim öldürdü?"

Zaten saniyelerle yarışıyoruz... Öldürmek isteseydik en fazla kafalarına bir kurşun sıkdık. Hem boyunları koparılmış hem de parmakları doğranmış. Bir de yan yana dizilmiş. Bunun için iyi

bir vakit lazımdı... İçimizden hiçbiri tek kurşun bile sıkmamıştı. Hafız olan bir kardeşimiz, “Vallahi bu, Allah’ın yardımı! Vallahi bu meleklerin işi!” diyerek şu ayeti okudu:

“Hani Rabbin, meleklerle, “Muhakkak Ben sizinle beraberim; haydi iman edenlere destek olun; Ben kâfirlerin yüreğine korku salacağım; vurun boyunlarına! Vurun onların bütün parmaklarını! diye vahyedyordu.” (Enfal, 12)

Allahu ekber! Allahu ekber! Allahu ekber!

Allah, kendi yoluna çıkanları yolda bırakmaz ve desteğini esirgemez. Yeter ki O’na güvenelim... Rabbim bizlere kefensiz defnolunmayı nasip etsin. Âmin

* Çeçenistan cihadında yaralanıp taksiyle tedaviye giden Ebu'l- Bera et-Türki anlatıyor; “Ayak bileğimden yaralanmıştım. Ruslar yol kontrolü yapıyordu. Arabamızı durdurdular ve açık olan pencereden içeri bakmaya başladı. Rus askerle burun burunaydım. Vallahi iki haftalık uzayan sarı sakalları ve mavi gözünü görüyorum. Ama o beni görmedi... Allah beni ona göstermedi.”

Afganistan cihadında görülen bazı rüyalar

* Aç ve yorgun bir şekilde Afgan dağlarında yürürken bir an kendini sahabîler gibi hisseden bir mücahid şu rüyayı görüyor:

“Ön koltukta Resûlullah ﷺ, arka koltukta dört sahabi bir jeep içinde yokuşa tırmanırken, araba birden durup geri geri gidiyor. Rüyanın kahramanı arabadan inerek taş bulup tekerin altına koymak için taş ararken arabanın durduğunu görüyor; bir de bakıyor ki dört sahabi arabadan inmiş, her bir sahabi arabanın tekeri altına başlarını koyarak arabanın durmasını sağlamışlar...”

Subhanallah! Şu sahnenin güzelliğine bakın! Hem Afganlı kardeşimize güzel bir ders veriliyor, hem sahabinin peygamber sevgisi işleniyor, hem de kendisinin peygamber sevgisi senaryoda işleniyor. (Taş aramak için arabadan inmesi)

* Bir köye sığınan yaklaşık otuz kadar mücahid... Ve bu mücahidlere ekmek pişiren köylüler, bir yandan da gece nöbet tutuyorlar... Ve bütün nöbet tutan bayanlar şu rüyayı görüyorlar:

“Beyaz ve uzun sakallı bir adam, çok güzel bir mekânda (nöbet tutan bayanlara) cennet vize belgesini dağıtıyor...”

* Türkiyeli bir kardeş rüyasında Resûlullah ﷺ'i görüyor... Resûlullah ﷺ, kardeşe “Filan kişiye (Türkiyeli bir kardeşin adını söylüyor) benden selam söyle” diyor... Ve bu kardeş de Resûlullah ﷺ'in selamını kardeşe iletiyor... Subhanallah! Hem rüyayı gören, hem de selam alan kardeşin sevinçleri kim bilir ne boyuttadır!?

* Kardeşlerimizden biri rüyasında insansız uçakla konuşmaya başlamış. İnsansız uçağa; “daha ne zamana kadar bizleri öldüreceksin?” demiş. İnsansız uçak da şu cevabı vermiş:

“Siz gruplara ayrıldığınız sürece sizi öldürmeye devam edeceğiz!”

Birlikte olmak ve gruplara ayrılmamak...

Afganistan cihadında görülen bazı kerametler

* Yolunu kaybeden bir mücahid, gelen koyun sürüsünden ayrılan bir kuzuyu Allah'ın kendisi için bir kılavuz seçtiğini düşünüyor ve kuzuyu takip ederek gitmek istediği yolu buluyor... Allahu ekber! Allah dilerse istediği canlıyı yardımcı olarak gönderir.

* Günlerce susuz kalmış bir grup mücahid, suyu çekilmiş küçük bir kuyunun yanında mola veriyorlar. Sabah olduğunda

yağmur yağmamasına rağmen ağzına kadar dolu berrak su görüyorlar ve susuzluklarını gideriyorlar.

* Ebu Hamza et-Türki anlatıyor;

2008 yılında Afganistan'daydım... 70 kadar mücahidle günler süren yol yürüyüşümüzde susuzluktan kırılıyorduk... Yüksek bir dağın eteğinde yürürken ağaçlar arasında neredeyse boyu büyüklüğünde bir su bidonunu aşağı indirmeye çalışan küçük bir köylüyü gördük. Yanımıza kadar gelip sudan içmemizi istedi... Su bidonunun üçte ikisi doluydu... Hepimiz kana kana içtik, suya iyi bir doyduk... Allah'a yemin ederimki bidondaki su neredeyse eksilmemişti...!

Rabbim bu kerameti biz mücahidlere gösterdi... Bir çoğumuz o an ağlamaya başladık...

* Ebu Müslim isimli Türkiyeli bir kardeşimiz, rüyasında Ebu Bekir (رضي الله عنه) ile Ömer (رضي الله عنه)'ı görüyor. Bu güzel sahabîler, kardeşimize 3-4 aylık esir düşeceğini söylüyor...

Kardeşimiz bu habere şaşırıyor ve “nasıl olacak? Siz neler söylüyorsunuz?” deyince;

O iki güzel sahabî, “3 sene” deyince kardeşimiz daha artmaması için susuyor ve uyanıyor... Bir-iki aya kalmadan operasyon sonucunda yaralanıp esir düşüyor. Rüyasında bildirilen 3 yıllık esaret hayatını tadıp çıkıyor...

* Türkiyeli bir kardeşimiz, mücahidlere ait bir gıda deposunda karıncaların, buğdayları alıp yuvalarına götürdüğünü görünce eğilip, karıncalara tebessüm ederek, “Sevgili karıncalar! Buğdaylar mücahidlerin, siz nereye götürüyorsunuz?;) diye sorduğumda o karıncalar yuvalarına götürdükleri buğdayları bir bir çıkartıp aldıkları yere getirince kardeşimiz başlıyor ağlamaya...

Ve yine eğilip karıncalara; “Ben size şaka yapmışım.” dese de karıncalar dinlemiyor kardeşimizi... Subhanallah! Allah her şeye hâkimdir...

* Bir Afganlı mücahid derki;

Allah'a hamdolsun ki kendi topraklarımızda cihad ediyoruz... Başka ülkelerde olsaydı oralara gidecek para bulamazdık...!

Irak cihadında görülen bazı rüyalar

* Suudi Arabistan’dan bacısıyla gelen bir mücahid... Bacısını bir mücahidle evlendirdikten sonra şehid düşüyor... Daha sonra kız kardeşi, rüyasında ağabeyini görüyor. Ağabeyi ona;

“17 gün sonra sen de şehid olarak yanıma geleceksin.” diyor... Ve gerçekten de dediği gün geldiğinde Amerika’lılar bacımızın kaldığı evi muhasara altına alıyorlar ve çıkan çatışmada bacımız da şehid düşüyor... İnşallah şehiddir.

* On dört yaşında bir Iraklı, rüyasında bir huri görüyor... Huri kendisine Kur’anı kerimin sayfa arasına saçından bir tel bıraktığını söylüyor. Sabah uyandığında gördüğü rüyayı anlattıktan sonra saç telini annesine gösteriyor...

Mesele evin reisine anlatıldıktan sonra hiç zaman geçirtmeden oğlunu istişhad ameliyesi için hazırlatıp gönderiyor... inşaallah şehid oluyor...

Irak cihadında görülen kerametlerden

* Kolundan yaralanan bir mücahid anlatıyor... Pusuda beklerken kulaklarımıza at koşuşu sesleri geldi... Baktığımızda ne at vardı ne de başka bir şey... Allah, melekleriyle bizlere yardım etti.

* Bir imamın şehadetinden sonra bir mücahid, imamı öldüren kişiyi öldürmek için evinden çıkıyor... Ama duasında o kalabalık

arasında sadece onun öldürülmesini istiyor... Ve bürosundan korumalarıyla çıkan kişiye kurşunları boşaltıp oracaktan uzaklaşıyor. Korumaları yaralanırken o kişi ölüyor. Allah-u Teâlâ, o kardeşimin duasına icabet ediyor...

Filistin cihadında görülen bazı rüyalar

* İstişhad sırası kendisine gelen bir mücahid, rüyasında şehid olan bir istişhadçıyı görüyor. Ona; “Nasıl oldu? neler hissettin?” diye soruyor. Şehid olan istişhadçı şu cevabı veriyor: “Sen, videoya şekilmiş görüntülerini nasıl rahatlıkla izliyorsan, ben de aynı şekilde ruhum bedenimden çekilmiş bir vaziyette yukarıdan kendimi izledim!”

Yani, patlamadan kimbilir kaç saniye kadar önce Allah’u Teâlâ o mücahid kardeşimizin ruhunu bedeninden çektiyip, patlama sahnesini bir film izletir gibi izlettiriyor.

Somali cihadında görülen bir rüya

* Mısırlı bir mücahid, rüyasında Resûlullah ﷺ’i görüyor... Resûlullah ﷺ bu kardeşimize Somali lisanıyla bir şeyler söylüyor. Somali lisanını bilmeyen kardeşimiz kendisine söyleneni ezberliyor. Uyandığında Somalili bir mücahide görmüş olduğu rüyayı anlatıyor. Somalili kardeşimiz Resûlullah ﷺ’in söylediklerini şöyle tercüme ediyor;

“Üç taraftan muhasara altına alınacaksınız... Sabredin bana kavuşacaksınız.” Ve kısa bir zaman diliminde görülen rüya tam dendiği gibi çıkıyor ve Mısırlı kardeşimiz dâhil on yedi kardeşimiz şehid düşüyor. İnşaaallah şehiddirler.

Somali cihadında görülen bir keramet

* Ebu Huzeyfe *rahimehullah* anlatıyor: Cünüp olduğumuzda; gece, içinde timsahlar olan nehirde yıkanıyorduk. Timsahlardan

korunmak için taş atıp timsahların kaçmasını sağlıyorduk. Daha sonra aceleyle nehre girip çıkıyorduk...

Somalili bir mücahid, taş falan atmadan nehre girer, yıkanır ve çıkardı...

Suriye cihadında görülen bazı rüyalar

* Şehadetinden iki gün önce rüyasında Resûlullah ﷺ'i görüyor ve fethin gecikme sebebini soruyor. Resûlullah ﷺ'den şu cevabı alıyor;

“Gece namazı kılmadığınızdan...”

* Bir kardeşimiz, rüyasında Resûlullah aleyhiselam'ı görüyor ve “Ya Resûlallah! Biz şehid olacak mıyız?” diyor. Resûlullah ﷺ, “Hepiniz şehid olacaksınız. Çekirdek bir grup kalacak ve Allah onlara zafer verecek.” diyor...

* Cezayirli on mücahid Suriyeye giriş yapıyor... Bu mücahid kardeşlerimiz “kim şehid olursa geride kalanların rüyasına girecek.” diye aralarında sözleşirler...

Kısa bir zaman diliminde Cezayirli dokuz kardeşimiz şehid oluyor... Günlerden bir gün (2012 Ramazan ayı) kardeşlerimizin oturduğu mahalleden yetmiş yaşlarında bir kadın kardeşlerimizin evine gelip, “Aranızda Ebu-l Bera isimli bir mücahid var mı?” diye sorar. Hangi Ebu-l Bera? diye sormaları üzerine o yaşlı kadın, “Cezayirli Ebu-l Bera” diye cevap verir...Cezayirli mücahid kardeşimiz kapıya kadar gelir ve kadından şu sözleri işitir;

“Üç gündür rüyama bir genç geliyor ve bana, “Ebu-l Bera'ya söyle bizim yerimiz çok güzel, kendisini bekliyoruz.” diyor... İlk gördüğümde normal bir rüya olarak algıladım. Fakat üç gün arka arkaya bu rüyayı görünce gelmek istedim.”

Ebul Bera isimli mücahid kardeşimiz kadına rüyasının detayını soruyor ve şu güzel cevabı alıyor;

“Yüksek bir yerden merdivenden aşağı indi. Bana o sözleri söyledikten sonra tekrardan merdivenden çıktı... Yüksek bir duvarın uçlarında yeşillikler ve tahtadan yapılmış çok güzel bir kuluşe gördüm.”

Ebu-l Bera, kadına, kendisiyle konuşan kişinin fiziği hakkında sorular sorar ve o kadına şehid olan kardeşlerin resimlerini gösterir... O kadın resimlere bakar bakmaz Ebu-l Bera'nın tahmin ettiği kişinin resmini gösterir...

Ebu-l Bera bu güzel müjdeli rüyanın hemen akabinde hüngür hüngür ağlayarak uzunca bir şükür secdesi yapar...

Ve rabbimiz bu yaşlı kadının rüyasını doğrular... Ebu-l Bera isimli mücahid kardeşimiz istişhad yaparak Rabbine ve kardeşlerine kavuşur... Rabbim şahadetini kabul etsin... Amin.

* Iraklı Hattab isimli bir mücahid kardeşimiz görmüş olduğu rüyayı şöyle anlatır;

Operasyundaydık... Birden bir kuşsürüsü üzerime doğru gelmeye başladı. Kuşlardan bir tanesi başıma çarptı ve yere düştü... başım kanamış, kuş da ölmüştü. Kuşu elime aldığım anda kursağımın yeşil renkte olduğunu gördüm...”

Bu kardeşimiz, rüyasında gördüğü yeri kardeşlere gösteriyor ve kısa bir zaman içinde oracıkta başından vurularak şehid düşüyor... İnşallah şehiddir...

Suriye cihadında görülen kerametler

* Bir kardeşimiz uzunca bir secde yapıyor... Secdede ağılıyor... Neredeyse bir saat secdede kalıyor... Ve namazını bitir-

diğinde kardeşlere, “Hurim geldi ve yanağımı okşadı... Sabret, akşama buluşacağız.” diyor. Ve o kardeşimiz o akşam şehid düşüyor... inşaallah şehiddir.

* 2013 Ramazan ayında Halep’te hapisanedeki kardeşlerimizin kurtarılması için mücahidler operasyona başlarlar... Bir ağacın altında yaklaşık 15 mücahid, düşmana hamle etmek için bekliyorlar... Uzak bir askeri alandan fırlatılan havan mermisi, altında bulundukları ağacın üzerinde patlıyor ve sadece bir kardeşimiz şarapnel parçasının isabetiyle şehid düşüyor. inşaallah şehiddir.

* On dokuz yaşında Suriyeli bir genç, yeleğine patlayıcı düzeneği bağlayıp istişhad eylemi yapmak için şebbihaların bulunduğu karakola giriyor... Tevafuk, bomba patlamıyor... Genci yakalayıp yeleği sırtından çıkarıp duvara asıyorlar... Kardeşimizi de nezarete koyuyorlar. Tam bu esnada bomba patlıyor ve şebbihalar ölürken kardeşimiz elini kolunu sallaya sallaya çıkıyor oracıktan...

Subhanallah!

Her zaman Allah’ın dediği olur... İnsanın ölüm tarihini kimse değiştiremez...

* Kafkasyalı bazı mücahidler, kalabalık olduklarından dolayı geniş bir eve taşınmak istiyorlar. Bunun için ev satın almayı düşünüyorlar. Fakat 1.500 dolardan başka paraları yok. Samimi bir şekilde Allah’a yalvarıp yola çıkıyorlar.

Beğendikleri ev 55.000 dolar... Bu fiyatı alıp çıkıyorlar. Ertesi gün bir adamla karşılaşıyorlar, tanımadıkları adam; “Duydum ki ev arıyormuşsunuz... Evi de bulmuşsunuz... 55.000 dolar fiyat almışsınız... Alın şu 27.500 doları, ertesi gün geri kalanını vereceğim.” diyor ve onlara ertesi gün parayı tamamlıyor...

Subhanallah! Allah dilerse yardımını ertesi gün gönderir...
Önemli olan güvenerek yola çıkmak...

* **Beş Türkiye'li** kardeşimizin şehid olduğu operasyonda mermisi biten Ebu Yusuf anlatıyor:

Davud kardeşimiz hemen yanı başımda şehid oldu... Yüz üstü uzanmıştı... Benim de mermim bitince Davud kardeşimin mermilerini almak için sırtından tutup cesedini çevirmek istedim. Yapılı olan kardeşi yerinden kımlıdatamadım bile...

Bu kez kulağına eğilip “Davud’cum. Benim mermilerim bitti... Şöyle bir dön ki senin mermilerini alayım... dedim...Kafirler şuan üzerimize doğru geliyorlar...” Ve ellerimle dokunmamla ters dönmesi bir oldu... Jarjörlerden bir tanesini Ebu İkrime’ye verdim. Diğerini ben aldım... Kafirler mermilerimizin bittiğini zannettikleri için üzerimize doğru korkusuzca geliyorlardı...

Allah’ın yardımıyla ben on kafiri öldürdüm, Ebu İkrime ise beş kafiri öldürdü... Ve oracıktan Rabbimizin yardımıyla çıktık...

* Bir mücahid kardeşimiz anlatıyor;

“Şebbihalar tarafından yaralanan kardeşimizi ateş altından çıkartmak için 5-6 mücahid, düşman yönüne ateş ederek kardeşimizi oracıktan çıkartmaya çalıştık... Fakat onlar da ateş ediyorlardı... Yoğun çatışmada sadece bir kurşun, yaralı kardeşimize isabet etti ve sadece yaralı kardeşimiz şehid oldu.”

Allah kimin şehadetini dilerse o şehid olur... Şehidler düşman değil, Allah seçer!

* **Suriye cihadında meleklerin sesi**

Suriye-Darkuş beldesinde, yaralı bir mücahidin meleklerin sesini işitmiş olduğu haberini alınca kardeşi ziyaret etmek istedik... Ve o kardeşimiz şöyle anlatmaya başladı;

Yaklaşık sekiz mücahidle tanklara operasyon yapacaktık. Tankların üzerine doğru gittik. Kafirler, tanklarla ateş etmeye başladı. Dört kardeşimiz şehid oldu. O hengamede kalan üç kardeşten ayrı kaldım... Karşımda yaklaşık 200 kadar Şebbiha var ve ben yalnızım... Aramızda yaklaşık 40 metre var. Onlar yolun bir tarafında ben karşı tarafındayım. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Daha sonra bayramlarda yapılan tekbir gibi sesler işittim... Daha önceden böyle bir ses işitmemiştim... Anladım ki o sesler meleklerin sesleriydi... Ben şebbihalara, şebbihalar bana ateş etmeye başladı ama hiçbir kurşun bana isabet etmiyordu... O an şehadeti çok arzulamıştım. Ama olmadı...

*** Suriye-Halep'te** Yeni getirilen bir şehid boş bir odaya konulur... Yüzünde tebessüm olmayan o şehid yaklaşık on dakika sonra yüzünde gülmeye yakın bir tebessüm olur... O şehidi gören kardeşler; "Vallahi Allah'ın vaadi haktır!" diyerek ağlamaya başlarlar...

Ebu Haris anlatıyor;

Ebu Vefa El-Ensari Halep'te şehid düştükten sonra etrafı mis kokusu sarmıştı...

Etraftaki mücahidler onu öpüp koklarken Ebu Vefa Ali İmran 157. Ayeti okumaya başladı

"Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır."

Müdahidler şehid olmadığını düşünerek nabzına baktılar. Ama Ebu Vefa yaşamıyordu. Kalbi durmuştu...

Bu defa daha çok okşayıp öpmeye başlarken komutanlardan biri herkesi etraftan uzaklaştırıp battaniyenin arasına koydu ve hemen Ebu Vefa'yı toprağa vermek için küreklere sarıldılar. Ama hiçbirini onu toprağa vermek istemiyordu.

Hala mis kokusu geliyordu. Ve Ebu Vefa ordakilere çok güzel bir ayeti hatırlatarak oradakilerin imanını bir kat daha arttırmıştı. Toprağa verecekleri sıra Ebu Vefa kollarını açarak gülümsedi ve kollarını birbirine kavuşturarak sanki birisine sarılıyordu...

Subhanallah!!! Ebu vefa hala diriymiş ve hala rızıklanıyordu...

Rabbim bu güzel şehidin şehadetini kabul etsin

Allah yolunda savaşan nice erler vardır ki bizleri Allah'ın verdiği nimetlerle müjdelemek isterler... Bu güzel davete koşmamak için neyi bekliyoruz?

Rabbim bizleri onların saflarına alsın ve bizleri onlarla haşretsin..

* Şebbihaların yoğunlukta olduğu bir karakola gece baskını düzenlerken çıkan sıcak çatışmada bacağından yaralanan Ebu Hattab et-Türki anlatıyor;

“Bacağımdan yaralandığımda bir yandan dua ediyor diğer yandan düşmana ateş ediyordum... Düşmanın yoğun ateşi sonucunda uzandım ve başımın hemen bir karış üzerinden geçen kurşun sesleri altında Allah'tan şehadeti bekliyordum... Daha önceden kendisini görmediğim uzun saçlı beyaz tenli bir mücahid yanıma geldi ve uzanıp elimi tutarak Allah'ı zikretmeye başladı... Ben de onunla birlikte zikrettim... Bir ara fırsatını buldu ve yuvarlanarak oracıktan biraz uzaklaştık. Diğer mücahid kardeşlerimiz geldiler ve beni oracıktan tamamen çıkardılar... Yanıma gelen o mücahidi bir daha da görmedim. Ne ben tanıyordum ne de diğer mücahidler... (Allah'u alem o bir melekti)”

* Doğa Kemal isimli Türkiyeli bir mücahid Halepte şebbihalarla girdiği çatışmada hafif yaralanıyor... Bulunduğu yer keşfediliyor ve bir tank mermisi bulunduğu yere isabet ediyor... Fakat patlamıyor...!

Allah dileseydi patlardı. Ama her zaman olduğu gibi hep Allah'ın dediği olur...

* Ebu Seyf Libbiy isimli bir mücahidin boğazına kanas mermisi isabet ediyor. Fakat mermi boğazını delmeden saplanıyor... kardeşimiz, “Allah'u ekber!” diyerek eliyle mermiyi boğazından çıkarıp cihadına devam ediyor...

* Suriyede Şeyh Süleyman denilen mıntıkada şebbihaların olduğu askeri alan aylardır onca yapılan saldırılara rağmen düşmedi... Gün geldi Allah, mücahid kardeşlerimize zafer verdi ve Şeyh Süleyman mücahidlerin eline geçti... Yakalanan esirlerden birine, ‘niçin teslim oldunuz?’ diye sorulmuş. O esirden şu yanıt gelmiş;

‘En az 2000 kişilik bir sayıyla üzerimize geliyordunuz...!’

Rabbim mücahidleri nasıl da kalabalık göstermiş...!

* Diyarbakırlı Süleyman isimli kardeşimiz şehadetinden bir gün önce ya da aynı gün görmüş olduğu rüyasını ailesine şöyle anlatıyor;

“Rüyamda tanımadığım bir adam gelip bana kırmızı bir gül verdi ve uzaklaştı. Allah-u alem ben şehid olacağım.”

Süleyman kardeşimiz aynı gün ya da ertesi gün şehid oluyor... Başka bir cephede cihad eden kardeşi, ağabeyi Süleymanın defnini yapan kardeşlerden şu kerameti işitiyor, “Defin yapmadan önce kim olduğunu bilmediğimiz biri gelip süleymanın baş ucuna kırmı güller bıraktı ve gözden kayboldu...”

Subhanallah...! Rabbimiz Süleyman kardeşimizin rüyasını doğrulamış oldu... Vallahi Süleyman kardeşimizin evini ziyaret ettiğimde annesi bana şunları söyledi;

“Ben Allah’tan haya ettiğim için ağlamadım... Oğlum Allah’a feda olsun. İki oğlum daha var onların Allah’a feda edeceğim inşaallah...!”

Ey Büyük Allah’ım...!

Sen bu kadına vermiş olduğun imanı bizlere de nasip et... Buna çok ihtiyacımız var...!

* Mısır’daki ayaklanmada İhvan liderlerinden Muhammed Biltaci 17 yaşında şehadete yürüyen kızı Esmâ’ya hitaben bir mektup kaleme aldı. Bu mektup öyle çok şey anlatıyor ki:

“Sevgili kızım ve değerli öğretmenim...

Sana elveda demiyorum bilakis yarın görüşmek üzere. Baş dik tuğyana isyan ederek yaşadın. Tüm engelleri redderek hürriyete sınırsızca aşık oldun. Bu ümmet, uygarlıkta hak ettiği yeri alabilsin diye onu yeniden diriltmek ve inşa etmek için sessizce yeni ufuklar arıyordun. Akranlarının uğraştığı işlerle meşgul olmadın. Her zaman derslerinde birinci olmana rağmen öğrenmeye olan açlığın dinmedi.

Bu kısa hayatta sohbetine doyamadım. Vaktim, mutlu olacak ve eğlenecek kadar geniş değildi. Rabi’atü’l Adeviyye’de son kez bir araya geldiğimizde, “Sen bizimle olduğunda bile bizden ayrısın” diyerek bana olan sitemini dile getirmiştin. Ben de sana, “Bu hayat birbirimize doymak kadar geniş değil. Birbirimize doyalım diye Allah’tan cennetinde bize bu sohbeti vermesini temenni ediyorum” demiştim.

Sen şehit olmadan iki gün önce seni rüyamda gelinlikler içinde gördüm. Bu dünyada eşi benzeri olmayan bir güzellikeydin. Yanıma sessizce oturduğunda sana, “Bu gece senin düğün gecen mi” diye sordum. Sen de “Düğünüm akşam vakitlerinde değil öğlen olacak” demiştin. Çarşamba günü, öğlen vakti şehit olduğun haberi bana ulaştığında, senin rüyamda bana ne demek istediğini anlamış oldum. Allah’tan seni şehit olarak kabul etmesini niyaz ettim. Ve şehadetin, bizim haklı olduğumuzu ve düşmanımızın da batılın ta kendisi olduğu inancımızı pekiştirdi.

Son vedanda yanında olamamam, son bir kez seni görememem, alnına son bir öpücük konduramamam ve senin cenaze namazını kıldırma şerefine nail olamamam beni derinden üzdü. Beni bunları yapmaktan alıkoyan, ölümden veya karanlık hücrelerden korku değil, uğruna canını verdiğin davayı (devrimin hedeflerine ulaşması) sürdürebilmektir.

Zalimlere karşı başın dik (göğsünü gere gere) direnirken gaddar kurşunlar göğsüne saplandı ve ruhun yüceldi. Ne kadar güzel bir azmin ve terbiye edilmiş bir nefsin vardı. İnanıyorum ki, sen Allah’a verdiğin söze sadakat gösterdin, Allah da sana verdiğini söze... Öyle ki, şehadet şerefini bize değil de sana bahşetti.

Son olarak, sevgili kızım ve değerli öğretmenim...

Sana elveda demiyorum bilakis görüşmek üzere. Buluşmamız, yakında peygamber ve ashabıyla birlikte Havz-ı Kevser’de olacak. Sonsuz kudret ve hükümlerlik sahibi Allah’a yakın, O’nun nezdinde değerli ve şerefli bir konumda. Ayrılmamak üzere, birbirimize doyma temennilerimizin gerçekleşeceği bir buluşma...”

KARMA SALİH RÜYALAR VE KERAMETLER

* Ebu Abdullah et-Türki isimli kardeşimiz cihada çıkmadan önce kendi mahallesinde oturan küçük bir kız çocuğu görmüş olduğu rüyayı Ebu Abdullah'a şöyle anlatıyor;

“Abdullah ağabey, meleklerin seni yıkadığını gördüm rüyamda...”

Subhanallah!

Bir kaç yıl aradan geçmeden Bingöllü Ebu Abdullah kardeşimiz Afganistanda şehid oluyor... İnşaallah şehiddir.

* Ebu Zeyneb et-Türki isimli mücahid, cihada çıkmadan önce eşini arayıp;

“Allah’u alem ben şehid olacağım... Ben fakirdim sana bakamadım. Sana daha iyi bakacak bir eş Allah sana verecektir umarım...” diyor...

Ebu Zeyneb isimli mücahid kardeşimiz eşiyile görüştüktan dokuz gün sonra Rabbine kavuşuyor... İnşaallah şehiddir.

* Ebu Furkan et-Türki, Komutan Hattab’ın şehadetinden yaklaşık altı ay kadar önce görmüş olduğu rüya;

“Çeçenistanda bir köydeyiz...Kapıyı açıp dışarı çıkmak istediğimde Hattap ile birlikte bir Çeçen mücahidin boğazına kadar toprağa gömülü olduğunu görüyorum...Tam o sırada bir çeçen bana; “Hattab vasiyet yazıp bana verdi. İstersen o vasiyeti sana vereyim” dedi... Getirdiği vasiyette şu cümle yazıyordu;

“Beni Ruslar değil, bir münafık şehid etti!”

Gerçekten de Dağıstanlı bir münafık Hattab’a zehirli mektup vererek şehadetine vesile oldu. Böylelikle Allah, Ebu Furkan kardeşimizin rüyasını doğrulamış oldu...

* Ebu Furkan anlatıyor;

Hidayetime vesile olan Ebu Huzeyfe rahimehullah beni arayıp Ebu Hafs el-Mısri isimi kardeşi karşılamamı rica etti... Aynı gece farklı iki mücahid de beni aradı ve kendilerini de karşılamamı istediler. Her üçü de sabahın erken saatlerinde havaalanında olacaktı...

O gece bir rüya gördüm... Karşıladığım üç mücahid şehid olmuş ve yanyana uzanmışlar... Onları görür görmez yanımdakilere; “Bunlar benim karşıladığım üç mücahid!” diyorum...

Şehidlerden biri sarışın ve kıvrıcık sakallı, diğer ikisi ise esmer ve buğday tenli... Sabah havaalanına gittim... Gelenlerden biri beyaz tenli ve sarışın... Diğer ikisi ise rüyada gördüğüme yakın fizikteki mücahidler...

Gördüğüm rüyayı kendilerine anlattığımda sevinçten gözleri dolmuştu... Ve üç kardeşimiz de Çeçenistan’da farklı operasyonlarda şehid düştüler... İnşallah şehiddirler.

* Ebu Furkan anlatıyor;

Rüyamda Ebu Zeynebi gördüm... Sol tarafında esmer ve kıvrıcık saçlı bir genç... Ebu Zeynebin eli kardeşimizin başında ve bana dönüp şu sözleri söylüyor;

“Ebu Furkan! Bu hemşehrin şehid olarak yanıma gelecek!”... Ve kısa bir zaman sonra Ebu Furkan'ın hemşehrisi, esmer ve kıvrıcık saçlı o genç şehid düşüyor! İnşallah şehiddir... Allah, Ebu Furkan kardeşimizin rüyasını doğruluyor...

* Ebu Furkan anlatıyor;

“Ben ve (Şehid) Ebu Salih askeri elbiselerimizi giyinmiş asansörle yukarı doğru çıkıyoruz... Ebu Salih kardeşimize; “Kaç zev-

cen var?” diye soruyorum. Bana; “72 tane... Göz renkleri birbirlerinden farklı ve birbirlerini kıskanmıyorlar...” diyor. “Nasıl güç yetiriyorsun?” diye sorduğumda, bana; “Hadiste geçtiği gibi, 100 erkek gücü veriliyor:)” dedi... Allah şahadetini kabul etsin Ebu Salih...

* Ebu Furkan anlatıyor;

“2. Dağıstan operasyonunda şehid olan Ebu Hüseyin et-Türki kardeşimizi rüyamda gördüm... Ona; “Sen nasıl şehid oldun? Ben o operasyonda değildim...” Dedim. Bana; “Kurşun karşıdan bana doğru geldi... Tam alınma isabet edecekken döndü, uzaklaştı tekrardan geldi ve alınma değdi...” dedi... Acı hissettin mi soruma da, avuç içini hohlayıp böyle bir sıcaklık hissettim o kadar.” dedi.

“Cennette neler yapıyorsun?” dediğimde; “Beyaz bir minibüsle kardeşlerimi cennet çarşılarında dolaştırıyorum.” dedi... Ve o kardeşimiz sığındıkları hendekten başını kaldırıncaya yanlarına düşen havan mermisinin şarapnel parçası alınını parçalıyor... Ve oracıkta şehid düşüyor... Allah şahadetini kabul etsin Ebu Hüseyin...

* Ebu Furkan kardeşimiz anlatıyor;

Rüyamda Çeçenistan'da bir köyde Emirimiz Hattab'tan haber bekliyoruz... Elinde isim listesi olan bir Çeçen koşarak, “Hattab üç kişiyi istiyor!” diyerek yanımıza doğru geliyor... Ona; “Ben var mıyım listede?” diye sorunca, bana, “senin adın yok. Hattab senin için, “o yazsın!” dedi.” diyor...

* Bosna cihadında bulunup daha sonradan Boşnak pasaportuyla Türkiye'ye giriş yapan Gana'lı bir mücahid, pasaportunu Türk polisine uzatıyor ve polis kendisine bakarak;

“Şuna bak! kendisi zenci, pasaportu boşnak!” deyince, Gana'lı kardeşimiz, polise Türkçe;

“Nolmuş yani!” diyor:)))

* Ebu Talha et-Türki anlatıyor;

1.Dağıstan operasyonundayız... Ben, Cüheyman ve onsekiz yaşına yeni girmiş Ürdünlü bir mücahid, kamyonla operasyon bölgesine doğru gidiyorduk... Uçaktan atılan bombalara hedef olmamak için zikzaklar çizerek yol alırken nasıl olduğunu anlayamadan şarampole yuvarlandık... Ben yarı baygınım ve kardeşlerimiz, şehid olan Cüheyman kardeşimizi defnediyorlardı...

Fakat Cüheymanın canlı olduğunu zannediyorum ama kendimi toparlayıp kardeşlerime söyleyemiyordum... Kan kaybı yaşamış ve yarı baygın haldeyken Cüheymanın kendi sesinden üç defa, “Cüheyman inşaallah şehid” sesini işitince rahatladım...

* Ebu Furkan kardeşimiz anlatıyor;

Kampta eğitim alırken cesedi çok kötü kokan bir şehid geldi... Kokuyu alınca imanımın zayıfladığını hissettim... Bu benim imtihanımdı... İlla da güzel kokacak diye bir hüküm yoktu...

Bir şekilde kardeşimizi defnettik ama içimde hep bir şüphe vardı... Aradan bir ay kadar sonra o kardeşimizi rüyamda gördüm;

“Bir dağın eteğinde piknik yaparken yanımıza küçük bir çocuk geliyor ve bize, “şu çalılıkların arkasında bir cesed var” diyor. Hemen o cesedin yanına gittiğimizde bir de ne göreyim! kampımıza getirildiği şekilde oracıkta duruyor. (kampa, bir yağmurluğa sarılı bir şekilde getirilmişti.) Cesede baktığımda başını sağa sola çevirdi. Adeta bana şunu söylüyordu; “Ben ölmedim, şehidim inşaallah”.

* Çeçen cihadı komutanlarından Ebu Velid anlatıyor;

Yağmurlu bir havada bir köyde dinleniyorduk... Acilen başka bir bölgeye intikal yapmamız gerekiyordu. Şamil Basayev, yağın yağmurun bir rahmet olduğunu ve biraz sabretmenin daha uygun olduğunu söylemesi üzerine biraz daha bekledik...

On dakikaya kalmadan arka arkaya patlama seslerini işittik... Patlamanın sebebini öğrendiğimizde çok şaşırmiştık... Bizleri yağmurla koruyan Allah'a hamd ettik... Köprüye döşenen bombalar ineklerin köprüden geçmesiyle patlamış... Allah bizleri yağmur ve ineklerle korumuş oldu... Allah yeterki bir kuluna yardımını göndermek istesin!

İSTİŞHAD KERAMETLERİ

* Irak cihadında bir istişhadçı istişhadını yapmak için yola çıkıyor... Yol kenarında çok sevdiği bir kardeşini görünce arabayı durdurup arabadan inerek kendisine sarılıyor... kısa muhabbetten sonra nerede istişhad yapacağını söylerken çok sevdiği kardeşi hızlıca arabaya binip kendisi istişhad yapıyor... Kime niyet kime kismet bu olsa gerek:)

* Irak cihadında bir istişhadçı kardeşimiz Amerikalı askerlerin olduğu bölgeye giriyor ve onlarca askerin ölümüne sebep oluyor... Gözlerini açtığında Amerikalılar tarafından halktan biri zannıyla hastaneye kaldırıldığını öğreniyor... Kardeşimiz istişhad yapmasına rağmen şehid olmuyor...

* Çeçenistan cihadında bir kardeşimiz istişhad yapamadan geri geliyor... İstişhad düğmesine defalarca basmasına rağmen patlamadığını söylüyor... Gerekli tamirat işleminden sonra tekrar gidiyor, ama yine patlatamadan geri geliyor... Kardeşlerimiz istişhad düğmesine baktıklarında kırılmış olduğunu görüyorlar... nasıl bu hale geldiğini sorduklarında şu cevabı alıyor;

“Düğmeye defalarca bastım ama patlamadı... Bu kez yumruklayarak; “patla artık! patla artık dedim... Demek ki sert vurmuşum:)”

* İstişhad mahaline gelen bir istişhadçının arabası istop ediyor... İstişhad düğmesine defalarca basmasına rağmen patlamıyor... Arabadan inip oracıktan tam uzaklaşacakken araba infilak ediyor... Ve kardeşimiz elini kolunu sallaya sallaya kardeşlerin yanına geliyor... Allah dilemedikten sonra kimse kardeşimizin canını alamaz...!

* Altı çocuklu bir kadın ve kocası istişhad etmeye karar verirler... Çocuklarınıza kim bakacak sorusuna şu harika cevabı vererek istişhadlarını gerçekleştirir;

“Çocuklarımıza hiç kimse bakmasın... Biz onları Allah’a emanet ettik...!”

* Bir istişhadçıyı rüyasında gören bir kardeş anlatıyor;

“Düğmeye basarken neler hissettin?” diye soruyor... İstişhadçıdan şu cevabı alıyor;

“Düğmeye ben basmadım... Yanıma oturan hurim bastı!”

Sevgili mücahid kardeşim;

Gördüğün gibi her cihad beldesinde Allah mücahidlerin gönlüne ferahlık veriyor... İnşallah sen de güzel rüyalar görür moral bulur ve arzuladığın şehadete ulaşırsın.

Farzet ki Cennettesin

فَقَّهُ الْجِهَاد

Bir Mücahidin Vasıfları,
Cep Kütüphanesi, ve Yol Haritası

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen, içinde bulunduğun bedenden çıkıp senin ruhuna uygun yaratılmış ölümsüz bedeninin içinde harikalar diyarında gezip dolaşacaksın inşaallah... O güzelim beldeleri tanımak istemez misin?

O güzelim beldede peygamberleri, sahabileri, sıddıkları ve şehid kardeşlerini görüp özlem gidereceksin... Tam bir bayram havası yaşayacaksın inşaallah...

Sevgili mücahid kardeşim;

Şimdi, cenneti en güzel tasvir edenlerden biri olan büyük âlim ve abid Haris el-Muhasibi'nin yazmış olduğu Kitabu Tevvehhum³⁵⁹ adlı eserde seni cennet cennet dolaştıracam inşaallah...

FARZET Kİ CENNETTESİN

Kendini bir anlık şehidler kervanıyla cennetin kapısına kadar gelmiş, birazdan içeri girecekmiş gibi hâyâl et...

Açılan cennet kapıları

Onlar cennetin avlu ve bahçesinden kapısına doğru hızla koşarlar. Cennetin kapısına gelirler, kapıları açmak için ellerini uzatırlar. Girmeye artık kesin olarak kanaat getirdikleri için gönülleri sevinç ve sürurla dolar. Cennet kapılarının gıcirtısını iştirsin de içini neşe kaplar, kalbine sevinç hakim olur. Âlemlerin Rabbi'nin cennetinin kapısı kendilerine açılanların sevinci ne muazzam sevinçtir!

³⁵⁹ Türkçeye *Farzet ki Öldün* ismiyle çevrildi.

Cennete giriş

Cennetin kapıları açılınca, güzel kokularının meltemi ve akarsularının hoş sesi dalga dalga yayılır. Yüzünü ve bütün bedenini âdeta okşar. Cennetin hoş rayihaları, keskin misk kokusu, kırmızı zaferanı, sarı kâfuru ve gri anberi; meyvelerinin nefis kokuları, güzelim ağaçları, okşayıcı meltemleri her yana dolup taşar.

Bu güzel kokular ve esintiler, koku alma duyunda birbirine karışır, nihâyet beynine ulaşır, hoşluğu kalbini doldurur, oradan da bütün organlarından taşar. Gözünle cennet köşklerinin güzelliğine, yeşil zümrütten, kırmızı yakuttan, beyaz inciden büyük taşlarla örülmüş binalarına bakarsın. Nuru, parlaklığı ve güzelliği her tarafı kaplamıştır. Allah onları berraklık ve parlaklıkta mükemmel yaratmıştır.

Bu ve cennetteki diğer şeylerin nuru birbirine karışmıştır. Oraya girdiğinde, çok büyük nimetlere ereceğini ve Rabbinin cema-lini seyredeceğini bildiğinden, gönlün sevinçle dolarak Allah'ın perdelerine bakarsın. Cennet havalarının ve rüzgârlarının hoş kokusu, manzarasının parıltısı, meltemlerinin tatlı rayihası ve okşayıcı serinliği bir araya gelmiştir. Bu, yüzüne ilk değip okşayacak olan güzel esintilerdir.

Nurlu kafile

Düşün bir kere! Cennete girmekle mesrursun. Kapısının, sen ve seninle birlikte diğer Allah dostları için açıldığını biliyorsun. Sevincin, baktığında gördüğün gözalıcı güzelliği, ondan yayılıp gönlüne kadar ulaşan hoş kokusu, yüz ve bedenini okşayan nefis havası ve serin melteminden ileri gelmektedir.

Düşün bir kere! Allah sana bütün bu şeyleri ihsan etmiş. Bu manzara karşısında sevincinden ölsen bile sana çok görülmez. Ni-

hayet melekler cennetin kapısını açınca, senin ve seninle beraber diğer Allah dostlarını yüzüne gülümseyerek sizi karşılarlar. Sonra, Allah'ın izzetine yemin ederek yaratıldıkları günden beri ancak bu anda ve sizin için güldüklerini söylerler.

Sonra size “Selâmün aleyküm!” diye seslenirler. Mükemmel sûretleri ve parlak nurları yanında bir de güzel nağmelerini, hoş sözlerini, tatlı selâmlarını bir tasavvur et! Sonra selâmlarına şu sözleri de eklerler: “*Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya!*” (Zümer, 73)

Cennetlikleri, her türlü kir, pas, kin ve sinsilik gibi maddî ve manevî pislikten temiz olmak ve dinî ve dünyevî bütün kötülüklerden uzak bulunmakla överler. Sonra Allah adına, O'nun saadet yurdu olan cennete girmelerine izin verirler. Sonra orada sonsuza dek kalacaklarını bildirerek: “*Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya!*” (Zümer, 73) derler.

Sen ve seninle birlikte Allah'ın sevgili kulları bunu işitince içeri girmek için kapıya koşarsınız. Kapılar girenlere dar gelir. Tıpkı Utbe bin Gazvan'ın Peygamber ﷺ'den naklen belirttiği gibi: “*Benim için cennetin kapısından sıkışarak girmeleri şefaatimden daha önemlidir.*” Cennetin kapısı izdihamdan dolayı sıkışır.

Kırk senelik yürüyüş genişliğinde olan kapının, Rahman'ın dostlarının kalabalığına dar gelmesini ne sanıyorsun? Yakut ve inciden yapılmış saraylarının güzelliğini görerek koşan bu kalabalık ne değerli bir kalabalıktır!

Düşün bir kere! Maşşerin o kalabalığı içerisinde Allah seni afetmiş. Cennetin kapısına doğru koşanlarla birlikte koşuyorsun. Temizlenmiş vücutlarla, parlamış ve dolunay gibi aydınlanmış yüzlerle, sevinenlerle birlikte seviniyorsun. Vücutlarından güne-

şin ışınları gibi nurlar saçılmaktadır! Sen cennetin kapısını geçip toprağına ayak bastığında bakarsın ki, o keskin bir misk ve üzerinde bir zaferan yeşermiştir. Misk, gümüş gibi parlak bir zeminin üzerine serpilmiştir. Etrafında da zaferan açmıştır.

Ölümsüzlük yurduna ilk adım

İşte bu, azap ve ölümden emin olarak ölümsüzlük toprağına attığın ilk adımdır. Sen misk toprağı ve zaferan bahçesi içerisinde adım adım ilerliyorsun. İki gözün, ağaçlarının güzelliğinden ve manzarasının göz alıcılığından doğan inci gibi parlak güzelliğine takılıp kalmıştır.

Sen işte böyle zaferan bahçelerinde ve misk yığınları içindeki cennet topraklarında gezerken birden cennetteki zevcelerin, çocukların, hizmetçilerin ve uşakların arasında -Ali bin Ebî Talib ؑ'ın belirttiğı gibi- “Falanca geldi!” diye seslenilir. Hepsi de seni karşılamaya gelirler. Tıpkı dünyada bir kaybının geldiğı kendisine müjdelenen bir kimsenin sevindiğı gibi senin gelişinden dolayı sevinirler.

Sen saraylarına bakarken, birden onların tatlı seslerini ve hoş karşılayışlarını duyarsın. Bundan dolayı sevincinden uçar gibi olursun. Onların senin hakkındaki tezahüratlarını duyduğunda hissettiğın sevinçle kendinden geçerken, uşaklar sana doğru hızla koşarlar. Cennet çocukları, yolunda saf bağlarlar.

Uşaklar sana doğru gelirlerken, sabırsızlıktan zevcelerini bir telaş almıştır. Her birisi senin gelişini görüp dönerek kendisine haber vermek ve bu sevinçli müjdeyi kendisine ulaştırmak için birer hizmetçisini gönderir. Seni karşılamadan önce hizmetçiler seni görürler. Sonra her eşinin hizmetçisi koşarak yanına döner.

Onlar, senin gelişini müjdeleyen hizmetçisine, “Sen gerçekten onu gördün mü?” diye sevincinin şiddetinden inanamaz. Sonra her birisi başka bir hizmetçi gönderir. Senin geldiğine ilişkin peşpeşe müjdelere kendilerine gelince, sevinçten yerlerinde duramazlar. Eğer Allah, çadırlarından dışarı çıkmamayı kendilerine zorunlu kılmıyorsa seni karşılamak üzere bizzat çıkacaklardı. Nitekim Mevlân şöyle buyuruyor: “*Otağlar içinde, sahiplerine tahsis edilmiş huriler vardır.*” (Rahman, 72)

Ellerini kapılarının kenarına dayayıp başlarını dışarı çıkarırlar ve çehrenin ne zaman kendilerine görüneceğini, uzun hasretlerinin ve şiddetli özlemlerinin ne zaman dineceğini, gözlerinin nuru, rahatlarının kaynağı, Rablerinin dostu ve Mevlâlarının sevgilisini görecekları anı dört gözle beklerler.

Sen saraylarının parlak güzelliğine bakarak misk tepeleri ve zaferan bahçeleri arasında gezinirken, uşakların olanca nur ve güzellikleriyle seni karşılarlar. Huzuruna gelen ilk uşağını öylesine büyük görürsün ki, Rabbinin meleklerinden biri sanırsın. O sana şöyle der: “Ey Allah’ın dostu! Ben sadece senin bir hizmetçimim. Senin emrine verildim. Benden başka yetmiş bin uşağın daha vardır.” Sonra parlaklık ve nurlarıyla hizmetçiler birbirini takip eder. Her biri seni saygıyla selâmlar.

Cennet saraylarına varış

Sen cennetteyken gönlünün sevincini bir düşün! Uşakların, huzurunda ayakta beklemekte, sana saygı göstermektedirler. Arkasından sedeflerindeki incileri andıran hizmetçilerin seni karşılayıp selâmlıyorlar. Sonra gelip huzurunda divan duruyorlar. Daha sonra uşaklar- hizmetçiler kafilesi arasında ihtiyaçla yürüyorsun.

Sana, saraylarına, Mevlânın ve Sultanının senin için hazırladığı nimetlerin yanına kadar refakat ediyorlar. Sarayının kapısına geldiğinde, perdedarlar kapıyı açıyorlar, perdeleri kaldırıyorlar.

Hepsi de sana saygı ve tazim göstererek ayakta bekliyorlar. Saraylarının kapıları açılıp salonlarının parlak güzelliğinden, süslü ağaçlarından, nefis bostanlarından, parlak avlularından, aydınlık odalarından perde kaldırıldığı zaman görececeklerini bir tahayyül et!

Sen bütün bunlara bakarken, birden bire hizmetçilerin zevcelerine yüksek sesle müjdeyi iletiyorlar: “Bu falan oğlu falandır. Sarayının kapısından içeri girmiştir!” Onlar senin geliş ve saraya giriş müjdeni duyar duymaz, perdeler arkasındaki karyolarına serili yataklarından aşağı atlarlar.

Çadırlarının ve kubbelerinin altında gözlerin onlara bakmaktadır. Seni görmeye karşı duydukları sevinç ve özlemin kendilerini nasıl da hafiflettiğini ve yataklarından inişlerini görmektesin. O nazlı, niyazlı, güzellerin çalımına ileri doğru atılışlarını bir tasavvur et!

Güzel çehreleriyle, hülle ve ziynetleri içerisinde, vücutları nazla beslenip büyüttüklerini gösterir biçimde her birisinin hızla ileri atıldığını bir düşün! Mükemmel kametiyle divanından, salonuna ve çadırının ortasına inişini bir göz önüne getir! Çadır ve kubbelerinin kapısına ulaşıncaya kadar hızla ilerlerler.

Sonra sen gelinceye kadar içinde bekletildikleri çadır ve otağlarının kapısının yanlarına ellerini dayarlar. Böylece ayakta durup baş ve çehrelerini dışarıya uzatırlar. Senin gelişinden dolayı sevinç ve neşeyle dolu bir kalp ve büyük bir merakla sana bakarlar.

Ceylan gözlü güzeller

Gönlünün sevinci ve kalbinin neşesiyle durumunu bir düşün! Gözlerin onlara ilişmiş, güzel yüzlerine ve nazlı gözlerine bakışın takılmış. Onlarla yüz yüze gelince gözlerin şaşar, gönlün sevinçle taşar, gözlerinin gördüğü, gönlünün hissettiği saadet duygusunun doldurduğu kalbinin heyecanından şaşkın ve kendinden geçmiş gibi kalakalırsın. Sen onlara doğru haşmetle yürürken, birden bire otağlarının kapısına kadar gelirsın. Onlar da hızlıca ve telaşla sana doğru gelirler.

Aşk ve muhabbet onları hafifleştirmiştir. Vücutlarının nazla beslenmesinden ve cisimlerinin ahenk ve mükemmelliğinden salınarak yürürler. Sonra onlardan her biri sana şöyle seslenir: “Sevgilim, bize geç gelmene sebep olan nedir?” Sen şöyle cevap verirsın: “Allah şu şu günahımdan dolayı beni o kadar çok bekletti ki, size kavuşamayacağımı sandım.” Sündüs ve ipek giysiler içerisinde, sana olan özlem ve sevgilerinden aceleyle yürüdükleri için lüks elbiselerinin eteklerini misk zemini üzerinde sürüyerek etrafa hoş koku yayılmasına ve zaferanın dalgalanmasına sebep olurlar. Onlardan en önde olanı, -Peygamber ﷺ’in buyurduğu gibi-, parmak uçlarını, bileklerini ve yüzüklerini sana uzatır.

Kâfur ve zaferandan yaratılmış, binlerce sene nazla beslenmiş parmakların güzelliğini bir düşün! Ellerini sana uzattığında nasıl bir nurla parladığını ve nasıl bir ışık saçtığını bir tasavvur et! Parmaklarını parmaklarının arasına aldığında, nazla ve niyazla beslendiğinden ipek gibi yumuşaklığıyla neredeyse parmakların arasından kayacaktır.

Ellerine dokunmaktan aldığın latif ve hoş duygu gönlüne ulaşır ulaşmaz sevincinden aklın uçar gibi olur. Sonra onun nazlı ve niyazlı bedenine elini uzatıyorsun. O da seni bağrına basıyor.

Elini boynuna doluyorsun. Ellerin gerdanlıklarına değiyor. Birbirinizi candan kucaklıyorsunuz. Seni bağrına bastığında, cisminin nazlılık ve nazeninliğine âdeta garkoluyorsun. Onun hüsn-ü cemalinden ve kucaklama lezzetinden duyduğun hazzı bir düşün!

Sonra onun güzel ve hoş kokusunu koklarsın. Gönlün ondan başka her şeyden geçer. Öyle ki ona dokunmadan ve hoş kokusunu almaktan ötürü ruhuna ulaşan sevince gark olur ve sürurla dolar. Sen bu hâldeyken birden bire diğerleri de yanına gelirler, seni kucaklar ve buseler kondururlar.

Yüzün, gonca misali dudaklarıyla kondurdukları buselerle dolar. Yüz güzellikleri seni kaplar. Saçlarıyla vücudunu örterler. Hoş kokuları burnunu doldurur. Onlar böyle seni öpüp koklarken ve nazlı bedenleriyle kucaklarken bir düşün! Sana olan derin sevgileri ve uzun özlemleri nedeniyle sana sarıldıklarında büyük bir mutluluk hissederler. Seni bırakmak istemezler ve senin hoş ve nefis kokunla saadete gark olurlar.

Allah'ın vaadi haktır

Sürur ve saadet, gönlünde iyice yer edip neşenin lezzeti bütün bedenine yayılınca, Allah'ın (dünyada) sana olan vaadini hatırlarsın. Bunun üzerine sana verdiği sözü gerçekleştiren ve vaadini yerine getiren Allah'a yüksek sesle hamd edersin.

Sonra, iyi işlerde çaba ve gayretinle onları Allah'tan istediğini hatırlarsın. İşte sen onları öpüp koklarken, dünyada işlediğin o salih amellerinin mükâfatıyla yüzyüzesin: “Çalışanlar böylesi bir başarı için çalışsın!” (Saffat, 61) Sonra onlar sana, sen de onlara övgüler yağdırırsınız.

Sonra hepsi, güzel huylarıyla hayatını şenlendireceklerini yüksek sesle dile getirirler: “Biz hoşnut olanlarız, hiçbir zaman

kızmayız. Biz karar kılmışlarız, hiçbir zaman göçmeyiz. Biz ebedî yaşayanlarız, hiçbir zaman ölmeyiz. Biz nimetler içinde nazla büyüyenleriz, hiçbir zaman sıkıntı çekmeyiz. Müjdeler sana, sen bizzimsin, biz de seniniz!” Sonra onlarla birlikte yürümeye devam edersin. Sen hurilerden, vildanlardan ve hizmetçilerden meydana gelen kafilenin arasında yürürken ne güzel bir manzara arz edersin!

Nihayet bazı otağlarının yanına varırsın. Yakut ve zümrütle süslenmiş, içi boş bir tek incident meydana gelen bir çadır görürsün. İçine bir göz atarsın. Yataklarını, halılarını, yastıklarını, odalarının güzelliğini görürsün. Binaları, inci ve yakuttan büyük taşlar üzerinde katlar hâlinde örülmüştür. Sonra astarları ipek ve atlastan olan döşekler serili, tahtını bütün yüksekliğiyle bulursun.

Çarşafalarının yüzünden yoğun bir nur yükselmekte, kenarlarındaki ipek ve dibactan yeşil tüylerin güzelliği göz kamaştırılmaktadır. Burası özel meclis fasıllarının yapıldığı yerdir. Bunlara baktıkça gözlerin şaşar. Sonra tahtından, zevcelerin için kurulmuş özel mahfili seyredersin. Orada bir zevcen karyolasından yukarıdaki tahtına bakmaktadır.

Küçük birer cennet: Huriler

Kapıların, perdelerin, kubbe ve salonunun güzelliğini bir düşün! Güzel yataklarıyla, tahtlarıyla, sütunlarıyla, yüksekliğiyle, halılarıyla ve kurulu otağlarıyla hepsini bir tasavvur et! Yatağına yaklaştığında, tahtınla birlikte durursun. Zevcen önce oraya çıkar. Sen de peşinden çıkarsın. Oraya çıkınca karşı karşıya oturursunuz. Bu şekildeki manzaranız ne güzeldir!

O, yüzünün hüsn-ü cemali ve cisminin nazlılığıyla kıymetli elbiseleri ve ziynetleri içerisinde, kolundaki bilezikleri, parmağın-

daki yüzükleri, ayağındaki halhalleri, belindeki kemerleri, inci ve cevherle süslü atkıları, boynundaki gerdanlıkları, bütün bunların üzerinde başındaki inci ve yakutla süslenmiş tacı, tacının altından ve omuzları üzerinden eteklerine ve ayaklarına kadar serpilmiş saçı bulunmaktadır.

Sen onun ayna gibi olan boynunda kendi yüzünü, o da senin boynunda kendi yüzünü görebilmektedir. Cennet çocukları, çadırının etrafında senin ve zevcenin hizmetini beklemektedirler.

Otağının kenarlarından ağaç dalları, meyveleriyle sarmakta, sarayının etrafında ırmaklar muntazam bir biçimde akmakta, o ırmaklardan kollar otağının üzerine uzanarak şarap, bal, süt ve selsebilini sana sunmaktadır.

Senin ve zevcenin güzelliği doruğa ulaşmış bulunmaktadır. Sen de ipek ve sündüsten elbiseler giymiş, vücudunun her mafsala altına ve inciden bilezikler takmışsın. İnci ve yakuttan oluşan tacın, başının üzerinde durmaktadır. İnciden olan tacın, çehreni nur ile parlatmaktadır. Husûsî cennetin ve bütün sarayların senin vücudunun parlaklığından ve yüzünün nurundan pırl pırl parlamaktadır.

Cennet ırmakları

Sarayların şeffaf olup içeriden dışarıyı gösterdiği için bütün zevcelerini ve hizmetçilerini, saraylarının bütün binalarını görebilmektesin. Ağaçlarının meyveleri, üzerine kadar sarmakta, şarap ve süt ırmakların altından, su ve bal ırmakların ise üzerinden akmaktadır. Sen zevcelerle birlikte koltuklarında oturmaktasınız. Kapılarının kanatlarını açmış, üzerine ise otağının perdesini çekmişsin.

Hizmetçiler ve cennet çocukları çadırının etrafını sarmışlar. Sen onların, Rabbine olan tesbih seslerini işitmektesin. İçinden geçen her şeyden anında haberdar olur ve canının çektiği ve arzu ettiğin her türlü nimet ve ikramı getirip sana sunarlar.

Sen ve zevcen, en mükemmel şartlarda ve eksiksiz nimetler içerisindesiniz. Onun hüsn-ü cemal ve mükemmelliğine baktığınızda hayretten hayrete düşüp gözlerine inanamazsın. Güzelliğinden dolayı kalbin coşar. Sevimliliğinden dolayı gönlün ona ısındıkça ısınır. Sen koltuğunun üzerinde otururken, o senin nedimin olup birlikte cennet içeceklerinden içersiniz; inciden kadehler ve gümüş gibi beyaz cam sürahilerle birbirinize cennet şarabı, selsebil ve tesnîm ikram etmektesiniz. Onun elindeki yakut ve inciden kadehi bir göz önüne getir!

İnci gibi parlayan güzel dişleriyle gülümseyerek sana kadehi uzatıyor. Parmaklarının nuru, yüz ve gerdanının nuru, cennetin nuru ve karşıda duran senin yüzünün nuru birbirine karışarak kadehe yansıyor.

Parmakları arasındaki kadehte, kadehin parlaklığı, şarabın parlaklığı, yüz ve gerdanının parlaklığı, dişlerinin parlaklığı toplanıyor. Senin gibi, cennette yaratılışı mükemmel ve henüz tüyleri çıkmamış bir delikanlı hâline gelen, parlak yüzlü, bembeyaz cimsimli, şık elbiseli; içine yakutun kırmızılığı, incinin beyazlığı karışmış, som altından yapılmış sarı ziynetli bir gencin saçlarını ne zannedersin! Zevce olarak sana ihsan edilen o gül yüzlü de ne güzeldir!

Çocuk gibi masum, cana yakın, hoş sözlü ve mükemmel yaratılışıdır. Yüzünün güzelliği ne harikadır! Göğüsleri ne beyaz, bedeni ne zariftir! Nazla beslenip büyütülmesi kendisine mükemmel bir letâfet ve nezâket kazandırmıştır.

Ceylan gözleriyle nazlı nazlı sana bakmakta, tatlı ve açık sözleriyle seninle konuşmakta, aşk, sevgi ve coşkuyla seninle oynamaktadır. Elinde, sadeliği ve cisminin inceliğiyle şeffaf ve eşsiz yakuttan veya gölgesiz saydam inciden bir kadeh bulunmaktadır. Elinin güzelliği ve yüzüklerinin nuruyla kadehin güzelliğine daha bir güzellik katmıştır.

Kendisinin beyazlığı, içeceğin beyazlığı, tutanın elinin beyazlık ve güzelliğiyle kadehin güzelliğini bir tasavvur et! İnci, yakut veya gümüşten olan kadehin onun mükemmel parmakları arasındaki manzarasını bir göz önüne getir. İnci gibi güzel dişleriyle gülerek kadehi sana uzatıyor. Parmaklarının nuru, yüz ve gerdanının nuruyla birlikte kadehe yansıyor.

Nur üstüne nur

Senin karşında oturuyor ve sen de gülüyorsun. Elindeki kadehin üzerinde, senin nurun, kadehin nuru, içeceğin nuru, onun yüzünün, gerdanının, gülüşünün nuru ve cennetin nuru bir araya geliyor. Kadehi bütün bu nur ve ışıklarla bir tasavvur et! Ellerinde pırl pırl parlıyor. Ellerindeki bütün yüzük ve bilezikleriyle kadehi sana uzatıyor. O ne tatlı uzatma, ne göz alıcı el!

Sonra o güven, lezzet ve sevinç ülkesinde peş peşe şarap kadehlerini sunuyor. Sen de elinden alıyor, dudaklarının üzerine koyuyor ve yudum yudum içine çekiyorsun. Neşesi ta kalbine kadar sirayet ediyor. Lezzeti organlarına yayılıyor. Ondandır, daha önce hiç tatmadığın bir haz ve lezzet alıyorsun.

Cennet çocukları etrafında hizmet için ayakta duruyor. Bunu düşün! Elinden kadehi alıp içersin, arkasından ellerinle ona geri verirsin, o da gülerek ve güzel elleriyle senden alır. Bu ne tatlı gülüştür! Böylece kadeh ellerinizde dolaşıp durur. İçeceğin nuru

yanaklarına yansır. İkiniz de yüksek sesle Mevlânızı ve Efendinizi hamd ve tesbih edersiniz. Çocuklar ve hizmetçiler de tesbih ve tehlil (lâ ilâhe illallah) seslerini yükseltirler. O saray ve otağlarda, nağmelerle yükselen o ses ne güzeldir! Siz böyle lezzet ve sevinç içerisindeyken, yüz yıllar geçmiş ve siz kalblerinizin nimetlerle meşgul olmasından farkında bile olmamışsınız.

Ziyaretçi melekler

Birden grup grup melekler ziyaretine gelirler. Rabbinden kıymetli ve latif hediyeler getirirler. Rabbinin bu elçileri, sarayını bekleyen nöbetçiler ve hizmetine amade uşakların yanına vardıklarında onlardan, yanına varmak ve Mevlândan sana getirdiklerini takdim etmek için izin isterler. O zaman nöbetçilerin ve perdedarların, Rabbinin meleklerine şöyle derler: “Allah’ın dostu, eşleriyle birlikte meşgul ve istirahattedir. Biz ona olan saygı ve tazimimizden dolayı rahatsız etmek istemiyoruz.”

İşte büyük ve yüce olan Rabbin bu gerçeğe şu âyetiyle işaret buyuruyor: “...Cennetlikler, gerçekten nimetler içerisinde sefa sürerler.” (Yasin, 55) Müfessirler bu âyeti, işaret ettiğimiz şekilde açıklarlar. Bu ne büyük nimet, ne muazzam saltanat ki, Rabbinin elçileri bile yanına varmak için izin isterler!

Cennetinde dostlarının şanını yücelten Rabbin, bu saltanata şöyle işaret buyuruyor: “Ne yana bakarsan bak yığınla nimet ve ulu bir saltanat görürsün.” (İnsan, 20) Bu âyetin tefsirinde şöyle denilmiştir: Bu saltanat, meleklerin kendilerinden izin istemelerine işaretir. Kapıda Allah’ın gönderdiği elçi şöyle seslenir: “Ey Allah’ın dostu, iznin alınmadan yanına girilemez. Ey Allah’ın dostu, sen Allah’ın rızasına ermişsin; saltanat, arzu ve hâyâllerinin zirvesine ulaşmışsın.”

Perdedarlarının, yanına varmaları için senden izin istemeyeceklerini söylediği zaman melekleri ve şu sözlerini bir tahayyül et: “Biz ona Allah tarafından gönderilen elçileriz. Rabbinden birçok hediye ve armağanla geldik.” O zaman perdedarların hemen davranırlar ve yanına gelmek için senden izin isterler.

Perdedarlarının o andaki durumlarını bir düşün! Kapıyı çalmak üzere ellerini kırmızı altın tahtalar üzerinde inci ile süslenmiş yakuttan halkaya uzatır ve sarayının kapılarını çalarlar. Yakuttan halkalar inci ve zümrüitten olan sarayının kapısına değince, duya-bildiğin en güzel sestен daha güzel bir ses çıkarırlar.

Bu sesi duyanların kulakları hazla, gönülleri neşeyle dolar. Kapının bu sesini duyunca ağaçların meyveleri birbiri üzerine eğilir. Bundan da hoş ve nefis kokulu bir meltem yayılır. Sen yüzünün cemali ve nurunun parlaklığıyla otağından dışarı çıkarsın. Perdedarlar sana doğru koşarak gelirler.

Hürmetlerinden ve nurunun gözlerini kamaştırmasından dolayı gözlerini kaldırıp sana bakamazlar. Şöyle derler: “Ey Allah’ın dostu, Allah’ın sana gönderdiği elçiler kapıda bekliyorlar. Yanlarında Rabbinden getirdikleri kıymetli hediyeler vardır.” Sen onlara şöyle cevap verirsın: “Mevlâ’nın elçilerine izin verin!” Sen izin verir vermez, kapıcılar onlara sarayın kapısını açarlar. Sen koltuğuna yaslanırken onlar senin oturma salonuna girerler.

Cennet çocukları, önünde el pençe divan durmuşlardır. Melekler, güzel sûretleriyle, ellerindeki hediyeler parıldayıp nurlar saçarken sana doğru gelirler. Bulunduğun yere değişik kapılardan girerler ki, Rabbinin sana verdiği, “her kapıdan bir selâm” sözü gerçekleşsin. Her kapıdan, güzel nağmeleriyle “Esselâmü aleyküm!” diyerek sana selâm verirler. Sonra da şunu eklerler: “Ey Allah’ın dostu! Rabbin sana selâm söylüyor. Sana bu hediye ve armağanları gönderdi.”

Beklenmeyen yeni mutluluklar

Rabbinin sana olan armağan ve lütufları karşısında kalbinin sevincini bir düşün! Melekler yanından ayrılınca, Allah'ın sana bir nimeti olan zevcene bakarsın. Gözlerin şaşakalmış, sevincin kat kat artmıştır.

Sen onunla birlikte son derece sevinç ve mutluluk içinde bulunurken, Allah'ın senin için yarattığı bir başka zevcenden en güzel bir nağme ve en tatlı bir ifadeyle şöyle bir çağrı gelir: “Ey Allah'ın dostu, bizim senden nasibimiz yok mudur? Bize de bakma zamanın gelmedi mi?”

Kulakların onun güzel sözleriyle dolar dolmaz, güzel nağmesine karşı içinde doğan aşk ve sevgiden dolayı neredeyse kalbin yerinden fırlar. Hemen cevap verirsin: “Allah hayrını versin, sen kimsin?” Hemen cevap verir: “Ben Allah'ın, kendileri hakkında şöyle buyurduklarındanım: “...Onlar için ne mutluluklar saklandığını hiç kimse bilmez.” (Secde, 17)

Tahtından hızla inip otağının ortasına gelişini bir göz önüne getir! Sonra emrine verilen cennet çocuklarının ve hizmetçilerinle birlikte yürürsün. Onun da çocukları ve hizmetçileri seni karşılarlar ve sana refakat edip inci ve yakuttan bir saraydaki kırmızı yakuttan yapılmış bir otağa seni götürürler.

Sen sarayının kapısına yaklaştığında uşak ve hizmetçilerin sana kapıları açıyorlar, mutluluk ve sevinç dolu olarak içeri giriyorsun. Sarayın kapısını, perdelerin güzelliğini, uşak ve hizmetçilerin hüsn ve cemalini bir düşün!

Sonra eşinin seni çağırdığı sarayının kapısından içeri giriyorsun. Girer girmez gözlerin yeşil zümrüitten olan duvarlarının güzelliğine, bahçelerinin göz alıcılığına, yapısının çekiciliğine,

avlusunun parlaklığına takılır. Zevcenin içinde bulunduğu otağa bakıyorsun. Senin ve eşinin yüzünün nurundan zaten nuranî olan otağ daha da aydınlanıp parlıyor. O seni ipek, atlas ve erguvandan döşekler üzerinden seyrediyor.

Hemen tahtından iner. Sana olan şiddetli özlem onu hafifletirmiş, aşk onu rahatsız etmiştir. “Merhaba!” diyerek saygı dolu ifadelerle seni karşılar. Sonra seni kucaklamak üzere yaklaşır. -Nitekim Enes bin Malik ؓ, Peygamber ﷺ’den, hurilerin Allah’ın dostunu karşılayıp onunla tokalaştığını söylediğini nakletmiştir.- Olanca güzelliği ve eşsiz yüzükleriyle ipek gibi yumuşak ellerinin, senin avucunda bulunuşunu bir tasavvur et!

Onun yüzünün güzelliği, cisminin nazlılığından, saç tellerinin parıldamasından duyduğun hayret ve hayranlıkla kendinden geçmiş gibisin. Sonra elinden tutarak birlikte senin kurulu tahtına geliyorsunuz. Birlikte tahta çıkıyorsunuz. Üzerinize muhteşem gerdek perdesi geriliyor. Eşini kucaklıyorsun ve bu hâlde üzerinizden uzun zamanlar geçiyor. Sonra hizmetçi cennet çocukları, sürahi ve kadehlerle huzurunuzda gelip el pençe divan durarak saf hâlde bekliyorlar. Sonra size sakilik yaparak içecek ikram ediyorlar.

“Katımızda dahası vardır!”

Siz bu şekilde sevinç ve neşe doluyken, birden başka bir sarayından başka biri seslenir: “Ey Allah’ın dostu! Bizim senden nasibimiz yok mu? Bizi özleyeceğin an gelmedi mi?” Sen hemen bu sorusuna soruyla karşılık verirsin: “Allah hayrını versin, sen kimsin?” Sana şöyle cevap verir: “Ben aziz ve celil olan Allah’ın, kendisi hakkında şöyle buyurduğu kişiyim: “...katımızda dahası da vardır.” (Kaf, 35)

Bunun üzerine sen onun yanına varırsın. Böylece saraylarındaki, ölmez çocuklar ve itaatkâr hizmetçiler arasındaki eşlerini tek tek ziyaret ederek sonsuz bir nimet ve mükemmel bir sevinçle dolaşıp durursun. Her türlü sıkıntı senden uzaklaştırılmış. Her çeşit eksiklik senden giderilmiştir. Her türlü kirden temizlenmiştir.

Orada ayrılık nedir bilmezsin. Çünkü Yüce Allah, kalbine yönelerek üzüntülere şöyle buyurmuştur: “Buradan gidin ve sonsuza dek geri dönmeyin!” Sevince emrederek şöyle buyurmuştur: “Burada yerleş, sonsuza dek ayrılıp gitme!” Hastalıklara şöyle buyurur: “Bedeninden uzaklaşın, sonsuza dek de ona gelmeyin!” Sağlığa şöyle buyurur: “Bedenine yerleş, hiçbir zaman uzaklaşma!”

Öldürülen ölüm

Senin gözlerin önünde (bir koç şekline getirdiği) ölümü boğazlar. Sen artık ölümden yana emin olursun ve ondan hiçbir zaman korkmazsın. Sana Rabbinin yakınlığı ve cenneti ihsan edilmiştir. Senden razı olduktan sonra bir daha ebediyen O’nun gazabından korkmazsın. Nimetler içerisinde yüzersin, azabın geleceğinden korkmazsın. Çünkü kesin olarak bilirsin ki, aziz ve celil olan Allah seni seviyor, senden razı ve içinde yüzdüğün nimetlerden memnundur. Allah’ın saadet yurdu ne muazzamdır! Allah’ın yakınlık ve himayesi ne büyüktür!

Arş seni gölgelendirmektedir. Melekler, ölümle yok olmayan sonsuz bir hayatta, gidecek diye korkmadığın nimetler içerisinde Rabbinden sana sürekli lütuf ve ihsanlar getirirler. Rabbinin azabından eminsin. Senden razı olduğuna kesin inancın var. Affının serinliğini tâ kalbinde hissediyorsun.

Tuba gölgesinde sohbet

Allah'ın diğer bütün dostlarıyla birlikte zamanın musibetlerinden ve çağların nahoş hadiselerinden emin olarak ve Tuba ağacının gölgesinde sohbetler yaparak sonsuza dek orada ikamet edeceğini biliyorsun. Senin de içinde bulunduğun Allah dostları, Tuba ağacının gölgesinde sohbet ederken, Allah, meleklerinden birine emrederek, kendilerine verdiği sözü yerine getirmek istediğini, çok fazla ikrama ve büyük bir sevince gark etmeyi arzu ettiğini ilan etmesini söyler.

Bunu da onları kendisine yaklaştırmak, “Hoş geldiniz!” dileklerini doğrudan doğruya kendilerine iletmek, mübarek cemalini onlara göstermek, böylece en üstün bir makama çıkmalarını, sevincin doruğuna ulaşmalarını ve saadetin zirvesine erişmelerini sağlamak istediğini ferman eder.

Rabbinden gelen davet

O anda birden bire meleğin sesini işitirsin: “Ey cennet halkı! Allah'ın size verdiği bir söz var ki, henüz yerine gelmemiştir!” cennetlikler, kendilerine ihsan edilenleri çok büyük gördüklerini belirterek cevap verirler. Cennete girdirildiklerini, azabından emin kıldıklarını, dolayısıyla mazhar oldukları lütuf ve ihsandan daha ötesi olmadığını söylerler. Sen de onlarla birlikte şöyle dersin: “Yüzümüze rahmetle bakmadı mı? Bizi cennete koymadı mı? Bizi cehennemden kurtarmadı mı?”

Bunun üzerine melek, onlara şöyle seslenir: “Allah, sizden, Kendisini ziyaret etmenizi istiyor. O'nu ziyaret edin.” Onlar bu vaziyetteyken, sevinç ve sürurlarından kalbleri, ruhlarıyla birlikte bedenlerinden uçacak gibi olurken bir de bakarlar ki, melekler, yakuttan yaratılmış, sonra da ruh üfürülmüş, dizginleri altından

cins atlarla birlikte kendilerine doğru geliyorlar! Atların yüzleri parlaklık ve güzellik bakımından kandiller gibidir. Küçük ve büyük pislikten temizdirler. Kanatlıdırılar.

Eyerleri cennetin kırmızı ipekleri ve bembeyaz tiftiğindendir. Sırtında kırmızı ve beyaz olmak üzere iki hat vardır. Biçim olarak da dünyadaki en eşsiz cins atları andırmakla birlikte insanlar onlar gibi güzelini görmemişlerdir.

Uçan atlar

Hareket etmeye başlarken olanca kırmızılığı, parlaklığı ve parıldayan nuruyla cennetin yakutundan yaratılan o cins atları ve ne kadar güzel olduklarını bir düşün! O atları, cennet altınından yaratılan dizginlerini ve onları getiren meleklerin yüz güzelliğini bir göz önüne getir. Melekler dizginlerinden tutmuş, senin de içinde bulunduğun Allah dostlarına doğru geliyorlar!

Onlar koşarken son derece güzel yürüyüşlü ve rahvandırılar. Çünkü cins atlar olup insanların eğitmesine ihtiyaç kalmadan, yaratılıştan eğitilmiş olarak var edilmişlerdir. Son derece uysal olup hiç sıkıntı vermeden istenildiği yöne sevkedilebilirler. Meleklerin bu atlarla birlikte cennetliklere doğru gelişini bir düşün!

Nihayet yanlarına geldiklerinde o atları çöktürürler. O atların duruş ve oturuşlarının güzelliğini bir göz önüne getir. O anda, onlardan birine binip Rabbini ziyaret edenler arasına katılacağını biliyorsun. Melekler o atları çöktürünce; atlar, salih insanların istirahat yeri olan Tuba ağacı altında, zaferan bahçeleri içerisindeki misk tepcekleri üzerine inince; melekler, Allah'ın dostlarına dönerek o tatlı nağmeleriyle şöyle derler:

“Ey Rahman'ın dostları! Rabbiniz olan Allah size selâm söylüyor ve ziyaretine gitmenizi istiyor. Dolayısıyla O'nu ziyaret ediniz

ki, O size baksın, siz de O'na bakasınız. O sizinle, siz de onunla konuşasınız. O size cevap versin, siz de O'na cevap veresiniz. Size olan fazl ve rahmetini artırsın. Hiç şüphesiz O, geniş bir rahmet ve büyük bir lütuf sahibidir.”

Senin de aralarında bulunduğun Allah dostları bu sözleri duyunca, Rablerine olan sevgi ve özlemlerinden dolayı hemen koşarak atlarına binerler. Rablerine yakın olmak ve hakikî sevgi-lilerini görmek için yüzlerinin güzelliği, nuru ve parlaklığıyla nasıl da hızla atılacaklarını bir düşün! Sen de onların arasındasın! Sağ ayaklarını yakut, zümrüt ve inciden yapılmış üzengilerine attıkları anı bir tasavvur et! Ayaklarının güzellik ve yumuşaklığını bir göz önüne getir! O ayaklar, güzellik bakımından, dünyadaki yapı ve özelliklerinden tamamen farklı bir biçimde yeniden yaratılmışlardır.

Allah o ayakları cennetinde her türlü afetten muhafaza etmiş ve yaratılışlarını boyalı yapmıştır. Sonsuza dek misk tepcikleri ve zaferan bahçeleri arasında dolaşırlar. Allah dostlarının yakut ve inciden üzengilere uzattıkları o ayakların saçtığı nurun güzelliğini bir düşün! En güzel cennet atlarının en güzel üzengilerindeki o ayakların parlaklığını bir göz önüne getir!

Hiçbir zorluk ve meşakkatle karşılaşmadan ikinci ayaklarını da üzengiye atarak, halis ipek ve erguvanla kaplı inci ve yakuttan binekleri üzerinde doğrulurlar. Erguvanın kırmızılığı arasında incinin beyazlığı ne büyük bir güzellik arzeder! Sen ve onlar cins atlarınızın üzerine kurulunca, atlarını şahlandırırlar.

Atların şahlanmasıyla ayakları altından savrulan misk tozları onların elbiselerine ve üzerlerine serpilir. Sonra bütün atlar düzgün bir tek saf halinde dizilirler. Hiçbir eğriliği bulunmayan dümdüz bir kafil oluşur. Biri diğerinin önüne geçmez. Bu ne muazzam kafil, ne muhteşem süvari topluluğu!

Dümdüz bir saf hâlinde uzanan atların ve yüzlerin sergileyeceği manzarayı bir göz önüne getir. Yüzlerini bir nur halesi kuşatmışken başları üzerinde de inci ve yakuttan taşlar vardır.

Milyarlarca nuranî sima

Bütün cennetliklerin yüzlerinin bir araya gelişini ne zanneder-sin?! Milyarlarca nuranî simanın bir arada sergilediği manzarayı ne sanırsın! Başlarındaki inci ve yakuttan taşları sayıp bitirmek mümkün değil. Yüzlerinde parlak tebessümler ve çehrelerinde sevinçli gülücükler parıldamaktadır.

Cins atlarıyla, kfilesinin intizamlı yol alışıyla, Allah dostlarının başlarındaki parlak taşlarının tek çizgi hâlinde dizilişiyile, bu taşları giyenlerin parlaklığıyla bu süvari kfilesini bir düşünsen, sonra da onlar gibi olma özleminden canını versen sana çok görülmez.

Eğer düşünürsen, sana onlara özenmenin yakıştığını anlarsın. Çünkü Rabbinin, o dostlarına dünyada verdiği sözü mutlaka yerine getireceğini kesin olarak biliyorsun. Saf iyice düzene girip başlar üzerindeki taşlar tek çizgi hâlinde dizilince, “Rabbimize gidelim!” diyerek hızla koşmaya başlarlar.

Yakuttan tırnaklarıyla tek çizgi hâlinde ve aynı tempoda biri diğerinin önüne geçmeksizin yol alırken o cins atları bir düşün! Sırtlarındaki Allah dostlarının vücutları nazla titreşiyor. Yürürken omuzları hep aynı hizada, koşarken atlarının ayakları ve üzengileri de düz bir çizgi hâlinde uzanıp gidiyor. Ayaklarıyla zaferan otları dalgalanıyor. Cennet ağaçlarına yaklaştıklarında, ağaçlar kendilerine meyvelerinden atar. Onlar seyir hâlindeyken atılan meyveler gelip ellerine düşer.

Ellerinde o meyveler ne güzel! Ağaçlar yana kayar ve yollarından çekilirler. Çünkü Mevlâları, o ağaçlara saflarını bölmemelelerini, düzgünlüklerini bozmamalarını ve Allah dostlarıyla arka-

daşlarının arasına girmemelerini ilham etmiştir. Zira cennetlikler, dünyada Allah için birbirini sevdiklerinden cennette de arkadaş-tırlar. Bu dostların; kılık kıyafetlerini, elbiselerini, renklerini ve bi-neklerinin rengini de bir yapar.

Yol veren cennet ağaçları

Düşün bir kere! Rabbinin lütfuyla arkadaşınla yanyana bulunuyor, cennetin ağaçlarına yaklaşıyorsunuz. Ağaçlar meyvelerini silkiyorlar, kopan meyveler sizin ve diğer Allah dostlarının ellerine düşüyor. Sonra kökleriyle birlikte yollarından çekiliyor ve kabile rahatça yollarına devam ediyorlar. Gönülleri hep gerçek sevgililerin cemalini seyretmeye takılıdır. Sevinçle gidiyorlar.

Birbirlerine dönüp bakıyorlar, konuşuyorlar, şakalaşıyorlar, cennete koyması konusunda verdiği sözünü yerine getirdiği için Rablerine hamdediyorlar. Böylece yürümelerine devam ederken bir de bakarlar ki Rablerinin Arşına yaklaştımlar. En güzel nur ve perdelerini görüyorlar. Bundan dolayı daha bir şevk, sevgi ve coşkuyla atlarını koşturuyorlar.

Düşün bir kere! Cins atları, düzenlerini bozmadan ve pırl pırl parlayan yüzlerle uçuyorlar. Melekler onları çepe çevre sarmış, kendilerini Rablerinin huzuruna doğru sürdükçe sürüyor. Nihayet Mevlâlarının Arşının dibine kadar geliyorlar. O mekânın genişliğini, nurunun güzelliğini, parlaklığını ve çekiciliğini bir düşün! Misk tepeleri üzerinde sıra sıra yastıklar dizilmiş ve halılar serilmiştir.

Onlardan her biri kendisine hazırlanan yeri tanır. Tahtlar, Allah'ın seçkin ve sevgili kulları içindir. Kendileri için hazırlanmış minberlere, koltuklara, minderlere ve halılara yaklaşıp onlara doğru o güzel ayağını üzengiden indirince, hâllerini bir düşün! Nihayet yerlerine kurulurlar.

İnci ve yakutla yükseltilmiş koltuklara oturan o diz ve bedenlerin içinde bulunduğu nimet ve konforu bir düşün! O ne muazzam makam ve Allah dostlarının o makamlara kuruluşu ne muhteşem bir kuruluştur!

Herkes yerlerini alıp makamlarına rahatça oturunca perdeler de nur ile parlayınca gözlerinin aldığı lezzeti varın siz kıyas edin! Hepsi dikkat kesilip can kulağıyla gerçek sevgililerinin söze başlamasını bekliyorlar. Mevlânın-Sultanlarının, manevî derecelerine göre kendi yakınında lütfedeceğine söz verdiği gerçek makamlarındaki oturuşlarını bir tasavvur et!

Allah’a en yakın olanlar

Evet, onların orada Allah’a olan yakınlıkları, manevî mertebelerine göredir. Allah’ı en çok sevenler, O’na en yakın oturanlardır. Çünkü onlar dünyada Allah’a en çok sevgi ve muhabbet besleyenlerdir. Allah’ın Arşına en yakın oturanlar, insanlara karşı O’nun hükümlerini uygulayanlar ve hüccetlerle-delillerle O’nun dinini savunanlardır. Peygamberler ve Sıddikler de makamlarına göre Aziz ve Rahim olan Allah’a yakın bulunurlar. Ziyaretine gidilen Zat ne büyük, ne yüce ve ne uludur!

Güzel izzet ve ikramları, yüzlerinin hüsn-ü cemali ve parlaklığı ve arşın saldıgı nur ve perdelerinin parlaklığıyla onların o meclislerini bir düşün! Sağlam bir tahayülle o meclislerini, koltuk ve minberlerinin parlaklığını ve müşahede ettikleri Rablerinin cemaolini bir düşün! Senin buna duyacağın özlem ve arzudan ruhun uça da, çok görülmez.

Bu, Allah’ı tanıyan, Rabbine ve O’nun cemalini görmeye müştak olan her aklı başındaki insanın en büyük arzusu olduğuna göre bütün bunları sakın kafayla şöyle bir düşün! Belki bu vesiley-

le nefsin, seni bundan mahrum bırakan her şeyden ve seni Rab-
bine manen yaklaştırmaktan alıkoyan her kötülüktan elini çeker.

Meclis tamam olunca

Meclisleri tamam olup herkes rahatça yerlerini alınca kendileri için sofralar serilir. Aziz ve Celil olan Allah, ziyaretçilerine yemek ve meyvelerle ikramda bulunur. Allah'ın ziyaretçileri ve sevgili kulları için sofralar kurulur. Rahman'ın ziyaretçilerini ağırlamak için bizzat melekler seferber olurlar. İçinde, temenni bile edemedikleri türlü türlü yemekler ve çeşit çeşit meyvelerle dolu altın tep-
sileri önlerine koyarlar.

Rablerinin kendilerine olan ikramından dolayı büyük bir memnuniyet ve sevinçle ellerini uzatırlar. Hiç şüphesiz her ziyaret edilen kişinin, ziyaretçisine izzet ve ikram etmesi hakkıdır.

Artık, O Kerim, Vahid, Cevad, Macid ve Azîm olan Allah'ın ik-
ramı nasıl olur? Düşün bir kere! Mevlâlarının kendilerine olan ik-
ramıyla mesrur olarak ve büyük bir sevinç içerisinde yemeklerini
yiyorlar. Nihayet onlar yemeklerini yiyince yüce Allah, meleklerle;
“Onlara içecek ikram edin!” diye emreder.

Artık hizmetçiler ve cennet çocukları değil de bizzat melekler,
içi şarap, bal, su ve süt dolu inciden sürahi ve kadehlerle yanları-
na gelirler. Rahman'ın meleklerinin elindeki o sürahi ve kadehleri
bir düşün! Allah'ın dostları onlardan alıp içiyorlar. İçeceğin güzel-
liği, ziyaretçilerin yüzlerine yansır.

“Dostlarınızı giydirin!”

Melekler, Allah'ın emrettiği içecekleri kendilerine ikram edince
bu defa da yüce Mevlâ şöyle buyurur: “Dostlarınızı giydirin!” O
anda melekleri bir göz önüne getir! Cennette benzerleri hiç giyil-

memiş çok kıymetli elbiseler getirirler. Huzurlarında durarak o elbiseleri Allah'ın rıza ve ikramına layık bu bahtiyarlara giydirirler.

Onları bir düşün! Elbiseleri başlarına koyduklarında ayaklarına varıncaya kadar üzerlerine oturur. Güzelliğiyle yüzleri parlar. Sonra O Yüce ve Ulu Allah, “Onlara güzel koku ikram edin!” diye emreder. Bunun üzerine kendilerine türlü türlü misk ve daha önce hiç bilmedikleri diğer cennet kokularını getirip serpmek üzere bütün güzelliği, parlaklığı ve göz alıcı nuruyla bir bulut kalkar.

Serpilen hoş kokular

Düşün bir kere! Emre muhatap olan bulut, üzerlerine hoş kokular yağıyor. Güzel rayihalar yağmur gibi üzerlerine yağıyor yüzleri ve elbiseleri nefis kokular içerisinde kalıyor. Onlar yiyip içtikten, melekler kıymetli elbiseler giydirdikten ve bulut, üzerlerine güzel kokular serptikten sonra gözleri hayret ve sevinçten bakakalır, gönülleri Allah'ın rahmet ve keremine takılır durur.

Allah'ın cemalini seyretmek

Onlar bu durumdayken birden perdeler kaldırılır ve Rableri onlara cemaliyle görünür. Bir ona, bir de güzelce hâyâl bile edemediklerine -ki bunu güzelce hâyâl edebilmeleri asla mümkün değildir. Çünkü O öyle bir Kadim'dir ki yaratıklarından hiçbirisi O'na benzemez- bakınca, evet O'na bakınca sevgilileri olan Allah, kendilerine merhabalarla şöyle seslenir:

“Merhaba kullarım! Hoş geldiniz!” Azamet ve güzelliğiyle Allah'ın kelâmını duyunca dünyada veya cennette bulamadıkları kadar büyük bir saadet ve sürur kalblerini kaplar. Çünkü hiçbir şeyi Kendisine benzemeyen Zatın kelâmını duyuyorlar.

Onları bir düşün! Hepsi başlarını eğmiş, O'nun sözlerini duymak için can kulağıyla dinlemektedir. Biricik sevgilileri ve göz aydınlıkları olan Zat'ın sözlerini dinlemenin verdiği sevincin nuru yüzlerini kaplamıştır. Allah'ın, bizzat sana hitaben söylediği sözlerini işitme sevincin şöyle dursun, dostlarına “Merhaba!” dediği anı tasavvur ettiğinde duyduğun sevinç ve O'na beslediğin muhabbetten ruhun uça çok görülmez. Allah onları “Selâm!” sözüyle selâmlar. Onlar da O'nun selâmını, “Selâm Sensin. Selâmet de Sendendir. Celâl ve ikram da sadece Sana mahsustur!” diyerek alırlar.

“Merhaba ey dostlarım!”

Yüce Allah, sözlerine şöyle devam eder: “Merhaba ey kullarım, ziyaretçilerim, yarattıklarımın en hayırlıları, Bana verdikleri sözü yerine getirenler, öğütlerimi tutanlar, Beni görmedikleri hâlde hakkımı gözetkenler ve her hâl ve durumda Bana karşı ürperti içinde bulunanlar! Vücutlarınızda, sizlerden razı oluşumun alameti olarak zahmet ve meşakkati gördüm. Zamanınızda hükmedenlerin size yaptıklarını müşahade ettim. İnsanların eza ve cefası, Benim hakkımı yerine getirmekten sizi alıkoymadı. Dileyin Benden ne dilerseniz!” O anda onları bir görebilsen!

Bunları, bizzat biricik sevgililerinden duyuyorlar. Onlara, dünyada, verdikleri ahdi yerine getirdiklerini, hakkını gözettiklerini ve sürekli olarak Kendisinden korktuklarını hatırlatır. Onlar da, O'nun haklarını gözetmeleri konusundaki iyiliklerinin boşa gitmediğini ve takdir edildiğini, korkularının mükâfatlandırıldığını ve merhabalarla karşılandıklarını duyunca sevinçten uçar gibi olurlar. Nitekim dünyada da bu arzu ve ümitte O'na kulluk etmişlerdi. O'na itaatte kusur etmedikleri ve O'ndan korkmada ihmal göstermedikleri zaman neşe ve sevinçten kalbleri âdeta uçuyordu.

Şiddetli korkularından ve Allah'ın hakkını gözetip koruma endişesinden dolayı, dünyada itaatle boyun eğerek içinde bulundukları hâlden memnun oluyorlardı. Gönüllerini dolduran bir sevinçle, azamet ve celâline yemin ederek, O'nun kendi üzerlerindeki hakkını tam olarak yerine getiremediklerini belirterek cevap verirler. Bununla Allah'ı ta'zim ve nimetlerinin çokluğunu ifade etmek isterler. Çünkü Allah, onları cennetiyle mükâfatlandırmış, ziyareti, yakınlığı ve sözlerini dinletmekle şereflendirmiştir.

Sonsuz minnettarlık

Onlar şöyle derler: “İzzet ve celâline, azamet ve yüce makamına yemin ederiz ki, Senin yüceliğini hakkıyla takdir edemedik. Hakkını tam olarak yerine getiremedik. Sana secde etmemize izin ver.” Bunun üzerine Rableri onlara buyurur ki: “Ben sizden ibadet zahmetini kaldırdım. Vücutlarınızı rahata kavuşturdum. Zaten siz dünyada uzun uzun ibadetle onu oldukça yormuştunuz. Alınlarınızı Benim için secdeye koymuştunuz. Şu anda ise siz benim kerem ve rahmetime koşup gelmiş bulunuyorsunuz. Öyleyse dileyin Benden dileyeceğinizi!”

Bir başka hadiste şu ifadeler de yer almaktadır:

“Rablerine bakınca, onun için hemen secdeye kapanırlar. Bunun üzerine Allah, Kendi yüce kelâmıyla şöyle seslenir: “Kaldırın başlarınızı! Şimdi amel zamanı değildir. Şimdi sevinç ve cemalimi seyretme zamanıdır.”

Öyleyse aklınla, onların Sultanlarını gördükleri ve gerçek sevgileri, gönüllerinin sırdaşı, gözlerinin sevinci, kalblerinin hoşnutluğu ve ruhlarının huzuru olan Allah'ın kelâmını işittikleri zaman yüzlerinin nurunu ve onlara gelen sevinç ve coşkuyu bir göz önüne getir! Başlarını kaldırır ve hiçbir şey Kendisine benzemeyen

Zat'ı gözleriyle seyrederek. Bu sayede şeref, ikram ve değerini doruğuna, memnuniyet ve yüksekliğin nihayetine ererler. Hayallerin bile konamadığı, zihinlerin kuşatamadığı, düşüncenin yetişemediği ve anlayışların ihata edemediği aziz ve celil olan Allah'ın cemalini seyretnemeyi sen ne sanıyorsun?!

O, akılların idrakinden şaşırıp hayretlere düştüğü Kadîmdir, Ezeli'dir. Hiçbir anne rahmi O'na mekan olmamış, hiçbir babanın sulbünden gelmemiş, hiçbir cisim sûretinde görünüp de şekil değiştirmemiştir. O, bütün bunlardan münezzehtir.

Diller O'nun sıfatlarına misaller getirmekten aciz kalır. O, zatıyla tek olup başka varlıklara benzemekten münezzehtir. Yaratılanlara eş olmaktan celâliyle yücedir. O öyle bir yücedir ki, O'na denk olacak hiçbir şey yoktur. O'na ortak olacak hiçbir şeriki bulunmaz. Yaratmasını irade edip de kendisine zor gelecek veya yaratmasından aciz kalacak hiçbir şey yoktur.

Zorba zalimler O'nun azametini teslim olup boyun eğmişlerdir. Evvelkiler ve sonrakiler O'nun hükmüne musahhar olmuşlardır. Olmuşuyla, olacağıyla ve olacaksa nasıl olacağıyla her şeye ilmi nüfuz etmiştir, ilmiyle bütün varlıkları kuşatmıştır. Hepsinin seslerini çok iyi duyar. Zatlarını ihata eder, iradesi hepsine geçer. Meşietini hepsine boyun eğdirir. Her şey O'nun tarafından çekip çevrilmektedir.

Bütün mevcudatı yoktan var eder. Hiçbir şey O'nun istediği vakitten önce var olamaz. Hiçbir şey O'nun iradesine karşı gelemmez. Öyleyse daha önce adı bile anılacak bir nesne değilken, Vahid ve Kahhar olan Allah tarafından var edilen şeyler nasıl O'nun emri karşısında diretebilir?

Saraylara dönüş

Allah, sevgili kullarını, Kendisini görmekle sevindirerek, onlara yakınlığıyla ikram edip şereflendirerek, doğrudan doğruya Kendisiyle konuşmak ve yüce sözlerini dinlemekle nimetlendirerek hazırladığı ikram, nimet ve lezzetlere geri gitmeleri için onlara izin verir. Onlar da dönüp inci ve yakuttan atların yanına gelirler ki eyerlerinin üzerinde cennetlerin bahçelerinde kanat çırpıp uçan ve özel hazırlanmış tahtlar vardır.

İzzet ve celâl sahibi Allah'ı gören ve O'nun mübarek kelâmını işiten yüzleri ne zannedersin? Onların güzellikleri ve cemali nasıl da kat kat artar ve bu bakış onların parlaklık ve nurunu nasıl da artırır?!

Yürümeye devam ederler. Nihayet saraylarını görürler. Hizmetçileri, uşakları ve çocuk hizmetkârları onları fark edince, her biri sarayının kapısına onu karşılamak için koşar. Sarayının kapısına geldiğinde, hepsi onun etrafını sararlar ve sarayına ve otağına kadar refakat ederler. Sarayının ve otağının kapısına yaklaştığında perdedar, büyük bir tazim ve saygıyla kalkıp sarayının kapısını açar.

Zevceleri onu karşılamak üzere koşuşurlar. Zevcesi, yüzünün hüsn-ü cemaline bakıp da güzellik, parlaklık ve nurunun kat kat arttığını görünce, ona olan aşk ve muhabbeti daha da artar. Sarayları, otağları, kubbeleri ve zevceleri, yüzünün nur ve cemaliyle parlar. Zevcelerinin hüsn, cemal, nezaket ve haşmetleri ziyadeleşir. Sonra atlarından inerler ve saraylarının salonlarına doğru ilerlerler. Yataklarına kurulup konforlarına geri dönerler.

Derken dostlarının hoş ve tatlı meclislerini özlerler. Hemen, cins at ve kırsaklarına binip birbirlerini ziyarete giderler. Cennet

nehirlerinin kıyısında buluşurlar. Orada misk ve kâfur tepeleri üzerinde kendileri için cennet minderleri ve halıları döşenmiştir. Dostlar sevinçle karşı karşıya oturur, cennet içeceklerinden içerler.

Cennet çocukları, cennetin şarap, tatlı içecek ve selsebil nehirlerinden sürahi, bardak ve kadehlerle alarak onlara servis yaparlar. Cennet çocukları Allah dostlarına ikram etmek için kadehleri nehirlere daldırınca, onlar Allah'ın şu seslenişini duyarlar:

“Ey dostlarım! Dünyada çok kez sizi, susuzluktan dudakları çatlamış ve boğazları kurumuş olarak gördüm. Şimdi karşılıklı olarak istediğiniz kadar için ve nimetlerinizin arasına dönün. “Geçmiş günlerde işlediklerinize karşılık afiyetle yiyin, için!” (Hakka, 24) İnsanlar, yaptıkları iyi işleri takdir ederek anlatan Mevlâlarının sözünü işittikleri anda ve ehl-i dünyanın içki meclislerine karşılık, onların da kendi aralarında cennette bu tür meclisler düzenleyip karşılıklı cennet içeceklerinden içmeye çağrıldıklarında gönüllülerinin sevincini mümkün değil anlatamazlar. Mevlâlarının sözlerini işitmenin süruruyla parlayan yüzlerini bir görsen!

Gerçekten o ne büyük meclistir! O ne muazzam topluluktur! Öyleyse Rabbine müştak olmaya, O'nun tarafından sevilmeye bak! Muvaffakiyet ise Allah'ın sayesinde ve dönüş ancak O'nadır. Cennet ise mü'minlerin girip karar kılacağı yerdir. Cennet, muttakilerin mükâfatı ve gönlü kırıkların sevincidir. Kuvvet ve kudret, ancak Yüce Allah'ın yardımı ile.

Sevgili mücahid kardeşim;

Seni cihad beldelerinde ayakta tutacak konulardan biri de cehennemin bilgisidir... Cehenneme girenin başına nelerin geleceğini bilmek seni olası haramlardan uzak tutar...

Şimdi de seni kısa bir cehennem turuna davet edelim ve -Allah muhafaza- kendini bir an için cehennemde hissederek okumaya çalış...

Ya sıratan düşersen...

Şiddetli korku ve zayıf bedenle Sırat köprüsünün üzerinden geçişini düşün! Eğer gazaba uğramış ve affedilmemişsen, birden bire ayağının sıratan kaydığını görürsün. Eğer Allah seni affetmezse, ayağının sıratan kayacağı an ki hâlini düşün! O anda kendi kendine, “Ebediyyen mahvolup gittim!” dersin. “İşte korkup endişe ettiğim başıma geldi.” dersin. Aklın uçar. Sonra diğer ayağın da kayar.

Baş aşağı düşersin. Ayakların sıratan kesilmiştir. Demir kanca-
ların deri ve etlerine saplanması başka bir şey hissetmezsin. Bunlarla ateşe doğru çekilirsin. Ateş, üzerine hücum eder.

Cehennem, Mevlâsının gazabından dolayı öfkesi kabarmış bir hâledir. Ateş seni çektikçe sen sıratan aşağıya doğru uçarsın. Ateşin hararetini hissettiğin anda, “Mahvoldum!” “Helak oldum!”

diye feryat edersin. Pişmanlık ve üzüntü bütün kalbini kaplamıştır. Daha ölmeden önce ve dünyadayken Aziz ve Celil olan Allah'ı razı etmeyi, hoşlanmadığı şeylerden el çekmeyi ve böylece seni affetmesini boş yere temenni edersin.

Nihayet sen ateşin ortasına varınca, ateş alevleriyle birlikte üzerine tamamen kapanır. Yüreğinin hasret ve pişmanlık ateşi doruk noktaya ulaşmıştır. Sen cehenneme atıldığın anda şişersin. Sen yüzükoyun cehenneme yuvarlanıp feryat ve figan ederken Aziz ve Celil olan Allah, cehenneme, “*Doldun mu?*” diye seslenir. Sen hem Cenab-ı Hakk'ın seslenişini, hem de cehennemin şu cevabını işitirsin: “*Daha var mı?*” (Kaf, 30) Sen ateşin içindeyken, alevleri vücudunu sararken ve yaraları bedenini kaplarken yüce Allah, “*Boş yerin var mı?*” der. Sonra çok geçmeden vücudun akar, etlerin dökülür, sadece kemiklerin kalır. Sonra ateş içine salıverilir. Orada ne varsa hepsini yer bitirir. Sen feryat edip ateş de ciğerlerinin içine girerken, o ciğerlerinin hâlini düşün! Sen ağlayıp pişmanlığını haykırdığın hâlde bile sana acınmaz. Bir daha günaha dönmeyeceğim.” desen bile artık tevben kabul edilmez ve feryadına cevap verilmez.

Cehennemin içeceği

Orada kalışın uzamışken hâlini bir düşün! Azap şiddetlenerek devam eder. Sıkıntı zirveye ulaşır. Susuzluğun şiddetlenir. Dünya-daki içecekleri hatırlarsın. Cehenneme sığınırsın. Sana azap vermekle görevli meleğin elinden kabı alırsın. Eline alır almaz altın-da avucun yanar. Hararetinden ve sıcaklığından elin parçalanır, etleri dökülür. Sonra o kabı ağzına yaklaştırırsın, yüzün kavrulur. Sonra yudumlamaya çalışırken boğazının derisini soyar. Karnına ulaşınca iç organlarını parçalar.

Sen feryat ve figan edersin. O anda dünya içeceklerini, onların soğukluk ve lezzetini hatırlarsın. Sonra hararetini dindirmek ister ve dünyada alıştığın gibi yıkanmak ve suya dalmak sûretiyle serinlemek maksadıyla hamîm (kızgın su) havuzlarına koşarsın. Kızgın suya dalınca, tepeden tırnağa bütün bedeninin derisi soyulur. Daha hafif olur ümidiyle bir daha ateşe koşarsın. Sonra yine ateşin yangını sana şiddetli gelince kaynar suya geri dönersin. Böylece ateşle kaynar su arasında mekik dokursun.

Ateşin harareti son dereceye ulaşmıştır. Sen ise bir ferahlık ararsın. Kaynar su ile ateş arasında da bir ferahlık bulamazsın. Serinlik istersin, ama asla bulamazsın. Sıkıntı, susuzluk ve yorgunluk dayanılmaz dereceye varınca cennetleri hatırlarsın. Aziz ve Celil olan Allah'ın yakınlığını ve cennet nimetlerini kaybetmekten gelen acı bir hüzün ve burukluk kalbinden boğazına doğru tırmanır. Sonra cennetin içeceklerini, soğuk suyunu ve hoş yaşayışını hatırlarsın. Bundan yoksun kalmanın hasreti gönlünü parçalar.

Cevapsız kalan feryat

Sonra cennette baba, anne, kardeş ve bazı akrabalarının bulunduğunu hatırlarsın, yanık bir kalpten yükselen hüzün dolu bir sesle onlara şöyle seslenirsin: “Ey anneciğim! Ey babacığim! Ey kardeşim! Ey dayıcığim! Ey amcacığım! Veya ey kız kardeşim! Ne olur bir yudum su!” Onlar da sana red cevabı verirler. Böylece ümidini boşa çıkartmalarından ve Aziz ve Celil olan Rabbinin sana olan gazabından dolayı onların da sana öfke duyduklarını görmenin hasret ve üzüntüsünden kalbin parçalanır. Bunun üzerine dünyaya seni geri göndermesi ümidi ve dileğiyle hemen feryat ederek Allah'a sığınırın.

Ne var ki uzun bir süre, sana değer vermediğini göstermek için cevap vermez. Kuşkusuz sesin O'nun nezdinde menfurdur. Ma-

kamın O'nun yanında düşüktür. Sonunda Kendisine beslediğin bütün ümit ve emel bağlarını koparan şu sözleriyle sana seslenir: “*Sinin orada, (hiçbir şey) söylemeyin Bana!*” (Mü'minûn, 108) Sen, susup sinmeni emreden ve senin gibilere cevap verilmeyeceğini belirten O'nun bu ulu seslenişini işitince, âdeta ağzına ve burnuna gem vurulur. Ruhun, bedeninden çıkmakla kalmak arasında tereddütle gidip gelir. Göğsünde nefesin daralır. Sesli sesli soluyan ve konuşmaya takat getiremeyen bir ıstırap içinde kalırsın.

Ümitsiz çırpınıs

Sonra Allah, ümitsizliğini ve hasretini daha da artırmak ister. Senin ve oradaki diğer düşmanlarının üzerine cehennem kapılarını kapatır. Eğer O seni affetmezse, cehennem kapısının gıcırdayıp üzerine kapandığını gördüğünde hâlini düşünebiliyor musun? Üzerlerine cehennem kapıları kapatılırken gıcırtısını duyduğunuz zaman senin ve diğer cehennem sâkinlerinin ümitsizliği ne büyük olacak!?

Çünkü, Allah'ın, kapıları bu şekilde üzerlerine kapatmasının hiç kimsenin oradan çıkmaması için olduğunu anlamışlardır. Ümitsizlikten kalbleri parçalanır. Ümit bağları tamamen kopar. Kendileri için sonsuza dek Allah'ın azabından hiçbir kaçış ve kurtuluş kapısı yoktur. Önlerinde ölümsüz, sonsuz bir hayat; bedenlerinden acısı hiç eksik olmayan bir azap vardır.

Yürekləri sürekli olarak yanıp kavrulur. Onlara ebediyen rahatlık ve ferahlık yoktur. Bitmez hüznler, tükenmez gamlar, onulmaz hastalıklar, çözülmez kelepçeler, sonsuza dek çıkarılmaz bukağılar, ebediyen dinmeyecek susuzluklar, asla bitmeyecek sıkıntılar ve gırtlaklarında duran zakkumdan başka hiçbir şeyle ve hiçbir zaman doyamayacakları açlıklar...

Allah'ın rızasını kaybetme hasreti

Onlar zakkumun üstüne boğazlarını açması için “Su!” diye imdad isterler de kendilerine verilen kaynar su ciğerlerini parçalar. Aziz ve Celil olan Allah'ın rızasını kaybetme hasreti kalblerine oturur. Allah'ın cennetteki yakınlığından yoksun kalmanın acısı yüreklerini kanatıp durur.

Ağlamalarına acınmaz. Çağrılarına cevap verilmez. Feryatlarına koşulmaz. Pişmanlıkları kabul edilmez. Suçları bağışlanmaz. Aziz ve Celil olan Allah'ın gazabı onların üzerinedir. Onlardan sonsuza dek razı olmaz. Çünkü Allah onlara gazab etmiştir. Allah'ın gözünden düşmüşler, değerlerini yitirmişlerdir, ve Allah onlardan yüz çevirmiştir.

Aç ve susuz bir hâlde, cennet ehlinde yakınlarını çağırdıklarında hâllerini bir görebilseydin? Şöyle yalvarırlar: “Ey cennetlikler, ey babalar, analar, kardeşler, bacılar! Kabirlerimizden susuz çıktık, Allah'ın huzuruna susuz vardık, susuz bir hâlde cehenneme götürülüştümüz emredildi. Bize biraz su veya Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden bir şey gönderin!” Cennetlikler onlara, “Susun!” diye cevap verirler.

Yürekleri bir kez daha hasret ve nedametle dolar. Orada ümitsiz bir hâlde gidip gelirler. Sonsuza dek yüzleri serin bir meltem görmez. Orada ağızları asla soğuk bir şeye değmez. Hiçbir zaman gözlerine uyku girmez. Onlar daimi bir azap ve kesintisiz bir horluk içerisinde dirler.

Allah affetmezse

Allah seni affetmezse aynen bu örnekteki gibi olacağını düşün! Azap görenlerin sûretlerini bir görebilseydin! Ateş etlerini yiyip tüketmiş, yüz güzelliklerini silip götürmüştür. Vücutları mahvolup

gitmiş. Sadece yanmış ve kararmış olarak birbirine ekli kemikler kalmıştır. Zincir ve bukağıları içerisinde endişe ve ıstırap çekmekte, feryad ederek ölmeyi ve helak olmayı istemekte çığlıklarla ağlayıp figan etmektedirler.

Onları bu hâlde görseydin, kötü hallerinden duyduğun korkudan kalbin erir, pis kokularından vücudun zayıflar, cisimlerinin sıcağı ve nefeslerinin hararetinden ruhun bedeninde duramazdı.

Sen de orada, onlardan biri olarak, kalbinden ümit ve emel parıltısı kaybolup gitmiş, ümitsizlik seni kaplamış ve acıklı bir hâldeki bedenini göz önüne getirerek bir düşün! Acaba hâlin nice olur?! Allah'ın sevmediği-beğenmediği şeylere bakmanın cezası karşılığı olarak iki gözüne ateş dolar ve sen, ateşin gözlerini yakarken çıkardığı sesi duyarsın.

Ateş kulaklarına nüfuz eder ve sen onun uğultusunu ve gürültüsünü işitirsin. Ateş seni bürür ve kemiklerinden etlerini silkeler. İçine kadar nüfuz edip ve ciğer ve bağırsaklarını yer bitirir. Kalbini hasret, pişmanlık ve üzüntü kaplar.

Günahlarına ağla!

Acizliğine karşı merhametin galeyana gelmiş bir hâlde bunları sakın bir kafayla düşün! Rabbinin sevmediği ve razı olmadığı şeylerden vazgeç. Böylece belki, O senden razı olur. Aklınla O'na sığın ve günahlarını bağışlamasını dile ki, seni affetsin. Korkusundan ağla ki, sana merhamet edip kusurlarını bağışlasın. Hiç şüphesiz tehlike büyük, bedeninin zayıf ve ölüm ise çok yakındır.

Bunun yanı sıra aziz ve celil olan Allah her şeyi bilir, seni görür, seninle ilgili gizli-açık hiçbir şey O'nun ilminden kaçmaz. Sana gazab, nefret, buğz ve öfkeyle bakmasından sakın. O sana gazab ederse, sen ferahlık ve sevinç yüzü göremezsin.

Allah'ın emirlerine karşı gelmekten uzak dur, O'ndan kork, O'ndan haya et ve O'nun yüceliğini unutma,daima hatırla. Seni gözetleyişini hafife alma, seni görmesini küçük görme. Senin üzerinde olan yüce makamını ve seni bilişini ta'zim et. Seni ansızın yakalamadan O'ndan kork ve çekin. Emirlerine muhalefet acısının izlerini görmeli ki, bu muhalefetten ne kadar pişman olduğunu bilsin.

O'na karşı gelmekten dolayı üzüntün büyük olsun, gamın şiddetlensin ve bu isyanının seni ne derece üzüntüye boğduğunu görsün. Bunu senden bilip görürse, seni bağışlar. Aziz ve Celil olan Allah'a hedef olma! Çünkü ne O'nun gazabını engelleyecek takatin, ne azabını kaldıracak gücün, ne ikabına katlanacak ve yakınlığından yoksun kalmaya dayanacak sabrın var.

Öyleyse ölüp O'na kavuşmadan önce kendini hazırla. Ölümün ansızın geldiğini bil ve sana deminden beri anlattıklarımı düşün! Kaldı ki ben sana ölümle ilgili çok az şey söyledim. Bunları, kendi aleyhinde işlediğin suçları ve bu suçlarla hakettiklerini kesin olarak bilip inanan sakın bir kafayla düşün! Dinin hakkında başına gelecek musibeti gözünün önüne getir! Aziz ve Celil olan Allah, üzerinde musibet acısının izlerini görsün. Belki sana merhamet eder, bağışlayıcılığı ve esirgeyciliğiyle seni affeder.

Değerli mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinin en çok ecir barındırdığı vecibelerinden biri de ribattır... Âlimlerimiz ribatı şöyle tanımlamışlardır:

“Ribat” kelimesinin manası, “müslümanların muhafaza altına alınması için müslümanların ve kâfirlerin arasında bulunan bir toprak parçasında ikamet etmek” tir. Ayrıca ribat; savaşa hazırlıklı olmak için düşmanların hilelerini engellemek demektir.

1- NÖBET TUTMANIN ECRİ

Şüphesiz Allah, kendi yolunda cihad edilirken kendisine boyun eğilerek sabredilmesini ve düşmanlarından daha sabırlı olunmasını mümin kullarına emretmiş, gerçek kurtuluşa nail olmak için Allah’tan korkmayı ve Yüce Allah’ın yolunda murâbit olmayı/nöbet beklemeyi de bizzat emretmiştir. Âl-i İmran suresinin sonunda buyurduğu gibi: *“Ey iman edenler! Sabredin, düşmanlarınızdan daha sabırlı olun, cihada hazır bulunun, Allah’a karşı gelmekten sakının ki başarıya erişebilirsiniz.”*³⁶⁰

Selef âlimlerinin birçoğu “Allah yolunda nöbet beklemenin/ribatın” faziletini işlerken bunun, memleket ve toprak parçasını beklemek olduğu görüşünü tercih etmişlerdir.³⁶¹

³⁶⁰ Âl-i İmran, 200

³⁶¹ Fethu’l Bâri, 85/86

Nitekim el-İz b. Abdusselâm şöyle der: “Allah yolunda nöbet beklemek, cihadın bölümlerinden biri sayılır. Bundan elde edilecek sevap ise, bu nöbetin ve bekçiliğin faydasına, vaziyetine, uzunluğuna ve kısalığına göre anlam kazanır. Nöbet beklemek hiç şüphesiz müslümanlara fayda sağlayan bir husustur.”³⁶²

2- NÖBET TUTAN GÖZE CEHENNEM ATEŞİ DEĞMEZ

İbn Abbas ؓ'dan rivayet edildiği üzere, kendisi şöyle demiştir: Ben Peygamber'in ﷺ şöyle buyurduğunu işittim: “İki göz vardır ki ateş onlara isabet etmez: Birisi Allah korkusundan dolayı ağlayan göz, diğeri Allah yolunda nöbet bekleyen göz.”³⁶³

3- BİR GÜNLÜK NÖBET DÜNYA VE İÇİNDEKİLERDEN HAYIRLIDIR

Sehl b. Sad ؓ'dan rivayet edildiğine göre Allah'ın peygambere ﷺ şöyle buyurdular: “Allah yolunda bir gün nöbet tutmak, dünya ve üzerinde bulunanlardan daha hayırlıdır. Birinizin cennetteki bir kamçılık yeri, dünya ve üzerindekiilerden daha hayırlıdır. Kulun Allah yolunda yola koyulması tüm dünya ve üzerindekiilerden daha hayırlıdır.”³⁶⁴

Hadisten anlaşılan şudur ki; cennetteki küçücük bir yer bile dünyanın süs ve zevklerinden daha hayırlıdır. Bunun yanında ahirette sahip olunan küçük bir yer ve kısa bir zaman dilimi bile dünya hayatındaki büyük bir yerden ve uzun bir yaşamdan daha faziletlidir. Dolayısıyla hadisten anlaşılan şudur: “İnsan, amacını fâni olan dünya hayatına bağlamamalı ve zahit olmalıdır, ebedi yurduna ulaştıran cihada yönelmelidir. Çünkü çok az olarak yerine de getirilse de cihadı yerine getiren kimselere Yüce Allah,

³⁶² Ahkâmu'l-Cihâd ve Fadâiluhu, Sayfa: 68

³⁶³ Tirmizi rivayet etmiştir ve, “Hadis hasendir, sahihtir.” demiştir.

³⁶⁴ Buhârî ve Müslim ittifak etmiştir.

dünya ve içinde bulunanlardan daha hayırlı olan ahireti nasip etmiştir. Peki sen ne dersin, nefsini daha çok yorup çalıştıran ve malını daha çok harcayan kişi kimdir?!³⁶⁵

4- BİR GÜNLÜK NÖBET BİR AYLIK ORUÇ VE GECE NAMAZINDAN DAHA HAYIRLIDIR

Selmân رضي الله عنه’dan rivayet edildiğine göre; o, Peygamber ﷺ’in şöyle buyurduğunu işitmiştir: “Allah yolunda, bir gün nöbet tutmak, bir ay oruç tutmaktan ve gece namazı kılmaktan daha hayırlıdır....”³⁶⁶

Yani, Allah yolunda bir gün nöbet tutmak, bir ay oruç tutmaktan ve gece namazı kılmaktan daha üstün tutulmuştur. Çünkü nöbet tutan bir kimse, her an hazırlıklı ve tedbirli durumdadır.

5- NÖBETTEYKEN GELEN ŞEHADETİN SEVABİ KİYAMETE KADAR DEVAM EDER

“Kim nöbetteyken ölecek olursa, fitnelerden korunur, bunun sevabı kıyamet gününe kadar defterine artırılarak yazılır.”³⁶⁷

Onun nöbette iken işleyeceği salih amellerinin eciri, nöbette aldığı mükâfatlarla birlikte yazılır ve hiçbir kopukluğa uğramaz. Hatta o yaşadığı sürece bile amel ve mükâfatı yazılmaya devam eder.

Bir de nöbet bekleyen kimse, tıpkı cennet yemişlerinden yiyen (iri ve yeşil) kuşların kursaklarında ruhları bulunan şehidlerin cennetten rızıklandırıldıkları gibi, cennetten rızıklandırılır.

³⁶⁵ Bak: İbn Allân, *Delîlu'l-Fâlihîn li Turukî Riyâdu's-Salihîn*, 4/92-93.

³⁶⁶ Müslim, 2/1520

³⁶⁷ Müslim, 2/1520 Hadiste geçen “fitneler” tabiri; insanın kabirde sual meallerinin soracakları sorular ve azap çekmek şeklinde karşılaşacağı fitnelerdir. Bu açıklamayı pekiştirecek bilgiler “Kabir azabı” bölümünde, Tirmizi’nin rivayetinde de geçmiştir.

Tüm bunların dışında Allah yolunda nöbet bekleyen kimse aynı zamanda kabir azabından da emin olur. Nitekim kimi ilim adamları, bu hadisın dışında nöbet bekleyenın tıpkı şehid gibi kabirde sorguya çekilmeyeceğine dair delil getirmişlerdir.³⁶⁸

6- ALLAH YOLUNDA TUTULAN NÖBET KABİR AZABINDAN EMİN KILAR

Fudâle b. Ubeyd رضی اللہ عنہ’dan rivayet edildiğine göre Allah’ın elçisi ﷺ şöyle buyurdu: “Her ölen kimsenin ameli üzerine, bittiğine dair mühür vurulur, ancak Allah yolunda nöbet tutanlar hariç. Zira onun sevabı, kıyamet gününe kadar defterine artırılarak yazılır ve o, kabir azabından da emin olur.”³⁶⁹

Değerli mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinin en ganimetli amellerden biri olan nöbet tutmayı çok ciddiye al ve nefsinen en ağır gelen bölgelerde ve saatlerde nöbet tutmaya çalış... Unutma ki bir daha dünyaya gelmeyeceksin!..

Nöbet tutmanın niçin çok ecirli olduğu hakkındaki bazı hikmetleri seninle paylaşayım:

Nöbet tutmakla neler ispatlanmış olur?

- * Allah’a itaat edilmiş olur.
- * Emîre itaat edilmiş olur.
- * Kardeşlerin hayatı önemsenmiş olur.
- * Düşmandan korkulmadığı ispat edilmiş olur.
- * Allah’a olan sevgi ve yakını iman ispat edilmiş olur.
- * Cihad ibadetine itina gösterilmiş olur.

³⁶⁸ İbn Allân, *Def’u'l-Fâlihîn li Turuki Riyâdu's-Salihîn*, 4/93-94

³⁶⁹ Ebu Davud ve Tirmizi rivayet etmiştir. Tirmizi, “Hadis hasendir, sahihtir” demiştir.

Değerli mücahid kardeşim;**Nöbette dikkat edeceğin hususlar:**

* Nöbet tutarken, uyuyan bir buçuk milyar müslümanın senin ellerinle kâfirlere azap edilmesini beklediğini bil.

* Uykulu bir şekilde nöbet tutma... Mücahidlerin can güvenliğinden sorumlu olursun.

* Nöbet yerinde beklenen tehlikelerin neler olduğunu emirinden öğren ve diğer nöbet tutacak kardeşine gereken malumatı vermeyi unutma.

* Nöbet tutarken Kur'an ve benzeri kitaplar dahi okuyup dikkatini dağıtma.

* Sadece tehlike sezdiğin yerlere bakma.

* Mp3 gibi şeyler kullanma.

* Pür dikkat ol.

* Nöbette olası durumlarda nelerin yapılacağına dair emîrine danış.

* Silahını kontrol ederek nöbet yerine git.

* Olası saldırı durumunda gizleneceğin noktayı önceden tesbit et.

* Nöbette el feneri kullanmamaya çalış.

* Dilin sürekli zikirle ıslak kalsın.

Bir de nöbet tutmayı hafife alan kardeşler görürsün. Nöbet tutmayı hafife almanın neye mal olacağını anlamış olsalardı kesinlikle önemserlerdi.

Nöbette dikkatsiz davranmak neye mal olur?

* Mücahidlerin hayatının tehlikeye atılmasına... Bu bir vebal-dir.

- * Zaferin gecikmesine,
- * Küfrün egemen olmasına,
- * Kafirlerin zulmünün devam edilmesine,
- * Emre itaatsizliğe,
- * Olası esir düşmelere,
- * Düşmana ganimet verilmesine,
- * Ve daha bir çok hezimete sebep olur...

Sevgili mücahid kardeşim;

Birçok cihad beldesinde maalesef emîrliğe talip olan ya da emîr beğenmeyen mücahidler görürsün... Bunlar ne yazık ki amellerinin ihlâslı olmasına zarar veren mücahidlerdir!... Onlar emîr olup emîrliğin zevkini -nasıl bir zevkse artık- çıkarmak isterler...

Oysaki biz cihadı Efendimiz ﷺ'den böyle öğrenmedik. Emîrliğe talip olmamamız öğretilmişti:

Abdurrahman b. Semure ؓ'in anlattığına göre: Peygamber ﷺ ona şöyle buyurmuştur: *"Ey Abdurrahman! Sen kendiliği -den emîr/yönetici olma talebinde bulunma. Zira emîrlik ve yöneticilik sana, senin talebin sonucunda verilirse, istediğin şeyi elde edince yalnız bırakılırsın. Eğer bu iş senin açık talebin olmadan tevcih edilirse (Allah tarafından) yardım görürsün..."*³⁷⁰

Emîrlik sevdası hakkında çok çetin bir uyarı var... Bu uyarıyı asla göz ardı etme!

Kâ'b İbni Malik ؓ'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur:

*"Bir koyun sürüsünün içine saliverilmiş iki aç kurdun sürüye verdiği zarar, mala ve mevkiye düşkün bir adamın dinine verdiği zarardan daha büyük değildir."*³⁷¹

³⁷⁰ Müslim, 3120

³⁷¹ Tirmizî, Zühhd 43

Ey emîr adayı mücahid kardeşim!

Lütfen kalbinin en derinlerine in ve niyetine bir bak... Gerçekten emîrlik bir arzusu ve isteği var mı, yok mu? Nefis istiyor ve sen de bunu kardeşlerine hissettiriyorsan bil ki Allah seni cihad şartlarında yalnız bırakacak... Allah muhafaza...

Bir de bunun hesap gününde Allah'ın huzuruna getiriliş şekli vardır... Şu sahneyi ne olursun gözlerinin önüne getir ve hep aklında olsun:

Emîrin mahşer günü Allah'ın huzuruna getirilişi

Resûlullah ﷺ şöyle buyuruyor:

“On kişiye amirlik yapmış kimse yok ki, kıyamet günü mahşere eli boynuna bağlı olarak getirilmesin. Daha sonra onu, ya adaleti kurtarır ya da zulmü kendisini helak eder.”³⁷²

“Allah'ım! Bu ümmetin bir işini yüklenip de ona merhamet edene Sen de merhamet et. Ona zorluk çektirene Sen de zorluk çektir.”³⁷³

“Benden sonra zalim ve fasık idareciler gelecektir. Onların yalanlarını doğrulayan ve zulümlerine destek olan benden değil, ben de ondan değilim ve onlar Kevser havzına da ulaşamayacaktır.”³⁷⁴

“Günah işleyenlerden daha fazla ve daha kuvvetli olmalarına rağmen günah işleyenlere karşı gelip onları değiştirmeyenlere Allah, günah işleyenlerle azab eder.”³⁷⁵

³⁷² Bezzar, Taberani. Münziri, Tergib ve Terhib’inde zikretmiş ve sahih olduğunu belirtmiştir.

³⁷³ Müslim

³⁷⁴ Hakim ve Zehebi rivayet etmiş ve hadis için “sahih” demişlerdir.

³⁷⁵ Tirmizi, Ebu Davud, İbn-i Hacer Askalani Tehbiz’ül Tehzib adlı eserinde rivayet etti ve hadise “sahih” dedi.

Ebû Musa şöyle demiştir: Kendi aşiretinden iki kişiyle birlikte Peygamber ﷺ'in huzuruna gitmiştim. Onlardan biri, "Ya Resûlallah! Beni bir göreve tayin et!" dedi. Diğeri de bunun aynı-sını söyledi. Bunun üzerine Resûlullah ﷺ, "*Bizler bir görevi, onu talep edene ve hırsla isteyene vermeyiz.*" buyurdu.³⁷⁶

Hasan-ı Basri'nin nakline göre Ubeydullah b. Ziyad, Ma'kıl b. Yesar'ı, vefatıyla sonuçlanan hastalığı esnasında ziyaret etmişti. Ma'kıl, İbn Ziyad'a şöyle dedi: Sana Resûlullah ﷺ'den işittiğim bir hadis rivayet edeceğim: Ben Peygamber ﷺ'i şöyle buyururken işittim: "*Allah bir kulu, halkı görüp gözetmek için vali kılar da o, hayırlı irşadıyla onları muhafaza etmezse cennetin kokusunu alamayacaktır.*"³⁷⁷

Değerli emîrlik adayı mücahid kardeşim!

Emîrliğin ciddi bir sorumluluk olduğunu bil ve ona talip olma... Zira emîrliğe talip olduğun an, diğer kardeşlerin kalbine bir fitne tohumu atmış olursun... Şöyle ki:

* Senden cesaretle onlar da kendilerini emîrliğe uygun görebilirler. Bu kez emîrlik için herkes kendini aday görür ve fitne alevlenmiş olur...

* Bu kez emre itaatsizlik tehlikesi çanları çalmaya başlar...

Seni emîr olarak uygun gördüklerinde ise, - gerçekten bu yükü kaldıracığına inanıyorsan- kabul et...

Eğer emîr seçilmişsen, birçok tecrübeli ve tecrübesiz emîr gören bir mücahid olarak Allah için sana bazı nasihatlerim olacak... Bu nasihatlere kulak verirsен umarım ki Rabbim sana başarı nasip eder.

³⁷⁶ Buhârî, 7149 nolu hadis.

³⁷⁷ Buhârî, 7150 nolu hadis.

Sen, hem emîrinin haklarını hem de olası emîrlik durumunda kendi haklarını -emirlik- bilmezsen yönetimde sıkıntılar çekersin. Allah muhafaza, ya hakların çiğnenir ya da mücahidlerin haklarına girersin...

Emîrin hakları ve sorumlulukları³⁷⁸

- 1-** Kendisi veya vekili tarafından namaz kıldırılması.
- 2-** Emri altındakilerin Allahu Teâlâ'ya itaat etmelerini sağlamak ve yasaklardan sakındırmak.
- 3-** Yeterlilik ve sağlamlık bakımından askerlerin silahlarını bizzat kontrol etmek.
- 4-** Askerlerin ikamet yerlerini bizzat denetlemek.
- 5-** Gece ve gündüz nöbeti için yeterli sayıda askeri görevlendirmek gerekir.
- 6-** Emîr, yanında bir doktor bulundurmalıdır.
- 7-** Askerlerin en modern ve en üst düzeyde eğitimlerini sağlamalıdır. Eğitimin kalitesini ölçmek için ameli ve nazari sınavlardan geçirmelidir.
- 8-** Emri altındakiler arasında meydana gelen ihtilafları çözmeli veya bunu çözecek kişiler görevlendirmelidir.

Emîrin Sorumlu Olduğu İşlerden Biri de Şura Meclisi Kurmak

1. Şuranın Konusu

Buhârî *rahimehullâh*'ın dediği gibi, şura'nın konusu mübah olan şeyler olur. Çünkü emir veya nehiy olarak nass olan yerde şura olmaz.

³⁷⁸ Bu bölüm Abdulkadir Abdulaziz'in el-Umde adlı eserinden alınmıştır.

2. Emîr, İstişare Etmek İçin Devamlı veya Geçici İstişare Heyeti Edinebilir

Her halükarda emîrin alim, salih ve deneyimli kişilere danışması gerekir. Ancak mahiyetinde bulunan herkese danışması gerekmez.

Şura Kararları Emîr İçin Bağlayıcı mıdır?

Şura ehlinin tümü veya çoğunluğu bir görüş üzerinde ittifak etse, yöneticinin bu görüşle amel etmesi vacip midir, yoksa muhalefet ederek kendi görüşüyle amel edebilir mi?

Hemen belirtelim ki, toplu olarak bir karar üzerinde ittifak etmiş olsalar da şura, emir için bağlayıcı değildir.

İşlerin Yürümesi İçin Birliklerin Başına Emîrlere Görevlendirmek

- * Eğitim gören birliklerin başına emîrlere tayin etmek.
- * Kamptaki işler için emîrin yardımcıları edinmesi.
- * Sorumlular ve emîrlere tayin etmek, genel emîrin yetkisindedir.
- * Emîr, görevlendirme yapmak için işe en ehil olanı seçmelidir.
- * Bir yararı sağlamak veya bir zararı önlemek için, en üstünü varken bir alt seviyede olanı görevlendirmek caizdir.
- * Emîrlik ve velayet makamı için hırslı olan kişilere görev verilmemelidir.
- * Görevlerde yaşı göz önünde bulundurulmalıdır.
- * Emîrin, birtakım görevlere atadığı kişileri, yaptıkları ile ilgili olarak hesaba çekmesi gerekir.

Mahiyetinde Bulunanlara Yumuşaklıkla Muamele Etmek, Bütün İşlerde İhtiyat ve Sabır İle Hareket Etmek

- * Mahiyetinde bulunanların yeteneklerini bilmesi, kimseye akli, bedeni ve psikolojik gücünün üzerinde bir yük yüklememesi.
- * Yeni fertleri, eski fertlerle bir araya toplamaması.
- * Emîrin günah olmadığı sürece, mahiyetinde bulunanların eğitimi, öğretim ve geçim temininde daima kolaylığı seçmesi gerekir.
- * Herkes temel teknik bilgileri aldıktan sonra, her öğrenciye eğilimli gördüğü değişik savaş tekniklerini öğretmelidir.
- * Günlük eğitim arasında dinlenme vakti olmalıdır.
- * Haftada en az bir gün ilmi ders işlenmelidir.
- * Yumuşaklıkla muamelenin anlamı, zorluğu gidermek değil, zorluğu önlemektir.
- * İster kendisi namazını kıldırsın, ister vekili kıldırsın, özellikle yorucu eğitimlerden sonra namazı uzatılmamasını sağlaması, (buna tavsiye etmesi) tavsiye etmesi.
- * Mahiyetinde bulunanlardan biri kızdırdığı zaman dahi emîrin öfkelenmemesi, sabretmesi de yumuşaklıkla davranmanın kapsamına girer.
- * Emîr, alışılmadık bir iş veya hesapta olmayan bir olayla karşılaştığı zaman yumuşaklıkla muamele etmeli ve düşünüp taşınarak karar vermelidir.

Cemaatin Birliğini Korumak

- * Allah korkusu -Takva-
- * Sünnete uymak ve bid'atten kaçınmak.
- * Kayırmadan uzak durmalı.

* İftira veya fitneye sebep olabilecek söz ve fiillere kapılmalıdır.

* Dedikodunun önüne geçmek maksadı ile kapalı olan işleri, emri altındakilere açıklamalıdır.

* Emîrin, cemaati bölen ve fertleri birbirine düşüren tartışma ve cedelleşmelere izin vermemesi gerekir.

* Kardeşler arasında ortaya çıkan ihtilafli konularda karar vermek için, meseleyi emîr veya ilim ehline götürmek gerekir.

* Emîr, cemaat içinde gruplaşmalara izin vermemelidir.

* Emîrin yerine getirmesi gereken görevlerden biri de; mahiyetinde bulunanlardan birinin zararından endişe etmesi durumunda, şura heyeti ile görüştüktan sonra, bu kişiyi uzaklaştırmasıdır.

* Emîrin zorunluluklarından veya yapması gerekenlerden biri de, kendisine tabi olanlara karşı adaletli davranmasıdır.

* Emîr, herhangi bir şeyde kendisine ayrıcalıkta bulunmamalıdır.

* Emîr, maslahatın gerektirmesi halinde ve haram olmadığı sürece, daha az fazilete sahip bir şeyi fertlere emredebilir.

* Müslümanlar arasında yarışmanın- rekabetin caiz olduğu hayır işlerinde, işi kimin yapacağını belirlemek için kuraya başvurulur.

MAHİYETİNDEKİ KİŞİLERİN YETENEKLERİNİ DEĞERLENDİRMEK

Her fert için belli bir form tutulması:

Eğitim kampına katılan her üye için bir form hazırlanabilir. Formu kişi kendisi doldurur ve şu hususlar belirtilir:

* İsmi ve künyesi.

* Akrobalarının isim ve adresleri. Bu, ferdin yaralanması veya şehid olması durumunda kendilerine ulaşmak için gereklidir.

* Doğum tarihi. Görevler verilirken yaşı göz önünde bulundurma konusunu daha önce belirtmiştik.

* Öğrenim durumu.

* Okuduğu şer'i ilimler ve yaptığı ezberler.

* Özel yetenekler ve beceriler.

* Daha önce aldığı askeri eğitim.

* İyi bildiği diller.

* Şimdiki ve önceki yaptığı iş.

* Sağlık durumu, varsa kalıcı sakatlık ve hastalıklar.

* Maaş bağlanacaksa, bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri ve yaşları.

* Kamp yönetimine teslim ettiği emanetler.

* Şehid olması durumunda yerine getirilecek vasiyet.

Kamp sorumlusu gerek görürse, bu bilgilerin dışında ilave bilgiler de alınabilir. Bu formların hazırlanmasındaki şer'i temel, Ömer رضي الله عنه'ın asker kayıtlarını tutmak için divanlar oluşturması uygulamasıdır. Bunu, hicri 20. yılda Halid bin Velid'e danışarak yaptığı söylenir.³⁷⁹

* Yönetici daha ayrıntılı bilgiler istediği takdirde kişiye sorabilir.

³⁷⁹ Bkz. Maverdi, *el-Ahkamu's-Sultaniyye*, 203-206; Ebu Ya'la, *el-Ahkamu's-Sultaniyye*, 240-243

* Üyenin davranışlarını izlemek.

* İmtihanlar:

Öğrenim seviyelerini ve yeteneklerini test etmek veya görmek için yönetici, mahiyetinde bulunan kişileri sınava tabi tutabilir. Bu sınavlar teorik, pratik, hatta psikolojik olabilir.

* Fert hakkında, bazı insanlardan bilgi almak.

CİHAD İÇİN İMANİ HAZIRLIK

İmani hazırlıkta emîrin görevleri

* En başta ilmi ve ameli olarak, Kitaba ve Sünnete sarılmanın esasları izah edilmelidir.

* Emîrin, mahiyetindekiler için güzel örnek olması gerekir.

* Kur'an okumak için günlük bir veya birden fazla oturum düzenlenmelidir.

* Haftada en az bir defa dini ilimler üzerine ders yapılmalıdır.

* Emîr, kamp içinde ahkamı ve İslami adabı bilen bir gönüllü tayin eder.

* Nefse karşı mücadelenin en güzel yollarından biri gece namazı kılmak ve oruç tutmaktır.

* Emîr, mensuplarını zor şartlarda yaşamaya ve konforu terk etmeye teşvik etmelidir.

Sevgili mücahid kardeşim;

Emîr seçilsen de, seçilmesen de bu bölümde yazılanları bilmiş olmanın, emîrine bakış açısını güzelleştireceğine eminim... Hem kendi haklarını hem de emîrin haklarını bilmen, emîre olan itaat-taki azmini şüphesiz ki artıracaktır...

Şimdi de başlıklar halinde emîr adayına nasihatlarımı yazıp başka bölüme geçelim inşaallah.

Emîr adayı ya da emîr olan mücahide nasihatler:

- 1-** Kendi isteğinle emîr olmak isteme.
- 2-** Emîrlikle alakalı şer'i hükümleri öğren.
- 3-** Emîrlik sana uygun görüldüğünde cihadın başarısı için kabul et.
- 4-** Askerini iyi tanı.
- 5-** Kur'an okumasını bilmeyen varsa bilenlere görev ver, ona öğretsinler.
- 6-** Beden dilini bil.
- 7-** Genel kültürün iyi olsun.
- 8-** Arapça ve İngilizce öğrenmeye çalış.
- 9-** Dil bilmeyen mücahidlerin yalnız kalmamasını sağla.
- 10-** İnsan yönetimi dersleri al ya da idarecilik konulu kitaplar oku.
- 11-** Kriz yönetimi dersleri al.
- 12-** Başka emîrlerin tecrübelerinden faydalan.
- 13-** Mücahidine karşı merhametli ol.
- 14-** Hata yapan bir mücahidi mücahidler arasında küçük düşürme.
- 15-** Kıtık vaktinde önce mücahidlerin doysun.
- 16-** Her an bir işte ol.
- 17-** Onları isimleriyle çağır.

- 18-** Emrivaki yapmadan emir vermeye çalış.
- 19-** Güçlerine ve kabiliyetlerine göre görev ver.
- 20-** Herkesle değil, zeki olan ve işi bilenlerle istişare et.
- 21-** Şer'i ilimleri de öğren.
- 22-** Görevini yapmayanın, ahiretteki durumunu gözler önüne getir.
- 23-** Mücahidinin sevgisini ve gönlünü kazanmaya bak.
- 24-** Mücahidlerin yanında ciddiyetini bozmamaya çalış.
- 25-** Her zaman hazır kıyafetle mücahidlerin yanında ol.
- 26-** Cihadın çok önemli olduğunu ve her an tetikte olunması gerektiğini davranışlarıyla hissettir.
- 27-** Mücahidlerin yanında kararlı ve cesur bir duruş sergile.
- 28-** Operasyonlarda öne ilk sen atılarak mücahidlere cesaret ver.
- 29-** Eleştirilere ve uyarılara açık ol.
- 30-** İnsanların değer yargılarına saygılı ol.
- 31-** Mücahidlerden biri gaf yaptığında gülme ve olası gülme-
lere engel olmaya çalış.
- 32-** Mücahidlerin senin üzerindeki haklarını bil ve haklarını
onlara anlat.
- 33-** Mücahidler arası gruplaşmalara izin verme.
- 34-** Mücahidin sorunlarını dikkatle dinleyerek kararını ver.
- 35-** Mücahidler uyumadan uyuma.
- 36-** Başka emîrlerin tecrübelerinden faydalan.

- 37-** Mücahidlere her konuda örnek ol.
- 38-** Cihadî tecrübelerini onlara aktar.
- 39-** Kahraman mücahidlerin hayatından kesitler sun.
- 40-** Allah'ın cihad beldelelerindeki yardımlarını anlat.
- 41-** Mücahidini cesaretlendir.
- 42-** Dil öğrenebilmeleri için mücahidlerin kaynaşmalarını sağla.
- 43-** Emre itaatsizlik gibi durumlarda “**nöbet tutmama**” ya da birkaç günlüğüne “**silahına el koyma**” cezası verebilirsin... Ecirden mahrum kalması onun canını acıtacak ve gerekli dersleri alacaktır.
- 44-** Emre itaatsizlik gibi durumlarda itaatsizliğin sebebini araştır kendinde bir kusur varsa, onu gidermeye çalış.
- 45-** Mücahidlerin hepsi sana aynı mesafede olsun.
- 46-** İsimleriyle çağır. Değer verdiğini hissettir.
- 47-** Kardeşler arasında küskün olan tarafları dinlemeden karar verme.
- 48-** Toplum içinde küskün olan kardeşleri barıştırma uslubunu bil.
- 49-** Küskün olan kardeşlerde yaş farkını gözet.
- 50-** Yardımcılarıyla mücahidler arasında tartışma. Özel konuşmalarınızı kendinize ait bir yerde yapın.
- 51-** Başarılı mücahidleri ödüllendir.
- 52-** Cuma günleri tüm mücahidlerden yazılı istek ve şikayet bildirimleri al ve isim vermeden -gerekirse- mücahidlere oku.

53- Mücahidlerle yapacağın her toplantı öncesi nöbetçileri kontrol ettir.

54- Mücahidlerin olası **mezhebini egemen kılma** çabasına karşı dikkatli ol ve asla buna izin verme. (“Hiçbir mücahid senin mezhebinle amel etmek zorunda değil” fikrini empoze etmeye çalış.)

55- Herhangi bir mücahidin hatasından dolayı diğer mücahidlere de ceza verdiğinde, diğer kardeşlerinin hata yapan mücahide karşı nefret duymalarına sebep olursun.

56- Yeni gelen mücahidlerle özel ilgilen. Alışma süreçlerinde kendilerine şeytanın yoğun baskı yapacağını ve morale ihtiyaçları olduğunu unutma. Kendisiyle ilgilenilmediğinde, kendisini kardeşlere yük olmuş gibi hissedecek ve bir an önce oracıktan uzaklaşmak isteyecektir.

57- Yer yer mücahidlere cihad yolunun öneminden ve bu yolda peygamberlerin ve sahabîlerin yürüdüğünü ve çok önem verdiklerini anlat.

58- Herhangi bir sebepten korkan bir mücahid gördüğünde korkusunu abartmadan anlayışla karşılayıp korkusunu yendirmeye çalış.

59- Mücahidlere nasihat ederken tevekkül- sabır- ve Allah sevgisi konuları üzerine yoğunlaş.

60- Mücahidlere, o beldede niçin cihadın başladığını ve kafirlerin o bölge halkına yaptığı zulümleri anlat.

61- Mücahidlere karşı bir baba gibi ol... işte o zaman sana olan itaattaki azimlerini artırmış olursun.

62- Mücahidlere, vasiyet yazmalarını tavsiye et.

63- Her ne şekilde olursa olsun infaz görüntülerinin mücahidler tarafından foto ya da video çekimlerine izin verme.

64- Operasyondan en az üç gün önce mücahidlerle aynı sofradan yemek ye ve onlarla birlikte otur-kalk... Böylelikle kalplerine bir güven ve cesaret gelmiş olur.

65- Operasyonda olası bir şehid ya da yaralanmalar olduğunda telsizle anons edilerek mücahidlerin psikolojilerinin bozulmamasına dikkat et.

Sevgili mücahid kardeşim;

“Sultan-ul ulema” lakabıyla ün yapmış büyük âlim İz b. Abdusselam, emîre nasihat olarak şunları söyler:

“Cihad veya başka bir işte mü'minlere amir olan şahsın, mü'minlere, güçlerinin yetmediği, kendilerini sıkıntıya sokacak şeyleri teklif etmemesi gerekir. Ayrıca bazılarını savaşa zorlayıp, bazılarını ıstirahat vermesin, bilakis aralarında nöbetleşe yaptır-sın; yani bazılarını savaştırıp bazılarını dinlendirsin. Sonra ıstirahat edenleri savaştırsın, savaşanları da ıstirahat ettirsin. Fakat önemli bir olayda tüm savaşçıları toplayıp cihad etmelerini sağlasın.”³⁸⁰

Sevgili mücahid kardeşim;

Çok büyük bir ihtimalle abdest, namaz, gusül gibi ibadetleri biliyorsunuzdur... Eğer yeni müslüman olarak bir cihad beldesinde bulunuyorsan hemen şimdi abdest, namaz gibi olmazsa olmaz ibadetleri öğren...

Cihad beldelerinde bazı durumlar söz konusu olduğunda kılınacak bir namaz çeşidi var. Bu bölümde bunu anlatacağım inşaallah.

1- CİHADDA NAMAZ FIKHI**Sevgili mücahid kardeşim;**

Allah-u Teâlâ, namaz ibadetine çok büyük önem vermiş ve namazın iman ve küfür arasında bir sınır olduğunu hadisler üzerinden bizlere bildirmiştir... Bu kitapta namazın önemini anlatacak değilim, çünkü bu konuyu çok iyi bildiğini düşünüyorum.

Cihadda olmakla namazdan muaf olunulmuyor... Ama namaz ibadeti, cihad beldelerindeki mücahid için çok daha kolaylaştırılmıştır... Ama bazı mücahidlerin, bu ruhsatı bilmedikleri için namaz vakitlerinde cemaatten uzaklaşıp yalnız başına kıldıklarını görürsün...

Bu kardeşlerimiz iyi niyetliler ama cihadda namaz fıkhını bilmediklerinden dolayı hata yapıyorlar... Şimdi sana cihad beldelerinde ibadetini kolaylaştıracak ilmi bilgiler vereyim:

Korku namazına dair hükümler:

Yüce Allah, kullarına kolaylık dilemiş ve onlara dinde hiçbir şeyi zorlaştırmamıştır. Onlara namazı farz kılmış ve eda edilmesini de ise kolaylaştırmıştır. Hatta kulların; yolculuk ettiği, düşmanla savaşıırken korktuğu, özür, hastalık ya da tabii haller sebebiyle söz konusu namazı en kolay şekliyle kılabilmesine ruhsat vermiştir.

İşte mücahidlere meşru kılınan “korku namazı” da bu durumlardan birisidir. Özellikle de düşmanlarıyla karşı karşıya geldikleri, namazda oldukları halde kendilerine saldırılmasından korktukları zamanda... Zira bu zaman zarfında artık normal bir cemaat namazı gibi toplanıp o farzı kılamazlar, korku namazı şeklinde o namazı eda ederler. Korku namazının meşruiyetini yüce Allah’ın şu buyruğundan almaktayız:

“Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kâfirlerin size kötülük etmelerinden endişe ederseniz, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır. Sen de içlerinde bulunup onlara namaz kıldırдың zaman, onlardan bir kısmı seninle beraber namaza dursunlar, silahlarını (yanlarına) alsınlar, böylece (namazı kılıp) secde ettiklerinde (diğerleri) arkanızda olsunlar. Sonra henüz namazını kılmamış olan diğer grup gelip seninle beraber namazlarını kılsınlar ve onlar da ihtiyat tedbirlerini ve silahlarını alsınlar. O kâfirler arzu ederler ki siz silahlarınızdan ve eşyanızdan gafil olsanız da üstünüze birden baskın yapsalar. Eğer size yağmurdan bir eziyet olur yahut hasta bulunursanız silahlarınızı bırakmanızda size günah yoktur. Yine de tedbirinizi alın. Şüphesiz Allah, kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır. Namazı bitirince de ayakta, otururken ve yanınız üzerinde yatarken (daima) Allah’ı anın. Huzura kavuşunca da

namazı dosdoğru kılın; çünkü namaz, müminler üzerine vakitleri belli bir farzdır. O (düşman) topluluğu takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız onlar da sizin çektiğiniz gibi acı çekmektedirler. Üstelik siz, Allah'tan, onların ümit etmedikleri şeyleri umuyorsunuz. Allah, ilim ve hikmet sahibidir.” ³⁸¹

Korku namazının türleri

Korku türü iki çeşittir:

Birinci kısım: Namazın heybetini ve pozisyonunu tamamen engelleyen korku durumudur. Bu, tam savaş esnasında ve düşmanla karşı karşıya gelindiğinde geçerli olur. Bu durumda korku zamanında namaz vaktinin çıkması söz konusu olabileceğinden herkes imkânına göre yürüyerek, durarak, ima ile, rükû ve secde ederek, kıbleye ya da başka yere doğru kılarak bu namazı tamamlar. İhtiyaç duyacağı bir söz ve amel ile de namazı bozulmaz.

İkinci kısım: Bütün müslümanların cemaatle namaz kılmaları halinde düşmanların aniden saldırmalarını ihtimal dairesinde gören korku durumudur. Bu durumda tek tek kılmaları da, bir bölüğün imamla, diğer bölüğün de (başka) bir imamla kılmaları da caizdir, meşru olan korku namazını kılmaları da caizdir.

Korku namazının kılınma şekilleri çoktur. Hele de günümüzde, bombardıman ve yıkımda teknolojik imkânların zirve yaptığı bu zaman dilimindeki savaşlarda... Mücahidler bu atmosfer altında kolaylarına geldiği gibi namazını kılarlar. Ayrı cemaatlerle ya da tek başına kılarlar. Düşman kendilerini aniden yakalamasın diye tek bir yerde kılmazlar. Korkunun normal olduğu (şiddetli olmadığı) zaman diliminde gelen korku namazına ait kılınma şekilleri şöyledir :

³⁸¹ Nisa, 101, 102, 103, 104

Birincisi: İmam'ın (emirin), askerleri iki bölüğe ayırması, bir bölük kendisiyle beraberken diğerinin ise düşmanlara karşı diğer müslümanları koruyan bölükten oluşur. Bu şekilde imam kendisiyle beraber olan ilk bölüğe iki rekâtlık namazı bir rekât, üç ve dört rekâtlık namazı da iki rekât olarak kıldırır, sonra (cemaat) kendileri namazı tamamlarlar, ancak selam vermeyip yerlerinde dururlar ve nöbet beklerler.

İkinci bölük gelir (aynı) imam onlara iki rekâtlık namazı tek rekât, dört rekâtlık namazı da iki rekât olarak kıldırır. Akşam namazında ise bir rekât kıldırarak selam verir ve cemaat de imamın selamından sonra namazı eda ederler.

İkincisi: Yukarıdakinin aynısıdır, ancak imam, namazını tamamladıktan sonra selam vermeyip ikinci bölümü bekler ve onlara ait namazı eda eder, sonra onlar adına da selam verir. Bu görüş, İmam Şafii'nin mezhebine aittir. İmam Malik'ten de buna dair rivayet mevcuttur.

Üçüncüsü: Namazlarını tamamlamadan önce ilk bölümün gitmesi, selam vermeden durup nöbet beklemesi, ardından ikinci bölümün gelip onlara namaz kıldırması, sonra (imamın) selamından sonra her iki bölümün de birlikte namazı eda etmeleridir. Bu da Eşheb'in mezhebine ait görüştür.

Dördüncüsü: Üçüncüsünde olduğu gibidir, ancak birinci bölümün kendi namazlarını, ikinci bölümün namazlarını bitirmesinden sonra eda etmeleridir. Bu da Ebu Hanife'nin mezhebidir.

Korku namazına ait kılınma şekilleri oldukça çoktur ve bu da göstermektedir ki konu hakkında bir genişlik söz konusudur. Ayrıca imam olacak kimsenin uygun gördüğü duruma göre de korku namazının kılınma şekli takdir edilebilir. Bir de kullanılan

silahların niteliği ve günümüzde normal savaş tabiatına zıt savaş şartlarında gelişen farklı silahların konumu açısından, bu durum bize bu konuda muhayyerlik vermektedir.

Korku namazı, seferi olana da, mukim olana da caiz olan bir namazdır. Bu namaz için ezan okunur ve kamet getirilir, ancak düşmanları uyandıracak bir tonda ses ve tekbirler yükseltilmez ki müminler tehlikeye düşmesinler. Ama ortada bir tehlike söz konusu olmazsa o zaman orduyu ve gönülleri şevke getirmek ve düşmana korku salmak için tekbir ve zikirleri yüksek sesle getirebilirler.

Eğer kılınan namaz iki rekâtlık bir namaz ise imam ayakta olduğu halde ikinci bölümü bekler, eğer üç ya da dört rekatlı bir namaz ise işte bu noktada onları ayakta mı, yoksa oturarak mı bekleyeceği hakkında ihtilaf edilmiştir. Bu, o imamın bekleme durumunda dua etmesi ya da sessiz kalması şeklinde muhayyerliğine bırakılmıştır.

2- MÜCAHİDİN TEYEMMÜMÜ

Eğer mücahid, su arama esnasında veya var olan suyu kullanma esnasında düşman tarafından kendisine bir şey yapılacağını biliyorsa veya bu konuda korkusu varsa suyu kullanmak yerine teyemmüm alabilir. Çünkü bu durum, onu su bulamayan kişi hükmüne sokmuştur. Evet, gerçekten yanında su olmuş olsa bile hükmen su yokmuş gibi olur. Bu durumda şu ayetin gereği ile amel eder:

“Ey iman edenler! Siz sarhoş iken -ne söylediğinizi bilinceye kadar- cünüp iken de -yolcu olan müstesna- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya bir yolculuk üzerinde bulunursanız yahut sizden biriniz ayakyolundan gelirse yahut kadınlara dokunup da (bu durumlarda) su bulamamışsanız o zaman

temiz bir toprakla teyemmüm edin: Yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah, çok affedici ve bağışlayıcıdır.”³⁸²

Eğer mücahid esir alınmışsa ve düşman su kullanmasına izin vermiyorsa rahatlıkla teyemmüm alır ve namazını kılar. Sonradan, vakit içinde su kullanma imkânına sahip olsa bile bu şekilde kılmış olduğu namazları iade etmez.

Çünkü gerçek anlamda su kullanmaya gücü yetmediği için İslam ona bu ruhsatı vermiştir. Allah bir ayetinde şöyle buyurmuştur: “*Gücünüz nispetinde Allah’tan korkun.*”³⁸³ Ayrıca Allah Resûlü ﷺ bir hadislerinde şöyle buyurmuştur: “*Size bir şey emrettim mi gücünüz nispetinde onu yapın.*”³⁸⁴ İşte kişi ibadet konusunda bu hadisin gereği olarak ibadeti eda etmede gücü ne kadarına yetiyorsa o kadarını yapmalıdır.

İslam âlimleri, tozu olan toprak ile teyemmüm yapılacağı konusunda icma etmiştir.

Cumhur dediğimiz çoğunluğu oluşturan âlimler elbise, duvar vb. şeylerin üzerindeki tozlar ile teyemmüm alınabileceğini söylemişlerdir. Buna Ebu Cuheyym el-Ensari’nin rivayet ettiği şu hadisi delil getirmişlerdir:

“Allah Resûlü, deve kuyusu tarafına gidiyordu. Adamın birisi ona denk geldi ve selam verdi. Ancak Allah Resûlü onun selamını hemen almadı. Bir duvarın yanına geldi... Duvara elini sürdü, bununla iki elini ve yüzünü mesh etti. Daha sonra adamın selamını aldı.”³⁸⁵

³⁸² Nisa, 43

³⁸³ Teğabun, 16. ayetin tamamı şöyledir: “*O halde gücünüz yettiğince Allah’a isyandan kaçın. Dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğinize olarak harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir.*”

³⁸⁴ Buhârî, Müslim

³⁸⁵ Buhârî, Müslim

Tercihe şayan görüşe göre, toprak cinsinden olan (çakıl taşı, kum vb.) her şey ile teyemmüm yapmak caizdir. Çünkü ayet şöyle diyor: “Ey iman edenler! Siz sarhoş iken -ne söylediğinizi bilinmeye kadar- cünüp iken de -yolcu olan müstesna- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya bir yolculuk üzerinde bulunursanız yahut sizden biriniz ayakyolundan gelirse yahut kadınlara dokunup da (bu durumlarda) su bulamamışsanız, o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin: Yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah, çok affedici ve bağışlayıcıdır.”³⁸⁶

Burada geçen (صَعِيداً طَيِّباً) tabiri, yeryüzünde toprak cinsinden her şeye denir. Ayrıca Allah Resûlü Tebuk seferine giderken çok uzun kumlu yollardan gitmiştir. Eğer teyemmüm sadece toprak ile olsaydı Allah Resûlü yanına biraz toprak alırdı. Ancak o yanında toprak götürmemiştir.

3- MÜCAHİD NASIL MESH YAPAR

Sefer veya ikamet halindeyken mestler üzerine mesh yapmak, mücahidler için caiz olan bir durumdur. İlim ehlinin geneli bu kanaattedir. Bu konuda tevatür derecesine varmış çok sayıda hadis vardır...

Deri veya deri dışında mest üzerine mesh yapmak cumhura göre caizdir. Çünkü meshin caiz olmasındaki asıl unsur, ihtiyaçtır. Bu ihtiyaç, deri dışındaki şeylerde de geçerlidir. Nasıl ki deriden yapılmış mestler üzerine mesh etmek caizse, aynı şekilde deri olmayan şeyler üzerine de mesh caizdir.

Cumhur, “ikamet halinde bir gün bir gece, yolculuk halinde üç gün üç gece mest üzerine mesh yapılabilir.” demişlerdir. Bir rivayette şöyle denmiştir: “Allah Resûlü, mestin müddetini ika-

met halinde bir gün bir gece, yolculuk halinde ise üç gün üç gece olarak belirledi.”³⁸⁷

Ancak zaruretlar bu süreyi daha da uzatabilir. Örneğin mücahid, vakit bitiminde mesti çıkardığında başına düşman tarafından bir zarar geleceğinden korkuyorsa veya düşmanın kaçma fırsatı bulacağını düşünüyorsa süre bitse bile mest üzerine mesh yapabilir. Bu, zaruret fıkhının getirmiş olduğu bir durumdur.³⁸⁸

Çoğunluk âlimler, çıkarıldığında insana zarar verecekse alçılar üzerine su ile mesh yapmayı caiz görmüşlerdir. Burada vacip olan alçının tümünü mesh etmektir.³⁸⁹ Ayrıca mesh yaparken bütün alçıyı kapsayacak şekilde yapmanın bir zararı da yoktur.

Hem mesh hem de teyemmüm yapmasına gerek yoktur.³⁹⁰

Sarık gibi şeylerin üzerini mesh etmek caizdir.³⁹¹ Çünkü mücahid, düşmandan korunmak için sarık gibi şeyleri başına zaman zaman takmaktadır. Eğer bu gibi şeyleri başından çıkartmak zor ise çıkarmasına gerek yoktur, üzerine mesh edebilir. Bu konuda bir vakit şartı da yoktur. Çünkü Allah Resûlünün sarıkların meshi için bir vakit tayin ettiğİ duyulmamıştır.

³⁸⁷ Müslim

³⁸⁸ Bu şeyhu'l-İslam İbn-i Teymiyye'nin verdiğı fetvadır.

³⁸⁹ Maliki ve Hanbelilerin görüşü böyledir. Ayrıca Hanefi mezhebinin bir görüşü de bu şekildedir.

³⁹⁰ Bu, Maliki ve Hanefilerin görüşüdür. Şafii mezhebinin bir görüşü de bu yö - dedir. Hanbeli mezhebinin bu konudaki sahih görüşü, alçının uzuv temizken yapılmış olması şartına bağlıdır. Ayrıca alçının ihtiyaç kadar yapılması gerekir. Yine çıkarılması kişiye zarar veriyorsa mesh yapılmalıdır. Ancak İbn Teymiyye, alçıdan önce uzvun temiz olması şartını koşmamıştır. İbni Useymin, bu konuda şunları söylemiştir: Bir uzvun iki kere (hem yıkama hem mesh) temizlenmesi, şeriatta olmayan bir durumdu. Allah kullarını sebebi bir olan iki ibadetle sorumlu tutmamıştır.

³⁹¹ Hanefi, Maliki ve Şafii mezhebi, başın bir kısmını mesh etmeden sarıklar üzerine meshi caiz görmemişlerdir. Hanbeliler ve İbni Hazm böyle bir şey söylememişlerdir. Ancak sarık gibi şeylerin örfe açık kısım hariç bütün başı kaplamasını şart koşmuşlardır.

Uyarılar

* Kibleye yönelmek namazın şartlarından olsa da savaş gibi özürlerden dolayı kibleye yönelme şartı kalkabilir. Savaşın tam kızıştığı anlarda veya savaşan mücahidin kibleye yönelmesinin çeşitli nedenlerden dolayı mümkün olmadığı durumlarda kibleye dönülecek diye bir şart yoktur.

* Kibleye yönelmeme, iftitah tekbiri dâhil namazın herhangi bir bölümünde veya tümünde olabilir. Bu hüküm fukahanın itti-fakı ile sabittir.

* İmam, sesli namazlarda, düşmanın; sesini duyacağından, dolayısı ile mücahidlerin yerini tespit etmelerinden korkarsa sesi-ni kısar. Eğer sesini kısması da yeterli gelmiyorsa gizli okumasında bir sorun olmaz.

* Müslümanlar normal namaz kılarken düşmanın geldiğine dair alarm çalarsa veya başka bir şekilde haber gelirse; namazı anında bırakarak korku ve tehlike gittikten sonraya erteleyebi-lirler. Ancak vaktin çıkmasından endişe ediliyorsa korku namazı şeklinde kılabilirler.

* Tabiînden bazı ilim ehli kimseler, “çok şiddetli korku ve çatışma anında tek rekat namaz kılınabilir.” demişlerdir. **“Eğer (herhangi bir şeyden) korkarsanız (namazlarınızı) yürü-yerek yahut binmiş olarak (kılın).** Güvene kavuştuğunuz zaman, siz bilmezken Allah’ın size öğrettiği şekilde O’nu anın (namaz kılın).”³⁹²

Allame Mücahid, yukarıdaki ayet ile ilgili şunları söylemiştir: Ayetin anlattığı durum, düşmanla karşılaşma anına aittir. Bu du-rumda kişi binek üzerindeyse yaya ise veya o yönde ise işaret

³⁹² Bakara, 239

yaparak namaz kılar. Tek rekât kılması onun için yeterlidir. Çünkü ciddi düşman korkusundan dolayı secde ve rükûlar terk edilebiliyorsa bazı rekâtları da terk etmek caizdir. Doğrusunu Allah bilir.

4- ÜZERİNE KAN BULAŞMIŞ MÜCAHİDİN NAMAZI

Eğer kan ona bir şeyden bulaşmayıp bedeninden çıkıyorsa (tuvalet yolları hariç) abdesti bozulmaz ve kılmış olduğu namaz sahihtir. Çünkü bu konuda Cabir'den gelen şöyle bir rivayet vardır: “Allah Resûlü, Zatu Rika gazvesindeydi. Düşman bizim tarafa ok attı. Bazı kimseler yaralandı ve onlardan kan aktı. Buna rağmen rükû ve secdelerini yapıp namaza devam ettiler.”³⁹³

Ayrıca müslümanlar hep yaraları ile namaz kılmışlardır. Namaz kılariken zaman zaman bu yaralardan kanlar akmıştır. Allah Resûlünün bunları yıkamaya dair bir şey söylediği duyulmamıştır. Eğer kan başka bir kişi veya başka bir şeyden bulaşmışsa (örneğin kana bulaşmış silahı eline alırsa veya bir yaralıya yardım ederlerse) namazı sahihtir. Bu mücahidler ile ilgili yaygın bir hükümdür.

5- NAMAZI KISALTMAK VEYA CEM ETMEK (İKİ VAKTİ BİRLEŞTİRMEK)

Cumhur âlimlere göre bir mücahid bir yerde belli bir süre ika-met etmeyi niyet etmemişse sefer ruhsatıyla amel edebilir. İşte sefer ruhsatlarından biri de ikame (kalma) süresi uzasa bile namazı kısaltmaktır.

Allah Resûlü, farklı zamanlarda cihad ortamında bulunmuş ve bu süre zarfında namazını kısaltmıştır. Tebuk'te yirmi gün kalmış ve bu süre zarfında namazını kısaltmıştır. Yine Mekke'nin fethi yılında Mekke'de on dokuz gün kalmış ve bu süre zarfında namazını kısaltmıştır.

Öğlen ile ikindi, akşam ile yatsı namazını cem (birleştirme) caizdir. Bunlar yolcu için cem'u takdim veya cem'u tehir şeklinde olabilir.³⁹⁴ Fukahanın çoğunun görüşü bu şekildedir. Bu konuda Muaz bin Cebel vasıtası ile gelen bir hadiste şöyle denmiştir: "Allah Resûlü ile birlikte Tebük seferine çıktık. O, öğlen ile ikindiye birlikte kılardı. Aynı şekilde akşam ile yatsıyı da birlikte kılardı."³⁹⁵

Enes kanalı ile gelen bir rivayette şöyle denmiştir: "Allah Resûlü, yolculuklarında akşam ile yatsıyı cem (birlikte eda) ederdi."³⁹⁶

Mücahid, yolculuk dışında da, düşman korkusu gibi nedenlerle namazını cem edebilir. İbni Abbas şöyle demiştir: "Allah Resûlü hiçbir korku durumu olmadan ve yolculuk yapmadan (bazen) öğlen ile ikindi ve akşam ile yatsı namazlarını cem (birlikte eda) ederdi."

6- MÜCAHİDİN ZEKÂT EMRİ İLE İLGİLİ BAĞLI BULUNDUĞU HÜKÜMLER

Allah yolunda cihad eden bir mücahidin zekât alması caizdir. Çünkü zekât alacak sekiz sınıfın içine, Allah yolunda savaşanlar da girmektedir. Bu sekiz sınıfı Kur'an şu şekilde belirlemiştir: "Sadakalar (zekâtlar) Allah'tan bir farz olarak ancak yoksullara, düşkünlere, (zekât toplayan) memurlara, gönülleri (İslâm'a) ısındırılacak olanlara, (hürriyetlerini satın almaya çalışan) kölelere, borçlulara, Allah yolunda çalışıp cihad edenlere ve yolculara mahsustur. Allah pekiyi bilendir, hikmet sahibidir."³⁹⁷

³⁹⁴ İkindiye erkene alıp öğlen vakti kılmaya cem'u takdim öğleni geciktirip ikindi vakti girdikten sonra ikisini birlikte kılmaya cem'u t'ehir denir. Akşam ve yatsı için aynı durum söz konusudur.

³⁹⁵ Buhârî, Müslim

³⁹⁶ Buhârî, Müslim

³⁹⁷ Tevbe, 60

Zekât alan mücahid, gönüllü (ordudan maaş almayan) cihad yapan kimse olmalıdır. Ancak bir kimse ordudan (veya devletten) maaş alıyorsa zekât alamaz. İmam Nevevi, el-Mecmu adlı eserinde bu konuda âlimler arasında bir ihtilaf olmadığını söylemiştir.

Orduda kendilerine yetecek kadar bir şey bulamayan veya almayan kimselerin ayrıca zekat alıp almayacakları hakkında farklı görüşler vardır. Hanbelî ve Şafiîler bazı görüşlerinde, “savaşçı olmalarından dolayı bunlara zekât verilir.” demişlerdir.

Cumhur âlimler, Allah yolunda gönüllü (karşılıksız) savaşan mücahidin zekât alması için, “ille de fakir olmasına gerek yok.” demişlerdir.

Çünkü Allah Resûlü şöyle buyurmuştur. “Beş kişi hariç zengin birinin zekat alması helal olmaz.... Bunlardan biri de Allah yolunda savaşan kişidir.”³⁹⁸

Mücahide kendisi için yeterli olacak şekilde silah, binek, nafaka ve elbise verilir. Gidiş, dönüş, düşman toprağında kalma ve sınırda nöbet tutma göz önünde bulundurularak bu şeyler verilir. Mücahid uzun süre savaşta kalsa bile ona bu maddeler temin verilir. Ancak verilen bu şeyler zamana, duruma, kişiye ve mekâna göre değişiklik arz edebilir. Bunun takdiri yetkili kişilere aittir.

7- MÜCAHİDİN ORUÇ FARİZASI İLE İLGİLİ DURUMU

Allah yolunda savaşan mücahid, ramazan ayında yolculuk yapıyorsa oruç tutmayabilir. Çünkü bu konuda Kuran’ın mücahidi de içine alan şu genel hükmü vardır: “Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur’an’ın indirildiği aydır. **Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya**

yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir.”³⁹⁹

Aslında mücahid için oruç tutmaması daha evladır. Çünkü fıkıh kuralları şöyle der: “Yapılan sefer savaş içinse ve düşmana yakın mesafe varsa güçlü olmak için efdal olan, kişinin oruç tutmamasıdır.”

Bu konuda Ebu Said el-Hudri şöyle demiştir: “Biz oruçluymken Allah Resûlü ile birlikte Mekke'ye yolculuk yaptık. Sonra bir mıntıkaya varınca Allah Resûlü şöyle buyurdu: “*Şu anda siz, düşmanınıza yaklaşmış bulunuyorsunuz. Orucunuzu bozmanız sizi onlara karşı daha güçlü yapar.*” Bu tavsiye ve ruhsat niteliğinde bir söz olduğu için bazımız orucumuzu açtık, bazımız ise oruca devam ettik... Sonra başka bir yere vardığımızda bize şöyle dedi: “*Sizler düşmanınıza yaklaşınız. Orucunuzu bozmanız sizi düşmana karşı daha güçlü kılacaktır.*” Bunun üzerine herkes orucunu bozdu...”⁴⁰⁰

Eğer mücahid, düşmanla savaşaacağını biliyorsa ve orucun onu zayıflatacağından korkuyorsa ister mukim isterse yolcu, ramazan ayında orucunu bozması onun için caizdir.⁴⁰¹

Çünkü mukim olan mücahidin oruç tutmaması, sadece yolcuktan dolayı tutulmayan oruçtan daha faziletlidir. Çünkü savaş ve cihad gibi bir durum, normal yolculuğa nazaran orucu tutma-

³⁹⁹ Bakara, 185

⁴⁰⁰ Müslim

⁴⁰¹ İbn-i Teymiyye ve öğrencisi İbn Kayyım el-Cevziyye bu rivayeti tercih etmişlerdir. Hanefilerde aynı görüşü tercih etmişlerdir. Malikîlilerinden bu yönde bir şey duymadım.

maya daha layıktır. Evet, bir mücahidin oruç tutmamasının getirmiş olduğu maslahat, normal bir yolcunun oruç tutmamasındaki menfaatten kat kat daha fazladır. Allah bizlere şunu emrediyor:

“Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah’ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah’ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.”⁴⁰²

Mücahid’in ramazan ayında oruçlu olduğu esnada düşmanla karşılaşma ve çatışma durumu varsa burada komutanın alacağı karar önemlidir. Eğer komutan, tutulan orucun mücahidlerin gücünü zayıflatacağına ve onun cihad etmekten zayıf düşüreceğine inanıyorsa mücahidleri oruçlarını bozması konusunda zorlayabilir.

Burada komutana itaat etmek gerekir. Çünkü böylesi bir durumda oruç tutmamak, mücahid hakkında bir azimet haline gelir. Süt veren bir kadın, çocuğun menfaati için oruç tutmamaya zorlanıyorsa, ümmetin maslahatı için bir mücahidin oruç tutmama ya zorlanması daha evladır.

Esir olan bir mücahid, ramazan ayının girip girmediğini bilmiyorsa kendince araştırıp oruç tutar. Böyle birisi için iki durum söz konusudur:

a- Ramazanın girip girmediğine dair bilgi elde edemiyorsa tuttuğu oruçlar sahih sayılır.

b- Eğer birtakım bilgiler elde etmişse onunla ilgili üç ihtimal vardır;

* Eğer tuttuğu oruçların ramazan ayına denk gelecek şekilde tutulmuş olduğunu öğrenirse, hiçbir sorun yoktur, orucu sahihtir.

* Eğer tuttuğu oruçların ramazan ayından sonraki bir döneme denk geldiğini öğrenirse, orucu yine sahihtir. Çünkü ramazanı kaza olarak tutmuş hükmündedir.

* Eğer orucunun ramazandan önceki bir döneme denk geldiğini anlarsa bu orucu yeniden tutması gerekir.

8- HAC İLE İLGİLİ HÜKÜMLER

Yapılan cihad, farz-ı ayn hükmünde ise haccın önüne alınması gerekir.

Çünkü bu tür cihad, hemen yerine getirilmesi gereken farzlar grubuna girmektedir. Ebu Hureyre ؓ'in rivayet ettiği bir hadiste şöyle denmiştir, “Allah Resûlüne, “hangi amel daha faziletlidir ?” diye bir soru soruldu... Cevap olarak Allah Resûlü şöyle buyurdu: “Allah ve Resûlüne iman etmek.” Soru soran şöyle dedi:

“Peki, Allah ve Resûlüne imandan sonra hangi amel daha faziletlidir?” Allah Resûlü, “Allah yolunda cihad etmek.” buyurdu. Adam, tekrar “Allah yolunda cihaddan sonra hangi amel daha faziletlidir?” diye sorunca, Allah Resûlü şöyle buyurdu: “Kabul edilmiş hac.”⁴⁰³

İbni Hacer, bu hadis üzerine şöyle bir açıklama yapmıştır: Cihad, İslam'ın ana rükünlerinden olmadığı halde İslam'ın rükünlerinden olan haccın önüne niçin geçmiş, diye sorulursa şöyle deriz: “Haccın faydası genelde olarak bireysel, cihadınki ise geneldir. Şunu da söylemek mümkündür: Cihad farz-ı ayn olduğu zamanlarda haccın önüne geçer.”

403 Buhârî, Müslim

Eğer cihad farz-ı kifaye, hac farz-ı ayn hükmünde olursa; hac-cı cihadın önüne almak gerekir.

Eğer cihad farz-ı kifaye, hac nafile (umre şeklinde)⁴⁰⁴ olursa yine cihadı haccın önüne almak gerekir. Çünkü bu durumda cihad daha faziletlidir.

İmam Ahmed, cihad ile ilgili şu tarihi sözü söylemiştir: “Farzlar dışında cihaddan daha üstün bir amelin olduğunu bilmiyorum!”

⁴⁰⁴ İkinci veya üçüncü kez hacca gitme şeklinde olursa.

Sevgili yaralı mücahid kardeşim;

Senin sadece bedenin yaralı... Ama imanının zirvede inşaallah... Senin yaran mahşerde misk kokacak inşaallah... Sen sevinmeyessin de kim sevinsin!

Sevgili mücahid kardeşim;

Biz, ölünceye kadar ibadet etmek için Allah'a söz vermiş insanlarız... Nefes aldığımız sürece ibadet etmeye devam edeceğiz; çünkü hala imtihanımız devam ediyor...

Cihad beldelerinde kol ya da bacağın kopması, bir gözün kör olması, uzun süren yatak tedavisi gibi durumlar olabilir... Bu gibi durumlarda özellikle namaz, abdest konularında hatalar yapılabilmekte...

Sosyal hayatta birçoğumuz bir kol koptuğunda abdestin nasıl alınacağını ve hükmünü öğrenmedik. Ne zaman ki iş başa düştü, o zaman öğrendik...

Sevgili yaralı mücahid kardeşim;

Rabbim, sana acil şifalar versin ve kaldığın yerden devam etmeni nasip etsin... Bu bölümde ibadetini kolaylaştıracak bilgiler vereceğim inşaallah:

Bu bölümde sadece yaralı bölgene göre abdest alma şeklini anlatacağım inşaallah;

TEMİZLİK KONUSUNDA HÜKÜMLER

1- Yara açık ise yapılması gerekenler

Canına bir zarar gelemeyeceğinden emin ise yaralı uzvunu yıkayabilir.

Eğer canına bir zarar geleceğini düşünüyorsa -sahih görüşe göre- sağlam yerlerini yıkar, (zarar vermeyecekse ve teyemmüme ihtiyaç yoksa) yaralı kısmı ise su ile mesh eder.⁴⁰⁵ Çünkü Allah Resûlü bir hadislerinde şöyle buyurmuştur: “Size bir şey emrettim mi gücünüz nispetinde onu yapın.”⁴⁰⁶ Hem, yıkayamıyor, fakat su ile mesh yapıbiliyorsa bu, yıkama hükmüne geçer. Öyleyse ne kadar yapıbiliyorsa o kadarını yapması kişiye vacip olur. Yani rükû ve secde yapamayan bir kişi namazı kökten bırakamaz. Burada ona düşen şey, gücü yettiği şeyi yapmasıdır. Bu da işaret ile namaz kılmasını gerektirir.

2- Yaranın üzeri bir şey ile kapalıysa

Bu konudaki açıklama alçı üzerine mesh bölümünde ele alınacaktır.

MÜCAHİDİN KOPMUŞ OLAN BİR UZVUNUN TEMİZLİĞİ (KOPMUŞ UZVUN ÜÇ DURUMU VARDIR)

1- Dirseklerin üstünden kopan el veya topukların altından itibaren kopan ayak. Bu durumda yıkama hükmü düşer. Çünkü ayetin yıkamayı emretmiş olduğu yer⁴⁰⁷ yok hükmündedir. Bu, âlimler arasında ihtilafı olmayan bir meseledir.⁴⁰⁸

⁴⁰⁵ Bu görüş Hanbelî mezhebine ait olup sahih bir görüştür. İbni Teymiyye bu görüşü tercih etmiştir.

⁴⁰⁶ Buhârî, Müslim

⁴⁰⁷ “Ey iman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklerinize kadar ellerinizi, başlarınızı meshedip, topuklara kadar ayaklarınızı yıkayın.” (Maide, 6)

⁴⁰⁸ Burada Şafîler kopmuş kısımdan sonra kalan dirseğin ve topuğun üstünü

2- Elin dirsekten aşağı,ayağın ise incik kemiğinin alt tarafından kopması durumu. Bu durumda kalan kısımların yıkanması gerekir. Çünkü farz mahallini oluşturan uzvun tamamı değil bir bölümü kopmuştur. Küçük de olsa kalan bölüm yıkanır. Çünkü Allah Resûlü, bir hadislerinde şöyle buyurmuştur: “Size bir şey emrettim mi gücünüz nispetinde onu yapın.”⁴⁰⁹ Evet, bir uzuv tamamen kopmamışsa kalan kısmına hüküm neyi gerektiriyorsa (mesh veya yıkama) onu uygulamak gerekir.

3- Elin tam dirsekten, ayağın ise tam incik kemiğinden kopması: Tercih edilen görüş, ilgili uzvun sadece baş taraflarını yıkamamızın farz olduğunu söylemektedir. Bu, şundan dolayıdır. Öncelikle abdest ayetinde geçen (الى) edatı beraberlik (مع) anlamı vermektedir. Bu durumda ayetin anlamı şöyle olur: “Ey iman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklerinize kadar (dirsekler dahil) ellerinizi, başlarınızı meshe-dip topuklara kadar (topuklar dahil) ayaklarınızı yıkayın.”⁴¹⁰

Ayrıca dirseklerin başını eller ile birlikte yıkamak, yine ayakları ve beraberinde incik kemiklerini yıkamak farz olduğu gibi bu uzuvlar kopmuşsa kalan kısımları da yıkamak farzdır.

Bedeni yaralı olup da imanı güzel olan kardeşim!

Rabbim sana acil şifalar versin ve o güzel beldelere tekrardan göndersin... Unutmadan gereken birkaç önemli bilgiyi sana hatırlatmak isterim;

yıkamayı müstehap görmüşlerdir. Çünkü normal durumda abdest kuralına göre alındığında su buralara kadar sirayet ediyor. Hanbelîler ise kesilmiş yerin su ile Mesh yapılmasını böylece uzvun temizlikten nasibini alması gerektiğini söylemişlerdir.

⁴⁰⁹ Buhârî, Müslim

⁴¹⁰ Maide, 5

Yaralı bir mücahidin unutmaması gereken önemli bilgiler:

- * Sana moral vermek isteyen kişilerin yoğun ilgisi seni şımartmasın.
- * Elinden geldiğince yaralı göstermemeye çalış. Böylelikle olası bir riya bataklığına düşmemiş olursun.
- * Yaranın ciddiyeti hangi boyutta olursa olsun, Allah'ın, seni o şekilde, sabredip dua ettiğini görmek istediğini bil.
- * Ziyaretine gelecek olan kişilere karşı iyi bir davetçi örneği sergile.

Değerli mücahid kardeşim;

Senin yaralı olman ne namaz ne de diğer ibadetleri senden muaf kılıyor... Yaranın cinsine göre oruç gibi ibadetler ertelenirken namazda aksamalara ruhsat çıkmıyor... Bu yüzden bu bölümü uzun tutmadım...

Ama sen yine de islamı bilen bir kişiden yaranın cinsine göre diğer ibadetler hakkında bilgiler almaya çalış.

Değerli mücahid kardeşim;

Rabbim seni esaretten korusun...

Ama cihad ibadetinde esirler alabileceğin gibi esir de düşebilirsin... Bu, cihadın doğasında olan bir durumdur... Bu bölümde olası esaret altında neler yapman ve nelere dikkat etmen gerektiğini sana anlatacağım. Daha sonra esaret altındaki ibadetlerin ve ruhsatların nasıl olacağını anlatacağım inşaallah...

ESARET ALTINDA SORGUYA DİRENME

Esaret altında direnme süresince düşmanın küçük veya büyük herhangi bir bilgi veya itirafa ulaşmaması için imkan dâhilinde bütün yol ve yöntemleri kapsar. Bunların başında bilinç gelmektedir. Kişinin bilinçleneceği şeylerin başında iman gelir. Bunun akabinde şunları bilmek, direnç konusunda kişiye fayda verir:

NİÇİN SUSMAMIZ GEREKİR?

- 1- Şer'î bir zorunluluk olduğu için,
- 2- Bilgiyi düşmandan saklamak için,
- 3- Düşmanı, işkencenin sonuç vermediği hissiyle manevi olarak çökertmek için,
- 4- İtiraf sonrası vicdan azabı çekmemek için,

5- Konuşmamış olan esirlerin kendilerine güvenlerinin artması için,

6- İslam ümmetinin esirler ve cihad hareketi hakkında güven duyması için,

7- Halkın maneviyatının yükseltilmesi ve böylece mücahidlere daha fazla saygı göstermeleri için,

8- Düşman karşısında sebat edip susmanın, ümmetin fertleri için örnek bir davranış biçimi haline gelmesi için.

İTİRAFIN SEBEPLERİ

- * İman zayıflığı,
- * Bilinç eksikliği,
- * Korkaklık, basitlik ve tecrübe azlığı,
- * Kişisel zaafılar,
- * Bencillik,
- * Esir düşmesinin suçüstü diye tabir edilen şekilde gerçekleşmiş olması, şahitlerin bulunuyor olması veya başkalarının itirafları,
- * Sorgucunun elinde yeterli delil olduğu ve her şeyi bildiği vehmi,
- * “Sadece onların bildiği şeyleri söyleyeyim.” veya “Sadece önemsiz olanları itiraf edeyim.” düşüncesiyle konuşmaya başlamak. Her iki durumda da kişi, ancak zan ile hareket eder. Zira onların ne kadar şey bildiğini veya onların açısından nelerin önemsiz olduğuna ancak zan ile karar verebilir. Çoğu zaman bu zannında isabetli olmaz. İsabetli olsa bile konuşmaya başlamak, sonun gelmesi demektir. Zira başlangıçta elde tutulan kontrol, sorgunun ortalarına doğru elden kaybedilir.

Burada şu hatırlatmanın yapılması zaruridir: Bazı kardeşler geçirdikleri hafif veya ağır sorgulamalarda yaşananları, mesul-lerine veya kardeşlerine aktarırken utandıkları veya kendilerine olan güvenin eksileceğinden korktukları için hatalı davranmakta, yaşanan bazı şeyleri kasıtlı olarak eksik aktarmaktadırlar. Halbuki olması gereken, yaşananları ve verilen bilgileri eksiksiz olarak aktarmak ve tedbir alınmasını sağlamaktır. Bazen kardeş, düşmana verdiği bilginin önemli olmadığını zanneder, ama buna kendisi değil, mesulü karar vermelidir.

SORGU ESNASINDA SUSMAYA SEBEP OLAN FAKTÖRLER

Sorguya direnmedeki hedefimiz, sadece itirafta bulunmamak değil, bilakis sorguyu ve istihbaratı, ellerindeki bilgiler ve bilgi kaynakları konusunda şüpheyi düşürmektir.

Sorguya direnme, esaretin ilk dakikalarından itibaren başlar. Esaret ve sorgu esnasında kişinin kararlılığını etkileyen faktörler şunlardır:

Birincisi: İmanî Meseleleri Hatırlamak

1- Şiddet ve imtihan anlarında daima sebatımıza yardımcı faktörleri hatırlamak. Başımıza gelenin belki de çok daha şiddetli-
sinin bizden öncekilerin de başına geldiğini bilmek.

2- Allahu Teâlâ'dan yardım dilemek ve etkili dualarla O'na sığınmak. Unutmamak gerekir ki Allahu Teâlâ'ya emanet edilen hiçbir şey zayı olmaz. Düşmanın eline düşen kardeş de kendi-
ni Rabbine emanet etmeli ve O'na tevekkül etmelidir. Allahu Teâlâ'nın rahmet ve yardımından asla ümit kesmemelidir. Dara-
lan ve korkan kalplerin ilacı Allahu Teâlâ'yı zikretmektir. Musibet
anında Allahu Teâlâ'yı zikretmek kadar kişiyi yatıştıran faydalı
başka bir şey yoktur.

3- Niyet ve ihlâsımızı yenilemek. Allahu Teâlâ'nın, müminlerin ecini asla zayı etmeyeceğini bilmek. Müminlere vaat edilen cennetler ve bu cennetlerin özelliklerini daima hatırlamak. Zira bunlara iman eden bir kul, bunları hatırladığında başına gelen musibet onun gözünde küçülür.

4- Allah yolunda özleyip ve isteyip durduğumuz şehadeti hatırlamak.

5- Kendimizi motive edeceğimiz şeyleri, örneğin daha önce esir düşen kardeşlerimizle ilgili kıssaları hatırlamak ve bencillikten uzak durmak.

6- Uğrunda esir düşülen davanın haklılığı ve bu davanın, uğruna kurban olmayı hak ettiğini hatırlamak ve asla unutmamak.

İkincisi: Sabır, Tahammül ve Sebâtı Hatırlamak

1- Başımıza gelebilecek olanları bilerek, ruhumuzu çöküntüden korumak için soğukkanlılığımızı daima korumaya çalışmak. Esaret anında, bizi özellikle manen çökertme amaçlı birçok oyun oynanacaktır. Elbette bu oyunun artistleri arasında nefis ve şeytan da bulunmaktadır.

Düşman dışarıdan uğraşırken nefis ve şeytan da içeriden uğraşacaktır. Bu nedenle esaret döneminde üzüntümüzü artıracak, moralimizi bozacak düşüncelerden kaçınmamız gerekir. Bu düşüncelere örnek olarak; geride bırakılan aile, yarım kalan çalışma ve esarete sebep gibi görünen hatalar (özeleştiriler) verilebilir. Bütün bunların vakti, esaret anı değildir. Ailemiz Allahu Teâlâ'ya emanettir.

Yarım kalan çalışma, aslında o an bize zarar veren bir vesvese veya vehim olabilir. Çoğu zaman çalışmanın bir merhalesinden ecri daha büyük olan diğer merhalesine geçiş, başa gelen bir musibet vesilesiyle olur. Çünkü bu, Allahu Teâlâ'nın sünnetidir.

Özeleştirinin bunun yapılacağı vakit ise kalplerin sakinleştiği, aklın rahatladığı ve düşüncenin berraklaştığı anlardır. Buna dikkat edilmeli, şeytanın ordusunun insan ve cinlerden oluştuğu unutulmamalı, önlem alırken bunların tamamı göz önünde bulundurulmalıdır. Şüphesiz şeytanın ordusu zayıftır.

2- Konuşmamanın bir irade meselesi olduğunu anlamamız gerekir. İman, sabır ve irade olduğu sürece uygulanan baskı ne olursa olsun, konuşmamaya azmeden bir kul, Allahu Teâlâ'nın izniyle konuşmaz.

Düşmanı gözde büyütmemek gerekir. Sonuçta onlar, diriltlen ve öldüren, yarattıklarının kalbinde olanı bilen ve şüphesiz her şeye kadir olan âlemlerin Rabbi değildir. Bilakis onların alınlarından tutulacak ve eziyet etmekle sevindikleri ve övündükleri müminlerin intikamı onlardan alınacaktır. Allahu Teâlâ'ya tevekkül edildikten sonra her insanın büyük bir tahammül gücü vardır.

3- Kardeşler ve cemaatin, bizden bekledikleri sebat ve duydukları güven hatırlanmalı. Sebatımızın, onların imanlarının artmasına, korkularının gitmesine ve esir düşmeleri halinde onların da sebatı tercih etmelerine sebep olacağı asla unutulmamalıdır.

4- Bizden öncekilerin başına gelenler hatırlanmalıdır.

5- Bizi itirafa zorlayan kişi ve devlet ile aramızdaki düşmanlık ve bu düşmanlığın sebebi hatırlanmalı ve itiraf etmekle onları sevindireceğimiz unutulmamalıdır.

Üçüncüsü: Güzel Sonucu (Cennet ve Rabbimizin Rızasını) Hatırlamak

1- Sorgunun neticesi ya izzet ya da zillettir. Düşmana bilgi vermemek şüphesiz izzettir. Onları sevindirecek bir tavırda bulunmak ise büyük bir zillettir.

2- İtiraf etmek, zillet ve utancın sadece başlangıcıdır. İtiraf halinde, umduğumuz gibi bizi mahkemelerine çıkarıp sonrasında peşimizi bırakmayacaklardır. Yaşanan tecrübeler göstermektedir ki, esaret anında zayıflık gösteren kişilere yönelik, esaret sonrasında da bazı uygulamalar devam etmektedir.

Örneğin tağutlar, esaret anında konuşan kişiye, ellerine geçen her yeni fotoğraf veya bilgiyle gelmekte, onu evinden almakta ve o yeni fotoğraf veya bilgi konusunda yardım talep etmektedirler.

İstihbarat başta olmak üzere düşmanın diğer güvenlik birimlerindeki kişilerde gerçekten köpek ahlakı vardır. Önerine bir kemik atıldığında daima yeni kemiklerin beklentisi içindedirler. Asla doymazlar ve atılan kemikleri asla yeterli görmezler. Her yeni kemik, onların iştahını dindiren değil bilakis kabartan önemli bir etkidir. Bu nedenle onlar taşlanmadıkları sürece, yani Allahu Teâlâ uğruna sebat edilip kovulmadıkları ve şayet imkân varsa onlara karşı, düşmanlığın en açık ifadesi olan savaş yapılmadığı sürece peşimizi asla bırakmazlar.

Bizden alınan her bir bilgiyle kim bilir hangi kardeşimizin ve ailesinin nice zorlu imtihanlara uğrayacağı unutulmamalıdır. Allahu Teâlâ katında bunların hesabı kesinlikle kolay değildir.

3- Esaret anında kardeşlerinin sana dua ettiklerini unutmamalısın. Onlar senin için dua ederken, sen düşmana onlar hakkında nasıl olur da bilgi verebilirsin ki?

Dördüncüsü: Tutuklamanın durumuna, kişinin pozisyonuna göre acı çekiyor görüntüsü vererek düşmanı yanıltmak

Bu yöntemler kişinin ve tutuklamanın durumuna göre değişir. Şöyle ki:

1- Basit insan rolü: İstihbarattan, işkence ve hapisten çok korkulduğu izlenimi verilir. Sorulan sıradan soruların tamamına cevap verilir. Zor bir soru sorulduğunda ise başlangıçta susulur.

Susma nedeniyle baskı artırıldığında sorulan soruya uygun bir cevap verilir. Baskı artırıldığı anda cevap verildiğini gördüklerinde, baskının devam etmesi halinde her şeyin itiraf edileceği vehmine kapılırlar. Ancak baskı ne kadar artarsa artsın sen, bilmediğini söylemeye başlarsın. Bu durumda bildiklerinin tamamını aktardığın ve geriye bir şey kalmadığı, şayet kalmış olsaydı yapılan baskı esnasında bütün bunları konuşacağını düşünürler ve seninle uğraşmaktan vazgeçerler. Bu yöntem genelde, şüphe üzerine yapılan tutuklamalarda işe yarar. Ancak tutuklama, elde bulunan kesin veriler veya deliller üzerine yapılmışsa bu yöntem işe yaramayabilir.

2- İyi bir sosyal konum ve güçlü bir şahsiyete sahip olup örgüt bağlantısı olmayan insan rolü: Sorgucu karşısında, onun soracaklarından korkmayan, gizleyecek bir şeyi olmayan ve kendisine güvenen biri imajı verirsın.

Sorduğu sıradan sorulara cevap verirsın, zor durumlarda ona inatla karşı çıkarsın, baskıya rağmen bu inat ve kendine güveninde ısrarcı olursun, çoğu zaman soruya soruyla karşılık vererek sorgucuyu bile şüpheye düşürmeye çalışırsın, böylece sorgucuya kolay lokma olmadığını ve istemediğin sorulara cevap alamayacağı hissini verirsın. Bu durum sorgucuyu ümitsizliğe düşürecektir.

Bu yöntem ise, sorgulamayı yapanların elinde somut verilerin olmadığı, ancak bazı şahitlerin bulunduğu durumlarda uygulanabilir. Sorgucu karşısında kendine güvenen ve suçsuz olduğu rolü oynayan kişi, sıkıntı ve stres alametleri göstermemelidir. Sıkıntı ve stres alametleri şunlardır:

- a-** Tereddüt,
- b-** Terleme,
- c-** Gözleri soru soran kişinin bakışlarından kaçırarak,
- d-** Daha önce verdiği cevabı, bir süre sonra tekrar etmesi istendiğinde bunu yapamamak,
- e-** Yüzün kızarması veya gerilmesi.

Ancak unutulmamalıdır ki bu tür durumlar her zaman yalan ve stresin alameti olmayabilir. Bazen insanlar farklı nedenlerden dolayı da bu tür tepki verebilirler. Bu nedenle bu tür davranışların biri veya birkaçını sergilemiş olsak bile rolümüzü devam ettirmeli, izlediğimiz taktikten vazgeçmemeliyiz. Zira kararlılık, bazı hatalar için en güzel kamufle ve telafidir.

3- Örgüt bağlantısı olan mücahid kişilik: Bu durum kişinin kendi tercihiyle üstlendiği bir rol değildir. Bilakis kişi, elde bulunan kesin veriler ve açık delillere -örneğin suçüstü yakalanması gibi- binaen esir düşmüştür. İstihbarat ve diğerleri tarafından kimliği ve faaliyetleri bilinen bir kişidir.

Durumu bu olan kişinin daha esaretin ilk saniyelerinden itibaren şuurunu kaybetmeden, soğukkanlılığını yitirmeden direnmesi, sert davranması, baskıya rağmen sıradan sorulara bile cevap vermemesi, sıradan evraklara bile imza atmaması, sabretmesi ve sebat için azimli olması gerekir.

Beşincisi: Sorguların Yöntemlerine Aldanmamak

1- Tutuklama, genelde elde bulunan net veriler ve açık deliller üzerine değil, şüphe üzerine yapılır. Çoğu zaman hedef, gereken delilleri ya baskın esnasında elde etmek ya da suçlamayı kişiye zorla kabul ettirmektir.

Hatta çoğu zaman bununla da yetinmeyerek, kişinin bütün bağlantıları ve irtibatlı olduğu kişilerin kimlikleri talep edilir. İtiraf, sorgucunun kendisine ve yöntemine güven duymasına sebep olur. Dolayısıyla itiraf, verim aldığı yönetime devam etmesi için sorgucuya verilen büyük bir ipucudur.

Şu asla unutulmamalıdır ki itiraf, kurtuluşun değil daha çok zarar görmenin, işkenceye uğramanın ve daha fazla esir kalmanın en büyük sebebidir. Düşman ise bunun tam tersini söyleyip bizi itirafa ikna etmek ister. Buna asla kanmamalıdır. Bu satırlar teorik bilgiler üzerine değil, yaşanan onlarca tecrübe üzerine yazılmıştır. Kardeşin kalbinin bu yazılanlar konusunda mutmain olması, başka çıkışlar aramaması gerekir.

2- Düşman hakkında elde edilen en iyi istihbarat ise onun nasıl düşündüğünü, yani mantığının nasıl çalıştığını öğrenmektir. İşte yukarıda izah ettiğimiz haliyle elde edilen bir kişi, bu mantığı onlara öğretebilir. Sonuç olarak onların bize saldırmamasının sebebi, onlar bunu itiraf etmeseler, hatta bazı ayak takımı üyeleri bilmeseler bile dinimiz ve imanımızdan başkası kesinlikle değildir.

Atılan her tokat ve ettikleri her küfür, kesinlikle şahsımıza ya da yaptığımız bir eyleme değildir; bunlar, Allahu Teâlâ'ya, Rasülüne ve Allahu Teala ve Rasulü'nün yolundan giden bütün müminleredir. Kalplerinde gizledikleri öfke ve kin ise dillerine vurduklarından daha fazladır.

Dolayısıyla, ey bu yolun yolcusu olan kardeşim! sebatın ve sabrın, şahsını müdafaa değil, dinini ve imanını müdafaadır. Allahu Teâlâ'nın dinine yardımdır. Bunu her yediğin tokatta ve her duyduğun küfürde daima hatırla. Allahu Teâlâ, seni düşmanlarından korusun.

3- Sorgucu da sonuçta bir insandır. Herkesin olduğu gibi onun da duyguları vardır. Endişelenir, korkar ve ümitsizliğe kapılır. Bu nedenle onun tavrı seni etkilediği gibi senin tavrın da onu, hem de derinden etkiler. O sana karşı ne kadar cesur ve kendine güvenerek bakıyorsa, gerektiğinde senin de ona karşı çok daha cesur ve kendine güvenerek bakman hem de gözlerinin içine bakman gerekir.

Sana her ne yöntemle yaklaşırlarsa yaklaşınsınlar, sorgucuyu her halükarda yalancı olarak gör. Genelde açık bir delil ile suçlamazlar, sakın tuzağa düşme. Yoklama çekerler, daima uyanık ol. Hapsetmekle, işkence etmekle, teşhir etmekle tehdit ederler, zaafa düşme. Çoğu zaman zanlıya yem atarlar, sakın onların kışkırtmalarından etkilenme.

Olman gereken hali koru. Çoğu zaman sana her şeyi bildikleri hissini verirler, kesinlikle yalan söylemektedirler. Sana, birinin senin hakkında bir şey söylediğini veya birisinin itiraf ettiğini söylerler. Bu gibi durumlarda, “O yanlışmış, beni onunla yüzleştirin, böylece ya hatası ya da yalanı ortaya çıkar.” de ve sorgucuyu köşeye sıkıştır.

4- Sağlam bir senaryo üzerinde sebat etmek, uygulanan baskı ne olursa olsun bu senaryoyu değiştirmemek gerekir. Şayet sorgucu, kullandığı bir yöntemi değiştirmiş veya sana uyguladığı baskıyı artırmışsa bil ki doğru yoldasın. Çünkü sorgucu ve soru yöntemi, ancak başarılı olmadıkları zaman değişir. İşkencenin dozu ne kadar artarsa -Allahu Teâlâ'nın izniyle- kurtuluş da o kadar yakınlaşır. İşkenceye karşı uygulanabilecek bazı tavırlar vardır. Duruma göre bunlar uygulanabilir. Şöyle ki:

İşkence esnasında ağlama veya bağırma, işkencenin dozunun

zayıflamasına sebep olur. Sessiz kalmak, sakinlik, gülmek, sorgucu ile alay etmek ise işkencenin dozunun artmasına sebep olur. Ancak anormal derecede aşırı gülmek, yine işkenceyi hafifletir. Fizikî baskı öncesi ne söylenmişse, fiziki baskı esnasında da bu senaryoya devam edilmeli, hiçbir değişiklik yapılmamalıdır.

Zira fizikî işkence esnasında yapılan değişim, sorgucuya, fizikî baskının işe yaradığı hissini verir. Bu ise işkencenin artmasına sebep olur. Şayet sana yönelik baskı bizzat kendi şahsına yönelik değil de hanımına veya kız kardeşine yönelikse, şunu bil ki; itiraf etmen, onların başına gelecek bir kötülüğü asla gidermez. Senin itirafın ile kurtulan kendi hanımın veya ailen olsa bile, bu itirafın ile tehdit altında kalacak olan namus, kardeşinin namusu olabilir!..

Altıncısı: Sorgucuya Karşı Muamelede Uygun Söz ve Yöntemler Kullanmak

1- Sorgulama esnasındaki cevaplar olabildiğince kısa, hatta tek kelimeden ibaret olmalıdır. Sorulan tek bir soruya verilen cevap iki ayrı bilgi ihtiva etmemeli, sorgucunun zihninde başka bir soru uyandırmamalıdır. Mesela senden ismini soruyorsa soy ismini sormadıkça söyleme. Senden ikamet ettiğin mahalleyi soruyorsa, sorulmadıkça sokağın ismini söyleme. Verdiğin cevaplar o kadar kısa olsun ki basit konularda bile konuşurken sorgucu sana soru sormaktan yorulsun. En iyi cevap, bu cevaptan, başka bir soru üretilemeyen ve ipuçlarını ortadan kaldıran, kısa ve mantıklı cevaplardır.

Verilen cevaplar daima manevra değişikliğine imkan tanımalıdır. Mesela; “ona benziyor” şeklindeki bir cevap hem kabul, hem de reddi içerir. Yine “emin değilim” şeklinde verilen bir cevap, ileride ifade değişikliğini daha kolay hale getirir. “Bazen,” “belki,” “olabilir,” “genelde,” “arada sırada” gibi cevaplar da bu kabil-dendir.

Şayet güç yetiyorsa sorulara, yine soruyla cevap vermek iyi bir yöntemdir. Mesela “Falanca örgüte üye misin?” sorusuna, “örgüt ne demek?” veya “böyle bir örgüt var mı?” şeklinde cevap verilebilir.

2- Sorguda aslolan her ne şekilde olursa olsun başkaları hakkında bilgi vermemek, herhangi bir irtibatı kabul etmemektir.

3- Sorgucu, elinde bilgi olmasa bile verilen cevapta kişiyi daima sınar. Verilen cevap doğru bile olsa, onu yeniden düşünmeye sevk eder ve kişinin tavrını izler. Bunlara karşı soğukkanlı olunmalı, verilen cevapta şüphe duyulmamalıdır. Mesela tanımadığımızı söylediğimiz bir kişi için, “ama o seni tanıdığını söylüyor” denirse, “çoğu zaman seni tanıyan insanları sen tanımazsın” şeklinde kendimizden ve cevabımızdan emin olduğumuzu ifade eden cevaplar vermeliyiz.

Bazı cevaplar, olumlu veya olumsuz olması fark etmeden, sorgucunun tuzağına düşmemize neden olabilir, buna dikkat edilmelidir. Mesela bir kardeş üzerinde çıkan sahte bir belge hakkında şöyle bir soru gelebilir: “Belgenin yapımında falanca kağıt ürünü kullanılmış, iğfal kabiliyeti yüksek, buna ne diyorsun?”

Kardeşin savunması şu şekilde olmamalıdır: “Hayır belgenin iğfal kabiliyeti yüksek değil, kullanılan malzeme ve yöntem oldukça basit.” Bilakis cevap şu olmalıdır: “Belgeyi yapan ben değilim, ben para karşılığı satın aldım. Bu işlerden anlamadığım için kullanılan yöntem ve malzeme hakkında bir şey söylemem imkânsız.”

Yine mesela, “Falanca örgütün görüşleri hakkında ne diyor-sun?” sorusunun cevabı şu olmamalıdır: “Doğru görmüyorum.” Zira bu cevap, doğru görülme bile o örgüt ve görüşlerinin bilin-digini ortaya çıkaran bir cevaptır. Şahıs bu cevabıyla doğru gör-

mese de örgütü ve görüşlerini bildiğini itiraf etmektedir. Bilakis verilmesi gereken cevap, “O örgütü ve görüşlerini bilmiyorum ki doğru veya yanlış diye cevap verebileyim.” olmalıdır.

4- Sorgucu tarafından istenmesi halinde, verilen cevabın doğruluğu hakkında yemin etmekte şer’an bir sorun yoktur. Hatta bir müslümanı bir zalimin elinden kurtaracaksa vaciptir.

Ebu Davud, Süveyd bin Hanzala’dan şöyle rivayet eder: “Resûlullah ﷺ’e gitmek üzere yola çıkmıştık. Beraberimizde Vail İbni Hucr ؓ da vardı. Yolda onu bir düşmanı yakaladı. Herkesi yemin etmeye zorladılar. Ben, ‘O, kardeşimdir.’ diye yemin ettim. Bunun üzerine onu serbest bıraktılar. Resûlullah ﷺ’e gelince olup biteni anlattım. ‘(Önümüzü kesen) Grup herkesi yemine zorladı, ben de onun kardeşim olduğuna yemin ettim.’ dedim. Bunun üzerine Resûlullah ﷺ, ‘Doğru söylemişsin, müslüman müslümanın kardeşidir!’ buyurdu.”

5- Konuşmamız hızlı olmamalı, tek tek ve derli toplu olmalıdır. Ancak şayet uyguladığımız senaryoya göre basit bir insan rolü oynuyorsak konuşmamız, kendini savunmak ve haklılığını kanıtlamak isteyen birinin konuşması gibi yüksek sesli, hızlı ve bazen de kekeleme içerebilir.

6- Sorulan her soruda hemen cevap vermek yerine biraz zaman kazanmak ve bu esnada düşünmek iyidir. Ancak bu, basit sorularda -mesela ikamet adresi veya kimlik bilgileri hakkında- olmalıdır ki önemli sorular geldiğinde, sadece belli sorularda düşünülmesi izlenimi verilmesin.

Şayet neden geç cevap verildiği sorulursa, bunun nedeni olarak ilk defa sorgulanma nedeniyle zihnin dağınık olduğu, bir türlü zihnin toparlanamadığı ve heyecanlı olduğu söylenebilir. Zaman kazanmak, bazen sorunun tekrarı istenerek de yapılabilir.

Yedincisi: Daima Tetikte, Zeki ve Hikmetli Olmak

1- Sorguya hazırlık, sorgulanacak kişinin şahsiyeti ve onun zayıf ve kuvvetli noktalarını belirleyerek başlar. Bu konuda onlara ipucu verecek, özellikle zayıf noktalarımız hakkında onlara bilgi verecek her türlü tavır ve davranıştan kaçınmamız gerekir. Öyle ki sevdiğimiz veya sevmediğimiz yemek konusunda bile onlara bilgi vermemeliyiz. Onlara bilgi vermemek, irade olarak çok güçlü olduğumuzu göstererek olmamalıdır. Onlar artılarımız ve de eksilerimiz konusunda tam bir fikir edinememelidirler.

2- Şayet imkân varsa yöneltlen suçlama, hatta deliller hakkında bilgi talep edilmelidir.

3- Nezarethanede karşılaştığın ve daha önceden yakından tanımadığın hiçbir insana güvenme. Hakkında suçlama kesinleşmeden, hapisyanede bile olsa, daha önce iyi derecede tanımadığın hiç kimseyle dostluk/arkadaşlık kurma.

4- Biz, kardeşleri, düşman önünde itiraf etmekten kaçınmaya, sabır ve tahammül göstermeye çağırıyoruz. Fakat cemaatin esir düşmemiş olan fertlerinin, esir kardeşleri her şeyi itiraf edeceklermiş gibi davranmaları ve gerekli tedbirleri almaları gerekir. Esir olan kişinin itiraf ettiğine dair bir işaret gelmese bile, gerekli önlemler mutlaka eksiksiz yerine getirilmelidir.

SORGULANMAYA KARŞI, SORGULANMA ÖNCESİNDE ALINACAK TEDBİRLER

Burada aktarılanlar, bir nevi, -inşaallah- sorgulanma pozisyonuna düşmemek için uyulması ve uygulanması gereken emniyet tedbirleri niteliğindedir.

1- Fertlere imanî, emnî ve fikrî yeterli eğitimi vermek.

2- Gerek bu çalışmada yer alan gerekse de başka yöntemlerle tespit edilen emniyet tedbirlerini sabır ve kararlılıkla uygulamak.

Zaman zaman insanoğlunun yapısında olan bir ahlakla, tedbirler gevşer. Çok dikkat edilen durumlar, zamanla az dikkat edilmeye, hatta dikkat edilmeyip önemsenmemeye başlar. Bu durumların en güzel ilacı; kişinin imanını yenilemesi, görev ve sorumluluğunun farkına varması ve bu konuda zaafa düşen kardeşlerini güzel dille uyarmasıdır. Böylece duvarda açılan gedikler büyüyüp yıkılma neden olmadan kapatılmış olur inşaallah.

3- Sorgu yöntemleri konusunda bilinçli olmak ve bu konuda tecrübelerden istifade ederek yenilikleri takip etmek.

4- Cemaat fertlerini sorgulama ve sorgulama yöntemleri konusunda yeterince eğitmek.

5- En önemli şey, esirin ruh halidir. Bu nedenle kişinin, sorgulanmadan önce, sorgulanması halinde direncinin artmasına sebep olacak imanî hazırlıkları yerine getirmesi, kendi nefsinin zorluklara hazırlanması çok önemlidir. Yaşanan tecrübeler göstermektedir ki; uzun süreli esir olan birinin korkuları, kısa süreli esaret yaşayan birinin korkularına göre daha azdır.

6- Sabır, sebat ve irade olması halinde, uygulanan işkence tekniği ne olursa olsun Allahu Teâlâ'nın yardımıyla susulabileceği konusunda şüphe duyulmamalıdır.

7- Tüm emniyet önlemleri önemsenmeli ve güç yettiğinde harfiyen yerine getirilmeye çalışılmalıdır.

8- Özellikle esaret halinde, bir şeyi hiç bilmemekle bildiği halde bildiğini gizlemek arasında önemli fark vardır. Bu nedenle gereksiz bilgiden uzak durmak gerekir.

9- Kardeşler arasındaki sevgi, güven ve uyum çok önemlidir. Bu nedenle sevgi, güven ve uyumun kontrol edilmesi, istenilen seviyeye getirilmesi ve sorunların giderilmesi gerekir. Bir kardeş,

gerektiğinde başka bir kardeşin yerine kendi nefsinı feda etmeye daima -samimi olarak- hazır olmalıdır. Bunun inşa edilememesi halinde, özellikle sorgulanmaya- direnç göstermek asla olması gereken seviyede olmaz.

10- Bağlantısı olan herhangi bir kişinin tutuklanmasının hemen akabinde belli bir alarm seviyesine geçilerek öncelikle o kişinin bildiği her şeyi gözden geçirmek ve gerekli değişiklikleri yapmak gerekir.

11- Tutuklanan kişinin cemaatle ilişkisine delil olacak (o kişiye ait bir fotoğraf veya isminin geçtiği herhangi bir belge) her şeyi imha etmek.

12- Ferdin tutuklanmasından dolayı gelebilecek zararı kestirebilmek için bir süre toplu hareketi durdurmak ve koruma önlemleri artırmak gerekir.

13- Operasyon bölgesinden uzaklaşmak ve oraya geri dönmek gerekir.

14- Bedenî yeterlilik büyük önem taşır. Sürat ve uzun süre koşma yeteneğimizin olması gerekir. Bu, kas geliştirmekten çok daha önemlidir.

15- Her ayrılıştan önce fertler arasında ihtiyatı vakitler tayin edilir. Mesela 12 saatten fazla gecikilmesi halinde beklenmeyen bir durumun olma ihtimalinin yüksek olması, buna binaen 12 saatten sonra emniyet tedbirlerinin artırılması gibi...

16- İstihbaratın uzun soluklu çalıştığını daha önce anlatmıştık. Bu unutulmamalı ve daima e-mail hesaplarının değişimi, künyelerin değişimi, şifrelerin değişimi belli periyotlarla yapılmalı, bu değişimler için illa bir sorun ya da şüphe beklenmemelidir.

17- Öldürücü hatalardan biri de önemli bir eşyayı ev, mescit veya internet kafe gibi bir yerde unutmaktır.

18- Askerî çalışma gibi legal olmayan işlerle legal olan her türlü faaliyet birbirinden çok iyi bir şekilde ayrıştırılmış olmalıdır. Aksi halde iki çalışma da zarara uğrayacak ve uğranan imtihanın/zararın boyutu çok daha büyüyecektir.

19- Gizlenilen bir şehirde, bir yerine iki ev tutmak, ihtiyat açısından faydalıdır. Böylece evin haricinde esir düşülmesi halinde asıl ev değil, içerisinde herhangi bir risk taşımayan diğer ev itiraf edilir. Ancak ihtiyat için tutulan bu eve de belli aralıklarla uğramak gerekir ki komşular, herhangi bir sorgulama durumunda evin daima boş olduğunu söylemesinler.

20- Öldürücü hatalardan biri de, ihtiyaç kalmadığı veya olmadığı halde gereksiz yere üzerimizde veya evimizde ya da bilgisayarımızda tuttuğumuz eşya, belge veya dosyalardır. Özellikle elektrik ya da su faturası gibi direkt adres içeren belgeler, evin yakınındaki bir iş yerinden alınan alışveriş fişi, yolcu bileti, satın alınan herhangi bir şeyle verilen ve üzerinde reklam amaçlı da olsa adres bilgilerinin bulunduğu plastik torbalar bu tür zararlı olabilecek malzemeler arasındadır. Bunlardan işimiz biter bitmez kurtulmamız, özellikle de üzerimizde taşımamamız gerekir.

21- Faydalı güvenlik tedbirlerinden biri de, bir kardeşin sant-ral olarak belirlenmesidir. Böylece e-mail hesaplarını ve parolaları bilen tek kişi bu kardeş olur. Diğerleri ise sadece göndermek istediği mesajı bu kardeşe verip kime göndermek istediklerini söylerler.

22- Aynı evde kalsalar bile şayet gerekmiyorsa iki kardeş birbirlerini sima olarak da olsa tanımamalı, bunun için gerekiyorsa

aynı evde kaldıkları sürece kar maskesi kullanarak yüzlerini kapatmalıdırlar.

23- Eğer iki kişiden biri aranıyorsa, sahte belge kullanıyor olsalar bile, aynı otelde ayrı odalarda bile olsa ikamet etmemeleri gerekir. Hatta gelecekte bir sorun olma ihtimali göz önünde bulundurularak iki kişi aranmıyor olsalar bile aynı otelde kalmamalı ve aynı anda, aynı sınır kapısından çıkmamalıdırlar. Zira bilgisayar ortamında veya defter üzerinde kayıt tutulan her ortam, gelecekte bir sorun olması halinde karşımıza çıkabilir.

24- Kişi, sevdiği veya sevmediği yemekler konusunda bile gereksiz bilgi vermekten kaçınmalıdır. Zira bu bilgiden bile yola çıkılarak esir düşen kardeşler vardır. Tağut devletlerin birinde, sucuk, yaygın olan bir gıda maddesi değildi. Ancak aranan bir kardeş sucuğu çok sevmekteydi. İstihbarat bu bilgiye ulaştı ve gizlenme ihtimali olan şehirde sadece 5-6 noktada sucuk satışının yapıldığını belirledi. Belli bir beklemeden sonra bu noktaların birinde kardeş esir edildi! Allahu Teâlâ onun esaretini çözsün.

25- Vesikalık fotoğraf çektirilmesi halinde, fotoğrafçıya verilen isim hakiki isim olmamalıdır. Yine vesikalık fotoğrafın bir köşesinde olan ve fotoğrafın çekildiği iş yerinin ismi veya amblemi olan kısım kesilmelidir. Zira bu bilgiler kullanılarak sadece fotoğrafına ulaşıp ismine ulaşamayan bazı kardeşler deşifre edilmiştir.

Sadece fotoğraf çekiminde değil, bizden isim sorulan her yerde hakiki isimlerimizi ve diğer bilgilerimizi zaruri olmadıkça kullanmamamız gerekir. Aklımızda daima, sorulduğunda kullanacağımız alternatif isim, adres ve telefon numarası bilgileri olmalıdır.

Birçok kardeş, kendilerine telefonları sorulduğunda veya otobüs bileti alırken isim sorulduğunda hazırlıklı olmadıkları için

kendi isim, telefon numarası veya adreslerini vermektedirler. Alternatif bilgi kullanma alışkanlığını her kardeşin edinmesi ve bu tür sorulara cevap konusunda hazır cevaplık vasfını kazanması gerekir.

26- Çalışmalarda birbirinden ayrı ve birbirleriyle irtibatı olmayan timler oluşturmak faydalıdır. Böylece bir tim deşifre olduğunda zarar diğerlerine de sirayet etmez.

27- Gözaltına alınmadan önce, ortak bir ifade ve senaryo üzerinde ittifak edilmeli, bu ifade ve senaryo belli aralıklarla daima hatırlanıp bunun tatbikatı yapılmalı, varsa eksikler giderilmeli ve bu düzenleme, katılan her yeni fertle ilgili olarak vakit harcanmadan yerine getirilmelidir.

Böyle bir senaryo üzerinde çalışılırken göz önünde bulundurulması gereken şeyler şunlardır:

a- Öncelikle cemaatin fertleri kategorize edilerek, deşifre olmuş olanlar, deşifre olmamış olanlar ve deşifre olma ihtimali bulunanlar birbirinden ayrı ele alınmalıdır. Deşifre olmuş veya deşifre olmamış olma ihtimali bulunanlar için yapılması gereken ilk iş, deşifre olmalarına sebep olan faktörleri net bir şekilde ortaya koymak ve bunlar için uygun savunmaların hazırlanmasıdır. Kendilerinin deşifre olmasına sebep olan görüşme, faaliyet veya yolculuklar hakkında uygun senaryoların hazırlanması gerekir.

Ayrıca deşifre olmamış bile olsa, belli bir alanda, yanında daima suç unsuru niteliğinde araç-gereçlerle çalışan kardeşler için, suçüstü yapılması halinde nasıl bir açıklama yapılacağı hazırlanmalıdır. Şayet iyi kamufle yapılır, gereksiz irtibatlar ayıklanır ve uygun hikaye hazırlanırsa suçüstü bile yapılsa uğranacak zarar Allahu Teâlâ'nın izniyle daha aza indirgenebilir.

Mesela sahte evrak yapılan bir hücrenin, örgütsel bir faaliyet olarak gösterilmesiyle, çıkar amaçlı olarak iki kişinin yaptığı bir faaliyet olarak gösterilmesi arasında fark vardır. İkincisi için alınacak ceza da birincisine göre daha hafiftir. Şayet ortam ve ifadeler buna göre ayarlanır ve sebat edilirse zarar daha az olabilir.

Gizlenmesi gereken en önemli bilgi; bir örgütün varlığıdır. Bu nedenle aradaki irtibatlar, kişilerin tanışıklığı, sadece Kur'an okumak için yapılmış olsa bile düzenli yapılan her türlü toplantı gizlenmeli, şayet arada bulunan irtibat konusunda kuvvetli delil varsa bunun örgütsel olmadığı yönünde mantıklı sebepler ve açıklamalar hazırlanmalıdır.

b- Unutulmamalıdır ki istihbarat birimleri için ipucunun başı, kıymeti olmadığı varsayılan bilgidir. Çünkü bu tür bilgiler için gizleme ihtiyacı duyulmaz. Bu nedenle elde edilmesi kolaydır. Yola bunlarla çıkılır ve uzun soluklu bir çalışma ile diğer bağlantılar kurulur. Bu nedenle faaliyetlerde bilginin önemlisi de, önemsiz gibi görüneni de gizlenmelidir.

c- Evde veya bilgisayarda tutulan kitap, CD, dergi ve programlar hakkında uygun senaryonun mutlaka olması gerekir. Senaryo konusunda en önemli şey ise bağlantıları koparmaya dikkat etmektir. Mesela evde bulunan kitap veya CD için açıklama yapılırken ifadeye başka isim ve adresler olabildiğince katılmalı, katılacaksa bile bu isim ve adresler somut bir adım atılacak kadar açık ve net olmamalıdır.

Mesela bu kitap veya CD'ler için, "Tam olarak tarihini hatırlayamadığım bir gün, çarşı merkezinde bir camide, namaz çıkışı dağıtılıyordu, bana da bu şekilde geçti. Dağıtan kişi ise uzun boylu, esmer bir şahıstı." denilebilir.

Ayrıca kişi, başka bir kişiyle olan irtibatı konusunda da bu tür bir yöntem kullanabilir ve bağlantıları kesebilir. Mesela aynı evde birlikte esir edilen iki kişi, nasıl tanıştıklarıyla ilgili sorulan soruya şu şekilde cevap verebilirler: “İnternet ortamında, falan forum sayfasında tanıştık, daha sonra buluştuk ve birbirimizi daha iyi tanıdık.” Tabii ki, böyle bir açıklamanın inandırıcılığını artırmak için gerçekte olan bir forum sayfası ismi söylenebilir. Bu form sayfasına bu açıklamamızı inandırıcı hale getirecek yazılar yazılır ve senaryomuza uygun konuşmalar yapılabilir.

Böylece araştırıldığında gerçekten de o forum sayfasında verilen künyelerde iki kişinin sohbet ettiği bilgilerine ulaşılır. Ancak tarihlere dikkat edilmelidir. Şayet tanışmanın 2 yıl önce olduğu söyleniyor ama ismi verilen forum sayfasındaki yazıların tarihi 2 ay öncesine dayanıyorsa bu durumda ifadenin doğru olmadığı ortaya çıkabilir.

Yine üzerimizde veya bilgisayarımızda tuttuğumuz bilgiler çok önemlidir. Özellikle adres ve telefon numarası gibi bilgiler kesinlikle herkesin anlayabileceği şekilde tutulmamalı, uygun bir kamufle ile şifreli halde tutulmalıdır.

Kamufle kullanılmadan yapılan şifrelemeler aslında iyi bir çözüm değildir. İyi bir şekilde şifrenilmiş herhangi bir bilgi ve dosya, bilmeyen birisi tarafından bakıldığında şifreli olduğu anlaşılmayan dosya veya bilgidir. Şayet kamufle edilmeden tutulan bir şifreli bilgi düşman tarafından ele geçirilmişse, yine de teslim olmamalı, şifrelemenin sebebi olarak örgütsel faaliyet yerine ticarî faaliyet veya bir aşk hikâyesi gösterilmelidir. Zira bu tür nedenlerden dolayı bilgi ve belgelerini şifreleyen birçok insan bulunmaktadır.

d- Şayet herhangi bir şekilde kullandığımız e-mail hesabına ulaşılmışsa ve bize o adresin parolası soruluyorsa, o adresten ya-

zıttığı arkadaşının, kendisinin esir düştüğünü anlaması nedeniyle parolayı değiştirdiği söylenir ve hatalı bir parola girilerek bildiği tek parolanın bu olduğu bildirilir.

Müslüman kardeşlerimize son olarak tavsiyemiz şu altın kaideyi asla unutmamız gerektiğidir:

“Allahu Teâlâ’yı (sınırlarını, emirlerini ve yasaklarını) koru ki O da seni korusun.”⁴¹¹

ESİR DÜŞEN MÜCAHİDİN ESARET FIKHI⁴¹²

1- Esaret bir ikrah mıdır?

Fukahâ, hapsin bir ikrah (zorlama) olduğu hususunda ittifak etmektedirler.

Fukahânın bu konudaki görüşlerini dile getirmeden önce ikrahın tarifini ve şartlarını zikretmek istiyorum. İbni Hacer *rahimehullah* ikrahı şöyle tarif eder: “İkrah; başkasını, istemediği bir şeyle yükümlü tutmaktır.”

2- İkrahın şartı dörttür:

a- Mükrihin (zorlayanın) tehdit ettiği şeyi yerine getirecek güçte olması ve ikrah edilenin de firarla da olsa kendini müdafaa etmekten aciz olması.

b- Mükrehin (zorlananın), şayet denileni yapmazsa, zann-ı galib (kuvvetli zan) ile mükrihin dediğini yerine getireceğine dair bir kanaatin üstün gelmesi.

c- Tehdit edilen şeyin hemen yapılacak türden bir şey olması. Mesela mükrih “Eğer bunu yapmazsan yarın seni döveceğim.” derse bu tehditle mükreh olunmaz. Ancak çok yakın bir zamanı

⁴¹¹ Tirmizi

⁴¹² Şeyh el-Hâris b. Gazî en-Nazârî (Muhammed b. Abdulkâdir el-Murşîdî)

dile getirirse veya mükrihin asla geri durmadığı yaygın bir kanaat ise, bu türden hususlar bu şartın istisnası olabilir.

d- Emredilen kimsenin bir seçenek hakkının olduğuna işaret eden hiçbir emarenin olmaması.⁴¹³

3- Hapishane ikrah mıdır?

İbni Hacer rahimehullah, “Fukahâ; öldürmek, uzvu itlaf etmek, şiddetli dövme ve uzun süre hapsin ikrah olduğunda ittifak etmektedirler. Hafif dövme ve bir gün veya iki günlük hapiste ihtilaf etmişlerdir.”⁴¹⁴

Hapis süresi uzarsa, bu başlı başına bir ikrahtır. Bu durum bedenî ve psikolojik işkence olmayan hapis için geçerlidir. O halde hapsin kendisi öncelikle ikrahtır.

Fukaha, kısa süreli hapiste ihtilaf etmektedir.

İbni Hacer, âlimlerin, hafif darpta, bir ya da iki günlük hapiste ihtilaf ettiklerini söyler.⁴¹⁵

İbni Abidin, Haşiye’de “Bir günlük hapis veya tutmak bunun hilafınadır.” ifadesinde uzun süreli hapsin bir günden fazla olan hapis olduğuna dair bir işaret vardır.⁴¹⁶

Özetle hapis bir ikrahtır. Müddette aranan şart ise zararın, eziyetin ve meşakkatin gerçekleşmesidir.

4- Esir kimse mükreh midir?

Her ne kadar esaret bir ikrah sayılsa da esir, bütün hallerde mükreh değildir. Bilakis zorlandığı şeye göre mükreh olabilir. Bu-

⁴¹³ İbni Hacer, *Fethu'l-Barî*, 12/376

⁴¹⁴ İbni Hacer, *Fethu'l-Barî*, 12/376

⁴¹⁵ İbni Hacer, *Fethu'l-Barî*, 12/376

⁴¹⁶ İbni Abidin, *Haşiye*, 6/124

nun anlamı şudur: Esirin, küfrü işlemesi bir tarafa, sırf esir olduğu için dinen haram olan şeyleri dahi yapmayı kendine helal görmesi caiz değildir. Buna göre kendisine sadece ve sadece fiilî olarak ikrah edildiği şeyi yapması caiz olur. Her zorlama da icap ettiği şeye göre takdir edilir.

5- Tehdit edilmek ikrah için yeterli midir, yoksa bizzat tehdit edilen fiilin uygulanmış olması gerekir mi?

Racih olan görüşe göre; tehdidin, korkuttuğu şeyi yerine getirmeye gücü olan bir kimseden gelmiş olması ikrah özrünü almak için yeterlidir.

İbni Kudâme *rahimehullah* bu meselede şöyle der: “İşkence edilene dek bu şekilde tehdit edilen bir kimse mükreh sayılmaz. Dövülmek, boğulmak, ayaklarının bağlanması gibi... Karşılıklı vatanlaşma de ikrah sayılmaz.” Şayet tehdidin yanı sıra bir şekilde dövülerek, boğularak, bağlanarak, hapsedilerek veya suya batırılarak işkenceye maruz kalırsa ihtilafsız bu ikrah sayılır.

Rivayet edilmektedir ki; müşrikler, Ammar رضي الله عنه’ı yakaladılar, müşrik olmasını istediler. O da onlara istediğini verdi. Resûlullah ﷺ yanına geldiğinde ise ağlıyordu. Resûlullah ﷺ de onun gözl - rinden akan yaşları silmeye başladı ve şunları söyledi: “Müşrikler seni yakalamış ve suya sokmuşlardı. Daha sonra senden Allah’ı inkâr etmeni istediler, sen de bunu yaptın. Şayet seni bir daha alırlarsa aynısını tekrar edersin.”⁴¹⁷ Ömer رضي الله عنه bir insanı aç bıraktığında, dövdüğünde veya bağladığında hayatî güvencesi yok demektir. Bu ifade bulunduğunda mükreh olmasını sağlayacak bir fiilin bulunması gerekmektedir.

⁴¹⁷ Bu hadisi, Ebu Hafs isnadiyla rivayet etmektedir.

6- İkraah altında da olsa özür kabul edilmeyen ameller nelerdir?

Şeyh Ali el-Hudayr -Allah onu esaretten kurtarsın- ikraahın üç şey-le olabileceğini söyler.

a- Bir fiili yapmaya ikraah: Allah'tan başkasına secde etmek, Allah'tan başkası adına kurban kesmek ve şirk ve küfür olacak şeyleri yapmak gibi.

b- Şirk sözünü işlemeye ikraah: Allah Resûlüne veya dine sövmek gibi.

c- Kalbî bir ameli yapmaya ikraah.

7- Müslümanın esir olarak teslim olması caiz midir?

Müslüman hakkındaki azimet, kendisini esir olarak teslim etmemesidir. Esir olması bazı şartlarla caizdir. Bunun delili sahabe-nin ameli ve Peygamber efendimizin ikrarıdır.

Buhârî'nin, *Sahih*'inde Ebu Hureyre رضي الله عنه'dan naklettiğine göre; Peygamber ﷺ bir gözcü müfrezesi çıkarttı. Başlarına Asım b. Sabit رضي الله عنه'ı emîr tayin etti. Usfan ile Mekke arasında bulunan bir yere kadar gittiler. Huzeyl kabilesinin Beni Lihyen koluna haber verdiler. Bunları yüz okçu yakından takibe aldı. İzlerini takip ederek onların inmiş bulunduğu yere kadar geldiler. Onların azık olarak Medine'den beraberlerine almış oldukları hurmanın çekirdeğini buldular. “Bu, Yesrib (Medine) hurmasıdır!” dediler ve izlerini takibe devam ederek, Ashab'a kavuştular. Asım ve ashabı onları hissedince sarp bir yere sığındılar.

Takipçiler gelip onları kuşattılar. “Eğer bize teslim olursanız size ahd ve misakımız var, sizden kimseyi öldürmeyeceğiz!” dediler. Asım, “Ben bir kâfirin zimmetine teslim olmam. Allah'ım,

Resûlüne bizden haber ver!” dedi. Aralarında mukatele (vuruşma) başladı. Takipçiler ok attılar. Asım ﷺ yedi kişiyle birlikte şehid oldu. Geriye Hubeyb, Zeyd ve bir kişi daha kaldı. Takipçiler, bunlarada ahd ve misak teklif ettiler.

Bunlar da teslim oldular. Ele geçirir geçirmez, derhal yaylalarının kirişlerini çözerek, bunları onlarla bağladılar. Hubeyb ve Zeyd’in yanındaki üçüncü şahıs, “Bu verdikleri söze birinci ihanetleri” deyip onlarla beraberliği reddetti. Onu sürükleyip beraberliğe zorladılar. O yine de direndi. Onu da şehid ettiler, Hubeyd ve Zeyd’i Mekke’ye götürüp orada sattılar.

İbni Hacer *rahimehullah* dedi ki: Hadisten anlaşılan şudur: “Müslüman, isterse kendisine verilen emanı (güven sözünü) kabul etmeyip kâfirlere teslim olmayı reddedebilir. Azimetle amel etmeyi istediği vakit, kâfirin hükmü onun üzerinde cari olmadan izzetiyle şehid olabilir. Ruhsatla amel etmek isterse kendisine verilen güvenceyi kabul edebilir.”⁴¹⁸

Bu yüzden Ahmed b. Hanbel, “Esir olmayı dilemek hoşuma gitmiyor, bana en sevimli olan, savaşmaktır. Esaret ağır bir şeydir. Ölümse olmazsa olmaz.” der.⁴¹⁹

İbni Kudame el-Makdisi *rahimehullah*, “Eğer esir olacağından korkarsa o takdirde onun için en uygun olan, öldürülünceye kadar savaşmasıdır. Kendini teslim etmez. Hatta yüksek ecirle kazançlı çıkar ve kafirlerin onu ele geçirmelerinden, kullanmalarından ve fitnelerinden emin olmuş olur.

Aşağıda belirtilen durumlar haricinde müslümanın kendini kâfire teslim etmesi caiz olmaz:

⁴¹⁸ İbni Hacer, *Fethu'l-Barî*, 7/384.

⁴¹⁹ El-İnsâf, 4/255

- * Kaçmaya imkânı olmazsa,
- * Dinine gelecek fitneden emin olursa,
- * Mücahidlere zarar verecek sırların keşfolmasından korkmuyorsa,
- * Kendini güvenceye almışsa ya da kuvvetli bir zanla onlara güveniyorsa,

Mücahidlerin birtakım sırlarına ve gizli hususlarına vakıf olan ve kaçmaya da imkânı olan kimsenin, zann-ı galiple de olsa az bir işkence veya bir yolunu bulup kurtulacağından emin değilse, -bu durumda- teslim olması caiz olmaz. Hatta böyle bir durumda olan bir kimsenin Şeyh Muhammed b. İbrahim ve başkalarının verdiği fetvaya göre kendini öldürmesi de caiz olur.”

8- Esaretten firar etmenin hükmü nedir?

Esaretten firar etmek farzdır. Çünkü esir edilen, kâfirin zimmetine girmiş olur. İslam en yücedir, hiçbir şey ondan yüksek olamaz. Eğer bir müslüman, onu esir edenlerin elinden kurtulma imkânına sahipse, esirlikten firar etmesi üzerine farz olur. Gücü olduğu halde firarı terk ederse günahkârdır. (ileride detaylı bilgi gelecek.)

İbni Nehhas bu hususta bir icma olduğunu nakledece: “Zulmedilen esirin, kâfirlerden kaçmaya ne zaman gücü yeterse hilafsız bunu yapması gerekir.”⁴²⁰ Hatta onu esir tutanları öldürmeli ve gücü yeterse de kaçmalıdır.

İmam Maverdi *rahimehullah*, “Bir müslümanı ehl-i harp esir alsın, bu müslüman, dinen müstaz’atır/zayıftır. Bu kimsenin hicrete gücü varsa hicret etmesi üzerine farzdır. Onların canları ve

⁴²⁰ Meşâriu’l-Uşşâk, 2/1053

mallarını istiğlal etmesi, kaçarken yakalarlarsa onlarla savaşıması caizdir.” der.⁴²¹

Serahsi, İmam Şeybânî'nin sözünü izah ederken şöyle der: “Eğer esirler ehl-i harpten bir topluluğa komplo kurarak öldürecek ve mallarını alacak olurlarsa bunda hiçbir beis yoktur. Çünkü her ne kadar o esirler başta ehl-i harbe savaş açmış da olsalar, yine de makhur ve mazlum durumundadırlar. Bu sebeple güçleri yeterse onlara zulmedenlerin bazılarından intikam/haklarını almaları caiz olur.”⁴²²

TEMİZLİK-TEYEMMÜM

1- Esir, toprak bulamadığında tozla teyemmüm alabilir mi?

Allah Subhanehu ve Teâlâ, Kur'an-ı azimuşşan'da iki yerde kullarına taharet/abdest için su bulamadıklarında temiz toprakla teyemmüm almalarını emretmektedir. Nitekim şöyle buyurmaktadır “Eğer hasta olur veya yolculukta bulunursanız veyahut biriniz abdest bozmaktan gelince veya cinsî münasebette bulunup su da bulamazsanız, o zaman tertemiz bir toprak ile teyemmüm edin. Niyetle yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz ki Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.”⁴²³

Ayette geçen said/kuru toprak kelimesiyle kastedilen şeyin ne olduğu hususunda ilim ehli ihtilaf etmiştir. İmam Şafii ve Ahmed rahimehumullah said/kuru toprakla kastedilenin toprak olduğu görü-

⁴²¹ Bu hüküm, ehl-i harpten, müslüman olmuş ve hicret etmesi üzerine farz olan kimse hakkındadır. Burada verilen örnek iki örnekten birincisidir. Diğeri ise şayet serbest bırakır, aralarında yaşaması ve ayrılmaması için ondan yemin alırlarsa da aynı şekilde hicret niyetiyle daru'l-harpten çıkması farzdır. Bkz el-Hâvi'l-Kebir, 14/270.

⁴²² Şerhu's-Siyeri'l-Kebir, 4/319

⁴²³ Nisa, 43

şüne, İmam Malik ve Ebu Hanîfe ise “said”le kastedilenin toprak ve kum gibi yeryüzü üzerinde bulunan her şey olduğu görüşüne sahiptirler.⁴²⁴

Racih olan, İmam Malik ve İmam Ebu Hanîfe’nin, *said*’in yeryüzü üzerinde bulunan her şey olduğu görüşüdür.

2- Esirin, tozu da bulamadığında ne yapması gerekir?

Bir önceki soruya verilen cevapta olduğu gibi esir, tozu da bulamadığında yeryüzü üzerinde bulunan herhangi bir şeyle teyemmüm edebilir.

3- Her namaz için teyemmüm almak esire vacip midir?

Malik, Şafîi ve Ahmed başta olmak üzere cumhura göre namaz vaktinin çıkmasıyla teyemmüm bozulur. İmam Ebu Hanîfe’ye göre vaktin çıkmasıyla teyemmüm bozulmaz.⁴²⁵

Racih olan İmam Ebu Hanîfe’nin görüşüdür. Nasıl ki abdesti bozulmadığı müddetçe tek abdestle bütün namazlarını kılması caiz oluyor aynı şekilde bir teyemmümle bütün namazlarını kılması da caiz olur. Bu görüş İbni Teymiyye *rahimehullah*’ın tercih ettiği görüştür. En iyisini Allah bilir.

4- Eli kolu bağlı ve zincirli bir esir, nasıl temizlenir (abdest alır)?

Abdest alamayacak derecede bağlı olan veya zincirli olan esirin hükmü, iki tane temizleyici unsuru kaybedenin hükmü gibidir, namazı abdestsiz kılar ve namazını iade etmez. En iyisini Allah bilir.

⁴²⁴ *Bedaiu’s-Sanâi*, 1/37; *eş-Şerhu’l-Kebir*, 1/155; *el-Muğnî*, 1/249; *Muğni’l-Muhtâc*, 1/96

⁴²⁵ *eş-Şerhu’l-Kebir*, 1/151; *el-Muğnî*, 1/262; *Muğni’l-Muhtâc*, 1/103; *Fethu’l-Kadîr*, 1/95

Pekâlâ, iade etmesi gerekir mi?

İki görüşten en zahir olanı, iade etmemesidir. Zira Allah-u Teâlâ, “Allah’tan, gücünüz yettiği kadar korkunuz.” buyurmaktadır. Peygamber ﷺ, “Size bir şeyi emrettiğimde ondan, gücünüzün yettiğini yerine getiriniz.” buyurmaktadır. Bu sebeple kul, iki tane namaz kılmakla emrolunmamıştır. Namazı kıldığında da vacip olan miktarı okur.⁴²⁶

NAMAZ

1- Esir, necis bir elbiseyle namaz kılabilir mi?

Necasetli bir elbise dışında avret yerini örtecek bir şey bulamayan kimse o elbiseyle namaz kılar. Bu, çıplak olarak kılmasından daha hafiftir. Namazını da iade etmez.

İmam Nevevi, “Şayet bulduğu necis elbiseyi yıkamaya bir şey bulamazsa bu hususta iki görüş vardır. En zahir olanı, çıplak olarak kılar ve iade etmez. İkinci görüş; o necis elbiseyle kılar ve iade etmesi de vaciptir.”⁴²⁷ der. Şafii mezhebinde hüküm bu şekildedir.

İbni Kudame *rahimehullah* der ki: “Eğer necasetli elbiseden başka bir şey bulamazsa, Ahmed’in görüşü onunla namaz kılmasıdır. Çıplak kılmaz. Malik ve Müzenî’nin görüşü de budur.”

2- Esir, necis bir mekânda namaz kılabilir mi?

Evet, başka bir yerde namaz kılma imkânı yoksa bu durumda necis (pis, kirli) yerde namaz kılması caizdir.

İbni Teymiyye *rahimehullah* dedi ki: “Fukaha, necis bir yerde hapsedilmiş ve orada namaz kılmış kimsenin namazını iade edip

⁴²⁶ *El-Fetava*, 21/467

⁴²⁷ *Ravdatu’t-Talibin*, 1/106.

etmemesi hususunda iki farklı görüş getirmişlerdir: Bunların en sahih olanı, iade etmesi gerekmez, şeklindedir. Âlimlerin icma ettiği sahih olan görüş, o kimse eğer namazı mümkün olduğu kadar farz olan vakitte eda etmişse özür ister nadir olsun ister mutat bir özür olsun iade etmesi gerekmez. Zira Allah-u Teâlâ, kulunu, bilinen bir namazı iki defa kılmakla yükümlü tutmamıştır. Ancak kılarken bir vacibi terk etmiş veya haram bir şeyi yapmışsa bu durum müstesnadır. (o zaman iade etmesi gerekir). Gücü yettiği kadar bir vacibi yerine getirmişse aynı şekilde Allah-u Teâlâ onu iki defa yapmakla yükümlü tutmamış ve kuluna bilinen bir namazı iki defa kılmasını da emretmemiştir.”⁴²⁸

3- Esir, necis bir mekânda namazını nasıl kılar?

Necis bir yerde hapsedilmişse, orada namazını kılar, mümkün olduğunca secdesini de imayla yapar. Yüzünü, dizlerini ve iki secde arasında oturuşta veya teşehhütte otururken kendisini necasete bulaştırmaz. İki secde arası oturuşta da, teşehhütte de yapması gereken, kaba eti üzerine oturmasıdır. Genel olarak dinen necasetten sakınmak emredilmiş olduğundan bu şekilde kendini mümkün mertebe necasetten sakındırmış olur.

Ebu'l-Hayr el-İmrani eş-Şafiî, necis bir yerde namazın nasıl kılınacağını şöyle izah eder: “Namaz için tekbir getirir. Mümkünse kıyâmı, kıraatı ve rükûu olduğu gibi yapar. Secde etmek istediğinde başını azıcık daha eğse necasete değdi degecek şekilde yere yakın tutar, alnını, burnunu ve dizlerini necaset mahalline koymaz.”⁴²⁹

Benim için de racih olan görüş budur. En iyisini Allah bilir.”

⁴²⁸ El-Fetava, 21/448

⁴²⁹ Umranî, El-Beyân, 2/107

4- Esire abdest alması için bazen izin verilirse, bazen de ancak namaz vakti çıktıktan sonra izin verilirse, bu halde ve özellikle de vakit içerisinde abdest almasına izin verileceğini tahmin ediyorsa ne yapmalıdır?

İlk olarak yapması gereken şey, onu esir edenlerden, çabuk bir şekilde abdest almasına izin vermelerini istemek ve namazını vaktinde kılmak olacaktır. Zarureten iki namazı cem (birlikte) etmesi caizdir.

Nitekim Müslim'in İbni Abbas ؓ'dan rivayet ettiği bir hadiste İbni Abbas şöyle der: "Resûlullah ﷺ Medine'de hiç korku ve yağmur olmadığı (bir zamanda) öğle ile ikindiye ve akşam ile yatsıyı beraber kılmıştır."

Veki' (tarikiyle) gelen bir hadiste (bu hadisin ravilerinden olan) Said b. Cübeyr dedi ki: "Ben İbni Abbas'a, 'Peygamber ﷺ niçin böyle yaptı?' diye sorduğumda bana 'Çünkü ümmetine zorluk olmasını istememiştir.' şeklinde cevap vermişti." En iyisini Allah bilir.

5- Esir, kible yönünü bilemediğinde ne yapar?

Kible yönünün neresi olduğunu bilmeyen kimsenin, imkân nisbetince kible yönünü araştırması, üzerine farzdır. Sonra namazını bulduğu yöne doğru kılar ve iade etmez.

"Namazını iade etmesi, üzerine farzdır." bunun delili Müslim'in Enes ؓ'dan rivayet etmiş olduğu şu hadistir; "Resûlullah ﷺ Mescid-i Aksa'ya doğru namaz kıları. Sonra şu ayet-i kerime nazil oldu: "(Ey Muhammed) yüzünü göğşe doğru çevirmekte olduğunu görüyoruz.⁴³⁰ İşte şimdi, seni memnun olacağın bir kibleye döndürüyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir."⁴³¹

⁴³⁰ Göklerden haber beklemekte olduğunu görüyoruz.

⁴³¹ Bakara, 144

6- Esir, gardiyanın kıbleyi göstermesiyle amel eder mi?

Esir, kâfir gardiyanların verdiği haberle (bilgiyle) amel etmez. Çünkü kâfire güvenilmez. Özellikle de İslam’a ve müslümanlara düşman olan kâfire hiç güvenilmez. Kiblenin tayininde içtihat etmesi gerekir.

İbni Kudame el-Makdisi, *Muğni*’de bu meseleyi şu şekilde izah eder:

“Mesele: Kiblenin tayininde makbul olan haber (bilgi):

Müslüman, hiçbir şekilde müşrik kimsenin işaretine tabi olmaz. Çünkü kâfirin ne haberi (bilgisi) ne nakli ne de şahitliği kabul edilir. Zira kâfir güvenilecek yerlerden biri değildir. Nitekim Ömer رضي الله عنه şöyle buyurmaktadır: “Allah-u Teâlâ, onları (kâfirleri) hain kıldıktan sonra sizler onları emin kimseler kılmayın.”

Fâsık kimsenin dini zayıf olduğu ve kendisinden de şüphe edildiği için onun haberi kabul edilmez. Çünkü onun rivayeti ve şahitliği merduddur.

Çocuğun da haberi kabul edilmez. Yalan söylediğinde günaha girmiş olmaz. Onun yalandan sakınmasından emin olunmaz.

Et-Temimi, temyiz yaşındaki çocuğun haberinin kabul edileceğini söyler.

Müslümanlara mı, yoksa zimmîlere mi ait olduğu bilinmeyen bir yerde mihraba rastlansa nasıl ki orada namaz kılınamıyorsa aynı şekilde haber veren hakkında bir şey bilinmiyor ve müslüman mı, kâfir mi olduğundan da şüphe ediliyorsa bu durumda onun da haberi kabul edilmez.

Haber vermeden önce adaleti ve fasıklığı bilinmezse haberi kabul edilir. Zira müslüman kimsenin hali, adaletin aksine bir şey zuhur etmediği sürece adil olmasına bağlıdır. Bunun haricin-

de erkek olsun kadın olsun diğer akıl baliğ müslümanların haberi kabul edilir. Kibleyi haber vermek, dinî haberlerden bir haber gibi olduğundan rivayete benzemektedir. Bir kişinin haberi de kabul edilir. En iyisini Allah bilir.”⁴³²

7- Kiblenin tayininde esirler ihtilafa düşerseler namazlarını nasıl kılarlar?

Her biri içtihat ettiği şekilde namaz kılar. Bir cihette ittifak edenler, cemaatle kılarlar. Kişi, içtihatında ona muhalefet eden kimsenin arkasında namaz kılmaz.

Ebu'l-Hayr el-İmrani eş-Şafiî *rahimehullah* der ki: “İki kişi kible hususunda içtihat ederse bu durumda bakılır. Eğer içtihatları onları kiblenin tek yönde olduğuna sevk ederse her ikisinin de namazlarını diğer içtihat edenle beraber kılması müstehab olur. Çünkü cemaatle namaz kılmak menduptur. Eğer içtihatları farklılık arz eder; birine göre kible, diğerinin içtihatına göre kible olan yönün tam aksi istikametindeyse bu durumda her ikisi de namazlarını içtihatına göre kible olan yöne doğru ayrı ayrı kılarlar, biri diğerine uymaz.”⁴³³

8- Esirin, namaz vaktini tayin edemediğinde ne yapması gerekir?

Farz olan, araştırması ve imkân nispetinde vakti takdir etmeye çalışmasıdır.

Buna delil, Müslim’in rivayet ettiği şu hadistir: “Resûlullah ﷺ Deccal’in çıkacağını, o vakit günlerin uzayacağını sahabe-i kirama zikretmiş, onlar da o uzun günlerde namaz vaktini nasıl tayin edeceklerini sormuşlar, Resûlullah ﷺ de onlara, vakti kendilerinin takdir etmelerini emretmişti.”

⁴³² El-Muğni, 1/594

⁴³³ Umranî, *El-Beyân*, 2/107.

9- Esir, ezandan ve kametten engellenirse ne yapması gerekir?

Ezanın ve kametin hükmünde râcih olan, ezanın farz-ı kifaye, kametin ise vacip olduğudur. Esirin, ezan okumaktan alıkonulsa da alçak bir sesle de olsa kamet getirmesi üzerine vaciptir.

Şevkânî *rahimehullah* diyor ki: Ebu'd-Derda'dan rivayet edildiğine göre, o şöyle demiştir: “Ben, Resûlullah ﷺ’in şunu söylediğini duydum: *Ezan okumayan ve kamet getirmeyen üç kişi yoktur ki bunlara şeytan galip gelmesin.*”

Bu hadisi Ahmed rivayet etmektedir.

10- Esirin çıplak halde namaz kılması sahih olur mu?

Avret mahallini örtecek bir şey bulamayan kimse, çıplak halde namaz kılar. İade etmesi gerekmez. Namaz kılması hususunda iki şekil vardır:

Birincisi: Tek başına ise.

Bu durumda namazını ayakta kılar ve rükûunu ve secdesini yapar. Zira bu kimse ayakta namaz kılmaya gücü yettiği için “avret yerini örtme” şartını yerine getiremese de ondan “ayakta kılma” şartı düşmüş olmaz.

İbni Kudame El-Makdisi *rahimehullah* diyor ki: “Avret mahallini örtme imkânı olmayan kimse, oturarak ve ima ile namaz kılar. Bunun anlamı, ilk olarak “örtmeyi” bulamayan kimse, namazını oturarak kılabilir.

İkinci olarak; kıyam, namaza mahsus bir şeydir. Setr/örtünmek ise hem namazda hem de namaz dışında vacip olan bir şeydir. Şayet ikisinden birinin kesinlikle terk edilmesi gerekiyorsa o

takdirde en müekked olanı terk etmek yerine en hafif olanı terk etmek daha evladır.

Zira o kimse bir şeyle örtünmek suretiyle kıyamın, rükûun ve secdenin yerine geçen bir hususu yerine getirmiş olur. Fakat örtünmenin yerine geçecek bir şey ise yoktur.⁴³⁴

Bu durumda racih olan görüş, namazını ayakta rukuu ve secdesiyle beraber kılmasıdır. En iyisini Allah bilir.

İkincisi: Cemaatle ise:

Bu durumda Şafiîlerde ve Hanbelîlerde olduğu gibi isterseler cemaatle isterseler tek tek kılarlar.

Hanefîlere ve Malikîlere göre tek başlarına ve birbirlerinden uzak olarak kılarlar. Ancak karanlıkta/gölgede iseler bu takdirde imamları aralarında, tek saf halinde, gözleri kapalı cemaatle kılarlar.

Bu halde racih olan -en iyisini Allah bilir- rukuu ve secdeyi ima ile, namazlarını oturarak kılarlar. Karanlıkta iseler ayakta kılarlar.

11- Bağlı, asılı, kelepçeli ve elleri arkadan bağlı esir nasıl namaz kılar?

İmkân nispetinde ve gücü yettiği şekilde namazını kılar. Hatta kibleye dönük olmasa da namazını kılması gerekir ve iade etmez.

İmam Buhârî *rahimehullah*'ın İmran b. Husayn'dan rivayet ettiğine göre: “Basur hastalığım vardı. Resûlullah ﷺ'e, (nasıl) namaz (kılacağımı) sordum. Resûlullah ﷺ, “Ayakta kıl, gücün yetmezse oturarak, buna da gücün yetmezse yanın üzere kıl.” dedi.

⁴³⁴ El-Muğni, 2/147

12- İşaretle (ima ile) namaz kılmaktan engellenen esir ne yapmalıdır?

İşaretle (ima ile) namaz kılmaktan engellenen kimseye namaz farz olur mu? Fukahaya göre bu hususta iki kavil vardır.

Birinci kavil: Kalbiyle de olsa gücünün yettiği kadarı üzerine farzdır.

İkinci kavil: Namaz, üzerinden düşer.

Racih olan, -en iyisini Allah bilir- gücü nispetinde namaz kılmasıdır. Şayet namazın fiilî rükünlerini yerine getiremiyor, fakat kavli rükünlerini yerine getirebiliyorsa bu durumda kavli olanları yapar. İkisini de yapamazsa bu takdirde yapabileceği tek şey, niyet etmektir. Onu da namazda olduğuna niyet etmekle yapar.

13- Namaz vaktinde bayılıp vakit çıkıncaya dek baygın kalan esirin namazını kaza yapması gerekir mi?

Hanefiler, Malikiler ve Şafiîler alimlerinin cumhuruna göre, bayılan kimseden namaz düşer ve kaza etmesi gerekmez.⁴³⁵

Hanbelîlere göre bayılan kimse uyuyana benzer ki kaza etmesi vaciptir.

Racih olan, -en iyisini Allah bilir- cumhurun görüşüdür. Namaz vacip olmaz ve kaza etmesi de gerekmez.

14- Esirin kaçırdığı namazları tertip üzere (sırasıyla) kaza etmesi vacip midir?

Hanefiler, Malikiler ve Hanbelîler alimlerinin cumhuruna göre, namazlarını tertipli olarak kılması vaciptir. Şafiîlere göre müstehaptır.⁴³⁶

⁴³⁵ Dürri'l-Muhtar, 1/330; eş-Şerhu's-Sağır 1/364; el-Mühezzebe, 1/50

⁴³⁶ Bedaiu's-Sanai, 1/131; Şerhu'l-Kebir, 1/265; Keşfu'l-Kına, 1/304; Muğni'l-Muhtac, 1/127

15- Cemaatle namaz kılmak esire vacip midir?

Hanefilere ve Malikîlere göre Cuma dışında farz namazlarını cemaatle kılmak sünnettir.⁴³⁷

Şafîlilere göre cemaatle namaz kılmak farz-ı kifayedir.⁴³⁸

Hanbelîlere göre ise vucubu ayn (farz-ı ayn) olarak vaciptir.⁴³⁹

Racihi olan, -en iyisini Allah bilir- cemaatle namaz kılmak vaciptir. Özür sebebiyle düşer. Bu özürlerden biri de esarettir.

* Namazı cemaatle kılmayı terk etmeye zorlanan kimse gibi.

* Namaz kıldığı kimseler bidat ehlinden iseler, onların arkasından namaz kılmayabilir.

16- Bidat ehlinin arkasında namaz kılmanın hükmü nedir?

Bidat ehlinin arkasında namaz kılmada iki hal vardır:

Bidatı küfre götüren bidat olursa: Şayet söz konusu bidat ehli Rafizîlerden veya Allah'ın isimlerini ve sıfatlarını inkâr eden Cehmiyye gibi bidatleri küfre götüren kimselerden ise bu durumda onların arkasında kılınan namaz batıldır.

İbni Kudâme *rahimehullah* diyor ki: Kafir olduğu ister namaz bittikten sonra bilinsin ister daha önce bilinsin kafir kimsenin arkasında namaz kılmak hiçbir şekilde sahih olmaz. Dolayısıyla onların arkasında namaz kılan, namazını iade eder.

Şafîliler ve Rey ehli bu görüşü benimserler.

Bidatı küfre götüren bidat olmazsa: Bu durumda -ihtiyaç durumu hariç- evla olan, onların arkasında namaz kılmamaktır.

⁴³⁷ *Dürrü'l-Muhtar*, 1/515; *Bidayetü'l-Müctehid*, 1/136

⁴³⁸ *El-Mecmu*, 4/44

⁴³⁹ *Kesfu'l-Kına*, 1/532

17- Esirin Cuma namazı kılması farz mıdır?

Racih olan, esir edenler ona izin vermişse Cuma namazını kılması caizdir. Fakat onların hilelerine karşı dikkatli olmalıdır.

İbni Receb el-Hanbelî gibi bazı âlimler, hapiste Cuma namazının kılınmayacağını söylemektedirler. “Kırk kişi de olsa hapishane de Cuma namazı kılınmaz. Bu hususta âlimler arasında bir ihtilaf yoktur. Hasen, İbni Sirin, Nehai, Sevri, Malik, Ahmed, İshak ve diğer âlimler bunu söyleyenler arasında zikredilir.

Buna kıyas edilmek suretiyle eğer esirler, müşriklerin yurdunda bir yerde toplanmış haldeyseler bu durumda orada Cuma’yı kılmazlar. İslam yurdundaki mahkûmlar gibidirler. Bu haldeyken Cuma’yı kılmamaları daha evladır. Özellikle Ebu Hanîfe ve talebeleri, daru’l-harbde ikamet etmenin (yaşamının) hükmünün müddeti uzamış olsa da- yolculuk hükümleriyle aynı olduğu görüşüne giderler. Orada her zaman namazlarını kısaltırlar. Müslüman daru’l-harbde kendi isteğiyle ikamet ettiğinde hüküm böyleyse esir ve mazlum haldeyken hüküm nasıl olur?!⁴⁴⁰

18- Esirin bayram namazını kılması vacip midir?

Esir için Cuma namazının hükmü neyse bayram namazının hükmü de odur. Onu esir olarak tutanlar kılmasına izin veriyorlarsa kılması caizdir. En iyisini Allah bilir.

19- Yolculuk esnasında esir edilen müslümanın kısır müddeti nedir?

Seferdeki esirin iki hali vardır:

a- Müslüman eğer seferdeyken esir edilmişse esaretten kurtuluncaya dek namazlarını kısaltır.

⁴⁴⁰ İbni Receb, *Fethu’l-Bari*, 5/332

b- Önce esir olarak alınsa, sonra da esir edenlerle birlikte yolculuğa çıksa bu durumda racih olan görüş, seferde olduğu sürece namazlarını kısaltmasıdır. Esir alanlar bir yere varıp yerleştiklerinde ise namazlarını tamamlar.

20- Esaret ömründen dolayı namazları cem etmek caiz midir?

Esirin, sadece esaret ömründen dolayı namazlarını cem etmesi caiz değildir. Her namazı vaktinde kılar.

21- Aranan kimsenin korku namazı kılması sahih olur mu?

Aranan, takip edilen kimsenin, kolayına geldiği şekilde korku namazı kılması caizdir. Hatta ima ile de kılabilir.

22- Esirin, malının tümünü ya da büyük bir bölümünü infak etmesinin hükmü nedir?

Beden ve akıl sağlığı yerindeyken malın hepsinin infak edilmesiyle ilgili üç farklı hal vardır. Birinci halin ise üç farklı örneği vardır:

Birinci hal: İnfakın nafile olmasıdır.

İkinci hal: İnfakın nezir veya yemin olmasıdır.

Üçüncü hal: İnfak edenin mülkünden çıkmış olması, infakı hak edenlerin teslim almış olmasıdır.

ZEKÂT

1- Zekât malından esire infak edilmesi caiz midir?

Esir edildiğinde fakir olması haricinde, zekât malından esire infak edilmez. Hatta onun çok malı olduğu ortaya çıksa da ondan faydalanmadığı sürece o da fakir sayılır.

Zekât malından ancak esirlerin kurtarılması için infak edilir.

ORUÇ

1- Ramazan ayını bilemeyen esirin ne yapması gerekir?

Kibleyi karıştıran kimsede olduğu gibi ramazan ayını bilemeyen (tahmin edemeyen) kimsenin de araştırma yapması gerekir. Araştırma yapmaksızın oruç tutarsa orucu batıl olur. Buna binaen tuttuğu ay Ramazana denk gelse veya araştırma yaparak tuttuğu oruç, ramazandan sonra olsa, orucunu eda etmiş olur. Fakat haram olan günlerde (iki bayram günü ve teşrik günlerinde) tuttuğu oruçları kaza eder. Eğer tuttuğu oruç Ramazan'dan önceye denk gelirse iade etmesi gerekir. En iyisini Allah bilir.

2- Geceyi ve gündüzü takdir edemeyen nasıl oruç tutar?

Ramazanda geceyi ve gündüzü bilemeyen esirin, takdir etmesi ve orucunu buna göre tutması gerekir.

İmam Nevevi *rahimehullah* diyor: “Esir ve aynı durumdaki kimse geceyi de, gündüzü de bilemezse, hatta bu durum böyle devam ederse (hakikaten bu mesele çok önemli bir mesele olup az kimse buna değinmektedir: Şafiî âlimlerinden İmam Ebu Bekir el-Merruzi'nin naklettiğine göre) ki, Şafiî mezhebinde bu meseleyle ilgili üç görüş vardır:

- 1-** Oruç tutar ve kaza eder. Çünkü bu, nadir bir özürdür.
- 2-** Oruç tutmaz. Çünkü vaktin cehaletiyle niyetin katı oluşu birleşmez.
- 3-** Araştırır, orucunu tutar ve kaza eder. Bu, bulutlu gündeki namaza benzer.

Ben derim ki: En sahih olan, araştırma yapması ve oruç tutmasıdır. Fakat kaza da etmez. Bu, daha sonra hatalı olduğu ortaya çıkmadığında geçerlidir. Şayet gece oruç tuttuğu ortaya çıkar-sa ihtilafsız kaza etmesi gerekir. En iyisini Allah bilir.⁴⁴¹

⁴⁴¹ *el-Mecmu*, 6/288

3- Ramazanın gündüzünde baygınlık geçiren esirin ne yapması gerekir?

Eğer gündüzden geceye kadar baygın kalırsa -fukahaya göre- bu hususta tafsilat vardır.

Birinci hal: Baygınlığı fecirden önce başlayıp güneş batınca-ya kadar devam etse ve geceden niyet etmemiş olsa; bu durumda oruç tutamamış olduğundan sadece kaza etmesi gerekir. Bu; Hanefîlerin, Şafiîlerin, Malikîlerin ve Hanbelîlerin görüşüdür.

İkinci hal: Geceden niyet etmiş olup daha sonra bayılsa, gündüz ortasında ayılsa, daha sonra tekrar bayılsa ve bu hal geceye kadar devam etse, orucu sahihtir. Bu, Hanefîlerin ve Hanbelîlerin görüşüdür. Fakat Hanefiler gündüz ayılmayı şart koşmamaktadırlar.

Âlimlerin görüşlerini bütün tafsilatıyla bilmek isteyenler, dipnottaki kitapların ilgili bölümlerine bakabilirler.⁴⁴²

Racih olan, -en iyisini Allah bilir- geceden niyet ettikten sonra bayılanın üzerine, -gündüz boyunca ayılmasa da- namazda olduğu gibi ne kaza ne de keffâret gerekir.

NIKÂH VE TALÂK

1- Esirin nikâh akdi sahih midir?

Evet, şer'an gerekli şartlar tam olan ve herhangi bir mani bulunmayan esirin yapacağı nikâh akdi, esir olmayan kimseyle aynıdır. En iyisini Allah bilir.

⁴⁴² Durru'l-Muhtar, 2/145; eş-Şerhu's-Sağir, 1/681; Muğni'l-Muhtac, 1/432; el-Muğni, 3/98

2- Mükreh olduğunda esirin talak vermesi caiz midir?

Cumhura göre esirin talakı vaki olmaz.⁴⁴³

Hanefilere göre mükrehin talakı vaki olur.⁴⁴⁴

Şevkani *rahimehullah* şöyle dedi: “Mükrehin talakı vaki olmaz. İlim ehlinde bazıları da aynı görüşü benimsemektedir. *Bahr* adlı eserde bu görüş Ali, Ömer, İbni Abbas, İbni Ömer, Zübeyr, Hasen Basri, Ata, Mücahid, Şureyh, Evzai, Hasen b. Salih, el-Kasimiyye, en-Nasır, Müeyyedbillah, Malik ve Şafii’den nakledilmektedir.

Mükrehin talakının vaki olduğu görüşü ise Nehai, İbni’l-Müseyyeb, Sevri, Ömer b. Abdulaziz, Ebu Hanîfe ve talebelerinden nakledilmektedir.

Zahir olan, ilk görüş sahiplerinin görüşüdür. Bu görüşü şu hadis teyid etmektedir: “Ümmetimden; hata, unutkanlık ve yapmaya zorlandıkları şeyler (yaptıkları şeylerin günahı) kaldırılmıştır.”⁴⁴⁵

3- Kadının velisinin, esaretten dolayı talakı talep etme hakkı var mıdır?

Kadının velisinin böyle bir hakkı yoktur. Bu durumda böyle bir şeyi talep etme hakkı sadece kadına aittir.

4- Nafaka ve cinsî münasebet olmadığı için kadın, esir olan kocasından talakını talep edebilir mi?

Evet, böyle bir durumdan dolayı kadının talakı talep etme hakkı vardır. Kocasını esir olan kadının hükmü, kocası kaybolan kadının hükmüyle aynıdır. İbni Teymiyye *rahimehullah*, bu hususta

⁴⁴³ *El-Muğni*, 10/102-103

⁴⁴⁴ *Haşiyetu İbni Abidin*, 3/259

⁴⁴⁵ İbni Mace, İbni Hibban, Darekutni

icma olduğunu naklederek şöyle demektedir: Buna göre esirin, tutuklunun ve eşinin kendisinden hiçbir şekilde faydalanma imkanı bulunmayanların eşlerinin hükmü, icma ile, kaybolmuş kim-senin hükmüyle aynıdır.⁴⁴⁶

Seyyid Sabık *rahimehullah*, meseleyi şöyle izah etmektedir:

Kocanın Hapiste Olmasından Dolayı Boşanma Meselesi

İmam Malik ve Ahmed'e göre bu kabilden sayılacak boşanmalardan biri de kocanın hapiste olmasından dolayı olan boşanmadır. Çünkü koca hapiste olduğu için kadından uzakta olduğundan kadının başına bir bela gelmesine sebep olabilir.

Bu bağlamda üç senelik ve daha fazla hapisle cezası kesinleşse, cezanın tatbiki üzerinden de bir sene veya daha fazlası geçmiş olsa; bu durumda kadın, hâkimden, kocasının kendisinden uzakta olmasından dolayı başına bir bela gelebileceği gerekçesiyle boşanmayı talep edebilir.

Hal böyle olunca, -İmam Malik'e göre- hâkim, kadını talak-ı bain ile kocasından ayırır. İmam Ahmed'e göre bu, fesh sayılır.⁴⁴⁷

Hanefiler, fakirin eşinin boşanamayacağını söyler. Aksine ona "Kocan adına borçlan!" denilir. Çünkü kadının zayıf olan hakkı nafakadan dolayı adamın kuvvetli olan talak hakkı iptal edilemez.⁴⁴⁸

⁴⁴⁶ *Fıkhu's-Sünne*, 2/292

⁴⁴⁷ *Fıkhu's-Sünne*, 2/292

⁴⁴⁸ Dusuki, 2/519; el-Kermi, 3/231; el-Muradi, 9/390; el-Ensari, 3/438; el-Merğani, 2/35; *Ahkamu's-Sicni ve Muameletü's-Secini fil İslam*, 465

YİYECEKLER VE İÇECEKLER

1- Esirin, bir müşriğin getirmiş olduğu yemeği yemesi caiz midir?

Eğer müşrik, Yahudi ve Hristiyan gibi ehl-i kitaptan biriye, yemesi caizdir. Eğer Yahudi ve Hristiyanın dışında bir müşrikse, bu durumda kestiğinden yemesi caiz değildir.

Ehl-i kitabın yemeklerinden yemenin caiz olduğunun delili, Kur'an-ı Kerim'deki şu ayettir: *“Bugün size, iyi ve temiz olanlar helal kılındı. Kitab verilmiş olanların yemeği size helal, sizin yemeğiniz de onlara helaldir. Mü'min kadınlardan iffetli olanlar ve sizden önce kitab verilenlerden iffetli kadınlar, zina etmeksizin, gizli dost tutmaksızın ve mehirlerini verdiğinizde size helaldir. Kim de imanı inkâr ederse; yaptıkları boşa gitmiştir ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardanır.”*⁴⁴⁹

İbni Kesir rahimehullah dedi ki: “Bu husus, âlimlerin icma ettiği bir husustur. Her ne kadar ehl-i kitap, söyledikleri sözlerden münezzeh ve yüce olan Allah hakkında böyle inanıyor da olsalar, başkası adına kurban kesmenin haram olduğuna inandıklarından dolayı kestikleri müslümanlara helaldir. Bu yüzden kestiklerinde Allah'ın ismini anarak keserler.

İbni Teymiyye rahimehullah şöyle dedi: “Sahih hadis kaynaklarında sabit olduğu üzere -ki meşhur bir rivayetle de nakledilmektedir- Peygamber ﷺ'e, Hayber vakasının olduğu sene bir Yahudi, kızartılmış bir koyun hediye etti. Peygamber ﷺ de koyundan bir lokma aldıktan sonra şöyle dedi: *“bu koyun bana onda zehir olduğunu haber veriyor.”* Şayet kestikleri helal olmasaydı Peygamber ﷺ o koyundan yemezdi.

⁴⁴⁹ Maide, 5

2- Hastalanacağından korkan esirin, müşrik kimsenin kestiğinden yemesi caiz midir?

Ehl-i kitabın dışındaki müşriklerin kestiği, müslümanlardan hiç kimseye helal olmaz. Çünkü onların kestiği murdardır; ondan yemek, ancak öleceğinden, tam ya da cüzi bir teleften korkan zor durumdaki bir kimse için mubah olur.

Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır: “Şüphesiz size ölü, kan, hınzır eti ve Allah’dan başkası adına kesilmiş olanlar haram kılındı. Ama kim zor durumda kalırsa, o takdirde (başkasının) hakkına el uzatmamak ve zaruret miktarını aşmamak kaydıyla onun (bunlardan yemesinde) üzerine günah yoktur. Muhakkak ki Allah çok bağışlayan ve kullarına çok acıyandır.”⁴⁵⁰

Başka bir ayet-i kerimede de Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır: “De ki: Bana vahyolunanda, leş veya akıtılmış kan yahut domuz eti -ki pisliğin kendisidir- ya da günah işlenerek Allah’tan başkası adına kesilmiş bir hayvandan başka, yiyecek kimseye haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Başkasına zarar vermemek ve sınırı aşmamak üzere kim (bunlardan) yemek zorunda kalırsa bilsin ki Rabbin bağışlayan ve esirgeyendir.”⁴⁵¹

3- Esirin, müşriklerin bayramlarında ikram ettikleri yemeklerinden yemesi caiz midir?

Ne esirin ne de herhangi bir müslümanın, kesilmiş olsun veya olmasın kâfirlerin bayramlarında yaptıkları yemekleri yemesi caiz olmaz.

İbnu-l Kayyım *rahimehullâh* şöyle der: “Ahmed b. Hanbel’in şöyle dediğini duydum: Allah için kesen ve kestiklerinde Allah’ın ismi-

⁴⁵⁰ Bakara, 173

⁴⁵¹ Enam, 145

ni anan ehl-i kitabın kestiklerini yemekte herhangi bir beis yoktur. Zira Allah-u Teâlâ, ‘Allah’ın isminin anılmadığı şeylerden yemeyiniz.’ buyurmaktadır. Fakat onların, bayramlarında, Allah’tan başkası adına veya kilise adına kestiklerini yemekten sakınınz.⁴⁵²

Bayramlarında onlara hediye vermek ve bu bayramlarda onlardan bir şey satın almak caiz değildir. İbnu-l Kayyım *rahimehullâh* şöyle demektedir: “İbnu’l-Kasım *rahimehullah*, bir müslümanın bir Hristiyana, onların bayram günlerinde hediye vermesini, çirkin karşılanmasının yanı sıra bu fiiliyle de onların bayramına tazimde bulunması ve küfründe onlara yardım etmesi olarak görmektedir.

Müslümanların, Hristiyanlara bayramlarına hazırlık için ihtiyaçları olan et, yağ ve elbise vs. şeyleri satmaları, onlara bineklerini kiraya vermeleri, hasılı bayramları için gerekli olan şeyleri onlara satmaları helal değildir. Çünkü bu şirklerine karşı bir tazim ve küfürlerine destektir.

İdarecilere düşen, müslümanları bu ve benzeri şeyleri yapmaktan alıkoymaktır... Bu, İmam Malik ve diğer âlimlerin görüşüdür. Bu hususta âlimler arasında ihtilaf yoktur.

İmam Ebu Hanife’nin talebelerinin kitaplarında, onların bayramlarına tazim ve hürmet amacıyla onlara bir karpuz dahi hediye etmenin küfür olduğu geçmektedir.”⁴⁵³

4- Esirin, kâfir ve bidat ehli kimselerle aynı sofrada oturması caiz midir?

İbni'l-Vaddâh’ın *el-Bide* adlı eserinde, bidat ehliyle oturmanın, iç içe olmanın ve onlarla beraber yürümenin nehyi kapsamında

⁴⁵² Ahkamu Ehli’z-Zimme, 1/181

⁴⁵³ Ahkamu Ehli’z-Zimme, 2/494

şöyle bir vaka geçmektedir: Süfyan-ı Sevri *rahimehullâh*’dan nakleldiğine göre, o şöyle demiştir: “Bidat ehliyle oturan, üç şeyden uzak olmaz: Ya başkalarına fitne olur ya kalbine bir şüphe arız olur da ayağı kayar ve Allah onu cehenneme atar ya da şunları söyler: Allah’a yemin olsun ki, onların ne konuştuklarını önemsemiyorum. Ben kendimden eminim. Kim Allah’ı şahit tutarak göz açıp kapayacak kadar dininden emin olduğunu söylerse, Allah da ondan imanı söküp alır.”

Eyyûb’dan nakledildiğine göre, Ebu Kılâbe şöyle demiştir: “Ehl-i heva ile ne oturun ne de tartışın. Şüphesiz ben onların kendi sapıklıklarına sizleri de sürüklemelerinden ve bildiğiniz şeyleri de çarpıtmalarından asla emin olamam.” Eyyûb, Allah’a yemin ederek Ebu Kılâbe’nin hikmet sahibi fakihlerden olduğunu söyler.

5- Esir, haram olan bir şeyi yemeye veya içmeye zorlandığında hüküm nedir?

İkrah (zorlama), had cezasını ve günahı düşürür.

İbni Kudâme *rahimehullâh* diyor ki: “Had cezası, ancak içmekte hür olan kimseye gerekir. Eğer mükreh olarak içmişse ona had vurulmadığı gibi günah da olmaz. İster tehditle ve dayakla zorlansın ister ağzını açıp içine dökülmekle zorlanmış olsun her hâlükârda bu kimse mükrehtir. Nitekim Peygamber ﷺ şöyle demiştir: “Ümmetimden hata, unutkanlık ve yapmaya zorlandıkları şeyler(in günahı) kaldırılmıştır.” Susuzluğunu gidermek için içkiden başka bir sıvıyı bulamayan zor durumdaki bir kimse de aynı hükümdedir. Zira Allah-u Teâlâ, Tahrim suresinde şöyle buyurmaktadır: “Başkasına zarar vermemek ve sınırı aşmamak

üzere kim (bunlardan) yemek zorunda kalırsa bilsin ki, onun üzerine bir günah yoktur.”⁴⁵⁴

Benim görüşüme gelince; en doğru olanın, ölümle veya itlaf edici bir darpla tehdit edilerek içmeye zorlanmadıkça esirin, içmekten sakınması ve sabretmesi gerektiğidir. Böyle yapması, onun için en uygun olandır. En iyisini Allah bilir.

YEMİNLER VE ADAKLAR

1- Esir, kaçmayacağına veya kâfirlerle savaşmayacağına yemin etse, sonra yeminini bozsa, kefâret gerekir mi?

Bu mesele, kaçmayacağına dair edilen yeminden dönüldüğü zamanki kefaretin hükmüne dairdir.

İmam Maverdî *rahimehullah* dedi ki: “Şayet onu serbest bırakırlar da aralarında yaşayacağına ve çıkmayacağına dair ondan yemin/söz alırsalar, onlardan hicret etmesi/ayrılması vaciptir. Ettiği yemin, farz olan hicrete mani değildir. Zira Peygamber ﷺ şöyle buyurmaktadır: “Kim bir şeye yemin eder de başka bir şeyi ondan daha hayırlı bulursa hemen, daha hayırlı olanı yapsın ve yemininin kefareti versin.”

İmam Maverdi, daha sonra, kefaretin hükmünü açıklamak için şöyle demektedir: “Aralarından ayrıldığında yemininden dönmüş olması, aslında esirin ettiği yeminin hükmünün yemin ettirilme durumuna göre değişmektedir. Esirin ettiği yeminin üç şekli vardır:

Birinci hal: Serbest bırakmadan önceki tutukluluk halindeyken onu serbest bıraktıklarında kaçmayacağına dair ilk olarak onlar yemin ettirirlerse, bu yemin, mükreh kimsenin yeminidir. Yeminini bozmuş olmakla da bir şey yapması gerekmez.

İkinci hal: Yemin ettirmeden serbest bıraksalar, o da kalkıp aralarından ayrılmayacağına dair yemin etse, bu, hür kimsenin yaptığı bir yemindir. Çıktığında veya ayrıldığında yeminini bozmuş olur. Hal böyle olunca yeminini bozmayı hak etmiştir.

Üçüncü hal: Serbest bırakılmadan “Şayet serbest bırakırlarsa aralarından ayrılmayacağına” dair kendisinden istenmediği halde, ilk olarak o yemin ederse bu durumda iki şık vardır:

1- Bu yemin, hür bir kimsenin yeminini gibidir, (zorlanmadığı halde) ilk önce o yemin ettiğinden dolayı yeminini bozmuş olur. Bu, mutlak olarak (esaret olsun veya olmasın) yemin etmekle aynıdır.

2- Bu yemin, ikrah yeminini gibi olup bozmakla da hanis olmuş olmaz. Çünkü o kimse hapisten çıkmaya, ancak ettiği yeminle muktedir olabilmektedir. Hapisteyken yemin ettirmeleriyle aynıdır.⁴⁵⁵

2- Esirin, kâfir kalacağına dair yemin etmesi caiz midir?

Evet, böyle bir şey yapması onun için caizdir. Çünkü esarette bulunması zaten bir ikrahtır. Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır: “Kalbi imanla dolu olduğu halde zorlananların dışında, her kim imanından sonra Allah’ı tanımayıp küfre göğüs açarsa; işte Allah’ın gazabı onların üzerinedir. Ve onlar için büyük bir azap vardır. Bu, dünya hayatını ahirete tercih etmeleri ve Allah’ın da kâfirler topluluğunu hidayete erdirmemesinden ötürü böyledir. Onlar; Allah’ın; kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Ve gafiller de işte bunlardır. Şüphesiz ki ahiret gününde de hüsrana uğrayacaklar işte bunlardır. Hem Rabbin; işken-

ceye uğratıldıktan sonra hicret eden, sonra Allah yolunda savaşan ve sabredenlerle birliktedir. Muhakkak ki Rabbin; Gafur'dur, Rahim'dir.”⁴⁵⁶

Beğavi rahimehullah dedi ki: “Küfür sözünü söylemeye zorlanan kimsenin bunu diliyle söylemesi caizdir. İnanmadığı sürece diliyle söylediği sözle kâfir olmaz. Fakat en faziletli olan, küfür sözünü söylemekten imtina edip öldürülmesidir.”⁴⁵⁷

3- Esirin onlarla (kâfirler) savaşmayacağına dair verdiği sözde durması gerekir mi?

Esir edenlere göre esirin iki durumu vardır:

Birinci durum: Esir edenler gerçek kâfirlerden ise bunun iki örneği vardır:

1- Belirli bir savaşta onlarla savaşmayacağına dair onlara söz verirse bu durumda onlara verdiği sözü tutmak, onun üzerine vacip değildir, caizdir.

2- Genel olarak savaşı bırakacağına dair söz verirse böyle bir sözü tutması asla caiz olmaz. Çünkü bununla meşru bir ibadeti terk etmeyi ahdetmiş demektir. Namazı, orucu ve zekatı terk etmeye söz vermek nasılsa cihadı terk etmeye söz vermek de aynıdır.

İmam Müslim'in Huzeyfe b. Yeman ؓ'dan rivayet ettiğine göre Huzeyfe ؓ şöyle anlatmaktadır: Bedir Gazvesine katılmaktan beni engelleyen... Ben, babam Huseyl ile yola çıkmıştım. Bizi Kureyş müşrikleri yakaladılar. Bize, “Muhammed’e mi gidiyorsunuz?” dediler. Biz de “Ona gitmiyoruz, sadece Medine’ye gidiyoruz.” dedik.

⁴⁵⁶ Nahl, 106-121

⁴⁵⁷ Mealimü't-Tenzil, 5/46

Bizden, sadece Medine'ye gitmeye ve Peygamber ﷺ ile beraber savaşa katılmamaya dair Allah'a söz vermemizi istediler. Daha sonra, Resûlullah ﷺ'e geldik, olanları haber verdiğimizde Resûlullah bize şöyle dedi: “Medine'ye dönün ve onlara verdiği-
niz sözü yerine getirin. Onlara karşı Allah'tan yardım dileriz.”⁴⁵⁸

Ebu İshak es-Sebiî ve el-Hakem b. Uteybe'den rivayet edildiğine göre Huzeyfe ve babası Huseyl'i müşrikler esir aldılar. Bedir'e katılmamaları için onlardan söz aldılar. Onlar da Peygamber ﷺ'e bu durum hakkında soru ettiklerinde Peygamber ﷺ, Bedir'e katılmayacaklarına dair onlara ruhsat verdi.⁴⁵⁹

İmam Nevevi *rahimehullah* şöyle dedi: “Huzeyfe ve babası meselesinde kâfirler, Peygamber ﷺ ile beraber Bedir Savaşı'na katılmamaya dair ikisine yemin ettirmişlerdi. Peygamber ﷺ de onlara, yeminlerini tutmalarını emretmişti. Peygamber ﷺ'in bu emri, icab için değildir. Çünkü İmam/yönetici veya yardımcısı ile beraber savaşı terk etmeye dair verilmiş sözü tutmak vacip olmaz. Her ne kadar böyle bir sözü tutmaları gerekmeseyse de, Peygamber ﷺ, ashabı arasında ahde vefasızlık gibi bir davranışın yayılmamasını istemiştir. Zira aralarında böyle bir şey (ahdi bozmak) yayılan kimseler, (ahdin) hangi gerekçeyle bozulacağını hatırlamayabilir.”⁴⁶⁰

İbnu'l-Kayyim *rahimehullah* dedi ki: “Peygamber ﷺ'in sünnetlerinden biri de düşmanları, kendi rızası olmadan ashabından biriyle anlaştığı zaman, eğer bu ahitle müslümanlara zarar vermiyorlarsa, bu ahdi onlar için geçerli kabul ederdi. Huzeyfe ve ba-

⁴⁵⁸ Müslim, 1414

⁴⁵⁹ İbni Hazm, *El-Ahkam*, 5/13

⁴⁶⁰ Şerhu Müslim, 12/144-145

bası Huseyl'in, Peygamber ﷺ ile birlikte savaşmamak üzere antlaştıklarında bunu onlar için geçerli saydığı ve onlara, “Medine’ye dönün ve onlara verdiğiniz sözü yerine getiriniz. Onlara karşı Allah’tan yardım dileriz.” dediği gibi...⁴⁶¹

Malikî fukahasından El-Abderî rahimehullah ise şöyle der: “Nevadir’de geçen; kâfirlerin müslümanları, onlarla savaşmamak üzere serbest bırakmaları durumunda bana göre en doğru olan, onlara karşı savaşmamalarıdır. Ancak İslam’a zarar gelmesi durumunda onlarla savaşmak bundan müstesnadır.”⁴⁶²

İkinci durum: Esir edenler mürted kimseler ise onlarla savaşmayacağına dair verdiği sözünü tutması caiz değildir. Çünkü mürtedin cezası, öldürülmeğdir. Mürtede emân (yaşama güvence-si) verilmesi ve zimmet (izin akdinin) yapılması caiz değildir.

İmam Maverdi rahimehullah şöyle dedi: Cizye ve ahit karşılığında mürtedin irtidadı üzere kabul edilmesi, kestiğinin yenilmesi ve biriyle evlenmesi caiz değildir.

Kadi Ebu Ya’la rahimehullah şöyle dedi: “Riddet ehlinin, -erkek olsun kadın olsun- üç gün mühlet verildikten sonra öldürülmesi vaciptir. Mürtedin cizye ve bir ahit karşılığında irtidadı üzere kabul edilmesi caiz değildir.”⁴⁶³

Şafiî fukahasından el-Bekrî ed-Dimyatî rahimehullah, aslen kâfir olmakla sonradan kâfir olmak (irtidat) arasındaki farkı şöyle izah etmektedir: İrtidat ile küfür meselesine bakıştaki başlıca farklar şunlardır:

⁴⁶¹ Zadu’l-Mead, 3/140

⁴⁶² Et-Tacve’l-İslam, 3/389

⁴⁶³ Ebu Yala, El-Ahkam es-Sultaniye, 51

1- Ne irtidadı üzere kalması ne de İslam'dan başka bir şey üzere olması kabul edilmez.

2- Daha önce müslüman olduğu için İslam'ın bütün hükümleri onun için bağlayıcıdır.

3- İrtidad halinde evlenmesi caiz değildir.

4- Kestiğinin yenilmesi haramdır.

5- Mülk hakkı devam etmez, esir edilmez, mal karşılığında satılır, verilmeyebilir, ihsan edilmez, miras bırakmaz, mirasçıları da olmaz. Aslen kâfir olan kimsenin durumu ise tamamen farklıdır.⁴⁶⁴

İbni Teymiyye *rahimehullah* şöyle dedi: “Dinden çıkmış kimsenin cezalandırılması, aslen kâfir olanın cezalandırılmasından birçok vecihten daha ağırdır. Bazıları şunlardır:

1- Mürted her hâlükârda öldürülür, ondan cizye alınmaz, kendisine zimmet de verilmez. Aslen kâfir olanın durumu ise farklıdır.

2- Mürted savaşmaktan aciz olsa da öldürülür. Ama savaşanlardan olmayan kâfir ise -Ebu Hanîfe, Malik ve Ahmed gibi âlimlerin çoğunluğuna göre- öldürülmez.

Bu sebeple cumhurun görüşü, mürtedin öldürülmesidir. Bu, Malik, Şafîi ve Ahmed'in görüşüdür.

3- Mürted mirasçı olamaz, evlendirilmez ve kestiği yenilmez. Kâfir ise bu ve diğer hükümlerde mürtedden ayrılmaktadır.

Nasıl ki dinin usulünden irtidad etmek dinin usullerine inanmamaktan daha ağır bir şey ise aynı şekilde dinin şiarlarından irtidad etmek de dinin şiarlarını aslen kabul etmemiş olmaktan daha ağırdır.⁴⁶⁵

⁴⁶⁴ *İânetu't-Talibin*, 4/133

⁴⁶⁵ *El-Fetava*, 28/534

4- Müslüman, bir adak (nezir) adasa ve bu adağını esir düştüğü için yerine getiremezse bu kimseye ne gerekir?

Şayet hac yapmayı nezretmişse bu durumda hac ve umre bahsindeki, bir başkasını, kendi yerine hac veya umre yaptırmaya dair geçmiş olan hükümler onun için de geçerlidir.

Burada ise şunu eklemek isterim; Şayet hac yapmayı adanmışsa, fakat serbest kalacağına ümidi yoksa, o zaman gücü yetiyorsa yerine bir başkasını vekil kılar. Şayet gücü yoksa üzerine yemin kefareti gerekir. Çünkü o, adadığı halde adağını yerine getirmemiştir. Bu hal üzere ölürse, yakınları da hac yapmayı adadığını bilirlerse, onların onun malından, onun için hac yapmaları gerekir.

Adağında belirlenmiş olan hac vakti geçtikten sonra serbest bırakılsa, kaza ve yemin kefareti gerekir.

İbni Kudame *rahimehullah* dedi ki: Şayet, “Allah için bu yıl hac yapmak üzerime ahd olsun.” dedikten sonra, özür veya başka bir sebep dolayısıyla hac yapamazsa, ona, kaza ve kefaret gerekir. Mazur (özürlü) ise kendisine kefaret gerekmebilir de.

İmam Şafiî *rahimehullah* da diyor ki: Şayet yedi şarttan biri gerçekleşmediği için hac yapması mümkün olmazsa veya Sultan yahut düşman hac yapmasını engellerse bu durumda kaza yapması gerekmez.

Şayet hastalansa, sayıda yanılrsa, unutsa veya kusur etse, hac-cını kaza eder.

Bize göre, adadığı haccını kaçırmıştır. Bu yüzden, hastalandığında olduğu gibi kaza etmesi gerekir. Çünkü adanmış ibadet, baştan teşri edilmiş olan bir ibadete benzer. Bu ibadeti kaçırırsa kaza yapması gerekir. Nezir de aynı şekildedir.⁴⁶⁶

⁴⁶⁶ *El-Muğni*, 13/403

Şayet nezir, hacdan başka bir şey içinde bu durumda yemin kefareti gerekir. En iyisini Allah bilir.

CİNAYETLER (CEZALAR VE KISAS HÜKÜMLERİ)

Soru: 1- Esirin açlık grevine girmesi caiz midir?

Açlık grevi, ancak bazı şartlarla caiz olabilir:

1- Açlık grevi, bedeninin veya bir uzvunun mahvolmasına sebep olmamalıdır. Ya da çok büyük bir zararla neticelenmemelidir.

2- Açlık grevi, dinin ibadetleri emrettiği şekilde yapılmamasına sevk etmemelidir.

3- Racih bir maslahat olmalı ve bunda, maslahatın açlık greviyle gerçekleşeceğine dair kuvvetli bir zan olmalıdır.

Bu şartlar tahakkuk etmediği zaman -bildiğim kadarıyla ki, en iyisini Allah bilir- açlık grevi caiz değildir, hatta bunu yapan günahkar olur.

Soru: 2- Esirin şiddetli bir işkence ve acı çekmekten dolayı kendini öldürmesi caiz midir?

Esirin kendini öldürmesi caiz değildir. İnsanın kendisini öldürmesi en büyük günahlardan biridir.

Buhârî ve Müslim'in Ebu Hureyre ؓ'dan rivayet ettikleri bir hadiste Peygamber ﷺ şöyle buyurmaktadır: “Kim kendini bir dağın tepesinden atar da öldürürse, cehennem ateşinde de böyle ebedî olarak kendini bir yerden atarak ceza çeker. Kim zehir içerek kendisini öldürürse cehennemde zehir kadahi elinde olduğu halde devamlı ceza çeker. Kim kendini bir demir parçasıyla öldürürse, cehennem ateşinde de böyle ebedî olarak elinde bir demirle karnına saplayarak ceza çeker.”

Buhârî ve Müslim'in rivayet ettiği bir hadisi Sehl b. Sa'd es-Saidî şöyle nakletmektedir: Resûlullah ﷺ müşriklerle karşılaştı ve savaştı. Resûlullah ﷺ'in ashabı içinde bir kişi vardı ki, tek başına düşmanın peşine düşmüş, kılıcıyla vuruyordu. Denildi ki: "Bugün bizden hiç kimse onun yaptığını yapamadı." Resûlullah ﷺ buyurdu ki, "Ama o cehennemliktir." Birisi dedi ki: "Ben hep onu takip edeceğim." Sonra onunla çıktı. O nerede durduysa o da orada durdu. Hızlanınca da onunla birlikte hızlandı. Adam ağır bir yara aldı. Bir an önce ölmek isteyerek kılıcını yere koydu, ucunu da iki memesinin arasına getirdi. Sonra bütün gücüyle kılıç üzerine yüklendi ve intihar etti. Adam çıkıp Resûlullah ﷺ'e geldi. Dedi ki: "Senin gerçekten Allah'ın elçisi olduğuna şahitlik ederim."

Resûlullah ﷺ, "Neyin var?" dedi.

Adam, sözlerine şöyle devam etti: "Bir müddet önce Cehennemlik olduğumu söylediğin bir adam vardı. Herkes bunu şaşkınlıkla karşılamıştı. Ben bu işi çözerim, dedim. Adamın peşine düştüm. Ağır bir yara aldı. Bir an önce ölmek istedi. Kılıcının kabzasını yere, ucunu da memelerinin arasına koydu. Sonra kılıcının üzerine bütün gücüyle yüklendi ve intihar etti."

O vakit Peygamber efendimiz ﷺ şöyle dedi: "Bir insan, insanlar nezdinde cennetliklerin ameliyle amel eder, hâlbuki o cehennemliklerdendir. Bir insan, insanlar nezdinde cehennemliklerin ameliyle amel eder, hâlbuki o cennetliklerdendir." (Muttefekun aleyh)

Yara almış bir adamın durumu, işkence edilen esirin durumu gibidir. Eğer ölüm için acele ederse cehennem ehlinde olur.

Elbette ki bu, caiz olmayan bir şeydir. Hatta bir kimsenin çekmiş olduğu acıdan dolayı Allah'tan ölümü istemesi de caiz değil-

dir. Peygamber ﷺ, bu durumlarda, şer'i olan bir davranışa bizi yönlendirmektedir.

Buhârî ve Müslim'in Enes ؓ'dan rivayet ettikleri bir hadiste Peygamber ﷺ şöyle buyurmaktadır: *“Sizden hiç kimse başına gelen bir musibetten dolayı ölümü temenni etmesin. Olur da mutlaka ölümü dilemesi gerekirse o takdirde desin ki: Allah'ım, hayat benim için hayırlıysa beni yaşat, eğer ölmek benim için hayırlıysa canımı al.”*

İbni Hacer rahimehullâh dedi ki: Hadisteki “bir musibetten dolayı” ifadesini seleften bazıları dünyevî bir zarara yormuşlardır. Buna göre eğer dini için bir fitne olmasından korktuğu uhrevî bir zarar görürse bu hadisteki yasak kapsamına girmez.

İbni Hibban'ın rivayetinden bunun anlaşılması mümkündür: *“Sizden hiç kimse dünyada başına gelen bir musibetten dolayı ölümü temenni etmesin.”* hadisindeki “dünyada” kelimesinde gelen “da” edatı, sebep bildirmek için olup mana “dünyalık bir şeyden dolayı” şeklindedir.

Soru: 3- Müslümanların gizli (mahrem) şeylerinin ifşa olmasından korkan esirin kendini öldürmesi caiz midir?

Evet, böyle bir şey yapmak bazı şartlara bağlı olarak caizdir. O şartlar ise:

- 1-** Gerçekten düşmanın eline düşmüş olmalıdır.
- 2-** İşkenceden kurtulma niyetinde olmamalıdır.
- 3-** Sahip olduğu gizli sırlar, ortaya çıktığında Müslümanların hezimete uğraması veya bazı Müslümanların öldürülmesi gibi büyük zararlar getirecek önemli sırlar olmalıdır.

4- İntihar etmekteki amacı, Müslümanlara gelecek zararı bertaraf etmek olmalıdır.

Bu meseleyle ilgili delilleri Abdulaziz b. Salih el-Curbu, *el-Muhtar fi Hükmî'l-İntihar Haufe İfşai'l-Esrar* adlı kitabında şöyle sıralamaktadır. Faydalı olacağı düşüncesiyle metni -olduğu gibi- burada naklediyorum:

SIRLARIN İFŞA EDİLME KORKUSUNDAN İNTİHARIN CAİZ OLDUĞUNA DAİR DELİLLERİNİN BEYANI

Daha önce de ifade ettiğimiz üzere, mütekaddimîn âlimlerden açıkça bu hususa değinen birine rastlamadım. Fakat müteahhiirîn âlimlerden iki kavil aktarılmaktadır:

Birinci görüş; haram olduğunu söyleyenlerin görüşüdür. Bu görüşü savunanların delilleri, nefsi öldürmeyi yasaklayan nasların ifade ettiği umumdur.

İkinci görüş ise caiz olduğunu söyleyenlerin görüşüdür. Belki de aşağıda sayacağımız sebeplerden dolayı intiharın vacip olduğu, hatta faziletli olduğu da söylenebilir.

1- Öncelikli olarak bilinmesi gereken husus; ilâ-i kelimetullah adına Allah yolunda cihad edenin yaptığı işlerin en büyüğünün dini ve ehlini korumak olduğudur. Mücahidin kendini dini için, Müslüman kardeşleri için feda etmesinin caiz olduğuna, dahası faziletli bir amel olduğuna işaret eden ve hiçbir şekilde şüpheye mahal bırakmayacak deliller mevcuttur.

Bu noktada Peygamber ﷺ'in Uhud günü sahabeyi kendine kalkan yaptığını, bunun inkâr edilmediğini ve Peygamber ﷺ'e mahsus bir hususiyet olduğunu gösteren bir delilin de olmadığını ayrıca zikretmek isterim.

İbni Kesir'in *el-Bidâye ve'n-Nihaye*'sinde geçtiği üzere, Resûlullah ﷺ'e gelecek oklardan onu korumak için; Ebu Dücane ؓ'in, bedenini onun için kalkan yapması da, Buhârî, Müslim ve hadis kaynaklarında rivayet edildiği üzere Resûlullah ﷺ için Ebu Talha ؓ'in, "boynum, boynun için fedadır" deyip sürekli kendini öne doğru uzatarak boynuyla Resûlullah ﷺ'i korumaya çalışması da, bununla da kalmayıp Resûlullah'ı ﷺ'i koruduğu elinin sakat kalması da, şüphesiz bütün bunlar da ifade etmektedir ki eğer Müslümanlar ve din, bazı şahısların öldürülmesi yüzünden zarar görecekse bu şahısların bedenle korunması meşrudur/caizdir.

İbni Hibban, kitabında; Ebu Talha'nın bu olayı ve "boynum, boynun için fedadır" sözüyle ilgili olarak "imama itaat" adında bir üst başlık ve "bir kimsenin kendi canını imamı uğruna feda etmesinin mubah olmasının beyanı" adında bir alt başlık açmış, ardından Ebu Talha'nın Resûlullah ﷺ için "boynum, boynun için fedadır" dediği kıssayı zikretmiştir.

2- İmam Ahmed'in, *Müsned*'inde İbni Abbas ؓ'dan rivayet ettiğine göre Resûlullah ﷺ şöyle anlatmaktadır: "Gece vakti yürütüldüğüm gecede (Mi'rac gecesinde) bana çok hoş koku geldi. 'Ey Cibril, bu güzel koku nedir?' diye sordum. O da anlatmaya başladı: 'Bu, Firavun'un kızı ve onun çocuklarının mâşitası⁴⁶⁷ olan kadının kokusudur.'" Sonra Peygamber ﷺ, Cebrail'e dedi ki: "Nedir onların hikâyesi?"

Cebrail şöyle dedi: "Bu kadın, bir ara Firavun'un kızının saçını tararken bir anda tarak elinden düştü, o da "Bismillah" dedi.

Firavun'un kızı, "Babam mı?" diye sordu. Kadın, "Hayır, benim ve babanın Rabbi olan Allah!" cevabını verdi. Kız, "Babama

⁴⁶⁷ Saç taramayı meslek haline getirmiş kadın için kullanılır. Bugünün kadın berberi ve kuaförü olabilir.

bunu söyleyeceğim.” dedi. Kadın, “İstersen” dedi. Kız, babasına durumu haber vererek onu çağırttı. Firavun da “Ey filanca, benden başka Rabbin mi var?” diye sorunca kadın, “Evet, benim ve senin Rabbin olan Allah var.” dedi. Firavun hemen büyük bakır bir kazanın getirilmesini ve kaynatılmasını emretti. Daha sonra bu kadının ve çocuklarının içine atılmasını istedi.

Kadın, Firavun’a, “Benim senden bir isteğim var.” dedi. Firavun, “İsteğin nedir?” diye sordu. Kadın, “Benim ve çocuklarımla kemiklerini bir torbada toplayıp o şekilde gömmendir.” dedi. Firavun, “Bu isteğin yapılacaktır.” dedi.

Tek tek bütün çocukların, annelerinin gözü önünde o kazana atılmasını emretti. Ta kundaktaki en küçük çocuğuna sıra gelinceye dek bu hal böyle devam etti. Bu çocuğundan dolayı kadın sanki geri adım atar gibi oldu.

Kundaktaki çocuk, dile gelerek annesine şöyle dedi: “Anneciğim, gir! Bilesin ki dünya azabı, ahiret azabından daha hafiftir.” Bunu duyan kadın, hemen kazana girdi.”⁴⁶⁸

Bir: Bu hadiste Allah-u Teâla’nın bir çocuğu konuşturduğuna ve o çocuğun, annesine “ateşe gir” dediğine delil vardır. Bu, Ashabu’l-Uhdud kıssasındaki kadının çocuğuna benzemektedir.

Şayet dininden dolayı kişinin kendini öldürmesinde bir mahzur olsaydı, dini gönderen, yapılan bu işe medhü senada bulunmazdı. Çocuğun dile getirilmesi, Allah’ın, yapılan amelin faziletli bir amel olduğunu gösteren mucizelerinden biridir. “Bu, bizden öncekilerin şeriatıydı, bizim için geçerli değildir.” denemez. Çünkü şeriatımız, hem bu ameli övmüş hem de medh ve ikrar makamında zikretmiştir.

⁴⁶⁸ *Müsneid*, 1/310. Bu hadisin ricali Ebu Ömer ed-Dariri hariç sika kimselerdir. Onun için Zehebi ve Ebu Hatim Razi “saduktur” demektedir. İbni Hibban, Ebu Ömer’i tevsik etmektedir.

İki: Gerek bu kıssadaki kadın, gerekse Ashabu'l-Uhdud kıssasındaki kadın, güç ve itilme zoruyla ateşe girmemiştir. Bilakis kendi rızalarıyla gitmiş ve ateşe girmişlerdir. Ateşe kendi kendilerine girmişlerdir. Zorlanıncaya dek beklememişlerdir.

Aynı şekilde Buhârî ve diğer hadis kitaplarında zikredildiği üzere Asım b. Sabit ؓ'ın emîr tayin edildiği Seriyye kıssasında sahabenin yapmış olduğu da böyledir. Bu sahabileri kâfirler kuşattıklarında onlara şöyle demişlerdi: “Eğer bize teslim olursanız size ahd ve misakımız var, sizden kimseyi öldürmeyeceğiz!” Asım, “Ben bir kâfirin zimmetine teslim olmam. Allah'ım, Resûlüne bizden haber ver!” dedi. Aralarında vuruşma başladı. Takipçiler ok attılar. Asım ؓ yedi kişiyle birlikte şehid oldu. Geriye Hubeyb, İbni Disinne ve bir kişi daha kaldı. Takipçiler, bunlara da ahd ve misak teklif ettiler. Bunlar da teslim oldular. Ele geçirir geçirmez, derhal yaylarının kışkıklarını çözerek bunları onlarla bağladılar. Hubeyb ve Zeyd'in yanındaki üçüncü şahıs, “Bu verdikleri söze birinci ihanetleri” deyip onlarla beraberliği reddetti. Onu sürükleyip beraberliğe zorladılar. O yine de direndi. Onu da şehid ettiler, Hubeyd ve Zeyd'i Mekke'ye götürüp orada sattılar.”

Bu kıssadaki örnek, “Onu sürükleyip beraberliğe zorladılar. O yine de direndi. Onu da şehid ettiler.” ifadesidir. Bu sahabî, tıpkı geride geçen iki kadının boyun eğmediği gibi o kâfirlere boyun eğmemiş, teslim olmamıştır.

Üç: Beyhaki'nin, *Sünen*'inde naklettiğine göre İmam Şafîî şöyle demektedir: Bi'ri Maune gazvesinde Ensar'dan biri arkadaşlarından geri kalmıştı. O sırada, kuşların onların cesetleri etrafında uçtuğunu gördü. Ensarlı, yanındaki Amr b. Ümeyye'ye, “(Onlar) beni öldürünceye dek düşmanlar üzerine yürüyeceğim. Kardeşlerimizin şehid edildiği bu meydandan ayrılmayacağım.” deyip şehid olana dek çarpıştı.

Amr b. Ümeyye, geri dönüp olanları Resûlullah ﷺ'e olayı anlattı. Peygamber ﷺ, şehid edilen sahabî hakkında çok güzel bir söz söyledi. Denildiğine göre Resûlullah ﷺ Amr b. Ümeyye'ye "Sen de yürüseydin ya!" demiştir.⁴⁶⁹

Bu kıssadaki örnek, "(Onlar) beni öldürünceye dek düşmanlar üzerine yürüyeceğim." ifadesidir. Bu sahabînin hedefi, ne kâfirlerle çarpışmak ne de ölen kardeşlerini müdafaa etmektir, sadece Allah yolunda şehid olmaktır. Şüphesiz bu, onun, "(Onlar) beni öldürünceye dek düşmanlar üzerine yürüyeceğim." demesinden kolaylıkla anlaşılmaktadır. Ayrıca ﷺ onun bu amelini inkâr etmediği (kınamadığı) gibi onun hakkında güzel bir söz de söylemiştir. Diğer sahabîye ise "Sen de yürüseydin ya!" demiştir.

Dört: Hakim, Buhârî ve Müslim'in rivayet etmediklerini, fakat isnadının sahih olduğunu söylediği (Müstedrek'de Cabir رضي الله عنه'dan rivayet ettiği) hadiste Peygamber ﷺ şöyle buyurmaktadır: "Şehidlerin efendisi, Hamza b. Abdulmuttalib ve zalim bir hükümdara, iyiliği emredip kötülükten nehyeden ve bu sebeple öldürülen kışidir."

Bu hadisteki örnek, İslam'ın, Allah-u Teâlâ'nın emrettiği ilâ-i kelimetullah için canın kurban edilmesine teşvik etmiş olmasıdır. Zira hükümdara karşı çıkan kimse, karşı çıkmasının neticesinin kesinlikle ölüm olacağını bilmektedir. Her ne kadar bu kimse kendini öldürmeye yardım etmiş olsa da, böyle bir şeyi yapmasının ardında, meşru ve teşvik edilen bir sebep olan dinin maslahatı vardır.

Bu bağlamda Şeyhu'l-İslam, Fetava'da⁴⁷⁰ ve Fetava el-Kübra'da⁴⁷¹ şöyle demektedir: "Aynı şekilde zaruret olmadığın-

⁴⁶⁹ Sünenü'l-Kübra, 9/100

⁴⁷⁰ Fetava, 26/182

⁴⁷¹ El-Fetava el-Kübra, 2/525

da ölü eti, kan ve domuz eti yemek de haramdır. Fakat zaruret anında dört mezhep âlimi ve diğer âlimlerin çoğunluğuna göre bunları yemek vaciptir.”

İmam Mesruk der ki: “Kim (bunlardan yemek) zorunda kalır da yemeyip ölürse o insan cehenneme girer.”

Cehenneme girmesinin sebebi, bu insanın, gücünün yettiği mubah olan yemeyi, zaruret halinde terk etmek suretiyle ölüm için kendine yardımcı olmasıdır. Bu sebeple de kendini öldüren mesabesinde tutulmuştur. Fakat canıyla cihad eden ve zalim hükümdarın yanında hakkı söyleyen ise bu insandan farklıdır. Cihad eden, mücahid olarak öldürülmüştür. Mücahidin öldürülmesinde ise Allah’ın dini için bir maslahat vardır.

Beş: Buhârî ve Müslim’de rivayet edildiğine göre Yezid b. Ebi Ubeyd, Seleme b. Ekva’ya şöyle demiştir: “Hudeybiye gününde Resûlullah ﷺ’e, hangi şey üzerine biat ettiniz?” diye sordum. O da “ölmeye” demiştir.

Hadisten anlaşılan biat etmenin, Allah yolunda ölmekle neticesi düşmanı zayıflatmak olan dinin nusreti üzerine olduğudur. Her ne kadar zayıflatma olmadığında biat gerçekleşmemiş olsa da, yine de biat, düşmanı zayıflatmak üzere yapılmış bir biat değildir. Bu yüzdendir ki Allah yolunda cihad etmek, düşmanı zayıflatmanın bir neticesi değildir, aksine zayıflatma, Allah yolunda cihad etmenin bir neticesidir.

Altı: İstişhad eylemlerinin caiz ve faziletli olduğunun fetvasını verenler, sırlarını ifşa etmekten korktuğundan dolayı Müslümanlar için kendini feda etmenin caiz ve faziletli olduğu fetvasını da mutlaka vermelidirler. Çünkü müminlerin canlarını muhafaza etmek, istişhadî eylemlerde birkaç kâfirin öldürülmesinden daha

evladır. Belki de birkaç bina ve düşmanı korkutmaktan başka hiç kimseyi öldürmemiş de olabilir.

Bu bağlamda *Bedaiu's-Sanai*'de şöyle denilmektedir: “Ebu Hanife’ye göre esirlerin esirlerle müfadası/fidyeye karşılığı takası caiz değildir. Ebu Yusuf ve Muhammed’e göre caizdir. Çünkü müfada da Müslümanın kurtarılması söz konusudur. Bu ise kâfirin öldürülmesinden daha önemli bir şeydir.

Buradaki şahit, ehl-i ilmin ittifak ettiği, “Çünkü müfada da Müslümanın kurtarılması söz konusudur. Bu ise kâfirin öldürülmesinden daha önemli bir şeydir.” ifadesidir. Şüphesiz ki bu, Müslümanlardan basiret ve akıl sahiplerinin ittifak ettikleri bir şeydir.

Şayet biri kalkıp “İki mesele arasında herhangi bir lüzum/ge-reklilik yoktur.” derse biz de ona “Öyleyse ikisi arasındaki farkı beyan et.” deriz. Çünkü benzer meseleleri delilsiz olarak bir birinden ayırtmak en zor olan meselelerdendir.

Yedi: Fukaha, kötülüğü aynı olan, ölümü iki sebepten biriyle gerçekleşecek olan kimse için iki sebepten birini tercih etmenin caiz olduğunu söylerler. Mesela içinde bulunduğu gemi yanı-yorsa, o da yüzmeyi bilmiyorsa ve altında yırtıcı balıklar varsa, bu durumda bu kimsenin boğularak ya yanarak ölmeyi seçmesi caizdir. Şayet kuvvetli bir zanla iki sebepten birinin diğerinden daha hafif olduğunu düşünüyorsa bu durumda en hafif olanı tercih eder. Fukahanın çoğunluğu *-Bahru’r-Raik, Bedaiu’s- Sanai* ve diğer fıkıh kitaplarında olduğu gibi- bu görüşe sahiptirler.

Bahru’r-Raik’de şöyle denmektedir: “Müslümanların içinde bulundukları gemi yansa ve zann-ı galiple kendilerini denize atarlarsa yüzerek kurtulacaklarını düşünseler kendilerini denize atmaları ve kesin olan helakten kurtulmaları üzerlerine vacip olur. Eğer her iki

durum onlar için eşit olursa (gemide kalsalar yanacaklar, kendilerini denize atsalar boğulacaklar) Ebu Hanife ve Ebu Yusuf'a göre her iki durum da onlar için aynı olduğundan istediklerini tercih ederler. Muhammed'e göre kendilerini denize atmaları kendi elle-riyle kendilerini helak etmek olduğundan caiz olmaz.

İşte genel çerçevesiyle anlatmaya çalıştığımız mesele budur. Zira sır sahibi ister konuşsun ister sussun öyle ya da böyle öldürülecektir. Nadir de olsa tutuklu savaşan kimsenin durumu da böyledir. Bu halde olan kimse fukahanın görüşüne göre ölüm için iki sebepten birini tercih etmek durumundadır. Biz de “İslam ve Müslümanların maslahatı olan sebebi” seçmesini söylersek ne olur!

Sekiz: Meselemizin caiz olduğunun, hatta faziletli olduğunun ve Allah'ın izniyle bu kimsenin şehidlik payesini hak edenlerden olduğunun başka bir delili: Ne öldürülmenin keyfiyetine ne de şehadeti hak etmede öldüren tarafa bakılmaktadır ki, “Kim sırların ortaya çıkma korkusuyla kendini öldürürse şehid değildir. Çünkü o kendini öldürmeye kalkışmış veya savaş meydanının dışında öldürülmüştür.” demiş olalım!

Soru: 4- Esir kadının, namusunu korumak için kendini öldürmesi caiz midir?

Bunu yapması caiz değildir. Şeriatla beyan edildiği üzere kendini koruması, neslini korumasından önce gelir.

Soru: 5- Esarettayken tecavüz edilmiş Müslüman esir bir kadının kürtaj olması caiz midir?

Evet, yaratılmadan önce (ruh üflenmeden önce) kürtaj olması (çocuğu aldırması, düşürmesi) caizdir. Bu görüş Hanefilerin, Şafiîlerin ve Hanbelîlerin görüşüdür.⁴⁷²

⁴⁷² İbni Abidin, 4/380; Bedaiu's-Sanai, 7/325; Nihayetü'l-Muhtac İla Şerhi'l-Muhtac, 8/442; el-Muğni, 7/537

Soru: 6- Mükreh olduğunda esirin müslümanlara saldırması caiz midir?

Bu, icma ile caiz değildir.

İbni Hacer *rahimehullâh* şöyle dedi: Cumhura göre bir şeyi söylemeye veya yapmaya zorlanmak arasında hiçbir fark yoktur. Yalnız bir şeyi yapmaya zorlanmadan, haksız yere bir kimseyi öldürmek gibi ebedi olarak haram olan şeyler de istisna edilebilir.

Mükreh kimse zorlandığı şeyi yapmakla mükellef tutulur mu tutulmaz mı hususunda ihtilaf edilmiştir.

Ebu İshak Şirazi şöyle der: “Öldürmeye zorlanan kimsenin öldürmekten sakınması gerektiği ve kendini müdafaa etmeye me-mur olduğu hakkında icma vardır. Öldürmeye zorlandığı kimseyi olur da öldürürse günahkâr olur. Bu, o kimsenin ancak zorlanma halinde mükreh olduğunu gösterir. Gazzali ve diğerlerinin sözleri bu yöndedir.”⁴⁷³

Soru: 7- Esir, onu esir tutan kâfirlerle beraber kâfirlerin öldürülmesinde ortak olur mu?

Bunu yapması caiz olmaz. Çünkü altında savaştığı bayrak, ta-ğutun bayrağıdır. Zira Allah-u Teâlâ (Nisa 76’da) şöyle buyurmak-tadır: “İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İman etmeyenler ise tağut yolunda savaşırlar. O halde siz de şeytanın dostlarıyla savaşı-
n. Şüphesiz şeytanın hilesi pek zayıftır.”

Eğer bu işi yapmaya zorlanmışsa inşaallah kusuruna bakılmaz ve günaha da girmiş olmaz.

⁴⁷³ Fethu'l-Bari, 12/376

RİDDET

1- Kendisinden küfür zahir olan esir, mürted kabul edilir mi?

Evet, eğer buna zorlanmamışsa böyledir. Fakat zorlanma şüphesinden dolayı cezalandırılmaz. Ancak esaretten kurtulduktan sonra riddetine devam etmesi müstesna.

İmam Şafiî rahimehullâh şöyle der: Şayet bir kişiyi düşman esir alır ve küfre zorlarsa o kişi hanımından boş olmaz ve kendisine mürted hükmünden hiçbir şey hükmedilmez.

Peygamber ﷺ döneminde bazı sahabiler küfür üzerine zorlandıktan sonra bu küfür sözleri söylediler. Sonra Resûlullah ﷺ'e gelip işkence gördüklerini söyleyince onlar hakkında şu ayet nazil oldu: *"Kim imanından sonra Allah'a (karşı) inkâra sapıp da, -kalbi imanla tatmin bulmuş olduğu halde baskı altında zorlanan hariç- inkâra göğüs açarsa, işte onların üstünde Allah'tan bir gazab vardır ve büyük azab onlarındır."*⁴⁷⁴

Resûlullah ﷺ onlara ne hanımlarından ayrılmalarını ne de mürted için gerekli olan bir şeyi söylemiştir.

2- Esirin tağutun mahkemelerinde yargılanmayı talep etmesi caiz midir?

Ne esir için ne de başkası için tağutun mahkemelerinde yargılanmayı talep etmek caiz değildir. Zira yüce Allah şöyle buyuruyor: *"Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağutun önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister."*⁴⁷⁵

⁴⁷⁴ Nahl, 106

⁴⁷⁵ Nisa, 60

Şevkani *rahimehullâh* şöyle dedi: Yüce Allah, “İnandıklarını öne sürenleri görmedin mi?” sözünü, Resûlüne, kendilerinin; Resûlullah ﷺ’e indirilen Kur’an’a ve ondan önceki peygamberlere indirilenlere iman ettiklerini iddia edenlerin haline taaccüp etmesini işaret ediyor. Ayrıca onların, bu iddialarını bozan ve iptal eden şeyi yaptıklarını ve onların bu iddialarından hiçbir şey üzere olmadıklarını açıklamıştır. Onların irtidadının sebebini ise tağutun önünde muhakeme olmaları ile açıklamıştır ki, aslında onlar tağutu inkar etmekle emrolunmuşlardı.⁴⁷⁶

3- Esirin avukat talep etmesi caiz midir?

Evet, esirin avukat talep etmesi caizdir.

Bu, onun, tağutun mahkemesini talep ettiği manasına gelmez, bilakis tağutun hükmünden kurtulmak ve o hükmü hafifletmek manasına gelir. Allah daha iyi bilir.

4- Esir bazı sırları ifşa etse casus sayılır mı?

Eğer zorlama yoksa casus değil, hain kabul edilir. Eğer zorlama varsa ne casus ne de hain kabul edilir. Fakihlerin görüşlerinden tercih edilene göre, eğer zorlama yoksa öldürülür. Allah daha iyi bilir.

Bunun delili ise Buhârî’nin, *Sahih*’inde Ali ﷺ’den rivayet ettiği şu hadisedir.

Ali ﷺ dedi ki: Resûlullah ﷺ beni, Mürsid el-Ganevi’yi ve Zübeyr bin Avvam’ı seriyeye olarak gönderdi. (Hepimiz silahlı idik), Bize dedi ki: “Hah bahçesi, denilen yere kadar gidin, orada müşriklerden bir kadın göreceksiniz, o kadının üzerinde Hatıb bin Ebi Beltea’dan müşriklere yazılan bir mektup bulunuyor, o mektubu getirin.” Ali ﷺ diyor ki: “Hah bahçesi, denilen yere geldik ve kadına kendisinde bir mektup olduğunu söyledik, kadın inkâr etti.

⁴⁷⁶ *Fethu’l-Kadir*

Aradık, mektubu bulamayınca dedik ki: “Resûlullah ﷺ asla yalan söylemez. Ya mektubu çıkarırsın ya da elbiselerini tamamen açarız.” Kadın, baskımızı hissedince, saçlarının örgüsünden mektubu çıkarıp verdi, biz de mektubu aldık ve Resûlullah ﷺ’e getirdik. Ömer ؓ dedi ki: “Ey Allah’ın Resûlü! Allah’a, Resûlüne ve müminlere ihanet etmiştir, bırak vurayım şunun boynunu!”

Ömer ؓ, Hatib ؓ’ı “hain” diye isimlendirmiş, Resûlullah ﷺ de Ömer ؓ’i ikrar etmiştir. Müslümanların sırlarını kim açarsa hain kabul edilir. Fakat Resûlullah ﷺ, Hatib’ı Bedir’e şahit olduğu için ve Allah’ın onun tövbesini kabul ettiğini bildiği için cezalandırmamıştır. Ama Hatib ؓ’ın dışındakilerde bu ayrıcalık olmadı-ğından dolayı hain kabul edilir.

5- Esir, müslüman olan arkadaşlarını, yasak olan bazı şeyler gibi basit işlerde kafirlere şikayet ederse casus sayılır mı?

Casus sayılmaz, fakat kendisine güvenilmeyen habis bir mücrim sayılır. Eğer zorlanma sonucu yapmışsa böyle değildir. Bu kişiye müslümanların sırları emanet edilmez.

EMİRLİK

1- Emîr esir düştüğü zaman emîrliği kalır mı?

Emîr esir düştüğü zaman, eğer kurtulma ümidi yoksa velayeti düşer.

Maverdi *rahimehullâh* şöyle dedi: “Eğer bir kişi emîrliğe seçildikten sonra esir düşecek olursa, emîrliğe yapılması gereken yarımdan ötürü emîri kurtarmak tüm ümmete vaciptir. Bu durum emîrin ya savaşla ya da fidye yoluyla kurtarılması ümidi olduğu müddetçedir.

Eğer kurtarılmaya ümidi yoksa bu, o kişinin ya müşrikler ya da müslümanların haddi aşanları tarafından yapıldığını gösterir. Şa-

yet müşrikler tarafından esir alınmışsa ve kurtulma ümidi yoksa o zaman istişare ehli emîr seçmek için toplanırlar.⁴⁷⁷

2- Esirlerin kendi aralarında bir kişiyi emîr seçmeleri gerekir mi?

Esirler, kendi aralarında sözü birleştirmek, tefrika ve ihtilafı ortadan kaldırmak, insanlardan ve cinlerden olan şeytanların vesveselerini kesmek için bir kişiyi emîr tayin ederler. Çünkü topluluk hayır, tefrika ve ihtilaf ise şerdir. Şer'i birçok nasda cemaat olmak emredilmiş, parça parça olup ihtilaf etmek ise yasaklanmıştır. Hatta üç kişi açık bir alanda birarada olurlarsa, cemaat olmadan önce aralarından birini emîr seçmeleri emredilmiştir, çünkü cemaat, emîr seçmekle olur.

Abdullah b. Amr رضي الله عنه, Resûlullah ﷺ'in şöyle dediğini rivayet etti: “Üç kişinin, aralarından birini başlarına emîr tayin etmeksizin açık bir alanda durmaları helal değildir.”⁴⁷⁸

Burada, üç kişi ve daha fazla olan toplulukların kendi aralarında bir kişiyi emîr seçmelerine işaret eden meşru bir delil vardır. Çünkü bunda, telefe sebep olan ihtilaftan kurtulmak vardır. Emîrsizlik ise her kafadan bir görüşün çıkmasına, herkesin kendi hevasına göre amel etmesine yol açar ki bu da helak konusudur. Emîr seçmek ise ihtilafın az olmasına ve birleşmeye götürür. Açık bir alanda toplanan veya sefere çıkan üç kişiye aralarından bir kişiyi emîr seçmeleri meşru bir emir; zulmü, haksızlığı ve husumeti kaldırmak için köylerde ve şehirlerde sayısı çok olan insanların aralarından bir kişiyi emîr seçmeleri meşruiyet açısından daha önde gelir.⁴⁷⁹

⁴⁷⁷ Akmam es-Sultaniyye, 33/1

⁴⁷⁸ Ahmed b. Hanbel, Müsned, 227/11

⁴⁷⁹ Neylu'l-Evtar, 128/9

AHLAK

1- Esirin, müslüman esir kardeşleri ile muamelesi nasıl olmalıdır?

Esirin, müslüman kardeşleriyle muamelesinde en çok ihtiyaç duyduğu şey, sabır ve dostluktur. Esirler birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye ederler.

2- Müslüman esirin bidatçı esirlere muamelesi nasıl olmalıdır?

Onlara güzel muamelede bulunur, en güzel şekilde davetini yapar, şüphelerini dinlememek için onları uyarır, onlarla hiçbir tartışmaya girmez. Ancak onlara bidat işlettiren âlimleri veya cevap verebilecek ilim ehli olanları varsa onlarla tartışılabilir.

3- Müslüman esirin, kâfir esirlere muamelesi nasıl olmalıdır?

Onlara güzel davranır, gücü yeterse onlara ikramda bulunur. Şayet ilim ehlindense veya onların şüphelerine cevap verebilecek bir gücü varsa müslüman olmaları ümidiyle onları İslam'a çağırır.

4- Esirler için müslüman ümmetin görevi nedir?

Şeriatin emrine uyarak esirleri kurtarmak için tüm gücüyle çabalamak, ümmet için vaciptir. Zira Buhârî'nin Ebu Musa رضي الله عنه'dan rivayet ettiği bir hadiste Resûlullah ﷺ şöyle buyuruyor: “Âni'yi (esiri) kurtarın, aç olanı doyurun ve hastayı ziyaret edin.”⁴⁸⁰

Şerefu'l-Hak el-Azim Ebadi *rahimehullâh* bu hadisle alakalı şöyle dedi: “Âni'yi kurtarın.” dan kasıt, “esir”dir. Onu kurtarmak ise fidye yolu ilemdir. Yani müslüman esiri veya zulüm altında hapis edileni kâfirlerin elinden kurtarın, demektir.”⁴⁸¹

⁴⁸⁰ Buhârî

⁴⁸¹ *Avnu'l-Mabud*, 25/8

İbni Hacer el-Heytemi *rahimehullâh* şöyle dedi: “Müslüman bir kişi esir düşerse ümmete, hemen tüm gücüyle onu kurtarmak için oraya saldırmak gerekir. Hatta bu hususta, kölenin bile efendisinin izin alması gerekmez.”⁴⁸²

5- Esirlerin aileleri için müslüman ümmetin görevi nedir?

Esiri kurtarmaya güç yetmiyorsa en azından yapılması ve kesinlikle terk edilmemesi gereken şey, esirin ailesinin ve çocuklarının geçimidir/maişetidir.

482 *Tuhfetu'l-Muhtac*, 237/9

Sevgili mücahid kardeşim;

Rabbim sana çokça esirler yakalayıp hidayetlerine vesile olmanı nasip etsin... Yeter ki Allah'tan iste, inan ki Allah'a çok kolaydır bu gibi dualara icabet etmek... Sen iste ve Allah'ın sana nasip ettiğine şahit ol...

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihad beldelerinde esir almak veya esir düşmek gibi durumlar olur... Bunun kadar doğal ve normal bir şey yok... Önemli olan esir ya da esirler yakaladığında esire karşı davranış sünnetlerini bilmek.

Bu din o kadar güzel bir din ki, kâfir esire bile bazı haklar verir... O hakları ihlal ettiğin zaman günah işlemiş olursun... Kâfir esirin hakları kendisine anlatıldığında o anki korkularının büyük bir kısmı gider, yerine anlam veremeyeceği bir huzur alır...

Onun da aklı vardır ve o da haklarının korunduğuna şahit olduğunda hidayet kapısına kadar yaklaşabilir...

Sevgili mücahid kardeşim;

Şimdi de, yakalanan esir hakkında aklına gelebilecek muhtemel sorulara cevap vermeye çalışayım:

ESİR HAKKINDA SORU VE CEVAPLAR

1- Şartlar ne olursa olsun esirin yüzüne vurulabilir mi?

Dinimiz İslam'ın bize emrettiği şekilde esirlere davranırız. Heva ve hevesimizi, duygularımızı ve öfkemizi bastırmamız, İslam'ın merhamet ve adalet dini olduğunu unutmamamız gerekir. Resûlullah ﷺ'in yüze vurmaya yasaklaması genel bir ifadedir.

Bilgi edinmek amacıyla işkence etmek caizdir. Çünkü Bedir'de esir aldıkları bir müşriği sahabiler dövmüşler. Resûlullah ﷺ de bunu yasaklamamıştır. Resûlullah ﷺ'in kendisini casus k - dına gönderdiğinde Ali ؑ şunu söylemiştir: “Ya mektubu verirsin ya da seni soyup üryan bir duruma çeviririm. Çünkü Resûlullah ﷺ doğru söylemiştir, sen de mektup var.” Kadın, Ali ؑ'ın ciddi olduğunu görünce mektubu vermiştir.

2- Esirin uzuvları kesilebilir mi?

Dinimiz -yukarıda belirttiğimiz gibi- merhamet ve adalet dinidir. Resûlullah ﷺ, müsleyi (yani öldükten sonra organlarını kesmeyi) yasaklamıştır. Dirinin hakkı ve hukuku daha fazladır. Bedir'de Resûlullah ﷺ'i öldürmeye gelen müşrikler esir düşünce Resûlullah ﷺ, “Esirlerinize iyi davranın.” demiştir. Sahabe de bu vasiyeti en güzel şekilde uygulamıştır. Çocuğunu aç bırakıp esiri doyurmuştur ki, Kur'an bu durumdan övgüyle bahsetmektedir:

*“Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler. Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz.”*⁴⁸³

3- Konuşmuyorsa en fazla ne yapılabilir?

Esirin durumuna göre değişir. Mevkisine-makamına bakıp sorumlu olup olmadığını araştırmak, iyi bir şekilde tanımak gerekir.

Tecrübeyle sabittir ki insan baskı görünce inatlaşır, iyilik görünce de yumuşar. Belirli güvenceler verilerek sağlıklı bilgilere bizi ulaştırırsa “seni öldürmeyeceğiz” gibi sözler verdiğimizde söze bağlı kalmamız gerekir.

İşin uzmanları o anda ne gerekiyorsa ona karar verirler. Zaman tanıma, İslam’a girme, tevbe etme, müminlerin kardeşliğini ona gösterme gibi uygulamayı Peygamberimiz ﷺ Süname b. Usal’de uygulamıştır. Mescidin direğine bağlamış, sadece müminleri görsün diye onu orada bekletmiştir...

Resûlullah ﷺ üç gün sonra onu serbest bırakınca da müslüman olmuştur.

Bazı esirleri de -özelikle azgınları- öldürmeyi emretmiştir. Ukbe İbni Muayd’ı ve Mekke fethinde 4 kişiyi “*Kabe etrafında bulsanız bile öldürün.*” demesi gibi...

4- Esirin ne türden hakları vardır?

- 1- Esirin hükmü, emîre verilmiştir.
- 2- Esir yaralı ise tedavi ettirilir.
- 3- (Esiri) esir alan kişinin öldürme hakkı yoktur.
- 4- Emîr, eğer infaz etmeye karar vermişse, infazcıyı da tayin eder.
- 5- Esir infaz kararından önce müslüman olursa -icmayla- öldürülmez.
- 6- Esir, insanın bütün haklarına sahiptir. Yeme, içme, uyku ve beşerî ihtiyaç gibi...
- 7- Ölümüne terk etmemek... Ölümcül durumlardan kaçınmak, ta ki karar verene kadar...

Esirle ilgili dört hak uygulanabilir.

- a-** Ölüm
- b-** Fidye veya Takas
- c-** Köle yapma
- d-** Serbest bırakma.⁴⁸⁴

Peygamberimizin savaşlarda esirlere yaptığı muameleyi bu dört başlık altında toplayabiliriz. Dördünü de müminlerin emîrinin, hangi metodu etkili gördüğü, faydalı bulduğu, İslam'ın ve müslümanların lehine olacağı kararını istişareyle vermesi gerekir. Çünkü Resûlullah ﷺ, Bedir esirleriyle istişare etmiştir. Ebu Bekir ve Ömer ile...

Şunlar da esirin hakları arasında zikredilebilir:

- Müslüman olmaya zorlamamak. Çünkü dinimizde zorlama yoktur.
- Kendi inancını yaşamasına engel olmamak.
- Ailesiyle ve istediği kişilerle iletişim kurmasına engel olmamak. Çünkü fidye, ancak o şekilde alınabilir. Şartları, o anki durum belirler.
- O esirin daha önce esir düşmemesi. Müslümanları kandırmaması gereklidir. Çünkü Peygamberimiz ﷺ, affettiği esirleri savaşta yakaladığında öldürmüştür.
- Gerekli olmadan sözlü ya da fiilî eziyet vermemek.
- Onun kırmızı çizgilerine dokunmamak. Umulur ki müslüman olur, hidayeti bulur. İslam'a bir eleman kazandırmış oluruz.
- Ancak mahkeme kararıyla hüküm uygulanır. O da esirin hakkıdır.

⁴⁸⁴ Muhammed, 4

- Esiri salıverirken güvenliğini sağlamak, güvenli kişilere teslim etmek ve istediği yere ulaştırmak gerekir.

ESİRE NASIL DAVET YAPILIR

Sevgili mücahid kardeşim;

Esire davranış ve davet üslubumuzu da Resûlullah ﷺ'den öğreneceğiz... Resûlullah ﷺ esirlere nasıl davranmışsa biz de öyle davranacağız...

Unutmamamız gereken bir durum da; bir mücahidin her an imtihanı olduğudur... Bazen babasıyla imtihan edilir bazen evladiyla... Bazen mücahid kardeşiyle imtihan edilir, bazen de esir aldığı bir düşmanıyla...

Yüzüne tüküren düşmanını öldürmek istemeyen bir sahabîyle ölmeden kelime-i şehadet getiren bir müşriği öldüren bir sahabî düşmanları ile imtihan olmuşlardı... Bu iki sahabînin kıssasını bildiğini düşünüyorum...

Bu sebeple esir alınan bir kâfirin hükmünü bilmezsen inan kendi ellerinle haram işlemiş olursun...

Sevgili mücahid kardeşim;

Esir düşmüş bir düşmanın psikolojisini bilirsen nasihatın o derece etkili olur... Aksi halde nasihatlerin pek fayda vermez...

a- Bir esirin psikolojisi

- * Kanadı kırıktır.
- * Duygusaldır.
- * İyi ikramdan çabuk etkilenir ve ön yargıları çabuk kırılır.⁴⁸⁵

⁴⁸⁵ Bir mücahid anlatıyor; 2010 yılında Afganistan cihadındaydım. Yakalanan Amerikalı esir, sevdiği yemekler sorulunca bu ilgiye olan hayranlığından iman ediyor ve kardeşlere askerî eğitim (Suikast eğitimi) vermeye başlıyor... Allahu ekber!

* Onun dilinden anlayan bir mücahidin nasihatinden daha çabuk etkilenir.

* Taptığı ilahların güçsüz ve aciz olduğunu anlaması daha kolay olur.

* Ölümü ensesinde hissettiği için anlattıklarına farklı bir açıdan bakabilir.

* Çünkü o, yaşamak için savaşıyordu!

b- Bir esire nasihat etmenin faydaları

* Esir almakla zaten düşmandan bir sayı eksilmiş oldu!

* Hidayet anında mücahidlerin sayısı bir artmış olacak. Bir taşla iki kuş vurulmuş olur.!

* Esirin iman etmesiyle düşmanın gizli bilgilerine ve sırlarına ulaşım daha kolay olur.

* Düşmanın psikolojisi bozulur ve sonradan yakalanan esirleri ikna etmesi daha da kolaylaşır.

* Hidayet ecri almış olursun... Son Çeçenistan cihadında iki Rus esir, şehid (inşaallah) Komutan Bilal tarafından islama davet ediliyorlar ve iman edip Ruslarla bir buçuk yıl kadar cihad edip şehid düşüyorlar... Düşünsene, iki Rus esirin iman ve cihad ecri, hidayetine vesile olan Bilal'e yazılıyor...

c- Bir esire nasihat etmeden önce dikkat edilecek hususlar

* En güzel yemekleri verin.

* Aç ve susuz bırakmayın.

* İhtiyacı olup olmadığını daima sorun. Böylelikle kalbine giden yollardaki molozları temizlemiş olursunuz.

* Hatta beğendiği yemek türlerini bile sorun... Ön yargısını kırmış, İslam'ın güzelliğini hissettirmiş olursunuz.

* Uykusuz olmadığı rahat bir ortamda İslam'ı tebliğ etmeye başla!

* Yoğun bilgiye boğma...

d- Bir esire İslam nasıl tebliğ edilir?

Sevgili mücahid kardeşim;

Dinimiz normalde insan öldürme dini değildir... İnsanı öldürmeyi hedeflemez... Sadece hidayete giden yollardaki engelleri temizleyip insanları hidayetle, yani cennetle buluşturmak ister...

Bunu esire güzel bir üslupla anlatabilirsen niçin kendisine savaş açtığımızı daha iyi anlar... Ve bizi düşman olarak görmez... Buna güzel bir örnek vermek gerekirse;

-2013 yılı Suriye cihadında Esedin bir askeri mücahid kardeşlerimize esir düşüyor... Kardeşlerimizin güzel ilgisi karşısında rab-bimiz ona hidayet veriyor ve Esede karşı cihad etmeye başlıyor.

Kısa bir zaman sonra şehid düşüyor. Sağ işaret parmağı tevhi-di işaret ediyor... İnşaallah şehiddir.

* * *

Bir esire öncelikli olarak;

- * Küfrün esire davranışı ile İslam'ın esire davranışı anlatılmalı.
- * Gücüne güvendiği ilahların güçsüz olduğu anlatılmalı.
- * Allah'ın kendisine olan ikramları. (Esire zulmedilmeme ni-meti.)
- * Allah'ın varlığı anlatılmalı.

* İman ettiğinde kardeş olunacağı ve kardeşlik hukuku genişçe anlatılmalı.

* Farklı uyruktaki mücahidlerle tanıştırap İslam'ın evrensel bir din olduğu ispatlanmalı. (Bir İngiliz mücahidi görmesi elbette ki onu çok etkiler. Hele de kendi vatandaşından birinin iman etmiş olması çok daha fazla etkiler.)

* Ve tevhidin anlatılması.

e- Sorgulama taktikleri

Sorgulamayı Yapan Kişinin Özellikleri

Sorgulamayı yapan kişide aranan bazı somut özellikler vardır. Kardeşlerin bu özellikleri bilmeleri ve kendisini sorgulayan kişiye karşı aynı özellikleri taşıması gerekir.

Sorgulama yapan kişide aranan özellikler şunlardır:

1- Özgüven. Özellikle devletin verdiği özgüvenle hareket ederler ve bir gün kendilerinin de, o an sorguladıkları kişi tarafından sorguya alınabileceği ihtimalini hiç düşünmezler.

2- Sorgu için uygun yöntem, program ve zamanı belirleyebilme yeteneği.

3- Sima, olaylar, adresler, rakamlar, tarihler ve isimleri unutmayan kuvvetli bir hafıza. Bu noktada kişinin, kendisine zarar verebilecek gereksiz bilgileri ezberlememesi ve kendisini ilgilendirmeyen şeyleri terk etmesi alınabilecek en iyi tedbirdir.

4- Rol yapma yeteneğinin iyi olması.

5- Tutuklunun anlattıklarında bulduğu küçük çelişkilere karşı sabırlı olması.

6- Farklı dil ve lehçeleri biliyor olması.

7- İnsan psikolojisi konusunda bilgi sahibi olması.

8- Şahsiyetinin güçlü olması, tutuklunun karşısında cesur olması.

9- Sorgu esnasında tutuklu kişinin pasifleşmesine ve teslim olmasına sebep olabilecek kanunlar hakkında bilgi sahibi olması. Türkiye’de uygulanan ve “Etkin Pişmanlık Yasası” olarak bilinen yasa, sorguya alınanları çözmek ve onları teslim almak için kullanılan en ciddi yöntemlerdendir. Birçok kardeş bu oyuna getirilmiş, kendisinden itiraf etmesi istenerek büyük bir uçuruma sürüklenmiş ve sonunda kardeş hem itirafçı olmuş hem de ömür boyu hapis cezasına çarptırılmıştır. Kardeşlerin bu tür oyunlara karşı uyanık olmaları ve tağutlara meyletmemeleri gerekir.

10- Analiz ve sonuca ulaşabilme yeteneğinin olması. Tutuklu kişi hakkında hazırlanan dosyada bulunan kopuk bilgileri ve hatalı da olsa tutuklunun vereceği bilgileri bir araya getirip belli bir sonuca ulaşabilmesi.

Psikolojik sorgulamanın dokuz aşaması bulunmaktadır.

1- Olumlu yüzleşme: Şüpheliye, suçu işleyen kişinin kendisi olduğuna dair suçlamanın kesin bir dille belirtildiği aşamadır. Bu aşamada sorgu uzmanı, şüphelinin cevabını değerlendirmek için biraz beklemelidir.

Şahsın vereceği tepkilere göre yeni bir adım atmalıdır. Mesela, suçlama karşısında şüpheli pasif kalmışsa, ikinci suçlama daha güçlü bir şekilde yapılmalıdır. Şahıs pasif kalmak yerine inkârâ yöneliyorsa, bu, ya suçlunun gerçekten suçsuz olduğu ya da çeşitli sebeplerle yalan söylediği anlamına gelmektedir.

2- Fikir geliştirme: Bu bölümde sorgucu, şüpheliye, şüphelinin davranışını psikolojik olarak doğrulayacak şekilde suçun

işlenmesi için nedenler sunar. Bu nedenlerin içinde suçu işlemesi için şahsa ahlakî mazeretler sunulmalıdır. Yani sorgu uzmanı, suçu işlemekten doğan ayıbı ve vicdanî sorumluluğu başka şahıslara ve özel durumlara yüklemelidir.

En etkili yöntem, ahlakî mazeretler sıralandıktan sonra suç konusu olayı, sebepleri açısından daha ağır bir olayla karşılaştırarak şahsın içinde bulunduğu olayı minimize edip karşılaştırılan olayı da maksimize etmektir.

Eğer şüpheli kısa bir süre için bile olsa anlattıklarınızı dinliyor ve düşünüyor izlenimi veriyorsa bu, çok ciddi bir suçluluk göstergesidir. Tam tersine, şiddetli inkâr ve direnme eğilimi gösteriyorsa, bu, masumiyet göstergesi olabilir.

3- İnkârlarla Başa Çıkma: Sorgucu, bir inkârın yapılacağı anı fark etmeli ve inkâr yapılmadan önce bir cümleyle araya girmelidir. İnkârların kesilmesinin ardından sorgucu yeniden fikir geliştirme aşamasına dönmelidir.

Masum şüpheliler bu inkârların durdurulmasına asla izin vermezler, hatta hâkimiyeti ele geçirmeye çalışırlar. Suçluların inkârları zayıflayarak kesilir ve sorgucunun ahlakî mazerete dönmesine göz yumarlar.

4- İtirazların Üstesinden Gelme: İtiraz, suçlu tarafından, suçlamanın güya yanlış olduğunu kanıtlamak için ortaya konulan cümledir. Sorgucu bu itirazı almalı ve fikrin daha fazla geliştirilmesinde kullanılmalıdır. Şahıs ikinci basamakta sunulan ahlakî mazeretle ilgili yorumları yenmeye çalışır. Şahsın itirazları, suçu neden işlemedikleri ve neden işlemeyeceklerine dair karşı çıkma-ları içerir ki, sorgucu, bu aşamayı geçerek yeniden fikir geliştirme aşamasına dönmelidir.

5- İlginin Çekilmesi/Tutulması: Bu aşama, şüphelinin tüm dikkatini kazanma ve muhafaza etme çabasından ibarettir. Suçlu şüpheli kabuğuna çekilmiş olabilir ve maruz kalacağı sonuçları düşünmeye başlamış olabilir. Şüphelinin ilgisinin yeniden çekilmesi için sorgucu, şüpheliye yaklaşmaya başlamalıdır. Bu aşama sonuçlanmadan itirafa ulaşılması imkânsızdır.

6- Pasif Ruhla Başa Çıkma: Bu aşama, şüphelinin pasif ruh halinin ele alınmasını kapsar. Bu aşama; şüpheli sessizleşmeye başladığı, dinleme eğilimi gösterdiği veya sorgucuya direkt bakmaktan kaçındığı zamanlarda uygulamaya girer. Bırakmanın fizikî işaretleri başlayabilir.

Şahıs itirafın eşiğindedir. Fikir, esas unsurlarına doğru daraltılmalı ve alternatifli sorunun sorulması için uygun an kollanmalıdır. Bu aşamada göz teması kuvvetlendirilmelidir.

7- Alternatif Soru: Bu basamak, temelde, şüpheliye suçun kabul edilebilir ve kabul edilemez yönü arasında tercih yapması için bir teklif götürülmesidir. Sorgucu, şüpheliye, suçun işlenmesi noktasında onu suçlu gösteren iki seçenek sunar. İki seçenek de suçun kabul edilmesidir.

8- Sözlü İtirafı Alma: Şüpheli, alternatifli sorunun bir seçeneğini kabul ettiğinde, sorgucu suçun ayrıntılarını sözlü olarak geliştirmeye başlamalıdır. Silahın nerede olduğu, çalınan paraya ne olduğu ve suçun işlenmesindeki motivasyonun ne olduğu gibi ayrıntılara girilir.

9- Sözlü İtirafı Yazılı Hale Getirme: Suçun ayrıntılarının şüpheli tarafından sözlü olarak tanımlanmasının ardından sözlü itiraf, yazılı bir belgeye ya da kayıtlı bir belgeye dönüştürülür.

Fikir geliştirme aşamasında kullanılabilecek teknikler ise şöyle sıralanabilir;

1- Yerine Kullanma: Bu teknikte şüphelinin suçu itiraf etmesine teşvik etmek adına saldırı içeren sözcükler yerine daha yumuşak sözcükler ve deyimler kullanılabilir. Bıçaklamak yerine yaralamak sözünün kullanılması buna örnek olarak gösterilebilir.

2- Tekrarlama: Tekrar, hem siyasal propaganda, hem de reklam alanında çok etkilidir. Sorguda da itirafı teşvik amacıyla yapılacak cesaretlendirici tekrarlar, şüpheliyi itirafa yönlendirebilir.

3- Otoriteye Başvurma: Şüpheliye suçunu itiraf ettirebilmek için, yaptığı suçun özellikleri veya insan doğasıyla ilgili olabilecek bir araştırmadan söz etmek, bir bilim adamının ya da ünlü bir psikiyatristin bu konudaki görüşlerine atıfta bulunmak şüpheliyi olumlu yönde etkileyebilir.

4- Bunu Herkes Yapıyor Tekniği: Suçun yaygınlığının belirtilmesi ve önemsizleştirilmesi de suçluyu itirafa yönlendirebilir.

5- Kurbanı Suçlama Tekniği: Kurbanın çeşitli özellikleri vurgulanarak ve şüpheliye, haklı olabileceğine dair argümanlar sunulurken da itiraf elde edilebilir.

6- Toplumdaki Konuma Saygı Tekniği: Şüphelinin toplumda saygın bir konumu varsa, ona bu konumu hatırlatılarak önemli olduğu hissettirilmeli ve zor da olsa suçunu itiraf etmesinin gerektiği vurgulanmalıdır.

7- Kamuoyu: Toplumdaki konumu yüksek kişilerin, suça karışmalarının duyulması durumunda yaşanacak olaylar kullanılarak ve şüpheliye üstü kapalı bir şekilde anlaşma vaat edilerek itiraf elde edilebilir.

8- Bahane Bulma ya da Mazur Gösterme Tekniği: Kurbandan yola çıkılıp çeşitli mazeretler geliştirilerek şüpheli itirafa yönlendirilebilir.

9- Dosya Hilesi Tekniği: Şüphelinin adının yazılı olduğu bir dosya hazırlanıp bunun içindeki belgeler incelenerek şüpheliye, kendisi hakkında önemli deliller olduğu düşündürülebilir ve itirafa teşvik edilebilir.

10- Tanıdık Tekniği: Sorgucunun şüpheliyle dostane bir diyalog kurması ve onu tanıdıklarına benzetmesi, onunla arasında bir güven bağının oluşmasına ve itirafın kolaylaşmasına neden olabilir.

11- Mutt ve Jeff Tekniği (Sert-Yumuşak Tekniği): İyi polis-kötü polis oyunu olarak da bilinen tekniktir. Sorgu sırasında iki sorgucunun birinin iyi, diğerinin kötü rol üstlenmesi sonucunda iyi olanla şüpheli arasında bir yakınlık kurulması ve itirafın kolaylaşması sağlanabilir.

f- Esirin ya da zanlının yalan söylediği nasıl anlaşılır

Yalan Söylemenin İşaretleri

Yalan söylerken insanların davranışlarında gözlenen farklılıklar çok sayıda araştırmaya konu olmuştur. Bu araştırmalardan çıkan sonuçlar şöyle özetlenebilir:

1- Yalan söyleyen kişilerin elleriyle yaptıkları jestler azalmaktadır. Normal olarak el jestleri ifadeyi güçlendirmek amacıyla yapılır. Kişi büyük çoğunlukla konuşulan kelimelerin anlamını artırmak için yaptığı el hareketlerinin farkında değildir. İnsan konuşurken elini salladığını bilir, ancak ellerinin gerçekte ne yaptığını bilmez.

Ellerinin bir şeyler yaptığını bilmek, ancak ne yaptığını tam olarak bilmemek, kişiyi şüpheyne düşürür ve böylece ellerin hareketleri azalır.

Belki de insan, içinde yaşadığı çelişkiden ötürü ellerinin kendisini ele vereceğinden çekinir ve ellerini ya cebine sokar ya üzerine oturur ya da bir eliyle diğerini tutar. Bu kendi kendine temas zor zamanda anne elinin tutulması yerine geçerek, iç gerginliği de hafifletir.

2- Yalan söyleyen kişinin, elini yüzüne götürme ve yüz çevresine değdirme sayısı artmaktadır. Bir konuşma sırasında insan, elini arada sırada yüzüne götürür. Ancak kişinin samimi olmadığı bir görüşme sırasında bu jestin sayısında büyük ölçüde artış görülmektedir. Elin yüze gitmesi sırasında yapılan hareketler çeneyi tutmak, dudaklara bastırmak, ağzı örtmek, burna değmek, yanağı ovuşturmak, gözün altını kaşımak, kulak memesini çekmek ve saçla oynamaktır.

Bir yalan sırasında bütün bu jestlerin sayısında artış görülmekle beraber ağzı örtmek ve burna değmek jestlerinde adeta patlama olur. İnsan yalan söylerken neden ağzını kapatır? Bunu tahmin etmek çok zor değildir. İnsan, ağzından çıkacak kelimeleri tutmak ve yaptığını örtmek ihtiyacındadır. Elin ağzı örtmesi çeşitli biçimlerde olur. Parmaklar dudakların üzerinde trampet çalabilir, işaret parmağı üst dudak üzerinde durabilir veya el, ağzın hemen yanında durabilir.

Çocuklar yalan söylerken elleriyle ağızlarını kapatırlar. Hiç şüphesiz yetişkinler için elin ağza gitmesi, kişinin yalan söylediği konusunda tek belirleyici hareket değildir. Söylediği şeyler konusunda tereddüt içinde olan, hata yapmaktan korkan ve zaman kazanmak isteyen kişinin de eli ağız çevresinde olabilir. Bu sebep-

le elin burna gitmesi, ağzı örtmesine kıyasla daha gelişmiş, zarif ve soyutlanmış bir harekettir.

Ağzı örtmeye gelen el, hemen yukarda bulunan burna uzanır ve böylece daha sembolik ve stilize bir hareket yapmış olur. Yalan söyleyen veya ağzından çıkanlar konusunda yeterince samimi olmayan bir insanın elinin burnuna gitmesinin en önemli sebebi, fizyolojiktir. Çünkü yalan söylediği sırada iç gerginlik yaşayan insanın bedeninde birçok fizyolojik değişiklik olur. Kan basıncının yükselmesi, kalp atışının artması ve ter bezi faaliyetlerinin artması gibi yalan söylerken kaydedilen fizyolojik değişikliklerin yanı sıra burunda da bir kaşınma duygusu yaşanır.

3- Yalan söyleyen bir insanın konuşurken beden hareketlerinde bir artış olmaktadır. Yalan söylendiği zaman duyulan rahatsızlık ve huzursuzluk, özellikle otururken, kişinin durumunda değişiklik yapmasına, oturduğu koltukta öne-arkaya veya sağa-sola hareket ederek, pozisyon değiştirmesine sebep olmaktadır. Bu pozisyon değişikliğinin ardında büyük bir ihtimalle “Keşke başka bir yerde olsaydım.” duygusu yatmaktadır. Oturur durumda artan beden hareketleri televizyondaki açık oturum, panel veya sohbet türü programlarda sık sık görülmektedir.

4- Yalan söyleyen bir kişinin el jestleri azalırken, el sallama hareketi artmaktadır. Belki de böylece kişi elini silkme biçiminde hafif hafif sallayarak, sözleriyle ilgili sorumluluğun kendisine ait olmadığını anlatmak istemektedir.

5- Yalan söyleyen bir insanın yüz ifadesi büyük çoğunlukla normale çok yakındır. Bu alanda uzmanlaşmadan, bir kişinin mimiklerine bakarak yalan söylediğini anlamak çok güçtür. Yüz ifadesinde yalanı ele veren en önemli ipucu, kişinin gözlerini sık sık konuştuğu kişiden kaçırmasıdır.

Bu araştırmalardan elde edilen bilgileri mutlak doğrular olarak değil, geçerliliği, tekrarlanmasına ve izlediği sıraya bağlı olan ve -her şeyden önemlisi- kişinin içinde bulunduğu bağlamın değerlendirilmesiyle anlam kazanan bir anahtar olarak kabul etmek gerekir. Yukarıda sıralanan özelliklerin varlığı, kişinin yalan söylediğini değil, yalan söyleme ihtimalinin olduğunu gösterir.

Bu araştırmaları sınamak için çalışmalar yapan başka araştırmacılar, yukarıda sıralanan davranışların yalanı veya samimiyetsizliği ortaya çıkarmak için kullanılacak anahtarın kendisi değil, ancak bir parçası olduğunu söylemektedirler.

Mesela, bir konuşma sırasında birdenbire büyük bir suçlamayla karşılaşmamız durumunda bocalamamız, birçok kere elimizi yüzümüze götürmemiz, oturduğumuz yerde huzursuzluğumuzu yansıtan hareketler yapmamız mümkündür. Bu durumda suçlamaları yerinde, savunmalarımızı da gerçek dışı olarak mı kabul etmek gerekir? Benzer şekilde iş için mülakata çağrılan bir kişi, kendisine sorulan sorularla bunaldığı zaman elini birçok defa yüzüne götürebilir ve oturduğu yerde huzursuzluk işaretleri yapabilir.

Bütün bunların, adayın vereceği bilgilerin nasıl değerlendirileceğini bilememesinden ve hata yapma endişesinden kaynaklanması da muhtemeldir.

İşte bu sebeplerden ötürü bu işaretleri, yalan söylemenin aşikâr delilleri olarak değil, beynimizin içindeki düşünceler ve gerçek duygularla, dış dünyaya yansıyan ifadelerin bir çelişkisi olarak kabul etmek daha yerinde olur. Bu çelişki, gerçek bir yalan olabileceği gibi samimiyetsizlik, tereddüt veya şüphe de olabilir.

g- Yalan söyleyen kişi ne tür davranışlarda bulunur?

* Yalan söyleyen kişi, göz temasında bulunmamaya çalışır, göz göze gelmemek için elinden geleni yapar.

* Yalan söyleyen ya da bir gerçeği saklayan kişi, ellerini ve kollarını daha az kullanır.

* Soru sorulduğunda elleri sımsıkı kapanır veya avuçları aşağı dönüktür.

* Ellerini yüzüne ya da boynuna doğru götürüyor olabilir. Bunun haricinde bedeniyle pek temas kurmaz.

* Verdiği cevap nedeniyle kişinin rahat olduğunu göstermeye çalışan kişi, belli belirsiz kaçamak bir şekilde omzunu silker.

* El ve kol hareketleriyle söylediği sözler arasında zamanlama hatası vardır.

* Şaşırmış, korkmuş ya da mutluymuş rolü yapıyorsa, yüzünde beliren ifade, ağız bölgesiyle sınırlı kalacaktır.

* Genellikle yalan söyleyen kişinin sırtı dik pozisyonda değildir.

* Kendisini itham eden insandan uzaklaşmak isteğiyle muhtemelen bakışlarını kapıya doğru çevirir.

* Konuştuğu insanla ya çok az fiziksel temas kurar ya da hiç kurmaz.

* İşaret parmağını ikna etmek istediği kişiye yöneltmez.

* Kendisini itham eden kişiyle arasına birtakım nesneler koyar.

* Bilinçaltından sızan gerçek duygular, düşünceler ve niyetler dil sürçmesi şeklinde ortaya çıkar.

* Karşısındaki kişi anlattığı hikâyeye inanana kadar fazladan bilgi vermeye devam eder.

* Sorulara asla doğrudan cevap vermez, dolaylı olur/ima eder.

- * Yalan söyleyen kişi, “ben, biz ve bizim” gibi zamirleri ya çok az kullanır ya da hiç kullanmaz.
- * Kullandığı kelimeler açık ve net olmayabilir.
- * Sorulan soruya oranla aşırı bir tepki gösterir.
- * Bütün sorularınıza cevap verebilir ama kendisi size soru sormaz.
- * Konu değiştirildiğinde rahatlar ve gerginliği azalır.
- * Haksız yere suçlandığına sinirlenmez; “gerçeği söylemek gerekirse,” “dürüst olmak gerekirse” ve “neden yalan söyleyeyim ki” gibi cümleler kullanır.
- * Soruyu önceden düşünmüş ve cevabı hazırlamıştır.
- * Sorunuzu tekrar etmenizi ister ya da soruya soruyla karşılık verir.
- * Konuşmasına, ‘yanlış anlamamı istemem ama’ gibi bir cümleyle başlar.
- * İlginizi dağıtmak için şaka yapar ya da dalga geçer.
- * Daha ayrıntılı açıklama gerektiren konuları sıradan bir şeymiş gibi aktarır.

Değerli mücahid kardeşim;

Resûlullah ﷺ'in şu hadisini sakın unutma: “Bir müslümanın, hakkında vasiyet etmek istediği şeyler bulunup da vasiyetini başı ucunda yazmadan iki gece geçirmeye dahi hakkı yoktur!”⁴⁸⁶

Her ihtimale karşı vasiyetini yaz ve nereye gizlediğini emrine ve sana yakın olan kardeşlerden birine söyle.

Bu bölümde sana vakıf, hibe, vasiyet ve mirasla alakalı hükümleri bildireceğim inşaallah.

MÜCAHİD İÇİN VAKIF, HİBE, VASİYET VE MİRAS İLE İLGİLİ HÜKÜMLERİ

1- Mücahid, silahını veya malik olduğu başka eşyalarını Allah yolunda savaşılan mücahidlere veya başkalarına vakfedebilir.

2- Eğer vakıf şartlarında, cihadda kullanılmak üzere vakfettiği atın nafakasının da kendi malından karşılanmasını şart koşarsa vakfettiği atın yemi de onun malından ayrıca alınır. Bunda çok büyük bir sevap ve mükâfat vardır.

Allah Resûlü şöyle buyurmuştur: “Kim Allah yolunda, O’na iman adına ve vadine güvendiği için bir at vakfederse atın yemeği, suyu, dışkısı ve bevlî kıyamet günü bu kişinin sevap hanesine hayır olarak yazılır.”⁴⁸⁷

⁴⁸⁶ Buhârî, Müslim

⁴⁸⁷ Buhârî

3- Eğer atın masraflarını karşılamayı üstlenmezse sadece atı vakfetmiş olur ve başka bir sorumluluğu olmaz. Vakfetmiş olduğu şeyin fonksiyonunu tam yerine getirebilmesi için de sorumlu olmadığı halde masraflarını karşılayabilir. Aksi durumda vakfetmiş olduğu şeylerin (hayvan gibi) masraflarını beyt’ul-mal (hazine) karşılar.

4- Eğer müslümanlara ait beyt’ul-mal yoksa vakfettiği atı satılır, parası ile ayrıca nafakaya gerek bırakmayan silahlar alınır hayvanın yerine bu silah vakfedilir.

Verdiğimiz at misali gibi sahibi tarafından vakfedilen silahlar da aynı hükümdedir. Silahın korunması için ayrıca bir masrafa ihtiyaç varsa sahibi bunu karşılamayı üstlenirse sorumlu olur. Ancak üstlenmezse beytu’l-maldan karşılanır. Doğrusunu Allah bilir.

5- Mücahid, üzerine farz olan hak-hukuk, alacak-verecek gibi meselelerini bir vasiyet olarak yazmalıdır. Bunlar Allah’a ait haklar olabileceği gibi kullara ait haklar da olabilir. Örneğin zekât, kefaretlar, borçlar ve emanetler gibi...

Çünkü Kur’an’ın bu konuda genel hükmü vardır: *“Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne güzel öğütler veriyor! Şüphesiz Allah her şeyi işitici, her şeyi görücüdür.”*⁴⁸⁸

Ayrıca Allah Resûlü şöyle buyurmuştur: *“Vasiyet etmek istediği bir şeyi bulunup da üzerinden iki gece geçen bir müslümanın hakkı ancak vasiyetinin yanında yazılı bulunmasıdır.”*⁴⁸⁹

⁴⁸⁸ Nisa, 58

⁴⁸⁹ Buhârî, Müslim

6- Daha cihada çıkmadan mücahidin hayır yollarıyla, vasiyetini yazması müstehaptır. Yine vasiyetini yazıp üzerine şahit tutması gerekir. Çünkü böyle yapması, vasiyeti için daha güven verir.

7- Miras ile ilgili vasiyet yazıyorsa ve vasileri varsa üçte birinden fazla vasiyet edemez. Ancak varisler kabul ederse üçte birden fazla miktarı da vasiyet edebilir.

8- Çatışmadan sonra kendisinden haber alınamayan kişinin malları varisler arasında belli bir süreye kadar taksim edilmez. Ancak durumundan emin olunacak kadar bir süre geçerse ve bu sürede yaşayıp yaşamadığına dair araştırma yapılırsa dört yıl sonra malı taksim edilebilir. Çünkü çatışmalarda kaybolan kişiler, büyük ihtimalle ölmüş sayılırlar. Bundan dolayı dört yıl beklenir. Eğer bu süre zarfında gelmez veya ondan haber alınmaz ise malı taksim edilir.

Değerli mücahid kardeşim;

Şimdi de sana yıllar önce şehid olmuş bir mücahidin vasiyet örneğini vereyim. Bu örnekten esinlenerek vasiyet hazırlayabilirsin.

AFGANİSTAN'DA ŞEHİD OLMUŞ⁴⁹⁰ BİR MÜCAHİDİN VASİYETİ

Şehidin, eşine mektubu

Değerli eşim! Tek emelin Allah olsun. Çünkü Allah kendi rızasını arayan kimseyi eli boş çevirmez. Şu tecrübeme iyi kulak ver: Allah, acıyanların en acıyanıdır! O, kendisine yönelen her kalbe ve gönüle yönelir. Öyle ise O'na yönel ve O'nun korumasına gir. O seni benzersiz koruması ile korur. Sabretmenden dolayı ve ec-rini O'ndan beklediğin için kıyamet gününe kadar sana bol bol nimet verir.

⁴⁹⁰ İnşaallah şehiddir.

Allah yolunda başına gelmiş ve gelecek şeylerin ecrini Allah'tan bekle. Çünkü cihadı bize emreden ve bizi cihad yapmaya teşvik eden, aynı zamanda cihadı terk etmenin kötü sonuçları konusunda bizi uyarın O'dur. Eğer başına gelen kötü bir şey Allah'ın yolunda gittiğin için başına gelmişse, sen de buna sabretmişsen, artık Allah'ın seni sevdiğini ve aranızdaki ilişkinin güzel olduğunu hâyâl edebilirsin. İşte benim bu yola ilk girişim de böyle oldu.

Ben Afganistan'a geldiğimde yaptığım işi Allah için yapıyor oluşumu hatırladıkça kalbimde huzur, Rabbim ile aramda güzel bir ilişki olduğunu hissediyordum. O'na yakın olma arzumu artırıyor ve beni O'ndan uzaklaştıracak şeylere karşı nefret duygularım devreye giriyordu...

Şunu bil ki: Seni unutmadım ve ebediyen unutmayacağım. İnşallah seni ahirette de unutmayacağım. Rabbim fazlı ve rahmetiyle ikimizi tekrar cennette bir araya getirsin...

Allah'ın selamı üzerine olsun... Gönlümden geçen sana daha uzun bir mektup yazmaktı, fakat yarın sabah erkenden Host tarafına gideceğim için vaktim kalmadı...

Muhammed bin İbrahim

El-Cihad Dergisinin Şehidin Babası İle Yaptığı Röportaj

El-Cihad: Allah'ın oğlunuza şehadet nasip etmesi münasebetiyle el-Cihad okuyucularına oğlunuzun hayatıyla ilgili konuşmak ister misiniz?

Baba: Allah bana rızık olarak bir evlat vermişti... Adını Muhammed koydum. Sonra Allah'ın takdir ettiği eccl geldi ve oğlum vefat etti... Sonra Allah bana başka bir çocuk nasip etti. Onu da bir önceki kardeşi gibi Allah, huzuruna aldı... Sonra bana üçüncü bir çocuk nasip etti. Rabbim, onu bize bağışladı. Ben daha önce

vefat eden iki çocuğuma verdiğim Muhammed ismini bu çocuğuma da verdim... Sonra Allah, ona, en büyük nimet olan şehadeti Afganistan topraklarında nasip etti. Bu büyük fazlından dolayı Allah'a hamdu senalar olsun.

El-Cihad: Muhammed nasıl birisiydi?

Baba: Muhammed, anne-babasına çok iyi davranan bir evlattı. Temiz bir kişiliği vardı. Gerek çalıştığı fabrikada gerekse dışarıda son derece güvenilir birisiydi. Çok sessiz ve ketum bir kişiliği vardı. En çok sevdiği şey, arkadaşları ve akrabalarıyla konuşurken Allah'la ve insanın gidişatıyla ilgili konular konuşmaktı. O, müslümanların dertleriyle dertlenirdi. Müslümanların içinde bulunduğu kötü durumu çok düşünürdü. Sürekli Allah'tan, dinine yardım etmeleri için müslümanların dağınıklıklarını gidermesini temenni ederdi.

El-Cihad: Cepheye gittikten sonra size hiç mektup gönderdi mi?

Baba: Evet mektup gönderdi. Mektubunda sürekli kendisinden razı olmamı istiyordu. Özellikle annesini razı etmem konusunda çok yoğun istekte bulunuyordu. Çünkü annesi yolculuğa çıktığında onun cihad için Afganistan'a gideceğini bilmiyordu. Muhammed başta annesine gerçek niyetini söylerse izin vermediğini veya geciktireceğini zannettiği için gerçek niyetini annesine söylememişti. Yeni evli olduğu için annesinin gitmesine engel olacağını tahmin etmişti...

El-Cihad: Şehid olduğu haberi gelince annesi bunu nasıl karşıladı?

Baba: Gözlerinden hem üzüntü hem de sevinç gözyaşları aynı anda aktı! Bir yandan ağlıyor, bir yandan da gülüyordu. Bir

yandan yeni evlendirdiği Muhammed'ine ağılıyor; bir yandan da evlatlarından birisi cihada gittiği ve Allah'ın rızasını alarak şehidler listesine girdiği için seviniyordu.

El-Cihad: Evlendiği eşi onun cihada gittiğini biliyor muydu?

Baba: Evet, biliyordu. Kendisi de kocasının yanına gidip dikiş, hasta bakıcılığı, eğitim veya çocuk bakımı gibi konularda ona ve Allah yolunda cihad eden Afganlı mücahidlere yardımcı olmayı düşünüyordu...

El-Cihad: Şehid olmasını eşi nasıl karşıladı?

Baba: Kocasının ölüm haberini son derece metanetle karşıladı. Allah'a hamd olsun hala Afgan mücahidlerine nasıl yardım edebileceğini düşünüyor. Tek arzusu en kısa süre içinde Afganistan'ı hür ve bağımsız olarak görmektir.

El-Cihad: Şehid olan Muhammed dışında yaşayan erkek çocuğunuz var mı?

Baba: Şehid Muhammed'den bir büyük, bir de küçük olmak üzere iki oğlum daha var!

El-Cihad: Muhammed'in şehadeti onlarda nasıl bir etki yaptı?

Baba: Küçük kardeşi gülümsedi... Kendisinden küçük kardeşine Allah'ın nasip ettiği şehadet, ona nasip olmamış diye büyük kardeşi çok kederlendi ve üzüldü. Kız kardeşleri ise şehadet haberrinden dolayı o kadar sevindiler ki hiç sorma!

El-Cihad: Erkek kardeşleri onun yolundan gitmeyi düşünüyorlar mı?

Baba: Düşünmek ayrı şey, yapmak ayrı şey. Bir müminin, Allah'ın dininin yücelmemesini istemesi mümkün mü? Allah bazı

imkânlarla dininin yücelmesini sağlayacaktır. Eğer benim gücüm ve kuvvetim yerinde olsaydı oğlumun elde ettiği nimeti elde etmeye çalışırdım. Böyle bir şey beni çok mutlu ederdi.

El-Cihad: Afganlı kardeşlerimizin cihad edecek insandan ziyade mala ihtiyacı var. Durum bu olduğuna göre sizce yeni elemanların mücahidlerin arasına katılmasının ne gibi faydaları olabilir?

Baba: Onların insandan çok maddi imkânlara ihtiyaç duydukları doğrudur. Ancak biz Arapların bu zor imtihanlarında insanı gücümüzle aralarında bulunmamız onlara kendilerini unuttuğumuz hissini verir. Onlar demek ki bu asırda da “müslümanlar bir cesedin farklı organları gibidirler, bir organ rahatsız olsa, diğer organlar farklı yerlerde bile olsalar da bu acıyı hissederler.” düsturunun hala ölmediğini anlarlar. Yine kâfirlerle savaşlarında bizzat aralarında bulunmamız, kalbi bağlarımızın milliyet, toprak, dil ve cinsiyet bağlarından daha güçlü bir bağ olduğunu onlara gösterir.

El-Cihad: Bu bağdan kastınız nedir, biraz daha açıklayabilir misiniz?

Baba: Bu bağdan kastım, Allah’ın kitabında belirttiği ve İslam ümmetine açıkladığı şu ayettir: *“Doğrusu tevhid dini olan müslümanlık, bir tek din olarak sizin dininizdir ve Ben de Rabbinizim, artık Bana kulluk edin.”*⁴⁹¹

HİCRET

Hicret hükümleri

Soru: Küfür diyarında yaşayan bir kişi müslüman olursa inancını açıklayabilecek durumda olursa ve açıkladığı takdirde dininin tehlikeye girmesinden korkmazsa, hicret etmesinin hükmü nedir?

Cevap: Hicret etmesi müstehaptır. Zira Resûlullah ﷺ, “Müşriklerin arasında yaşayan her müslümandan ben beriyim.” buyurdu. Sahabiler, “Neden ya Rasulallah?” dediler. O da, “Onların ateşini görmesin.” buyurdu.

Soru: Eğer müslüman olmuşsa, fakat inancını açıklayabilecek durumda değilse ve (açıkladığı takdirde dininin tehlikeye girmesinden korkarsa), yol nafakası olmadığından veya aciz olduğundan dolayı hicret edecek durumda da değilse, hicret etmesinin hükmü nedir?

Cevap: Hicret etmesi vacip değildir. Zira Allah-u Teâlâ Kur'anı Kerim'de, hicret edebilecek durumda olup da hicret etmeyenlerin ahirette uğrayacakları azaptan bahsettikten sonra, hicret edebilecek durumda olmayanlar hakkında şöyle buyurmaktadır: “Erkekler, kadınlar ve çocuklardan (gerçekten) aciz olup hiçbir çareye gücü yetmeyenler, hiçbir yol bulamayanlar müstesnadır.”⁴⁹²

Soru: Eğer müslüman olmuşsa fakat inancını açıklayabilecek durumda değilse, (açıkladığı takdirde dininin tehlikeye girmesinden korkarsa), eğer hicret edebilecek durumdaysa, hicret etmesinin hükmü nedir?

Cevap: Hicret etmesi vaciptir. Zira Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “Kendilerine yazık eden kimselere, melekler, canlarını alırken, “Ne iş de idiniz?” dediler. Bunlar, “Biz yeryüzünde çaresizdik.” diye cevap verdiler. Melekler de, “Allah’ın yeri geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!” dediler. İşte onların barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir gidiş (yeri)dir.”⁴⁹³

CİHAD

Ganimet malında hırsızlık olursa

Soru: Ganimet alan müslümanların bazıları, zekatı olan beşte biri çıkarılmayan ganimetin bir kısmını çalarlarsa onlara hırsızlığın cezası olan el kesme cezası uygulanır mı?

Cevap: Hayır, hırsızlık cezası uygulanmaz. Çünkü bunda şüphe vardır ki, bu, onların da o ganimette haklarının olmasıdır.

Cihada gönderilen kurban parası ile silah alınır mı?

Soru: Cihada gönderilen kurban parasıyla illa da kurban kesilmesi mi gerekir?

Cevap: Kurbanda aslanan kan akıtmak olduğu için ve kurban da bir ibadet olduğu için kurban için verilen bir paranın başka bir amaçla kullanılması caiz değildir.

Cihadda gruplaşmak

Soru: Cihadda gruplaşmalar caiz midir?

Cevap: Bir gruba bağlı olan bir mücahidin kendi grubunun liderine itaat etmesi gerekir. Kendi liderinin izni ve bilgisi olmadan başka gruplarla hareket etmesi doğru değildir. Çünkü bu, gruplar arasında sıkıntıya yol açacak ve ihtilaf kaynağı olacaktır. Liderlerin emirleri doğrultusunda başka gruplarla operasyona katılabilir...

Fakat liderinden izinsiz bir iş yapması caiz değildir. Hele ki kendi bulunduğu grubun hak bir grup olduğuna inanıyorsa, bu gruptan ayrılması kesinlikle caiz değildir. Eğer bulunduğu grupta Allah'ın dinine ve şeriatına muhalif bir durum söz konusu ise bu durumda ayrılabilir. Tabii ki bunun ölçüsü de Kur'an ve sünnet olması gerekir. Kendi heva ve hevesine göre hareket etmesi caiz değildir.

Soru: İzinsiz olarak başka gruplara gitmek caiz midir?

Cevap: İslamî hareketlerde cemaatleşme zaruridir. Cihadda aslanan, tek bir bayrak altında savaşmaktır. Çünkü Allah'ın yar-dımı ve rahmeti cemaatle beraberdir. Ama bu, bazı nedenlerden dolayı gerçekleşmezse bize düşen, grupçuluk ve hizipçilik yaparak kendi grubumuza ibadet eder hale gelmemektir.

Nitekim -Abdullah Azzam'ın da dediği gibi- islam büyük bir nehre benzer; gruplar ve cemaatler ise o nehre su akıtan ufak dereler ve kanallardır. Senin grubun sadece ufak bir deredir. Diğer gruplar olmadan senin grubun düşmana tek başına bir şey yapamaz. O yüzden senin başka grupları kötölememen sadece düşmana yönelmen gerekir. Hayır, hangi gruptan gelirse gelsin o hayrı sevmek zorundasın. Sonuçta ittifak edilen konularda bir-birimize yardımcı olmalı, ihtilaf edilen konularda ise birbirimizi mazur görmeliyiz.

Cihadda hile yapmak

Soru: Cihadda ne tür hileler yapmak caizdir?

Cevap: Cihadda kâfirlerle yapılan anlaşmayı, onlara haber vermeden bozmak caiz değildir. Bunun dışında savaş taktiği olarak onlara casus göndermek, onları kandırarak tuzağı düşürmek caizdir. Nitekim Peygamber ﷺ, Hendek savaşında, kâfirlerin müslüman olduğunu bilmediği bir müslümanı görevlendirmiş ve bu sahabi Beni Kurayza kabilesiyle müşriklerin ordusunu birtakım yalan ve hilelerle kandırarak aralarında ayrılık çıkarmıştır. Özetle hile yapmak caizdir, ancak ahdi bozmak caiz değildir.

Sigara içmek

Soru: Sigara içmenin hükmü nedir?

Cevap: Sigara, kur'an ve sünnetteki şu delillerden dolayı âlimler tarafından haram kabul edilmiştir:

“Ey Peygamber! Kendileri için nelerin helal kılındığını sana soruyorlar. De ki: Bütün temiz şeyler size helal kılınmıştır.” (Maide, 4)
“İşte O Peygamber, onlara iyiliği emreder, kötülükten men eder. Onlara temiz şeyleri helal, pis şeyleri de haram kılar.” (Araf, 157)

İbni Teymiyye bu konuda şöyle demektedir: “Faydalı olan her şey temizdir. Zararlı olan her şey de pistir. Aralarındaki bağlantı da akli olan herkes için gayet açıktır. Şöyle ki fayda; bir şeyin helal kılınmasına; zarar da haram kılınmasına uygun olur. Zira bir şeyin haram kılınması, o şeyin zararı olup olmamasına bağlıdır. (Mecmuu'l-Fetava, 21140)

İslam dininde sadece tamamı ile pis ve zararlı olan şeyler değil; zararı ve pisliği faydasından çok olan şeyler de haramdır. Mesela alkollü içecekler: *“Sana içki ve kumar hakkında soru sorarlar. De*

ki: *Bu ikisinde büyük bir günah ve insanlar için birtakım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür.*” (Bakara, 219)

“İsraf etmeyin, çünkü Allah israf edenleri sevmez.” (En’am, 141)

“Zarar vermek de, zarara karşılık zarar vermek de yoktur.” (İbni Mace)

Cihadda yalan söylemek

Soru: Hangi durumlarda yalan söylemek caiz olur?

Cevap: Yalan söylemek şu yerlerde caiz olur. Ummu Gülsüm şöyle rivayet etmiştir: “İnsanların söyledikleri hiçbir şeyde y - lana ruhsat verildiğini işitmedim, ancak şu üç durum hariç

- 1- Savaşta,
- 2- İnsanların arasını bulmak için,
- 3- Kadının kocasına, kocasının da karısına karşı aile düzeni sağlamak için” (Müslim)

Bu hadise dayanarak Kadı İyad, bu üç yerde yalan söylemenin caiz olduğunu söylemiştir.

Cihadda Cuma namazı kılmak farz mıdır?

Cuma namazının kılınması için mutlaka yerli (o bölgenin halkından olması) olmaları gerekir. Çünkü peygamberimiz, binlerce sahabisiyle beraber 6 ay seferdeyken Cuma namazını kıldırmamıştır.

Cihadda, düşmanın saldırı ihtimali varsa Cuma namazı yine kılınmaz. Çünkü Cuma, Mekke’de farz olmasına rağmen peygamberimiz uygun bir zaman bulmadığından dolayı Cuma kılmamıştır.

Bugünün şartlarında müslümanların yerinin tesbit edilmesi ve topluca yok edilebilmeleri muhtemel bir vakiadır. Bundan dolayı düşmanın camilere bile saldırdığı ve kadın-erkek demeden öldürdüğü bir durumda Cuma kılınmaz. Herkes yerinde, öğlen namazı kılar.

Cihadda bayram namazı kılınır mı?

Bu namaz da Cuma namazı hükmünü taşır. Ancak farkı, sünnettir.

Bahçelerden İzinsiz meyve koparmanın hükmü

İfsada götürmemek şartıyla sadece kendini doyurma hakkına sahiptir. Üzerinde para varsa güvenli bir yere bırakır ya da daha sonradan bedelini öder.

Aç kalındığında sahibinden izinsiz hayvan kesmenin hükmü

Sahibi belli olmayan ve bulunan küçükbaş hayvanlar -İmam Malik'e göre- yenilir. Çünkü ya açlıktan ölür ya yabani hayvanlar alırlar. Resûlullah ﷺ'e bu konudan sorunca dedi ki: *"Al sahip çık. Ya senindir, ya kardeşinindir ya da kurdun rızkıdır."*

İmam Şafiî ve diğer âlimlere göre; sahibi belliyse korunmaya da gücü yetiyorsa korunma altına alınıp sahibine teslim etmesi gerekir. Çünkü müslümanın malının müslümana haram olduğu, bilinen bir gerçektir.

Bu durumda ihtiyaç olursa kesip yersin, sahibini bulduğunda bilgi verirsin, eğer hakkını isterse de ücretini verirsin. Bu daha uygun bir davranıştır.

Namazdayken düşman saldırdığında namaz bozulur mu?

Namazdayken düşman saldırırsa yer değiştirmek, harekete geçmek, koşmak, bağırarak veya çağırmak namazı bozmaz. Kalben, gözüyle de savaşılarak namazı kılabilir. Namaza niyet eder ve tetiği de çeker. Gerekeni de yapar. Namazına bir eksiklik gelmez.

Byık uzatılıp saç siyaha boyanır mı?

Cihadda düşmanı korkutmak için heybetini göstermek önemli bir durumdur. Dinimiz buna teşvik etmiştir. Uhud savaşında Ebu Düccane, kılıcını eline alıp kibirli bir şekilde yürüyerek; “kibirli yürümenin caiz olmadığını ancak bu gibi durumlarda caiz olduğunu, sahih bir hadiste, savaşın ‘kandırma’ olduğunu” söylemiştir.

Cihadda sakal kesilir mi?

Eğer taktik gereği ulaşması gereken yerler varsa sakal da kişiyi ele veriyorsa; deşifre olmaması, düşmanın onu farketmemesi için sakalını kesmesinde ve kıyafetini değiştirmesinde bir sakınca yoktur.

Evlilerin dönme tarihi

Savaşanların ihtiyacına göre emîrin takdirine bırakılır. Ömer döneminde Hafsa anamızla istişare ederek 4 ay gibi bir süre mücahidlere izin tanıdı.

Âlimler 4 aydan fazla kalmamalarını tavsiye ediyorlar. Yoksa Resûlullah ﷺ ve Ebu Bekir ؓ döneminde böyle bir zaman sınırlaması yoktu.

Savaş esnasında konuşmak caiz mi?

Savaşın kızıştığı zaman dilimi, duaların kabule yakın olduğu anlardır. Bu, büyük bir ikram ve büyük bir fırsattır. kendi adına, ehline ve mücahid kardeşlerimiz adına Allah’a dua edebilirsiniz.

Cihada çıkış yaşı?

Cihadın farz-ı ayn olduğu dönemlerde yaşa bakılmaz... Genç, yaşlı, kadın, erkek, küçük ve büyük herkes imkânlarıyla cihada katılır. Hatta âlimlerimiz; “Kadınlar bir şey bulamadımı tencerelelerin kapaklarıyla düşmana saldırmaları gerekir.” derler.

Cihadın meşakatli bir ibadet olduğu, deneyime ve sabra ihtiyaç olduğu bilinmektedir. Cihada kimlerin katılacağına belirlenmesine emîr, eğitime bakarak karar verir. Çünkü çocukların ve savaşı bilmeyenlerin korkmaları diğer mücahidlere zarar vereceği bilinmektedir.

Emîr ölmesin diye hedef olmanın hükmü

Mücahidler kardeşler. Emîr, memur, asker ve komutan, tümü eşittir. Dinimizin bize verdiği tavsiye; fedakâr olmak, kardeşini kendine tercih etmek, “ben öleyim, o yaşasın. İslam’a daha fazla faydası olur.” diye düşünmek, şehadeti tercih edip kendini feda etmesinde bir sakınca bir beis olmamakla beraber bu gibi durumlar tavsiye edilmiştir. Sahabilerin, cihadlarda bu gibi durumları çok fazla görülmektedir.

Beytulmaldan mal ya da para çalmanın kefareti

Eğer ihtiyaç olmadan ya da zaruri bir durum vuku bulmadan beytulmaldan mal almışsa; o malı iade etmesi, tövbe etmesi bir daha bu gibi durumlar düşmemesi gerekir. Bencil olmamak, sa-vaşanların ortak hakkına göz dikmemek ve o ganimette yetimlerin ve fakirlerin hakkı olduğunu bilmesinde fayda vardır.

Cihad öncesi sakalın kesimi

Soru: Yola çıkmadan önce sakalı kesmek caiz midir?

Cevap: Sakalı kesmek aslen haram olsa da daha büyük bir maslahatı gerçekleştirmek için sakalın kesilmesine ruhsat verilmiştir.

Zira iki maslahat çakıştığında daha büyük olan maslahatı gerçekleştirmek için daha küçük olan maslahat terk edilebilir. Nitekim Peygamber Efendimiz ﷺ, Kab bin Eşref'i öldürmeye giden Muhammed bin Mesleme ve arkadaşlarına aslı itibarıyla caiz olmayan sözleri söylemelerine ruhsat vermiştir. İbnü Teymiyye de dar'ul harp'de yaşayan bir müslümanın tehlikeyle karşı karşıya kalması durumunda sakalını kesmesine fetva vermiştir.

Yılda kaç kez cihad yapmak gerekir

Soru: Yılda en az kaç kez cihad yapmak gereklidir?

Cevap: Yöneticinin veya göndereceği ordunun bir kez cihad yapmaları gerekmektedir. Çünkü cizyenin ödenmesi halinde cihad düşer. Cizyenin ise yılda bir defa ödenmesi gerekir. Çünkü bir yıldan fazla ara verilmesi halinde, düşmanın müslümanlara göz dikmesine sebep olabilir.

Soru: Yöneticinin müslümanların sayılarının azlıklarından veya hazırlıklı olmayışlarından dolayı cihadı geciktirmeleriyle caiz olur mu?

Cevap: Bu durumlarda geciktirmesi caizdir. Çünkü Resûlullah ﷺ, müşriklerle anlaşmalar yaparak savaşı geciktirdi. Çünkü cihadı geciktirme ile gelecek fayda, hemen yapmakla hâsil olacak menfaatten fazladır.

Kimler cihad edemez?

Soru: Kadının cihad yapması vacip midir?

Cevap: Hayır, vacip değildir. Aişe ؓ'nın rivayet ettiği bir hadiste şöyle diyor: "Resûl ﷺ'e cihadı sordum. O da "Sizin cihadınız hacdır." buyurdu.⁴⁹⁴

Soru: Akıl hastasının ve çocuğun cihad yapması vacip midir?

Cevap: Resûlullah ﷺ'in, "Üç kişiden günah kaldırılmıştır..." hadisinden dolayı vacip değildir. Bedir gazvesinde Resûlullah ﷺ, bazı sahabileri, küçük olduklarından dolayı geri çevirmişti. Onların arasında İbni Ömer ؓ ve Berra ؓ da vardı.

Soru: Âmâ, topal ve hastanın cihad yapması vacip midir?

Cevap: Onlara cihad vacip değildir. Zira Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Âmâya güçlük yoktur; topala güçlük yoktur; hastaya güçlük yoktur..." ⁴⁹⁵

Soru: Kâfirler İslam topraklarına girdiklerinde, kadının kölenin amânın ve topalın ne yapması vacip olur?

Cevap: Kendilerini ve çocuklarını müdafaa etmek üzerlerine vaciptir.

Soru: Kişinin, yol ve azık masraflarını karşılayabilmesi, kendisine cihadın farz-ı ayn olması için gerekli midir?

Cevap: Eğer savaş o beldedeysen veya o beldeye yakınsa, yol ve azık masraflarını karşılayabilmesi gerekli değildir. Eğer düşmanla arasında uzun mesafe olursa, yol ve azık masrafları cihadın farz-ı ayn olması için gereklidir. Tabii ki yol ve azık masraflarının nafakasını karşılamak zorunda olduğu ailesinin zaruri ihtiyaçlarından artması gerekir. Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Ve (savaşta) harcayacak bir şey bulamayanlara (savaşa katılmalarından ötürü) bir günah yoktur." ⁴⁹⁶

Soru: Kişinin, yol ve azık masraflarını biri karşılsa, cihad kendisine farz-ı ayn olur mu?

⁴⁹⁵ Nur, 61

⁴⁹⁶ Tevbe, 91

Cevap: Onu kabul etmesi ve cihada gitmesi kendisine farz-ı ayn olur. Çünkü kendisine harcanan masraflar, artık kendisinin malı sayılmaktadır.

Borçlunun cihad etmesinin fıkhı

Soru: Kişinin hemen ödemesi gereken borcu olursa, borcunu ödemededen cihada gitmesi caiz olur mu?

Cevap: Borçlu olduğu kişiden izin almadan (Farz-ı kifaye durumunda) cihada gitmesi caiz değildir. Çünkü Resûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur: “*Cebrail aleyhisselâm bana şöyle dedi: Allah şehidin tüm günahlarını bağışlar, ancak borç hariç.*”⁴⁹⁷

Anne-babadan izin almanın fıkhı

Soru: Kişinin, ebeveyni müslümansa veya ikisinden biri müslümansa, izinleri olmadan cihada gidebilir mi?

Cevap: Cihadın farz-ı kifaye olduğu durumlarda onlardan her ikisinin veya birinin izni olmadan cihada gitmesi caiz değildir. Abdullah bin Amr ؓ şöyle rivayet ediyor. Biri Resûlullah ﷺ’in yanına geldi ve şöyle dedi, “Ya Resûlallah! Ben seninle birlikte cihada katılmak için geldim, annem ve babam arkamdan ağlıyorlar.” Resûlullah ﷺ ona, “Geri dön! Onları nasıl ağlattıysan, öyle güldür.” buyurdu.⁴⁹⁸

Soru: Ebeveyn kâfir ise, onların izni olmadan cihada gidebilir mi?

Cevap: İzinleri olmadan gidebilir. Çünkü kâfir oldukları için dinlerinden dolayı müsaade etmemiş olabilirler. Dolayısıyla izin vermemelerine itibar edilmez.

⁴⁹⁷ Müslim, Abdullah bin Amr’dan rivayet etmiştir.

⁴⁹⁸ Buhârî

Soru: Ebeveyni önce izin verir, sonra cayarlarsa veya borçlu olduğu kişi izin verir, sonra cayarlarsa, hüküm nedir?

Cevap: Eğer düşmanla karşılaşmamışsa, geri dönmesi gerekir. Çünkü bu durumda hala vatanında kabul edilmektedir.

Halifenin izni olmadan cihad edilirse

Soru: Halifenin izni olmadan cihada gitmenin hükmü nedir?

Cevap: Mekruhtur. Çünkü cihada gitmek ihtiyaca bağlıdır. Halife ise ihtiyacın olup olmadığını en iyi bilendir. Fakat haram değildir. Çünkü nefsi tehlikeye atmak, cihadda caizdir.

Soru: Halifenin zayıflığından ve becerisizliğinden dolayı savaş meydanında müslümanları zor durumda bırakacak kişinin cihada katılmasına müsaade etmesi caiz olur mu?

Cevap: Savaşta, zayıflığından dolayı geri kalacak veya becerisizliğinden dolayı müslümanları zorda bırakacak veya korkaklığından dolayı müslümanların cesaretini kırarak kişiyi cihada bırakması halifeye caiz değildir.

Savaşta kâfirlerden yardım istemek

Soru: Kâfirlerle yapılan savaşta, kâfirlerden yardım dilemek veya yardımlarını kabul etmek caiz olur mu?

Cevap: Zaruret olmadan caiz değildir. Çünkü kâfirlerden bir adam, Resûlullah ﷺ'in yanına geldi ve yapacakları savaşa katılmayı istedi. Resûlullah ﷺ ona, "Allaha ve Resûlüne iman ediyor musun?" diye sordu. O da, "Hayır." dedi. Resûlullah ﷺ, adama, "Dön! Muhakkak ki ben bir müşrikten yardım dilemem." buyurdu."⁴⁹⁹

Fakat ihtiyaç halinde (mesela; müslümanlar az durumda olur, kâfirlerin de samimi olduklarından emin olunursa) onların yardımlarını kabul etmek veya yardım istemek caiz olur. İmam Malik, *Muvatta'*nda Safvan'ın Resûlullah ﷺ ile birlikte kâfir olmasına rağmen Hevazin ve Taif gazvelerine katıldığını rivayet etmiştir.

Savaşta kaçmak

Soru: Savaş meydanında müslümanların müşriklerle karşı karşıya geldiklerinde, hangi durumda onlara karşı sebat gösterip kaçmamaları vaciptir?

Cevap: Müşriklerin sayısı müslümanlarla eşit veya daha az olursa, müslümanların, onlarla savaşmaları aleyhlerine olmaya-caksa, sebat gösterip kaçmamak müslümanların üzerlerine vacip olur. Allah-u Teâlâ, ayet-i kerimede şöyle buyurmuştur: “Ey iman edenler! Toplu halde kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkalarınızı dönmeyin. (korkup kaçmayın).”⁵⁰⁰

Soru: Müşriklerin sayısı müslümanların iki katından fazla olursa, müslümanların onlara karşı sebat gösterip kaçmamaları vacip olur mu?

Cevap: Hayır, müslümanların sebat gösterip kaçmamaları üzerlerine vacip olmaz. Çünkü Allah-u Teâlâ, bir müslümanın savaş meydanında iki müşriğe karşı sebat etmesini vacip kıldığında, ikiden fazlasına karşı sebat göstermesinin, üzerlerine vacip olmadığı anlaşılır.

Soru: Savaş meydanında, bir müslümanın iki müşriğe karşı sebat edip kaçmaması gerektiğine dair delil nedir?

Cevap: Allahu Teâlâ'nın şu ayetidir: “Şimdi sizde (savaşa karşı) bir zaaf olduğunu bildiği için Allah sizden yükü hafifletti.

O halde sizden sabırlı yüz (kişi) bulunursa, (onlardan) iki yüzüne galip gelir. Ve eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle onlardan iki bin (kişiye) galip gelir. Allah sabredenlerle birliktedir.”⁵⁰¹

Soru: Savaş meydanındaki bir müslümanın ne zaman sebat etmeyip kaçması caiz olur?

Cevap: İki durumda caizdir.

1- Tekrar savaşmak niyetiyle geri çekilmesi durumunda

2- Veya başka bir bölüğe katılıp onlarla beraber tekrar cepheye dönme niyetiyle caizdir. Bu iki durum Allah-u Teâlâ'nın şu ayet-i kerimesinde bildirilmektedir: “Tekrar savaşmak için bir tarafta çekilme veya diğer bölüğe ulaşip mevzi tutma durumu dışındakim onlara karşı öyle bir günde arka çevirirse muhakkak ki o, Allah'ın gazabı ile döner, onun yeri ise cehennemdir.”⁵⁰²

Soru: Bu durum dışında savaş meydanında, sebat etmeyip kaçmanın hükmü nedir?

Cevap: Büyük günahlardan bir günahtır. Çünkü Resûlullah ﷺ bunu, kişiyi helak eden yedi büyük günah arasında saymıştır.

Soru: Müşriklerin sayısı müslümanların iki katından fazla olursa, müslümanlar da onlara karşı sebat gösterip kaçmamaları halinde aleyhlerine olacak olursa veya herhangi bir başarı sağlayamayacaklarsa sebat etmeleri gerekir mi?

Cevap: Sebat etmeleri müstehaptır. Çünkü sebat göstermeyip kaçmaları halinde düşmanlarının maneviyatları yükselebilir.

* * *

⁵⁰¹ Enfal, 66

⁵⁰² Enfal, 16

SAVAŞTA KADIN VE ÇOCUKLARIN
ÖLDÜRÜLMELERİNİN HÜKMÜ

Soru: Savaşta, müşriklerin kadınlarını ve çocuklarını öldürmek caiz midir?

Cevap: Eğer savaşmıyorlarsa öldürmek caiz değildir. İbni Ömer ؓ şöyle der: “Resûlullah ﷺ savaşlarda, kadın ve çocukların öldürülmesini yasakladı.”⁵⁰³

Soru: Yaşlı erkekleri ve din adamlarını öldürmek caiz midir?

Cevap: Hayır, caiz değildir. Çünkü kadın ve çocuklar gibi onlar da savaşmıyorlar. Fakat herhangi bir şekilde savaşa katılıyorlarsa, öldürülmesi caizdir. Çünkü İbni Dağne ؓ, Huneyn savaşında, 155 yaşında olan Derid bin Samme'h'i, savaşa fikirleriyle katıldığı için öldürmüştü.”

Soru: Kâfir ordusu, kadın ve çocukları kendilerine kalkan edinmişlerse, ok atmak caiz olur mu?

Cevap: Eğer ok atmak o savaşın bir gereği olur, ok atmadıkları takdirde de mağlup olma endişesi olursa, ok atmaları caizdir. Eğer kadın ve çocukları öldürmeden oklar savaşçılara ulaşmayacaksa, öldürmeleri caizdir. Çünkü bunu caiz görmemek, kâfir ordusunun İslam ordusuna galip olması demektir.

Soru: Kâfir ordusuna gece saldırmak, mancınık atmak veya suyla boğmak gibi kadın ve çocuk dahil hepsini hedef alacak saldırılarda bulunmak caiz midir?

Cevap: Eğer müslüman esirler içlerinde olmazlarsa, kadın ve çocuklar olsa dahi bu şekilde saldırıda bulunmak caizdir. İbni Abbas ؓ şöyle rivayet eder. “Saab bin Cusame ؓ, Resûlullah ﷺ'e, kadınları ve çocukları aralarında olan kâfir ordusuna gece mancı-

nık atmak veya suyla boğmak gibi hepsini hedef alacak saldırılar da bulunmayı sordu. O da, “Onlar da onlardandır.” buyurdu.⁵⁰⁴

Soru: Müşrikler, müslümanların kendileriyle barış anlaşması yaptıkları kişileri veya zimmîleri kendilerine kalkan yaparlarsa, onlara ok atmak gibi şeylerle saldırmak caiz midir?

Cevap: Onların hükmü, müslümanları kendilerine kalkan yapmaları halindeki hükümdür.

Soru: Müşrikler, müslüman esirleri kendilerine kalkan yaparlarsa, onlara ok atmak gibi şeylerle saldırmak caiz midir?

Cevap: Eğer müslümanlar, onlara ok gibi şeyler atmak zorunda değillerse, atmaları caiz değildir. Eğer bu durumda atar ve müslüman esirleri öldürürlerse, diyetlerini ve kefaretlerini ödemek zorundadırlar. Çünkü zaruret olmadan bir müslümanı öldürmüş olurlar. Ok atmadıkları takdirde mağlup olma endişesi taşıyorlarsa, mümkün olduğu kadar müslüman esirlerden kaçınarak düşmanı öldürmek için ok atmaları caizdir. Çünkü yanımızdaki müslümanların korunması, onların elindeki müslümanların korunmasından daha öncelikli ve önemlidir.

KÂFİRLERİN AĞAÇLARINI KESMENİN VE EVLERİNİ YIKMANIN HÜKMÜ

Soru: Müşrik ordusunun ağaçlarını kesmek, evlerini yıkmak caiz midir?

Cevap: Eğer İslam ordusu küfür diyarına girer ve onları hezimete uğrattırır, ağaçlarını kesmek, evlerini yıkmak caiz değildir. Çünkü onlar artık müslümanların ganimetleri sayılmaktadır.

Soru: Ne zaman müşrik ordusunun ağaçlarını kesmek, evlerini yıkmak caiz olur?

⁵⁰⁴ Buhârî, Müslim

Cevap: Müslümanların saldırıp orada kalmayı düşünmedikleri zaman caiz olur. Saldırıda bulunur, fakat orada kalmayı düşünmüyorsa, caiz olur. Zira Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “...Öyle ki evlerini hem kendi elleriyle hem de müminlerin elleriyle yıkıyorlardı...” Başka bir ayette de, “Hurma ağaçlarından herhangi bir şeyi kesmeniz veya kökleri üzerinde bırakmanız, hep Allah’ın izniyledir. Yoldan çıkan fasıkları rezil etmek içindir.”⁵⁰⁵ buyurmuştur.

Resûlullah ﷺ, Beni Nadir Yahudilerinin, Hayber’in ve Taif’in hurma ağaçlarını yakmıştı.

CIHADDA DÜŞMANA EMAN VERME FIKHI

Soru: Eğer müslümanlardan biri müşriklerden birine; “Sen artık benim himayemdesin ya da güvencemdesin.” derse, bununla müşriğe eman verilmiş olur mu?

Cevap: Evet, eman verilmiş olur.

Soru: Müşrik askerine, “korkma” veya “geçmiş olsun.” gibi sözler söylerse, ona eman vermiş kabul sayılır mı?

Cevap: Evet bu da eman da sayılır. Çünkü Ömer ؓ kâfir ordusundan esir düşen Hir bin Mezan’a, “Geçmiş olsun, konu!” dedi. Adam konuşunca, Ömer ؓ öldürülmesini emretti. Enes bin Malik ؓ kendisine, “Senin böyle yapman doğru değildir. Çünkü sen onu güvencene almıştın.” dedi.”⁵⁰⁶

Soru: Eman dileme anlamına gelen bir işaretle kişi eman dilerse, eman dilemiş sayılır mı?

Cevap: Onu yakalayan müslüman, onun işaretle eman dileğini kabul edip itiraf ederse, eman istemiş sayılır. Eğer “Hayır

⁵⁰⁵ Haşr, 5

⁵⁰⁶ Buhârî, muallâk olarak rivayet etti.

eman dilemedi.” derse, sözü kabul edilir. Çünkü o, müşriğe eman olmadığını, onun ne kastettiğini en iyi bilendir. Bu durumda, güvende olacağı yere girinceye kadar öldürülmesi caiz olmaz. Çünkü eman dilediği şüphelidir.

ESİR ALINAN ÇOCUK VE KADINLARIN HÜKMÜ

Soru: Müşriklerin savaşta alınan kadın ve çocuklarının hükmü nedir?

Cevap:

1- Çocuk, anne-babasından ayrı ve tek başına esir edilirse icma ile müslüman kabul edilir. Çünkü çocuğun herhangi birinden olması, babasına ya da bir başkasına tabi olmasıyla belli olur.

Çocuk, anne-babasından ayrı olduğu ve anne-babasının ülkesinden çıkarılıp darul-islama getirildiği için anne-babasına değil, onu esir eden müslümanın dinine tabi olur.

2- Eğer anne-babasından biriyle esir edilirse yine müslüman kabul edilir. Evzai bu yönde fetva vermiştir.

Ebu Hanife ve İmam Şafiî, bu çocuk kâfir olmada babasına tabi olur. Müslüman olduğuna hükmedilmez. Çünkü çocuğun anne-babasından birisiyle beraber olması, dolayısıyla tamamen münferiden esir edilmiş sayılmaz. Hüküm her ikisiyle beraber esir edilmiş gibidir.”

İmam Malik şöyle demiştir: “Eğer çocuk, babasıyla beraber esir edilmişse nesepte babasına tabi olduğu gibi dinde de babasına tabi olur. Annesiyle beraber esir edilmişse nesepte annesine tabi olamayacağı gibi dinde de tabi olamayacağı için müslüman sayılır.

ESİRİN CESEDİNE İŞKENCE YAPMANIN HÜKMÜ

Esirlerin cesedinin; kulaklarının kesilerek, gözünün çıkarılarak işkence yapılmak suretiyle değiştirilmesi caiz değildir. Çünkü Resûlullah ﷺ bu şekilde muamele etmekten menetmiştir. Aynı şekilde başının ve ayaklarının kesilmesini de menetmiştir.

Soru: Müşriklerden hür, buluğa ermiş ve savaşılan askere, eman verilirse, ondan sonra ne yapılması gerekir?

Cevap: Durumları yöneticiye kalmıştır, dilerse öldürür, dilerse serbest bırakır, dilerse fidye karşılığı serbest bırakır, dilerse köle edinir. Zira Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “*Karşılaştığınız yerde onları öldürün...*”⁵⁰⁷ Başka bir ayette de, şöyle buyurmuştur: “*(Savaştan) inkâr edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onlara iyice vurup sindirince bağı sıkıca bağlayın (esir alın), savaş sona erince artık ya karşılıksız veya fidye karşılığı serbest bırakın...*”⁵⁰⁸

Burada, yöneticinin, dilediğini yapması caiz değildir. Caiz olan, müslümanların menfaatlerini göz önünde bulundurarak bir seçim yapmasıdır.

Soru: Müslümanların, bir küfür beldesini muhasara ettikten sonra onlarla aralarında hüküm verecek birini hâkem kılmaları şeklinde anlaşmaya gitmeleri caiz olur mu?

Cevap: Evet, caizdir. Çünkü Resûlullah ﷺ, Beni Kurayza Yahudilerini muhasara ettiğinde, daha önce Yahudi olan Said bin Muaz ؓ'ın vereceği hükme razı olarak Resûlullah ﷺ ile anlaşıp teslim olmuşlardı. Said bin Muaz ise erkeklerin öldürülmesine, ka-

⁵⁰⁷ Bakara, 191

⁵⁰⁸ Muhammed, 4

dın ve çocukların ise, köle edilmesine hüküm vermişti. Resûlullah ﷺ ona, “Allah’ın yedi semadan indirdiği hükümle onlara hüküm verdin.” buyurmuştu.

Soru: Savaşta yaralanan kâfirlerin hükmü nedir?

Cevap: Öldürülmeleri caizdir.

KISAS VE DİYETLERLE İLGİLİ HÜKÜMLER

1- Bir mücahid, kasıtlı olarak masum bir müslümanı öldürürse, genelde öldürdüğü şeyle ona, cana can olarak kisas uygulanır. Düşman topraklarında olması ondan kisasın düşmesini sağlamaz.

Çünkü Kur'an'ın bu konudaki emri geneldir: “Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kisas farz kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın (öldürülür). Ancak her kimin cezası, kardeşi (öldürülenin velisi) tarafından bir miktar bağışlanırsa artık (taraf- lar) hakkaniyete uymalı ve (öldüren) ona (gereken diyeti) güzel-likle ödemelidir. Bu söylenenler, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Her kim bundan sonra haddi aşarsa muhakkak onun için elem verici bir azap vardır. Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki suç işlemekten sakınırsınız.”⁵⁰⁹

2- Ölüm dışı şeylerde de mücahid kısasa tabidir.

Ancak ölüm dışı şeyler daru'l-harp'te değil İslam diyarına dö- nüldükten sonra uygulanır. Çünkü cihad esnasında ona ihtiyaç vardır.⁵¹⁰

⁵⁰⁹ Bakara, 178-179

⁵¹⁰ Mesela, birinin ayağını kıranın kisas olarak ayağının kırılması, o kişiyi işlevsiz bıraktığı gibi diğer arkadaşlarına da yük olmasına neden olur.

3- Çatışma anında yanlışlıkla bir müslümanı öldürürse diyet ödemesi gerekir. Ancak bunu akilesi (baba tarafından akrabaları) öder.

Çünkü Kur'an'ın bu konudaki emri kesindir: “Yanlışlıkla olması dışında bir müminin bir mümini öldürme hakkı olamaz. **Yanlışlıkla bir mümini öldüren kimsenin, mümin bir köle azat etmesi ve ölenin ailesine teslim edilecek bir diyet vermesi gereklidir. Meğerki ölünün ailesi o diyeti bağışlamış ola. (Bu takdirde diyet vermez).** Eğer öldürülen, mümin olduğu halde size düşman olan bir toplumdan ise mümin bir köle azat etmek lâzımdır. Eğer kendileriyle aranızda antlaşma bulunan bir toplumdan ise ailesine teslim edilecek bir diyet ve bir mümin köleyi azat etmek gerekir. Bunları bulamayan kimsenin, Allah tarafından tevbesinin kabulü için iki ay peşpeşe oruç tutması lâzımdır. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir. Kim bir mümini kasden öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lânetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.”⁵¹¹

Mahmut bin Lubeyd şöyle demiştir: “Müslümanlar, yanlışlıkla Ebu Huzeyfe el-Yemani'nin babasını öldürdüler. Onu tanımadıkları için böyle oldu. Allah Resûlü kan parasını ödemek için gelince varisi olan oğlu Huzeyfe diyeti fakir müslümanlara bağışladı.”⁵¹²

4- Kâfirlerin, kalkan olarak kullanmış olduğu bir müslümanı öldürdüğü için mücahid diyet ödemez ve ona kefarete gerekmez. Çünkü düşman tarafına ateş edince kime isabet ettiğini bilmeden ateş etmektedir. Bu gibi durumlarda ne diyet ne de kefarete gerekmez.

⁵¹¹ Nisa, 92-93

⁵¹² Müsned-i Ahmed

5- Mücahid, kasıtlı olarak düşman safına ateş eder ve düşman safında bulunan müslüman olduğunu bildiği birisini öldürürse ikinci bir görüşe göre diyet ödemesi gerekir. Aynı zamanda hata ile adam öldürme kefareti de ödemek zorundadır. Çünkü hata ile bir müslümanı öldürmüştür ve bu konudaki ayet çok nettir: “Yanlışlıkla olması dışında bir müminin bir mümini öldürme hakkı olamaz. **Yanlışlıkla bir mümini öldüren kimsenin, mümin bir köle azat etmesi ve ölenin ailesine teslim edilecek bir diyet vermesi gereklidir. Meğer ki ölünün ailesi o diyeti bağışlamış ola. (Bu takdirde diyet vermez).** Eğer öldürülen, mümin olduğu halde size düşman olan bir toplumdan ise mümin bir köle azat etmek lâzımdır. Eğer kendileriyle aranızda antlaşma bulunan bir toplumdan ise ailesine teslim edilecek bir diyet ve bir mümin köleyi azat etmek gerekir. Bunları bulamayan kimsenin, Allah tarafından tevbesinin kabulü için iki ay peşpeşe oruç tutması lâzımdır. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir. Kim bir mümini kasden öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lânetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.”⁵¹³

6- Ancak burada diyeti mücahid değil beytu'l-mal (hazine) öder. Çünkü müslümanlar yanlışlıkla Ebu Huzeyfe'nin babasını öldürünce diyet onlardan alınmadı. Bizzat peygamber diyeti ödemeye geldi, fakat Ebu Huzeyfe bu diyeti fakir müslümanlara tasadduk etti. Ayrıca bu mücahid, düşman safında bulunan bir müslümanı, istemeyerek ve müslümanların genel menfaati ve dinin zafer kazanması için yaptığı savaşta öldürmüştür. Eğer diyet ödeyecek beytu'l-mal yoksa “akile” dediğimiz baba tarafından yakın çevresi (akrabaları) öder.

Hücum veya çatışma anında düşman tarafından öldürülmesi caiz olmayan birini hatayla veya kasten öldürürse ne diyet ne de kefarete ödemek zorundadır. Ancak bu yaptığından dolayı tevbe ve istiğfar etmesi gerekir.

Çünkü Allah Resûlüne, müşriklere yapılan gece baskınında istemeden kadın ve çocukların da öldürüldüğü söylenince şöyle demiştir: “Onlar da müşriklerdendir.” buyurmuştur.

7- Düşmanı esir aldıktan sonra öldürürse bu kimseye ne diyet ne de kefarete gerekir. Ancak tevbe ve istiğfarda bulunması gerekir. Çünkü caiz olmayan bir iş yapmıştır. İmam veya komutan, uygun gördüğü şekilde katili tazir yolu ile cezalandırabilir. Çünkü caiz olmayan bir şey yapmıştır.

8- Bu şekilde birini öldüren mücahidden diyet alınmasa da öldürme eyleminden dolayı bir miktar para alınır ve ganimet mallarına eklenir. Çünkü esiri öldürmekle bir nevi ganimet sahiplerinin hakkını yemiştir. Bu da ganimet mallarını telef etmeye benzer. (Ganimet malını telef eden, kıymetini öder)

HADLER

1- Düşman topraklarında hadler uygulanmaz. Bu durumda had cezası ertelenir, İslam diyarına gelince uygulanır.

Çünkü Allah Resûlü şöyle buyurmuştur: “Savaşta eller kesilmez.”⁵¹⁴

Ömer bin Hattab, yetkililere şöyle bir mektup yazmıştır: “Ordu ve müfreze komutanları veya bir müslüman, savaşırken kimseye sopa (had) cezası uygulamasın. Çünkü şeytan, ceza alan kişiyi baştan çıkartıp kâfirlere katılmasına sebep olabilir. Bu tür cezalar, döndükten sonra uygulanır.”⁵¹⁵

⁵¹⁴ Tirmizi

⁵¹⁵ Musannef, İbni Ebi Şeybe

Bu tür uygulama kıyas-ı evladır. Çünkü hastalık, aşırı sıcaklık, soğukluk ve başka sebeplerden dolayı had cezası alan kimse lehine bu cezayı ertelemek islam'ın ve müslümanların menfaatine olan bir durumdur. Çünkü müslümanların savaş esnasında bu insana ihtiyacı vardır. Ayrıca bu kişi, ceza alma korkusundan dolayı dinden çıkıp kâfirlere katılabilir. İşte bütün bunları bir araya getirdiğimizde evla olanın, had cezalarını geciktirme olduğu açıkça görülmektedir.

2- Sınır boylarındaki mücahidlere had cezası uygulanır.

Çünkü buralar İslam toprağıdır.

3- Ayrıca başkalarını da aynı suç ve hatalardan engellemek için bu, olmazsa olmazlardan sayılır.

Ömer bin Hattab, Ebu Ubeyde bin Cerrah'a şöyle bir mektup yazmıştır: "İçki içene seksen sopa vur." Ömer bunu yazdığında Şam'da, Ebu Ubeyde ise sınırda idi.

YARGILAMA

1- Mücahidin cihada çıkması, başkalarının onun üzerinde bulunan haklarına engel teşkil etmez. Eğer ödeme gücü varsa veya yerine ödemesi için bir vekil atamışsa alacaklı da borcunu hemen istiyorsa vermek zorundadır. Eşi ondan nafakasını veya zinaya düşme korkusu varsa kendisini boşamasını isteyebilir. Çünkü uzun süreliğine eşinden ayrılacak ve geri gelmeme ihtimali var.

2- Mücahidin şartları tutuyorsa ve bir engel de yoksa başkası lehine veya aleyhine şahitliği kabul edilir. Ancak onda suç şüphesi (taksim edilmeden önce ganimetten mal alma gibi konular) varsa kabul edilmez.

3- Mücahidin şartları tutuyorsa ve bir engel yoksa müslüman ile veya kafir ile ilgili şahitliği kabul edilir.

4- Suç unsuru olmayan konularda mücahidlerin birbirleri için şahitliği kabul edilir. Ancak şahitlik şartlarının oluşması ve bu konuda bir engelin bulunmaması gerekir.

5- Taksim edilmeden önce ganimet malları konusunda birbirlerine yapacakları şahitlik, racih görüşe göre kabul edilir. Örneğin bir mücahid, diğer mücahidin “falanca atlı kâfiri öldürdüğüne şahitlik edebilir.”

Çünkü Allah Resûlü, bir hadislerinde şöyle buyurmuştur; “Kim bir kâfiri öldürürse ve kendisinin öldürdüğüne dair elinde delil varsa öldürdüğü kişinin eşyası onun olur.”⁵¹⁶

6- Savaş meydanında askerin askerden başka şahidi olmaz. Bu hadis, mücahidlerin birbirlerine yapacakları şahitliğin kabul edileceğini göstermektedir. Mücahidin şartları tutuyorsa ve bir engel yoksa.

7- Bir kimsenin, “falanca mücahid, atlı bir düşman öldürdü.” demesinin ona maddi bir faydası yoktur. Belki de zararı vardır. Çünkü yaptığı bu şahitlikle ganimet mallarından eksilmeye sebep olmaktadır.

İslam âlimleri şu konuda ihtilaf etmişlerdir; “Bir grup mücahid birlikte atlı bir kâfiri öldürseler acaba onların birbiri lehine şahitlikleri kabul edilir mi?” Örneğin bir grup mücahid bir kâfiri esir alsa, sonra onu salıverdiklerine şahitlik yapsalar onların bu şahitlikleri cumhura göre kabul edilir. Çünkü bu insanlar müslüman ve adil kimselerdir. Ayrıca şahitliklerinde suç unsuru yoktur. Öyle ise bu şahitlik kabul edilir.

Casusların hükmü, dinlerine ve durumlarına göre değişir. Zımmi olmayan kafir casus ve gayrimüslim olan casus.

Casus, insanların sırlarını, gizli yönlerini öğrenerek onları taşıyanlardır. Burada casustan kastımız, müslümanların sırlarını düşmanlarına taşıyan kimselerdir. Kâfir olan casus, fakihlerin büyük çoğunluğuna göre öldürülür. Delili ise İyas b. Seleme b. El Ekma'nın, babasından rivayet etmiş olduğu hadis-i şeriftir: 'Allah Rasûlü ﷺ seferdeyken müşriklerden bir casus geldi. Ashab-ı kiramla oturup konuştu. Akabinde bir şey çalarak oradan uzaklaştı. Allah Rasûlü, **"Onu bulup öldürünüz"** buyurdular. Ben de onu öldürdüm. Allah Rasûlü ﷺ de onun çaldığı eşyayı, (geri almadı) ona bıraktı.'

Zımmîye gelince: Eğer müslümanlar aleyhinde tecessüste bulunmuşsa, fakihler, yaptığı tecessüsün ahdini bozar mahiyette olup olmadığı veya öldürülmesi mi, köle olarak kullanılması mı gerektiği hususunda ihtilaf etmişlerdir.

Eğer müslümanlardan eman dilerse casusluk yapmadığı sürece müslümanlar ona eman verebilirler. Eğer ahdi bozarak tecessüste bulunursa öldürülmesinde bir beis yoktur. Halife, başkalarının da ders alması için asılarak öldürülmesini uygun görürse, öldürülmesinde veya diğer esirler gibi köle alınmasında bir beis yoktur. Burada daha uygun olanı ise başkalarının da ibret alması için halifenin onu öldürmesidir.

Düşmana Karşı Savaşa Çıkma Mücahidin Uyması Gereken Hükümler

فَقَهُ الْجِهَادِ

Bir Mücahidin Vasıfları,
Cep Kütüphanesi, ve Yol Haritası

1- Eğer karşı tarafta hakkı kabul edeceğine, müslümanların tarafına geçeceğine inanılan ehl-i sünnet unsurları varsa davet ve uyarı yapılabilir.

2- Uyarma veya uyarmama, ordu komutanına veya emîre bağlıdır. Çünkü komutan ve emîr en doğru olanı bilir. Eğer uyarı yapılmadan savaşı uygun görürse bu seçenek uygulanır. Eğer çatışmadan önce uyarmayı uygun görürse bu seçenek uygulanır.⁵¹⁷

3- Düşmana gece baskını yapmak caizdir.

Sa'b bin Cüsame şöyle demiştir: Allah Resûlüne şöyle bir soru soruldu: “Müşriklere geceleyin ansızın saldırı yapıldığında istemeden de olsa kadınları ve çocukları öldürülmektedir. Bunun hükmü nedir?” “Allah Resûlü bu soruya şöyle cevap verdi: “*Onlar (kadın ve çocuklar) onlardandır (müşriklerdendir.)*”⁵¹⁸ Bu cevaptan, Allah Resûlünün gece baskınlarına izin verdiği anlamı çıkmaktadır.

İmam Ahmed konuyla ilgili şunları söylemiştir: “Gece düşmana ansızın saldırmada bir sorun yoktur. Bunu (geceleyin düşmana saldırmayı) hoş görmeyen (ilim ehlinde) birini ben bilmiyorum.”

4- Düşmanla savaşta ve zaruret durumunda kâfirlerden yardım almak caizdir. Bu, bütün fıkıhçıların ittifak ile cevaz verdikleri bir durumdur.

⁵¹⁷ El-Ahkamu Sultaniyye

⁵¹⁸ Buhârî, Müslim

5- Zaruret dışında onlardan yardım almak haramdır.⁵¹⁹

Bu konuda Aişe ؓ kanalı ile gelen bir rivayet vardır: “Allah Resûlü Bedir’e giderken müşriklerden birisi peşine takılıp onunla gelmek istedi. Allah Resûlü, adama, ‘Sen Allah’a ve peygamberine inanıyor musun?’ dedi? Adam, ‘Hayır!’ deyince; Allah Resûlü; “Benimle gelme, çünkü bir müşrikten kesinlikle yardım almam.” dedi.”⁵²⁰

6- Evet, kâfir ve müşrikten yardım alınmaz, çünkü kalbi pis olduğu için kötülüğünden ve hilesinden emin olunmaz.

7- Düşmanla karşılaşma esnasında dua etmek ve Allah’tan onlara galip gelmeyi istemek müstehaptır. Çünkü Allah Resûlü, düşmanla karşılaşınca durur, Allah’tan onlara galip gelmeyi ister ve bu şekil dualar yapardı.

8- Dua esnasında sırtın kibleye gelmesinde bir sakınca yoktur. Çünkü bu konuda Ömer’in ؓ peygamber’den naklettiği ve Buhârî ile Müslim’in anlattığı Bedir savaşında yaşanmış bir olay vardır.

9- Düşmanla karşılaşınca tekbir getirmek, Allah’ı zikretmek müstehaptır. Ayette şöyle buyrulur: “Ey iman edenler! Herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah’ı çok anın ki başarıya erişesiniz.”⁵²¹

10- Düşmanla birlikte savaşa katılan herkes öldürülebilir. Burada bizzat savaşan, savaşanlara teknik anlamda yardım eden, fi-kir veren ve onları savaşılmaya teşvik eden herkes savaşçıdır, bun-

⁵¹⁹ Malikî, Hanbelî ve İbn Hazm’ın görüşü bu şekildedir. İkinci bir görüşe göre düşmanla savaşta zaruret dışında da kâfirlerden yardım almak caizdir. Bu, Hanefîlerin görüşüdür. Ancak burada İslâmın hükümlerinin galip olması şartını koşmuşlardır. Şafiîler ise imamın yardım alınacak kâfirlerin müslümanlar hakkında iyi şeyler düşündüklerini bilip, hıyanetlerinden emin olduktan sonra buna izin verebileceği şartını koşmuşlardır.

⁵²⁰ Müslim

⁵²¹ Enfal, 45

lar arasında bir fark yoktur. Çünkü Kur'an şöyle der: "Size karşı savaşımlarla, siz de Allah yolunda savaşın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü Allah aşırıları sevmeyiz."⁵²²

11- Sahabe, Huneyn savaşında düşman safında olan, fakat yaşlı olduğu için bizzat savaşmayan, ancak görüşlerinden istifade etmek için getirilmiş olan Dureyd bin Samme'yi öldürmüşlerdir. Allah Resûlü bu adamın öldürülmesiyle ilgili bir itirazda bulunmamıştır.⁵²³

12- Savaşmıyorlar ise çocukların ve kadınların öldürülmesini İslam âlimleri haram saymıştır. Bu, üzerinde icma olunan bir konudur.

Çünkü Allah Resûlünün katıldığı bir gazvede öldürülmüş bir kadın görülünce Allah Resûlü, kadınların ve çocukların öldürülmesini yasakladı.⁵²⁴

CANLI KALKAN MESELESİ

1- Kâfirler savaş anında kendi çocuk ve hanımlarını müslümanlara karşı kalkan olarak kullanırlarsa ve müslümanlara zarar vermelerinden korkulursa savaşa devam edilir, ölümlerine sebep olsa bile karşı tarafa silah atılır. Ancak kadınların ve çocukların vurulmamasına azami derecede önem verilir.

Çünkü Buhârî'de geçtiği üzere Allah Resûlü, Beni Mustalik gazvesinde düşmanı gafilce avlamıştır. Sa'b bin Cüsame şöyle demiştir: Allah Resûlüne; "Müşriklere geceleyin ansızın saldırı esnasında istemeden kadın ve çocuklarının öldürülmesinin hükmü nedir?" diye sorulunca şöyle cevap verdi: "Onlar da onlardandır. (müşriklere dendir)."⁵²⁵

⁵²² Bakara, 190

⁵²³ Buhârî, Müslim

⁵²⁴ Buhârî, Müslim

⁵²⁵ Buhârî, Müslim

2- Müşrikler kendi hanım ve çocuklarını savaş dışında canlı kalkan olarak kullanırlarsa ve müşriklerin müslümanlara bir tehlikesi söz konusu değilse burada savaşma ve onlara ateş etme konusunda İslam fıkıhçıları farklı görüşler belirtmişlerdir.⁵²⁶

DÜŞMAN, MÜSLÜMANLARI CANLI KALKAN OLARAK KULLANIRSA

Düşman, müslümanları kalkan olarak kullanırsa burada dört durum söz konusudur:

1- Müslümanların geneli için tehlike oluşturan kafir düşman, müslüman esirleri veya kadın ve çocukları çatışma anında kalkan olarak kullanırsa; savaşmanın ve onlara ateş etmenin caiz olduğunu istisnasız tüm fıkıhçılar söylemişlerdir. Ancak mümkün mertebe kalkan olarak kullanılan müslümanları korumaya çalışmak gerekir.

2- Eğer savaşmamanın ve ateş etmemenin müslümanların geneline zararı varsa zarurettten dolayı savaşılır ve karşı tarafa ateş edilebilir. Çünkü burada iki zarar vardır. Zararlardan birisi diğerine nazaran çok kapsamlı olduğu için en az zararla sonuç elde etme yolunu tercih etmek gerekir.

3- Aksini yapıp savaşı terk etmenin ve onlara ateş etmemenin cihadı bırakma ve müslümanların üzerine gelmelerine sebep olma gibi kötü bir netice doğurmasından dolayı kesinlikle caiz görülmemiştir.

Ancak ellerinde esir bulunan müslümanları savaş dışında bir ortamda canlı kalkan olarak kullanırlarsa ve düşmanın müslü-

⁵²⁶ Hanefiler ve Hanbeliler savaşmaya ve karşı tarafa silah satmaya cevaz verirken, Şafiler racih görüşe göre buna cevaz vermektedirler. Malikiler ise onları bırakmak ve savaşmamak gerektiğini söylemişlerdir. Şafii mezhebinin görüşlerinden biri de bu şekildedir.

manların geneli için bir tehlikesi söz konusu değilse onlarla savaşmamak ve karşı tarafa ateş etmemek gerekir. Bu konuda tercih edilen görüş budur.

Bir ayetinde konuyla ilgili olarak Kur'an şöyle buyurur: “Onlar, inkâr eden ve sizin Mescid-i Haram’ı ziyaretinizi ve bekletilen kurbanların yerlerine ulaşmasını menedenlerdir. Eğer (Mekke’de) kendilerini henüz tanımadığınız mümin erkeklerle mümin kadınları bilmeyerek çiğnemeniz sebebiyle üzüntüye kapılmanız ihtimali olmasaydı (Allah savaşı önlemezdi). Dilediklerine rahmet etmek için Allah böyle yapmıştır. Eğer onlar birbirinden ayrılmış olsalardı elbette onlardan inkâr edenleri elem verici bir azaba çarptırırdık.”⁵²⁷

Bilindiği gibi bu ayet, Hudeybiye anlaşmasından sonra inmiştir. Ayette Allah, müminleri Mekke’deki düşmanlarına karşı savaş yapmaktan engellemektedir. Çünkü Mekke’de kâfirlerle iç içe yaşayan müslümanlar vardı.

Eğer müslümanlar Mekke’deki düşmanlarıyla savaşıyorlardı, oradaki müslümanlara bilmeden zarar verir; böylece günah kazanmış olurlardı. Demek ki kâfirlere karışmış olan müminleri öldürmek caiz değildir. Eğer Mekke müşrikleri, müminlerden ayrılmış olsaydı; Allah peygamberini onlara musallat edecekti, ancak karışık olmalarından dolayı Allah buna izin vermedi.

4- Ayrıca onlarla savaşmayı ve onlara ateş etmeyi mecburi kılan bir durum olmadığı için müslümanların ölümüne sebep olacak şeylerden kaçınmak gerekir. Çünkü böyle bir şey (müslüman birisini öldürmek) kesinlikle haramdır. Evet, kâfir ile savaşmak caizdir, fakat bir müslümanı öldürmeme adına savaşmamak daha önceliklidir.

⁵²⁷ Fetih, 25

AMELİ İSTİŞHAD FIKHI**Değerli mücahid kardeşim;**

Ameliyye istişhadiyye konusunda bazı âlimler cevaz vermezken birçoğu bazı şartlar öne sürerek cevaz vermişlerdir. Bu konu hakkında geniş bir bilgi vermek istemiyorum. Sadece bu konu hakkında sana bazı nasihatlerde bulunmak istiyorum:

1- Cihad beldesinde emîrinden izin almadan bu türden girişimlerde bulunma.

2- Emîrin de o bölgedeki -varsa- âlimlerden fetva almalı.

3- Fetva çıkmıyorsa şartları zorlayarak kendi kafana göre hareket etme.

4- Ameliyye istişhadiyye izni çıkmışsa ve sen de yapmak için karar vermişsen şu nasihatlerime kulak ver inşaallah:

- * Kimseye bahsetme.
- * En takvalılarla birlikte ol.
- * Boş muhabbetlerin tamamından uzak dur.
- * Dilin sürekli zikirle ıslak olsun.
- * En küçük bir tereddütün olmasın.
- * Dünyevi hiçbir şey düşünme.
- * İlla da güzel rüya görme şartı yoktur... Rüyalar göremiyorsan üzülme, bu senin sınavın.
- * Gece namazlarını aksatma.
- * Çokça Kur'an oku.
- * Bulutların arkasındaki Firdevs cennetini görür gibi ol.
- * Allah'a mutlak güven ve yola çık...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen ne ganimet almak için ne de başka bir dünyevî sebeple cihad ediyorsun... Sen sadece Allah'ın güzel sözlerinin yeryüzünde hâkim olması, yeryüzündeki tüm canlıların rahat nefes alabilmesi için cihad ediyorsun...

Sakin ola bu niyetine “*ganimet sevgisi*” zehiri bulaşmasın... Unutma ki senin başını döndürecek kadar çok ganimet senin payına düşebilir... “*Ganimetin tadını bu dünyada almak*” istiyorum dediğin andan sonra ki savaşın “**daha çok ganimetim olsun**” savaşına dönüşür...

Sen, cennetteki derecenı düşürecek tüm işlerden uzak ol... Sen her halükarda hakkına düşen ganimeti beytulmala bağışla ya da paydan uzak dur...

Her ortamın fıkıhı olduğu gibi ganimetin de fıkıhı vardır... Bu fıkıhı bilmen sünnete uygun davranmanı sağlar... Şimdi sana ganimet fıkıhını anlatayım inşaallah:

GANİMET VE FEY İLE İLGİLİ HÜKÜMLER

1- Toprak hariç⁵²⁸ düşmandan alınan ganimet beşe bölünür. Bu konuda bütün fıkıhçılar ittifak etmişlerdir.

528 Toprak ve akar meselesi imamın (devlet başkanının) karar vereceği bir konudur. Çünkü Allah Resûlü birçok yerleri fethetmiş fakat topraklarını taksim etmemiştir. Hayber'i fethetmiş ve taksim etmiştir. Demek ki imam, duruma göre bakacak ve uygun olan neyse onu yapacaktır.

Hak sahipleri, Kur'an'ın dediği gibi, şu kimselerdir: “*Bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri mutlaka Allah’a, Peygamber’e, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Eğer Allah’a; hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, (yani) iki ordunun (Bedir’de) karşılaştığı gün kulumuza indirdiklerimize inandıysanız (bunu böyle bilin). Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.*”⁵²⁹

2- Ganimetin beşte biri bizzat savaşta bulunan akıl baliğ, hür ve sağlıklı olanlara verilir. Burada önemli olan, katılmaktır; bizzat çatışmalarda bulunma şartı aranmaz.

3- Binek ile katılanın hissesi yaya olarak katılana göre daha fazla olur. Binek ile katılana; bir kendisine, iki de atına olmak üzere üç pay (hisse) verilir Yaya katılan kimselere ise bir hisse verilir.

İbni Ömer kanalı ile gelen bir rivayette şöyle denmiştir: “Allah Resûlü, at için iki hisse, sahibi için de bir hisse dağıttı.”⁵³⁰ İbni Hacer, bu hadisin sonunda şöyle demiştir: Demek ki binekle savaşta katılan kimseye üç hisse verilir.

4- Atlıya, yayadan daha fazla hisse/pay verilmesi, onun sorumluluğundan ve çektiği sıkıntıdan kaynaklanmaktadır. Bu durumda onun payını daha fazla vermek gerekir.

Günümüzde elde edilen ganimetler askerler arasında taksim edilmez. Çünkü herkes savunma bakanlığından maaş almaktadır. Evet, düzenli ordularda asker sadece kendi görevini yapsın diye

⁵²⁹ Enfal, 41 (Ayette zikredilen “Peygamber’in akrabaları” hakkında alimler ihtilaf etmişlerdir. Şafii’ye göre Haşim ve Muttalib oğullarıdır; bir görüşe göre de sadece Haşim oğullarıdır; bir görüşe göre zekât almaları helal olmayan akrabalarıdır, bir görüşe göre de bütün Kureyş kabilesidir. Savaşta alınan ganimetler beşe bölünür. Beşte biri ayette sayılanlara tahsis edilir. Kalan da savaşa katılan gazilere taksim edilir.)

⁵³⁰ Buhârî, Müslim

ona periyodik aralıklarla maaşı, elbisesi ve daha başka hakları verilir. İşte böylesi kimselerin düşmandan ele geçirilen ganimet mallarından bir şeyler alması caiz değildir. Alırlarsa haklarında gulul⁵³¹ hükmü geçerlidir. Çünkü hak etmedikleri haram bir şeyi almış olmaktadır.

5- Ganimetin beşte birlik kısmı da beytu'l-mala (hazineye) aktarılır.

İmam, bunu müslümanların maslahatına uygun yerlerde kullanır. Yine ganimetin geriye kalan dört kısmı, yetkililer tarafından alınır ve ordunun maaş dâhil diğer ihtiyaçlarını karşılamada kullanılır. Çünkü askerlerin almış oldukları maaşlar, ganimet almalarına ihtiyaç bırakmamaktadır. Ayrıca imam, genel maslahattan dolayı ganimetleri dağıtmama yetkisine sahiptir.

6- Hem günümüzde düşmandan ganimet olarak ele geçirilen füze, tank, bomba gibi şeylerin dağıtılması ve fertlerin böyle bir şeye sahip olması akıl işi değildir.

7- Düşmanla savaşmak için ihtiyaç varsa, taksimat yapılmadan önce ganimetten silah almak caizdir. Ancak işi bittiğinde iade etmesi gerekir. Aynı şekilde taksimat yapılmadan önce yiyecek türü ganimetlerden de ihtiyaç kadar yemek caizdir.

İbni Ömer'den gelen bir rivayette şöyle denmiştir: “Biz, Allah Resûlü döneminde gazvelerde bal ve üzüm gibi şeyleri bulduğumuzda ihtiyacımız kadar yedik fakat beraberimizde bir şey götürmezdik.”⁵³²

8- Düşman topraklarında bineğin ihtiyaç duyduğu yiyeceği ve erzakı temin etmek caizdir.

⁵³¹ Ganimetten mal kaçırma

⁵³² Buhârî

Abdullah bin Ömer şöyle demiştir: “Allah Resûlü, Hayber sa-
vaşında bize, “Yiyin, hayvanlarınızı otlatın, fakat beraberinizde
götürmeyin.” dedi.⁵³³ Burada geçen “otlatın” tabiri hayvanların
ihtiyaç duyduğu erzakın düşman diyarından temin edilebileceği-
ne işarettir.

9- İhtiyaç varsa düşman topraklarında ele geçirilen ganimetler
arasındaki ilaçları kullanmak caizdir. Çünkü ilaçlar da yemek türü
gibidir. İhtiyaç miktarı kadar yemek caiz olduğu gibi ihtiyaç duyul-
an ilaçları da kullanmak caizdir.

10- Ayrıca ortada ihtiyaç denen bir gerçek vardır. Çünkü sü-
rekli yanında ilaç taşımak zor bir durumdur. Burada fiili bir durum
vardır, yani yaralıların ve hastaların ihtiyaç duyduğu ilacı ihtiyaç-
tan dolayı kullanma zorunluluğu doğmuştur.

11- Az olsun, çok olsun ganimetten aşırmaq/çalmak haram-
dır. Çünkü Kur’an bunu yasaklar ve şöyle der: “Bir peygambe-
re, emanete hıyanet yaraşmaz. Kim emanete/ganimete (devlet
malına) hıyanet ederse, kıyamet günü, hainlik ettiği şeyin günahı
boynuna asılı olarak gelir. Sonra herkese -asla haksızlığa uğratıl-
maksızın- kazandığı tastamam verilir.”⁵³⁴

12- Ebu Hureyre’den gelen bir rivayette Allah Resûlü şöyle
buyurmuştur: “Sakın kıyamet günü boynunuzda meleyen koyun-
la veya sırtında kişneyen at ile görmeyeyim. Sonra da kalkıp “Ey
Allah’ın Resûlü, bana yardım et.” demeyin. Çünkü bu tür kim-

533 Beyhaki, Sünen-i Kübra

534 Âl-i İmran, 161 (Bedir savaşında elde edilen ganimetlerin taksimi sırasında, kayıp bir eşya için, münafıkların “Herhalde Muhammed almıştır.” demeleri üzerine bu ayetin nazil olduğu rivayet edilir. Uhud savaşında Peygamber’in stratejik bir noktaya yerleştirdiği okçuların, İslam ordusunun savaşı kazanma belirtisi üzerine, Peygamber tarafından “Herkesin aldığı ganimet kendisinin olacaktır.” gibi bir söz söylenebileceği zannına kapılarak görevlerini terk etme-leri üzerine, onların bu zannını reddetmek için indirildiği de rivayet edilir.)

selere şöyle diyeceğim: “Senin için yapacak bir şeyim yok. Ben sana bunu daha önceden haber vermişim.” Yine kıyamet günü bazı kimseler boyunlarında ses çıkaran deve ile gelecek ve bana “Ey Allah’ın Resûlü yardım et.” diyecek. Ben ise ona, “Senin için bir şey yapmaya malik değilim, ben daha önce seni uyarmıştım diyeceğim...” Yine bazıları sırtlarında altın ve gümüşle gelecek ve; “Ey Allah’ın Resûlü, bana yardım et.” diyecek. Ben ona, “Senin için bir şey yapmaya malik değilim, daha önce seni bu konuda uyarmıştım, diyeceğim.” Yine birtakım insanlar sırtlarında kumaş parçaları ile gelecek ve bana, “Ey Allah’ın Resûlü bana yardım et.” diyecekler. Ben ona, “Seni daha önce bu konuda uyarmıştım ve yapacağım bir şey yok diyeceğim.”⁵³⁵

13- İmam, ganimetten çalanı dövme, hapsetme veya uygun gördüğü şekilde cezalandırmaya yetkilidir.

Fey⁵³⁶ İle İlgili Hükümler

1- Fey almak caizdir.

Çünkü bu konuda Kur’an’ın açık ayeti vardır: “Allah’ın, onlardan (mallarından) Peygamberine verdiği ganimetler için siz at ve deve koşturmuş değilsiniz. Fakat Allah, peygamberlerini dilediği kimselere karşı üstün kılar. Allah her şeye kadirdir. Allah’ın, (fethedilen) ülkeler halkından Peygamberine verdiği ganimetler/ feyler, Allah, Peygamber, yakınları, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Böylece o mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet olmaz. Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah’tan korkun. Çünkü Allah’ın azabı çetindir.”⁵³⁷

⁵³⁵ Buhârî

⁵³⁶ Çatışma olmadan düşmandan alınan ganimet.

⁵³⁷ Haşr, 7

Ömer bin Hattab şöyle demiştir: “Nadir oğullarının malları at ve deve koşturmadan ve çatışma olmadan Allah’ın müslümanlara, özellikle Allah Resûlüne nasip ettiği bir fey (ganimet) idi. Allah Resûlü buradan aldıklarıyla ailesinin senelik nafakasını ayırdı. Geri kalanlar ile savaş için silah ve hayvan aldı.”⁵³⁸

2- Fey, bütün müslümanlar içindir. Ancak savaşa katılan askerlere öncelik verilir. Cumhura göre, askerlere, feyden yetecek kadar verilir..

Ömer bin Hattab, feyin bütün müslümanları kapsadığını söylemiştir.

Ahmed bin Hanbel konu ile ilgili şöyle demiştir: Fey’de bütün müslümanların hakkı vardır.

Günümüzde düzenli ordular maaş esasına göre çalıştıkları için ve bütün ihtiyaçlarını savunma bakanlığı karşıladığı için feyin devlet tarafından alınarak ülke ihtiyaçları için kullanılacağını söylemek mümkündür.

Teşvik Olması İçin Bazı Askerlere Fazladan Nefil/ Ganimet Vermek

1- İmam veya onun adına vekâlet eden kişi, ordu için veya bir kısım asker için fazladan ganimet belirleyebilir. Ancak bu konuda bir faydanın olması gerekir. Bu belirleme ganimet alınmadan önce olabileceği gibi sonra da olabilir.

2- Allah Resûlü, gönderdiği bazı müfrezelerde bütün askere değil de bir kısım kişilere zaman zaman bu uygulamayı yapmıştır.⁵³⁹

Bir hadiste şöyle buyurmuştur: “*Kim savaşta kâfirlerden birisini öldürür ve bu konuda elinde delili veya şahidi olursa öldürdüğü kişinin eşyası onun olur.*”⁵⁴⁰

⁵³⁸ Buhârî

⁵³⁹ Buhârî, Müslim

⁵⁴⁰ Buhârî, Müslim

3- Nefil şu şekilde verilebilir: Örneğin askerlerden birisine, “Ey falanca, şu dinarı veya hayvanı sen al.” Yine baştan şöyle söylenebiler: “*Kim bir kişiyi öldürürse onun eşyasını alır veya kim şöyle şöyle yapar veya savaşırsa ona şu ve şu vardır şeklinde olabilir.*”

4- Nefil, genelde ganimetin beşte birini teşkil eden kısımdan yapılır.

Ganimetin üçte birinden (3/1) daha fazla nefil yapılmaz.⁵⁴¹

5- Günümüzde düşmana karşı başarılı savaş veren askerlere, bu tür şeylerin yerine rütbe yükseltme şeklinde de ödül verilebilir. Aynı şekilde “nişan” vermek de mümkündür. Hem rütbe ve nişan hem de bir miktar mal vermekte mümkündür. Bu tür nefillerin ganimetle veya fey ile bir ilgisi yoktur. Bunlar birbirinden ayrı şeylerdir. Bu, yetkililerin takdirine kalmış bir durumdur. Doğrusunu Allah bilir.

Muamelat İle İlgili Hükümler

1- Düşmana silah satmak haram, onlardan silah almak ise -ittifak ile- caizdir.

Çünkü Kur'an bu konuda şöyle der: “*İyilik ve (Allah'ın yasaklarından) sakınma üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın cezası çetindir.*”⁵⁴²

2- Allah Resülü fitne ortamında silah satmayı yasaklamıştır.⁵⁴³

3- Bir kimse üzerine cihad farz olmuşsa artık bu görevi para ile bir başkası yerine getiremez. Çünkü birisi üzerine farz kesinleşmişse başkasının yapması kişiyi yükümlülükten kurtarmaz. Tıpkı hac meselesinde olduğu gibi...

⁵⁴¹ Bu, Hanbelî mezhebinin ve İbn Hazm'ın görüşüdür.

⁵⁴² Maide, 2

⁵⁴³ Sünen-i Kübra, Beyhaki

4- Cihaddan dolayı ücret almak kesinlikle caiz değildir. Çoğunluğun görüşü bu şekildedir. Çünkü cihad, ilgili kişinin yapması gereken, Allah’a yaklaştıran ve farz olan bir ameldir. Bunun devri veya kirası olmaz.

5- Kişiye cihad bizzat farz olmamışsa cihad saflarına katıldığı andan itibaren üzerine farz ayn olarak yazılır. Bu durumda farz-ı ayn olan bir ücretten dolayı ücret alması caiz değildir.

6- Savaşa katılan kişi, ganimete ortak olur. Aynı anda hem ganimet hem de ücret alamaz.

7- Hazineden mücahide aylık veya yıllık verilen şeyler, yaptığı cihad görevinden dolayı ve teşvik amaçlı verilen şeylerdir. Bunlar kendisinin ve geçimini üstlendiği kişilerin masrafını karşılamak içindir. Çünkü bu insan, diğer bütün iş ve meslekleri bırakıp kendisini sadece cihada yoğunlaştırmıştır. Ancak kendisine verilen şeyler, Allah yolunda yapmış olduğu cihadın gerçek ücreti veya karşılığı olamaz. Çünkü o, cihad amelinde samimi ise gerçek karşılığı Allah’tan alacaktır. Allah’ın mücahidlere vaat etmiş olduğu ikramlar ise çok büyüktür, asla dünyevî şeylerle kıyaslanamaz.

8- Allah yolunda savaşan mücahidin beytu’l-maldan ve hazineden maaş ile destek alması caizdir.

El-Fur’u’da şöyle denmiştir: “Hazineden alınan maaş ve diğer haklar, cihadın ücreti veya karşılığı değildir. Bu, Allah’a itaat etmeye destek olan bir rızıktır. Cihada katılanlardan kim işini Allah için yaparsa ayrıca sevap kazanır. Devletin kendisine vermiş olduğu şeyler ise itaati desteklemek için birer rızıktır.

9- Mücahid, beytu’l-maldan/hazineden kendisinin ve sorumluluğu altındakilerin geçimini sağlayacak miktarda istihkak alır. Bu, yapmış olduğu güzel amelinde ona bir destektir, onun karşılığı veya ücreti değildir.

Bugün düzenli orduların almış oldukları maaşlar, söylediğimiz gibi destektir, cihadın ücreti ve karşılığı değildir. Çünkü onun asıl alacağı ödül, Allah katındadır.

10- Bir insanın niyeti değişmişse ve Allah için değil de maaş için cihad yapıyorsa Allah katında ücret almayacağından korkulur. Örneğin “maaş olmazsa cihad yapmam” diyorsa veya katılıp öldürülürse Allah katında şehid sayılmamasından korkulur.

11- Mücahidin savaşta kullanacağı bir teçhizatı başkalarından ödünç alması caizdir. Ancak geri iade şartı vardır. Eğer kullanıldığında bozulan veya yok olan bir şeyse onu ödünç alamaz.

Safvan bin Umeyye şöyle demiştir: “Allah Resûlü bana şöyle dedi: *“Elçim sana geldiğinde ona otuz tane zırh ver.”* Ben, “Ey Allah’ın peygamberi, sen bunları geri vermemek üzere mi alıyorsun, yoksa sonra bana tekrar iade etmek için mi alıyorsun?” dedim. Allah Resûlü, *“Hayır! sonra tekrar iade etmek için alıyorsun.”* dedi.⁵⁴⁴

12- Kendi şahsî kusurundan dolayı değilse mücahid, telef olan silahından sorumlu tutulmaz.

Çünkü Allah Resûlü şöyle buyurmuştur: *“Ödünç alan kişi hainlik etmemişse aldığı şeyden sorumlu değildir.”*⁵⁴⁵

13- Eğer ihmal ve kasıt varsa zararı kendisi karşılar.

Çünkü Kur’an bu konuda şöyle ferman buyurur: *“Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne kadar güzel öğütler veriyor! Şüphesiz Allah her şeyi işitici, her şeyi görücüdür.”*⁵⁴⁶

⁵⁴⁴ Ebu Davud

⁵⁴⁵ Beyhaki, Sünen-i Kübra

⁵⁴⁶ Nisa, 58

14- Mücahid, daru'l-harpte bulduğu sahipsiz eşyayı alabilir. Eğer bu eşya kâfirlere aitse ganimet mallarının içine konur. Eğer bulduğu eşya bir müslümana aitse buluntu mallar hükmü uygulanır. Eğer buluntu eşyanın kime ait olduğu bilinmezse bir yıl boyunca sahibini araştırır. Eğer müslüman birine aitse ona verir. Eğer kâfirlere aitse ganimetler arasına eklenir.

15- Çatışmada kaybolan ve kendisinden haber alınmayan kişinin malları taksim edilmez ve hanımı ile evlenilmez. Ancak uzun yıllar aradan geçmesine rağmen hiçbir haber alınamıyorsa malı taksim edilir ve eşi evlenebilir. Bazı âlimler bu süreyi dört yıl olarak belirlemişlerdir.

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen ne ganimet ne de cariyeye için cihad beldelerindesin... Sa-
dece Allah'ın dininin yeryüzüne hâkim olması için oralaradasın...
Tabî ki bu, cariyeye konusunda bilgisiz olmanı gerektirmez... Gün
gelir cariyeye konusunun muhatabı olursun... Bu sebeple cariyeye
konusunu seninle paylaşmayı uygun gördüm.

CARIYE

Öncelikle maslahat gereği savaş alanındaki alimlerin fetvasına
bakılır. Maslahat uygun değilse cevaz vermeyebilirler.

Savaş sırasında düşman tarafından esir edilen kız ve kadınlar,
“cariye” olarak alınır. Hukuk itibarıyla ganimet sayıldıklarından
İslâm devleti tarafından hizmetçiye ihtiyacı olan gazilere verilir.
Azat edilmedikleri müddetçe de ticarî bir eşya gibi alınıp satılırdı.

Artık o andan itibaren “cariye,” ailenin bir parçası ve bir ferdi
kabul edilir, ona göre muamele görürdü. Cariyenin sahibi olan
“efendi,” onu şahsî hizmetlerinde ve ev işlerinde istihdam ede-
bildiği gibi, isterse, ayrıca bir nikâh kıymaya ihtiyaç duymadan
istifade edebiliirdi.

Bu durum her ne kadar ilk anda garip karşılanacak olsa da,
tarihî şartları içinde bu gayet normal ve tabî karşılanırdı. Zâten
bu hususta Kur'ân'ın verdiği bir ruhsat da mevcuttur. Müminûn
Sûresinin 5. ve 6. âyetlerinde bu ruhsat şöyle ifade edilir:

“O mü'minler ki, ırzlarını korurlar; ancak hanımlarına ve sahip oldukları cariyelerine karşı münasebetleri müstesnadır. Bunlarla olan münasebetlerinden dolayı kınanmazlar.”

Efendinin, cariyesinden cinsî yönden istifade etmesinin, cariyeye adına iki mühim hikmeti ve faydası vardır. Birincisi ve en mühimi, esir düşen ve sahipsiz kalan kadınların bu sayede ihmal edilmeleri önlenmiş olur. Çünkü aksi takdirde, cariyelerin fuhşa düşmeleri, zinaya girmeleri ihtimali kaçınılmaz olduğu gibi, efendisinin evine de bağlı kalmış olur.

Diğer bir faydası, cariyenin, efendisinden bir çocuğu olduğu takdirde “çocuğun annesi” mânâsında “ummu'l-veled” sayılmaktadır. Cariyeden doğan çocuk hür kabul edilir. Çocuğun doğumu ile annesi de, efendisinin ölümünden sonra mirasçılarına geçmeyip hürriyetine kavuşur. Çocuk olmasaydı, efendisi de azat etmeseydi, diğer mallar gibi cariyeye de miras olarak kalacaktı.

Efendinin, cariyesiyle karı-koca olmaları da şart değildir. Efendi, onu sadece bir hizmetçi olarak istihdam edebilmektedir. Ayrıca, cariyenin kocası esirler arasındaysa, eşlerin nikâhları devam edeceğinden, efendinin bu cariyeye münasebette bulunması caiz değildir. Hattâ erkek birinin, kadın da başka birinin yanında köleyse, yine efendi, yanında bulunan bu kadın köleden cinsî yönden faydalanamaz. Bu meselelerle birlikte Kur'ân-ı Kerim, erkek ve kadın kölelerin birbirleriyle evlendirilmesini de teşvik etmiştir. Nur Sûresinde meâlen şöyle buyrulur:

“Bir de içinizden bekârları ve kölelerinize cariyelerinizden sâlih olanları evlendiriniz. Eğer fakir iseler, Allah onları kendi lüt-fundan zengin eder.”⁵⁴⁷

Böylece kölelerin kendi aralarında bir nevi eşitlik sağlanmış olur. Her vesileyle kölenin hürriyetine kavuşturulmasını tavsiye eden dinimiz, cariyenin de nikâhlanarak ev hanımı yapılmasını teşvik etmiştir. Bir hadis-i şerifte Peygamber Efendimiz bu hususu şöyle ifade eder:

*“Sizden cariyesi olan biriniz, onu en güzel bir şekilde terbiye eder, yetiştirir de sonra azat edip onunla evlenirse, onun için iki sevap vardır.”*⁵⁴⁸

Bu açıklamalar göz önüne alınırsa, İslâm'ın köle ve cariyeleri himaye ettiği ve onların haklarını koruduğu açıkça görülecektir. Cariye, sadece “kadınlığından” istifade edilen bir insan olarak da görülmemektedir. O, aynı zamanda evin bir ferdi, ailenin bir parçasıdır. Ailenin, hanımından sonra evin en sorumlu kadınıdır.

Bir insan sahip olduğu cariyesini azat edip hürriyetine kavuşturabildiği gibi, onu bir başkasına hediye olarak da verebilirdi. İşte Mısır hükümdarı Mukavkıs'ın Peygamber ﷺ Efendimize gönderdiği iki cariyeye de bu kabildendir. Zaten bu iki cariyeye, Mısır'dan gelirken yolda müslüman olmuşlardı. Bilindiği gibi Peygamberimiz bu cariyelerden Mâriye'yi kendi nikâhı altına almıştı.

Daha sonra Mâriye'den İbrahim dünyaya gelmişti. İbrahim'in doğumundan sonra Peygamberimiz Mâriye'yi hürriyetine kavuşturdu. Böylece Mâriye, diğer Peygamber hanımlarının gıpta edeceği bir mevkiye yükselmişti. Şîrin isimli diğer cariyeyi de Peygamberimiz, şâiri Hassan bin Sabit'e verdi.

Sevgili mücahid kardeşim;

Bizler, cinlerin varlığına ve Allah'ın bilgisi ve izni dâhilinde insanlara musallat olabileceğine iman ediyoruz... Cinler de insanlar gibi dinden sorumlu olan varlıklardır... Cinlerden de kâfir olanlar ve müslüman olanlar vardır. Fakat bizi ilgilendiren husus, cinlerin varlığına, gaybı bilmediklerine ve ancak Allah'ın izniyle insanlara musallat olabileceğine iman etmektir...

Bugün dünyanın birçok yerinde cinlerin musallat olduğu insanları görebilmek mümkündür...

Cinlerin yaşadığı yerleri, kimlere musallat olacaklarını ve cinlerden nasıl korunulacağını bilemezsek kapımızı cinlere açmışız demektir...

Şimdi sana kısaca cinler ve cinlerin musallat olmasından korunma yollarını anlatayım:

CİNLER VE KORUNMA YOLLARI

Cinler,⁵⁴⁹ insanlar gibi, akıl ve irade sahibi, mükellef, ruhanî varlıklardır. Sadece, insanlar gibi maddî vücutları yoktur. Beşerin duyularından gizlidirler. Gerçek biçimleri ve esas tabiatlarıyla görülmezler. Değişik şekillere girme gücüne sahiptirler.

549 “Cin” kelimesi, sözlükte; gizli ve örtülü varlık, görünmeyen şey anlamına gelmektedir. Terim olarak ise; duyu organlarıyla algılanamayan, çeşitli şekillere girebilen, dumsız ateşten yaratılmış, manevî, ruhanî ve gizli varlıklara verilen bir addır. İnsanların cinleri göremeyişi -en doğrusunu Allah bilir-, insanların gözlerinin cinleri görecektir yetenekte yaratılmamış olmasındandır.

CİNLERİ TANIMANIN YOLU

Cinler âlemini tanımaya bizi götüren yol, sadece vahiydir. Kur'an ve sahih sünnet; cinlerin hangi maddeden yaratıldıklarını, sınıflarını, her sınıfın mahiyetini, (dinî konularda) mükellef olup Resûlullah ﷺ'den Kur'an dinlediklerini bildirmektedir.

Cinler, Hangi Maddeden Yaratılmışlardır?

Yüce Allah, cinlerin hangi maddeden yaratıldıkları konusunda şöyle buyurmaktadır.

*“Andolsun Biz insanı, (pişmiş) ‘kuru bir çamur’ dan, şekillenmiş ‘kara balçıktan’ yarattık. Cinleri de, ‘daha önce’, ‘dumansız ateşten’ (semûm) yarattık.”*⁵⁵⁰

Ayetler şu hususlara delalet etmektedir:

İnsan başlangıçta topraktan yaratıldı. Sonra suda yoğruldu ve çamur oldu. Sonra kararınca kadar bekledi. Bu rengi değişmiş çamur kurudu ve dokunulunca çınlayan bir madde haline geldi.

Cinler, “dumansız ateşten” yaratıldılar. Çünkü ayette geçen “semûm” kelimesi, ateşin saf alevi anlamındadır.

Cinlerin yaratılışı, insanın yaratılışından öncedir.

Cinlerin Sınıfları

Cinler sınıf sınıftır.

Bazısının; istikameti, huyu ve hayr işlemesi tamdır.

Bazısı, bu sınıfın altındadır.

Bazısı ahmak ve gafildir.

Bazısı da kâfirdir. Bunlar, çoğunluğu teşkil etmektedir.

Yüce Allah, Kur'an dinleyen cinlerle ilgili kıssayı şöyle haber vermektedir:

⁵⁵⁰ Hicr, 26-27

“Bize gelince, bizden iyiler de var, başka türlü olan da var. Biz çeşitli sınıflara ayrıldık.”⁵⁵¹

Yani cinlerden bazıısı, salih olma yönünden tamdır. Bazısı da bunlardan daha az salihdir. Bu nedenle de -insanlarda olduğu gibi- değişik sınıfları vardır.

Yine cinler için şöyle buyrulmaktadır:

“Ve biz, bizlerden müslümanlar da var, hak yoldan sapanlar da var. Müslüman olanlar, işte onlar doğru yolu arayanlardır. Hak yoldan sapanlara gelince, onlar cehenneme odun olmuşlardır.”⁵⁵²

Yani cinlerin bazıları müslümandır. Bazıları da küfrü (tercih ettikleri için) zalimdir.⁵⁵³ Dolayısıyla müslüman olanlar, amelleriyle hidayet yoluna yönelmişler; kendi kendilerine zulmedenler de cehenneme odun olmuşlardır.

Cinler Nerede Yaşarlar

Cinlerin ev ve mesken edindikleri yerlerin genellikle çöplük gibi pis yerler oldukları, buraları mekan edindikleri anlaşılmaktadır. Nitekim Peygamber ﷺ, evlerde bırakılan çöplerin cinlerin toplantı yerleri olacağını bildirmiştir.⁵⁵⁴ Peygamber ﷺ, İslam’daki temizliğe dikkat çekmiştir. Görünmeyen cinler gibi, görünmeyen

⁵⁵¹ Cin, 11

⁵⁵² Cin, 714-15

⁵⁵³ Bazı durumlarda cinlerin insanlara zarar vermesi söz konusu olabilir de, müslüman bir kimsenin cinlerden korkmaması gerekmektedir. Diğer varlıklardan gelebilecek zararlara karşı Allah’a sığınmak gerektiği gibi, cinlerden gelebilecek zararlara karşı da Allah’a sığınmak gerekmektedir. Nitekim Peygamber ﷺ’in, cinlerin insanları etkilemesine karşı Ayete’l-Kürsî’yi, Felak ve Nas surelerini okuduğu bilinmektedir. (Buhârî, Vekale 10, Fezailu’l-Kur’an 10; Tirmizî, Tıb 16) Müslümanlar, cinlerden zarar gördüklerini sandıkları durumlarda Peygamber ﷺ’den öğrendiği tedbirlerle yetinmeli, cahil cinci ve üfürükçülerin tuzağına düşmekten sakınmalıdır. Çünkü cinlerin güçlerinin sınırlı olduğu unutulmamalıdır. (Mütercim)

⁵⁵⁴ Abdurrezzak, Musannef, 11/32

mikropların da çabuk üreyip çeşitli hastalıklara sebep olabileceği hakkında da bazı âlimler görüş beyan etmişlerdir. Çünkü bazı hadislerde “cin” kavramıyla mikropların kastedildiğini de söylemişlerdir. Ayrıca, sahabe ve tabiîn döneminde, cinlerin deliklerde yaşadığına dair bir inancın var olduğu da görülmektedir. Bununla ilgili bir hadis-i şerif şöyledir:

Abdullah b. Sercis ؓ anlatıyor: “Resûlullah ﷺ, (Yeryüzündeki hâşârat) deliklerine idrar yapmayı yasakladı.” Bunun sebebi, müfessir Katade’ye, “Bu deliklere idrar yapmak niye mekruh kılındı?” diye sorulmuştu. O da şu cevabı verdi: “Bunların cinlere ait meskenler olduğu söyleniyordu.”⁵⁵⁵

Cinler terk edilmiş harabe yerlerde de yaşarlar...

Cinlerin Şerrini Uzaklaştırmak

İmam Şibli şöyle der: Cinlerin şerleri, on koruma yöntemiyle defedilebilir. Bunlar kısaca şöyledir:

- 1- Allah’a sığınmak.
- 2- Felak ve Nas surelerini okumak.
- 3- Ayete'l-Kürsi okumak.
- 4- Bakara suresinin son ayetlerini okumak.
- 5- Bakara suresini okumak.
- 6- Mümin suresinin ilk üç ayetini okumak.
- 7- Yüz defa “Lailahe illallahu vahdehu la şerike leh, lehul mulku ve lehulhamdu ve huve ala külli şeyin kadir” demek.
- 8- Çokça zikir yapmak.
- 9- Abdestli olmak ve namazları artırmak.
- 10- Yeme, içme, bakma, konuşma ve insanlar arasına karışmayı azaltmak.

⁵⁵⁵ Ebu Dâvud, Tahâret, 16, (29)

“الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَانَبِيِّ بَعْدَهُ”

“Hamd-u senâ, sâdece Allah’a, salât ve selâm da ardından peygamber gelmeyecek olan yüce Peygamber ﷺ’e olsun.”⁵⁵⁶

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ، لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ، يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ، وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ، وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ)

* Taşlanarak Allah’ın huzurundan kovulan şeytanın şerrinden Allah’a sığınırım. (Allah, O’ndan başka ibâdet edilecek kimse yoktur. O Hayy’dır, Kayyûm’dur, kendisine ne uyku, ne uyuklama gelir. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O’nundur. İzni olmadan O’nun katında kim şefâat edebilir? O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. O’nun bildirdiklerinin dışında insanlar O’nun

⁵⁵⁶ Enes b. Malik ؓ dan: Resûlullah ﷺ şöyle buyurdu: “Sabah namazından güneş doğana kadar Allah’ı zikreden bir toplulukla oturmam, İsmail soyundan dört kişiyi azad etmemden bana daha sevimlidir. İkinci namazından güneş batana kadar Allah’ı zikreden bir toplulukla oturmam, dört kişiyi azad etmemden bana daha sevimlidir.” Ebu Davud (h. 3667), el-Elbani, hadisin hasen mertebesinde olduğunu söyler. Bkz. *Sahih-i Ebi Davud* (2/698).

ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler. O'nun Kürsüsü gökleri ve yeri içine alacak derecede kaplamıştır. Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O yücedir, azamet sâhibidir.)⁵⁵⁷

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ * اللّٰهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ)

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ)

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُّؤْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ)

* Bismillahirrahmanirrahim. “De ki: O Allah birdir. Allah Samed’dir (O hiçbir şeye muhtaç değil, ama her şey O’na muhtaçtır). O doğmamış ve doğurmamıştır. O’nun hiçbir dengi yoktur.”⁵⁵⁸

Bismillahirrahmanirrahim. “De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçünün şerrinden ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden, sabahın Rabbine sığınırım.”⁵⁵⁹

⁵⁵⁷ Bakara, 255 (Âyetu’l-Kürsî). “Kim bunu sabahladığı zaman okursa akşam oluncaya kadar cinden korunur. Kim de akşamladığı zaman bunu okursa sabah oluncaya kadar cinlerden korunur.” Hakim, 1/562. el-Elbânî, hadisî sahih olduğunu İmam Nesâî ve Taberânî’ye isnâd ederek söyler ve Taberânî’nin senedinin ceyyid olduğunu ekler. Bkz. *Sahihu’t-Terğib ve’t-Terhib*, 1/273

⁵⁵⁸ İhlas sûresi

⁵⁵⁹ Felak sûresi

Bismillahirrahmanirrahim. “De ki: İnsanların kalblerine ves-
vese sokan, pusuya çekilen cin ve insan (şeytanı)nın şerrinden,
insanların Rabbine, insanların Melikine (Hakimine), insanların
İlâhına sığınırım.”⁵⁶⁰ (Üç kere okunacak.)⁵⁶¹

“أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي
هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ،
رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكَيْفِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ
وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ”

* “Biz ve mülk, Allah’a âit olarak sabahladık.”⁵⁶² Hamd (övgü)
Allah’adır. Allah’tan başka ilâh yoktur. O birdir ve O’nun ortağı
yoktur. Mülk (hakimiyet) ve hamd (övgü) O’nadır. Ve O, her şeye
kâdirdir. Ey Rabbim! Senden, bugünün ve bugünden sonraki
(günlerin) hayrını ister, bugünün şerrinden ve bugünden sonraki
(günlerin) şerrinden de Sana sığınırım.⁵⁶³ Allah’ım! Tembellikten,
bunaklık derecesinde ihtiyarlık ve âcizlikten, cehennem ateşinden
ve kabir azâbından Sana sığınırım.”⁵⁶⁴

“اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَ إِلَيْكَ
الْمُشُورُ”

⁵⁶⁰ Nâs sûresi

⁵⁶¹ “Kim bunu sabahladığı ve akşamladığı zaman üç kere okursa her şeye
karşı onu korur.” Ebu Davud, 4/322). Tirmizi, 5/567. Bkz. *Sahih-i Tirmizi*,
3/182)

⁵⁶² Akşam olunca: “Biz ve mülk, Allah’a âit olarak akşamladık.” denir.

⁵⁶³ Akşam olunca: “Ey Rabbim! Senden, bu gecenin ve bu geceden sonraki
(gecelelerin) hayrını ister, bu gecenin şerrinden ve bu geceden sonraki (gece-
lelerin) şerrinden de sana sığınırım.” denir.

⁵⁶⁴ Müslim, 4/2088

* “Allah’ım! Senin inâyetinle sabahladık ve senin irâdenle akşama eriştik.⁵⁶⁵ Senin irâdenle hayat bulur, Senin irâdenle de ölürüz. (Ölümünden sonra) dönüş Sanadır.”⁵⁶⁶

“اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ“

* “Allah’ım! Sen Rabbimsin, Senden başka ilâh yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Senin kulunum. Gücüm yettiğince ahdin ve vaadin üzerindeyim, yaptığım kötülüklerden de Sana sığınırım. Üzerimdeki nimetlerini itiraf ve günahlarımı ikrar ederim, beni af-fet; çünkü günahları ancak Sen affedersin.”⁵⁶⁷

“اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُ أَنَّكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ“

* “Ey Allah’ım! Sabahladım,⁵⁶⁸ Seni ve arşını taşıyanları, meleklerini ve tüm yaratıklarını şahit tutarım ki, sen muhakkak ki, Allah’sın. Senden başka tapacak mâbud yoktur. Birsin, şerikin de yoktur. Muhammed ﷺ de Senin kulun ve resûlündür.” (4 defa tekrarlanır.)⁵⁶⁹

⁵⁶⁵ Akşam olunca: “Allah’ım! Senin inâyetinle akşamladık ve irâdenle sabaha eriştik. Senin irâdenle hayat bulur ve senin irâdenle de ölürüz. (Ölümünden sonra) dönüş sanadır.” denir.

⁵⁶⁶ Tirmizi, 5/466. Bkz. *Sahih-i Tirmizi*, 3/142

⁵⁶⁷ “Kim bunu akşamladığı vakit içtenlikle inanarak söyler de o gece ölürse cennete girer. Sabahladığı vakit yaparsa da böyledir.” Buhârî, 7/150

⁵⁶⁸ Akşam olunca: “Akşamladım” denir.

⁵⁶⁹ “Kim sabahladığı veya akşamladığı zaman dört kere bunu söylerse Allah onu cehennemden azad eder.” Ebu Davud, 4/317. Buhârî, *el-Edebü’l-Müfred*,

“اللَّهُمَّ مَا أَصْحَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بَاحِدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ”

* “Ey Allah’ım! Benimle, yaratıklarından sabahlayan⁵⁷⁰ herhangi bir kimseye verdiğin nimet Sendendir. Sen birsin, ortağın yoktur. Hamd ve şükür mutlak olarak Sana aittir.”⁵⁷¹

“اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ”

* “Ey Allah’ım! Bedenime, kulağıma ve gözüme âfiyet başla. Senden başka ilâh yoktur. Küfürden, fakirlikten ve kabir azâbından ancak Sana sığınırım. Senden başka ilâh yoktur.” (Üç defa tekrarlanır.)⁵⁷²

“حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ”

* “Allah bana yeter. O’ndan başka ilâh yoktur. Ben sâdece O’na tevekkül ettim (güvendim). O, yüce Arş’ın Rabbidir.” (Yedi defa tekrarlanır.)⁵⁷³

h.1201. Nesâi, *Amelu'l-Yeum ve'l-Leyle* h.9; İbn es-Sünnî h.70; Allâme İbn Baz, Nesâi ve Ebu Davud’un isnadlarının hasen olduğunu söyler. Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyar*, s.23

⁵⁷⁰ Akşam olunca: “akşamlayan.” denir.

⁵⁷¹ “Kim bunu sabahladığı vakit söylerse gününün şükrünü eda etmiştir. Kim de bunu akşamladığı vakit söylerse gecesinin şükrünü eda etmiştir.” Ebu Davud, 4/318; Nesâi, *Amelu'l-Yeum ve'l-Leyle* h.7; İbn es-Sünnî, h. 41; İbn Hibbân, *Mevârid* h. 2361. Abdullah b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler. Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyar*, s.24

⁵⁷² Ebu Davud, 4/324; Ahmed, 5/42; Nesâi, *Amelu'l-Yeum ve'l-Leyle*, h.22; İbn es-Sünnî, h.69; Buhârî, *Edebü'l-Müfred*. Allâme b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler. Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyar*, s.26.

⁵⁷³ “Kim bunu sabahladığı ve akşamladığı zaman yedi kere söylerse, onu üzen

“اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي”

* “Ey Allah’ım! Senden dünya ve âhirette af ve âfiyet dilerim. Ey Allah’ım! Dinim, dünyam, ailem ve malım hakkında af ve âfiyet dilerim. Ey Allah’ım! Ayıplarımı ört ve korkularımdan emin kıl! Allah’ım! Önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üzerimden gelecek bir kötülükten beni muhâfaza buyur. (Yere batırılarak) altımdan helâk edilmekten azametini sınıırım.”⁵⁷⁴

“اللَّهُمَّ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ، وَأَنْ أَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ”

* “Ey gizliyi ve görüneni bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı, her şeyin Rabbi ve sâhibi olan Allah’ım! Senden başka ilâh olmadığına şehâdet ederim. Nefsimin ve şeytanın şer ve şirkinden, nefsi-me günah işlemekten veya o günahı bir müslümana yüklemekten Sana sınıırım.”⁵⁷⁵

“بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ”

dünya ve âhîret işlerine Allah kâfidir.” İbn es-Sünnî, h.71, merfû, Ebu Davud, 4/321, mevkûfen tahrîc etmiştir. Şuayb ve Abdulkâdir el-Arnâvût isnadının sahih olduğunu söylemişlerdir. Bkz. *Zâdu'l-Meâd*, 2/376

⁵⁷⁴ Ebu Davud, İbn Mâce. Bkz. *Sahih-i İbn Mâce*, 2/332

⁵⁷⁵ Tirmizi, Ebu Davud; Bkz. *Sahih-i Tirmizi*, 3/142

* “Yüce adına sığınana yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah’ın adıyla... O hakkıyla işiten ve bilendir.” (Üç kere)⁵⁷⁶

“رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا”

* “Rab olarak Allah’tan, din olarak İslâm’dan ve peygamber olarak Muhammed’den ﷺ razı oldum.” (Üç kere)⁵⁷⁷

“يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ”

* “Ey Hayy ve Kayyûm olan Allah’ım! Senin rahmetine ilticâ eder, yardımını dilerim. İşlerimin hepsini düzelt. Göz açıp kapayıncaya dek beni nefsimе terk etme.”⁵⁷⁸

“أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ فَتَحْتَهُ وَنَصْرَهُ وَبَرَكَتَهُ، وَهَدَاهُ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيْهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ”

* “Biz ve kâinâtın mülkü (ve tasarrufu) âlemlerin Rabbi olan Allah’a ait olarak sabahladık. Ya Rabbi! Senden bu sabahın hayrını, fethini (başarısını, kolaylığını) bereketini, nusretini, nûrunu ve hidâyetini dilerim. Onun ve ondan sonra gelecek sabahların

⁵⁷⁶ “Sabah ve akşam üç kere söyleyene bir şey zarar vermez.” Ebu Davud, 4/323. Tirmizi, 5/465. İbn Mâce, Ahmed tahrir etti. Allâme b. Baz, isnadının hasen olduğunu kaydeder; *Tuhfetu'l-Ahyar*, s.39. Bkz. *Sahih-i İbn Mâce*, 2/332.

⁵⁷⁷ “Bunu sabah ve akşam üç kere söyleyeni razı etmesi, kıyamet günü Allah üzerine hak olur.” Ahmed, 4/337; Nesâî, *Amelu'l-Yevm ve'l-Leyle* h.4; İbn es-Sünnî h. 68; Ebu Davud 4/418; Tirmizi 5/465; İbn Baz, “hadis hasendir.” der. *Tuhfetu'l-Ahyar*, s.39

⁵⁷⁸ Hâkim’in sahih olduğunu söylemesine, İmam Zehebi muvafakat eder, 1/545. Bkz. *Sahihu't-Terğib ve't-Terhib*, 1/273.

her türlü şerrinden de Sana sığınırım.”⁵⁷⁹

“أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ آبَائِنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ”

* “İslâm fıtratı, ihlâs kelimesi (şehâdeteyn) üzerine, Efendimiz Muhammed ﷺ’in ümmeti ve atamız İbrahim’in milleti üzere sabahladık. O (İbrahim) hanîf ve müslümandı, hiçbir zaman müşriklerden olmadı.”⁵⁸⁰

“سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ”

* “Yüce Allah’ı her türlü noksan sıfatlardan uzak tutar, O’na (hamd ve şükür) ederim!” (Yüz defa tekrarlanır.)⁵⁸¹

“لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ”

* “Allah’tan başka ilâh yoktur. Birdir. Ortağı yoktur. Mülk O’nundur. Hamd O’nadır. O her şeye kadirdir.” (On kere okunur. Müsâit değilse bir kere ile yetinilir.)⁵⁸²

“لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ

⁵⁷⁹ Ebu Davud, 4/322; Şuayb ve Abdulkâdir el-Arnâvût, isnadının hasen old - ğunu söylemişlerdir; Bkz. *Zâdu'l-Meâd*, 2/273)

⁵⁸⁰ Ahmed, 3/406-407; İbn es-Sünnî, *Amelu'l-Yevm ve'l-Leyle*, h. 34. Bkz. *Sahihi'l-Câmi*, 4/209

⁵⁸¹ “Sabahladığı veya akşamladığı zaman yüz kere bunu söyleyen kimse, başkası da onun kadar veya daha çok söylemedikçe Kıyamet gününde onun getirdiğinden daha faziletli bir amel getiremez.” Müslim, 4/2071

⁵⁸² Nesâi

شَيْءٍ قَدِيرٌ“

* “Allah’tan başka ilâh yoktur. Birdir. Ortağı yoktur. Mülk O’nundur. Hamd O’nadır. O her şeye kâdirdir.” (Sabahladığında yüz defa söylenir.)⁵⁸³

“سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِينَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ“

* “Yaratıklarının sayısınca, kendisinin râzı olacağı kadar, Arşının ağırlığı ve kelimelerinin çokluğunca hamdederek Allah’ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.” (Sabahlayınca üç defa söylenir.)⁵⁸⁴

“اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا“

* “Ey Allah’ım! Senden yararlı ilim, güzel (helâl) rızık ve makbul amel dilerim.” (Sabahlayınca söylenir.)⁵⁸⁵

“أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ“

* “Allah’tan bağışlanma diler, O’na tevbe ve istiğfâr ederim.” (Günde yüz defa okunur.)⁵⁸⁶

“أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ“

583 “Bunu bir günde yüz kere söyleyen, on köle azad etmiş kadar sevap alır. Bununla ona yüz hasene yazılarak ondan yüz günah silinir. Akşamlayınca kadar o gün şeytandan korunur. Bundan daha çok amel işleyen bir adamdan başka hiç kimse onun getirdiğinden daha faziletisini getiremez.” Buhârî, 4/95; Müslim, 4/2071

584 Müslim, 4/2090

585 İbn es-Sünnî, *Amelu'l-Yeum ve'l-Leyle* h.54. İbn Mâce, h. 925. Şuayb ve Abdulkâdir el-Arnâvût, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir. Bkz. Zâdu'l-Meâd, 2/375.

586 Bkz. Buhârî, Fethu'l-Bârî, 11/101; Müslim, 4/2075.

* “Sözlerinin tamamı (ki sayısızdır) ile yarattıklarının şerrinden Allah’a sığınırım.”⁵⁸⁷

“اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ”

* “Ey Allah’ım! Senin salât ve selâmın Peygamberimiz Muhammed’in ﷺ üzerine olsun.” (Sabah, akşam onar defa)⁵⁸⁸

⁵⁸⁷ ”Kim akşamladığı zaman bunu üç kere okursa o gecenin humması ona zarar vermez.” Ahmed 2/290; Nesâî, *Amelu’l-Yevm ve’l-Leyle* h.590; İbn es-Sünnî h. 68; Bkz. *Sahih-i Tirmizi* 3/187, *Sahih-i İbn Mace* 2/266, *Tuhfetu’l-Ahyar* s. 45.

⁵⁸⁸ “Kim sabahladığı zaman on kere ve akşamladığı zaman on kere bana salât getirirse kıyamet günü şefaati onlara ulaşır.” Hâdisi Taberânî, biri “Ceyyid” olmak üzere iki senedle tahrir etmiştir. Bkz. *Mecmau’z-Zevâid*, 10/120; *Sahihu’t-Terğib ve’t-Terhib*, 1/273

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah-u Teâlâ, bak dua hakkında ne buyuruyor:

“(Resûlüm!) De ki: (Kulluk ve) yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin? (Ey inkârcılar! Size Resûl’ün bildir-diklerini) kesinkes yalan saydınız; onun için azap, yakanızı bırakmayacaktır!”⁵⁸⁹

Allah-u Teâlâ, senin kendisine muhtaç olduğunu bildirip dua ederek kendisine yalvarmanı istiyor... Sen dua ettikçe Allah-u Teâlâ’ya şu mesajları iletirsin;

- 1- Allah’ım! Sen her şeye güç yetirirsin.
- 2- Yer ve gökte her ne varsa Senin emrine amadedirler.
- 3- Sen hiçbir şeye ihtiyaç hissetmezsin.
- 4- Ben her halükarda Sana muhtacım.
- 5- Sen duaları işitensin.
- 6- Her dilden anlarsın.
- 7- Her an görürsün...
- 8- Her güç Senin kontrolünde hareket eder...

Sevgili mücahid kardeşim;

Sen cihad beldesinde olmakla her saniye Allah'ın yardımına muhtaçsın... Senin silahın, Allah'ın izniyle patlar! Düşman, Allah'ın izniyle seni görmez... Yanına düşen bomba, Allah'ın izniyle patlar ya da patlamaz... Sen her halükarda ellerini açıp Allah'a yalvarmak zorundasın...

Allah'a dua ederken de belirli bir adabı bilmek zorundasın... Şimdi sana duanın adabını maddeler halinde yazayım inşaallah:

Duânın Âdâbı

Duânın bazı âdâpları şunlardır:

- 1-** Duâda ihlâslı (samimî) olmak.
- 2-** (Duâya) Allah-u Teâlâ'ya hamd ve senâ ile başlamak, sonra Peygamber ﷺ'e salât ve selâmda bulunmak, daha sonra duâ etmek ve duâyı başladığı gibi, Allah-u Teâlâ'ya hamd ve senâ ile, ardından da Peygamber ﷺ'e salât ve selâmda bulunarak bitirmek.
- 3-** Duâda kararlı olmak ve duânın kabul olunacağına kesin inanmak.
- 4-** Duâda ısrarlı olmak ve kabul olunması için acele etmemek.
- 5-** Duâ ederken kalben hazır olmak.
- 6-** Hem bolluk, hem de darlık anlarında duâ etmek.
- 7-** Duâda, Allah-u Teâlâ'dan başkasından istememek.
- 8-** Âilesine, malına, çocuğuna ve kendine bedduâ etmemek.
- 9-** Duâ ederken sesi kısmak; duâ, kısık ses ile yüksek ses arasında olmalıdır.
- 10-** Duâda günahı itiraf edip ondan istiğfarda bulunmak ve nimeti itiraf edip o nimete karşılık Allah-u Teâlâ'ya şükretmek.

- 11-** Duâda zora kaçmamak.
- 12-** Kendini duâyâ vermek, huşu içinde olmak, yalnızca Allah-u Teâlâ'dan istemek ve O'ndan korkmak.
- 13-** Haksızlık edilen kimselere haklarını iâde etmek ve bu haksızlıklara tevbe etmek.
- 14-** Duâyı üç defa yapmak.
- 15-** Duâda kibleye yönelmek.
- 16-** Duâda elleri kaldırmak.
- 17-** İmkân varsa duâdan önce abdest almak.
- 18-** Duâ ederken Allah-u Teâlâ'ya karşı edepli olmak.
- 19-** Önce kendisi, sonra başkası için duâ etmek. Mesela, “Allahım! Bana ve falancaya mağfiret eyle.” demek gibi...
- 20-** Bir kimse duâda, Allah-u Teâlâ'nın güzel isimlerini ve yüce sıfatlarını aracı kılarak veya duâ eden kimsenin daha önce yaptığı salih bir ameli aracı kılarak veya hayatta olup hazır bulunan salih bir kimsenin duâsını aracı kılarak Allah'a yalvarması.
- 21-** Duâ eden kimsenin yediği, içtiği, giydiği şeyler helal olmalıdır.
- 22-** Bir günah veya yakın akrabayla ilişkiyi kesmeyi içeren bir duâ olmamalıdır.
- 23-** Duâ eden kimse; iyiliği emreden, kötülükten alıkoyan ve günahlardan uzak duran kimse olmalıdır.

Duânın Kabul Olunduğu Vakitler

Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: “(Ey Peygamber!) Kullarım Beni sana sorarlarsa: (Benim onlara) yakın olduğumu, duâ edenin duâsına icâbet ettiğimi söyle. O halde kullarım da (em-

rettiklerimi yerine getirmek ve yasakladıklarımın da sakınmak sûretiyle) Bana itaat etsinler ve Bana îmân etsinler. Umulur ki (dünya ve âhiret saadeti için) doğru yolu bulurlar.”⁵⁹⁰

Müslümanın, Allah-u Teâlâ'ya bütün vakitlerde, özellikle de duânın kabul olduğu vakitlerde duâ etmesi gerekir. Bu vakitlerden bazıları şunlardır:

- 1- Gecenin ortasında duâ etmek.
- 2- Beş vakit farz namazlardan sonra.
- 3- Ezan ile kâmet arası.
- 4- Gecenin son üçte birlik bölümü (seher vakti).
- 5- Farz namazlar için ezan okunurken.
- 6- Yağmur yağarken.
- 7- Cuma gününün bir vakti. (Bu vakit, tercih edilen görüşe göre, ikindiden sonra ve güneş batmadan önceki vakittir.)
- 8- Samimi bir niyetle zemzem suyu içerken.
- 9- Namazda secdedeyken.
- 10- Müslümanın, müslüman kardeşine (gıyâbında) yaptığı duâ.
- 11- Arefe günü (Arafat'ta) yapılan duâ.
- 12- İlim meclislerinde müslümanlar biraraya geldiklerinde yapılan duâ.
- 13- İtaatkâr evlâdın anne-babasına olan duâsı.
- 14- Abdest aldıktan sonra Peygamber ﷺ'den rivâyet olunan duâ okunduğu zaman.

⁵⁹⁰ Bakara, 186

- 15-** Hacda küçük cemreye taşları attıktan sonra yapılan duâ.
- 16-** Hacda orta cemreye taşları attıktan sonra yapılan duâ.
- 17-** Kâbe'nin içinde yapılan duâ. Hicr-i İsmâil'in içerisinde namaz kılan kimse, Kâbe'nin içinde kılmış sayılır. Çünkü Hicr-i İsmâil, Kâbe'dendir.
- 18-** Safa tepesinde yapılan duâ.
- 19-** Merve tepesinde yapılan duâ.
- 20-** Meş'ar-i Haram'da (Müzdelife'de) yapılan duâ.

Allah Yolunda Cihad Ederken Okunacak Zikir ve Dualar:

Zikir ve dualar kalplerin azığıdır, gerçek anlamda da mücahidlerin ruhlarını ve bedenlerini besleyen bir depo vazifesini görür. Zira onlar da, cihad meydanlarında sebat etmek için Allah-u Teâlâ'yı çokça zikretmekle memurdurlar. İşte gönderilen peygamberlerin efendisi ﷺ de ruhun gıdası olan dua ile bizzat Allah'a sığınmıştır.

1- *Sahiha*yn'da İbn Abbas'tan rivayet edildiği üzere, kendisi şöyle demiştir: “Peygamber (savaş) çadırının içindeyken şöyle derdi:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَنشُدُكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ، اللَّهُمَّ إِن شِئْتَ لَمْ تَعْبُدْ بَعْدَ الْيَوْمِ

“Allah'ım, sözünü ve verdiğin vaadini Sana arz ediyorum. Allah'ım, eğer Sen yardım etmezsen Sana kulluk eden kimse kalmaz.” Bunun üzerine Ebubekir ؓ, Allah'ın Rasulünün elini tuttu ve “Tamam Ey Allah'ın Rasulü! Rabbine ısrarla yalvardın, yeter (kendini mahvedeceksin).” dedi ve dışarı çıktı, ancak Allah'ın elçisi devamla şunu tekrarlıyordu:

وَيُؤَلِّونَ الدُّبُرَ. بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ

“Düşmanların hepsi hezimete uğrayacaklar ve kaçıp gidecekler. Kıyamet ise onların son yerleri olacaktır. Zira kıyamet daha çetin ve daha dehşetli olacaktır.”

Bir rivayete göre ise bu hadise, Bedir savaşında vuku bulmuştur. Bu lafız Buhârî'ye aittir. Müslim'in lafzı ise, şöyledir: “Allah'ın Peygamberi ﷺ kibleye doğru yöneldi, sonra ellerini açtı ve Rabbinin sesli şekilde dua etmeye koyuldu:

إِنْ تَهْلِكْ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبَذُ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ أَنْجِرْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ

“Ey Allah'ım! Eğer bu bir avuç müslümanı bugün mağlup ettirirsen, Seni anacak ve Sana tapacak yeryüzünde kimse kalmayacak. Ne olur zafer ihsan et Allah'ım!” diye buyurdu. Bunu o denli sesli ve yalvararak söylüyordu ki, ellerini kaldırmasından dolayı cübbesi yere düşüverdi.

2- Sünen-i Ebu Davud'da geçen bir rivayete göre, Sehl b. Sâd ؓ, Allah'ın elçisinin ﷺ şöyle buyurduğunu söylemiştir: “İki dua vardır ki bunlar asla geri çevrilmez: Birisi ezan okunurken yapılan dua ve diğeri de düşmanlarla çarpışırken yapılan duadır.”

3- Sahihayn'da Enes ؓ'dan rivayet edildiğine göre; kendisi şöyle demiştir: Peygamber ﷺ sabah olunca Hayber'e doğru yola çıktı. Düşmanlar bizi görünce, “Muhammed ve beşli ordusu geliyorlar.” demeye başladılar ve hemen kalelerine sığındılar. Allah'ın elçisi ise ellerini uzatarak şöyle dua etti:

اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبَتْ خَيْبَرُ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُتَدَرِّينَ

“Allah en büyük olandır. Hayber yenilgiye uğradı. Şüphesiz biz bir topluluğun bölgesine (savaşmak) maksadıyla girdiğimiz vakit, sabah vakti uyarılanların durumu ne de kötü olur.”

4- Yine Enes رضي الله عنه’dan gelen bir rivayete göre, dedi ki: Allah’ın elçisi ﷺ gazaya çıktığı vakit şöyle derdi:

اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي وَنَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ

“Allah’ım! Sen dayanağım ve yardımcısın. Düşmanın hilesi-ni Seninle uzaklaştır, Senin yardımınla düşmana baş kaldırır ve Senin yardımınla düşmana karşı savaşırım.”

A) Düşmanla karşı karşıya gelindiğinde okunacak zikirler:

Konuyla ilgili olarak Kurân-ı Kerim’de geçen dualar:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِتْنَةً فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ

* “Ey iman edenler! Herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah’ı çok anın ki başarıya erişesiniz. Allah ve Resûlüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.”⁵⁹¹

Peygamber ﷺ’in hadislerinde geçen dualar:

* Müslim’in *Sahih*’inde Ebu Hureyre’den rivayet edildiği üzere; Allah’ın Rasulü ﷺ kimi zaman şöyle derdi:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ، أَعَزُّ جُنْدُهُ ، وَنَصَرُ عَبْدُهُ ، وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ ،
فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ

“Allah’tan başka bir ilah yoktur, O tektir. Askerlerini şerefli kıldı, kuluna yardım etti ve tek olarak düşman ordularına galip geldi, O’nun hükmünden başkası yoktur.”

* Enes رضي الله عنه’dan rivayet edildiği üzere, şöyle demiştir: “Peygamber ile beraber bir gazvede bulunuyorduk, derken düşmanlarla karşılaştı (ve seslerini duydu), bunun üzerine şöyle buyurdu:

نَسْتَعِينُ وَإِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ الدِّينَ يَوْمَ مَالِكٍ يَا

“Ey din gününün sahibi ve maliki Allah’ım! Ancak Sana kulluk eder ve yalnız Senden yardım dileriz.” Enes devamla şöyle dedi: “Düşman erlerini gördüm, bir sağa bir sola doğru kaçıyorlardı.”

B) Bir topluluktan korkulduğu vakit okunacaklar:

Kur’ân-ı Kerim’de geçen dualar:

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُ رَئَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

* “Rabbimiz! Bizi, inkâr edenler için deneme konusu kılma, bizi başışla! Ey Rabbimiz! Yegâne galip ve hikmet sahibi, ancak Sensin.”⁵⁹²

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

* “Allah’a dayandık. Ey Rabbimiz! Bizi o zalimler topluluğu için deneme konusu kılma! Ve bizi rahmetinle o kâfirler topluluğundan kurtar!”⁵⁹³

C) Düşmana karşı okunacak dualar:

* Peygamber ﷺ bir topluluktan korkuya kapıldığı zaman şöyle derdi:

اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ

“Allah’ım! Onları bizden uzaklaştırmanı, bizimle onların arasını açmanı ve onların şerrini bizden savmanı dilerim.”⁵⁹⁴

* Allah’ın elçisi ﷺ’in düşman ordularına karşı okuduğu dualardan biri de şöyledir:

الْكِتَابِ، سَرِيعِ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلِّزْلَهُمْ اللَّهُمَّ
مُنْزِلُ

“Ey Kitabı indiren, hesabı çabuk gören Allah’ım! Düşman topluluklarını hezimete uğrat! Allah’ım! Onları hezimete uğrat ve onları mağlubiyetle sars.”⁵⁹⁵

D) Zikir yapan mücahidin sefere çıkacağı ve döneceği vakit okuyacağı dualar:

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

593 Yunus, 86

594 Ebu Davud, Ahmed

595 Buhârî

* Yüce Allah buyurdu ki: “Ki, böylece onların sırtına binip üzerlerine yerleşince, Rabbinizin nimetini anarak, ‘Bunu bizim hizmetimize vereni tesbih ve takdis ederiz, yoksa biz bunlara güç yetiremezdik.’ diyesiniz. Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz (demelisiniz).”⁵⁹⁶

وَقَالَ زَكْبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

* Allahu Teâlâ şöyle buyurdu: “(Nuh) dedi ki: Gemiye binin! Onun yüzüp gitmesi de, durması da Allah’ın adıyladır. Şüphesiz ki Rabbim çok bağışlayan, pek esirgeyendir.”⁵⁹⁷

* Müslim’in Sahih’inde İbn Ömer ؓ dan rivayet edildiği üzere; Allah’ın elçisi ﷺ bineğine binip doğrulduğu zaman üç defa tekbir alıp şunu okurdu:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اَللّٰهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرِنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْاَهْلِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ وَسُوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْاَهْلِ

“Bunu bizim hizmetimize veren Allah’ı tüm noksanlıklardan tenzih ederiz. Yoksa biz buna güç yetiremezdik. Şüphesiz biz Rabbimize döneceğiz. Allah’ım! Senden, bu yolculuğumuzda iyilik, takva ve razı olacağın amel dileriz. Allah’ım! Bu yolculuğumuzu bize kolaylaştır, uzaklığını bize yakın kıl. Allah’ım! Sen, yolculukta dost ve âilemiz için vekilsin. Allah’ım! Yolculuğun meşakkatinden, üzücü manzara (görmekten), âilem ve malımda kötü değişiklikler (ile karşılaşmaktan) Sana sığınırım.”

⁵⁹⁶ Zuhurf, 13-14

⁵⁹⁷ Hûd, 41

* Yolculuktan geri dönüğünde de bu duayı okur ve şunu eklerdi:

أَيُّونَ تَأْتِيُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ

“Biz, (yolculuktan, vatanımıza selâmet içerisinde) dönenler, tevbe edenler, ibâdet edenler ve Rabbimize hamd edenleriz.”⁵⁹⁸

Abdullah b. Ömer ؓ'dan rivayet edildiği üzere, Allah'ın elçisi ﷺ savaş, hac ya da umre yapmak için yola çıktığı zaman yüksek bir yere çıkıp üç tekbir getirir, sonra da şöyle buyururdu:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَيُّونَ تَأْتِيُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ

“Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. O, tektir ve O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Biz, (yolculuktan, vatanımıza selâmet içerisinde) dönenler, tevbe edenler, ibâdet edenler, Rabbimize hamd edenleriz. Allah sözünde durdu, kuluna yardım etti ve tek başına düşman gruplarını hezimete uğrattı.”⁵⁹⁹

E) İslam ordusunu Allah'a ısmarlamak:

Abdullah b. Ömer ؓ'dan nakledildiğine göre, Allah'ın elçisi ﷺ orduyu (savaşa) gönderdiği zaman şöyle buyururdu:

أَسْتَوِدِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ

“Din, emânet ve işlerinin sonunu Allah'a emânet ederim.”⁶⁰⁰

⁵⁹⁸ Ebu Davud, ve Tirmizi rivayet etmiştir. Tirmizi: Hasen hadistir, demiştir.

⁵⁹⁹ Müslim

⁶⁰⁰ Ahmed

F) Seferden gelen kimsenin döndüğü vakit iki rekât namaz kılması:

Yolculuktan ya da savaştan dönen mücahidin ilk olarak mescide gidip iki rekât namaz kılması sünnet sayılmıştır. Zira Buhârî'nin es-Sahih'inde Cabir b. Abdullah ؓ'dan gelen rivayete göre, o şöyle demiştir: “Ben Peygamber ﷺ ile beraber bir seferde bulunuyordum. Medine'ye geldiğimiz vakit bana: ‘Mescide gir ve iki rekât namaz kıl.’ buyurdu.

G) Kunût duası:

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ

* “Allah’ım! Hidâyet verdiğin kimseler gibi bana da hidâyet ver. Âfiyet verdiğin kimseler gibi bana da âfiyet ver. Dost edindiklerinin arasında beni de dost edin. Verdiğini benim için bereketli kıl, takdir ettiğin şeylerin şerrinden beni koru. Şüphesiz ki ancak Sen hükmedersin Sana hükmedilmez. Kimi dost edinirsen zelif olmaz. Kimi de düşman edinirsen, o asla azif olmaz. Rabbimiz, mübârek ve yücesin.”⁶⁰¹

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَحْضَعُ مِنْ يَفْجُرُكَ

اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَحْفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ الْجَدِّ بِالْكَفَارِ مُلْحَقٌ

اللَّهُمَّ عَذِّبِ الْكَفَرَةَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَ يُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ وَ
يَقَاتِلُونَ أَوْلِيَاءَكَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَأَصْلِحْ
ذَاتَ بَيْنِهِمْ ، وَأَلِّفْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ، وَاجْعَلْ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَالْحِكْمَةَ ،
وَتَبَتَّهِمْ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ، وَأَوْزِعْهُمْ أَنْ يُؤْفُوا بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ
، وَأَنْصُرْهُمْ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ ، إِلَهَ الْحَقِّ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ

* “Allah’ım! Senden yardım ve mağfiret dileriz. Seni inkâr etmeyiz. Sana îmân ederiz. Seni inkâr edeni terk ederiz. Allah’ım! Ancak Sana ibâdet ederiz. Senin için namaz kılar ve secde ederiz. Yalnızca Sana yönelir ve koşarız. Rahmetini ümit eder ve azabından korkarız. Azabın gerçekten de kâfirlere erişir.”⁶⁰²

“Allah’ım! Senin yolundan alıkoyan, Rasulünü ﷺ yalan sayan ve dostlarına karşı savaşılan kâfirlere azap et!”

“Allah’ım! İman eden ve teslim olan erkek ve kadınları bağışla. İşlerini düzelt ve kalplerine ülfet ver. Gönüllerine iman ve hikmet bahşet. Peygamber ﷺ’in milleti üzere onları sabit kıl. Onlara verdiği söz ve ahdin üzere bulunmalarını nasip et. Sen ki hak olan ilahsın, bizleri de o kulların arasına ilhak et.”⁶⁰³

Zafer isterken okunacak zikir ve dualar:

Mücahidlerin çarpışırken ve fetih isterken samimi olarak bolca dua, tekbir ve zikirlerde bulunmaları ve Yüce Allah’ın iman eden kullarına vaad ettiği galibiyet için gayret göstermeleri gerekmektedir. Bu minvaldeki bazı dualar şöyledir:

602 Tirmizi rivayet etmiştir. İmam Nevevi, *el-Ezkâr*, s. 28

603 İmam Nevevi, *el-Ezkâr*, s. 58

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

* “Ey din gününün sahibi ve maliki Allah’ım! Ancak Sana kulluk eder ve yalnız Senden yardım dileriz.”⁶⁰⁴

اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي وَنَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ

* “Allah’ım! Sen, dayanağım ve yardımcısın. Düşmanın hilesini Seninle uzaklaştırır, Senin yardımınla düşmana baş kaldırır ve Senin yardımınla düşmana karşı savaşırım.”⁶⁰⁵

إِنْ تَهْلِكْ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ

* “Ey Allah’ım! Eğer bu bir avuç müslümanı bugün mağlup ettirirsen, Seni anacak ve Sana tapacak yeryüzünde kimse kalmayacak. Ne olur zafer ihsan et Allah’ım!”⁶⁰⁶

اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِي السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، اهْزِمْهُمْ وَانْصُرْنَا عَلَيْهِمْ

* “Ey kitabı indiren, bulutları yüzdüren ve düşman ordularını hezimete uğratan Allah’ım! Düşmanlarımızı yenilgiye uğrat ve onlara karşı bize yardım et.”⁶⁰⁷

604 İbn Sünni, Enes yoluyla *fi Ameli'l-yeumi ve'l-Leyle* isimli eserinde rivayet etmiştir.

605 Tirmizi rivayet etmiş, “Hadis hasendir.” demiştir.

606 Buhârî ve Müslim, İbn Abbas’tan rivayet etmiştir. Lafız Müslim’e aittir. Söz konusu bu dua Bedir savaşında vuku bulmuştur.

607 Buhârî ve Müslim, Abdullah b. Ebi Evfâ’dan rivayet etmiştir.

Güzel bir sonuç olarak...

“Hidayetiyle bizi (bu nimete) kavuşturan Allah’a hamdolsun! Allah bizi doğru yola iletmeseydi kendiliğimizden doğru yolu bulacak değildik. Hakikaten Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler.” (Araf, 43)

“Yâ Rab! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz, Senin bize öğrettiklerinden başka bizim bilgimiz yoktur. Şüphesiz alim ve hakim olan ancak Sensin.” (Bakara, 32)

“Senin izzet sahibi Rabbin, onların isnat etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehtir. Gönderilen bütün peygamberlere selam olsun! Âlemlerin Rabbi olan Allah’a da hamd olsun!” (Saffât, 180-182)

Vücudunda ağrı duyan kimse

Hz. Peygamber Efendimiz ﷺ buyurdular ki: Vücudunun ağrıyan yerine elini koyarak üç defa

"بِسْمِ اللَّهِ"

(Bismillâh) de, sonra yedi defa da:

"أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ"

“Çektiğim ve çekindiğim (acının) şerrinden, Allah'a ve O'nun kudretine sığınırım” de.⁶⁰⁸

Sevgili mücahid kardeşim;

Biz Allah-u Teâlâ'yı tanıdığımız oranda sever, sevdiğimiz oranda da kulluk ederiz... Bu sebeple Allah-u Teâlâ'yı, kendisinin bize tanıttığı kadarıyla tanımamız gerekir... Bu sebeple kısaca O'nun isim ve sıfatlarını seninle paylaşmak istiyorum;

el-ESMA-ÜL HÜSNA**Allah**

Bütün kulları üzerinde ulûhiyet ve ubûdiyete sahip, kendisine boyun eğilen ve teslim olunan, rükû ve secde edilen, bütün ibadet çeşitleri yalnızca kendisine yapılan ilah ve ma'buddur.

Er-Rahman

Rahmetinin bütün yaratılanlara yetecek kadar geniş ve kapsamlı olduğuna delalet eden isimdir. Bu isim, yalnızca Allah-u Teâlâ'ya hastır ve başkası için kullanmak caiz değildir.

Er-Rahîm

Dünya da ve ahirette mü'minlere acıyan ve onları bağışlayan-
dır. Nitekim onları kendisine ibadet etmeye iletmiştir. Ahirette de cennete girdirerek onlara lütufta bulunacaktır.

El-Afuvv

Günahı silen, bağışlayan ve cezayı hak ettiği halde kulunu cezalandırmayandır.

El-Ğafûr

Günahkârın günahını örten, onu rezil etmeyen ve günahından dolayı onu cezalandırmayandır.

El-Ğaffar

Günah işledikten sonra bağışlanmayı dileyen kuluna Allah'ın mağfiretinin çok olduğuna delalet eden isimdir.

Er-Raûf

Kullarına çok acıyan, çok şefkatli ve merhametli olan, merhamet eden. Yani rahmet ve merhamet anlamındadır. Fakat bu da bu dünyadadır. İstekle yapılan bir acıma bir merhamet etmektir. Çünkü rahmet bazen maslahat gereği istemeyerek de olabilir.

El-Halîm

Kullarını cezalandırmaya gücü yettiği halde onları cezalandırmakta acele etmeyen, aksine istiğfarda bulundukları zaman onları affeden ve bağışlayandır.

Et-Tevvab

Kullarından dilediklerini tevbe etmeye muvaffak kılan ve onların tevbesini kabul edendir.

Es-Settar

Kulunun kusur ve ayıbını örten, kulları arasında onu rezil etmeyendir. O, kulunun kendi kusur ve ayıbı ile başkasının kusur ve ayıbını örtmesinden hoşlanır. Aynı şekilde avretini örtmesinden de hoşlanır.

El-Ğanî

Zatı ve sıfatları kâmil olduğu için kullarından hiçbirisine muhtaç olmayan, aksine bütün kulları kendisine, nimetlerine ve yardımına muhtaç olandır.

El-Kerîm

Hayrî çok, lütuf ve ihsanı büyük olandır. Dilediği kimseye, -istesin veya istemesin- dilediği kadar ve dilediği şekilde veren, günahları affeden, kusur ve ayıpları örtendir.

El-Ekrem

Son derece cömert olan ve bu konuda hiçbir benzeri olmayandır. Her türlü iyilik O'ndandır. Lütuf ve ihsanıyla mü'minleri mükâfatlandırır, kendisinden yüz çevirenlere süre verir ve adaletiyle onları hesaba çeker.

El-Vehhab

Bağışı bol olan ve karşılıksız verendir. Hiçbir karşılık olmadan hibe eden ve kendisinden istenmeden nimetlendirendir.

El-Cevad

Kullarına bol veren ve onlara lütufta bulunandır. Cömertliğinden, lütuf ve ihsanından en büyük nasibi ise, kendisine îman edenleredir.

El-Vedûd

Dostlarını seven, onlara mağfiret ve nimetleriyle kendisini sevdiren, onlardan razı olan, onların amellerini kabul eden ve yeryüzünde onların kabul görmelerini sağlayandır.

El-Mu'tî

Dilediği kuluna hazinelerinden verendir. Lütuf ve bağışından en büyük nasibi, kendi dostları içindir. O, her şeye, yaratılış ve şekil verendir.

El-Vasi'

Sıfatları geniş olandır. O'na olan övgüleri hiç kimse sayamaz. Azamet ve mülkü, mağfiret ve rahmeti, lütuf ve ihsanı pek geniştir.

El-Muhsin

Zatı, isimleri, sıfatları ve fiilleri mükemmel güzelliكتedir. Her şeyi en güzel şekilde yaratan ve kullarına iyilikte bulunandır.

Er-Razık

Bütün yaratılanlara rızık veren, âlemleri yaratmadan önce onların rızıklarını takdir eden ve belirli bir süreye kadar rızıklarını üstlenendir.

Er-Rezzak

Kullarına bol bol rızık verdiği-ne delalet eden isimdir. Kendisinden istemeden kullarına rızık verir. Hatta kendisine isyan etmelerine karşı yine de onlara verir.

El-Latîf

Her şeyi, en ince ayrıntısına kadar bilendir. Hiçbir şey O'ndan gizli-saklı kalmaz. İyilik ve faydayı, hiç hesaplamadıkları yerlerden kullarına gizlice ulaştırır.

El-Habîr

Her şeyin görünen yönlerini ilmiyle kuşattığı gibi, görünmeyen yönlerini de ilmiyle kuşatandır.

El-Fettah

Mülkü, rahmeti ve rızkının hazinelerini, hikmeti ve ilmi gereğince, dilediği gibi açandır.

El-Alîm

Görünen ve görünmeyen, gizli ve açığı, geçmiş, şimdiki zamanı ve geleceği ilmiyle kuşatandır. Hiçbir şey O'na gizli-saklı kalmaz.

El-Berr

Kullarına bol bol lütuf ve ihsanda bulunandır. Bahşettiği nimetleri hiç kimse sayamaz. O, sözünde sadıktır. Kulunun günahı-

nı bağışlar, ona yardım eder, onu korur ve kulu az verse bile onu kabul eder ve onu bereketlendirir.

El-Hakîm

Her şeyi yerli yerine koyandır. O'nun idaresine hiçbir aksaklık ve yanlışlık girmez.

El-Hakem

Kulları arasında adaletle hükmedendir. Onların hiçbirine zulmetmez. İnsanlar arasında hakem olması için Azîz Kitab'ını indiren O'dur.

Eş-Şakir

Kendisine itaat edeni metheder ve ona övgüde bulunur. Yapılan amel az bile olsa karşılığını verir. Şükrüne karşılık nimetlerini dünyada onlara arttıran ve ahirette ecrini verendir.

Eş-Şekûr

O'nun nezdinde kulların az olan amelleri artar. Kullarının amellerinin karşılığını kat kat verir. Allah'ın kuluna olan şükrü, kulunun şükrüne karşılık onu mükafalandırması ve taatini kabul etmesidir.

El-Cemîl

Zatı, isimleri, sıfatları ve fiillerinde mutlak güzel olandır. Kullarındaki bütün güzellikler, O'ndandır.

El-Mecîd

Göklerde ve yerde bulunan her türlü övgü, cömertlik, izzet ve yücelik, yalnızca O'nundur.

El-Velî

Kullarının bütün işlerine bakan ve mülkünü idare edendir. Dostlarının yardımcısıdır.

El-Hamîd

İsimleri, sıfatları ve fiillerinde övülendir. Bollukta ve darlıkta kendisine hamd edildir. Hamd ve senaya tartışmasız hak sahibi olandır. Çünkü O, bütün kemal sıfatlara sahiptir.

El-Mevla

O; Rab, melik, efendi ve dostlarına yardım edendir.

En-Nasîr

Dilediği kimseyi yardımıyla teyid edendir. O'nun yardım ettiğine hiç kimse üstün gelemes, yardımsız ve yüzüstü bıraktığı kimseye de hiç kimse yardım edemez.

Es-Semî'

Sır ve fısıltılar ile aşîkar olan, hatta ne kadar kısık veya yüksek sesle olursa olsun, her şeyi işitmesiyle kuşatan ve dua edenin duasına icabet edendir.

El-Basîr

Görünen ve görünmeyen âlemdede, gizli veya açık, bütün varlıkları görmesiyle kuşatandır.

Eş-Şehîd

Kulları üzerinde gözetici olandır. Nefsine vahdaniyet, kıyam ve adalet gibi sıfatlarla şahitlik etmiştir. Kendisini birledikleri, elçilerine ve meleklerine îman ettikleri zaman mü'minlerin doğru olduklarına şahitlik etmiştir.

Er-Rakîb

Kullarına muttali olan ve onların amellerini sayandır. Bakanın bakışı ile aklından geçirenin aklından geçirdiği şey, O'ndan asla kaçmaz.

Er-Rafîk

Fiillerinde çok yumuşak olandır. Yaratma ve emrinde ağır ve temkinli davranır. Kullarına yumuşak davranır, güç yetiremeyecekleri şeyleri onlara yüklemeyiz. O, yumuşak davranan kulumu sever.

El-Karîb

İlmi ve kudretiyle bütün kullarına, lütfu ve yardımıyla da mü'min kullarına yakındır. Bununla beraber O, arşının üzerindedir. O'nun zatı, yarattıklarına karışmaz.

El-Mucîb

İlmi ve hikmeti gereği dua edenlerin dualarına ve isteyenlerin isteklerine icabet edendir.

El-Mukît

Kullarının azıkları ile rızıklarını yaratan ve bunları kullarına ulaştırmayı üstlenendir. Kullarının rızıklarını ve amellerini noksan-sız koruyan ve gözetendir.

El-Hasîb

Kullarının dînî ve dünyevî bütün işlerine yetendir. O'nun kî-fayetinden en büyük nasip, mü'min kullarınadır. Kullarının dünyada yaptıklarını hesaplayandır.

El-Mu'min

Elçileri (peygamberleri) tasdik eden, onlara tabi olanların (îmanlarında) sadık olduklarına şahitlik eden, peygamberlerin getirdiklerini (mucizeleri) tasdik edendir. Dünya ve ahirette her emniyet ve güveni verendir. Kıyamet gününde kendisine îman edenlere zulüm veya azap etmekten veya onları korkudan emîn kılandır.

El-Mennan

Kullarına bol bol veren, büyük nimetler bahşeden ve onlara çokça ihsanda bulunandır.

Et-Tayyib

Her türlü ayıp ve noksanlıktan uzak ve temiz olandır. Güzellik ve mutlak kemal yalnızca O'nundur. Kullarına iyiliği pek çoktur. Amellerden ve sadakalardan ancak temiz ve helal olanları ile yalnızca kendisi için yapılanları kabul eder.

Eş-Şafi

Kalpleri ve bedenleri hastalıklarından şifaya kavuşturandır. Kullarının elinde, Allah'ın onlara kolay kıldığı ilaçlardan başka ilaç yoktur. Şifa ise yalnızca O'nun elindedir.

El-Hafiz

Lütuf ve ihsanıyla mü'min kullarını ve onların amellerini, kudretiyle de bütün yarattıklarını koruyan ve gözetendir.

El-Vekil

Âlemleri yaratmayı ve işlerini idare etmeyi üstlenendir. Kullarını yoktan yaratma ve onlara yardım etmede yalnızca kendisine güvenilendir. Bir işe başlamadan önce onu kendisine havale eden ve o işi yaparken kendisinden yardım isteyen, onları muvaffak kılınca da kendisine hamdederek şükreden ve imtihan ettikten sonra O'nun taksim ettiğine rıza gösteren mü'minlerin vekilidir.

El-Hallak

Allah-u Teâlâ'nın çok yarattığına delalet eden bir isimdir. O, yaratmaya ve bu büyük vasıf üzere olmaya devam edecektir.

El-Halık

Daha önce hiçbir benzeri olmaksızın bütün varlıkları yoktan yaratandır.

El-Barî

Mahlûkatı yoktan var eden, onları takdir edip karar kılan ve onları vücuda getirendir.

El-Musavvir

Kullarını hikmeti, ilmi ve rahmeti gereği, seçmiş olduğu şekil üzere yaratandır.

Er-Rab

Nimetleriyle kullarını terbiye eden ve onları yavaş yavaş yetiştirendir. Dostlarının kalplerini ıslah edecek şeylerle terbiye edendir. O yaratan, malik ve efendidir.

El-Azîm

Zatı, isimleri ve sıfatlarında mutlak azamet sahibi O'dur. Bunun için bütün kulların, O'na tazim göstermeleri, O'nu, O'nun emir ve yasaklarını yüceltmeleri gerekir.

El-Kahir

Kullarına boyun eğdiren, yarattıklarını kendisine ibadet etmelerini sağlayan, onların üzerinde hâkim olan, bütün boyunları ve yüzleri kendisine baş eğdirenidir.

El-Kahhar

El-Kahir sıfatının mübalağasıdır.

El-Muheymin

Her şeyi koruyan ve gözetleyen, ona şahitlik eden ve onu kuşatandır.

El-Azîz

İzzet kelimesinin ifade ettiği bütün anlamlar O'na aittir. Güç ve kuvvet O'nundur. Hiç kimse O'na galip gelemmez. O'nun hiç kimseye ihtiyacı yoktur. O'nun izni olmadan hiçbir şey yerinden hareket edemez.

El-Cebbar

Emri derhal yerine getirilen irade sahibidir. Bütün mahlûkat, O'nun emrine ve azametine boyun eğmiş, O'nun hükmüne teslim

olmuştur. Kırık kalpleri onaran, fakiri zengin kılan, zoru kolaylaştıran, hasta ve yaralıyı iyileştirendir.

El-Mutekebbir

Her türlü noksanlıktan uzak ve kullarına zulmetmekten yücedir, büyüktür. Zalim kullarını kahredendir. Kibriya sıfatıyla vasfolunandır. Kim bu konuda O'nunla tartışırsa, onu mahveder ve ona azap eder.

El-Kebîr

Zatı, sıfatları ve fiillerinde büyüktür. O'ndan daha büyük hiç kimse yoktur. Aksine O'nun dışındaki her şey, O'nun celali ve azameti önünde küçüktür.

El-Hayîyy

Vehinin celaline ve hükmünün büyüklüğüne yaraşan hayâ, yalnızca O'nundur. Allah'ın hayâsı, kerem, iyilik, cömertlik ve celal hayâsıdır.

El-Hayy

Sürekli kâmil hayat ile başı ve sonu olmayan beka yalnızca O'nundur. Hali hazırda olan her hayat, yalnızca O'ndandır.

El-Kayyûm

Her şeyi tek başına idare eden, bütün kullarından müstağnî olan, göklerde ve yerde olan her şeyi ikame edendir.(Göklerde ve yerde olan her şey) O'na muhtaçtır.

El-Varis

Yaratılanların hepsi yok olduktan sonra baki olan yalnızca O'dur. Sahipleri yok olduktan sonra her şey O'na dönecektir. Elimizde bulunan her şey emanettir ve bir gün sahibine geri dönecektir.

Ed-Deyyan

Yaratılanlardan kendisine teslim olan ve boyun eğen kullarına, yaptıklarının karşılığını verendir. Eğer iyilik ise, karşılığında kat kat ecir verir. Kötülük ise, karşılığında onu cezalandırır veya onu affeder.

El-Melik

Emretme, yasaklama ve üstünlük O'na aittir. Emri ve fiiliyle kullarında tasarruf hakkına sahip olandır. Mülkünü idare veya muhafaza etmesinde O'nun üzerinde hiç kimsenin üstünlüğü yoktur.

El-Malik

Mülkün asıl ve yegâne sahibidir. Mülk, kullarını yarattığından beri O'na aittir. Mülk, O'ndan başkasının olmamıştır. Kulların yok olup son bulacağı zaman da mülk O'na aittir.

El-Melik

Mutlak mülk sıfatına delalet eden isimdir. El-Melik isminden daha belîğdir.

Es-Subbûh

Her türlü kusur ve noksanlıktan münezzehtir. Çünkü kemal sıfatlar ve mutlak güzellik O'na aittir.

El-Kuddûs

Her türlü kusur ve noksanlıktan münezzehtir ve temiz olandır. Çünkü O, mutlak kemal sıfatlarda tektir. Bu sebeple O'na benzerler icat etmeyin.

Es-Selam

Zatı, sıfatları, isimleri ve fiillerinde her türlü kusur ve noksanlıktan selamette olandır. Dünya ve ahiretteki her selamet, O'ndandır.

El-Hakk

Ne kendisinde, ne isim ve sıfatlarında, ne de ulûhiyetinde şek ve şüphe olmandır. O, hakkıyla ibadete layık ma'buddur. O'nun dışında ibadete layık hiçbir ma'bud yoktur.

El-Mubîn

Vahdaniyyeti, hikmeti ve rahmetindeki emri açık olmandır. Uysunlar diye dosdoğru yolu ve sakınsınlar diye sapıklık yollarını kullarına açıklayandır.

El-Kavîyy

Tam irade ile birlikte mutlak kudret sahibi olmandır.

El-Metîn

O, kuvvet ve kudretinde çetin olmandır. Fiillerinde, kendisine ne bir meşakkat, ne bir külfet, ne de bir yorgunluk ulaşır.

El-Kadir

O, her şeye gücü yetendir. Yerde ve gökte hiçbir şey O'nu aciz bırakamaz. O, her şeyi takdir edendir.

El-Kadîr

El-Kadîr, el-Kadir anlamınadır. Fakat el-Kadîr, Allah-u Teâlâ'yı övgüde daha belîğdir.

El-Muktedir

Allah'ın ezeli ilminde geldiği üzere takdir ettiği şeyleri uygulama ve onları yaratmada Allah-u Teâlâ'nın kudretinin büyüklüğüne delalet eden isimdir.

El-Aliyy

Şanı, üstünlüğü ve zatı yüce olmandır. Her şey, O'nun gücü ve hükümranlılığı altındadır. O'nun üzerinde hiçbir şey yoktur.

El-A'la / El-Muteal

Yüceliği önünde her şey zelîl olmandır. O'nun üstünde hiçbir şey yoktur. Aksine her şey O'nun altındadır. O'nun gücü ve hükümlürlüğü altındadır.

El-Mukaddim

İradesi ve hikmeti gereği her şeyi öne alıp yerine koyandır. İlmi ve ihsanı gereği bazı yarattıklarını öne alandır.

El-Muahhir

Hikmeti gereği her şeyi hak ettiğı yere indiren, dilediğini öne alan ve dilediğini geriye alandır. Kulları tevbe eder ve kendisine döner diye azabı onlardan geciktirendir.

El-Muse'ir

Her şeyin kıymetini, makamını ve tesirini arttıran veya azaltandır. Hikmeti ve ilmi gereği eşyaları pahalı veya ucuz kılandır.

El-Kabid

Ruhları kabzedendir (çekip alandır). Hikmeti ve kudreti gereği, imtihan etmek için dilediğı kullarından rızıkları kısıtlayandır (kesendir).

El-Basit

Cömertliğı ve rahmetiyle rızkı kullarına geniş kılandır. Hikmeti gereği rızkıyla kullarını imtihan eder ve günah işleyene tevbe etmesi için ellerini uzatır.

El-Evvel

Kendisinden önce hiçbir şey olmayandır. Aksine bütün mahlûkat, O'nun yaratmasıyla meydana gelmiştir. O'nun varlığının başlangıcı yoktur.

El-Ahir

Kendisinden sonra hiçbir şey olmayandır. O, Bakî'dir. Yeryüzünde bulunan her şey ise fanîdir (yok olacaktır). Herşeyin dönüşü, O'nadır. O'nun varlığının sonu yoktur.

Ez-Zahir

Her şeyin üzerinde olandır. Kendisinden daha yüksek hiçbir şey yoktur. O, her şeye hükümrandır ve her şeyi kuşatmıştır.

El-Batin

O'ndan öte hiçbir şey yoktur. O yakındır, kuşatandır ve dünyada kullarının gözlerinden gizlenendir.

El-Vitr

Ortağı olmayan birdir ve benzeri olmayan tektir.

Es-Seyyid

Kulları üzerinde mutlak efendilik O'na aittir. O, kullarının maliki ve efendisidir. Onlar, O'nun yarattıkları ve kullarıdır.

Es-Samed

Efendiliğinde kâmil olan efendidir. O'na büyük ihtiyaç duydıkları için bütün yarattıkları, ihtiyaçlarında O'na yönelirler. Yedirip doyuran, fakat kendisi yedirilip doyurulmayandır.

El-Vahid

Bütün mükemmelliklerle mutlak bir ve tek olan, kendisine hiçbir ortak olmayandır. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. İşte bu, O'nu ibadette birlemeyi gerektirir. O'nun hiçbir ortağı yoktur.

El-Ehad / El-İlah

Hakkıyla ibadete layık olan ma'bud (ilah) yalnızca O'dur.

Şehid haberi gelir gelmez ne kadar görkemli bir bayram yaparsanız inanın az gelir! Ne mutlu size ki Allah size rahmette bulunmuş ve büyük şefaât ödölünü mahşere saklamış...

Değil isyanvari konuşmalar, ağlamayın bile! Göz yaşınızın cinsi “sevinçten” olsun... Kaderinize iman ettiğınızı dik duruşunuzla Allah’a ispat etmeye çalışın.

Asla unutmayın ki eşiniz ya da çocuğunuz aynı saatte vefat edecekti... Sadece ölümün “niyet cinsi” farklı olacaktı... Cihad beldesinde bir gazeteci sıfatıyla da ölebilirdi... Ama o, (Eşiniz ya da çocuğunuz) şehadeti seçti. İnşallah şehiddir.

“Cihada gitmeseydi yaşardı.” diyenler olacaktır şüphesiz! O kişilere şu ayeti (Alî İmran: 156) okumayı sakın unutmayın:

“Ey iman edenler! Sizler, inkâr edenler ve yeryüzünde sefere çıkan veya savaşan kardeşleri hakkında: “Eğer bizim yanımızda kalsalardı ölmezler, öldürölmezlerdi” diyenler gibi olmayın. Allah bu kanaatı onların kalplerine (kaybettikleri yakınları için onulmaz) bir hasret (yarası) olarak koydu. Canı veren de alan da Allah’tır. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görür.”

Taziye ziyaretine gelenlerin bir çoğu cihad ibadetini anlayamayacağı için moralinizi bozabilirler. Onların sözlerini asla ciddiye almayın. Onlar, Allah’ın size olan mükemmel ödölün farkında değildirlir.

Sevgili kardeşim;

Çevrende eşi ya da çocuğu ölen yığınla insanlar görürsün... Sen dul değilsin! Üzülme! Çünkü eşin ölülerden biri değil! Allah katında diri ve rızıklanıyor:

“Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar.

Allah’ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehit kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar.

Onlar, Allah’tan gelen nimet ve keremin; Allah’ın, müminlerin ecrini zayi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler.” (Âl-i İmran. 169-171)

Eşi ya da çocuğu şehid düşen ailelerle tanış ve teselli bulmanız kolaylaşsın... Bu arada eşi ya da evladı şehid düşen sahabîlerin hayatını oku ve mutluluğuna mutluluk, şükrüne şükür kat...

Allah tarafından seçilmiş bir kişi olduğunuza inandığınız an meseleyi kavramışsınız demektir... Ne mutlu size...

Şeyh Ahmed Yasin'in vasiyeti

İşgalci İsrail askerleri tarafından katledilen Şeyh Ahmed Yasin'in vasiyeti... “İşgale Beyniyle Direnen Bilge” olarak tavsif edilen Ahmed Yasin'in vasiyeti şöyledir:

“Allah’ım! Ümmetin suskunluğunu Sana şikâyet ediyorum!

Ben ki kocamış bir yaşıyım. Kurumuş iki elim ne kalem tutuyor ne de silah! Sesimle yeri inletecek güçte bir hatip de değilim!

Ben ki saçları ağarmış, ömrünün son demlerinde, türlü hastalıkların yıktığı ve üzerinde zamanın belâlarının estiği biriyim!

Tek isteğim, benim gibi müslümanların zaaf ve aczinden müteessir olanların yazmasıdır! Siz ey müslümanlar! Suskun ve aciz, helak olmuş ölüer!

Hâlâ kalpleriniz sızlamıyor mu başımıza gelen bu acı felâketler karşısında? Bir halk yok mu? Hiç kimse yok mu, Allah için ve ümmetin namusu için kızacak?

Şerefli direnişçilerken, bizleri katil teröristler olarak ilan edenlere karşı duracak! Bu ümmet utanmaz mı şerefi çiğnenirken?

Siyonist katilleri ve uluslararası işbirlikçilerini görmezden gelirken!

Omuzlarımıza el verecek ve gözyaşlarımızı silecek bir bakış! Bu ümmetin kurumları, sivil güçleri, partileri, teşkilâtları ve belirgin şahsiyetleri, Allah için kızmaz mı? Tümü birden sokaklara dökülüp bizim için dua etmeye, “Ey Rabbimiz! Gücümüzü topla, zaafımızı gider ve mü'min kullarına yardım et!” diye çağırabilir mi? Buna da mı gücünüz yetmiyor?

Yakında bizim büyük ölümümüzü duyacaksınız, o zaman alınlarımızda şu yazılacak:

BİZLER İLERİ ATILDIK ve KAZANDIK!

Ve bizimle birlikte çocuklarımız, kadınlarımız, yaşlılarımız ve gençlerimiz ölecek! Onları, bu sus-pus ve bön ümmete yakıt yapacağız!

Bizden, teslim olmamızı ve beyaz bayrak dikmemizi beklemeyin! Çünkü biz, bunu yapsak da öleceğimizi biliyoruz. Bırakın savaşçı onuruyla ölelim! Dilerseniz bizimle olun, elinizden geldiğince, öcümüzü sizden her biri boynuna taksın!

Dilerseniz bize acıyarak ölümümüzü izleyin! Temennimiz, Allah'ın, emaneti savsaklayan herkesten kısas almasıdır! Umarız bizim aleyhimize olmazsınız! Allah aşkına, bari aleyhimize olmayın!

Ey ümmetin liderleri, ey ümmetin halkları!

“Allah'ım! Sana şikâyetle bulunuyorum. Sana şikâyetle bulunuyorum. Gücümün azlığını, imkânımın yetersizliğini ve insanlara karşı zaafımı Sana şikâyet ediyorum.

Sen mustaz'afların Rabbisin. Sen bizim Rabbimizsin. Bizi kime bırakıyorsun? Bize cehennem olacak uzaklara mı? Veya düşmana mı?

Allah'ım! Akıtılan kanlar, dokunulan ırzlar, çiğnenen hürmetler, yetim bırakılan çocuklar, oğlunu yitirmiş anneler, dul kal-

miş kadınlar, yıkılmış evler ve ifsad edilmiş ekinler aşkına Sana şikâyetle bulunuyorum.

Sana şikâyetle bulunuyorum! Gücümüz dağıldı. Birliğimiz bozuldu. Yollarımız ayrıldı. Halkımızın zaafını ve ümmetimizin bize yardım etmedeki, düşmanı yenmedeki aczini Sana şikâyet ediyorum.”

Şehid Abdullah Azzam'ın vasiyeti

Kahraman komutan Celaledin Hakkani'nin evinde ve 1406 Şaban ayının 12. günü (20 Nisan 1986) Pazartesi ikindi vaktinde şu sözleri yazıyorum:

Hamd yalnız Allah'ındır. O'na hamd eder, O'ndan yardım diler, mağfiretini isteriz. Nefislerimizin şerlerinden Allah'a sığınırız. Her kime hidayet verirse onu saptıracak yoktur. Her kimi saptırırsa ona da hidayet verecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. O birdir ve tektir. O'nun ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki, Muhammed, Allah'ın kulu ve Rasulüdür. Allah'ım, Senin kolay kıldığından başka kolay yoktur. Ve Sen diyecek olursan zoru da kolaylaştırırsın.

Bugünden kolaylık gününe kadar cihadın nihai şer-i hükümlerini ifade eden muhkem ayetleriyle Tevbe suresi, bütün kalbimi acılarla doldurmakta, ruhumu kederlerle parçalamaktadır. Çünkü Tevbe suresini okuduğumuzda, hepimizin Allah yolunda savaşa karşı kusurlu olduğumuzu görüyoruz. Kendisinden önce nazil olmuş, cihad ile ilgili yaklaşık 120 veya 140 ayeti nesheder. (Kılıç ayeti) Allah yolunda savaş ayetlerini oyuncak edinmek isteyen, bu muhkem ayetleri te'vil ile veya delaleti kesin, sübutu kesin zahirinden başka yorumlara çekmeye cesaret eden herkese kesin bir cevaptır.

Kılıç ayeti; “Onlar sizinle topluca nasıl savaşıyorlarsa, siz de onlarla öylece savaşınız ve biliniz ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.” ayetiyle “Haram aylar çıktıktan sonra, müşrikleri nerede bulursanız öldürünüz. Onları yakalayınız, onları muhasara altına alınız. Her yol başını onlara karşı tutunuz. Şayet tevbe eder, namazı kılar, zekatı verirlerse o zaman onları serbest bırakınız. Şüphesiz ki Allah Gafur’dur, Rahim’dir.” (Tevbe, 5) ayetidir.

Allah yolunda savaşa çıkmamak konusunda nefse gerekçeler bulmak, nefsin kendisini uyuşturacak birtakım gerekçeler bularak Allah yolunda savaşmayıp evde oturmaya razı olmak; bir oyun, bir oyuncak edinmektir. Daha doğrusu Allah’ın diniyle oynamak, onu oyuncak edinmek demektir. Bizler Kur’an nassıyla, bu gibi kimselerden yüz çevirmekle emrolunmuş bulunuyoruz: “Dinlerini oyun ve eğlence edinmiş, dünya hayatının kendilerini aldattığı kimseleri bir kenara bırakın.” Cihad için gerekli hazırlıkları yapmaksızın geleceğe dair umutları gerekçe göstermek, zirvelere ulaşmayı ve oralara yükselmeyi arzulayan küçük nefislerin yapacağı işlerdendir.

Mescid-i Haram’da mucavirlik yapmak ve onu imar etmek dahi Allah yolunda cihad etmekle kıyas edilemez.

“Sizler hacılara su vermeyi, Mescid-i Haram’ı imar etmeyi, Allah’a ve ahiret gününe iman edip Allah yolunda cihad eden kimselerin işiyle bir mi saydınız? Allah katında bunlar eşit değildir. Allah zalimler topluluğunu hakka iletmez. İman eden, hicret eden, mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad edenlerin dereceleri Allah katında en üstündür. İşte kurtarıcı onlardır. Rableri onlara kendi tarafından bir rıza, bir rahmet, bir müjde verir. Onlara, içinde ebedi nimetler de bulunan cennetleri de müjdeler. Orada ebedi kalırlar. Allah’ın katında büyük bir ecir vardır.” (Tevbe,

19-22) ayetleri, -Müslim'in *Sahih*'inde belirtildiğine göre- Ashab-ı Kiram'ın, "imandan sonra hangi amelin daha faziletli olduğu" konusunda ihtilaf etmesi üzerine nazil olmuştur. Onlardan birinin Mescid-i Haram'ın imar edilmesi, diğerinin hacılara su verilmesi, üçüncüsünün de Allah yolunda cihad edilmesidir, demesi üzerine inmiştir. Bu ayet-i kerimeler, Allah yolunda cihadın Mescid-i Haram'ın imar edilmesinden daha büyük bir iş olduğu meselesinde açık birer nasırdır.

Özellikle nüzul sebebi, bu mesele hakkında Ashab-ı Kiram'ın ihtilaf etmelerine sebep olmuştur. Nüzul sebebinin şekline misal tahsis edilmesi veya te'vil edilmesi de caiz değildir. Çünkü bu ayetlerin manaları nas olarak kesindir. Hudey bin İyaz'a şu beyitleri yazıp gönderen Abdullah bin el-Mubarek'e Allah rahmet eylesin: "Ey Haremeyn'de ibadet eden kişi. Bizleri görsen keşke. O zaman ibadetle oynadığını kendin görürsün. Akıttığı yaşlarla, ey yanaklarını süsleyen kişi, bizim boyunlarımızı kanlarımız süslüyor." Fakih ve muhaddis Abdullah İbni Mübarek'in söylediklerini gördünüz. Müslümanların kutsal ve saygı gösterilmesi gereken değerlerinin ayaklar altına alındığı, namusların payımal edildiği, Allah'ın dininin kökünden yer yüzünden silinmek istendiği bir zamanda böyle bir ibadeti o, Allah'ın dinini oyuncak edinmek olarak görmektedir.

Evet, yeryüzünde müslümanlar boğazlanırken ses çıkarmayıp sadece "la havle" ve "innalillah" diyen, uzaktan uzağa bizi bu gibi kimselerin problemlerine yaklaştırmaya bir adım dahi itmeden bunları yapmak, gerçekten Allah'ın diniyle oynamaktır. Bizi aldatan, nefsimizin, uzayıp giden duyguların bizleri gıdıklamasından başka bir şey değildir. Müslüman kadınlar saldırgan düşmanın elinde olunca... Ben, *Müslüman Topraklarını Savunmak*

Farz-ı Aynlardan da Önemlidir adlı eserimde yazdığım gibi, ben-
den önce Şeyhu'l-İslam İbni Teymiyye'nin kaydettiği şu görüşü
paylaşıyorum:

Din ve dünyayı ifsad eden saldırgan düşmanı bertaraf etmek
kadar, imandan sonra kuvvetli hiçbir farz yoktur. Yani ben, -Alla-
hu alem- bugün için, Allah yolunda savaşmayı terk eden kimse
ile namazı, orucu ve zekatı terk eden kimse arasında hiçbir fark
görmüyorum. Şu anda bütün yeryüzü halkının hep birlikte, önce
alemlerin Rabbi huzurunda, sonra da tarihinin önünde, büyük bir
sorumlulukla karşı karşıya oldukları görüşündeyim. İster davet,
ister teklif, ister eğitim isterse başka bir şey olsun, hiçbir şeyin
cihadı terk etmenin sorumluluğundan kurtaramayacağı görüşün-
deyim.

Ben bugün yeryüzündeki her müslümanın, boynunda, Allah
yolunda savaşma, yani cihadı terk etmeme sorumluluğu taşıdığı
kanaatindeyim. Bu konuda kendisini mazur gösterecek herhan-
gi bir illeti olmaksızın elinde tüfek bulunmadan Allahu Teâlâ'ya
kavuşan herkesin Allah ile günahkar olarak karşılaşacağını görü-
yorum. Çünkü o, savaşı terk etmiş bulunmaktadır. Şu anda sa-
vaşmak ise farz-ı ayndır.

Yeryüzünde bulunan bütün müslümanlara farz-ı ayndır.
Allah'ın mazur gördüğü kimseler müstesna. Farzı terk etmek ise
günahdır. Çünkü farz, işleyenin sevap aldığı, terk edenin ise hesa-
ba çekildiği işlerdir. Kanaatim şudur ki, cihadı terk etmeleri sebe-
biyle Allah huzurunda bağışlanabilecekler -Allahu Alem- şunlar-
dır: Kör, topal, hasta, erkek, kadın ve çocuklar arasında mustazaf
olup cihad için bir çare ve bir yol bulamayan, yani savaşın fiilen
cereyan ettiği yere gidemeyen ve buraya giden yolları bilemeyen
kimselerdir.

Savaş ister Filistin’de, ister Afganistan’da, isterse de kâfirlerin çiğnediği ve pislikleriyle kirlettiği herhangi bir bölgede olsun, savaşmayı terk ettikleri için tüm müslümanlar günahkârdır. Ben bugün Allah yolunda savaşmak ve savaşa çıkmak için, hiçbir kimse-nin izni olmadığı görüşüneyim.

Baba’nın çocuğuna izin vermesi, kocanın hanımına izin vermesi, borçlunun alacaklısına izin vermesi, hocaların öğrencisine izin vermesi, amirin memuruna izin vermesi gerekmez. Bütün tarih dönemlerinde ümmetin bütün alimlerinin icmaı budur. Böyle bir durumda, “Çocuk, babasının izni olmadan; hanım, kocasının izni olmadan savaşa çıkar.” konusuyla ilgili olarak kim mugalata yapmaya çalışırsa haksızlık etmiş, zulmetmiş, Allah’tan kendisine gelmiş bir hidayet olmaksızın hevasına tabi olmuş demektir.

Bu mesele, üstü kapalı hiçbir tarafı olmayan, sulandırılmasına imkan olmayan ve hiçbir kimsenin, bunu oyuncak edinmesine veya te’vil etmesine imkan bulunmayan gayet açık ve net bir meseledir. Ve ceza beklemektedir. Artık ey müslümanlar, sizin hayatınız cihaddır. Hedefiniz cihaddır. Varoluşunuz, akıbetiniz cihad ile alakalıdır.

Ey davetçiler, sizler silahlarınızı omuzlamadıkça, tağutların, kâfirlerin ve zalimlerin mülkünü darmadağın etmedikçe hiçbir değeriniz yoktur. Cihadsız, savaşsız, kansız ve sakatsız bir şekilde Allah’ın dininin muzaffer olacağını zanneden kimseler bu dinin tabiatını idrak edemeyen kimselerdir. Onlar vehme kapılmışlardır. Davetçilerin heybeti, davetin şevketi ve müslümanların izzeti savaşsız olamaz.

Peygamber ﷺ, “Allah düşmanlarınızın kalplerinden, sizin heybetinizi çekip alacak, kalplerinize vehni bırakacaktır.” buyurur. “Vehn nedir ey Allah’ın Rasulü?” diye soran ashaba da “Dünya sevgisi ve ölüm tiksintisidir.” buyurur.

Başka bir rivayette ise “Savaş tiksintisidir.” diye cevap vermiştir. “Sen Allah yolunda savaş, (Kimse seninle beraber savaşmazsa) yalnızca sen savaşmakla mükellefsin. Mü’minleri de savaşa teşvik et, Allah daha güçlü, cezası daha çetin olandır. Savaş olmadığı takdirde şirk her tarafı kuşatacak ve egemen olacaktır. “Fitne yeryüzünden kalkıncaya ve din bütünüyle Allah’ın oluncaya kadar kâfirlerle savaşın.” Fitne ise şirktir.

Yeryüzünün felah bulmasının biricik teminatı cihaddır: “Eğer Allah insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla bertaraf etmeseydi manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah’ın adının çokça zikredildiği mescidler harab olur giderdi.”

Ey İslam davetçileri!

Ölüm tutkunu olunuz ki size hayat bağışlansın. Sakın emeller sizleri aldatmasın, aldatıcılar Allah ile sizleri aldatmasın.

Okuduğunuz kitaplar ve devam ettiğiniz nafileler sakın sizi aldatmasın, büyük işlerden yana sizleri rahatlatan basit işlerle uğraşmaya kalkışmayın. “Siz, silahsız olanın kendinizin olmasını istersiniz...” Cihad konusunda hiç kimseye itaat etmeyiniz. Cihada çağırmak konusunda, bir komutanın iznine itibar etmeyiniz. Cihad sizin davetinizin direğidir. Dininizin kalesidir. Şeriatınızın kalkanıdır.

Ey İslam alimleri!

Rabbine dönen şu nesle komutan olmak için öne geçiniz. Bundan geri dönmeyiniz. Dünyaya meyletmeyiniz. Tağutların sofralarından uzak durunuz. Çünkü bu sofralar kalpleri karartır. Kalpleri öldürür. Sizleri bu hayırlı nesilden uzak tutar. Onların kalpleriyle aranızda engel teşkil eder. Ey müslümanlar, uykunuz çok uzun sürdü. Bağiler/azgınlar sizin topraklarınızın her tarafına üşüşüler.

Şairin şu beyitleri ne kadar da anlamlıdır: “Zillet içinde uzundur uyuduğumuz. Nerde arslanca haykırışlar! Azgınlara çetesi kartal kesildi. Bizze zincire boyun bükmedeyiz. Ne zaman bu zincirlere kıyam edeceğiz? Ne zaman kıyam edeceğiz bu zincirlere? Müslüman kadınlar sakın rahat ve lüks düşkün olamayınız. Çünkü rahat ve lüks, cihadın düşmanıdır. Çünkü o rahat ve lüks, beşerin ruhunu telef eder. Temel ihtiyaçlarınızdan fazla şeylerden uzak durunuz. Zaruri şeylerle yetininiz. Çocuklarınızı ağır şartlara, yiğitliğe, kahramanlığa ve cihada alıştırmaz. Bu esaslar üzere eğitiniz. Evleriniz arslan yuvalarını andırsın. Tağutlar tarafından boğazlanması için yiyip semiren tavukların kümesi olmasın.

Çocuklarımızın kalbine cihad sevgisi, cihad tohumları ekiniz. Yiğitlerin meydanlarında at koşturma, savaş alanlarında at koşturma arzularını, aşkını yerleştiriniz. Müslümanların problemlerini yaşayınız. Haftada en az bir gün muhacirlerin, mücahidlerin hayatlarına benzeyen bir gününüz olsun. O gün kuru bir ekmek ve buna birkaç damlayı geçmeyen azıcık çayı katık yapın. Ey İslam yavru! Bombaların nağmeleri, topların gürültüleri, uçakların uğultuları, tank sesleri, eğitiminizin nağmeleri olsun.

Dünyanın rahat ve huzuru içinde yaşayan, lüks hayat süren ve mideleri şişkin kimselerin nağmeleri ve yatakları sizin büyüyüp gelişeceğiniz yerler olmamalıdır.

Ve sen ey müslüman hanım! Sana anlatmak istediklerim çok, pek çoktur. Muhammed’in annesi, Allah bana ve müslümanlara yaptığın hizmetlerin karşılığını sana en güzel şekilde versin. Hoş, hanım arkadaşlarınla oturup kalkarak, dünya imkanlarından çokça yararlanmaksızın dünya ehlinden ve dünya gösterişinden uzak durmak, kalplere rahat ve huzur verir. Allah’tan dilerim ki, dünya hayatında bizi bir arada bulundurduğu gibi firdevste de bir araya getirsin.

Size gelince oğullarım, sizler ancak az bir süre benimle olabilirsiniz. Sizin terbiyenizle ancak çok az bir süre ilgilenemedim. Evet sizinle ilgilenemedim. Ancak ne yapabilirim ki? Müslümanların başına gelen bu musibetler, süt emziren anneye yavrusunu unutturdu. İslam ümmetinin karşı karşıya kaldığı dehşetli haller, küçük çocukların bile perçemlerini ağartacak durumdadır.

Allah’a yemin ederim ki, tavuğun civcivleriyle yaşadığı gibi yaşamınızı tavsiye ediyorum. Büyük kardeşiniz Muhammed’e itaat edin. Ona saygı gösterin. Birbirinizi sevin. Büyük anneniz ve büyük babanıza iyi davranın. Onlara çokça ikram edin. İki halanız da (Faizin ve Muhammed’in annelerine de) iyilik yapın. Çünkü Allah’tan sonra onların benim üzerimde çok hakları vardır.

Akrabalarınıza iyi davranın, ailelerinize iyilik yapın. Bizimle arkadaşlığı olan kimselerin arkadaşlık haklarını yerine getirin. Allah’ım! Seni bütün eksikliklerden tenzih ederim. Sana hamdederim. Senden başka hiçbir ilah olmadığına şahitlik ederim. Senden mağfiret ister ve Sana tevbe ederim. Kafesimin içinde sizinle yaşamaya tahammül edemezdim. Hizmet ve sıkıntı ateşi, müslümanların kalplerini yakarken ben serinkanlılıkla hayat süremezdim. Müslümanların başına gelen haller herkesin kalbini veya azıcık akıllı bulunan herkesi ızdıraptan paramparça ederken uzun süre sizinle kalamazdım.

Türlü nimetler içinde, önüme bir kap konulup biri kaldırılırken etlerin ve çeşitli tatlıların doldurduğu tabaklara el uzatarak sizin aranızda yaşayamazdım. Bu, insafa sığmazdı. Allah’a yemin ederim, hayatım boyunca elbise, yiyecek veya mesken olsun, her şeyin lüksünden nefret ettim. Elimden geldiğince sizleri zahidlerin makamına yükseltmeye ve refah içinde yaşayan kimselerin ba-

taklîklerinden daha yukarıya çıkarmaya gayret ettim. Size selef akidesini, ehl-i sünnet ve'l-Cemaat akidesini tavsiye ediyorum. Ona sarılın. Sakın aşırılıklara kaçmayın.

Kur'an-ı Kerim'i okuyun, ezberleyin. Dilinizi muhafaza edin. Çok namaz kılın. Çok oruç tutun. Hoş ve güzel şekilde arkadaşlık edin. Fakat şunu bilin ki, hareketin emîrinin; sizi cihaddan menetmeye veya kahramanlık alanlarından, binicilik meydanlarından sizleri uzaklaştırmaya ve davetten geri koymaya, sizleri süslenmeye eğlenmeye teşvik etmeye, sizi cihaddan engellemeye yetkisi yoktur.

Allah yolunda cihad etmek için hiç kimseden izin almayın. Atıcılığı ve biniciliği öğrenin, buna devam edin. Bununla birlikte atıcılık yapmanız, binicilik yapmanızdan daha sevimlidir. Yavrularım, annenize itaat etmenizi, kız kardeşlerinize (Um Hasan ve Um Yahya'ya) saygı göstermenizi tavsiye ediyorum. Şer'i ve faydalı ilimlerle uğraşmanızı tavsiye ediyorum.

Mücahid emîr Hattab'ın, oğluna vasiyeti

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Salih, kutsal bir mücadele olan Çeçenistan'dan, benim sana vasiyetim budur. İslam tarihinin sayfalarında, sadece Allah yolunda verdikleri sözleri tutanlar şerefle kaydedilmiştir. Onlar, sözlerinde durarak -söyledikleri gibi- savaşın olduğu yere gidenlerdir.

İnan bana oğlum, para, inananları inançlarından alıkoydu. İnananlar maaşlara tapıyorlar. Ancak Allah'ın verdiği daha hayırlıdır. Ve bu yanlış davranıştan dolayı insanlar sanki hayvanlaşmışlar. Yani onlar sabah kahvaltıya kalkarlar, sonra işe giderler, sonra öğle yemeğine giderler, sonra eve giderler, sonra da yatarlar. Onların hayatlarında başka bir amaç ve hedef yoktur.

Problemler asla bitmez

İnan bana Salih, onların amaçları kendilerini zenginleştirmek ve yolda ilerlerken karşılaşacağı problemler karşısında kendilerini sigortalamak. Ancak problemler hiçbir zaman bitmez. Evde; karısıyla, çocuklarıyla problemin birini çözerler, arkadan diğeri başlar. Ve böylece onları çözerken hayatları sona erer de geride problemleri kalır. Bugün İslam ümmeti içinde her türlü insan vardır; alimler, talebeler, iş adamları, mühendisler, hatta hırsızlar ve haydutlar; ancak tevhid ehli ve cihad ehli pek azdır. İnan Salih, bugün cihad zamanıdır. Küfür ümmeti çok dikkatli çalışmaktadır. İslam ümmeti ise keskin bir kılıca muhtaçtır. Allah bu zamanda da İslam ümmetine merhamet eder. Ancak Peygamber efendimizin, ashabının ve onlara uyanların yolunda giden ümmete...

Sovyetler'i nasıl yendiğimizi düşün

Biz gördük; dünyanın en fakir milletin Sovyetleri nasıl yok ettiğini ve Rusya'nın kalbini kırdığını... Ben bunlarla yaşamasaydım, belki ben de inanmazdım. İnan Salih'im, ölümünü kendin seçebilirsin, cihad yolunda şahadetini isteyerek. Ama Allah daha iyi bilir. Allah'a tevekkül et, ölüme dimdik karşı koy, hayat da o zaman sana gelir. Allah'a olan ümidini yitirme ve O'na tüm kalbinle inan. Biz insanlar Allah'a inanırız ve yine de “zafer gelir mi acaba?” diye tereddüt ederiz.

İnsanlar her zaman şüphe ederler. Körfez savaşıdan beri, kâfir uçakları/tankların çoğu insanların kalplerinde korku bırakmışlardır. Körfez savaşı, Afganistan'da Rusya'ya karşı kazanılan savaştan sonra müslümanların kalplerine yerleşen inancı ve cesareti yok etmeye yetti. Düşmanların silahlı kuvvetleri, Allah'a inanan küçük bir kesime karşı yenilgiye uğradıktan sonra Orta doğu'da tüm yerlere yerleşip Muhammed ümmetini korkutma-

ya başlamışlardır. Saddam'a ve askerlerine bir şey olmuyordu, ama Batı gittikçe vahşileşerek, müslümanları korkutarak onların tüm sahip olduklarına el koydu. Biz de buna karşı koymayı borç bildik.

Allah'a yönel ve cihad et

Salih; bir zaman sen de ölümle karşı karşıya gelebilirsin. O halde Allah'a yönel ve O'nun yolunda cihad et. O bu dünyada ve öbür dünyada şereftir. Canım benim! Sen hâlâ çok küçüksün. Ama biz sana ve senin yaştakilere bir yol gösterdik ki bunu bize bizim dedelerimiz/ninelerimiz göstermedi. Biz önce Allah'a, sonra da size inanıyoruz. Siz, bu ümmetin umudusunuz. Maalesef bugün gençler televizyonun, futbolun, arabaların ve benzeri şeylerin kölesi olmuşlar. Boşu boşuna ölmekten kork ve Allah'tan sonunun hayırlı olması için dua et. Allah yolunda parçalanarak ölmek, mahşerde seni Peygamber Efendimiz ﷺ ile beraber kılar.

Lüks bir hayat asla düşünme

Benim için en büyük hediye, elhamdulillah, senin bu cihad topraklarında dünyaya gelmendir. Senin anne tarafından akrabalarının bir kısmı şehid edildi, bir kısmı hâlâ benimle savaşmakta, bir kısmı da Ruslar'a esir düştü. Onlar Dağıstan'da ilk şeriatı ilan edenlerdir. Ben hatırlıyorum, o zamanlar onların bulundukları köyler, Ruslar tarafından çember altına alınmıştı ve biz onlara yardıma koştuk ve beraberce orada kâfirleri dize getirdik.

Çeçenistan'da o zaman seni annen hâlâ karnında taşıyordu. Ve uçaklar bizim toprağımızın her yerini bombalıyor ve yakıyordu. Ve onun için, Allah'a şükret ki sen annenin karnındayken cihadın seslerini duymaya başladın. Senin annen ise bir yerden öbür yere koşardı.

Canım benim; lüks bir hayatı hiç düşünme, çünkü seni her yerde küfür ümmeti takip edecektir ve sana rahat vermeyecektir. Sen babanın yolunda devam et ve şerefli bir yolu seç.

Senin babanın çoğu arkadaşları da bunu seçtiler; şehid oldular veya esir düştüler. Sen ise onlardan daha iyi değilsin. Hayatında ciddi bir karar al ve Allah'a inanarak ve zafere inanarak devam et. Boş konuşmalara kulak verme, çok soru da sorma. İlmî ara, onu uygula ve Allah'ın kitabını öğren. Küçükken bunları yap, sonra da Allah yolunda cihad hazırlığı yap.

Benim için salih bir oğul ve rahmet ol

Oğlum benim! Bilmem cihadda beraber olur muyuz? Belki sen tek başına olursun, ben ise mezarda.

Bu, bir komutanın, askerine olan vasiyetidir. Benim için bir rahmet ol, bana dua et ve salih bir evlat ol ki, ölenler ancak salih evladın duasını alır. Peygamberimiz ﷺ böyle söylemiştir.

İsterim ki, Allah'ım, koru onu! Ve Sen'in rahmetinden rahmet eyle ona! Allah'ım düşmanlarından koru onu! Ve fakir babasına ve annesine şefaathçi kıl onu! Allah, inanmayanlara karşı senin şerefini ve gücünü yükseltsin!

Allahu ekber, senin baban Hattab

**1- Birden fazla kişiyle evlenen bir bayan,
cennette hangi eşiyle birlikte olacak?**

İlim ehlinin bu meselede üç görüşü vardır:

Birincisi: Kadın, dünyada kendisiyle birlikteyken (onun nikahındayken) ahlâk yönünden en iyi olan kocasıyla birlikte olur.

İkincisi: Kadından, dünyadaki kocaları arasından birini seçmesi istenir.

Üçüncüsü: Kadın, nikahındayken öldüğü son kocasının eşi olur.

Bu görüşlerin, doğruya en yakın ve sahih olanı; üçüncü görüştür. Çünkü bu konuda Peygamber ﷺ'e âit bir hadis vardır.

Peygamber ﷺ bu konuda şöyle buyurmuştur:

*“Hangi kadın, kocası ölür de ondan sonra evlenirse o, cennette (dünyadayken nikâhında öldüğü) son kocasının eşi olur.”*⁶⁰⁹

2- Yaralanmalar anında acı çekiliyor mu?

Vücudunun herhangi bir yerinden yaralanan kardeşlerin tamamına yakını şunu söylüyorlar:

“Asla acı hissedilmiyor... Hafif bir sıcaklık hissediyorsun o kadar... Vurulduğunu anlayamıyorsun bile...”

⁶⁰⁹ Elbânî, *Sahihu'l-Câmi'*, hadis no: 2704; *Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha*, hadis no: 1281

3- Cihad meydanlarında ilk üç gün nasıl geçiyor? Ciddi bir heyecan ve korku yaşıyor mu?

Evden çıkarken illaki bir heyecan yaşarsın... Bu heyecanın her geçen saat tat vermeye başlar... Bu tadı ikinci cihad yolculuğunda alamazsın... Eğitim alanına geldiğinde ortam ve kardeşlere ilk etapta yabancılik çekersin...

Bu arada kalbinin ısınacağı mücahid sayısı her geçen saat artar... İlk üç günde içindeki şeytan çıldırmış bir deliye dönecektir... Sen her geçen saat o ortamı sevecek ve oradan ayrılmak istemeyeceksin...

Eğer içindeki şeytanın sesine bir an olsa dahi kulak verirsen o ortam senin için çekilmez bir işkenceye dönüşebilir... Birilerine bal gibi gelen şey, sana çok acı gelir...

İlk üç günde kalbini ve bedenini meşgul etmezsen o boşlukta şeytanın seni avlaması oldukça kolay olur...

İlk üç günde bir anlık korku ve endişe yaşansa da bu gayet doğaldır... Çok kısa bir zaman sonra o korkular lezzet vermeye başlar... Öyle olmasaydı kolu ve bacağı kopan mücahidler tekardan cihad beldelerine gitmezlerdi...

İnsanlar cihada çıkacakları an, bütün düşman, silahlarıyla sınırdaki kendisini bekliyorlarmış gibi hissettiklerinden dolayı korkup cihada gitmezler. Oysaki sadece çatışma anında bir-iki düşman kendisine ateş eder, o kadar.

4- Cihad beldesindeki bir mücahidin aldığı lezzeti başka hangi ibadetlerden alabiliriz?

Öyle bir ibadet olsaydı cihad beldeleri bomboş kalırdı... Her bölgenin ayrı bir güzelliği vardır... Kabe'nin karşısında kıldığın

namazdan aldığın lezzeti evinde alamazsın... Cihad beldesinde kıldığın namazdaki lezzeti de hiçbir yerde alamazsın...

Mücahidin aldığı lezzeti alabilmen için o sofraya senin de oturman lazım...

5- “Şehid gibi yaşarsan ancak şehid olursun.” derler. Bunun aslı var mıdır?

Bunun aslı yoktur... Bir insanın şehid olabilmesi için cihad beldelerinde olması yeterlidir... (Fiili kıtalden bahsediyorum.) O kişinin kalbini ancak Allah bilir... Bir mücahidin şehid olabilmesi için illa da gece namazı kılması, korkusuz olması ya da çok fedakâr olması gerekmiyor...

Bundan şehid olmaz dediğimiz nice mücahid inşaallah şehid oldular... Ama şunu bilmek gerekir: “Şehidlerin Allah’a ve ahirete imanları diğer insanlardan çok daha fazladır...”

6- Benim bir miktar borcum var. Borçlu olduğum kişilere danışmadan cihada çıkabilir miyim?

Bir müslümanın borçlu olması tavsiye edilmiyor... Borçlu kişilerin arkasında cenaze namazı kılmadığını söyler Efendimiz ﷺ... (Bu hadiste borçlunun cenaze namazı kılınmayacağı anlaşılmaz. Caydırıcı olsun diye söylenen bir hadistir bu. Toplumun ileri gelenleri borçlunun cenaze namazına gitmemeleri gerekir ki caydırıcı olabilsin.) Sen cihada çıkmadan önce ya borcunu ödemek için yoğun çalış, ya da borçlulardan, dönünceye kadar helallik iste...

Çünkü kalbi hastalıklı olan kişiler, senin için, “borçtan kaçtı” diyeceklerdir... Elinden geldiğince borçsuz gitmeye bak... Olası bir şehadette kıyamete kadar cennet kapısında bekleme...

Borçlu olduğun müddetçe içindeki şeytana malzeme vermiş olursun... (Farz-ı ayn olan bir cihadda her ne kadar da alacaklıdan izin alma şartı olmasa da izin almanda bir sakınca yoktur. Hatta daha güzel olur.)

7- Cihada çıkanlar için genelde; “Borçtan kaçtı - işi gücü yoktu - hayata tutunamamıştı-” gibi düşünceler hâkim... Bu ne kadar doğru sizce?

Cihada çıkan bir müslüman, hayat fişini dünya prizinden çekip ahiret prizine takınca, dünya ve içindekilerine karşı ileriye yönelik hesap-kitap yapmaz... Sen de onu dünyaya tutunamadı zannedersin...

Doktorun sana, “Kansersin! Birkaç ay daha yaşarsın.” dediğini düşün... Hayata bakış açın nasıl olur? para cüzdanındaki sıfırların artması seni mutlu eder mi? Ya da iş yerinde müşterilerinin sıraya girmesi, seni çok da mutlu eder mi?

Unutma ki bir mücahidin halinden, ancak bir mücahid anlar...

Cihadı anlayamamış insanlar, ancak bu gibi sözlerle cihaddan korkularını gizlerler...

Cihada karar vermiş bir mücahid, neden dünyevî bir hesabın içine atсын ki kendini?

8- Cihad ibadetine niyetlenmemiz için ne türden kitaplar okumamızı tavsiye edersiniz?

Cihad ibadeti niyetini besleyen konular vardır... Bu konuları öğrenip pratiğini yaptığında cihad ibadeti sana çok kolay gelir. Bu konuları sırasıyla şöyle sayabiliriz:

* Allah sevgisi.

- * Dünyanın Allah katındaki değeri.
- * Dünyanın ve içindekilerin geçici olduğu.
- * Her an ölebileceğin ihtimali.
- * Ebedi bir hayatın olduğu.
- * Ahiret hayatıyla ilgili yazılmış sağlam kaynak eserlerin okunması.
- * Mücahidlerin hayatı.
- * Şehidlerin hayatı.
- * Kafirlerin, Kur'an ve sünnette belirtilen özellikleri.
- * Kâfirlerin kardeşlerimize yaptığı zulümleri bilmek ve zulüm görüntülerini izlemek.
- * Dünya ve cennet nimetlerinin kıyası.

Bu konuları içeren akidesi sağlam olan alimlerimizin kitaplarını okuyabilirsiniz.

9- Evladı şehid olan bir aileye nasıl nasihat etmemiz gerekir?

Öncelikle o ailenin İslamî yaşantısını öğrenin. Meselenin farkında iseler ziyaret ettiğinizde bayram ziyareti yapıyormuşsunuz gibi tebessüm ederek tebrik edin... Yapacağınız şehadet tebriği, o ailenin kalbindeki olası şüpheleri bertaraf edecektir.

Nasihat konusunda özellikle şu konular üzerine yoğunlaşın:

- * Kişinin doğum tarihine karar veren Allah, ölüm tarihine de karar verir.
- * Allahu Teâlâ, evladınıza bu kadar ömür biçmişti. Gittiği cihad, onun ömrünü kısaltmadı.

* Ne mutlu size ki Allah sizlere şehid olmuş bir evlat nasip etti.

* Yarın mahşerde bunun karşılığını görecek ve mutluluğunuza mutluluk katacaksınız.

* Çocuğunuz doğru bir yoldaydı. Biz buna şahidiz.

* Bizlere örnek olacaktır inşaallah.

* Varsa geride bıraktığı borçlarını bizler ödemeye hazırız.

* Biz evladınızı çok seviyor ve hayatını örnek alıyorduk.⁶¹⁰

10- Kâfirlere karşı sert olabilmenin yolları nelerdir?

Öncelikle niçin, kimin için ve nasıl sert olacağımızı bilmemiz lazım...

Değerli mücahid kardeşim;

Bir kâfirin;

- Allah'a,

- Allah'ın dinine,

- Kur'an'a ve Peygamber ﷺ'e,

- Ahiret inancına,

- Müslümanlara ve doğadaki diğer canlılara bakış açısını bilmezsen kâfirleri tanıyamamışsın demektir... Tanıyamayınca da istenen düşmanlığı yapamazsın...

Kâfirlere karşı Allah'ın istediği şekilde düşmanlık yapabilmen için;

- Allah kâfirler hakkında Kur'an'da neler söyler?

- Resûlullah ﷺ'in kâfirlere bakış açısı,

⁶¹⁰ Gerçekten de öyleyse tabii ki...

- Kâfirlerin müslümanlara yapmış oldukları işkenceler,
- Kâfirlerin İslam'ın değer yargılarına zarar vermeleri,
- Allah'ın haram kıldıkları şeyleri helal sayıp toplumu ifsat ettiklerini bilmen,
- İnternette müslümanlara yapılan zulüm görüntülerini izleyerek kalbinde düşmanlık tohumunun yeşermesini sağlayabilirsin.
- Ve kâfirlerin seni sevmediğini ve dinlerine girmedikçe senden asla razı olmayacaklarını bilmiş olman onlara kin beslemene vesile olabilir...

Sevgili mücahid kardeşim;

Allah'ı ve dinini sevdiğin oranda kâfirlere karşı buğzedersin... Bunu asla aklından çıkarma!

11- Cihadla aramdaki korkuları nasıl yenebilirim ?

Sevgili mücahid kardeşim;

Cihadla arandaki korkularını nasıl yeneceğine dair sana harka bir misal vereyim. Vereceğim misali hâyâlinde canlandırarak oku inşaallah...

Lunaparklarda korku tünelleri olur. İnsanlar kendi paralarıyla küçük vagonlara binerek bu tünellere girerler ve 4-5 dakika karanlık salonda dolaşırlar... Tünelden çıktıklarında ise birçoğunun korkudan renklerinin sarardığını görürsün...

Sen korku tüneline girmek istiyorsun, ama korkmadan çıkmak istiyorsun!? Biz bu korku tüneline “cihad ibadeti” adını koyuyoruz. Bazı insanlar korktuklarından dolayı bu korku tüneline girmek istemiyorlar...

Şimdi;

Korku tüneline korkmadan girip korkmadan çıkman için yapman gereken 3 şey var:

1- Tünelden çıkan kişinin tecrübesinden faydalanmak... Yani bir mücahidin cihad tecrübesinden faydalanmak.

2- Karanlıkta ışığı yakmak... Yani biraz ilim sahibi olmak.

3- Tüneldeki korkutucu etkenlerin düzeneğini sağlayan mühendisten tüm bilgileri almak... Hangi korkutucu etkeni nereye koyduğunu öğrenmek ve ön bilgiye sahip olmak... Yani, cihad ibadetini hazırlayan Allah'ı Teala'dan cihaddaki korkutucu etkenleri ve çözüm yollarını öğrenmek...

Hiç kimse Allah'ın bilgisi haricinde seni korkutamaz... Bu örneğimi sakın bir kafayla düşün inşaallah. Umarım faydasını görürsün...

Her Mücahidin Bilmesi Gereken Sağlık Bilgileri

فَقَهُ الْجِهَادِ

Bir Mücahidin Vasıfları,
Cep Kütüphanesi, ve Yol Haritası

Değerli mücahid kardeşim;

Bütün cihad beldelerine gelecek olan mücahidlerin vasıflı olması tercih edilir... Eğer vasıfsız bir mücahid adayıysan birçok ecirden mahrum kalmışsın demektir. Memleketinde öğreneceğin en basitinden bir melemen yemeği bile orada ecirler kazanmana sebep olur.

Bütün cihad beldelerinde ihtiyaç hissedilen şeylerden biri de tıbbî ilaçlar ve doktorlardır... Birçok mücahidin kan kaybından ya da bakımsızlıktan şehid olması, bunun en acı belgesidir.

İlla da doktorlar gibi eğitilmiş ol demiyorum... Sana veya kardeşine az da olsa yardımcı olacak basit tedavi etme yollarını öğren diyorum...

Konunun ne kadar önemli olduğunu görebilmen için bir cihad beldesinde yaşanan ilginç bir vakıayı sana anlatayım;

“Hangi cihad beldesinde olduğunu hatırlayamadığım üç mücahid kardeşimiz bacağından yaralanıyor... Kardeşlerimizden biri yarasına bevlediyor... Bir diğeri yarasındaki kurtları temizliyor, diğeri de yarasındaki kurtlara dokunmuyor... Yarasına bevledenle kurtlarına dokunmayan mücahidin yarası kapanırken yaradaki bakterilerle beslenip vücudunu mikroplardan temizleyen kurtları yaradan uzaklaştıran mücahidin ise ayağı kesilmek zorunda kalıyor...”

Evet... Basit bir tedavi metodunun bilinmesi, sağlıklı bir yaşam sunabilir... Bu sebepten sağlık konusuna çok önem vermeni isterim. Unutma ki bedeninin senin üzerinde hakkı vardır... Bedenini güçlü tutmak zorundasın.

Benim ve senin için araştırdım ve olası ihtiyaç durumlarında neler yapmamız gerektiğini öğrendim. Şimdi bu bilgileri seninle paylaşmak istiyorum...

TIBBÎ MÜDAHALE NASIL OLMALI?

a- Tansiyon yükseldiğinde ve düştüğünde

Tansiyon Yükselmesi

Yüksek tansiyonun başlıca belirtileri; baş ağrısı, soğuk terleme, halsizlik, bulantı, nefes darlığı, bulanık görmedir. Bu belirtilerden en az ikisi sende görülüyorsa bir an önce tansiyonunu ölçtürmende fayda vardır.

Yüksek tansiyonu düşürmek için uygulayabileceğiniz yöntemler;

* Önce soğuk su uygulaması yapılmalıdır, soğuk su tansiyon için iyi gelir. Ellerinizi, kollarınızı ve ayaklarınızı soğuk suyla yıkarsanız, rahatlayacaksınız ve tansiyonunuz düşecektir. Ancak sakın aniden soğuk suyla yıkamayınız, bu tersi bir durum oluşturabilir. Normal musluk suyuyla yıkamak en doğrusudur.

* Limon da yüksek tansiyon için etkilidir. Tansiyonuz yükselince hemen bir limon sıkın ve biraz sulandırarak yavaşça için.

* Tuzsuz ayran da, yoğurt da yüksek tansiyon için kullanılabilir. Fakat dikkat etmeniz gereken nokta, tuzsuz olmasıdır.

- * Eğer bulabiliyorsanız nar suyu tercih edin, zira nar suyu tansiyonun düşmesini ve normal değerlere dönmesini sağlar.
- * Greyfurt da tansiyonun düşürülmesine yardımcı meyvelerden biridir.
- * Sarımsak, halk arasında en çok bilinen tansiyon düşürücüdür. Bu özelliği birçok uzman tarafından doğrulanmıştır.
- * Kekik de özellikle geçici olarak yükselmiş olan tansiyonun düşürülmesinde yardımcı olur.

Tansiyon Düşmesi

Tansiyon düştüğünde çok farklı semptomlar gösterebilir. En önemli tansiyon düşmesi; baş dönmesi, uyuklama ya da ani bilinç kaybı gibi hallerle karşımıza çıkabilir. Eğer tansiyon düşmesine bağlı bir bayılma olduysa, bayılan kişilere hızlı bir şekilde pozisyon vermek gerekir. Unutmamak gerekir ki beyne giden kan miktarı anlık olarak azalıyorsa bu tansiyondan kaynaklanmış olabilir.

Bu sebeple vücudumuzda bulunan atıl kan, bacaklarda ve kollarda olduğu için bayılan kişiyi sırt üstü yatırıp ayaklarını ve kollarını yukarı kaldırmak, o kişinin kısa sürede bilincini toparlamasını ve tansiyonunun normal değerlere gelmesini sağlayacaktır. Eğer pozisyonu düzeltilince kişi kendine geliyorsa buna, tansiyon düşmesine bağlı bir bayılma diyebiliriz. Fakat kişi tansiyonunun düştüğünün farkındaysa ve bayılmadıysa o kişinin de hemen uzanması veya düz bir şekilde yatması şiddetle tavsiye edilir.

Tuzlu ayran içmenin düşük tansiyona iyi geldiği söylenir, fakat maalesef bu doğru değildir. Tuzlu ayran içince tansiyonun hemen yükselmesi gibi bir durum söz konusu değildir. Hatta verilmesi sıkıntı bile doğurabilir. Unutmayalım ki tansiyonu düşen kişi, aslında yüksek tansiyon hastası da olabilir.

Vermiş olduğumuz tuzlu ayran bu tür kişilerde çok daha ciddi sorunlara sebep olabilir. Yani tuzlu ayrandan uzak durmamız gerekir. Eğer yemeyle, içmeyle alakalı bir sorun; aç kalmaktan veya sıvı almamaktan dolayı olduysa ve hastanın bilinci açıksa bu durumlarda ağızdan bir şeyler verilebilir. Bunun dışında, asla ağızdan bir şey yedirilip içirmeye çalışılmamalıdır.

b- Paslı çivi battığında

- * Öncelikle ayağınızı çviden kurtarmaya bakın.
- * Eğer çivi karşı tarafa geçtiyse ve çıkarılması mümkün değilse çıkarmaya uğraşıp yarayı zedelemeyin. En yakın sağlık kuruluşuna gitmenizde yarar var.

* Çiviği çıkardığımızı var sayarsak; bilindiği üzere paslı maddelerin vücuda teması sonucu kanımız zehirlenip tetanoz olabiliriz. Tetanozdan kurtulmak için çivinin girdiği kısımdan kan akıtmaya özen gösterin. Kan akması sayesinde mikrop dışarı atılacaktır.

c- Donma tehlikesi yaşandığında

Donmuş kişinin, öncelikle rüzgârdan korunması ve kapalı bir yere getirilmesi gerekir. Soba, lamba gibi sıcaklık veren cisimlerden uzak tutularak, donan kısımdaki giysiler çıkartılıp battaniyeye sarılmalı.

* Hastanın üzerini, kolları serbest kalacak şekilde battaniyeyle örtün. Kuru, ısıtılmış giyecekler giydirin; sıcak, şekerli içecekler verin. Vücut bu tür durumlarda fazla enerjiye ve suya gereksinim duyar.

* Donmuş bölgenin daha fazla zarar görmemesi için karla ya da çıplak elle o bölgeyi ovuşturmayın, masaj yapmayın. Elinizle tutarak ve verdiğiniz nefesle ısıtın.

* Kol ve bacakların hareket etmesini sağlayın. Bu, vücut ısını ve kan dolaşımını artırır. Soğuğun aynı bölgeyi tekrar etkilemesine karşı koruyucu önlem alın.

* Derin donmanın ardından, deri normal rengini ve ısını tekrar kazansa da donan kişiyi hemen yürütmeyin. Derinin ısı, rengi ve dokunma hissi 30 dakika içinde düzelmemişse hastanın hemen hastaneye gitmesi gerekir.

* Donan kişinin dinlenmesini sağlayın. Donmuş yerin altına yastık koyarak, kalp seviyesinin yukarısına kaldırın.

* Donan kişinin bilinci yerinde değilse ağızdan içecek vermayın. Hafif baş aşağı yatırın.

* Donan kişide bilezik ve yüzük gibi takılar varsa çıkarın. Donma nedeniyle şişlik olursa, bunlar kol ve parmağı sıkarak kan dolaşımını bozar, hatta kangrene yol açabilir.

* Deride oluşan su dolu kabarcıklar, mikrop bulaşma riski göz önünde tutularak delinmemelidir.

İlk Yardım Bilgileri

فَهْمُ الْجِهَادِ

Bir Mücahidin Vasıfları,
Cep Kütüphanesi, ve Yol Haritası

YARALILARI DEĞERLENDİRMEK

Kaza alanına yaklaştığınızda geride durup alanı değerlendirmek için biraz bekleyin. Araçların kontağını, patlamaları engellemek için kapatın ve daha fazla kişinin yaralanmasına neden olabilecek tehlikeleri değerlendirmeye çalışın. Tüm yaralıları hızla bakın ve kimseyi atlamadığınıza emin olun. Ardından, kimlerin ölümcül derecede yaralanmış olduğunu kimlerin acil müdahaleye ihtiyacı olduğunu ve kimlerin bekleyebileceğini belirleyin. Paniğe kapılmayın, sükunetli olmalısınız, eğer olamazsanız insanlar ölebilir.

RESÜSİTASYONUN ABC'Sİ

1 Bilinci kaybetmiş bir yaralıyı kontrol etmek için bir elinizle alından, iki parmağınızla da çenesinden tutun. Nefes yolunu açmak için kafasını sallayın ve ağızdan herhangi bir şey varsa temizleyin.

2 Yaralının nefesini dinlemeye ve hissetmeye çalışın. Eğer nefes alıyorsa kişiyi iyileşme pozisyonunda yatırın. Nefes almıyorsa, suni solunuma başlamalısınız.

3 Yaralının dolaşım sistemini kontrol etmek için boynundaki arter damarlarda nabız olup olmadığını kontrol edin. Nabız varsa, derhal kalp masajına başlarsınız.

UYARI

Problemi tam olarak anlamadan yaralıları yerinden oynatmayın (tabii oldukları yerde bir tehlike söz konusu değilse). Omurgalarına zarar vererek felç geçirmelerine neden olabilirsiniz.

İYİLEŞME POZİSYONU

1 Eğer yaralı baygınsa ancak nefes alıyorsa, kolundan tutarak vücudunu sağa doğru hafifçe yan çevirin ve üstte kalan elini yanağının altına koyun. Aşağıdaki bacağına dik tutarken üstte kalan bacağı dizden bükerek öne çekin.

El, başı destekler.

2 Yarası üst tarafta kalacak şekilde bacağına vücuduna sağ açı ile yerleştirin. Başını eliyle destekleyeceği şekilde koyun ve kusması hâlinde boğulmaması için başını hafif yukarıya doğru kaldırın.

SUNİ SOLUNUM

1 Yaralının solunum yollarının açık olduğuna emin olmak için ağzını temizleyin. Ardından bir elinizi çenesinin altına, bir elinizi de alına koyarak başını geriye doğru çekin.

2 Yaralının burnunu kapatın ve ağzını ağzınıza iyice yerleştirin, göğsü şişene kadar iki saniye boyunca nefes verin. Göğsü inene kadar bekleyin ve işlemi tekrar edin.

3 Yaralının nefesini ve nabzını kontrol edin. Eğer nabızı hâlâ yerindeyse dakikada 10 nefes vererek yardımın gelmesini veya yaralının kendi kendine nefes alabilmesini bekleyin. Eğer yaralının nabızı durursa, suni solunuma kalp masajı eşliğinde devam etmelisiniz.

ÇOCUKLARDA BOĞULMA

Çocuğu dizinize dayayarak ters çevirin ve avuç içinizle omuzların arasına vurun. Eğer bebek ise kollarınızda tutabilirsiniz ancak çocuklara abdominal baskı uygulamamalısınız.

SIRTA VURMAK

KALP MASAJI

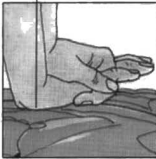
Eğer kişinin kalbi durduysa kalp masajı yapmanız gerekebilir (CPR). Bu, kanın vücutta dolaşarak beyni beslemesi için göğüs masajı ve kana oksijen pompalamak için suni solunumu içerir. Dakikada 80 kez "bir ve iki ve..." şeklinde sayarak göğse baskı uygulamalısınız.

1 Elinizin ayasını göğüs kemiğinin bittiği noktadan iki parmak yukarıya yerleştirin ve diğer elinizi elinizin üzerine koyun. Güçlü bir şekilde basıp bırakın.

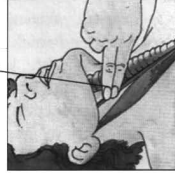
Göğüs kemiğinin bittiği yerin iki parmak yukarısını bulun ve diğer elinizi parmaklarınızın hemen yukarısına yerleştirin.

Parmaklarınızı yukarı kaldırarak elinizin ayası ile baskı uygulayın.

Şah damarı
adem
elmasının
hemen
yanındadır.

2 Nabız kontrol edin. 15 kez göğse baskı uyguladıktan sonra iki nefes, suni solunum vermelisiniz. Nabız geri gelene kadar veya tıbbi yardım gelene kadar devam etmelisiniz. Eğer devam edemeyecek kadar yorulursanız bırakabilirsiniz.

BOĞULMA

Sırtta Vurmak

Kişinin boğazına kaçan şeyi çıkarabilmek için başı göğsünden aşağıda duracak şekilde bir yere oturtun ve omuzlarının arasına hızlıca vurun.

Kişi öksürürken siz de beş kere sırtına vurun.

Abdominal Baskı

Eğer sırtta vurarak sonuç alamadıysanız, kişinin arkasına geçin, ellerinizi kaburgalarının bittiği yerde kavuşturun ve hızlıca yukarı doğru kaldırın. Ani baskının kişinin solunum yollarını temizlemesi gerekir.

UYARI

Eğer yaralı baygınsa yere yatırm, beş kere sırtına vurun ve abdominal baskı uygulayın. Resüsitasyonun ABC'sini uygulayın.

VARİS DAMARLARININ KANAMASI

Yaraya basınç uygulayın.

1 Bacaktaki varis damarları çok kolay zarar görür ve çok kan kaybetmenize neden olur. Bacığı kaldırın ve bölgeye kuvvetlice basınç uygulayın.

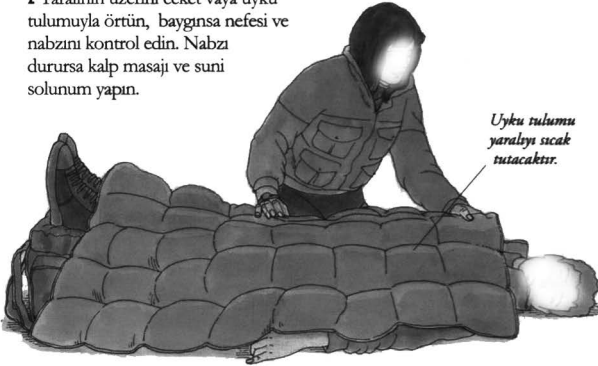
2 Kanama yavaşladığında bacağı görür ve çok kan kaybetmenize neden olur. temiz bir bezle sarın ve dolaşımın engellenmediğine emin olun.

ŞOK

1 Eğer mümkünse yaralıyı bir battaniyenin veya uyku tulumunun üzerine yatırın ve ayaklarını başından yukarıda kalacak şekilde yerleştirin. Kıyafetlerini gevşeterek rahatlamasını sağlayın ve nabzını kontrol edin.

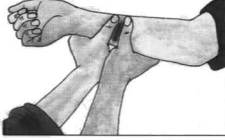
2 Yaralının üzerini ceket veya uyku tulumuyla örtün, baygınsa nefesi ve nabzını kontrol edin. Nabızı durursa kalp masajı ve suni solunum yapın.

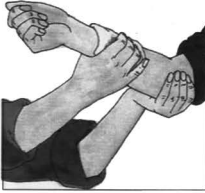
Uyku tulumu yaralıyı sıcak tutacaktır.

CİDDİ DİŞ KANAMALAR

1 Yaranın üzerine sıkıca bastırın. Eğer yaradaki yabancı maddeleri temizleyemiyorsanız, derinin nesneye yakın bölümlerine basınç uygulayın.

2 Yaralıyı yatırın ve kınğı olup olmadığını kontrol edin. Ardından kanamanın olduğu uzvunu yukarı kaldırın ve kanama durana kadar gazlı bezle basınç uygulayın.

3 Yaraya steril bir pansuman uygulayın ve varsa saplanan nesnenin etrafından yarayı sarın.

4 Yarayı sıkı bir şekilde bandajla sarın ancak dolaşımı engellemeyin ve saplanan nesneye basınç uygulayın.

5 Yaralının el veya ayak turnaklarına hafifçe bastırın. Eğer renk hemen geri gelmiyorsa bandajı gevşetmelisiniz.

UYARI

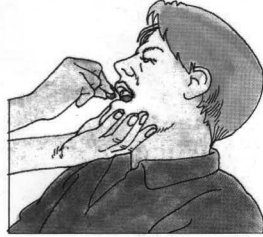
İç kanamada kişi şoka girebilir veya iç organları zarar görebilir. Şoktaki kişilere hemen müdahale edin ve acil tıbbi yardım getirmeye çalışın.

YERİNDEN ÇIKAN DİŞLER

Dişi yerine geri yerleştirin ve gazlı bezle bastırın. Eğer diş kirlendiyse süt ile temizleyebilirsiniz ancak köküne elinizle dokunmamalısınız. Diş yerine tutunmazsa kişi tıbbi yardım alana kadar diş yanında taşıyabilir.

Düşen Diş

Dişi tekrar köke yerleştirmek en iyi sonucu verir.

BURUN KANAMALARI

Yüksek irtifa bazen burun kanamalarına neden olabilmektedir. Burun kanamalarında kişi başını öne eğerek oturmalı ve burnunu, damarların geçtiği yerden tutarak turnike uygulamalıdır.

Burun Kanamaları
Kanama durana kadar burnunuzu sıkıca tutun.

YARALILARI**HAREKET ETTİRMEK**

Ciddi yaralanmalarda kişiyi sert zeminde hareket ettirmek, çok fazla fiziksel çaba harcayacağınız için hem yaralı hem de sizin için tam bir kâbus gibidir. Hareket esnasında yaraya zarar vermemek için, yaralı bölge iyice sarılıp sabitlenmelidir.

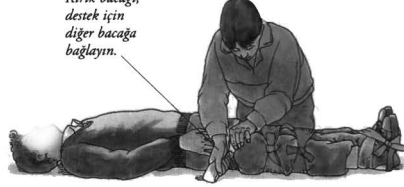
Bilek Kırıkları
Kıyafet ve bandajlarla bileği saranak kırığa destek sağlayın.

BACAK KIRIKLARI

1 Kırık bir bacağı müdahale etmek için ilk olarak yarayı sarın ve iki bacağın arasına destek koyun. Eğer yaralıyı hareket ettirmeniz gerekiyorsa bileği dikleştirerek bacağı diz bölümünden destekleyin. Bu, yaralının acısını azaltacaktır.

Kırık bacağı, destek için diğer bacağına bağlayın.

2 Yaralı bacağı diğer bacağına bağlayarak sabitleyin ve sağlıklı bacağın olduğu yerden düğüm atın. Ayak ve bileklerin olduğu yerden destek verebilmek için kropi bağı bağlayın.

3 Yaralıyı hareket ettirebilmek için iki sağlam dalı bir ceketin kollarından geçirin ve önünü sıkıca kapayarak bir sedye yapın.

Kollar daha fazla destek sağlamak için içe katlanmalıdır.

4 Sedeyi test edin ve yaralıyı kaldırabilecek kadar sağlam olup olmadığını anlamaya çalışın. Ardından yaralıyı yavaşça yan çevirin ve sedeyi altına yerleştirin.

Sedeyi yaralının altına tek hareketle itmeye çalışın.

BİLİNCİ YERİNDE YARALILARI TAŞIMAK

Kolunuzu yaralının bacaklarının arasından, dizini tutabilecek şekilde geçirin.

1 Yarayı mümkün olduğunca sıkı sarıp sabitleyin. Yaralı ayaktaiken bir elinizle bir kolundan tutun, diğer elinizi de iki bacağının arasından geçirerek kaldırın. Bu teknik, baygın yaralıları taşımak için ilk olarak ayaklar kaldırılarak da kullanılabilir.

Yaralının ağırlığını kaldırmak için dizlerinizi bükün.

2 Ayaga kalkarken omuzlarınızla destek alarak yaralıyı yukarıya kaldırın. Ağırığın belinizden ziyade bacaklarınıza yüklenmesini sağlayın. Yaralı sırtınızda rahatça dinlenebilmelidir. Yürürken elinizi yaralının dizine sarın. Böylece bir eliniz denge sağlamak üzere boşta kalacaktır.

UYARI

Eğer yaralının göğsünde veya sırtında hasar mevcutsa bu yöntemleri kullanmamalısınız. Bu gibi durumlarda, yaralıyı daha kötüye gitme riskine atmadan olduğu yerde bırakmak en iyi seçenek olacaktır. Baygın yaralıları ise sedye ile taşımamalısınız.

BAYGIN BİR YARALIYI TAŞIMAK

1 Bu yöntemi sadece size yardım edebilecek kimse olmadığında kullanmalısınız. Yaralının altına halka yaptığınız bir halat yerleştirin.

2 Yaralının bacaklarının arasına, halatı omuzlarınıza alabilecek şekilde uzanın. Halatınız yoksa, uzun bir emniyet kemerinden yararlanabilirsiniz.

3 Halatı kollarınıza giyerek yerde yuvarlanın ve yaralının üstünüze çıkmasını sağlayın.

Yaralı, taşıyan kişinin omuzlarından destek alacaktır

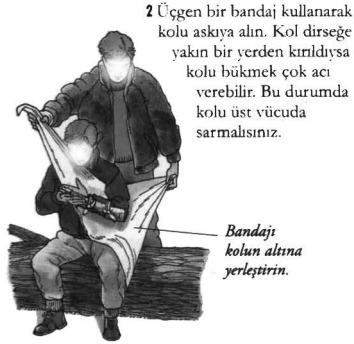

4 Yaralı sırtınızda yatarken dizlerinizi hafifçe kendinize çekin ve dikkatlice ayağa kalkın. Yaralıyı kısa mesafeler için taşıyabiliyor olmanız yeterlidir.

KOL KIRIKLARI

1 Kırılmış bir kolu, daha fazla dokunun zarar görmemesi için, düz bir nesneye sarın.

2 Üçgen bir bandaj kullanarak kolu askıya alın. Kol dirseğe yakın bir yerden kırıldıysa kolu bükmek çok acı verebilir. Bu durumda kolu üst vücuda sarmalısınız.

3 Bandajı, yaralı kolun üzerinden geçirin ve diğer kolun omzunun üzerinde düğümleyin.

4 Bandajın alt köşesini, dirseğin olduğu bölgede bir çengelli iğne ile sabitleyin. Kolu yavaşça göğse doğru kaldırın ve altına destek yerleştirin.

Aynı zamanda bandajın boyna değen yerine de tahrîşe neden olmaması için destek yerleştirebilirsiniz.

KIRIK EL

1 Yaralı eli, gazlı bezle sararak daha fazla zarar görmesini engelleyin.

2 Yaralı eli üçgen bir bandajla yaralının boynuna asın. Bu askı eli yukarda tutarak kanamayı durduracak ve elin şişmesini engelleyecektir. Kırık parmakları ağaç kabukları ile destekleyebilirsiniz.

Kol, şişmemesi için yukarı kaldırılır.

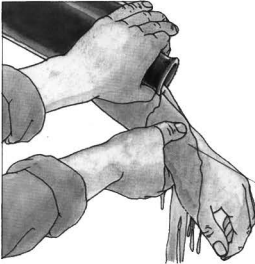
HAYVAN ISIRIKLARI

Küçük Isırıklar

Hayvanların salyasında bakteriler yaşar ve bu bakteriler tetanos veya kuduz gibi çeşitli hastalıklara neden olabilir. (bkz. s.183) Isırıldıktan hemen sonra yaranın üzerine en azından 5 dk boyunca su dökün ve yaraya steril bandajlarla pansuman yapın.

Ciddi Isırıklar

Yarayı soğuk su ile yıkadıktan sonra kanamayı durdurmak için gazlı bezle yaranın üzerine basınç uygulayın. Bölgeyi kalp seviyesinin üstünde tutun ve yaranızı sardıktan sonra acil tıbbi yardım isteyin.

Yaranın üzerine temiz su dökerek yarayı temizleyin.

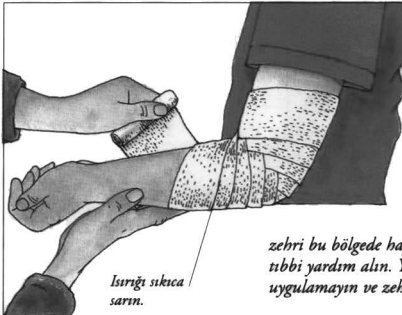
YILAN ISIRMALARI

Az Zehirli Yılan Isırmaları

Eğer bir yılan tarafından ısırılırsanız, panik yapmamalısınız. Panik, kalp

atışlarınızı hızlandırarak zehrin vücudunuza daha kısa sürede yayılmasını sağlar. Eğer yılanın hafif derecede zehirli olduğunu tanımlayabilirsiniz, yarayı su ile yıkamanız ve sıkıca sarmanız yeterli olacaktır.

Eğer yılanı tanıımıyorsanız ısırgıyı yıkamayın. Zehirden hangi yılanın sizi ısırdığı anlaşılabilir ve ısırk bu bilgi ışığında tedavi edilir.

Isırgı sıkıca sarın.

Baskı Uygulamak

Eğer yılanların ölümcül derecelerde zehir taşıyabildikleri Avusturalya gibi bir ülkede ısırıldıysanız veya sizi ısıran yılanın türünü tanıımıyorsanız ısırgıya hemen basınç uygulamayın. Bölgeyi ısırgan altından ve üstünden sıkıca bağlayın ve

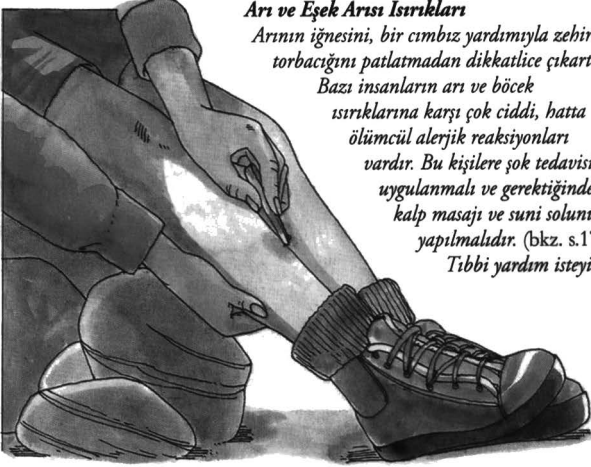
zehri bu bölgede hapsedmeye çalışın. En kısa sürede tıbbi yardım alın. Yarayı deşmeyin, turnike uygulamayın ve zehri emmeye çalışmayın.

BÖCEK ISIRIKLARI VE KENE YAPIŞMASI

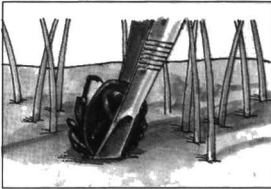
Arı ve Eşek Arısı Isırıkları

Arının iğnesini, bir cımbız yardımıyla zehir torbacığını patlatmadan dikkatlice çıkartın.

Bazı insanların arı ve böcek ısırıklarına karşı çok ciddi, hatta ölümcül alerjik reaksiyonları vardır. Bu kişilere çok tedavisi uygulanmalı ve gerektiğinde kalp masajı ve suni solunum yapılmalıdır. (bkz. s.175)
Tıbbi yardım isteyin.

Keneleri Çıkarmak

Kenelerin güçlü çeneleri vardır, vücutlarını koparsanız bile çeneleri derinizin altında kalabilir ve bu durum iltihaplanmalara neden olur. Derinize yapışan keneleri böcek ilacı veya sigara ateşi ile gevşetin ve bir cımbız yardımı ile dikkatlice çekip çıkartın.

DENİZ YARALANMALARI

Sokmalar

Deniz şakayığı, deniz anası ve mercanlar, temas edildiğinde iğnelerini çıkartarak sokarlar. Bu iğneler insanlara saplanır ve zehir salgılar. Sokulduğunuz bölgeyi sirke veya alkol ile iyice yıkayın ve eldivenlerinizle ovalayın.

İğne Yaraları

Eğer denizde yürürken deniz kestanesi gibi iğneli bir yaratığın üzerine basarsanız, iğneleri etinizde kalabilir. Bu, çok acı veren ve iltihap riski yüksek olan bir durumdur. Ayağınızı dayanabileceğiniz kadar sıcak bir suya daldırın. Böylece zehrin etkisi ve acınız azalacaktır. Eğer yapabiliyorsanız iğneleri çıkarıp tıbbi yardım isteyin.

ZEHİRLENME

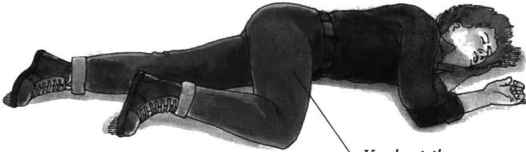
Temas Yolu İle

Bazı zehirler temas edildiğinde deriyi etkiler ve yanıklar gibi tedavi edilmeden önce iyice yıkanmalıdır.

Alkol tüm artıkları yok edecektir. Zehrin değdiği kıyafetler çıkarılmalı, yıkanmalı veya atılmalıdır.

İç Zehirlenme

Yaralının ne yediğini öğrenmek ve ona göre doğru tedaviyi uygulayabilmek son derece önemlidir. Eğer kişi baygınsa ancak nefes alıyorsa iyileşme pozisyonunda yatırın ve tıbbi yardım bulmaya çalışın.

Yaralıyı iyileşme pozisyonunda yatırın.

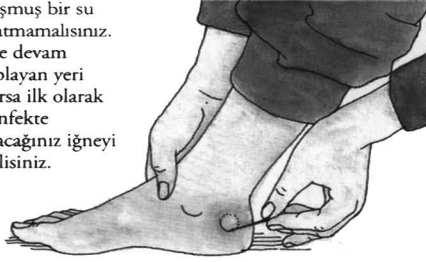
UYARI

Zehirlenme vakalarında kişinin ne yediğini bilmiyorsanız kana karışmadan kusmaya teşvik etmemelisiniz. Bazı asitli kimyasallar, yemek borusuna ve ağıza ciddi zararlar verebilir.

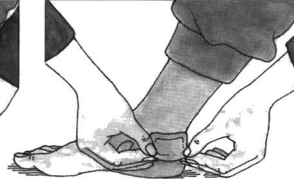
SU TOPLAMASI

1 Yanık sebebiyle oluşmuş bir su toplamasını asla patlatmamalısınız.

Eğer yürümeye devam edebilmek için su toplayan yeri patlatmanız gerekiyorsa ilk olarak bölgeyi alkol ile dezenfekte etmelisiniz ve kullanacağınız iğneyi ısıtarak sterilize etmelisiniz. İğne soğuduğunda iğneyi yere paralel tutarak suyu patlatın.

2 Su toplayan bölgeye iki yandan dikkatlice basınç uygulayarak sıvıyı boşaltın.

3 Yarayı temiz bir gazlı bezle kapatın ve tahriş olmamasına dikkat edin.

KRAMP

Bacak

Telaşla yürümek ve koşmak veya aşırı terleme sonucu mineral ve tuz kaybı, kramplara neden olabilmektedir. Dizde ve bacadaki krampları geçirmek için, kramp girmiş olan bacağı yukarı kaldırarak kaslara masaj yapmalısınız.

Kasların gevşemesi için masaj yapın.

Ayak

Ayaktaki krampları açmak için ayağın ayasına masaj yaparak parmakları esnetmelisiniz.

İSHAL VE KUSMA

Sıvı Tedavisi
Bir litre suya bir çay kaşığı tuz ve şeker koyarak vücudunuzun sıvı ve mineral ihtiyacını karşılayabilirsiniz.

İshal ve kusma ciddi sağlık sorunlarının göstergesi olabilmektedir. Vahşi doğada, ishal ve kusma kişinin su kaybından ölmesine neden olabilir. İshal ve kusmanın en muhtemel nedenleri gıda zehirlenmesi ve kirli suları içmektir, ancak bazı ciddi hastalıkların belirtileri arasında da yer alırlar.

YABANCI NESNELER

1 Gözünüze bir şey kaçarsa, göz kapaklarını ayırın ve gözü iyice kontrol edin. Göze saplanmış herhangi bir şey varsa kesinlikle çıkarmayın ve tıbbi yardım isteyin.

Gözü su ile yıkayın.

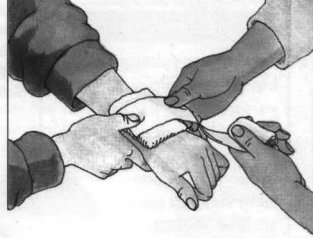
2 Kaçan nesneyi çıkartmak için gözünüze strelize edilmiş su dökün. Gerekliyse, gözü bandajla kapatarak kişinin ovalamasını engelleyin.

Gözden akan suyu, havluya emdirebilirsiniz.

YANIKLAR

1 Doku hasarı, yanan bölgenin soğuk suya tutularak bekletilmesi yoluyla en aza indirilebilmektedir.

2 Bütün yanıklar iltihaplanmaya açıktır, temiz ve çok kabarık olmayan bir pansuman ile üzeri mutlaka kapatılmalıdır. Yanık yaralarına merhem sürmeyin.

Bandajları çengelli iğne ile sabitleyin.

3 Yanan bölgeyi hafif bir bandajla sarın. Derinin birden fazla katmanı zarar görmüş olabilir. Yaralı şoka girebilir. Tıbbi yardım isteyin.

KULAK

Kulağınıza kaçan nesne çıkana kadar kulağınıza ılık su doldurun. Eğer suyla çıkmazsa başka bir yol denemeyin ve tıbbi yardım isteyin.

NESNEYİ SUYLA ÇIKARMAK

SICAĞIN ETKİLERİ

Dehidrasyon

Su ve mineral kaybı başağrılarına, baş dönmelerine, mide bulantılarına ve terlemeye neden olur. Kişinin rengi atar, derisi nemlenir, kaslarına kramp girmeye başlar ve solunum sorunları yaşar. Kişiyi serin bir yere alın ve yarım litre suya bir tutam tuz ekleyerek içmesini sağlayın.

Ayakları kaldırmak, kan akışının hayati bölgelerde yoğunlaşmasını kolaylaştırır.

UYARI

Sıcak çarpması geçiren kişi, hemen soğuk suya daldırılırsa vücut sıcaklığı aniden düşer ve kişi şoka girebilir. Bu nedenle kişiyi yavaş yavaş serinletmeye özen göstermelisiniz.

Sıcak Çarpması

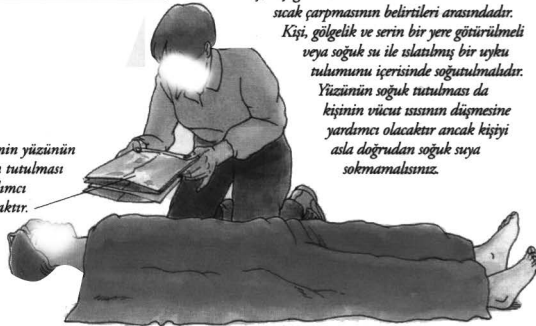
Güneşin kavurucu sicağına çok fazla maruz kalmamız sonucu aşırı yorulma durumuna sıcak çarpması denir.

Ateş, başağrısı ve kusma ile terlemenin kesilmesi sıcak çarpmasının belirtileri arasındadır.

Kişi, gölgelik ve serin bir yere götürülmeli veya soğuk su ile ıslatılmış bir uyku tulumunu içerisinde soğutulmalıdır.

Yüzünün soğuk tutulması da kişinin vücut ısısının düşmesine yardımcı olacaktır ancak kişiyi asla doğrudan soğuk suya sokmamalıdır.

Kişinin yüzünün serin tutulması yardımcı olacaktır.

GÖZ YARALANMALARI

1 Kişinin başını, daha fazla zarar almaması için sabit tutun ve yaralanan gözü iltihap kapmaması için gazlı bezle kapatın.

UYARI

Göz bebeğine saplanan hiçbir nesneyi çıkartmayın ve her türlü göz yaralanması için profesyonel tıbbi yardım almaya çalışın.

UYARI

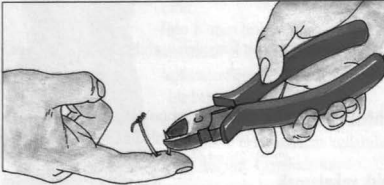
Çok derine saplanmış olta kancalarını asla çıkartmaya çalışmamalısınız. Bunun yerine oltanın ipini, deriye en yakın yerinden kesin ve kancayı daha derine itmeden bölgeyi gazlı bezle sararak tıbbi yardım bulmaya çalışın.

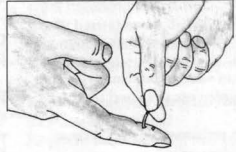
2 Gazlı bezi yerinde tutabilmek için kişinin başını iki gözünün üzerinden sarın ve kişinin yaralı gözünü hareket ettirmemesini sağlayın.

Yaralı gözü sabit tutabilmek için iki gözü birden kapatın.

OLTA KANCASININ ÇIKARILMASI

1 Eğer oltanın kancası görülebiliyorsa, oltanın ipini deriye yakın bir yerden kesin. Kancanın ucu görünüyorsa ortasına basarak kancayı çevirebilir ve yavaşça çekerek çıkarabilirsiniz.

2 Kancayı döndürerek ve yavaşça çıkarmalısınız. Bölgeyi antiseptik sıvı ile temizleyin ve kanamayı durdurmak için üzerine yara bandı ile kapatın.

Cihad Konulu Arapça-Türkçe İngilizce Konuşma Kılavuzu

فَقُّهُ الْجِهَاد

Bir Mücahidin Vasıfları,
Cep Kütüphanesi, ve Yol Haritası

Soru edatları - Prepositions

“Ela”nın olumlu cevabı	بَلَى Bela	
Hangi?	أَيُّ؟ Eyyu	Which? Viç
Kaç?	كَمْ؟ Kem	How much? Hav maç
Kaç?	بِكَمْ؟ Bikem	How much Money? Hav maç mani
Kim?	مَنْ؟ Men	Who? Hu
-maz mısın? (olumsuz hel?)	أَلَا؟ Ela	
Mı / Mi?	هَلْ؟ Hel	
Mı / Mi?	أَ؟ E	
Nasıl	كَيْفَ؟ Keyfe	How? Hav

Ne hakkında?	عَمَّ؟=عَنْ+مَا (An+ma=amma)	What about? Vat ebaut
Ne zaman?	مَتَى؟ Meta	When? Ven
Ne?	مَا؟ Ma	
Ne?	مَاذَا؟ Maza	
Neyden?	مِمَّ؟=مِنْ+مَا (Min+ma=mimma)	What are
Niçin?	لِمَاذَا؟ Limaza	Why? Vay

Zamirler - الضمائر - Pronouns

Ben	أنا Ene	I ay
Biz	نحن Nahnu	we vi
Bu (erkek için)	هذا Haza	this diz
Bu (kız için)	هذه Hazihi	this diz
O	هو Huve	She şi

Onlar	هم Hum	they dey
Sen	انت Ente	you yu
Siz	انتم Entum	you yu
Şu	تلك Tilke	This dis

Günler - أيام - Days

Cuma	يوم الجمعة Yevmu'l-Cum'a	Friday fraydey
Cumartesi	يوم السبت Yevmu's-Sebt	Saturday saturdey
Pazar	يوم الاحد Yevmu'l-Ehad	Sunday sandey
Pazartesi	يوم الاثنين Yevmu'l-Isneyn	Monday mandey
Salı	يوم الثلاثاء Yevmu's-Sulesa	Tuesday tuzdey
Çarşamba	يوم الأربعاء Yevmu'l-Erbi'a	Wednesday vednızdey
Perşembe	يوم الخميس Yevmu'l-Hamis	Thursday thörzdey

Aylar - أشهر - Months
Miladi - ميلاد - Gregorian Calendar

Ocak	كانون الثاني Kanunu's-Sani	January jenuari
Şubat	شباط Şubat	February fevruari
Mart	آذار Âzar	March merç
Nisan	نيسان Nisan	April epril
Mayıs	آيار Âyar	May mey
Haziran	حزيران Huzeyran	June cun
Temmuz	تموز Temmuz	july culay
Ağustos	أغسطس Ağustus	August ogust
Eylül	أيلول Eylul	September septembır
Ekim	تشرين الأول Tışrину'l-Evvel	October oktobır
Kasım	تشرين الثاني Teşrину's-Sani	November novembır
Aralık	كانون الاول Kanuni'l-Evvel	December disembır

Hicri - İslamic Calendar

Muharrem	محرم Muharrem	Muharrem
Sefer	سفر Sefer	Sefer
Rabiu'l-Evvel	ربيع الاول Rabiu'l-Evvel	Rabiu'l-Evvel
Rabiu's-Sani	ربيع الثاني Rabiu's-Sani	Rabiu's-Sani
Cumadi'l-Evvel	جمادي الاول Cumadi'l-Evvel	Cumadi'l-Evvel
Cumadi's-Sani	جمادي الثاني Cumadi's-Sani	Cumadi's-Sani
Receb	رجب Receb	Receb
Şaban	شعبان Şaban	Şaban
Ramadan	رمضان Ramadan	Ramadan
Şevval	شوال Şevval	Şevval
Zul-kade	ذو القعدة Zul-kade	Zul-kade
Zul-Hicce	ذو الحجة Zul-Hicce	Zul-Hicce

Mevsimler - مواسم - Seasons

İlkbahar	ربيع Rabi'	Spring spring
Yaz	صيف Sayf	Summer sammır
Sonbahar	خريف Harif	Autumn autum
Kış	شتاء Şita	Winter vintır

Yönler - اتجاه - Direction

Doğu	مشرق Maşrık	East iist
Batı	مغرب Mağrib	West vest
Kuzey	شمال Şimal	North north
Güney	جنوب Cenub	South south

Organlar - الأجهزة - Organs

Ağız	فم Fem	Mouth mouth
Bacak	الساق Sag	Leg leg

Barsak	المعوية Ma'avıyyah	Intestinal intestini
Bel	وسط Vasat	Waist veist
Bıyık	شارب Şarib	Mustache mustıç
Burun	انف Enf	Ear ıır
Çene	فك Fek	Chin çin
Deri	جلد cild	leather letır
Dil	لسان Lisan	Tounge taungıl
Diş	سن Sin	Tooth tuuth
Dudak	الشفاه Şefeh	Lip lip
El	يد yed	hand hend
Göz	عين Ayn	eye ay
Kafa	رأس ra's	Head hed

Kan	الدم Dem	Blood blad
Karın	البطن El batn	belly beli
Kaş	حاجب العين Hâcibul ayn	eyebrow aybrov
Kemik	العظم Azm	Bone bon
Kulak	اذن Uzun	Oral oral
Mide	المعدة Mi'de	Stomach stomek
Omurilik	الحبل الشوكي Habluşşevki	Spinal Cord spinal kord
Omuz	الكتف Ketef	Shoulder şoldır
Parmak	إصبع Usbu'	Finger fingır
Saç	شعر ş'a'r	hair heir
Sakal	لحية Lihye	Beard biird
Sırt	الظهر Zahr	Back bek
Tırnak	الظفر Zufr	Nail neil

Çanta içi Eşyalarım - الاشياء في أكياس
Stuff in bags

Atlet	الفانيلة El-faniyliya	athlete ethlıt
Bıçak	سكين Sikkîn	Knife nayf
Çorap	جوربين Cavrebeyn	Sock sok
El feneri	كشاف Keşşâf	Flaslight flaşlayt
Eldiven	قفازات Gafazât	Gloves glovıs
Havlu	منشف Minşaf	Towel tavıl
İç çamaşırı	الملابس الداخلي Melâbisuddâhili	lingerie lingiri
Jilet	شفرة Şefra	Razorblade rozırbleyd
Kazak	كنزة Kinzah	Sweaters svırtırs
Kitap	كتاب Kitâb	Book buk
Lif	الألياف El elyâf	Fibre fibr

Makas	مقص Makas	Scissors sızrs
Misvak	سواك sivak	Sewak sevak
Mont	مونت Mûnt	Coat kot
Mp-3	جهاز إستماع Cihazistima	MP3 empi tri
Pijama	ملابس نوم Melâbisu nevm	Pajamas picamas
Pil	البطارية El batariyye	Battery bediri
Radyo	راديو Râdyû	Radio reio
Sabun	صابون Sâbûn	Soap soap
Şampuan	شامبو Şambû	Shampoo şempu
Terlik	النعال Ni'al	Slippers slippır
Tırnak makası	مقص الظفر Makasuzzufr	Nail clippers neil klippırs
Yağmurluk	مشمع Muşamma'	Raincoat reinkot
Yelek	صدره Sadrah	Vest vest

Operasyonla İlgili - التشغيلية Operational

Adın ne senin?	ما اسمك Masmuk	What is your name? Vat iz your neym?
Ateş et	اطلاق النار Itlak en-nar	shoot suut
Ateş etme	لا تطلق النار La teklik en nar	don't shoot dont şuut
Ateş etti	اطلق النار etlakan-nar	he shooted hi şuutıd
Bana yardım edebilir misin?	هل تساعدني Heltusaideni	Can you help me? Ken yu help mi?
Dönelim	نرجع Nerci'	Let's go back lets go bek
Dönelim mi?	هل نرجع Hel nerce'u	Shall we go back şal vi go bek
Dua edin	إدعوني Ud'ûnî	Pray prey
Dur	قف Kiif	stop stap
Düştüm	لقد وقعت Legadvag'atu	I fell ı fel
Esir düştü	صار اسيرا Sârâ esiren	He imprisoned hi imprizınıd

Gördü	لقد راي Legadraa	I saw ay sow
Gördün mü?	هل رايت Helraeyte	Did you sea did yu si
Göremiyorum	لا استطيع رؤية Lâ estat'iur ruye	I can not see ay kennat si
Helikopter sesi geliyor	سمع صوت هليكوبتر Sumi'asavtu helikûbter	The sound of helicopter is coming. Dı saund of helikoptır iz kaming
Hemen kaç	فر سريعا Furseri'an	don't run dont ran
Hızlan	اسرع İsr'a	faster festır
Hızlıca gel	جئ سريعا Ci' serian	come quickly kam kuikly
Kaçtı	فر Ferre	He escaped hi eskeypıd
Kayboldu	اختفى İhtefâ	He lost hi lost
Kayboldum	أنا تائه Ene tâih	I lost ay lost
Kim gönderdi seni?	من ارسلك Men erselek	Who sent you? Hu sent yu?

Kimsin sen?	من انت Men ent	Who are you? Hu ar yu
Mermi ver	اعطني رصاصة A'tinîrasase	Give me bullets giv me ballıt
Mermim azaldı	قلت رصاصتي Kallet rasâseti	My bullets decreased may ballıts dikriizıd
Mermim bitti	خلصت رصاصتي Hallasat rasâseti	My bullets finished may ballıts finışıd
Ne işin var burada?	ما عملك في هنا Mâameluke fi hunâ	What are you doing here? Vat ar yu duing hiir?
Ne zamandan beri buradasın?	متي جئت هنا Mate ci'tehunâ	When did you come? Ven did yu cam?
Nerelisin?	من اين انت Mineyneent	Where are you from? Ver ar yu from
Oturamıyorum	لا استطيع القعود Lâ estati'ulg'ûde	I can not sit ay kennat sit
Sana yardım edebilir miyim?	هل اساعدك Helusaiduke	Can I help you ken ay help yu?
Seni tanıyamadım	ما علمتك Mâalimtuk	I can not recognize you ay kennat rikognayz yu

Silahım arızalandı	تعطل سلاحي Teattele silahi	My gun mal- functioned may gan malfankşınıd
Sürün	ازحف İzhaf	grovel grovıl
Şehid oldu	استشهد Ustuhide	He martyred hi martırıd
Tank gördüm	رايت دبابة Raetu debbabe	I saw tank ay sow tenk
Uçak sesi geliyor	سمع صوت الطائرة Sumi'a savtuttayyareh	The sound of plane is coming. Dı saund of pleyn iz kaming
Uzakta	في البعد Fil bu'd	far far
Yakaladım	خذت Huztu	I caught ay ketçıd
Yakında	في القريب Fil garib	near nıir
Yaralandı	جرح curih	He was wounded hı vuındıd
Yaralandım	جرحت curihtu	I was wounded ı vuındıd
Yardıma ihtiyacım var	احتاج الي المساعدة Ehtâcuilal musâadeh	I need help ay niid help

Yavaşça gel	جئ بطيئاً Ci' batian	slowly slovli
Yürüyemiyorum	لا أستطيع المشي Lâ estati ulmeşye	I can not walk ay kennat wolk

Hastalıklar - الأمراض - Diseases

Ateşim çıktı	رفع حرارتي Rafa'ahrâretî	I have a fever aı hev e fivır
Başım ağrıyor	يصدع رأسي Yesda'ur'asî	I have a headache aı hev a hedek
Burnum kanıyor	نزف أنفي nuzif enfi	My nose is bleeding may noz iz bliiding
Dişim ağrıyor	يوجع سني Yuca'usinnî	I have a toothache aı hev e tuutek
Gözlerim ağrıyor	يوجع عيني Yuca'uaynânî	I have a flame (in my eyes) I hev a fleyym (in may ays)
Karnım ağrıyor	يوجع بطني Yuca'ubatnî	I have a stomachache I hev a stomek ek
Kulaklarım ağrıyor	يوجع اذني Yuca'uuzunî	I habe earache I hev an irek
Tansiyonum yükseldi-düştü	رفع او نزل ضغط الدم Rafa'aev nezeledağatid dem	My blood pressure may blad preşşır

Eğitim - تعليم - Training

Ağır silah	سلاح ثقيلة Silah sakile	heavy weapon hevi vepın
Al	خذ Huz	Take it teyk it
Aldım	اخذت Ehaztu	I took ay tuuk
Anladı	فهم Fehime	He understood hi andırstuud
Anladım	فهمت Fehimtu	I understand ay andırstend
Anlayamadım	ما فهمت Mafehimtu	I cannot understand I kennat andırstuud
Arızalandı	تعطل Te attel	It broke it brok
Arızalı	عطل Attel	broken brokın
Ateş et	اطلق النار Itlak ennar	shoot şuut
Ateş ettim	اطلقت النار Etlakutu nar	I shooted ai şuutıd

Barut	بارود Bârûd	gunpowder ganpawdır
Bekle	انتظر İntezir	Wait veit
Bekliyorum	انتظر Entazir	I am waiting ay em veiting
Boz	افسد İfsid	Spare it apart speyr it apart
Dinlenmek istiyorum	اريد الاستراحة Uridu el-istiraha	I want to rest ay vant to rest
Duman	دخان Duhan	smoke smok
Dur	قف Kıf	stop stop
Dürbün	منظار Minzar	binoculars baynokülırs
El bombası	قنبلة Kunbule	grenade greneyd
Gel	جئ cî	come kam
Hareket edemiyorum	لا استطيع الحركة La estafiu el hareke	I cannot move ay kennat muv
Havan	الهوان el havan	mortar mortır
Hızlı	سريع Seri	Quick kuik

Jarjör	الرصاص Rassas	magazine megızın
Kalk	قم Kum	Stand up stend ap
Kayboldu	غاب Ġâbe	It disappeared it diseppiırd
Kayboldum	غبت Ġıbtu	I am lost ay em lost
Koş	اركد Urkud	run ran
Kovan	قفیر النحل Kafir en nahl	shell şel
Mermi	رصاصة Rasâse	bullet ballıt
Otur	اجلس İclis	Sit sit
Oturdum	جلست Celestu	I sat I set
Özür diliyorum	عذرا Uzran	I am sorry I em sorri
Patlar	يفجر Yefcur	It can explode it ken iexplod
Sakin ol	كن ساكنا Kunsâkinen	Calm down kolm davn
Saklan-saklandım	خف نفسك Haf nefsek	hide-I hide hayd ay hayd

Silah	السلاح Silah	weapon vepin
Susadım	عطشت Ataştı	I am thirtsy ay em törsty
Sürün	ازحف İzhaf	creep kriip
Tabanca	مسدس Müseddes	gun gan
Tank	دبابة Debbabe	tank tenk
Tehlikeli	خطر Hatar	dangerous dencırıs
Telefon	جوال Cevval	phone fon
Telsiz	مخابرة Muhâbera	wireless wayrlıs
Temizle	نظف Nazzif	Make clean meyk kliin
Temizledim	تنظفت Tenazzaftu	I cleaned ay kliinıd
Tetik	الزناد Zenad	Trigger triggır
Tut	امسك İmsik	Hold hold
Tuttum	امسكت Emsektu	I held I held

Uçak	طائرة Taira	plane pleyn
Ver	اعطني A'tîni	I gave ay geyv
Verdim	اعطيت A'taytu	I've
Yat	خت Hutt	Get down get davn
Yap	افعل İf'al	Do it du it
Yavaş	بطيء Batiy	Slow slov
Yorulдум	طعبت Teıbtu	I am tired ay em tayrıd
Yürü	امش İmşi	walk wolk

Mutfak - مطبخ - Kitchen

Acıktım	جعت Ci'tu	I am hungry hangri
Acı	أسى Asî	bitter bittir
Bardak	قدح Kadeh	glass gless

Biber	فلفل Fülfül	pepper peppır
Çatal	شوكة Şevke	fork fork
Çay	شاي şây	tea tii
Domates	طماطم Tumâtum	tomatoes tomeyto
Ekşi	حامضي Hâmidî	sour suur
Elma	تفاح Tuffâha	apple eppıl
Et	لحم Lahm	meat miit
Haşlandı	انسلق İnseleka	It was boiled it vaz boıld
Kabak	قزغ Kazı'	pumpkin pampkin
Kahve	قهوة Kahve	coffee kafi
Kaşık	ملعقة Milaga	spoon spuun
Kızardı	تحمير tahmir	It roasted it ruuıstıd
Limon	ليمون Leymûn	lemon lemın

Mandalina	يوسف افندى Yusuf efendi	tangerine tengirine
Meyve	فاكهة Fâkiha	fruit fruit
Nane	نعناع Na'nâ'	mint mint
Patates	بطاطا Bâtâtâ	potatoes pıteyto
Pilav-çorba	حساء - الارز Urz - Hasâ	rice-soup rays sup
Piştî	طبخ Tabeha	It cooked it kuukıd
Portakal	برتقال Bûrtûkâl	orange orinç
Sofra	مائدة Mâide	table teybıl
Soğan	بصل Basal	onion onin
Su	ماء Mâ	water votır
Susadım	عطشت Ataştu	I am thirsty törsti
Şeker	سكر Sukker	sugar şugır
Tabak	صحن Sahan	plate pleyt

Tatlı	حلو Halva	tasty testi
Tuz	ملح Milh	salt solt
Üzüm	عنب Inab	grape greyp
Yandı	أحترق İhteraka	It burnt it börnt

Базы Һайванлар - بعض الحيوانات
Some Animals

Akrep	عقرب Akrab	scorpion skorpion
At	حصان Hisan	horse hors
Böcek	حشرة Haşera	inspect inspekt
Eşek	حمار Himâr	donkey danki
Fare	فارة F'aretu	mouse maus
Kedi	هرة Hirra	cat ket
Köpek	كلب Kelb	dog dog

Kuş	طير Tayr	bird börd
Sinek	ذباب Zubâb	fly flay
Sivrisinek	ناموس Nâmûs	mosquito moskuito
Yılan	ثعبان Su'bân	snake sneyk

İbadetler - عبادَة - Worship

Akşam namazı	صلاة المغرب Salâtu'l-mağrib	evening prayer ivning preyır
Allah'ı zikret	اذكر الله Uzkurullâh	Mention Allah menşin allah
Bana Arapça öğretir misin?	هل علمني العربية Helallimnîlarabiyye	Can you teach me Arabic? Ken yu tiîç mi arabik
Bana Kur'an okumasını öğretir misin?	هل علمني القرآن Helallimnîl-Kur'ân	Can you teach me reciting Qur'an? Ken yu teiîç mi risayting kuran
Beni namaza kaldır	نادني لصلاة Nadiniyli's-sala'	Call me on prayer time kol mi on preyır

Boş oturma	لا تقعد لهوا La teg'udlahven	Don't waste time don't weyst taym
Cemaatle kılalım	نصلي بالجماعة Nusallî bil cemâ'a	Let's pray together lets prey tuggedır
Ezan	اذان Ezân	Athan azan
Ezan oku	أذن Ezzin	Please recite athan pliiis risayt azan
Gece namazı	صلاة الليل Salâtu'l-leyl	night prayer night preyır
Henüz kılmadım	ما صليت Masallaytu	Not yet nat yet
Huşu	خشوع Huşû'	awe eyv
İkindi namazı	صلاة العصر Salâtu'l-asr	Asr prayer asr preyır
Kamet	اقامة i Kâme	Qamat kamat
Korku namazı	صلاة الخوف Salâtu'l-havf	fear preyır fiir preyır
Kur'an okumak istiyorum	اريد قراءة القرآن Urîdu kırâatelkurân	I want to recite Qur'an aı vant tu risayt kuran

Kur'an okumasını bilmiyorum.	ما اعلم قراءة القرآن Maa'lamukırâatel-Kur'ân	I don't know reciting Qur'an ay don't now hav tu risayt kuran
Namaz kılalım	نصلى Nusallî	Let's pray lets prey
Namazı kıldım	صليت Sallaytu	I prayed aı pleyıd
Öğlen namazı	صلاة الظهر Salâtu'z-zuhr	noon prayer nuun preyır
Sabah namazı	صلاة الفجر Salâtu'l-fecr	Morning prayer morning preyır
Sen imam ol	انت كن اماما Entekun imamen	Let's be Imam lets bi imam
Yatsı namazı	صلاة العشاء Salâtu'l-ısha	isha prayer isha preyır

Nöbet - راقب - Guard

Adın ne senin?	ما اسمك Mesmuk	What is your name? vat iz your neym
Arabadakiler kim?	من في السيارة Men fisseyyâra	Who are in the cars? Hu ar in dı karz
Arama yapacağım	انا اتحري Ene eteharra	I will search ay vil sörc

Binin arabaya	اركبوا السيارة İrkebûs seyyara	Get in to car get in tu kar
Bir daha buraya gelme	لا تجئ هنا ابدا La tecî' hunâ'ebedâ	Don't come this place ever don't kam tu diz pleys ever
Dikkatli nöbet tut	اربط على انتباه Arbit âla intibah	Be alert bi elirt
Ellerini başının üzerine koy	ارفع إيديك على رأسك İrf' aeydikealâr' asik	Put your hands on your head put your hend on your hed
İnin arabadan	انزلوا من السيارة İnzêlûminesseyyâra	Go down from car go davn from kar nov
Kimliğini ver	اعطيني هوية A'tînîhuviyye	Give your ID card giv your aı di kard
Nöbet tut	عليك الرباط Aleyke er-ribat	guard gurd
Nöbet yerine git	اذهب الى مكان الرباط İzheb ilâ mekânirribât	Let's go your guarding place. Lets go your guarding time
Nöbet zamanın geldi	جاء وقت الرباط Câevakturribât	Guard time came. Gurd time keym

Seni buraya kim gönderdi?	من ارسلك هنا Men erseleke huna	Who send you to this place hu send yu tu diz pleys
Seni ilk kez görüyorum	رئيتك اول مرة Raeytuke evvel merra	I see you first time I sii yu first time
Seni öldürürüm	اقتلك aktuluke	I will kill you aı vil kil yu
Silahın var mı?	هل عندك سلاحا Helindeksilahen	Do you have weapon? Du yu hev vepın

Akrabalar

Anne	أم Um	Mother
Baba	الأب Eb	Father
Eş	الزوج Zevc	wife vayf
Erkek kardeş	اخ ağ	Brother bradır
Kız kardeş	اخت uht	Sisters sistir
Amca	عم Ammi	Uncle ankıl

Dayı	خال hal	Uncle ankıl
Hala	عمة ammah	Stil
Teyze	الخالة hale	Aunt aunt
Küçük çocuk	صبي Sabi	Boy boy
Kız çocuğu	بنت Benat	Girl
Erkek çocuğu	ولد Veled	
Arkadaş	صديق Sadiyg	Friend
Komşu	جار Car	Neighboring
Düşman	العدو Aduvv	Enemy

Rakamlar

1 / Bir	واحد vahid	One van
2 / İki	اثنان isnan	Two tu

3 / Üç	ثلاثة selase	Three tiri
4 / Dört	اربعة erbea	Four for
5/ Beş	خمسة hamse	Five fayf
6 / Altı	ستة sitte	Six six
7 / Yedi	سبعة seb'a	Seven sevin
8 / Sekiz	ثمانية semaniye	Eight eyt
9 / Dokuz	تسعة tis'a	Nine nayn
10 / On	عشرة aşera	Ten ten
20 / Yirmi	عِشْرُونَ ışrûn	Twenty tuventi
30 / Otuz	ثلاثون sela sîn	Thirty törti
40 / Kırk	اربعون erba ûn	Forty förti
50 / Elli	خمسون ham sîn	Fifty fayfti

60 / Altmış	ستون sit tûn	Sixty sixti
70 / Yetmiş	سبعون seb ûn	Seventy seventi
80 / Seksen	ثمانون semâ nûn	Eighty eytti
90 / Doksan	تسعون tis ûn	Ninety naynti
100 / Yüz	مائة mi e	One Hundred van handrit
200 / İki yüz	مائتان mietâni	Two hundred tu handrit
300 / Üç yüz	ثلاثمائة selâsü mie	Three Hundred tiri handrit
400 / Dört yüz	اربعمائة erbâu mie	Four Hundred for handrit
500 / Beş yüz	خمسمائة hamsu mie	Five Hundred fayf handrit
600 / Altı yüz	ستمائة sittu mie	Six Hundred six handrit
700 / Yedi yüz	سبعمائة seb u mie	Seven Hundred sevin handrit
800 / Sekiz yüz	ثمانمائة semâni mie	Eight Hundred eyt handrit

900 / Dokuz yüz	تِسْعَمِائَة tis u mie	Nine Hundred nayn handrıt
1000 / Bin	الف elf	One Thousand, van torsınt

Renkler - الألوان - colors

Beyaz	أَبْيَضُ Ebyad	white vayt
Siyah	أَسْوَدُ Esved	black blek
Kırmızı	أَحْمَرُ Ahmer	red red
Yeşil	أَخْضَرُ Ahdar	green grin
Mavi	أَزْرَقُ Ezrak	blue blu
Sarı	أَصْفَرُ Asfar	yellow yellov
Kahverengi	بُنِّي Bunni	brown brovn
Lacivert	أَزْرَقُ دَاكِنُ Ezragu Dakinu	dark blue dark blu
Bordo	أَحْمَرُ دَاكِنُ Hamri	claret red klerıt red

Pembe	وَرْدِي Verdi	pink pink
Turuncu	بُرْتُغَالِي Burtugalii	orange orinç
Koyu	دَاكِنُ Dakinun	dark dark
Açık	فَاتِحُ Fatihun	light layt

Sevgili mücahid kardeşim;

Gün gelir gitmiş olduğun beldede cihad biter ve memleketine dönme hazırlığı içinde olursun. Ya da herhangi bir gerekçeyle kısa süreliğine de olsa memleketine dönme hazırlığına başlarsın...

Unutma ki cihad beldelerinden sebepsiz yere döndüğünde büyük günahlardan birini işlemiş olursun...

Senin sebepsiz dönmek istemen, diğer mücahidler için tam bir fitne olur. Ve bir de bakmışsın ki başka bir mücahid de benzer bahaneler üreterek dönmek istemiş...

Bu sebeple şer'i dönme sebeplerini bil ve dönme niyetini tekrar gözden geçir.

CİHADDAN DÖNMEK İÇİN ŞER'İ SEBEPLER

- 1- Savaşın bitmesi.
- 2- Emîrin, mücahidi herhangi bir sebeple göndermek istemesi.
- 3- Hastalık ve yaralanma gibi durumlar.
- 4- Uzun süre savaştığı için ailesine duyduğu özlem.
- 5- Strateji olarak bir anlık ateşkes gibi durumlar.
- 6- Başka bir cepheye gitmek için.
- 7- Cihadın başarısı adına farklı görevler almak için.

8- O mücahide ihtiyaç olmaması.

9- O mücahidin olası bir fitneye düşmemesi için.⁶¹¹

CİHADDAN EVİNE DÖNECEK OLAN BİR MÜCAHİDE NASİHATLER

1- Ülkenin sınırına geldiğinde sınırda bekleyen şeytanların ve dostlarının yoğun manevî saldırılarına uğrayabilirsin dikkat et.

2- Sebepsiz dönme, şer'i bir gerekçen olsun.

3- Çok gizli değilse dönme sebebini mücahid kardeşlerinle paylaş ki olası bir fitnenin önüne geçebilesin.

4- Cihadın mahremini gizli tut ve kimseye anlatma.

5- Hatıra olsun diye tehlikeli şeyleri yanına alma.

6- Yaşadıklarını anlatman için şeytanın baskılarına karşı dikkatli ol.

7- Cihaddaki korkularını anlatma.

8- Sen döndüğünde mücahidliğin dağda kalmıştır, artık sen bir davetçisin!

9- Sivil elbiselerini giy.

10- Resim ve video çekme.

11- Resim ve video çeken kardeşlerini uyar ve çekilen resimlerde asla yer alma.

12- Yanında notların olmasın.

13- Sivil elbiselerini temiz tut ve onlarla dön.

14- Döndüğünde nefis yapıp da kimseyi küçük görme!

15- Cihada gelmedikleri için kimseyi yargılama.

⁶¹¹ Fitne çıkaracağı endişesinden dolayı emir, bir mücahidi memleketine gönderebilir.

16- Kibirlenme!

17- Döndüğünde yaşantına dikkat et.

18- Birçok ziyaretçinin olacağı için cihadından bahsetmeni isteyeceklerdir. Elinden geldiğince cihad konularını açma. İlla da bahsedeceksen cihadın güzelliklerini ve faydalarını anlat.

19- Geldiğin yerdeki kardeşlerden bahsetme.

20- Cihadını küçümseyip “macera” diyenler çıkabilir. Bu, moralini bozmasın. Dünyanın her yerinde korkaklığına mazeretler bulan müslümanlar göürsün.

21- Emniyet açısından her konuya dikkat et ve cihada gittiğini kimseye bahsetme. Zaten gerek de yoktur.

22- Cihad beldelerindeki bazı olumsuzlukları bahane ederek cihadından alıkoymaya çalışabilirler... Onlara, “Hac ibadetinde de bazı hacıların yaptığı olumsuzluklar var. Onlar yüzünden hacca gitmeyelim mi yani?” de.

23- Bir davetçi olduğunu asla unutma. Diğer mücahidler gibi kabuğuna çekilip de davetten uzak kalma!

24- Dönmeden önce ülkedeki haberleri oku ve gelişmeleri yakından takip et.

25- Dönüş için yol parayı önceden hazırlamayı unutma.

Sonsöz

Sevgili mücahid kardeşim;

Seninle birlikteliğim ve yolculuğum burada bitti... Cihad bel-delerinde sana destek olabilmişsem, bu Allah'ın bana ve sana merhameti ve yardımıyladır...

Sana elimden geldiğince evin ile şehadet arasında başına gelebilecek muhtemel herşeyi yazmaya çalıştım.

Vallahi cihad çok karlı bir alışveriş! Sana cihad ibadetini hatırlatan Allah'a ne kadar hamd etsen vallahi azdır... Cihad yolunun yolcuları en mutlu, en huzurlu ve en zengin yolculardır...

Rabbim seni cihad kervanının öncülerinden kılsın ve cihad beldelerine ulaştırıp bol ecirli bir hayat nasip etsin... Amin.

Dualarında Allah'ın rızasına ihtiyacı olan bu kardeşini unutma inşaallah...

Ebu Dücan el-Mısri

Kaynakça

- 1- Kur'an-ı Kerim
- 2- İbn-i Hacer el-Askalani
- 3- İmam Nevevi
- 4- Fizilal-il Kur'an
- 5- Şeyh Useymin
- 6- Abdulaziz b. Nasır el-Cüleyyil
- 7- Ahmed Ali el-İmam
- 8- İbn-i Nehhas
- 9- İbn-i Kayyım el-Cevziyye
- 10- İbn-i Teymiyye
- 11- Dr. Abdullah b. Mer'i
- 12- Şeyh Fevzan
- 13- İmam Tahavi
- 14- Haris el-Muhasibi
- 15- İmam Kurtubi
- 16- Said el-Kahtani
- 17- Abdullah Azzam
- 18- Ebu Gudâme el-Makdisi

İÇİNDEKİLER

HUTBETU'L HACE.....	5
Önsöz.....	7
Bu kitap nasıl hazırlandı.....	11
Peki, bu kitap sana neler öğretecek?	12
Bu kitap nasıl okunmalı?.....	13
Giriş.....	15

1. Bölüm: Cihad Öncesi Hazırlık / 21

1- Niçin cihad edeceksin?	21
Sözlükte cihad:.....	23
Istılahta cihad:.....	23
a) Cihadın genel anlamı:	23
b) Cihadın özel anlamı:	24
Cihad ne zaman farz-ı ayn olur?:	25
Kâfirlerle yapılan cihad iki çeşittir:.....	26
a) Saldırı cihadı:.....	26
b) Savunma cihadı:	26
Cihadın mertebeleri.....	27
1- Nefis ile cihad:	27

2- Şeytan ile cihad:	28
3- Kafirlerle ve münafıklarla cihad:.....	28
4- Zulüm, taşkınlık, bid'at ve münker ehliyle cihad:.....	28
2- Kalbi hazırlık... (Manevi hazırlık)	28
3- Zihinsel Hazırlık.....	31
Peki, evde cihad dersleri nasıl yapılmalı?	32
4- Bedensel hazırlık	34
5- Maddi hazırlık.....	35
6- Cihad beldesinin mekânına göre hazırlık	35
7- İlmi hazırlık.....	37
a. Allah'ı tanı	37
b. Peygamberini tanı	38
c. Cihad fıkhnı bil.....	38
d. Zorda kalırsan ne yapacağını bil.....	39
e. Yön bulmayı öğren	39
Yön bulma teknikleri:	40
f. Tıbbi eğitim al.	41
8- Rahatlığı terk et!	42
9- Yemek yapmayı öğren.....	42
10- Yarım Kalan İşin Olmasın	43
11- Senin En Büyük Düşmanın Olan Şeytanı Tanı.....	45
12- Senin İkinci Düşmanın Olan Kâfirleri Tanı	47
a- Kur'anda Kâfirlerin Özellikleri.....	48
b- Kur'anda Müşriklerin Özellikleri	53
c- Kur'anda Münafıkların Özellikleri	58
13- Mücahidlerin Cihad Tecrübelerinden Faydalan	61
14- Cihad Hakkında yapılan Röportajları Oku.....	62
15- Mücahidlerin Hayatlarını Oku	66

16- Herkesle istişare yapma!	66
17- Nefsini Tanı	67
18 - Nefisle Cihad Hazırlığı Yap	68

2. Bölüm:

Bir Mücahidin Anne, Baba ve Eşini “Cihada İkna Etme” Anısı / 71

Bir mücahidin anne-babasıyla arasında geçen diyalogu.....	71
Cihad beldelerinde kazanacağım ecirler	74
Bir mücahidin, eşini cihada ikna etme anısı	75
Şeytanın, cihada çıkacak olan mücahidin eşine vereceği muhtemel vesveseler	77

3. Bölüm:

Cihad Beldesi Neler Öğretir ? / 79

Cihad Beldesi Neler Öğretir	80
-----------------------------------	----

4. Bölüm:

Cihada Çıkmadığında Allah Katındaki Konumuna Bir Bak / 83

Cihada Çıkmadığında Nelerden Mahrum Kalacaksın?	83
1- Cihada çıkmadığında Allah katındaki üstünlük derecesinden mahrum kalacaksın.	83
2- Cihada çıkmadığın için bağışlanma garantisinden mahrum kalacaksın.....	84
3- Cihada çıkmadığında Allah katında fasıklardan olma tehlikesi ile baş başa kalacaksın.....	84
4- Cihada çıkmadığın için Allah katındaki en faziletli amelden mahrum kalacaksın.	84
5- Nifak üzere ölme tehlikesi	85

5. Bölüm:**Cihadı Terk Ettiğinde Dünyevi ve
Uhrevi Kayıplarına Bir Bak / 87**

Cihadı terk etmek büyük günahlardandır.	87
Nitekim cihadı terk etmek, dostluk ve düşmanlık akidesini de zayıflatır.	88
Cihadı terk etmekle şirk ve zulüm yayılır	88
Cihadı terk etmek, zillet ve meskenetin sebebidir.	89
Müslümanların arasına düşmanlık ve tefrikanın girmesi de cihadı terk etmenin bir sonucudur.	90

6. Bölüm:**Cihad Beldelerindeki Ecir Kaynakları / 93**

Cihad Beldelerindeki Ecir Kaynakları.....	93
Allah yolunda sınır nöbeti tutmak:	93
Allah yolunda gözcülük yapmak:.....	93
Allah yolunda gece ya da gündüz yürümek:	93
Allah yolunda ayakları tozlanan kimse:	93
Cennet kılıçların gölgesi altındadır:.....	93
Cihada denk olan hiçbir amel yoktur:	94
Allah yolunda cihad edenlerin dereceleri:.....	94
Şehidlerin Rableri katında nail olacakları nimetler:	94
Kıyamet gününde şehidin durumu:	94
Şehid (dünyaya dönüp) on kere daha Allah yolunda öldürülmeyi arzu eder:	94
Şehidlerin ruhları cennette dilediği gibi dolaşır:	94
Şehidin duyduğu ölüm acısı:.....	95
Şehidler, Rableri katında diridirler ve rızıklandırılırlar:	95
Cihad, cennet kapılarından bir kapıdır:	95
Şehidlerin mertebesine ulaştıran yol:.....	95

Cihad edenlerin etmeyenlere olan üstünlüğü:	95
Şehidlerin nail olacağı rahmet ve mağfiret:.....	95
Allah yolunda öldürülmek, borç dışındaki bütün günahlara kefarete olur:	95
Canı ve malıyla cihad eden, müslümanların en üstünüdür: 96	
Evinden cihad için çıkan kimse ölürse ecri Allah'a aittir:.....	96
İslam'ın zirvesi, Allah yolunda cihaddır:	96
Muhammed ﷺ ümmeti'nin seyahati cihaddır:	96
Allah yolunda ok atmak köle azad etmek gibidir:	96
Cihad, az amelle çok sevap kazanmaya vesile olur:	96
Cihada gidenin teçhizatını sağlayan da cihad etmiş sayılır:..	97

7. Bölüm:

Cihadına Zarar Verme İhtimali Olan Etkenler / 99

1- Niyetine riya bulaşması	99
2- Ganimet için savaşılması	101
3- Toprak için savaşılması	102
4- Irkçılık için savaşılması.....	103
5- Akidenin bozuk olması	105
6- Cihad beldesindeki halk ile iyi geçinememek.....	105
7- Arap mücahidlerin bazı yönlerinin çokça eleştirilmesi	106
8- Sünnete uygun cihad edilmemesi.....	107

8. Bölüm:

Cihad Beldelerinde Nasıl ve Nelerle İmtihan Olunuyor?109

1- Şüphelerle imtihan	109
Kalbe gelen olası şüphe türleri.....	110
2- Kâfirlerle karşılaşmakla imtihan	110
Düşman iki kat olunca kaçmanın hükmü:	112

3- Korkuyla imtihan.....	113
Cihad beldelerinde korku -imtihan- çeşitleri	114
4- Cihad beldelerinde kardeşler arası imtihan	123
Cihad beldelerinde kardeşliği sağlamlaştıracak etkenler.....	124
5- Cihad beldelerinde emîr ile imtihan.....	124
Mücahidin, emîri ile imtihanı.....	125
6- Cihad beldelerinde esir ile imtihan	126
Mücahidin esir ile imtihanı	126
7- Ensar ile imtihan	127
8- Fitneler ile imtihan.....	128
Fitne karşısında mücahidin durumu	128

9. Bölüm:

Mücahidin ahlakı ve Rol Arkadaşına Bakışı / 129

1- Mücahidin kendi bedenine bakış açısı.....	129
2- Mücahidin Dünyaya Bakışı.....	130
3- Mücahidin, ailesine bakışı.....	130
4- Mücahidin, kardeşlerine bakışı.....	132
5- Mücahidin, Emîrine Bakışı.....	133
6- Mücahidin, aldığı “EMİR” karşısındaki tutumu.....	135
7- Mücahidin düşmana bakışı.....	136
8- Mücahidin ölüme bakışı	137
9- Mücahid, Allah’tan başkasından korkmaz.....	137
10- Mücahidin hata düzeltme metodu	138
11- Mücahidin beytulmal’a bakışı	138
12- Mücahidin cihad beldelerine bakışı.....	139

10. Bölüm: Cihad Beldelerinde Boş Vakitler Nasıl Değerlendirilir ? / 141

1- Allah'ı zikrederek dilini ıslak tut.....	141
Allah'ı zikretmenin faydaları.....	143
2- Kur'an'ı hem Arapçasından, hem kendi dilinden yazılmış açıklamasından, hem de varsa tefsiriyle birlikte oku.....	148
Kur'an okumanın fazileti	149
3- Gece namazlarını kaçıрма	151
Gece namazının fazileti	151
4- Kardeşlerine hizmet et	152
5- Tefekkür et	155
6- Allah ile diyalog halinde ol	156
7- Silah temizliğine ve eğitimine önem ver	157
8- Bulunduğun beldeyi iyi tanı.....	158
9- Yabancı dil öğren.....	158
10- Bölge halkına tebliğ et	160

11. Bölüm: Cihad Beldelerinde Aklına 'Aile Fertlerin' Gelirse / 161

1- Aklına annen gelirse... ..	161
2- Aklına baban gelirse... ..	163
3- Aklına eşin gelirse... ..	164
4- Aklına kardeşin gelirse... ..	165
5- Aklına çocukların gelirse... ..	167
Peygamberlerin evlatlarıyla imtihanı.....	170
Peygamber annelerinin evlatlarıyla imtihanı	170
6- Aklına akrabaların gelirse... ..	170

7- Aklına işin gelirse...	171
8- Aklına mal varlıkların gelirse...	173
9- Aklına borçların gelirse...	174
10- Aklına talebelerin gelirse...	176
11- Aklına rahatlığın gelirse...	177

12. Bölüm:

Cihad Beldelerinde Şeytanın Rolü / 181

Cihad beldelerinde şeytanın rolleri.....	181
--	-----

13. Bölüm:

Herhangi Bir Günah İşlediğinde... / 183

Günah işlediğinde yapman gereken.....	183
---------------------------------------	-----

14. Bölüm:

Yalnız Kalırsan / 185

Meleklerle nasıl konuşulur?	185
1- Dil bilmediğinden dolayı yalnız kalırsan	186
2- Yolda yalnız kalırsan	187
3- Kaybolduğunda	187
4- Operasyonda yalnız başına kaldığında	188
5- Muhasara altında yalnız kalırsan	189
6- Yıkık altında yalnız kalırsan	190
7- Sebepler tükenirse	190

15. Bölüm:

Cihad Beldelerinde İsrâf / 193

Cihad beldelerinde muhtemel israflar	193
--	-----

16. Bölüm:

Cihad Beldelerinde Temizlik / 195

17. Bölüm:**Cihad Beldelerindeki Muhtemel Haramlar / 197**

Cihad beldelerindeki muhtemel haramlar 198

18. Bölüm:**Mücahide Özel Nasihatler / 199****19. Bölüm:****Mücahidin Vasıfları / 203****20. Bölüm:****Seni Cihad Beldelerinde Ayakta Tutacak
Bazı Konular / 209**

a- Tevhid	212
Tevhid İnancım Nasıl Olmalı?	212
Tevhid İnancının Faziletleri	212
Tevhid'den Maksat Nedir?	214
Tevhidin Üç Türü Vardır:	215
1- Rubûbiyet Tevhidi	215
2- Ulûhiyet Tevhidi	216
3- İsim ve Sıfat tevhidi	217
b- Tağut	217
Tağut Kimdir?	218
Tağutun Manası	218
İslam âlimleri tağutları şu beş kısımda incelemişlerdir:	219
Tağutu İnkâr Etmek ve Allah'a İnanmak, Sapasağlam bir Kulptur	219
c- Akaid	220
Akideyi Öğrenmenin Müslümanın Hayatındaki Önemi:	220
Akaid Dersleri	221
d- İhlâs	234

Niyetin önemi ve etkisi.....	235
İhlas.....	236
e- Sabır	238
Sabır.....	238
Sabır Nedir?.....	239
Musibetler, genelde iman ehli için daha hayırlıdır	239
Sabrın Şartları.....	240
Sabrın Alanı.....	240
İtaatle sabır üç bölümden oluşur.	240
Sabrın Faziletleri	240
Sabrın Yardımcıları.....	241
Sabır Yolunda Engeller.....	241
Sabırla İmtihan Edilme İhtimali Olan Durumlar	241
1- Aynı evde uzun süre kardeşleriyle birlikte kalmaya sabret.....	241
2- Aile ya da akrabalarından birinin ölüm haberi sana ulaştığında sabret	242
3- Nefsine ağır gelen bir emir karşısında sabret.....	243
4- Kardeşinin sana karşı yaptığı hatalara karşı sabret.....	244
5- Açlık, soğuk ya da sıcak havalarda ve oruç gibi durumlarda sabret.....	245
6- Eğitim şartlarının zor olmasına sabret.....	246
7- Muhasara altında kaldığında sabret.....	247
8- Esaret anında sabret	248
9- Yaralandığın zaman çektiğin acılar karşısında sabret.....	249
Cihad beldelerinde yaralanmaların hikmetleri	251
10- Ailene özlem duyduğunda sabret.....	251
11- Şehadetin gecikmesine sabret	254
12- Zaferin gecikmesine sabret.....	254

f- Nefis muhasebesi	255
Nefis muhasebesinin ibadetlerine etkisi	256
Nefis muhasebesi'nin çeşitleri.....	256
Birinci tür muhasebe:	256
İkinci tür muhasebe:	257
Nefsin sorgulanmasında bazı maslahatlar vardır:	258
g- Allah'a tevekkül etmek	259
h- Allah sevgisi	262
Allah-u Teâlâ'nın sevdiği vasıflar	263
Allah'u Teâlâ'nın sevmediği vasıflar	264
ı- Kardeş Sevgisi	266
Kardeş ağacındaki meyveler	267
Kardeşliğe Zarar Veren Etkenler	269
1- Yanlış anlaşılımlar	269
2- Toplumda mahcup düşürülmek.....	269
3- Kıskançlıklar	270
Kıskançlığın giderilmesi için muhtemel çözümler.....	271
4- Kardeşlerden birinin emre itaat etmemesi ya da verilen görevleri ihmal etmesi	272
i- Günahların zararları.....	273
Günah ve isyanların dünyadaki cezaları	274
j- Şirk	275
Şirk koşulan alanlar	276
Şirkin türleri ve her birinin tanımı.....	276
1- Dinden çıkaran büyük şirk.....	276
2- Dinden çıkarmayan küçük şirk.	276
k- Riya.....	277
l- Bid'at	279

Birincisi: Bid'atın ölçüsü.....	279
İkincisi: Bid'atın kısımları.....	281
1- Küfre götüren (dinden çıkaran) bid'at.....	281
2- Küfre götürmeyen (dinden çıkarmayan) bid'at	281
Üçüncüsü: Bid'at işleyen kimsenin hükmü:	282
Bid'at işleyen kimse kâfir olur mu?	282
m- Tekfir Konusu	284

21. Bölüm:

Cihad Beldelerinde Unutulmaz İlginç Olaylar / 287

Ebu Halit et-Türki isimli bir mücahidin arkadaşı anlatıyor:	288
Suriye cihadında acıkan bir mücahid anlatıyor:.....	288
Çok uyuma sebebi bakın neymiş:)	288
Suriye cihadında mücahidlere ateş etmeyen bir pilot.....	289
Çeçenistan cihadı ve deprem haberi...!	289
Suriye cihadında ferace giyen bir hizbullat:)	290
(Çeçenistan'da casus anısı) Bir mücahid anlatıyor:	290
Mücahidleri ziyaret etmek için Afganistan'a giden bir Müslümanın ilginç anısı!.....	291
Yemek öncesi ilginç bir dua:).....	291
Zayıflamama sebebi bak bakalım neymiş:)	291
Evlât olsa sevilmezmiş:).....	291
Esaret anındaki sözleri.....	292
Suriye'de Nusret cephesi'nden bir mücahid anlatıyor.....	292
Yaralı bir mücahidin hastanede yaşadıkları.....	293
İngiliz bir mücahidin verdiği ders!.....	293
Kur'anına saplanan mermi	294
Evladını cihada gönderen bir annenin mektubuna yazdıkları.	294

Yaşlı bir mücahidin eğitim anısı	294
Bir mücahidin duasını henüz diline dökmeden önce Allah'ın o mücahidin ihtiyacını karşılaması	294
Yedek kafalı bir esir:)	295
Vörd belgesindeki isim	295
Ebu Halid et-Turki Pakistan istihbaratçısını rezil ediyor	297

22. Bölüm:

Bazı Mücahidlerin Fedakârlıkları / 299

Şehid Ebu Huzeyfe'nin çocuklarının hastalanması	300
Ebu Huzeyfe'nin eşinin ağlaması	300
Ebu Huzeyfe'ye ortaklık teklifi.....	300
Eşi kanser olan bir mücahid, Bosna'ya gidiyor.	300
Esaretini bakın neye bağlıyor!	301
Kendisi cihaddayken annesi vefat eden Ebu Dücane, cihadına devam ediyor.....	301
Ebu Said el-Yemeni'nin nişanlısına teklifi.....	301
Ebu Faruk, cihadına sabredemem diyen eşini boşuyor.	301
Ebu Furkan'ın çocuğunun hastalanması	302
Ebu Hamza'nın eşinin sabrı	302
Ebu Hafs'ın annesinin cihad sevgisi	302
Afganistan mücahidi Cezayirli Ebu Abdurrahman'ın eşlerinin cihad sevgisi.....	303
Ağabeyi şehid düşen yetim bir gencin fedakârlığı	303
Küfre askerlik yapan oğlunu, talibana ihbar eden Afgan'lı bir anne!.....	303
Evinin kapısından tekrar cihada dönen bir mücahid.....	303
Kilolarca altına dokunmayan bir mücahid	304
Tacikistan cihadında fedakar kadınlar.....	304
Ferrariye dokunmayan bir mücahid	304

23. Bölüm:**Cihad Hakkında Söylenmiş Hikmetli Sözler / 305****24. Bölüm:****Cihad Yolunda Değişmeyen Esaslar / 307**

1. Esas: Cihad, Kıyamet Gününe Kadar Devam Edecektir.....308
2. Esas: Cihad, Şahıslara Bağlı Değildir.....311
3. Esas: Cihad Bir Yere Bağlı Değildir.....314
4. Esas: Cihad Belirli Bir Savaşa Bağlı Değildir316
5. Esas: Zafer Yalnızca Askerî Galibiyetle Değildir.....318
6. Esas: Müslümanın yenilgisi, öldürülmesiyle değildir.330
- Yenilginin anlamları330

25. Bölüm:**Cihadda Hezimetin Sebepleri / 335****26. Bölüm:****Cihad Konulu Makaleler / 341**

1. Makale: Küçük cihad yoktur...341
2. Makale: Evinde ölü bulundu, dağda şehid bulundu343
3. Makale: Cezayirli... Afganistan ve Bosna mücahidi...345
4. Makale: 4. Yolda Ölme!.....348
5. Makale: Bir mücahidin ayı ile imtihanı351
6. Makale: 3 şıklı kâfir sorusu353
7. Makale: Bir İsraili ile bir mikrobun inanılmaz benzerliği 355

27. Bölüm:**Düşmanlarını Tanı / 357**

- Dünya Sistemi Üzerine357
- Batıl inançlardan birkaçı364

28. Bölüm: Operasyon/Ameliye Fıkhı / 381

Operasyon öncesi unutmaman gereken bilgiler.....	381
1- Gereken hazırlığını eksiksiz yapman lazım.....	381
2- Emre itaat et.....	383
3- Kardeşini yalnız bırakma.....	383
4- Korktuğun zaman Allah’a sığın, kaçma!	384
5- Mermini bilinçli kullan.....	384
6- Ateş etmeden önceki zikrini aksatma.....	384
7- Düşmanla karşılaşırsan sabret.....	384
8- Emîrinden izinsiz bir adım bile atma	384
9- Emîrin operasyonda şehid düşerse sabret.....	385
10- Savaşan kafirle savaşmayan kafirleri ayırd et.....	385
11- Cihad beldeleri, firdevsin bekleme salonlarıdır... Adı okunan şehid olur.....	385

29. Bölüm: Mücahidin Gerilla Eğitimi / 387

Gerilla harbine dair.....	387
Askeri hazırlık	387
Teknik hazırlık.....	390
Silah.....	392
Çarpışma, atış.....	392
Taktik.....	395
İstihbarat	397
Şehir gerillacılığında hedef.....	399
Sürpriz pusu	399
Gerillaların güvenliği.....	401

30. Bölüm:**Düşmanlara Karşı Galip Gelmenin Yolları / 407****31. Bölüm:****En Güzel Şehadet Şekli / 411**

Şehidliğin dereceleri412

32. Bölüm:**Şehid ve Şehadet Fıkıhı / 415**

Allah yolunda şehadetin fazileti ve şehidlerin konumu:416

Şehidlerin makamı ve konumu:417

Şehidlerin berzah hayatında emniyette oldukları:418

Yüce Allah'ın şehidlere yardımında bulunması ve onların
şehid olurken çok az acı çekmiş oldukları:419

Şehidlerin ecir bakımından en üstün olanı:419

Şehidliği istemenin müstehap oluşu:419

Şehidler ve bu konumda olanlar:420

Şehidlerin kısımları:.....420

Filan kimse hakkında “şehiddir” denilmesi konusu.....421

Şehidin üzerinden neler çıkarılır?.....422

Mürses: Cihaddan yaralı olarak çıkan mücahidin
hükmü422

Savaşta ölü olarak bulunan bir müslümanın durumu423

Ölü ya da şehidin bir başka yere nakli.....423

Ölünün definden sonraki nakli424

Şehidin cenaze namazı:.....424

Şehidlerin bir kabre gömülmeleri424

Şehidlere ait kabirlerin temyiz edilmesi konusu425

Savaşta yara almış ancak sonrasında hayatına devam etmiş kimse	425
Cihad etmek, şehid olmak ve kul borçları.....	425

33. Bölüm:

Şehidlerin Ortak Özellikleri / 427

Şehidlerin ortak özellikleri	427
------------------------------------	-----

34. Bölüm:

Hurilerin Özellikleri / 429

1- Hurilerin yaratılışı	430
2- Hurilerin dereceleri.....	431
3- Hurilerle ilk buluşma anı.....	433
4- Hurilerin nitelikleri.....	437
5- Hurilerin şarkıları ve eğlenceleri.....	444
6- Hurilerle cinsel temas	446
7- Erkeklerle verilecek huri sayısı	452

35. Bölüm:

Cihad Beldelerinde Görülen Rüyarlar ve Kerametler / 453

Cihad beldelerinde görülen salih rüyalar ve kerametler	453
Bosna cihadında görülen bazı rüyalar	453
Bosna cihadında görülen bazı kerametler.....	454
Çeçenistan cihadında görülen bazı rüyalar	456
Çeçenistan cihadında görülen bazı kerametler.....	456
Afganistan cihadında görülen bazı rüyalar.....	459
Afganistan cihadında görülen bazı kerametler	460
Irak cihadında görülen bazı rüyalar	462
Irak cihadında görülen kerametlerden	462
Filistin cihadında görülen bazı rüyalar	463

Somali cihadında görülen bir rüya	463
Somali cihadında görülen bir keramet.....	463
Suriye cihadında görülen bazı rüyalar	464
Suriye cihadında görülen kerametler	465
Karma salih rüyalar ve kerametler	473

36. Bölüm:

Farzet ki Cennettesin / 479

Farzet ki cennettesin	479
Açılan cennet kapıları.....	479
Cennete giriş.....	480
Nurlu kabile	480
Ölümsüzlük yurduna ilk adım.....	482
Cennet saraylarına varış.....	483
Ceylan gözlü güzeller	485
Allah'ın vaadi hakıtır.....	486
Küçük birer cennet: Huriler	487
Cennet ırmakları	488
Nur üstüne nur	490
Ziyaretçi melekler	491
Beklenmeyen yeni mutluluklar	493
“Katımızda dahası vardır!”	494
Öldürülen ölüm	495
Tuba gölgesinde sohbet.....	496
Rabbinden gelen davet	496
Uçan atlar	497
Milyarlarca nuranî sima.....	499
Yol veren cennet ağaçları	500

Allah’a en yakın olanlar	501
Meclis tamam olunca	502
“Dostlarımı giydirin!”	502
Serpilen hoş kokular	503
Allah’ın cemalini seyretmek.....	503
“Merhaba ey dostlarım!”	504
Sonsuz minnettarlık.....	505
Saraylara dönüş.....	507

37. Bölüm:

Farzet ki Cehennemdesin / 509

Ya sıráttan düşersen.....	509
Cehennemin içeceği.....	510
Cevapsız kalan feryat.....	511
Ümitsiz çırpınış.....	512
Allah’ın rızasını kaybetme hasreti	513
Allah affetmezse.....	513
Günahlarına ağla!	514

38. Bölüm:

Nöbet (Ribat) Fıkıhı / 517

1- Nöbet tutmanın ecrı	517
2- Nöbet tutan göze cehennem ateşi değmez.....	518
3- Bir günlük nöbet dünya ve içindekilerden hayırlıdır	518
4- Bir günlük nöbet bir aylık oruç ve gece namazından daha hayırlıdır	519
5- Nöbetteyken gelen şehadetin sevabı kıyamete kadar devam eder	519
6- Allah yolunda tutulan nöbet kabir azabından emin kılar ...	520

Nöbet tutmakla neler ispatlanmış olur?	520
Nöbette dikkat edeceğin hususlar:.....	521
Nöbette dikkatsiz davranmak neye mal olur?	522

39. Bölüm: Emîrlik Fıkıhı / 523

Emîrin mahşer günü Allah'ın huzuruna getirilişi	524
Emîrin hakları ve sorumlulukları.....	526
Emîrin Sorumlu Olduğu İşlerden Biri de Şura Meclisi Kurmak.....	526
İşlerin Yürümesi İçin Birliklerin Başına Emîrler Görevlendirmek.....	527
Mahiyetinde Bulunanlara Yumuşaklıkla Muamele Etmek, Bütün İşlerde İhtiyat ve Sabır İle Hareket Etmek	528
Cemaatin Birliğini Korumak.....	528
Mahiyetindeki Kişilerin Yeteneklerini Değerlendirmek	529
Her fert için belli bir form tutulması:.....	529
Cihad için imani hazırlık	531
İmani hazırlıkta emîrin görevleri	531
Emîr adayı ya da emîr olan mücahide nasihatler:.....	532

40. Bölüm: Mücahidin Sünnete Uygun İbadet Fıkıhı / 537

1- Cihadda namaz fıkıhı	537
Korku namazına dair hükümler:.....	538
Korku namazının türleri	539
2- Mücahidin teyemmümü	541
3- Mücahid nasıl mesh yapar.....	543
4- Üzerine Kan Bulaşmış Mücahidin Namazı	546

5- Namazı Kısaltmak veya Cem Etmek (İki Vakti Birleştirmek)	546
6- Mücahidin Zekât Emri İle İlgili Bağlı Bulunduğu Hükümler	547
7- Mücahidin Oruç Farızası İle İlgili Durumu	548
8- Hac İle İlgili Hükümler.....	551

41. Bölüm:

Yaralı Mücahidin Fıkhi / 553

Temizlik Konusunda Hükümler	554
1- Yara açık ise yapılması gerekenler	554
2- Yaranın üzeri bir şey ile kapalıysa.....	554
Mücahidin Kopmuş Olan Bir Uzunun Temizliği (Kopmuş Uzun Üç Durumu Vardır)	554
Yaralı bir mücahidin unutmaması gereken önemli bilgiler:.....	556

42. Bölüm:

Mücahidin Esaret Fıkhi / 557

Esaret altında sorguya direnme.....	557
Niçin Susmamız Gerekir?.....	557
İtirafın Sebepleri	558
Sorgu esnasında susmaya sebep olan faktörler	559
Sorgulanmaya karşı, sorgulanma öncesinde alınacak tedbirler	570
Esir düşen mücahidin esaret fıkhi.....	578
1- Esaret bir ikrah mıdır?	578
2- İkrahin şartı dörttür:	578
3- Hapishane ikrah mıdır?.....	579
4- Esir kimse mükreh midir?.....	579

5- Tehdit edilmek ikrah için yeterli midir, yoksa bizzat tehdit edilen fiilin uygulanmış olması gerekir mi?.....	580
6- İkrah altında da olsa özür kabul edilmeyen ameller nelerdir?.....	581
7- Müslümanın esir olarak teslim olması caiz midir?	581
8- Esaretten firar etmenin hükmü nedir?	583
Temizlik-Teyemmüm	584
1- Esir, toprak bulamadığında tozla teyemmüm alabilir mi?	584
2- Esirin, tozu da bulamadığında ne yapması gerekir?	585
3- Her namaz için teyemmüm almak esire vacip midir?.....	585
4- Eli kolu bağlı ve zincirli bir esir, nasıl temizlenir (abdest alır)?	585
Namaz.....	586
1- Esir, necis bir elbiseyle namaz kılabilir mi?	586
2- Esir, necis bir mekânda namaz kılabilir mi?	586
3- Esir, necis bir mekânda namazını nasıl kılar?	587
4- Esire abdest alması için bazen izin verilirse, bazen de ancak namaz vakti çıktıktan sonra izin verilirse, bu halde ve özellikle de vakit içerisinde abdest almasına izin verileceğini tahmin ediyorsa ne yapmalıdır?	588
5- Esir, kible yönünü bilemediğinde ne yapar?	588
6- Esir, gardiyanın kibleyi göstermesiyle amel eder mi?	589
7- Kiblenin tayininde esirler ihtilafa düşerseler namazlarını nasıl kılarlar?	590
8- Esirin, namaz vaktini tayin edemediğinde ne yapması gerekir?	590
9- Esir, ezandan ve kametten engellenirse ne yapması gerekir?	591
10- Esirin çıplak halde namaz kılması sahih olur mu?	591

11- Bağlı, asılı, kelepçeli ve elleri arkadan bağlı esir nasıl namaz kılar?.....	592
12- İşaretle (ima ile) namaz kılmaktan engellenen esir ne yapmalıdır?.....	593
13- Namaz vaktinde bayılıp vakit çıkıncaya dek baygın kalan esirin namazını kaza yapması gerekir mi?.....	593
14- Esirin kaçırdığı namazları tertip üzere (sırasıyla) kaza etmesi vacip midir?	593
15- Cemaatle namaz kılmak esire vacip midir?.....	594
16- Bidat ehlinin arkasında namaz kılmanın hükmü nedir?	594
17- Esirin Cuma namazı kılması farz mıdır?.....	595
18- Esirin bayram namazını kılması vacip midir?.....	595
19- Yolculuk esnasında esir edilen müslümanın kasr müddeti nedir?	595
20- Esaret özünden dolayı namazları cem etmek caiz midir?	596
21- Aranan kimsenin korku namazı kılması sahih olur mu?	596
22- Esirin, malının tümünü ya da büyük bir bölümünü infak etmesinin hükmü nedir?	596
Zekât	596
1- Zekât malından esire infak edilmesi caiz midir?	596
Oruç.....	597
1- Ramazan ayını bilemeyen esirin ne yapması gerekir?	597
2- Geceyi ve gündüzü takdir edemeyen nasıl oruç tutar?	597
3- Ramazanın gündüzünde baygınlık geçiren esirin ne yapması gerekir?	598
Nikah ve Talâk.....	598

1- Esirin nikâh akdi sahih midir?	598
2- Mükreh olduğunda esirin talak vermesi caiz midir?	599
3- Kadının velisinin, esaretten dolayı talakı talep etme hakkı var mıdır?	599
4- Nafaka ve cinsî münasebet olmadığı için kadın, esir olan kocasından talakını talep edebilir mi?	599
Kocanın Hapiste Olmasından Dolayı Boşanma Meselesi ...	600
Yiyecekler ve İçecekler	601
1- Esirin, bir müşriğin getirmiş olduğu yemeği yemesi caiz midir?	601
2- Hastalanacağından korkan esirin, müşrik kimsenin kestiğinden yemesi caiz midir?	602
3- Esirin, müşriklerin bayramlarında ikram ettikleri yemeklerinden yemesi caiz midir?	602
4- Esirin, kâfir ve bidat ehli kimselerle aynı sofrada oturması caiz midir?	603
5- Esir, haram olan bir şeyi yemeye veya içmeye zorlandığında hüküm nedir?	604
Yeminler ve Adaklar	605
1- Esir, kaçmayacağına veya kâfirlerle savaşmayacağına yemin etse, sonra yeminini bozsa, kefâret gerekir mi?	605
2- Esirin, kâfir kalacağına dair yemin etmesi caiz midir?	606
3- Esirin onlarla (kâfirler) savaşmayacağına dair verdiği sözde durması gerekir mi?	607
4- Müslüman, bir adak (nezir) adasa ve bu adağını esir düştüğü için yerine getiremezse bu kimseye ne gerekir?	611
Cinayetler (Cezalar ve Kısas Hükümleri)	612
Soru: 1- Esirin açlık grevine girmesi caiz midir?	612
Soru: 2- Esirin şiddetli bir işkence ve acı çekmekten dolayı kendini öldürmesi caiz midir?	612

Soru: 3- Müslümanların gizli (mahrem) şeylerinin ifşa olmasından korkan esirin kendini öldürmesi caiz midir? ...	614
Sırların İfşa Edilme Korkusundan İntiharın Caiz Olduğuna Dair Delillerinin Beyanı	615
Soru: 4- Esir kadının, namusunu korumak için kendini öldürmesi caiz midir?	622
Soru: 5- Esaretteyken tecavüz edilmiş Müslüman esir bir kadının kürtaj olması caiz midir?	622
Soru: 6- Mükreh olduğunda esirin müslümanlara saldırması caiz midir?	623
Soru: 7- Esir, onu esir tutan kâfirlerle beraber kâfirlerin öldürülmesinde ortak olur mu?	623
Riddet	624
1- Kendisinden küfür zahir olan esir, mürted kabul edilir mi?	624
2- Esirin tağutun mahkemelerinde yargılanmayı talep etmesi caiz midir?	624
3- Esirin avukat talep etmesi caiz midir?	625
4- Esir bazı sırları ifşa etse casus sayılır mı?	625
5- Esir, müslüman olan arkadaşlarını, yasak olan bazı şeyler gibi basit işlerde kâfirlere şikayet ederse casus sayılır mı?	626
Emîrlik	626
1- Emîr esir düştüğü zaman emîrliği kalır mı?	626
2- Esirlerin kendi aralarında bir kişiyi emîr seçmeleri gerekir mi?	627
Ahlak	628
1- Esirin, müslüman esir kardeşleri ile muamelesi nasıl olmalıdır?	628

2- Müslüman esirin bidatçı esirlere muamelesi nasıl olmalıdır?.....	628
3- Müslüman esirin, kâfir esirlere muamelesi nasıl olmalıdır?.....	628
4- Esirler için müslüman ümmetin görevi nedir?	628
5- Esirlerin aileleri için müslüman ümmetin görevi nedir?	629

43. Bölüm:

Yakalanan Düşman Esirinin Fıkhı / 631

Esir hakkında soru ve cevaplar	632
1- Şartlar ne olursa olsun esirin yüzüne vurulabilir mi?	632
2- Esirin uzuvları kesilebilir mi?	632
3- Konuşmuyorsa en fazla ne yapılabilir?	632
4- Esirin ne türden hakları vardır?	633
Esire nasıl davet yapılır	635
a- Bir esirin psikolojisi	635
b- Bir esire nasihat etmenin faydaları	636
c- Bir esire nasihat etmeden önce dikkat edilecek hususlar	636
d- Bir esire İslam nasıl tebliğ edilir?	637
e- Sorgulama taktikleri	638
Sorgulamayı Yapan Kişinin Özellikleri.....	638
f- Esirin ya da zanlının yalan söylediği nasıl anlaşılır	643
Yalan Söylemenin İşaretleri	643
g- Yalan söyleyen kişi ne tür davranışlarda bulunur?	646

44. Bölüm:

Mücahid İçin Vakıf, Hibe, Vasiyet ve Miras İle İlgili Hükümler / 649

Mücahid için Vakıf, Hibe, Vasiyet ve Miras İle İlgili Hükümleri	649
Afganistan'da Şehid Olmuş Bir Mücahidin Vasiyeti	651

45. Bölüm:

Hicret, Cihad, Eman ve Düşmanlardan; Kadın-Çocuk ve Yaşlıların Öldürülmesiyle İlgili Bazı Hükümler / 657

Hicret	657
Hicret hükümleri	657
Cihad	658
Ganimet malında hırsızlık olursa	658
Cihada gönderilen kurban parası ile silah alınır mı?	658
Cihadda gruplaşmak	658
Cihadda hile yapmak	660
Sigara içmek	660
Cihadda yalan söylemek	661
Cihadda Cuma namazı kılmak farz mıdır?	661
Cihadda bayram namazı kılınır mı?	662
Bahçelerden İzinsiz meyve koparmanın hükmü	662
Aç kalındığında sahibinden izinsiz hayvan kesmenin hükmü	662
Namazdayken düşman saldırdığında namaz bozulur mu?	663
Bıyık uzatılıp saç siyaha boyanır mı?	663
Cihadda sakal kesilir mi?	663
Evlilerin dönme tarihi	663
Savaş esnasında konuşmak caiz mi?	663
Cihada çıkış yaşı?	664
Emîr ölmesin diye hedef olmanın hükmü	664
Beytulmaldan mal ya da para çalmanın kefareti	664
Cihad öncesi sakalın kesimi	664

Yılda kaç kez cihad yapmak gerekir	665
Kimler cihad edemez?	665
Borçlunun cihad etmesinin fıkhı	667
Anne-babadan izin almanın fıkhı	667
Halifenin izni olmadan cihad edilirse	668
Savaşta kâfirlerden yardım istemek	668
Savaştan kaçmak	669
Savaşta kadın ve çocukların öldürülmelerinin hükmü	671
Kâfirlerin ağaçlarını kesmenin ve evlerini yıkmamanın hükmü ...	672
Cihadda düşmana eman verme fıkhı	673
Esir alınan çocuk ve kadınların hükmü	674
Esirin cesedine işkence yapmanın hükmü	675

46. Bölüm:

Cihad Beldelerinde Cinayet, Diyet, Hadler ve Yargı İle İlgili Hükümler / 677

Kisas ve diyetlerle ilgili hükümler	677
Hadler	680
Yargılama	681

47. Bölüm:

Casusların Hükmü / 683

48. Bölüm:

Düşmana Karşı Savaşa Çıkmada Mücahidin Uyması Gereken Hükümler / 685

Canlı kalkan meselesi	687
Düşman, müslümanları canlı kalkan olarak kullanırsa	688
Ameli istişhad fıkhı	690

49. Bölüm: Ganimet Fıkhı / 691

Ganimet ve fey ile İlgili Hükümler.....	691
Fey İle İlgili Hükümler	695
Teşvik Olması İçin Bazı Askerlere Fazladan Nefil/Ganimet Vermek	696
Muamelat İle İlgili Hükümler	697

50. Bölüm: Cariyelikle İlgili Hükümler / 701

Cariye	701
--------------	-----

51. Bölüm: Cihad Beldelerinde Cinler ve Korunma Yolları / 705

Cinler ve Korunma Yolları.....	705
Cinleri Tanımanın Yolu	706
Cinler, Hangi Maddeden Yaratılmışlardır?	706
Cinlerin Sınıfları	706
Cinler Nerede Yaşarlar	707
Cinlerin Şerrini Uzaklaştırmak.....	708

52. Bölüm: Sabah ve Akşam Okunacak Zikirler / 709

53. Bölüm: Mücahidin Dua Adabı / 719

Duânın Âdâbı	720
Duânın Kabul Olunduğu Vakitler	721
Allah Yolunda Cihad Ederken Okunacak Zikir ve Dualar:	723
A) Düşmanla karşı karşıya gelindiğinde okunacak zikirler:	725

Konuyla ilgili olarak Kurân-ı Kerim’de geçen dualar:	725
Peygamber ﷺ’in hadislerinde geçen dualar:.....	725
B) Bir topluluktan korkulduğu vakit okunacaklar:	726
Kur’ân-ı Kerim’de geçen dualar:	726
C) Düşmana karşı okunacak dualar:.....	727
D) Zikir yapan mücahidin sefere çıkacağı ve döneceği vakit okuyacağı dualar:	727
E) İslam ordusunu Allah’a ısmarlamak:	729
F) Seferden gelen kimsenin döndüğü vakit iki rekât namaz kılması:	730
G) Kunût duası:.....	730
Zafer isterken okunacak zikir ve dualar:	731
Güzel bir sonuç olarak.....	733
Vücudunda ağrı duyan kimse	733

54. Bölüm:

el-Esma'ül Hüsna / 735

el-Esma-ül Hüsna	735
------------------------	-----

55. Bölüm:

Çocuğu Ya da Eşi Şehid Olan Kardeşim ! / 749

56. Bölüm:

Üç Şehidin Vasiyeti / 751

Şeyh Ahmed Yasin’in vasiyeti.....	751
Şehid Abdullah Azzam’ın vasiyeti.....	753
Mücahid emîr Hattab’ın, oğluna vasiyeti	761

57. Bölüm:

Merak Edilen Karma Sorular / 765

1- Birden fazla kişiyle evlenen bir bayan, cennette hangi eşiyile birlikte olacak?	765
--	-----

2- Yaralanmalar anında acı çekiliyor mu?	765
3- Cihad meydanlarında ilk üç gün nasıl geçiyor? Ciddi bir heyecan ve korku yaşıyor mu?	766
4- Cihad beldesindeki bir mücahidin aldığı lezzeti başka hangi ibadetlerden alabiliriz?	766
5- “Şehid gibi yaşarsan ancak şehid olursun.” derler. Bunun aslı var mıdır?	767
6- Benim bir miktar borcum var. Borçlu olduğum kişilere danışmadan cihada çıkabilir miyim?	767
7- Cihada çıkanlar için genelde; “Borçtan kaçtı -iş gücü yoktu- hayata tutunamamıştı” gibi düşünceler hâkim... Bu ne kadar doğru sizce?	768
8- Cihad ibadetine niyetlenmemiz için ne türden kitaplar okumamızı tavsiye edersiniz?	768
9- Evladı şehid olan bir aileyi nasıl nasihat etmemiz gerekir?	769
Nasihat konusunda özellikle şu konular üzerine yoğunlaşın:	769
10- Kâfirlere karşı sert olabilmenin yolları nelerdir?	770
11- Cihadla aramdaki korkuları nasıl yenebilirim ?	771

58. Bölüm:

Her Mücahidin Bilmesi Gereken Sağlık Bilgileri / 773

Tıbbî müdahale nasıl olmalı?	774
a- Tansiyon yükseldiğinde ve düştüğünde	774
Tansiyon Yükselmesi	774
Yüksek tansiyonu düşürmek için uygulayabileceğiniz yöntemler;	774
Tansiyon Düşmesi	775
b- Paslı çivi battığında	776
c- Donma tehlikesi yaşandığında	776

59. Bölüm:
İlk Yardım Bilgileri / 779

60. Bölüm:
Cihad Konulu Arapça-Türkçe-İngilizce
Konuşma Kılavuzu / 801

61. Bölüm:
Cihad'dan Dönüş Fıkıhı / 835

Cihaddan dönmek için şer'i sebepler	835
Cihaddan evine dönecek olan bir mücahide nasihatler	836
Sonsöz	839
Kaynakça.....	840